

Тем, что эта книга дошла до Вас, мы обязаны в первую очередь библиотекарям, которые долгие годы бережно хранили её. Сотрудники Google оцифровали её в рамках проекта, цель которого – сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Эта книга находится в общественном достоянии. В общих чертах, юридически, книга передаётся в общественное достояние, когда истекает срок действия имущественных авторских прав на неё, а также если правообладатель сам передал её в общественное достояние или не заявил на неё авторских прав. Такие книги – это ключ к прошлому, к сокровищам нашей истории и культуры, и к знаниям, которые зачастую нигде больше не найдёшь.

В этой цифровой копии мы оставили без изменений все рукописные пометки, которые были в оригинальном издании. Пускай они будут напоминанием о всех тех руках, через которые прошла эта книга – автора, издателя, библиотекаря и предыдущих читателей – чтобы наконец попасть в Ваши.

Правила пользования

Мы гордимся нашим сотрудничеством с библиотеками, в рамках которого мы оцифровываем книги в общественном достоянии и делаем их доступными для всех. Эти книги принадлежат всему человечеству, а мы – лишь их хранители. Тем не менее, оцифровка книг и поддержка этого проекта стоят немало, и поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые меры, чтобы предотвратить коммерческое использование этих книг. Одна из них – это технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас:

- **Не использовать файлы в коммерческих целях.** Мы разработали программу Поиска по книгам Google для всех пользователей, поэтому, пожалуйста, используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- **Не отправлять автоматические запросы.** Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого рода. Если Вам требуется доступ к большим объёмам текстов для исследований в области машинного перевода, оптического распознавания текста, или в других похожих целях, свяжитесь с нами. Для этих целей мы настоятельно рекомендуем использовать исключительно материалы в общественном достоянии.
- **Не удалять логотипы и другие атрибуты Google из файлов.** Изображения в каждом файле помечены логотипами Google для того, чтобы рассказать читателям о нашем проекте и помочь им найти дополнительные материалы. Не удаляйте их.
- **Соблюдать законы Вашей и других стран.** В конечном итоге, именно Вы несёте полную ответственность за Ваши действия – поэтому, пожалуйста, убедитесь, что Вы не нарушаете соответствующие законы Вашей или других стран. Имейте в виду, что даже если книга более не находится под защитой авторских прав в США, то это ещё совсем не значит, что её можно распространять в других странах. К сожалению, законодательство в сфере интеллектуальной собственности очень разнообразно, и не существует универсального способа определить, как разрешено использовать книгу в конкретной стране. Не рассчитывайте на то, что если книга появилась в поиске по книгам Google, то её можно использовать где и как угодно. Наказание за нарушение авторских прав может оказаться очень серьёзным.

О программе

Наша миссия – организовать информацию во всём мире и сделать её доступной и полезной для всех. Поиск по книгам Google помогает пользователям найти книги со всего света, а авторам и издателям – новых читателей. Чтобы произвести поиск по этой книге в полнотекстовом режиме, откройте страницу <http://books.google.com>.

WIDENER

HN VAS2 P

C
9088
9F11

Harvard College Library

FROM THE BEQUEST OF
JOHN HARVEY TREAT
OF LAWRENCE, MASS.
(Class of 1862)

U 6

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΣΟΤΣΟΤΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τοπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

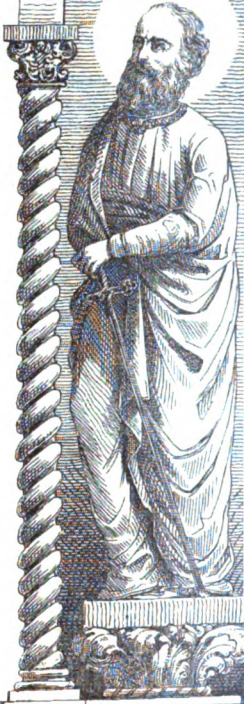
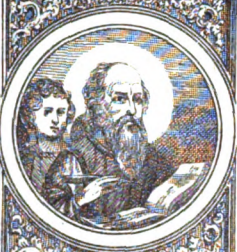
Ἡ Σ Τ Η Ε Γ Γ Ρ Α Φ ῆ Α Δ Ε Ι Ἀ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιθεωρηθὲν
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΤΝ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

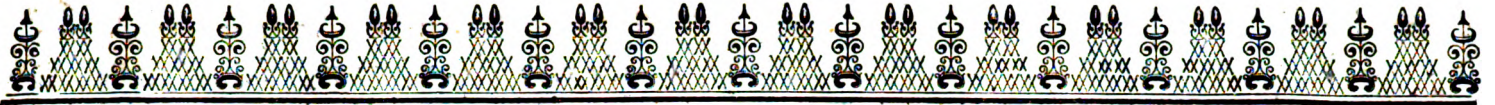
ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
1863

C9088.7 F

Great fund

M H N

N O E M B P I O Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, Κοσμά και Δαμιανού.

Ε' βούλει εορτάσαι τοὺς Ἀγίους τούτους, ὄρα τὴν εορτάσιμον αὐτῶν και πλήρη Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Α' τοῦ Ἰουλίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' και ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῶν Ἀγίων τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι. Αὐτόμελον.

Ὁλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρόν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν· δωρεάν ἔλαβον, δωρεάν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσὸν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· ἀνθρώποις τε και κτήνεσι, ταῖς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα δια πάντων, ὑπήκοοι γενομένοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην, οὐρανοπολιταὶ δέ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρίς ὁμότροπος, τῶν Ἀγίων και ὁμόφυχος. Διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι ταῖς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρήζουσιν· οὓς ἐν ἔτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως εορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἡ αἰίδιμος, Κοσμά και Δαμιανός

οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νόματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν και τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· και μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι· πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελεῖντες τῷ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἀγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν και τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν και τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι· δι' ὧν Κύριε και ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς και σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Και νῦν. Θεοτοκίον. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, και δουλωθεὶς τῷ τυράννῳ, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σε, και θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος. Διὸ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων και θλίψεων, και σῶσόν με Παναμίωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων, ἵνα σε δοξάζω, και πόθῳ προσκυνῶ και ἀνυμνῶ, και μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σὲ λάμπαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος και χολὴν ποτιζόμενον, πλευρὰν δέ ὀρυτόμενον, χεῖράς τε και πόδας ἠλούμενον· και

ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βῶσα μητρικῶς· Τί τέτο
Τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Η πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἐθε-
ράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναρ-
γύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούν-
των· ἀνευδής γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος,
ὁ πλοῦτος τῶν Ἀγίων. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίας
Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρα-
κτικῶς πολιτευσάμενοι, ταῖς σωτηρίου
ὁδοῦς διηύσατε. Ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς
ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως
ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀ-
χρύσως ταῖς ἰάσεις, τοῖς νοσῶσι παρέχετε, δυὰς
ἱερά, φωταγωγὴς ξυνωρίς, πεφωτισμένον θείον
ζεῦγος Ἀναργυροί, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπι-
σκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ταῖς
νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι,
ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῆ ἐπολιτεῦ-
σάσθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν
νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὠφθητε Ἀγγέλων
συνόμιλοι. Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ,
ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς
εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑ-
μῖν Ἅγιοι Ἀναργυροί, θαυματουργεῖτε
ἐν κόσμῳ, ἀσθενῶντας θεραπεύοντες· καὶ γὰρ
τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος·
ἀντλούμενη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χρο-
μένη περισσεύεται· καθ' ἑκάστην κενυμένη καὶ
πληθυνομένη, πᾶσι χορηγῶσα καὶ μὴ λειπομένη·
καὶ οἱ ἀρῦόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη
διαμένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν;
θεράποντας ἰατροῦς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων,
ιατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅ-
παντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τῷ Σωτῆ-
ρος Χριστοῦ, τῷ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
φήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἰκε-
τεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναρ-
γύρων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλούντά
σε, ἐπὶ ξύλῳ, ἡ Παρθένος καὶ Ἄγνη, καὶ
Μήτηρ σου ὄρωσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ
σπλαγγνα Σῶτερ ἐτιτρώσκειτο.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Αῖγιοι Ἀναργυροί καὶ θαυματουργοί, ἐπι-
σκέψασθε ταῖς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν
ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, ἀναγινώσκομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ὀκτωή-
χου, καὶ τοὺς δύο παρόντας τῶν Ἀγίων.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἦμνοι γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ἄσωμεν πάντες λαοί.

Υπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ
δυὰς ἡ θαυμαστή καὶ σεβάσμιος, φωτι-
ζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς,
παρέχει ἀενάως, ἀναβλυστάνουσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις,
ὡς φωστῆρες, ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν
τῶν παθῶν ὀμίχλην, εὐκόλως διασκεδάζοντες,
τῇ ζήσει τῆς πίστεως, οἱ Παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν,
ἠδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο, ταῖς
ἀρεταῖς ψυχᾶς δὲ, φανότατα καταλαμπρύναν-
τες, ἐν κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ Ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Ολον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῆ γαστρὶ σκηνώ-
σας, Θεομήτορ ἀπορρήτως ἠμφιάσατο, ὁ
ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως, ὁ ὑπέρ-
θεος· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Κανὼν δεύτερος, ἔχων Ἀκροστιχίδα τὴν δε:
Δυὰς με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιοῦς.

Δυὰς φωτοειδής, τῶν σοφῶν Ἀναργύρων,
Τριάδι τῇ σεπτῇ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς,
παρεστῶσα ἰκέκευε, μνήμην σου τὴν φωτοφό-
ρον, τοὺς τελούντας φωτίζεσθαι, ταῖς τῷ Πνεύ-
ματος θείαις λαμπρότησιν.

Υπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνύ-
τες ταῖς αὐλοῦς ἀστραπαῖς, τοῦ Πνεύμα-
τος σοφοί, ὑπεδέξασθε Ἅγιοι· ὅθεν σκότος νο-
σημάτων, διαλύετε πάντοτε, ἐπισκέψεσι θείαις
Ἀναργυροί.

Ανύστακτον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν, τοὺς ὑπνοῦντας νοσήμασιν, ἐνδοξοὶ πρὸς εὐρωστίαν, διϋπνίζετε χάριτι, συμπαθεῖς Θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα καὶ Θεὸν, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας Ἀγνή, τὸν δείξαντα ἡμῖν, Ἰατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ἄχραντε σωτηριώδεις, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, τοὺς σεπτοὺς Ἀναργύρους ἐν Πνεύματι.

Ῥδὴ γ'. Στερέωσόν με Χριστέ.

Ιάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τοὺς ὀχετοὺς, τοῦ αὐλοῦ φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατροῦντες πάνθῃ τὰς ἀρρώστιας, τῶν προσιόντων ὑμῖν Πανσεβάσμιοι, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται θεραπεύετε.

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι πάνσαν τὴν φθειρομένην, τρυφὴν τοῦ βίου σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θείῳ κάλλει ἀνευδότης ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον.

Εν εἶδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος ὠφθη Θεογεννητορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν μήτρᾳ σε τῆς παναγίας Θεόνυμφε.

Κανὼν δεῦτερος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μύρον εὐῶδες, ἰαμάτων ὁ θείος ναὸς ὑμῶν, ἀναβλύζων ἱερώς, ταῖς ἐπομβρίαις τῷ Πνεύματος, πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε.

Ε'πουρανίαις, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε, τὴν σκηνὴν ὑμῶν αἰεὶ, πηγὴν ἰάσεων Ἄγια, χάριτι δεικνύετε, τοῦ Παντοκράτορος.

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῶ χαλινώσαντες, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε· ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, κόσμον πλουτίζετε.

Θεοτοκίον.

Οραιοτάτην, ἐν γυναιξί σε Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐκ σε σωματικῶς, Ἀγνή τεχθῆναι εὐδόκησεν, ὁ ἀναπαυόμενος, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ.

Ὁ Εἰρμός.

« **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
 » καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς,
 » ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεῷ· ἢ γὰρ ἐστὶν Ἅγιος,
 » πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Οὐρανόθεν θαυματῶν τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θερα-

πεύετε, ἀεγράως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὠφθη, ἡ χάρις τῷ Πνεύματος, χορηγῆσα θείων, ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρω φρονήματι. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ιαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυματῶν λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε· ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντός σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου· ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παρρησίαν, οἰκτεῖρειν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρεσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἑώρα κρεμάμενον ἡ Ἀγνή, τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Οἴμοι! φῶς τοῦ κόσμου, Θεέ μου καὶ Κύριε, τίνος χάριν ταῦτα, ἐκὼν νῦν ὑφίσταται; θείων πάντως σῶσαι, γηγενεῖς καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν μετοικίσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σου. Μεγαλύνω τὰ πάθη σου· αὐτὰ, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ὑπήνεγκας, τὰς τῶν ἀπάντων ὀδύνας, ταῖς σαῖς ἐξιώμενος.

Ῥδὴ δ'. Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ρῆσει θείᾳ σαφῶς ἐπόμενοι, οὐ χρυσοῦ λαμπρόνας, οὐδὲ ἀργυρίου θεῖαι ἐκτήσασθε· **Π**αστράπτοντες θείοις θαύμασιν, οἱ Ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετῆσι χάριν βραβεύοντες. **Ι**ατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε, τῶν παθῶν ταῖς ὀδύνας, ἀλεξιμάκους χεῖρας προσάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ρᾶπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα, τῶν μὴ σε Θεοτόκον ὁμολογούντων, πάντα γινε Δέσποινα.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ζωηφόροις ἐνεργείαις, ὀλικάϊς ἐπιδόσεσι, τὰ θανατηφόρα, πάθη τῶν βροτῶν θεραπεύετε, φωτοειδέστατοι στύλοι, πύργοι ἄσεισοι, τῆς ἀμπέλου, τῆς ἀληθινῆς θεῖα κλήματα.

Οἱ μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τὸ τῶν ἰαμάτων, οἱ πεφωτισμένοι Ἀνάργυροι, οἱ διατρέφοντες πάντας θείοις βρώμασιν, εὐφημείσθωσαν, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Ιατρῆιον ἀνεδείχθη, ὁ ναὸς ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν χειμαζομένων, ἀκλυστος λιμὴν καὶ σωτήριος, ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες κοιμίζομεθα, τὴν γαλήνην, καὶ τὴν τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με Παρθένε, τῆς ἐν σοὶ καταξίωσον, ἡ τεκοῦσα Λόγον, μόνον ἀληθῶς συμπαθέστατον, τὸν συμπαθεῖς τῆς Ἁγίας ἀναδείξαντα, ἰατῆρας, καὶ θαυματουργοὺς ἐν τοῖς πέρασιν.

ᾠδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Οἱ κρηνοὶ θεόρροτοι, πηγάζετε πισοῖς, εὐεργεσίας νάματα, τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους, Ἀνάργυροι ἔνδοξοι.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Ἀνάργυροι σεπτοὶ, ἀναστομοῦντες ἅπασιν, εὐρωστίαν διανέμετε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῖν νῦν προστρέχουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, ἀστέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς οὐρανῶσαντες, ἐν μιμήσει τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως, ἡμᾶς καταυγαζουσιν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας, τὸν πάντων Ποιητὴν, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, συλλαβοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ τεκοῦσα τῷ κόσμῳ, Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταῖς θείοις λαμπρότησι, σαφῶς καταστραπτόμενοι, πάντα περιέρχεσθε τὸν κόσμον, πάντας ἀνθρώπους καταφωτίζοντες, σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν, δαίμονας ἐλαύνοντες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Οἱ δὺν φωτίζετε, φωσῆρες τὴν ὑφήλιον, πνευματικινῆτως θεοφόροι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιερχόμενοι, καὶ τοὺς ἐπὶ κλίνης ὀδυνῶν, προσεπισκεπτάμενοι, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, παθῶν τὴν ἀπολύτρωσιν, ἐπιχορηγοῦντες ἀναργύρως, πάντων προστάται μέγιστοι ὦφθητε, πάντων βοηθοὶ

μετὰ Θεόν, πάντων ἀντιλήπτορες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐκύησας, Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀχραντε Παρθένε θεοτόκε, τὴν τοὺς Ἁγίους πανσόφους ἀναδείξασαν, δι' ὧν τοῦ κακίας σοφιστοῦ, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, καὶ δεινὰ πανουργεύματα.

ᾠδὴ ς΄. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Σωτηρίους θεραπεύοντας, εὐεργέτας θεόφροντας, Κοσμᾶν καὶ Δαμιανὸν τοὺς θείους, προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες, καὶ φρονήσει κοσμήμενοι, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεοὶ, Χριστῷ συναγάλλονται.

Ομοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστεύθητε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Παναγνε, τὸ πάντα τὸν κόσμον φωτίζον, αὐγαῖς τῆς Θεότητος.

Κανὼν δεύτερος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ τέχνη, ἀνθρωπίνη ἐν θεῖα δὲ χάριτι, ἀποκαθαίρετε νόσους, τῶν ἀνθρώπων ἔνδοξοι· διὰ τοῦτο, κατὰ χρέος, εὐφημοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Φιλία, πρὸς Χριστὸν θεοφόροι συνδύμενοι, πᾶσαν κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θεῖα χάριτι· διὰ τοῦτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Οἱ ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστήματα, οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων, τοῖς ἐν κατηφεία τῶν νοσημάτων, κεραυνῶντες, εὐφροσύνης πληροῦτε Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, καθαρὸν ἀπειργάσατο Δέσποινα, ἡ καθαρῶτατος Λόγος, ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῶν Ἀναργύρων, μεγαλύνων, ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε.

Ὁ Εἰρμός.

- Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
- Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
- κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
- σου ρεύσαντι αἷματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Οἱ τὴν χάριν λαθόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκῆψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν Ἰατρῶν· τοῦ γὰρ Ὑ-

ψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥώσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καί μοι, διηγήσεως χάριν δεδώρηται, ὑμνησαί ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀληθόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Συναξάριον.

Μὴν Νοέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι', καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ'.

Τῆ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδοῦτης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στίχοι.

Εἰ καὶ παρήκαν γῆν Ἀναργυροὶ δύο,
Πληρῶσιν, ὡς πρὶν, καὶ πάλιν γῆν θαυμαμάτων.

Πρώτη Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπτου
τον ἐκ γῆς.

Ὅσοι οἱ Ἅγιοι εἴλοντο τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀσιατικῆς γῆς, πατὴρ μὲν ὑπάρχοντες Ἕλληνας, μητὴρ δὲ Χριστιανῆς, τὸν ὄνομα Θεοδοῦτης· ἠτίς χηρεῖαν ἐκ τοῦ ἀνδρός ὑποστάσα, καὶ ἀδείας εὐκαίρου λαβομένη, πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς τελείας αὐτοῦ ἐξεπαίδευσεν. Πάσης δὲ ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ γενόμενος, ταῖς λοιπαῖς χαιρεῖν εἰπόντες, τὴν ἰατρειάν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἠπάσαντο, θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ οὐκ ἀνθρώποις μόνον ἐπικουροῦντες, ἀλλὰ καὶ κτήνεσιν. Ἀναργυροὶ δὲ ἐκλήθησαν, διότι οὐδὲν παρά τιός τι λαβεῖν ἠέσχοντο πώποτε, ἀλλὰ δωρεὰν καὶ ἀμισθὶ ἰατροῦντες διετέλεσαν. Οὕτως οὖν καλῶς τὸν ἑαυτῶν βίον διαπεράναντες, ἐτελειώθησαν ἐν εἰρήνῃ. Τὰ δὲ τίμια αὐτῶν λείψανα κατετέθησαν ἐν τόπῳ καλουμένῳ Φερεμίαν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς.

Στίχ. Καὶ Κυρίαίνα πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει,
Πάσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.

Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ, ἐκκεκαυμένη,
Ἰουλιανῆ καῦσιν ἐκ πυρός φέρει.

Ἄγιοι ἦλθον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως· ὑπῆρχε δὲ ἡ μὲν Κυρίαίνα ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικῶν ἐπαρχίας, ἡ δὲ Ἰουλιανῆ ἐκ πόλεως Ρώσου· καὶ συλληφθεῖσαι ὑπὸ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἀναγκασθεῖσαι, ἐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστόν. Ὅθεν ἡ Κυρίαίνα ξυράται τὴν κεφαλὴν, καὶ γυμνὴ ὑπὸ ἀτάκτων στρατιωτῶν τὴν πόλιν περιάγει· καὶ ἀπαχθεῖσα ἐν τῇ πόλει Ρώσῳ, μετὰ τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς τῷ πυρὶ παραδίδονται· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καισαρίου, Δασίου, καὶ ἑτέρων πέντε.

Στίχ. Σὺν ἕξ συναθλοῖς, τῆς ἀληθείας φίλοι,
Τέμνουσι Καισάριον οἱ ψεύδους φίλοι.

Ὅσοι οἱ Ἅγιοι κατασχθέντες ἐν Δαμασκῷ, καὶ διάφοροις βασάνοις ἐξετασθέντες, τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ Ἰακώβου Πρεσβυτέρου.

Στίχ. Σὺν Ἰακώβῳ τῷ Θύτῃ Χριστοῦ, ξίφος Ἰωάννης ἠνεγκεν ὁ Χριστοῦ Θύτης.

Ὅσοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίας βασιλέως Περσῶν, τὸν τῆς πίστεως διδάσκοντες λόγον, καὶ ἀλείπται γινόμενοι πολλῶν πρὸς εὐσεβείαν· οἱ καὶ κρατηθέντες ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν, καὶ ποικίλοις βασάνοις προσομιλήσαντες, ὕστερον διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν, τῷ Κυρίῳ τὰ ἑαυτῶν παραθέμενοι πνεύματα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμηνιγγέλδου.

Στίχ. Ἑρμηνιγγέλδος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάκῆς,
Σφαγὴν ὑποσᾶς, βιάπτεται λύθρῳ κόχλῳ.

Ὅστος πατὴρ μὲν ἴψου Λιουβιγγέλδου, Ῥηγὸς τῶν ἔσω Γότθων (*), Ἀρειανοῦ σὺν παντὶ τῷ ἔθνει τυγχάνοντος. Μυηθεὶς δὲ τὸν ὀρθόδοξον λόγον παρὰ Λεάνδρου τοῦ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπου, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ τὴν μεταβολὴν χαλεπήναντος, ποικίλας ἦν ἔτος ἐξ αὐτοῦ Σωπειᾶς καὶ ὕβρεις δεχόμενος· καὶ καθ' ἑκάστην τούτων αὐτῷ προσαγομένων, ἀκλινῆς ἦν ὁ παῖς καὶ ἀκαταγνώριστος. Ὅθεν στερεῖται μὲν τῆς βασιλικῆς διαδοχῆς, χεῖρας τε καὶ πόδας δεσμευθεὶς, εἰρκτῆ ζοφώδει ἐγκλείεται.

Ἐφειστήκει δὲ ἡ τοῦ Πάσχα ἑσπέρη, καὶ τὸν Ἱερέα ἀποστείλας ὁ πατήρ, πείθειν ἐπεχείρει, μετακαλέσασθαι δοῦναι τῶν μυστηρίων. Ὁ δὲ οὐκ ἐπίεσθη, ἀλλὰ βδελυξάμενος αὐτὸν ἀπέπεμψεν. Ὅθεν προστάττει ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἐν τῇ εἰρκτῇ, εἰ ἦν δεδεδεμένος, ἀποτμηθῆναι. Οὐ γενόμενος, ὡδαὶ καὶ μελωδίαι ἀσωμάτων Δυνάμεων μετὰ λαμπάδων περὶ τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου Ἑρμηνιγγέλδου καταπέμπονται. Καὶ τὸ ξένον τοῦ θαύματος τοὺς πιστοὺς εἰς εὐχαριστίαν ἐκίνησε, τὸν δὲ σφαγέα κατέπληττε, καὶ συνετάραττε, καὶ μεταμέλεισθαι, ἐπὶ τῷ μιάσματι ἐβιάζετο.

Οὐ πολὺς ὁ χρόνος, καὶ νόσος ἐπελθοῦσα, πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλκυνεν. Ὅθεν ὁ Λιουβιγγέλδος καλεῖ Λεάνδρον τὸν τῆς εὐσεβείας Ἐπίσκοπον· καὶ τὸν νεώτερον παῖδα Ῥεχχάρεδον Βασιλεία ἀναγορεύσας, ἀξιῶ τοῖς ἴσοις τελῆσαι τὸν παῖδα, οἷς καὶ τὸν Μάρτυρα Ἑρμηνιγγέλδου προετέλεισθε. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θνήσκει. Ῥεχχάρεδος δὲ τῆς ὀρθοδοξίας τὰ σπέρματα δεξάμενος, συνορθοδοξεῖν καὶ τὸ ὑπῆκουσεν ἔπεισε. Καὶ ἀσκέει μοι Θεοῦ πρόνοιαν· Ἑρμηνιγγέλδου συγχωρεῖ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας σφαγῆναι, καὶ ἅπαν τὸ γένος τῆ ὀρθοδόξῳ πίστει προσιτίθεται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σε κοητὴν.

Ὅλοι Θεοῦ, θεοφρόνως ὠφθητε, ὅλοι Θεοῦ χωρητικοί· τὸν γὰρ κόσμον διὰ Θεόν, πάντα κατελίπετε, ἔχνεσιν ἐπόμενοι, τοῖς τοῦ Σωτῆρος Πανένδοξοι, θεοπρεπῶς, τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καταγεραίροντες.

(* Οἰτινες καὶ Οὐῖσιγότθοι, ἢ Βισιγότθοι, εἰσὶν αὐτικοὶ Γότθοι, ἐκαλοῦντο.

Υ'περφυῶς, Ἴατροὶ πανόριστοι, τῶν ἀσθενούντων τὰς πληγὰς, χειρουργίαις ταῖς μυστικαῖς, πάσας θεραπεύετε, φάρμακα σωτήρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενοι, τῶν θεικῶν, ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Στέφει τῆς σῆς, βασιλείας Δέσποτα, καὶ διαδήματι λαμπρῷ, κατεκόσμησας εὐπρεπῶς τοὺς ὑπερποθήσαντας, κάλλος τὸ ἀμήχανον, Χριστέ τῆς σῆς ὠραιότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέτας κοινοὺς τούτους ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Α'νατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους Πάναγνε, φανερωθείσης ἐπὶ γῆς, ἀνεδείχθης πανευπρεπῆς, πύλη καὶ ὀλόφωτος, κόσμον καταυγάζουσα, μαρμαρυγαῖς καθαρότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπηδόνας αἰεὶ θαυμάτων πέμπουσα.

Κανὼν δεῦτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Α'ναστομοῦντες, τὴν πηγὴν τὴν θεόσδοτον Ἄγιοι, πᾶσι ποταμοὺς ἐκβλύζετε καθαρῶν, ἰαμάτων ἀποπλύνοντες, παθῶν μιάσματα, καὶ δαιμόνων κακίαν ὀλέθριον.

Νευρωμένη, τῇ ῥωστικῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, ῥῶσιν ἀσθενοῦσαι πάντοτε χορηγεῖ, ἢ δυὰς τῶν Ἀναργύρων σου, ἢ ἀξιέπαινος, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Α'γιος μόνος, εἶ ὁ δοξάζων τοὺς Ἁγίους σε. κόσμον δι' αὐτῶν λυτροῦσαι γὰρ τῶν δεινῶν, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ρ'άβδος ἐκ ρίζης, Ἰεσσαὶ σὺ ἀνεβλάστησας, ἄνθος, τὸν Χριστὸν βλαστήσασα Μαριάμ, τὸν ὡς ἄνθεσι τοῖς θαύμασι, καθωραΐσαντα, τοὺς αὐτοῦ Ἀναργύρους θεραπεύοντας.

Ῥδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νεκρωθέντες κόσμου τοῖς τερπνοῖς, καὶ τῆς φιλαργυρίας, τὴν νόσον ἀποτεμόντες, ὠνομάσθητε σοφοί, ταῖς πᾶσιν Ἀναργυροί, τοῖς βωῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγόνατε προδήλως· ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης, κατελίπετε τερπνὰ, συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῦσαι πάντας Δέσποτα Χριστέ, δεινῶν ἀρρώσθημάτων, πρεσβείαις τῶν Ἀναργύρων, καὶ ἀξίωσον αἰεὶ, συμφώνως κραυγάζειν σοι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοί, καὶ χάριτι ῥωσθέντες, οἱ τόκῳ λελυτρωμένοι, Μητροπάρθενε τῷ σῷ, ἀπαύστως κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεῦτερος. Χείρας ἐκπετάσας Δακηλ.

Γυμνοὶ πάσης ὠφθητε ἐχθρῷ, κακίας Ἄγιοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, ἡμῖν γενόμενοι ἔνδυμα, σωτηρίας καὶ ἀφέσεως, καταστολῆ καὶ τῶν δεινῶν, ἀπαλλοτριώσις τοῖς βωῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υἰοὶ κατὰ μέθεξιν Θεοῦ, Δαμιανὲ καὶ Κοσμᾶ, πίστει γενόμενοι, πατρῶν κληρονῶν εὐρατε, τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν φαιδρὰν, ὄντως ἐνέργειαν, καὶ βοᾶτε· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρ'ανίσιν ὑμῶν θεουργικαῖς, τὸν ῥύπον πλῦνατε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν, καὶ τὰ ἐπώδυνα Ἄγιοι, φυγαδεύσατε νοσήματα, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὀρμὰς, ἀποδιώξατε, ὡς ἰατῆρες ἡμῶν συμπαθέστατοι.

Ὡς κρίνα ὡς ἄνθη νοητὰ, ὡς ῥόδα Πνεύματι, ὠραιζόμενοι, ἡμῖν ἐδείχθητε Ἄγιοι, εὐωδίαν ἀποπέμποντες, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκοντες, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ θάνατος ἐν σοὶ· ζωνὴν γὰρ ἔτεκες, τὴν ἐνυπόστατον, Χριστὸν τὸν Κύριον Ἀχραντε, τὸν προστατάτας τῆς ζωῆς ἡμῶν, τοὺς Ἀναργύρους ἰατροὺς, βωόντας δείξαντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**είρας ἐκπετάσας Δακηλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρστὴν περιζωσαίμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Σὲ τὴν φαιρινὴν λαμπαδα.

Υμνοῖς τὴν σοφὴν δυάδα, τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ ἀπαστραπταύσαν αἴγλην, καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδιδούσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ρώμην ψυχικῆς υἰείας, ἐμποιοῦντες τοῖς πιστοῖς, καὶ σωματῶν ἰᾶσθαι, πεπιστευμένοι, πάθη οἷα σωτῆρες, ἀξίως ἀνυμνεῖσθε αἰεὶ.

Ὁὶ θεοφεγγεῖς φωστῆρες, νοητῶς τὸν οὐρανὸν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, φωτοδοσίας χύσει νῦν δαδουχοῦντες, ἀπαύστως καταυγάζομεν.

Υπό τῆς σεπτῆς Τριάδος, ἡ Θεόκλητος
δυὰς, σθενουμένη προχέει, τῶν ἰαμάτων
πᾶσι τὰς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σέ τὴν τοῦ φωτός νεφέλην, καὶ ἁγίαν κιβω-
τόν, τὴν ὀλόφωτον πύλην, τοῦ νοητοῦ Ἡ-
λίου ὡς Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

*Κανὼν δεύτερος. Εὐ*ὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν φησιν· ἀλλ' ἢ
μόνον τὸ οἰκίζεσθαι, νῦν ἀδελφούς ἐν ὁμο-
νοίᾳ, εἰς τόπους φωταυγεῖς, εἰς σκηνώματα
οὐράνια, εἰς δόξαν ἀμόραντον· οὓς ἐπαξίως
μακαρίσωμεν.

Ως μέγιστος οὗτος ὁ ναὸς τοῖς θαύμασι,
καθ' ἐκάστην σεμνυόμενος· ἐνθα αἰεὶ ἐπι-
δημοῦντες, Κοσμᾶ Δαμιανέ ἀξιάγαστοι, τὴν
ῥῶσιν τοῖς δεομένοις παρέχετε· ὅθεν ἀξίως μα-
καρίζεσθε.

Σήμερον συγκαίρουσιν ἡμῖν Μακάριοι, ἐν τῇ
μνήμῃ ὑμῶν Ἄγγελοι, θεῖοι Ἀπόστολοι
Προφῆται, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες·
μέθ' ὧν περιχαρῶς αὐλιζόμενοι, ὑπὲρ τοῦ κό-
σμου ἰκετεύσατε.

Ηθεοφόροι πανσεβάσμιοι, ἄφεισιν τῶν ἁ-
μαρτημάτων, διόρθωσίν τε βίου αἰτήσασθε, καὶ
πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφρ-
μοῦσιν ὑμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἄγνη γεγένησαι, τοῦ τὰ
πάντα καταυγᾶσαντος, καὶ φωτοφόρου
τοῦς Ἁγίους, δεικνῦντος νῦν τὸ σκότος ἐξαίρον-
τας, παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν Πνεύματι, Ἄ-
χραντε μόνη πολυῦμητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσαστο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κνυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες,
Ἀνάργυροι μακάριοι, θεραπεύετε νόσους,
καὶ ἰᾶσθε ἅπαντας, τοὺς πιζῶς προσρέχοντας,
τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· διὰ τοῦτο συμφώνως,
μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Εκύησας Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λό-
γον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα
πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε

πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν
τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων
κινδύνων.

*Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.*

Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες,
ἀναργύρως τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν, θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀνάρ-
γυροι· ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν
δεδομένην εὐρωστίαν χαρίζομενος, φωστῆρας
ἀπλανεῖς ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ οἰκουμένῃ· αὐ-
τῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἰαμά-
των ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀνα-
βλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις Ἀνάργυροι·
ὑπερφυῶς γὰρ τῶν νοσούντων τὰ πάθη, ἐν χει-
ρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ θησαυρῶν τοῦ Πνεύ-
ματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς
κάμνουσι θεραπεύετε· ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγο-
νότες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς
τὴν κατοικίαν ποιησαμένης, αὐτῇ πρεσβεύσατε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Αγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας·
βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν.
Γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέ-
πνευσε. Δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώ-
σαντες εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ιατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰα-
μάτων, σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι
πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ
ὀδυνωμένους ἰάσασθε· σὺν τῇ Θεοδότῃ ἰκε-
τεύοντες, Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς,
τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι,
τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις,
ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς αἰε-
νάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ
πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀπο-
στόλων· Ἴδου δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ
πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν,
καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μα-
λακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καλῶς
πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν πα-
ρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κρα-
ταίωμα· χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε· χαῖρε τὸ
κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας· χαῖρε Θεοτόκε, ἡ
κιβωτὸς ἡ λογικὴ· τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ
καύχημα, τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα, τῶν πε-
πτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκηνὴ ὀλόφωτος, ἡ
ἀγία καὶ πάγκαλος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος,
Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἔκλαιε βοῶσα: Τί
τοῦτο Υἱέ μου, τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταπο-
δίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύ-
δεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήτ-
τομαι εὐσπλαγγχε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχθ.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει; τίς μὴ ὑ-
μνήσει πιστῶς, τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων
Ἀναργύρων τὰ θαύματα; ὅτι καὶ μετὰ τὴν
ἀγίαν αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς
προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα· καὶ τὰ
τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρούουσι τὴν
χάριν τῶν ἰάσεων. Ὡ Δυὰς ἀγία! ὦ τίμια κάρ-
ραι! ὦ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης
ὑμῖν χάριτος! Διὸ ὕμνοις ἄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ
Θεῷ τῷ ἀναδείξαντι τούτους, εἰς ἰατρειάν τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρή-
γορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλω ὑπνώσαντα,
ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ,
ὑπνῶ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτή-
ριον ἐγρήγορσιν παράσχῃς· ἡ Παρθένος, ἔλεγε
θρηνηδοῦσα· ἦν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ὑπομνήματα, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων
ἡ γ' καὶ ε'. Ὤδη.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου,
Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἄνεμ-
πόδιστου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῶν Ἁγίων τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα, τῶν Μαρτύρων
ὑμνήσωμεν, τὸν σοφὸν Ἀκίνδυνον καὶ Πη-
γάσιον, Ἐλπιδηφόρον Ἀφθόνιον, καὶ τὸν Ἄνεμ-
πόδιστον, τοὺς γενναίους ἀθλητὰς, καὶ θέρμους
ἀντιλήπτορας, τοὺς πηγαζόντας, ἀνεμπόδιστον
χάριν καὶ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύνως, τοῖς
εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θά-
νατος, οὐ λεβήτων βράσματα, οὐ γῆς
χάσματα, οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα, χωρίσαι
δεδύνηνται, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑμῶν
καρτερόφρονες, γενναιότητα· πρὸς αὐτὸν γὰρ
ἀπαύστως ἐνορῶντες, καὶ αὐτὸν μόνον ποθοῦν-
τες, τοὺς δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οἱ τρυφῆς ἀπολαύοντες, καὶ φωτὸς ἐμφο-
ρούμενοι, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρωσάμε-
νοι, τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας, κινδύνων
λυτρώσασθε, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ παν-
τοίας κακώσεως, τῇ θεόφρονι, πρὸς Θεὸν παρ-
ρήσιᾳ κεχηρημένοι, καὶ συμπάθειαν δεικνύντες,
τὴν ἀληθῶς χριστομίμητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀντωνίου.

Σήμερον ἡ πενταυγῆς τῶν Μαρτύρων ὁμή-
γυρις, ὡς σελασφόρων ἀσέρων συνέλευσις,
τοὺς πιστοὺς σελαγιζουσα, πρὸς μυστικὴν εὐ-
φροσύνην ἐκάλεσε. Οὗτοι καὶ γὰρ, ὡς τῆ νοη-
τοῦ Ἡλίου θεράποντες, καὶ τῶν Περσικῶν κα-
θαιρέται δογματῶν, τοὺς τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ
προσανέχοντας, καὶ προσκυνοῦντας τὸ πῦρ,
ἐχειραγώγησαν πρὸς εὐσέβειαν· ἐκέρασαν δὲ
πλήρη τὸν ἀθλοφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα, καὶ
τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν ἔστεψαν,
ἡμᾶς προτρεπόμενοι, τοὺς εὐσεβείας ἐραστὰς,
Δεῦτε, λέγοντες, τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἐστίαθητε,
καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τὰ γέρα προσβλέψατε·
ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται,
Χριστὸς ἡ ἀλήθεια ἀπεφάνητο· ἵνα κοινωνοὶ
γένησθε τῶν στεφάνων ἡμῖν, καὶ πρεσβευτὰς
ἡμᾶς, πρὸς Κύριον ἔχητε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ λην ἀποθέμενοι.

Κητῶς κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἀμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον χαλεποῦ κλυδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι· καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου Ἀγνή, ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν αἰεμάκαριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα τὸν ἴδιον, Ἀμνὰς ἢ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὄραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρεδῶκε, καὶ κατέκρινέ σε, θανάτῳ τὴν ζωὴν τὴν τῶν βροτῶν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν Ἀθλοφόρων ὡς φιλέοργοι. Δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτούς, μυστικῶς ἐγκωμιάζοντες· Χαίροις Ἀκίνδυνη, χαίροις Πηγασίε, χαίροις Ἀνεμπόδιζε, χαίροις Ἐλπίδηφορε, χαίροις Ἀφθόνιε, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τρανῶς κηρύξαντες. Διὸ παμμακάριστοι καὶ πολυάθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρώσα, ἢ Ἀπειρόγαμος, ἐκλαίει καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμέ τὴν τεκοῦσαν, μόνην Φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Αθλοφόροι Κυρίε, μακαρία ἡ γῆ, ἢ πιανθεισα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγαι αἰ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν ἐν σαδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ταῖς σαῖς λιταῖς με Μαρτύρων πληθύς σκέπε.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀ νοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδος ἰσάριθμοι (*), τῆς Παναγίας πανόλβιοι, Τριάδος ἐδείχθητε, προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς, καὶ παρίσασθε, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, θερμοὶ ἀντιλήπτορες, τῶν προσρεχόντων ἡμῖν.

Ακίνδυνον Ἄγιοι, ἀνεμπόδιστως πηγάζετε, τὴν χάριν προσνέμοντες, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, πάντα κίνδυνον, καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν, καὶ ζάλην καὶ τάραχον, καταπραΰνοντες.

Ισχὺν τὴν ἀνίκητον, περιζωσάμενοι Ἄγιοι, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, οὐκ ἐλογίσασθε· ἀλλ' ἀπτόητον, τὸ φρόνημα δεικνύντες, πυρὸς καὶ κολάσεων, κατετολμήσατε. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθημένον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον· σὺ γὰρ πέφνησας, ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ὑκ ἐν σοφία.

Στερεωθέντες τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει πανάριστοι, διανοία σταθῆρά, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, ἀθλοῦντες διηλθετε, πρὸς τὰ οὐράνια.

Αρραγεστάτη, τῶν μελλόντων ἐλπίδι νευρούμενοι, τῶν παρόντων ἀλγεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ φρονήματι, πανένδοξοι Μάρτυρες, κατεφρονήσατε.

Ισα φρονῶντες, τοῖς τρισὶ Νεανίαις πανεύφημοι, ἀπονοίας Περσικῆς, τὸ πῦρ σβεννύντες ἐφάνητε, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ προσασίαν, ἀσφαλῆ Θεομητορ κεκτῆμεθα· ταῖς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρήμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ὑκ ἐν σοφία, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοί τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ Σοφία Χριστέ· οὐ γὰρ ἐ-
» στιν Ἄγιος, πλήν σου φιλόνηθωπε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτὲ, τῶν ἀνομούντων οἱ Κλαοὶ, τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν, βλέποντες

(*) Ἐννοεῖ ἐνταῦθα ὁ Ἱμνωδὸς τοὺς τρεῖς πρώτους Μάρτυρας, τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, Ἀκίνδυνον, Πηγασίον, καὶ Ἀνεμπόδιστον. Ὅρα ἐμπροσθεν τὸ Συναξάριον αὐτῶν.

Μάρτυρες ὑμῶν, καὶ τῷ Κυρίῳ πιστεύοντες ἀνεκραύγαζον· Δόξα σοι Χριστέ, παντοδύναμη· σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ ἕτερον οὐκ οἶδαμεν, ὃ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμασία, ἐν τοῖς ἁγίοις σου Μάρτυσιν. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, φώτισον τοὺς ὑμνουμέντάς σε.

Ὡδή, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Α'κινδύνως τὸν δρόμον τὸν εὐσεβῆ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ εὐκλεεῖς, ἐλπίδι διήνυσαν, τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι· τοὺς γὰρ ὑπεναντίους, εἰς τέλος ὤλεσαν, ἀνεμποδίστως τὴν νίκην, αὐτῶν περαιώσαντες· ὅθεν καὶ ἀφθόνως, τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει, πηγαῖζουσι πάντοτε, τὴν πληθὺν τῶν ἰάσεων· οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πέθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένη· Ὑσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένη ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν αἶμὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ αἶμας θεωροῦσα σὲ ἐν Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἐβόασαι· Ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένη ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδή δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνόμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαινοὶ λαμπτήρες, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φαινοτάταις ἀκτίσι καταυγαῖζοντες, τοὺς κραυγαῖζοντας· Δόξα Χριστῷ τῷ δυνάμει σου.

Πλαστήριον τὸ αἷμα, τῶν Μαρτύρων γεγένηται, καὶ εὐωδестаτή, ὄντως τῷ Θεῷ καδιέρωσις, ἀνεμποδίστως διδοῦσα τὴν ἀκίνδυνον, ἀναβρῦσαν, πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διακρούσασθε, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει τὴν πανίερον, καὶ πανέορτον, μνήμην ὑμῶν Ἀξιάγαστοι.

Α'νατρέψαντες τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων, τὴν ζωοποιῆσαν ἐνέργειαν, ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνύντες ἐκραυγαῖζετε, αἰσεβάστοι· Δόξα Χριστῷ τῷ δυνάμει σου. Θεοτοκίον.

Π'σχυρότατόν σε ὄπλον, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, δυσχερείας πάσης, καὶ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων, ἀποσειόμεθα βλάβην καὶ τὸν κλύδωνα, τῶν αἰρέσεων, Μήτηρ Θεοῦ διαφεύγομεν.

Ὡδή ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σεαυτὸν Ἀφθόνιε, προσήγαγες Θεῷ, καρτερῶς τὴν τυραννικὴν, διελέγξας ἔνδοξε, γνώμην τὴν ἄθεον, καὶ φωτὶ προσέδραμες, τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος.

Μυθεῖς Ἀφθόνιε, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτὸν σοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπετμήθης ἄριστε, καὶ πρὸς τὴν ἀληκτον, εὐφρασύνην ἔσπευσας, καὶ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν.

Ε'πὶ τὴν ἀσαλευτον, ἐλπίδα στηρηθείς, καὶ τερπνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καταπτύσας πάνσοφε Ἐλπίδηφόρε, ἐπτερῶθης ἔρωτι, τῆς ἀχράντου ὠραιότητος.

Μακαρίας λήξεως, ἀφράστου τε τρυφῆς, ἐν σκηναῖς ταῖς ἐν οὐρανοῖς, ἠξιώθης ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀκίνδυνη· ἀκλινῶς γὰρ ἔδραμες, σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Α'νατείλας Ἥλιος, ἐκ σοῦ ὁ νοητὸς, τηλαυγῶς ταῖς μαρμαρυγᾶς, τῆς αὐτοῦ Θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ὡδή ς'. Βύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ρ'εόντων, τὸ φθαρτὸν παριδόντες τὰ ἄφθαρτα, κατηξιώθητε βλέπειν· πειρασμῶν σὺν ῥύσασθε καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, ὑμᾶς προσκαλουμένους Ἀήττητοι.

Τριαδὸς, τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι Μάρτυρες, τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους, καὶ φρουραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους, διαλύσαι, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις σπλαγχνίσθητε.

Υ'πὲρ σοῦ, ἑαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον, ἀθανασίας Σωτὴρ μου, οἱ γενναῖοι ἔτυχον καὶ σωτῆρες, τῶν ἐν ζάλῃ, καὶ συμφοραῖς καὶ θλίψει γεγονόσιν.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον μου, τὸ τῶν πταισμάτων Κόρη χειρόγραφον, τῆς συνεχέσης με λύπης, καὶ παύων τὴν λύσιν χαριζομένη, καὶ τηροῦσα, διηνεκῶς αἰλώθητον Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρη
» κεικαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῆ τῆς Τριάδος καλλονῆ λαμπρυνθεῖσα, ἡ πενταυγῆς τῶν Ἀθλητῶν θεία φαλαγξ, τὰς τῶν τυράννων ἠμβλυνε δεινάς προσβολάς, ἄφθονον ἀκίνδυνον, ἀνεμπόδιστον χάριν, ἀπασί πηγάζουσα, τοῖς ἐλπίδι καὶ πόθῳ, ἐνθέως προσιοῦσι δι' αὐτῶν, τῷ πάντων Κτίστη, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῷ ρείθρῳ τοῦ ἐλέους τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀπόσμηξον Οἰκτίρμον, καὶ ἐν φωτὶ αἰελαμπεῖ αὐγάσον ὑμνήσαι τὸν πεντάριθμον χορὸν τῶν Μαρτύρων σου, Ἀκίνδυνον καὶ θεῖον Πηγάσιον, σὺν Ἐλπιδηφώρῳ καὶ Ἀφθονίῳ τὸν γενναῖον Ἀνεμπόδιστον, τοὺς σεπτοὺς Ἀθλοφόρους· οἱ πᾶσαν προσβολὴν βασάνων ἀνδρείως, τῇ ἀγάπῃ σου σαφῶς τρέψαντες Λόγε, θυμα λογικὸν προσήγαγόν σοι ἑαυτοὺς τῷ πάντων Κτίστη, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδίνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμπόδιστου.

Στίχοι.

Ἀκίνδυνον πῦρ· τῶν δὲ λοιπῶν τεττάρων,

οὓς μὲν τὸ πῦρ ἔκτεινεν, οὓς δὲ τὸ ξίφος.

Δευτέρῃ Ἀφθονίῳ καὶ τέτρασι, πῦρ, ἄορ, ἄθλος.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι, τῆς Περσῶν γῆς ὄντες, τὰ πρῶτα παρὰ Σαβωρίῳ βασιλεῖ Περσῶν ἔφερον. Ὁ οὖν Ἀκίνδυνος, Πηγάσιος καὶ Ἀνεμπόδιστος, ἄκρως τὴν εὐσέβειαν ἀγαπῶντες, ὠμολόγουν τὸν Χριστὸν· δι' ἣν αἰτίαν συλληφθέντες, τύπονται κρεμασθέντες, καὶ τὰς πλευράς πυρὶ καταπλέγονται. Ἐπεὶ δὲ βλασφημεῖν ὁ βασιλεὺς εἰς Χριστὸν ἤρξατο, ἀφωνία τοῦτον καταδικάζουσιν οἱ Ἅγιοι, καὶ αὐτὸς λύουσιν. Εἶτα ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πεπυρακτωμένων ἀπλοῦνται· καὶ ἔμβρου καταρράγέντος, ἡ φλόξ σβέννυται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα εὐχῇ καταβάλλουσι· διὰ τοῦτο ὑποχαλῶνται λέβησι μεστοῖς μολύβδου καχλάζοντος· καὶ ἀνέπαφοι μέιναντες, Ἀφθονίῳ πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐπισπῶνται πίστιν, ὃς καὶ παραχρῆμα τὴν κε-

φαλὴν ἀφῆρέθη. Καὶ ἐν βουαῖς θυλάκοις βληθέντες, καὶ τῇ θαλάσῃ ριφέντες, ἀνασώζονται, καὶ τὸν Ἐλπιδηφόρον, πρῶτον ὄντα τῆς Συγκλήτου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλοῦνται πίστιν, μετ' ἑτέρων ἑπτακισχιλίων, οἱ τινες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Οἱ δὲ περὶ Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον καὶ Ἀνεμπόδιστον, εἰς βόθρον ρίπτονται μεστὸν θηρίων· καὶ ἀβλαβεῖς διαμεινάντες, τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν πίστιν εἴλκυσαν. Ὅθεν καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντες, τέλος ἐδέξαντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, οἱ ἀπὸ τῆς Συγκλήτου βουλῆς Ἅγιοι ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συγκλητικοὶ ποθοῦντες ἄφθαρτον γέρας, Συγκλητικά τμηθέντες ἀρνοῦνται γέρας.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐδοξίου, Ἀγαπίου, καὶ λοιπῶν Ἁγίων ὀκτώ.

Στίχ. Τὸ πῦρ ἀριστεῖς καρτερήσαντες δέκα, Πρὸς τὴν ἀρίστην λῆξιν ἦκον οἱ δέκα.

Οὔτοι ὑπῆρχον στρατιῶται ἐν Σεβαστείᾳ ἐπὶ Λικινίου βασιλέως. Ἐξετασθέντες δὲ ὑπὸ Αὐξανίου ἀρχόντος τῆς πόλεως, καὶ Μαρκελλοῦ δουκός, καὶ Μάρκου τοῦ Ἀγρικολάου, καὶ ἀνυπερβλήτοις βασάνοις ὑποβληθέντες, πυρὶ παραδίδονται· ἐν ᾧ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ Κύρῳ.

Οὔτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρκιανὸς πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Κύρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον. Καταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γένους περιφανείας, τῆς ἐρήμου καταλαμβάνει τὸν ὄμφαλον. Καὶ σμικρὸν οἰκίσκον δειμάμενος, ὡς μόνον τὸ σῶμα καλύπτεσθαι, καὶ τριχίνοις ῥάκεισιν αὐτὸ περιθεῖς, καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐκεῖσε. Σιτίον δὲ ἦν αὐτῷ ἑκάστη ἑσπέρα, τρεῖς οὐγγίαι ἄρτου, καὶ ὕδωρ ὀλίγον πρὸς τὸ ζῆν. Χρόνου δὲ τινος διεληλυθότος, δύω φοιτητὰς ἐδέξατο, καλύθας μικρὰς πῆξαντας.

Οὗτος οὖν ὁ μακάριος, αἰεὶ ἐγκεκλισμένος ὢν, οὐδέποτε λύχνον ἐκτῆσατο, ἀλλὰ φῶς θεῖον περιέλαμπεν αὐτὸν ταῖς νυξί, καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν γραμμάτων ὑπεδείκνυεν· εἶχε γὰρ μικρὸν Ψαλτήριον σὺν αὐτῷ. Καὶ ποτε δὲ μεγίστου δράκοντος προκύψαντος ἐκ τῆς πλησίον ἐρήμου, καὶ ὄλεθρον ἐπαπειλοῦντος, οἱ συνασκηταὶ ἐθροῖθῃσαν· ὁ δὲ Ἅγιος τῷ μὲν δακτύλῳ τὸν Σταυρὸν ἐτύπωσε, τῷ δὲ στόματι τὸ θεῖον ἐνεφύσησε· καὶ ὡς περ καλάμη ὑπὸ πυρὸς, οὕτω τὸ θεῖον εὐθύς εἰς πολλὰ διελύθη.

Φλαβιανὸς ποτε, ὁ τῆς Ἀντιοχείων πρόεδρος, καὶ ὁ τῆς Κύρου Ἐπίσκοπος, καὶ ἕτεροί τινες τῶν Ἐπισκόπων ἐπισημοί τε καὶ λόγιοι, ἀπελθόντες πρὸς αὐτὸν, καὶ πολλὰ παρακαλέσαντες, ἔτι δὲ καὶ τῆς θείας Γραφῆς πλεῖστα καταντλήσαντες εἰς αὐτὸν, προέτρεπον αὐτὸν εἰς τὸ ἐξελθεῖν ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν· ὁ δὲ οὐδὲ ἀκούσαι ἤνεσχετο. Πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων αἱρέσεων ὁ θαυμαστός οὗτος ἀνὴρ μετέβαλεν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν.

Ποτὲ αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ, ἐκ τῆς πόλεως Κύρου, τινα βρώσιμα λαβοῦσα, τοιῷδε Ἀσκητῇ πρόσφορα, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, πρὸς τὸν Ὁσίον ἀφίκετο· ὁ δὲ ταύτην μὲν οὐκ ἐθέασατο, τὸν δὲ ἀνεψιὸν προσεδέξατο, μηδὲν ἐξ αὐτοῦ εἰληφώς. Ὡς δὲ ἐνεκίετο παρακαλῶν προσδεχθῆναι τὰ προσαχθέντα, ὁ Ἅγιος ἔφη· Ὡς πρὸς ἡμᾶς πορευόμενοι, πόσα διήλθετε Μοναστήρια; καὶ τίσιν ἐκείνων ἐκ τούτων μετεδώκατε; Τοῦ δὲ εἰρηκότος· Οὐδέ τι τοιοῦτον δεδώκαμεν. Ἄπιτε λοιπὸν, ἔφη, μετ' ὧν ἐκμίσατε·

νοῦν δεδώκαμεν. Ἄπιτε λοιπόν, ἔφη, μεθ' ὧν ἐκομίσατε φυσικῆς γὰρ συγγενείας, καὶ οὐ Θεραπείας τῆς πρὸς Θεὸν ταῦτα ἠνέγκατε.

Οὗτος, μέγας καὶ διαβόητος τοῖς πᾶσι γινόμενος, καὶ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν ποθητός, ἐπεὶ ἔγνω πολλοὺς διαμαχομένους τὸ τοῦτου σῶμα λαβεῖν μετὰ τὴν πρὸς τὰς ἄνω Δείας μονὰς αὐτοῦ μετὰστασιν, Σήκας ἐτοιμάσαντας, καὶ ναοὺς οἰκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτην Εὐσέβιον, τὸν πρῶτον αὐτοῦ μαθητὴν, ὄρκους κατασφαλίσατο, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφῳ κατακρύψαι τόπω, μήκοθεν τῆς καλύψεως αὐτοῦ· καὶ οὕτω διαθήμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ὡς ἐλυτρώσω τῆς φλογός, τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς Νεανίας, οὕτω καὶ νῦν τοὺς Ἀθληταίς, ἐν καμίνῳ πυρὸς διεφύλαξας, ὁμοφρόνως βοῶντάς σοι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Νέμεις ἀφθόνους δωρεάς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς Ἀθλοφόροις σου Χριστέ, συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ φαινόμενος ψάλλουσιν. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Πλήθη Μαρτύρων ἀψευδῶς, συγκεκροτημένα τῇ πίστει, προσενηνόχατε Χριστῷ, παραδόξων θαυμαμάτων ἐπίδειξιν, ἐνεργοῦντες καὶ ψάλλοντες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀλυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς τῶν Προπατόρων κατάρτας, καὶ πρὸς αἰδίδιον τρυφήν, μεταστάντες τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν, ὑπερένδοξε Δέσποινα, ἢ Θεὸν σεσαρκωμένον ἡμῖν τεκοῦσα.

Ῥδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἡ εὐαγεστάτη τῶν Μαρτύρων, πανήγυρις χαρμοσύνως ἐπεδήμησε, κόσμον καταυγάζουσα, πάντας κατευφραίνουσα, καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πίστει τοὺς ψάλλοντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων καὶ βόθρων καὶ βασάνων, ἀγρίων κατετολμήσατε Μακάριοι, ἔχοντες συλλήπτορα, τὸν ἀκαταγώνιστον, καὶ τὸν τῆς δόξης Κύριον, ᾧ νῦν κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡμᾶς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Ἀκίνδυνον Πηγάσιον Ἀφθόνιον, ἀνθὶς Ἀνεμπόδιστον, καὶ τὸν παναοίδιμον, Ἐλπιδηφόρον ἔχοντες, τεῖχος ἀκραδαντον, τὸν Κύριον ὑμνοῦ-

μεν ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες, καὶ κάλλους διαδήματι λαμπόμενοι, αἴγλην τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν οὐρανοῖς εἰλήφατε, Μάρτυρες κράζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε· τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργοῦμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἐὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς οὐράνιος, εὐφροσύνη διεδέξατο, ἔνθα Μαρτύρων αἰχορεῖαι, καὶ τὰ τῶν Ἀθλοφόρων στρατεύματα, καὶ πᾶσα τῶν Πρωτοτόκων ὁμήγυρις, τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν Πανόλβιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε, πάντας τοὺς πίστει τὴν ἀγίαν, πανήγυριν ὑμῶν ἐορτάζοντας, εἰρήνην καὶ γαλήνην αἰτούμενοι, καὶ σωτηρίαν πανσεβάσμιοι.

Πλουσίῳ λαμπόμενοι φωτὶ καὶ χάριτι, Ἀθλοφόροι διαπρέποντες, λύσιν πταισμάτων καὶ φροντίδων, ἅμα τοῖς σὺν ὑμῖν ἀριστεύσασι, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐὐὰ μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐξώρισται, κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, ζῶν τὴν πρό αἰώνων ἐκύησας, τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνεργεῖαν, χαριζομένη διὰ πίστεως.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάρταν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐνναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀκίνδυνον πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἀνεμποδίστως ἀφθόνως, τοῖς ἐπ' ἐλπίδε

τελοῦσι, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι· ἀλλὰ καὶ νῦν
πηγάζετε, ἰάματα πανεύφημοι, τοῖς ὑμᾶς πρό-
σω τιμῶσι, πεντάριθμοι Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ Προ-
πάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀ-
πειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Πλάστην πάσης φύ-
σεως· ὑφ' οὗ ῥωσθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρ-
τύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν
ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου·
εἶτα τὸ ἰδιόμελον τοῦτο.

Ἦχος β΄.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αϊμάτων τοῖς κρουνοῖς τὸ σῶμα βάψας,
ἀκινδύνως διήλθες, τὴν τοῦ μαρτυρίου ὁ-
δὸν, Ἀθλοφόρε Ἀκίνδυνε· ὄθεν καὶ ἰσχύν τὴν
ἐνθεὸν περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας
μηχανουργήματα, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν
πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Η πενταφεγγὴς τῶν Ἀθλητῶν λαμπαῖς, ὡς
ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνη, δαυϊτικῶς ἐξέκο-
ψε τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ὁμολογήσαν-
τες Χριστὸν ἐναντίον βασιλέων, ἀπαύστως
πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτοὺς ἀφαρ-
πάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπο-
γνώσεως· ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν ἀιμακά-
ριστον, καὶ δοξάζω σου σεμνή, τὴν ἀπόρρητον
κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου,
καὶ κατάρτας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονι-
κῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύ-
ριε, ἡμίνας καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττε-
το, καί: Τί τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινό-
τατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδί-
δωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων
ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκατα-
βάσει σου Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου,
Καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμα-
σῆφ, καὶ Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν ἐγκαίνιων τῶν
τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῶν
Λυδδῆ, ἧτοι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμίου
σώματος αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους
ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτ

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθ

Χαίροις ἢ τῆς Τριάδος τριάς, τῶν ἀ-
τά καθαρὰ καταγῶγια, κρατῆρε
θεῖον οἶνον, τῆς εἰσεθείας ἡμῶν, ταῖς
εὐφραίνοντα οἱ προχέοντες· μαζοὶ οἱ τὸ
τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες· ἄστρα τὸ φ
ἀληθείας πυρσεύοντα, καὶ τὰ πέρατα, φ
γίαις λαμπρύνοντα. Μάρτυρες μεγαλώνυ
νύκτα μειώσαντες, τῆς ἀγνοσίας καὶ π
ταῖς διανοίαις φωτίσαντες, Χριστὸν δυσω
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος

Χαίροις Ἀκεψιμᾶ ἱερέ, Ἀειθαλᾶ καὶ
ἀξιάγαστοι, τῷ θεῷ πυρὶ τὴν π
πυρσολατρῶν δυσσεβῶν, ἐπιγνώσει θεῖα
σθέσαντες, δι' ὧν οἱ θρησκευόντες, παρα
τὸν ἥλιον, καὶ τοὺς ἀστέρας, παντελῶς
ρῶθησαν, καὶ κατήρηται, ἢ τῶν Μαίγω
νοια. Μάρτυρες αἰσιθέαστοι, Τριάδος ὑπ
χοι, φῶς τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, τοῦ αἰ
Ἀρχιποίμενος, Χριστοῦ τοῦ τυθέντος, κα
ρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρει
λογισμῷ ὑπνηγάκατε, ἀλόγοις τε
φόρτος, ἐπιτεθέντες σοφοί, πρὸς βα
πλείω πείραν ἤγεσθε· διὸ συγκοπτόμενο
ρόπαλοις τυπτόμενοι, καὶ ταῖς αἰκίαις,
πῶς δαπανώμενοι, οὐκ ἐκάμφητε, οὐ Θε
ηρησίασθε· ὄθεν προσαπνηγάκατε, τῆς
τὸν στέφανον, καὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγ
περιφανῶς ἠριθμήθητε· μεθ' ὧν ἐξαιτεῖσθε
ψυχᾶς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὁμοια.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὀρμαῖς, πρὸς τ
γῶνας ἀνδρικῶς προσεχώρησας, κα
σαν ἐκπλήξας φρένα, τῇ καρτερίᾳ τῇ σ
τυράννων θράση κατεπάτησας· λαμπραῖ
Ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταβέθηκας, περιχο
σὺν αὐτοῖς καὶ γηθόμενος, σῶζων πάντο

πιστῶς σε γεραίροντας, Μάρτυς ἐπιστασίαις σου, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ συμπαθεία πενήτων, τοῖς ὀδυρμοῖς ἐπικλῶμενος, Χριστὸν ἱκετεύεις, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦθι τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμῖν, καὶ θλιβομένοις ἀρωγὸς γενησόμενος, τὸν πόνον ἐπικουφίζων, τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ βῆρος τούτων ἀφαιρούμενος, φρουρῶν καὶ φυλάττων, καὶ διασώζων Γεώργιε, διαβιβάζων, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, καὶ προσάγμασιν, ἐμβιβάζων τῷ Κτίσαντος· ὅπως δὲ ἀγαθότητος, τῆς τούτου βιώσαντες, τύχωμεν πάντες τῶν θείων, ἐν οὐρανοῖς ἀντιδόσεων, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς, τῆς σῆς ἀρήτου μαρτυρίας κηρύττεται, τὸ κλέος ἐνδόξου Μάρτυρος· ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀριστεύς, διατρέχεις πᾶσαν ἀξιάγαστε, τὴν κτίσιν Γεώργιε, πλείσταις ὄντως κοσμούμενος, θαυματουργίαις, καὶ τὰς νόσους ἰώμενος, καὶ τοὺς πάσχοντας, θεραπεύων πρεσβείαις σου· ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα, θερμὸν σε γινώσκωμεν, καὶ εὐεργέτην παμμάκαρ, τοὺς αἰχμαλώτους ῥυόμενον. Χριστὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος. (*)

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἦχος πλ. β'.

Ἀξίως τῷ ὀνόματι, ἐπολιτεύσω στρατιωτᾶ Γεώργιε· τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κλημα κατεφύτευσας. Ὅθεν βλυσταίνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σέ κησασα, ἀνεβόα: Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξυλῆ θνήσκεις, σαρκε κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, ἕτερα, εἰς μὲν τοὺς τρεῖς Μάρτυρας, πρὸς τὸ, Ὁ τοῦ παρὰ δόξου θαύματος· εἰς δὲ τὸν Ἁγ. Γεώργιον, τὰ ἐν ταῦθα τοῦ Ἀποστόλου. Ὁσαύτως καὶ οἱ ἐκεῖ Κανόνες εἰσὶν ἕτεροι, τῶν μὲν τριῶν, ἀνώνυμος καὶ χωρὶς Ἀκροστιχίδος, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· τοῦ δὲ Ἁγ. Γεωργίου, πρὸς τὸ, Τριστάτας κραταιοὺς μετ' Ἀκροστιχίδος τοιαύτης: Γεώργιον Θεοῦ σε δοξάζω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθλοφόρε Γεώργιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν Μαρτύρων σύσκηνε, καταφύγιον, τῶν θλιβομένων ἐκάστοτε, λιμὴν ἀναψύξεως, θαλαττεύοντι κἄμοι, ἐν τῷ βίῳ γενήθητι, καὶ κυβέρνησον, δυσωπῶ τὴν ζωὴν μου, ὅπως πίστευ, ἀδιστακτῶ μακαρίζω, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνάς σου.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ὁδήγησον παιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θείλημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ καταφεύγων τῇ σκέπῃ σου.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι συμφραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θείος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπώσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Δόξα. Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Προοίμιον τυπικῶς, τῆς τρισσοφεγγοῦς ὑμῶν ὁμοιοῦς, καὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας τῆς ἀκηραίου Τριάδος, καὶ ὑπερουσίου Μονάδος Ἀθληταί, οἱ ἐν Περσίδι ἀφλεκτοὶ συντηρηθέντες, τρεῖς Παῖδες γεγόνασιν· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες, οὕτω καὶ ὑμεῖς θανεῖν οὐ παρητήσασθε, μὴ ὑπενδόντες τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσει. Ἀλλ' ὡς ἐκείνους ὁ φανεὶς τέταρτος, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισεν, οὕτω καὶ ὑμᾶς Χριστὸς, ὁ εἰς τῆς Τριάδος, προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως. Ἀκεψιμᾶ σὺν τῷ Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾷ θεόληπτοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἦ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς: Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκυτάτῳ μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ἔῃ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἀνθη τὰ τερπνὰ Μαρτύρων ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Αἴγλη τρισηλίου ἀστραπῆς, φωτιστικῶς αὐγαζόμενοι Μάρτυρες, ταύτην τὴν πανίερον μνήμην ὑμῶν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σκότους ἀμαρτίας, καὶ παθημάτων λυτρώσασθε.

Νόμοις τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, συμπεφυρόμενοι τὸν νοῦν ἱερώτατοι, νόμους τοὺς κελεύοντας παρανομεῖν, ἀνδρείως ἐξεκλίνατε ὄθεν ἐναθλοῦντες, νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Θύματα προσήχθητε Χριστῷ, τῇ ἐκουσίῳ σφαγῇ καθαρῶτατα, Μάρτυρες πανόλβιοι, ἱεουργοὶ καὶ θῦται χρηματίσαντες, τοῦ ἐθελουσίῳ, σφαγῇ τὸν κόσμον ζώσαντος.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀπερίληπτον Θεόν, περιγραφόμενον σώματι τέξασα, σάρκα χρηματίσαντα, ὑπερβολῇ Παρθένη ἀγαθότητος, τοῦτον ἐκδυώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἔῃ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν σεπτὸν ἐν Μάρτυσιν ὑμῶν προφρόνως.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τῷ ὀδηγήσαντι.

Τὸ δυσχερὲς τοῦ νοῦς μου, καὶ ἀδρανές, Ἄγιε, τῷ διαπύρῳ τῆς σεπτῆς, σοῦ προσευχῆς μεταποίησον, εὐρυσθενῆ ἐργαζόμενος, ὅπως σου τὴν παναγίαν ἑορτὴν ἐγκωμιάσαιομι.

Ο ἐν ἀμφοῖν ὑψιβάμων, καὶ τῶν πολλῶν ὑπερθεν, ἔργῳ καὶ λόγῳ πεφηνῶς, σοῦ οὐκ ἰσχύει Γεώργιε, ἀνευφημεῖν τὰ ταράστια· πέλεις γὰρ παγκρατιάρχης ἀκραιφνῆς, καὶ αἰχμητῆς κραταιός.

Νόμοις ἐπαινῶν οὐδόλως, ἡ σὴ σεπτῇ ἀθλησις, ὑποπεσεῖται Ἀθλητῆ· ἰλιγγίῳ γὰρ καὶ δέδοικα, καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, ψαῦσαι σου καὶ γοῦν ποσῶς, Ἀθλοφόρε τοῖς προτερήμασιν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα πάντων τεκοῦσα, τὴν τῆς ζωῆς ἐκπτωσιν, ἐπνηρωθῶσω Ἀγαθῇ· τὴν γὰρ

ζωὴν ἀπεκύησας, πᾶσιν ἡμῖν πρυτανεύουσαν, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Τὰ πάθη ἀσκήσεως πυρὶ, τεφρώσας ἱερώτατε, Ἀκεψιμᾶ πρὸς πείρας ἀθλήσεως, κριὸς καθάπερ ἐπισημότατος, ὑπ' ἀνόμων τέθυσαι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, ἀγιάσας πιστῶν τὰ πληρώματα.

Αδίκως στρεβλούμενος σοφῆ, καὶ ράιθδοις συντριβόμενος, καὶ ἀπηνῶς βασιάνοις ξεόμενος, οὐκ ἐξηνήσω τὸ θεῖον ὄνομα, οὐ πυρὶ ἐπέθυσας, Ἰωσήφ παναρίστε, πυρακτούμενος ζήλω τῆς πίστεως.

Τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα ἀφειδῶς, τυπτόμενος ὑπέφερες, Ἀειθαλᾶ ἐτέρου ὡς πάσχοντος· νοὶ γὰρ Μάρτυς τελείως ἐνδοξε, πρὸς Θεὸν ἠτένιζες, σῶζειν τὸν δυνάμενον, τοὺς αὐτῷ ὀλοψύχως πιστεύοντας.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ὁ ἥλιος ὁ ἄδυτος, φωτιστικαῖς πανάμωμε λάμπεσι, φωτίζων κόσμον σκότει κρατούμενον, καὶ προσπολλύμενον, πλάνη τοῦ ἀλάστορος, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Επιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, οὐ φέρων βλέπειν Ἄγιε, ὡς ὁ πυρίπνους καὶ ζήλωτῆς, ἀνομοῦντας διελέγχων· οὐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγε, Θεὸς ὡς ὁ Κύριος.

Πῦρ τὸ τοῦ Λόγου ὅπερ ἦλθε Μαίκαρ, βαλεῖν εἰς κόσμον ἅπαντα, σοῦ καθαψάμενον τῆς ψυχῆς, στέγειν ὅλως οὐκ εἶα, ἀλλὰ θερμῶς ἀνέκραζες· Χριστὸς μοι στερέωμα.

Τὰ τῶν βασιάνων εἶδη σου δεικνύων, ὡσπερ φοβεῖν ὁ Τύραννος, τὴν ἀκατάπληκτόν σου ψυχὴν, ὑπετώπασε Θεόφρον· σὺ δὲ στερέως ἀνέκραζες· Χριστὸς μοι στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ορος σε μέγα βλέπων ὁ Προφήτης, ὑπερκειμένην ἔχον, τὴν κορυφὴν ἀπάντων τῶν βηνῶν, τῶν ἀγγελικῶν ταγματῶν, ὑπὲρ αἰτίαν ἔλεγε, Παρθένος γεννήσεται.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
• **Ο** στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶν σε εἰ-
• λικρινῶς καὶ ποιῶ τὸ θέλημα σου· ὅτι οὐκ
• ἔστιν Ἄγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφῆ, σεπτῶς ἐμυσταγωγῆσας, θυσία δεκτῆ, ἐγένου παμμακάριστε τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἐνδόξως Ἄγιε,

Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσθεϊσάν με καρδίαν πολλοῖς πταισμασιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὄμβροισ τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· καὶ παράσχου φωτισμὸν γνώσεως τῇ διανοίᾳ μου, ἵνα ὑμνήσω γηθόμενος τὸν Ἱεράρχην καὶ Ἀθλοφόρον, Ἀκεψιμᾶν τὸν μέγαν, σὺν Ἀειθαλᾶ τῷ γενναίῳ, καὶ Ἰωσήφ τῷ πανολβίῳ· ἐν σοὶ γὰρ θάρρουντες, ποικίλων βασάνων ἀνδρείως κατετόλμησαν· διὸ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ὡς χάριν δεξάμενοι, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιωσήφ ὁ γενναῖος ἀγωνιστῆς, Ἀκεψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης ὀλοθρευτῆς, Ἀειθαλᾶς ὁ ἐνδοξος, ἀθλητῆς καὶ ἀήττητος, οἱ φαιδροὶ ἀξέρες, τῆς πίστεως ἄσμασιν, ἐπαξίως ὄντως, ὑμνεῖσθωσαν σήμερον· οὗτοι γὰρ τὴν δόξαν, τῶν Περσῶν ἀμαυροῦντες, ἠλίψ ἐκ ἔθυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν: Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Τοῦ Σταυροῦ τῷ σημείῳ καθοπλισθεῖς, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος· τὴν ἀθείαν πᾶσαν, εἰδώλων διηλεξας· καὶ τοὺς πιστοὺς Θεόφρον, τῇ πίστει ἐστήριξας· ὅθεν ἐπαξίως, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους, ἀθλήσας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου. Ἀθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοὶ Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρυσσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοὶ· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε θακρῶς, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν

κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πίσως ἐκβοήσωμεν: Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ὁ ρος σε τῇ χάριτι.

Ρήμασι σοφῆ Ἀκεψιμᾶ θείας γνώσεως, τοὺς ἀγνωσίας σκοτασμῶ, κερρατημένους δυσμενεῖς, στερρῶς κατεπάλαισας, ταῖς ὑπ' αὐτῶν μὴ πτήξας στρέβλας μακάριε, προσαγομένας τῷ θείῳ σου σώματι.

Πυρί σε πυρὸς οἱ λατρευταὶ κατηνάγκαζον, σέβας προσάξει δολερῶς· ἀλλὰ τὸν νοῦν τῇ τοῦ Θεοῦ, ἀγάπῃ πυρούμενος, πυρσολατρεῖν ἀπέπας ὅλως δεχόμενος, ἀναψυχὴν Ἰωσήφ δυναμοῦσάν σε.

Ναμάτων τῶν θείων πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος, Ἀειθαλᾶ τὰ θολερά, τῆς ἀπιστίας καὶ πικρά, ἐξέφυγες ὕδατα, καὶ ταῖς ροαῖς τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων σου, τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς κατεπόντισας.

Θεοτοκίον.

Αγίων Μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, ὠφθης Παρθένε ἀληθῶς, καὶ τῶν πιστῶν καταφυγή, τεῖχος τε καὶ στήριγμα, καὶ παντελῆς ἀπολύτρωσις· μεγαλοφώνως διό σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Νέμοις πᾶσι σοῖς ὑμνηταῖς, τὴν εὐκλεῆ τε καὶ σεβασμίαν, ἀρωγὴν σου καὶ ἀντίληψιν, παμμακάρε Γεώργιε, ὡς παρρήσιαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Εχὼν ἄμαχον τὴν ἰσχὺν, ὑδωρημένην σοὶ ἐξ Ἁγίου, τῶν Ἁγίων ἀκροθίνιον, τὴν βαρβάρων ἔφοδον, σαῖς προσευχαῖς ταχέως καταίλυσον.

Νύξ με πάντοθεν πειρασμῶν, ἐπιπολάζει καὶ ἀνευδότης, συνωθεῖ με πρὸς τὴν χάρυβδιν, τῶν παθῶν Γεώργιε· ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἔσχες ἐν τῇ γαστρὶ, τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ κόσμου· μόνη τοῦτον ἀπεκύησας, Θεοτόκε Πάναγνε, τὸν ἀκαταληψία νοούμενον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Μακάριοι ἀπεφάνθητε, Λόγον μακαρίων, κηρύξαντες ἐν σταδίῳ, ἀνδρείως Ἀοιδεμοι, τὸν ὑμᾶς συναψαντα, τῶν μακαρίων ταῖς χορείαις, πανευκλεῶς ἀριστεύσαντας.

Απόρθητοι ἀνεδείχθητε, πύργοι τῆς πίστεως, ἐλεπόλεις τοῦ ἐχθροῦ, παντελῶς ἀφαι-

σαντες, Ἰωσήφ Δεσπέσιε, Ἀκεψιμᾶ ἱερομύστα, Ἀειθαλᾶ ἱερώτατε.

Ρηγνύμενα ταῖς πληγαῖς, τῶν Μαρτύρων τὰ σώματα, διέρρηξεν ἀθείας, ἀνίσχυρον δύναμιν, καὶ ἐδήλου ἄριστα, τὴν ἀρράγη ψυχῆς ἀγάπην, πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τηρήσας σε ὡς πρὸ τόκου, παρθένον ἀκήρατον, Πανάμωμε ὁ οἰκήσας, ἀσπόρως ἐν μήτρα σου, διπλοῦς προεληλυθε, Θεὸς καὶ ἄνδρωπος θεώσας, τὸ προσληφθέν ἀγαθότητι.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ατίθασσον παράταξιν, δαιμόνων τροπωσάμενος, καὶ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ χρησάμενος, ὡς θεῖω ἀκοντίῳ, τούτῳ ἐξεκέντησας, καὶ εἰς γῆν κατέρραξας, φαλαγγάρχας ζοφεροῦς.

Ρώμη τῆ Παντοκράτορος, ῥωννύμενος Γεώργιε, καὶ τῇ προνοίᾳ ποδηγέμενος, τῇ πάντα κυβερνώσῃ, τὸ σκάφος διέσωσας, τῆς ψυχῆς ἀκύμαντον, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς.

Τί με θωπείαις ἔλεγες, τῷ κακεργάτῃ Ἁγίε, τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ἀγαπήσεως, ἐλπίζεις μεταστῆσαι; λίθον ἔψειν ἔοικας, γράφειν τε εἰς θάλασσαν, καὶ τοξεύειν οὐρανόν.

Θεοτοκίον.

Υψαύχενας κατάβαλε, αἰρετικούς Πανάμωμε, τοὺς ἀφειδῶς κατεπεμβαίνοντας, λαῶ τῷ ὀρθοδόξῳ· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ θελήσει σύνδρομον, οἷα μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ 5΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Υψούμενα σφοδρῶς βασιάνων κύματα, ὑμῶν οὐ κατεκάλυψε, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ εὐτόνον Σοφοί· θεῖα κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε, τὸν γαληνὸν τῆς σωτηρίας ὄρμον γηθόμενοι.

Ράνισιν ἱερῶν αἱμάτων Ἁγιοι, φοινίζαντες μακάριοι, περιθόλαιον τὸ θεῖον ἑαυτῶν, τοῦτό σε ὀσίως ἐνδυσάμενοι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ συμβασιλεύετε.

Ωραῖοι καλλοναῖς ἄθλων γεγόνατε, νυμφῶνος ἔνδον Ἁγιοι, ἐχωρήσατε θεούμενοι φαιδρῶς, θέσει καὶ υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι, πανευκλεῶς Πατρὸς τῶν φώτων ἀξιοθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωφόρῳ σου, Παρθένε τόκῳ ἄχραντε, καὶ ἐζώωται Ἀδάμ παρακοῆ, πάλαι νεκρωθεὶς καρποῦ γευσάμενος· ὅθεν ὑμνεῖ καὶ μακαρίζει σε Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ζάλη με λογισμῶν.

Σῶμά σου παραδοὺς ταῖς τιμωρίαις, τὴν ψυχὴν ἐτήρησας, ἀπήμαντον θεομάκαρ· τὴν

ἄνωθεν γὰρ ἔσχες ἀρωγὴν, φρουρὰν προμηθεστάτην, ἐν τοῖς πολέμοις Γεώργιε.

Γλεων τὸν Δεσπότην, ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπεργάζου πάντοτε, τὴν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόθου ἐκτελοῦσι, καὶ ζάλης ὀρατῶν, ἐχθρῶν καὶ ἀοράτων, ἀπήμονας διαφυλάττε.

Νόες σου κατεπλάγησαν ὀρῶντες, τὴν ἀνδρείαν ἄνωθεν, πῶς ἀγγεμάχοις ὄπλοις κατεπαλαισας, ἄσαρκον ἐχθρὸν, τὸν πάλαι τῆς γενναρχας, ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντα.

Θεοτοκίον.

Υφανασις ἰστουργία τῇ ἀρρήτῳ, αἰλουργίδα Πάναγνε, Πατρὸς καὶ Πνεύματος θεοῦ, εὐδοκία τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, σάρκα τὴν σὴν ἀμφιάσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, κυβέρνησον προφθάσας, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχείᾳ ἀντιλήψει σου, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, ἵνα κράζωμεν: Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε. *Ὁ Οἶκος.*

Μέγας ἐν προστασίαις ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης, τοῦ Κυρίου θεράπων καὶ φίλε· τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισκέπων, σῶζεις αἰεὶ ἔνδοξε· διὸ πίστει καὶ πόθῳ βοῶμέν σοι Πολύαθλε:

Χαῖρε, δι' οὗ φρυκτωρεῖται ὁ κόσμος· χαῖρε, δι' οὗ ὁ στρατὸς καταλάμπει.

Χαῖρε τῶν πιστῶν αἰχμαλώτων ἢ λύτρωσις· Χαῖρε δεσμωτῶν ἢ ὀξεῖα ἀντίληψις.

Χαῖρε ὕψος τῶν ἐκ πίστεως προστρεχόντων σοι θερμῶς· χαῖρε πλοῦτος τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλείων τὸ τεῖχος· χαῖρε, ὅτι παρέχεις ἐν πολέμοις τὸ νίκος.

Χαῖρε ἀστὴρ φωτίζων τοὺς πλείοντας· χαῖρε λυτὴρ παντοίας κακώσεως.

Χαῖρε, εἰς ὃν πᾶς πιστὸς καταφεύγει· χαῖρε, δι' οὗ εὐφημεῖται ὁ Πλάστης.

Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλῶ

Στίχθ.

Ἀκεψιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ῥαβδισμάτων·
Ἀκεψιμᾶ δὲ τοὺς φίλους ἐκ λευσμάτων.

Ἐύψαν Ἀκεψιμᾶν τριτάτη, λεῦσαν δὲ συνά-
θλους.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν· καὶ συσχεθέντες, παρίστανται Ἀδραχοσχάρ τῷ ἀρχιμαγείρω εἰς ἐξέτασιν. Καὶ εὐθέως ὁ Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ῥάβδοις ῥεῖναις τύπεται· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωσήφ τείνεται καὶ μαστίζεται, ὡς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ μέχρι τῶν ὀσῶν, καὶ φρουρεῖται δεδεμένος. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀειθαλᾶς, δεσμευθεὶς χερσὶ καὶ ποσὶν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἐξαρθροῦται τὰς ἀρμονίας μαστιζόμενος, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐγκλείεται. Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ὑπὸ τριάκοντα τυφθεὶς στρατιωτῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε· κατὰ κεφαλῆς δὲ ὁ Ἰωσήφ κρεμασθεὶς κατελεύσθη· ὁ δὲ Ἀειθαλᾶς, ὑπὸ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν ταθεὶς, κρεμάται καὶ αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέδωκε.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν Λυδδῇ, ἦτοι τὴν κατάθεσιν τοῦ ἁγίου σώματος αὐτοῦ.

Στίχ. Ναοῦ τὰ ἐγκαίνια, Μάρτυς, καὶ θείσι

τῶν λειψάνων σθ νῦν γεραίρει ἡ κτίσις.

Οὔτος ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, πρὸς πατρός μὲν Καππαδόκης, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνος. Ἀγωγῆς δὲ θείας καὶ φύσεως τυχὼν ἀγαθῆς, καὶ ῥίψης εὐκλεοῦς, τῶν γεννητόρων ἄνωθεν εὐγενεῖα καὶ εὐσεβεῖα κεκοσμημένον, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καὶ λαμπρότατος. Ὄθεν καὶ παρὰ Διοκλητιανοῦ, τῆς ἡθῆς τῷ τηνικᾷδε ἀρξάμενος, Τριβούνος νουμέρου ἐπισημότητος, εἶτα καὶ Κόμης διὰ τὸ ἀπῆκτον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται, λαυθάνων τὸ μέχρι τοῦδε, ὅτι Χριστιανὸς ἦν.

Εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνύων, ὄρφανὸς ἀπὸ πατρός ἐγεγόνει, ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσιν ἐκείνου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Ἀπάρας δὲ τῆς Καππαδοκῶν σὺν τῇ μητρὶ, πρὸς Παλαιστίνην, ἐξ ἧς αὐτῇ ὄρμητο, μετοικίζεται· εἰς ἣν δῆτα γῆν κτήματά τε πολλὰ καὶ κληροὶ αὐτῷ ἐτύγχανον. Τῆς οὖν μητρὸς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τὰ τῆδε ἀλλαξαμένης, κατελείφθησαν αὐτῷ χρήματά τε καὶ παρουσία πραγμάτων πολλή· ἃ καὶ λαθῶν, σὺν πᾶσι καὶ τοῖς αὐτῷ προσῶσι, πρὸς τὸν Διοκλητιανὸν παραγίνεται (πιθανῶς εἰς Ρώμην), μείζονος ἀρχῆς τυχεῖν ἐπιέμενος. Ἐκ πρώτης δὲ ἐωρακῶς τὴν τσοαύτην αὐτοῦ κατὰ Χριστιανῶν μανίαν, μὴδὲ οἷός τε ὦν τοιαῦτα ὄραν, βούλεται τῶς, ἃ παρ' ἑαυτῷ περιέφερε χρήματα, τοῖς πένησι διανεῖμαι, ἑαυτὸν δὲ ἐνώπιον Διοκλητιανοῦ καὶ πάσης τῆς Βουλῆς Χριστιανὸν κηρύξει· ὃ καὶ πεποίηκε. Ταχέως οὖν ταῦτα τοῖς πένησι διανεῖμας, τοὺς τε παῖδας ἐλευθερίᾳ τιμήσας, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων τὰ δοκούντα εἰκότως διαταξάμενος, τῇ τρίτῃ τῆς βουλῆς ἡμέρᾳ, (βουλῇ γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὡς τε τοὺς Χριστιανούς ἐκ μέσου ποιήσασθαι) αὐτόκλητος ἐν μέσῳ τῆς Βουλῆς παραγίνεται, ἐκεῖσε τότε καὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ τυγχάνοντος.

Λαμπρῶς οὖν τὸν Χριστὸν Θεόν τε καὶ Θεοῦ Υἱὸν ἀνακηρύξας, παρρησιαίζεται τὴν εὐσέβειαν. Διὸ κρατηθεὶς, παντοίαις καὶ ἀμετρήτοις σχεδὸν βασάνοις ἐκδίδεται· κοντῶ γὰρ τὴν γαστέρα κεντᾶται· τροχῶ καὶ βουνεύροις πολλάκις προσομιλεῖ, καὶ λάκκῳ τιτάνου πλήρει ἐμβαλλεται. Ἀσυνῆς δὲ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι διατηρηθεὶς, τὴν

ὁμόζυγον τοῦ Διοκλητιανοῦ Ἀλεξάνδραν, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ Γλυκερίον τινα, καὶ ἕτερον, Ἀθανάσιον τοῦνομα, τὸν μὲν ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας, θάτερον δὲ τὸ κτήνος ζώσας, καὶ ἄπειρον, ἀπλῶς εἰπεῖν, πλήθος ἀνθρώπων μετηγάγετο πρὸς Χριστὸν, θαύματα παντοῖα τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει ἀπεργασάμενος.

Τούτων σὺν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ τελουμένων, σιδηροδέσιμος, Διοκλητιανοῦ προστάξει, πρὸς φρουρὰν ἄγεται. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐν ὄραματι φαίνεται, εὐαγγελιζόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθὰ. Ἐξυπνος ἐν γεγνηώς, ἀσμένως ἐπνηχαρίσσει τῷ Θεῷ, τὸν τε δεσμοφύλακα ἠντιβόλει συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τὸν ἐξ ἔθους διακονῶντα οἰκίτην. Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος εἰσήλθεν ὁ οἰκίτης· ἐξῶθεν γὰρ τῆς φυλακῆς παραμένων ἦν, ὃς καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον ὑπομνήματα σὺν ἀκριβεῖα πάσῃ ἐξέθετο. Τὸν αὐτοῦ οὖν Δεσπότην ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδὼν, καὶ προσκυνήσας, ἐπ' ἐδάφους ἐκεῖτο κλαίων. Ἀναστήσας δὲ τοῦτον ὁ Ἅγιος, εὐθυμῶν παρεκλεύετο, εἶτα καὶ τὸ ὄραμα διεσαφεί· προσέει δὲ καὶ ἐπέσηκπεν αὐτῷ, μετὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ, τὸ, τε σῶμα αὐτοῦ, καὶ τὴν πρό τῆς κατασχίσεως αὐτῷ ἐκτεθειῶσαν διατάξιν λαβεῖν, καὶ πρὸς τὸν τῆς παροικίας αὐτοῦ οἶκον τὸν κατὰ Παλαιστίνην ἀπαίρειν, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τοῦ τε θείου φόβου, μηδαμῶς τοῦτον ἀπολιπέσθαι. Τοῦ δὲ συνθεμένου, ἀκελύθη παρὰ τοῦ Ἁγίου.

Τῇ ἐν ἐπαύριον, ἀχθεὶς αὐθις ὁ Μάρτυς εἰς ἐξέτασιν, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν τῷ ναῷ ξόανα οἶουει χοῦν ἐκλεπτύνας ὡς εἰκὸς δι' εὐχῆς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτεμνεται. Ὁ μὲν τοι θεράπων ἐκεῖνος, τὸ κομιδῇ τίμιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Ἁγίου ἀναλαβόμενος σὺν τῇ αὐτοῦ διατάξει, εἰς Παλαιστίνην ἀπαίρει, ἔνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκεῖνο σκῆνος σὺν ἄλλοις Χριστιανοῖς εὐλαδῶς πάνυ καὶ ἐντίμως κηδεύει, τὰ τε ἄλλα πάντα τὰ παρὰ τοῦ Ἁγίου διαταγέντα αὐτῷ μετ' εὐγνωμοσύνης πληροῖ.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας διαλαμφάσης, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ αἰοδίδμου μεγάλου Βασιλέως καὶ ἰσαποστόλου τὴν βασιλείαν ὑποζώσαμένου, καιροῦ δραξάμενοι οἱ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ Μάρτυρος ἱρασταί, ναὸν τῷ Ἁγίῳ χαριέστατον ἄμα καὶ κάλλιστον ἐν Αὐδδῇ ἀνεγείρουσι· τὸ, τε πολυάθλον καὶ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Μάρτυρος ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τόπου, οὐ ἐκεῖτο, ἀνελέμενοι, εἰς τουμφανῆς τὸ πολλοῦ πάνυ φωτός, καὶ πολλῶ πλέον ἐμφανείας ἐπάξιον, ἐν αὐτῷ φέροντες κατατιθέασιν· καὶ δι' αὐτῷ τῷ τότε νεωστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνεγνηγεμένῳ τῷ δε ναῷ τὰ ἐγκαίνια ἄγουσι, τρίτην ἄγοντος τηνικᾷδε τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἡμέραν, αἰνεῖν αὐοὺς κρουνοὺς θαυμάτων παρέχοντος τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ· δοξάζειν γὰρ οἶδε Θεὸς τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. Ἐκτοτε τοῖνον ἡ τῆ Θεῆ Ἐκκλησία, ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν ἀνακομιδὴν ἐορτάζει τῷ Μάρτυρι, εἰς δόξαν καὶ αἰνεσίαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ αὐτοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκεψιμᾶ.

Στίχ. Ἡξας ἑαυτὸν ἐγκρατεῖα καὶ πόνοις,

Ἀκεψιμᾶς μετῆλθεν, ἔνθα μὴ πόνοι.

Οὔτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου· ὃς ἐν οἰκίσκῳ καθιέρξας ἑαυτὸν, ἐξήκοντα διετέλεσεν ἔτη, μήτε ὀρώμενος, μήτε φθηγόμενος· ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τῶν Θεῶν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν φυγαγωγίαν ἐδέχετο. Τὸ δὲ ὄργυμα οὐ δι' ὄλε θῆν κατ' εὐθὺ κατωρυγμένον, ἀλλ' ἐγκάρσιον ἐλικοειδῶς κατεσκευασμένον. Τροφή δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο φακὸς διάδροχος ὕδατι. Ἀπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος, νύ-

κτωρ ἐξιὼν, τὸ ἀρκοῦν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πελαγούσης ἀνιμάτο πηγῆς, παρὰ μηδενὸς βλεπόμενος. Καὶ πολλῶν θουμάτων γενόμενος αὐτουργός, καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίαν βίαν καταδεξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Δασίου, Σεβήρου, Ἀνδρωνᾶ, Θεοδότου καὶ Θεοδότης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Σύμμαρτυς ἔστω καὶ γυνὴ τοῖς ἀνδράσι, Τετμημένοις τέσσαρσι συντετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἡλίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν εἰς ἄρμα προβαῖς Ἡλίας, Πόλῳ προσῆλθεν, ὡς περ ἄλλος Ἡλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐννέα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχᾶς ἀτρέπτοις χερσὶ τμηθέντες πλάτων,

Πλάνην περιτρέπουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι κή. Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Φλέγῃσιν ἄνδρας πέντε δις καὶ δις δύο, Οἷς συμφλέγουσι πέντε δις καὶ δις δύο,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀχεμενίδου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εν ταῖς ἡμέραις Ἰσδιγέρδου, τοῦ υἱοῦ Ἰσσοράνη βασιλέως Περσῶν, γέγονε τις ἀνὴρ θουμαστός, Ἀχεμενίδης καλούμενος, υἱὸς Ἐπάρχου τῆς πόλεως γεροντός. Οὗτος, καταλείψας τὴν πατρικὴν θρησκείαν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν. Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλὰ καμῶν τοῦ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν θρησκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. Τότε γυμνώσας αὐτὸν τοῦ πλοῦτου καὶ τῶν ἀξιομάτων, ἐτι δὲ καὶ τῆς ἐσθῆτος, προσέταξεν αὐτὸν γυμνὸν ἔλκειν τῆς στρατιᾶς τὰς καμήλους, διαζώματι χρώμενον μόνον. Πολλῶν δὲ διαλθουσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ βασιλεὺς τῆς στοᾶς, εἶδε τὸν ἀριστον ἄνδρα ἐκείνον, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς καύσεως φλεγόμενον, καὶ κόνεως οὐκ ὀλίγης ἔμπλεων· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας αὐτοῦ ἀναμνησθεὶς, ἀχθῆναι καὶ ἐνδύσασθαι χιτῶνα τοῦτον προσέταξεν. Εἶτα νομίσας ὑπὸ τοῦ προτέρου πόνου, καὶ τῆς γενομένης αἰσχύνης αὐτὸν μαλακισθῆναι, φησὶ πρὸς αὐτόν: Νῦν γοῦν τῆς ἐριδος ἐκείνης ἀπαλλαγείς, ἀπόθε τοῦ τέκτους τὸν υἱόν. Ὁ δὲ, ζήλου πλησθεὶς, διέρρηξέ τε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέριψεν ἐπειπών: Εἰ διὰ τοῦτόν με οἶε τῆς εὐσεβείας ἐκοτῆναι, ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. Ταύτην αὐτοῦ τὴν παρρησίαν ὁ βασιλεὺς θαυμάζων, γυμνὸν οὕτω τῶν βασιλείων ἐξήλασεν. Ὁ δὲ, τὸν λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον οὕτως εὐσεβῶς καὶ θαρσύνως διαδιδάσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σὶ ἐ νοπτήν, Θεοτόκε.

Εκ Περσικῆς, χώρας ἀναλάμψαντες, ὡς περ ἀστέρες φωταυγεῖς, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλαῖς, ἄλλων ταῖς λαμπρότησι, κόσμον κατεφώ-

τισαν, ἐν εὐσεβείᾳ κραυγάζοντες: Ὁ αὐτῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πρόνοις πολλοῖς, ζωὴν ἐκλήρωσασθε, ἅμα Μάρτυρες Χριστοῦ· πάντα πόνον πειρασμόν, ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πακουφίζετε, τῶν ἐκβοῶντων πανένδοξοι: μετὸς τῶν Πτέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος

Αΰκεψιμᾶν, νῦν τὸν ἱερώτατον, καὶ ἱερωτάτων θουμαστόν, καὶ τὸν μέγαν ἱερωτάτων, τοὺς Ἱερομάρτυρας, λόγοις μακαρίσῃ ἱερωτάτοις κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Γεραρχῶν, θείον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἰσχυρῶν εὐκλεῶν, Παναμώμητε ἀληθῶς φανος γεγένησαι· πάντων τε κραταίωμα μελωδούντων ἐκάστοτε: Ὁ αἰνετὸς τῶν τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ διασώσας ἐν πόνῳ ἡμῶν τὰ νοητὰ, μόνοις τε γαννύμενος

Μακάρι, τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς, τὰ ῥόντα ὡς ὄναρ λελόγισαι, ἐκβοῶν: Ὑπερῦπὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Ἐνδοξε εἶ ὡς νόμος, Θεοῦ ὁ κάλλιστος ἐστίν, ῥὸς ἐπὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἐκνικᾶν τὸν ἄνθρωπον, τῶν χειρόνων τὰς κινήσεις χάριτι

Ως τὸν θουμοῦ σου, πρὸς Θεὸν ἔρωτος μακάρι! πῶς ὄλθον, ὡς χουὴν λελοβῶν: Τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων ἀνταξιοῦμαι ἀγάπης οὐ κέκρικα, κόσμον ὄλον ἐξισοῦμαι καὶ χρυσὸς πέλη.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, θουμασθῶν τὰ θουμασθῶν, καὶ ταῖς βλασφημιῶν ἀσεβῶν, τῷ πιστῷ Βασιλεῖ καθυποτάσσου καὶ τὸ κέρας αὐχῆμασι, τῆς ἀνδρείας μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παναμωσθέντες ἐναντι ἐχθρῶν, Σοφοὶ ἐβδολογῶντες

Νομῶν, μετήγεσθε ἀπὸ τόπων, ἐπὶ τὸν πρὸς πολλῶν, πείραν μαστιγώσεων, ἐκβοῶν Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμῶν καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Εν γυμνώσει σώματος ὑμεῖς, πληγαῖς ἐπιμιλοῦντες, ἐπλήξατε τὸν ἀσώματον, εὐφημοὶ ἐχθρῶν, λόγῃ καρτερότητος, μελωδῶντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμῶν καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Συντριβέντες λίθος ὡς ποτε, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, τὴν πέτραν οὐκ ἐξηρηνώθη

τὴν ὄντως ἀρράγη, Χριστὸν μεγαλώνυμοι, μελωδῶντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ω'ς Μονάδα φύσει μὲν ἀπλήν, Τριάδα δὲ προσώποις, δοξάζωμεν τὸν Πατέρα, τὸν προάναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μελωδοῦντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιακώβ σε κλίμακα ποτέ, ἐώρακε Παρθένη, δι' ἧς μὲν ὁ Θεὸς Λόγος, κατήλθεν ἐπὶ γῆς, ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε πρὸς τὸ ὕψος· τοῦτον ἀπαύστως ὑμνοῦμεν Θεοτόκε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆ Ἁγίᾳ Γεωργίᾳ. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ρ'άβδω λόγων σου ἱερῶν, ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθύν, καὶ ἠλευθέρωσας πιστῶν, τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης, Χριστῶ μελωδούντων: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο'μμα τείναντ' εἰς οὐρανὸν, ἀνέτειλέ σοι πρῶϊμον τὸ φῶς, ὡς περ ὑπέσχετο Θεός· ἔτι γὰρ σου προσευχομένου, παρέστη βροῶν σοι: Ἐπιτάρροθος ἦκω σοι· πτόησιν, πᾶσαν ἀπορρίψας, ἀνδρίζου εἰς αἰῶνας.

Φοβραίν σου τὴν προσβολήν, ἀνέδειξε Χριστός τοῖς πονηροῖς, καὶ ἀλαζόσι λοχαγοῖς· τὰς γὰρ τούτων μηχανουργίας, ἰστὸν ὡς ἀράχνης, ἐξηφάνισας κρᾶζων Γεώργιε: Ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρ'ύμνην ἄστατον καὶ φθοράν, ὁ τόκος σου κατέλυσεν Ἁγνή, τὴν τοῦ θανάτου καὶ ζωῆν, τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι παρέσχε, τοῖς τούτων ὑμνοῦσιν, ὡς Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
» πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
» φῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ καύσων,
» υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
» καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ Δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ω'σπερ ἄνοδοι καὶ κλίμακες, πρὸς οὐρανὸν ἀνάγουσαι ἡμᾶς ὠφθησαν, μακάρι Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ τε πανένδοξοι, αἱ τῶν λίθων νιφάδες πανεύφημοι, δι' ὧν θανατωθέντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Στῶμεν εὐσεβῶς γεραίροντες, Ἀκεψιμᾶν τὸν θεῖον Ἱερομάρτυρα, τὸν ἱεουργόν τε Ἰωσήφ τὸν πανάριστον, καὶ Χριστοῦ μυστηρίων Διάκονον, Ἀειθαλᾶν τὸν μέγαν, τοὺς εὐκλεεῖς Θεοῦ θεράποντας.

Ηᾶδη πρὸς Θεὸν σκηνώσαντες, καὶ φωτισμοῦ ἀρρήτου καταξιούμενοι, καὶ ἀγγελικαῖς χοροστασίαις ἐνήμενοι, καὶ συνόντες Μαρτύρων στρατεύμασι, σὺν τούτοις Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε. **Θεοτοκίον.**

Φράσαι τὸ φρικτὸν μυστήριον, τοῦ τοκετοῦ σου γλῶσσα ὅπως οὐ δύναται· τὸν γὰρ οὐρανοῦ καὶ πάσης κτίσεως Κύριον, ἐσωμάτωσας σάρκα πτωχεύσαντα, ἀγνή Παρθενομήτορ· ὅθεν συμφώνως σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ο'ρεῖ μαρτυρίᾳ προσεπέβης, καὶ στέφος ἐδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ γέρας τῶν Μαρτύρων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Νέμεις λύσιν τῶν ἀμπλακημάτων, καὶ νόσους διώκεις Ἀθλοφόρε, τὰς τοῦ σώματος πόρρω, καὶ ἄρτιον ὅλον με ἀποδεικνύεις· διό σου, πόθῳ, τὴν ἐμφέρειαν προσπτύσσομαι.

Ω'ς πόλον πολεῦν Ἀθλοφόρε, καὶ θρόνω τοῦ πάντων Βασιλέως, παριστάμενος αἴγλην, τὴν σκεδάζουσαν νέφος ἀμαρτημάτων, πέμψον τῷ πόθῳ, τὴν ὠδὴν σου ἐξυφάναντι.

Θεοτοκίον.

Σύμμορφος Υἱὸς ἐξ ἀγεννήτου, Πατὴρ γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων δὲ αὐθις, διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐνδημήσας τῇ Παρθένῳ, σάρκα πτωχεύσας, τὸ ἀνθρώπινον ἐθέωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**' τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς
» ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη·
» σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἑξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ακεψιμᾶς ὁ ἐνδοξος, Ἰωσήφ ὁ γενναῖος, Ἀειθαλᾶς ὁ πάνσοφος, τοῦ Χριστοῦ τῇ ἰσχυῖ, ἐνήθησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν Περσῶν καθελόντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι· οὓς εὐσεβῶς, ὡς Ἱερομάρτυρας εὐφημοῦντες, φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν τούτων μνήμην.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα, ἀπέσβεσας μακάριε, καὶ τυράννων τὰ θράση, εἰς τέλος ἐξηφάνισας, καὶ

Χριστὸν ἐδόξασας, Γεώργιε ἀθλοφόρε· ὄθεν ζέφος ἐδέξω, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἐκ δεξιᾶς τῆ Ὑψίστης.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὄλως ἐν ἐμοί, σωτηρία Παρθένε· ὅτι κακῶς εἰσπέπτωκα, βάθος ἀμαρτημάτων, καὶ προσδοκῶ τὴν ἀπειλήν, τῆς φρικτῆς κολάσεως, καὶ τῶν ἐρίφων τῆς μοίρας· οἴκτειρόν με πρὸ δίκης, ὡς ὑπάρχουσα Σερμη, ἀντίληψις Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τῆ Ἁγίᾳ Γεωργίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κλῆμα τὸ αἰίζων, τῆς ἀμπέλης τῆς ζωῆς, τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα, καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦκος, καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι, σὲ γινώσκομεν, ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀυγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱὸν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθευδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμακάρε Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θελημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὃ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Τὸν νοερόν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αἰοδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζάφος φοβερώτατος, ὃ τοῦ θανάτου Θεόθυμπε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· τὸ δὲ λογαθέσιον, ἐξισταῖν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει Ἀγαθὴ· ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ

πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατὰταξον.

Εἰ βούλει,

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνος.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἐρμαίου Πρεσβυτέρου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυματίσας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιθαῖς Παμμακάριστε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες· καὶ ἄϋλλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεστάσω αἰοδίμε, Θεῷ Πνεύματι, ὀδηγέμενος· ὄθεν μοναζόντων, ὀδηγὸς κανῶν καὶ τύπος, γέγονας πίστει περιδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλόμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον Ἰωαννικιε, φωστήρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν παναιδιμον μνήμην σου (*).

Στιχηρὰ τῶν Ἱερομαρτύρων.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι, Μακάρε ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας· πολεμίων γὰρ σύστημα, καὶ στίφος τυράννων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σε κατεπολέμησας· ὄθεν νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραυγάζεις, Δόξα, τῷ ἀμάχῳ κράτει σου Φιλάνθρωπε.

Μύρα, εὐδδέστατα ἡμῖν, τὰ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις, σήμερον Νικάνδρε, ἐν τῇ θείᾳ.

(*). Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερα Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, πρὸς τὸ, Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τῶν Ἱερομαρτύρων τάττει ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσις.

μνήμη σου, καὶ ἀπελαύνεις σοφίαν, δυσωδίαν τῶν θλίψεων, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ πλουσίας χάριτος, πληροῖς τὸν σύλλογον, πάντων τῶν Χριστῷ ἐκβοώντων· Σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον, τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εῶν, παρρησίαν πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, Ὅσιε Νικάνδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἀνευφημούντων σου, τὰ κατορθώματα, ὅπως τῶν ἀφράστων ἐκείνων, θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης, κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα· Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'.

Ανδρειαφρόνως τελέσας τὸ ἀσκητικὸν στάδιον τὸν διάυλον τῶν ἀρετῶν διήλθες προθύμως· τοὺς τῶν παθῶν θήρας τε νεκρώσας, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώθητον διέσωσας· Πνεύματος δὲ ταμίης γενόμενος, τὰ πόρρω ὡς ἐνεστῶτα προεῖδες, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἰωαννίκε· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παριστάμενος, πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Αλλην κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεντήμεθα, εἰ μὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα· δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραυτε, ἔστενες δακρύνουσα, καὶ ἀνακραύζουσα· Οἶμοι τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς θνήσκεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδαμ γηγενεῖς; ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἰλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα· Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτε τρωθεῖς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἀνήλθες Ἰωαννίκε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἰατρεύειν τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνούντων σου· πόθῳ, τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Νοὸς καθαρότητι, ὃ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξαμένην σε, ὡς σεμνὴ πάναγνε· σὺ γὰρ ὡφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διὸ σε δέομαι,

τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμπσως, θείας κοινωνίαν με ἀνάδειξον, Κόρη τῆ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρίναι κόσμον ἅπαντα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσις Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτὸν σε ζήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκρὸν κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς· ἢ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε Πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος· Καὶ τρόπων μέτοχος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς δύο παρόντας τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τοῦ Προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω· Ἰωσήφ.

Ἦδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντας, φωταγωγήσον, καὶ σκότους ἀμαρτίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, Ἰωαννίκε.

Οδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, πρὸς πάλιν οὐράνιον, Ἰωαννίκε· τὸ γὰρ Ἅγιον, ὠδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Υψοῦσαν ταπεινώσιν, Ἰωαννίκε ἔσχηκας· διὸ σου δεόμεθα, ὅκτειρον Ὅσιε, τὴν ταπεινώσιν, ἡμῶν καὶ τὰς οὐδύνας, πάσας ἐπικούφισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Πεσόντων ἀνάκλησις, καὶ ἱσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις Πανάμωμε· ὅθεν σου δεόμεθα, συμπεσόντα μου, τὰν νοῦν τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀνόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζω σε.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἱερομαρτύρων. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Χιροὶ Ἰσραὴλ.

Σεπτῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτὴν, Ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἱεραῖς μελωδίαις, νῦν ἢ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία, ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα, ἄσμασι κατατέρεται, τούτους γεραίρουσα.

Σεπτῷ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς, Ἱεράρχα Νικάνδρε, τιμιώτερον τοῦτο, ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἐναπειργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων: Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οδὸν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθῆ ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι, ἐπληθήσατε χάριν, θαυματουργιῶν καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, Μάρτυρες συμφώνως βοῶντες: Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ο ἀπεριγράπτως κόλποις τῆ Πατρὸς, κόλποις τῆς Μητρὸς σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας, ὧ μεγαλοφώνως βοῶμεν: Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ γ΄. Τους σου ὑμολόγους.

Ρεόντων τὰ μένοντα ἠλλάξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβὼν, σταυρὸν Ἰωαννίκιε, καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἡλιοῦ ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετελέσας.

Οδὸν σοὶ τὴν λίαν ποθουμένην, Πατέρων ὑπέδειξε δυὰς, ἣν εὖρες χρόνοις πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι, προφητικῶ χρίσματι, λελαμπρυσμένος Μακάριε.

Δονούμενοι πάθεσι ποικίλοις, ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ, σκέπη Ἰωαννίκιε· ἀγίαίς μεσιτείαις σε, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλόνητον. *Θεοτοκίον.*

Ράνισιν ἐλέους σου Παρθένε, τοὺς ἀνθρακας σβέσον τῶν ἐμῶν, παθῶν θρογαρίτωτε, καὶ ἐσβεσμένον ἀναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου, χρυσῇ λυχνία Πανάμωμε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐζώγρεις, ὀφώνιον πολυτελές, τῷ ἐκ Παρθένου Νικάνδρε ἐκλάμπαντι, τούτους προσαγόμενος.

Κλῆμα εὐφορώτατον, Τίτου φυτείας ἐγένου, τοῦ τῶν Κρητῶν φωστήρος, βότρυας φέρον λογικούς, γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριον, Νικάνδρε μακάριε.

Σὺν τῷ Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ, κεχερσωμένας καρδίας, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῳ, κατενεώσατε σοφοί, καὶ καρποφόρους Νικάνδρε ἐδείξατε· ὅθεν μακαρίζεσθε. *Θεοτοκίον.*

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνή συνέλαβες τὸν τὰ πάντα, λόγῳ συστησάμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε
• Συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ βοήσωμεν·
• Ἄγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα τῆ Ὁσίου, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότη σου, κατηκολούθησας, ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεὶς Ἰωαννίκιε· ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσῳ τῆ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· διὸ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις χορεύεις νῦν, τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα, τῶν Ἱερομαρτύρων.

Νίκης ἐπώνυμος, Μάρτυς γενόμενος, ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἄθεον ἐνστασιν, καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, Νικάνδρε ἠφάνισας, ἔχων συναθλοῦντά σοι, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἐνδοξον, πᾶσάν τε ὑπήνεγκας, σὺν αὐτῷ μάκαρ βάσανον· καὶ νῦν τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απὸς ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, διήλθε Πάναγνε· καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δεδοικα τοὺς ἐχθρούς μου, μὴ διασπαράξωσι, τὴν ψυχὴν μου Θεόνυμφε, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν· ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δέλόν σου Κόρη, καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτων κατακρίσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον, διασταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὄρωσα ἐπιτρώσκειτο· σπλάγχνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο· ἥς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ορη ὑψηλότετα καταλαβὼν, κορυφαῖς δαιμόνων ὑψούμενος, ἐν ταπεινώσει, ἐταπεινωσας Σοφέ, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας, κλέος Μοναστῶν καὶ ἐδραῖωμα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ, φόβον ὀπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, καταβάλλεις νοητῶς, καὶ αἰσθητῶς Μακάριε, νίκαις ἱεραῖς κλειζόμενος.

Ολος Θεῷ Πνεύματι πυρακτωθεὶς, Πάτερ παγετὸν ἐκαρτέρησας, ἔτεσι πλείστοις, ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν, καὶ ἐκζητῶν τὸν Κύριον, χάριτί σε θεία συνθάλλοντα.

Υπό ψυχικῶν ἡμᾶς ἀσθενειῶν, Πάτερ δο-
νουμένους καὶ πίστευε σε, προσκαλουμέ-
νους, νῦν ἐπίσκεψαι ταῖς σαῖς, πρὸς τὸν Θεὸν
δεήσῃσιν, ὅπως εὐσεβῶς σε γεραίρωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἱλαστήριον πάντων βροτῶν, πίστευε
ἰκετεύω καὶ δέομαι· Εὐλογημένη, ἱλεῶν
μοι τὸν Κριτὴν, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι, ὅπως
κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Αῖμα ὠφθητε τοῦ Λόγου, νοητῶς τοῦτον
φέροντες· ὅθεν προσδεθέντες, ἵπποις ἀ-
πηνῶς τε συρόμενοι, οὐκ ἐξηρηθῆσατε τοῦτον,
οὐχ ἠττήθητε, πρὸς οὐράνιον, νύσσαν σαφῶς
ἐπειγόμενοι.

Ταῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες, καὶ δεσμά
περικείμενοι, τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης πό-
λιν καὶ λαὸν διεσώσατε, καὶ τῷ δεσμῷ τῆς
ἀγάπης συνεδήσατε, τοῦ δεθέντος, σαρκὶ δι
ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Σὺν Ἀγγέλοις τὸν Δεσπότην, κεκλεισμένοι
ἐδόξαζον, οὐρανίῳ ἄρτῳ, οἱ πανευκλεεῖς
ἐκτρεφόμενοι· ὅθεν σαρκὸς ἀλγηδόνων οὐκ ἐ-
φρόντισαν, δυνατώτεροι, τῶν αἰκισμῶν χρημα-
τίσαντες.

Θεοτοκίον.

Επὶ θρόνου ἐπηρμένου, φοβερῶς ὁ καθή-
μενος, μητρικαῖς ἀγκάλαις, βρέφος χρη-
ματίσας καθέζεται, τὴν συμπεσοῦσαν εἰκόνα
ἀνορθούμενος, καὶ τὴν θέωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδαμ
χαριζόμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εθαδίσας Ὁσιε, στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὀ-
δὸν, θείαις ἀναβάσεσι καρδίας, καὶ θεω-
ρίαις ἐμπλατυνόμενος, καὶ θέσει θεούμενος, σα-
φῶς πόλιν τὴν ἑράνιον, νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος.

Τὸ ὄμμα καθάραντι, τῆς διανοίας Ὁσιε, χά-
ρις σοι ἐδόθη προφητείας, ὡς ἐνεστῶτα
λέγειν τὰ μέλλοντα, βλέπειν τε τὰ πόρρω ὡς
ἐγγύς, ὦ Ἰωαννίκε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Οδύνης με λύτρωσαι, ἀμαρτιῶν καὶ θλί-
ψεων, παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πό-
νον καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον,
τὸν ἀγαθοδότην καὶ Θεὸν, ἔχων ὑπακούοντα,
τῶν σεπτῶν σου δεήσεων.

Θεοτοκίον.

Νοός με θεράπευσον, ταῖς ἐκτροπαῖς Πανάμω-
με, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, τῆς ῥαθυ-
μίας σκότος ἀπέλασον· ὅπως ἐν αἰνέσει σε ὕμνῳ,
τὴν αἰμακάριστον, Θεοτόκε πανύμνητε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Εἰς φωτισμὸν τῆς πίστεως, ὠδήγησας λαοὺς,
λιπόντας σκότος εἰδωλομανίας, τέκνα δὲ
φωτὸς γεγενημένους, μεσιτεία σου Νικάνδρε.

Φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, αὐγαῖς, βασάνων σκότος διήλθον ἀβλα-
βῶς λύοντες ἀχλὺν τῆς ἀθείας, οἱ φωστῆρες
οἱ ἐνδοξοί.

Παύλου ναμάτων ἔμπλεως, ὁ Τίτος γεγονώς,
σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμὸν, ρεῖθρα
θολερά τῆς ἀθείας, κατακλύζοντα Νικάνδρε.

Θεοτοκίον.

Ητὸν ἀμνὸν καὶ Κύριον, κυήσασα σαρκί,
Παρθένε μόνη, ἀμόλυντε σεμνή, θεία κιβω-
τὲ σεπτῇ λυχνία, τὴν ψυχὴν με καταύγασον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαράνας πάθη τοῦ σώματος, ὡς δένδρον
καθωράθης ὑψίκομον, καρποὺς τὰ θαύ-
ματα, καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱερωτάτως
φέρων Ἰωαννίκε.

Ιάσατό σε ὁ Κύριος, ὁράσει Εὐσταθίου τοῦ
Μάρτυρος, ἰὸν ὀλέθριον, καταπιόντα παν-
όλθιε, διὰ χειρὸς ἀδίκου καὶ κινδυνεύοντα.

Μυρίοις πόνοις ὠμίλησας, τὸ σῶμα ἀσθε-
νῶς διακείμενος, Ἰωαννίκε· ὅθεν ἐν πί-
στει κραυγάζω σοι, ταῖς ἀλγηδόνας παῦσον τῶν
νοσημάτων μου.

Θεοτοκίον.

Ημόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν
κινδυνεύουσι, καὶ χεῖρα ὄρεξον, καὶ πρὸς
λιμένας ἐμβίβασον, τῆς σωτηρίας Κόρη θεο-
χαρίτως.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ηλούμενοι ταῖς περόναις τὸ σῶμα οἱ Μάρ-
τυρες, παθημάτων, μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος
ἐδεικνυντο, τοῦ προσηλωθέντος, ἐν Σταυρῷ καὶ
φθορᾷ κόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαγος, τῶν Βασάνων διήλθετε Μάρτυ-
ρες, κυβερνήσει, τοῦ Ἁγίου πανεύφημοι
Πνεύματος, καὶ πρὸς θείον ὄρμον, κατηντήσα-
τε δόξης πληρούμενοι.

Ενίκησας, φερωνύμως ἀνδρῶν πᾶσαν ἐν-
στασιν, μαιφόνων, Ἱεράρχα αἰοίδιμε Νί-
κανδρε, καὶ στεφάνους δόξης, ἐκομίσω Θεῷ
παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ηεὐλογίαις, τῆς Προμήτορος Κόρη τὸ ὄνειδος
καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χαρὰν Ἀγαθὴ
μετενήνοχας.

Ὁ Εἰρμός.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριτῆ-
μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωᾶς ἐν τῷ κήτει.

» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆ Ὁσίῃ. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Αστὴρ ἐφάνης παμφανής ἐπὶ γῆς λάμπων,
καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαιυγά-
ζων, ἰατρὸς δὲ ἀρωγότατος τῶν νοσούντων·
ἀλλ' ὡς χάριν εἰληφώς τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς
αἰτουσί σε παράσχου πᾶσαν ἴασιν, ἵνα κράζω-
μεν· Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκε. Ὁ Οἶκος.

Ηστραψεν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ θεόληπτος βίος
τῶν σῶν κατορθωμάτων, Παμμακάαρ, καὶ
ἀπήλασε πᾶσαν ἀγλὴν ψυχικῶν παθημάτων,
καὶ φῶς αὐλον κατηύγασε τοῖς πίστει σοι καὶ
πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα·

Χαίροις τερπνὸν Μοναζόντων κλέος· χαίροις
φωστήρ διαυγῆς τοῦ κόσμου.

Χαίροις τῶν νοσούντων ταχεῖα παράκλησις·
χαίροις εὐρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαίροις, ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπεβάλου στρατιάν·
χαίροις, ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξῳ τῶν
φθαρτῶν.

Χαίροις τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίης· χαί-
ροις τῶν ἀπορρήτων αὐτουργῶν θαυμασίων.

Χαίροις παθῶν παντοίων καθαίρεισι· χαίροις
ἡμῶν προστάτης θερμότατος.

Χαίροις πασῶν ἐτοιμότητος ρύστης, χαίροις
παντὸς καταφύγιον κόσμου.

Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκε.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωαννικίῃ τῆ Μεγάλῃ, τῆ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

Στίχοι.

Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει
Ὁ τῷ λόγῳ γῆν τοῦ Θεοῦ πηξᾶς Λόγος.

Σῆμά σοι ἔγγε τετάρτη Ἰωαννίκε χεῦσαν.

Οὗτος ὁ μακάριος γεννᾶται τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει
τῆς τοῦ Σηριωνίου Λέοντος τυραννίδος, χώρας μὲν
φῶς τῶν Βιθυνῶν, πατρὸς δὲ Μυριτρικῆ, καὶ μητρὸς Ἀ-
ναστασοῦς. Οὗτος, εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακώς, τῷ τει-
σαρακοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας κατὰ Βουλγάρων ἐκ-
στρατεύσας σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ μεγάλως ἀνδραγαθήσας,
καὶ πολλοὺς τῶν Βουλγάρων κατακόψας, καὶ τοὺς ὁμοφύ-
λους περιώσας ἐπ' ὄψει τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπωσάμενος
τὴν μελετωμένην παρὰ τοῦ βασιλέως τιμὴν τε καὶ δόξαν,
καταλαμβάνει τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος· ἐν ᾧ θείας φωνῆς
αὐτίκως γεγωνῶς, τὰ τῶν ὀρέων ὑψηλότερα φθάνει· ὅπου
δύο περιτυχῶν Μοναχοῖς, οὐχ ὄραθεῖσι παρὰ τινος πώποτε,
τρίχινά τε περιβεβλημένοις, καὶ βοτάναις ἀγρίαις τρεφομέ-
νοις, περὶ πάντων, ὧν εἶχε κατὰ σκοπὸν, ἤκουσε, καὶ πε-
ριβόλαιον ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν εὐχῆς χάριν. Ἐκεῖθεν τε ἀπο-
λυθεῖς, τὸ τοῦ Τριχάλικος ὄρος καταλαμβάνει, εἶτα τὴν
σῶν Αὐγάρων Μονὴν, εἶτα τῆς Κοντουρίας τὰ ὄρη. Καί

μαθῶν τριάκοντα ψαλμοὺς, ἔψαλλε μετὰ τινος Τροπαρίου,
οὕτω συντηθειμένου· Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεός, κατα-
φυγή μου ὁ Χριστός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον.

Οὗτος ὁ μακάριος, πολλοὺς τόπους διαμεψάμενος, καὶ
μέγιστα ἐργασάμενος θαύματα, καὶ περὶ τῶν μελλόντων
πρωειπῶν, καὶ πρὸς τὴν Ἀντιδίου Μονὴν ἐλθὼν, καὶ πλή-
ρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἐτῶν ὑπάρ-
χων ἑννεήκοντα πρὸς τοῖς τίσσασι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρ-
τύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἐρ-
μαίου Πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ
Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Στίχ. Χριστὸν ποθῶντας ζῶντα Μάρτυρας δύω,
καὶ ζῶντας ἐνθάπτῃσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι, πολλοὺς τῶν εἰδῶλων ἀποσπῶντες, καὶ
τῷ Χριστῷ προσάγοντες, τῷ τῆς πόλεως Κόμητι Λι-
βανίῳ διεβλήθησαν. Ὁ δὲ, τοῖς ἀμιλλιτηρίοις αὐτοῦ προσ-
δήσας ἵπποις, τούτους ἐλαύνων ἐτιμῶρει. Ἐλκυσθέντων
οὖν τῶν Ἁγίων ἐπὶ πολὺ, αἱ σάρκες αὐτῶν κατεκόπησαν,
ὡς πᾶσαν τὴν γῆν φοινηχθῆναι τῷ τούτων αἵματι. Εἶτα
πάλιν ἐκίλευσεν ἀναρτηθέντας σπαθίζεσθαι, καὶ εἰς κάμι-
νον πυρὸς ἀποβρίφῃναι. Καὶ ἐπεὶ θεία ῥοπή ἀβλαβεῖς διέ-
μειναν, ἐκίλευσεν ὁ μάταιος κατὰ τῶν καρδιῶν αὐτῶν
καὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν σπλάγγων ἤλους ἐμπαγῆναι,
καὶ ἐτι πνέοντας ἐν τύμβῳ ἀσφαλισθῆναι· καὶ οὕτω κα-
τακλεισθέντες, τῆ σκληρᾷ καὶ ἀνυπόιστῳ βίᾳ, τῷ Θεῷ πα-
ρέδωκαν τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχὰς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Πορφυρίου.

Στίχ. Ὁ Πορφύριος εὐστόλιστος ἐκ ξίφους,
λαμπρὰν ἑλισθεῖς πορφύραν ἐξ αἱμάτων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ, ἐκ τῆς
Ἐφείων πόλεως ὀρμώμενος, καὶ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας
μίμοις καὶ θεάτροις ἐκτραφεῖς· ὃς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν
τῷ Κόμητι Ἀλεξάνδρῳ παραστάς ἔχαιρε. Τὰ τῶν Χρι-
στιανῶν δὲ ποτε ὑποκριθεῖς, ὑφ' ἑτέρου μιμουμένου τὸν Ἐ-
πίσκοπον, μᾶλλον δὲ ψευδομένου, βαπτίζεται, καταπαιζόν-
των δῆθεν καὶ χλευαζόντων τὰ ἡμέτερα. Οὐ γενομένου,
καὶ στολὴν λευκὴν ὑποδύς, αὐτὸς μὲν τῆ χάριτι τοῦ Θεοῦ
τέλειον Χριστιανισμόν ὑπέδειξετο. Ἄγγελοι δὲ ὤφθησαν
προηγούμενοι αὐτοῦ λαμπάδας κατέχοντες, οἱ καὶ κατὰ
ἀνατολὰς προσεύχεσθαι τούτων εἰδίδαξαν, καὶ τῷ μετώπῳ
καὶ παντὶ τῷ σώματι τὸν Σταυρὸν διαγράφειν· ὅθεν καὶ
πολλοὶ προσήλθον τῆ τοῦ Χριστοῦ πίστει· οἱ καὶ διὰ νε-
φέλης ἐβαπτίσθησαν, καὶ τῆ καθολικῆ Ἐκκλησίᾳ προσ-
ήλθον. Εἶτα τοῦ Κόμητος τὸν Ἅγιον προσκαλεσαμένου,
καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἀρνήσθαι κελεύοντος, αὐτὸς
μὴ βουληθεῖς, προστάξει τοῦ Κόμητος, τὴν διὰ ξίφους
δέχεται τελευτήν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Διήγησις εἰς τὸν θρήνον τοῦ
Προφήτου Ἱερεμίου περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ
εἰς τὴν ἄλωσιν ταύτης, καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως
Ἀβιμελεχ.

Ιερεμίας οὗτος ὁ μέγας Προφήτης, ἐξ Ἀναθὼβ τυγχά-
νων τῆς κόμης, περὶ Ἱερουσαλήμ καὶ Βαβυλῶνος πολλὰ
προηγόρευσεν, ὡσαύτως καὶ περὶ θείας σαρκώσεως, ἐν οἷς
τὸ κραταῖον τῆς προφητείας ἐμφαίνεται. Τούτου ποτὲ Πα-
σχῶρ, ὁ υἱὸς Ἐμῆρ ὁ τοῦ οἴκου Κυρίου ἡγούμενος, τύ-

φας σφοδρῶς, εἰς τὸν καταρράκτην (*) ἐνέβαλεν, ὡς τῆς Ἱερουσαλήμ πενθοῦντα τὴν ἄλωσιν. Ὡς δὲ τοῦτον ἡ Δεῖα δίκη ἐν τῷ καταρράκτη οὐκ εἶασεν, αὐτὸς τῷ Πασχωρ ἀπεφθέγγετο. Τὸ ὄνομά σου τῆς γῆς ταύτης μέτοικόν σε διαγορεύει, καὶ ἐν ταυτῷ ἐλέγξει σε ἡ ἀποστασία σου· διότι ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὸ ἔργον Κυρίου ἀμελῶς.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλέως Ἰωακείμ ἐθρήνευε τὴν Ἱερουσαλήμ Ἱερεμίας, οἱ δὲ ψευδοπροφήται τοῦτον διολέσαι τοὺς ἱερεῖς ἐπειθον. Ὁ δὲ υἱὸς Σαφαῦ Χηραχναίμ, τῷ Ἱερεμιά συνῶν, τὸν φόνον διακώλυε. Τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἔφη· Ποίησον σεαυτῷ δεσμοὺς, ἥτοι κλοιοὺς ξυλίνους, περὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ ἀποστείλω σε πρὸς τὸν Βασιλέα Μωαβ, καὶ Ἰδουμαίας, καὶ Τύρου, καὶ Σιδῶνος· ἄτινα καὶ ποιήσας, ἐπέθηκε τῷ ἑαυτοῦ τραχήλῳ. Ἀναστάς δὲ Ἀνανίας, ὁ υἱὸς Ἀζῶρ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ περιελθὼν τοὺς κλοιοὺς ἐξ αὐχένος τοῦ Ἱερεμίου, ἐπ' ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ συνέτριψε, λέγων, Οὕτω, πρὸς με Κύριος εἶπε, συντριψὼ τὸν ζυγὸν Βασιλέως Βαβυλωνος ἐξ αὐχένος πάντων ἐθνῶν. Τότε πρὸς τὸν ψευδοπροφήτην φησὶν Ἱερεμίας· Δόλια σου τὰ χεῖλη, ὡς ἰὸν τῆς καρδίας ἐρευγομένης, ταδε τῆς ἀληθείας διασαφούσης· Κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, ἀντὶ τούτων σιδηροῦς ποιήσω, λέγει· Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐθνῶν ἐπιθήσω· σὺ δὲ τάχιον, Ἀνανία, τὴν ψυχὴν ἀπορρήξεις. Καὶ τὸ ἔργον τῷ λόγῳ ἐπικολούθει· ἐν γὰρ ἑπτὰ μηνσὶν οὗτος τοῖς τεθνεώσιν ἀπαίρει.

Τῷ δὲ δεκάτῳ ἔτει Σεδεκίου, βασιλέως Ἰούδα, Ἱερεμίας πενθῶν τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐν εἰρκτῇ ἐναποτίθεται, ἤδη τῶν Χαλδαίων ταύτην προσεγγισάντων· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξελθὼν ὁ Προφήτης, καὶ ἀπελθὼν πρὸς γῆν Βενιαμίν, χρείας αὐτὸν κατεπειγούσης, κατασχεθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῶν Χαλδαίων ὡς πρόσφυξ, εἰ καὶ ψευδὲς ἦν, ὅμως τύπτεται, καὶ ἐν εἰρκτῇ πάλιν ἀποτίθεται. Καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐκείσε διατρίψας, ἀποστείλας Σεδεκίας κρυφίως, ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἰρκτῆς, καὶ φησὶν· Ὡς εὐ πεπονηθὼς παρ' ἐμοῦ, τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας εἶπέ. Καὶ ὁ Προφήτης· Οὐκ ἐγὼ, Βασιλεῦ, ὁ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ λαλοῦν ἐν ἐμοί, καὶ ἡ γέγραφα, γέγραφα· καὶ ἐπὶ ταῦτοις πάλιν ἡ φρουρὰ τοῦτον δέχεται. Οἱ δὲ διαβολεῖς κατ' αὐτοῦ πάλιν ὄχλουσιν τῷ βασιλεῖ, λέγοντες· Ἴνα τί οὗτος, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ὧν, τῶν πολεμιστῶν τὰς καρδίας ἐκλύει, μὴ κηρύσσων εἰρήνην, ἀλλὰ μᾶλλον ταρασσῶν; κρηῖσσον ἕνα ἀναιρεθῆναι ὑπὲρ πολλῶν. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Ἴδου ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν οὗτος. Τότε ἔρριψαν ἐν λάκκῳ Μελχίου τὸν Ἱερεμίαν ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν ἐθνεώτων. Τούτο γινούσ' Ἀβιμέλεχ, εἶπε τῷ Βασιλεῖ· Δια τί ἐπονηρεύσω κατὰ τοῦ ἀνδρὸς βασιλεῦ; Καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν· Οὐχ ἐκὼν ἐποίησα, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸν λαόν· λάβε δὲ μετὰ σοῦ τριάκοντα ἀνδρας ἰσχυροῦς, καὶ ἀπελθὼν ἀνάγαγε αὐτόν ἐκ τοῦ λάκκου. Καὶ σπουδῇ Ἀβιμέλεχ χρησάμενος, συνεργεῖα Θεοῦ ἀσινῆ τὸν Προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Πρὸς ὃν ὁ βασιλεὺς, ἐγγύτερον παραστήσας, ἔφη· Μὴ κρυψῆς ἀπ' ἐμοῦ ὅπερ ἐπιζητῶ. Καὶ ὁ Προφήτης· Δια τί ἀπώθη τὴν ἀλήθειαν, βασιλεῦ; ψεύδους ἐγὼ διαγγελεύς οὐκ εἰμὶ, εἰ καὶ πολλάκις θανάτῳ κατακρινεῖς με. Τότε ὁ Βασιλεὺς ὤμοσεν αὐτῷ λέγων· Ζῆ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, οὐκ ἀποκτενώ σε, εἴτι ἂν εἶπῃς μοι, οὐδὲ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκδοτόν σε ποιήσω. Τότε Ἱερεμίας ἔφη τῷ βασιλεῖ· Ἐάν τὴν βουλήν μου κρατήσῃς, καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, σωθήσεται σου τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐκ ἀπολεί-

ται· εἰ δὲ τούτοις προσενατιούμενος στήῃς, γινώθι ὅτι τὰς χεῖρας αὐτῶν οὐκ ἐκφεύξῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις αὕτη πυρὸς γενήσεται παρανάλωμα. Ἀθρον δὲ τὰ τοῦ Προφήτου Σεδεκίας ἠγούμενος ῥήματα, τῶν Βαβυλωνίων τὴν ἐφοδὸν οὐ διεφυγε. Περιστοιχησαμένων γὰρ ἐκείνων τὴν πόλιν, καὶ ταύτης ἐπικατασχόντων τὰ αἵτα, οὐ τὸν τυχόντα λιμὸν τῇ πόλει προσήγαγον. Σεδεκίας δὲ τὸν ἔνδον ὄλεθρον ὑφορώμενος, ἀποδιδράσκει νυκτὸς μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ὃν καὶ συνέλαβον διώξαντες οἱ Χαλδαῖοι· καὶ ἐπ' ὄφθαλμῶν αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀποτίμνουσι μαχαίρα, καὶ Σεδεκίου τὰς κόρας ἐξώρυξαν, καὶ δεδεμένον εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγον, καὶ ὡς παίγιον τοῦτον ἐκείσε εἶχον, καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐτοῦ. Ὁ δὲ γε Ναβουζαρδάν, τοῦ βασιλέως ὁ ἀρχιμαίγειρος, τὴν Ἱερουσαλήμ εἰσελθὼν κατενέπρησε, καὶ τὸν οἶκον Κυρίου πάντα κοινορτόν ἀπετέλεσε, κατὰ τὴν Ἱερεμίου φωνήν, πᾶσαν δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγε. Μετὰ δὲ χρόνους ἐβδομήκοντα πάλιν ἀνῆκτο εἰς Ἱερουσαλήμ ἡ αἰχμαλωσία, καθὼς καὶ πλατύτερον ὕστερον δηλωθήσεται. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως τίνα εἰσὶ τὰ λαληθέντα ὑπὸ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ ὅπως γέγονεν ἡ ἄλωσις, ῥητέον.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων· Ἱερεμία, ἀναστάς ἐξελθε ἐκ τῆς πόλεως ταύτης μετὰ Βαρούχ, ἐπειδὴ ἀπολώ αὐτήν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν ὡς στύλοι ἐδραῖοι εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὡσεὶ τεῖχος ἀδαμάντινον περικυκλοῦσιν αὐτήν. Νῦν οὖν ἐξελθε ἐξ αὐτῆς, πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτήν. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλήσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Κύριε, παραδίδως τὴν πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας Χαλδαίων, ἵνα καυχῆσονται οὕτως, ὅτι ἐνίσχυσαν κατ' αὐτῆς; Κύριέ μου, εἰ Δελημά σὸν ἐστὶ, μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθήτω, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Σὺ ἀναστάς ἐξελθε· αὐτοὶ γὰρ οὐ καυχῆσονται· εἰμὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Ἀπελθε πρὸς Βαρούχ, καὶ ἀνάγγειλον αὐτῷ, καὶ ὦραν ἔκτην τῆς νυκτὸς δεῦτε ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ βλέπετε, ὅτι, ἐάν μὴ ἐγὼ ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπελθὼν Ἱερεμίας, ἀπήγγειλε τῷ Βαρούχ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν ναόν, διεῤῥήξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐθρήνουσιν ἐπὶ πολὺ. Καὶ ἐλθόντες κατὰ τὴν ἔκτην ὦραν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, ἤκουσαν φωνὴν σαλπείγων, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι ἐκ τῶν οὐρανῶν, κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως. Καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἔκλαυσαν, καὶ εἶπον· Νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν ὁ Θεός. Καὶ παρακάλεσαν τοὺς Ἄγγελους, λέγοντες· Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἀπολείθαι τὴν πόλιν, ἕως ἂν λαλήσωμεν τῷ Θεῷ. Τότε ἐλάλησεν Ἱερεμίας, λέγων· Δέομαί σου, Κύριε, κίλευσόν μοι λαλήσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Ἴδου, Κύριε, ἐγνώκαμεν, ὅτι παραδίδως τὴν πόλιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπαίρει ὁ λαὸς σου εἰς Βαβυλῶνα· τί ποιήσωμεν τὰ ἁγία σου σκευή; Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Παραδος αὐτὰ τῇ γῇ, λέγων· Ἄκουε, ἡ γῆ, τὴν φωνὴν τοῦ κτίσαντός σε ἐπάνω τῶν ὑδάτων, τοῦ σφραγίσαντός σε ἐν ἑπτὰ καιροῖς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψῃ τὴν ὠραιότητά σου· φύλαξον τὰ σκευὴ τῆς λειτουργίας ἕως τῆς συτελείας τοῦ ἡγαπημένου λαοῦ. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, τί ποιήσω Ἀβιμέλεχ τῷ Αἰθίοπι; ὅτι πολλὰς εὐεργεσίας ἐποίησε τῷ δούλῳ σου· ὅτι αὐτὸς με ἀνείλκυσεν ἐκ τοῦ

(*) Γράφεται καὶ Κατάρρακτης, δι' ἐνός P. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις ἐνταῦθα τὸν ὑπόνομον, δι' οὗ ἔρρεον αἱ ἀκαθαρσίαι.

λάκκου τοῦ βορβόρου, οὐ ἐνέβαλόν με, καὶ οὐ θάλω αὐτόν ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως καὶ ἀποπαγῆ, ὅτι μικροψυχός ἐστι. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν: Ἀποστείλον αὐτόν πρὸς τὸν ἀμπελώνα τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἐν τῇ σκιά τοῦ ὄρουσ σκεπάσω αὐτόν, ἕως οὐ μέλλη ἐπιστρέψαι ὁ λαὸς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.

Τότε ἀπελθόντες εἰς τὸν ναόν, καὶ λαβόντες τὰ σκευὴ τῆς λειτουργίας, παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῆ, καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς Κύριος. Πρῶτας δὲ λέγει τῷ Ἀβιμέλεχ ὁ Ἱερεμίας· Λαβὼν τὸν κόφινον, τέκνον, ἀπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρουσ, καὶ ἐνεγκε σῦκα τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ σὲ ἡ εὐφρασία τοῦ λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου ἡ δόξα αὐτῶν. Καὶ εὐθὺς ἐπορεύθη. Τούτου δὲ ἐκαῖσε ἀπελθόντος, καὶ τοῦ ἡλίου ἀποκαλύψαντος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἐλθοῦσα, ἐκύκλωσε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ. Ἐσαύπισε δὲ ὁ μέγας Ἄγγελος, λέγων· Εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων· ἰδοὺ γὰρ ἠνεώχθη ὑμῖν ἡ πύλη. Τότε Ἱερεμίας, λαβὼν τὰς κλεῖδας τοῦ ναοῦ, ἐξῆλθεν ἐξω τῆς πόλεως· καὶ ῥίψας αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, εἶπε· Λάβε αὐτὰς, καὶ φύλαξον ἕως ἡμέρας, ἐν ἧ ἐξετάσει σε Κύριος περὶ αὐτῶν· διότι ἡμεῖς οὐχ εὐρέθημεν ἄξιοι φυλάξαι αὐτὰς. Ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ, λαβὼν τὰ σῦκα ἐν τῷ καύματι, καταλαβὼν δένδρον, ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ ἀναπαυθῆναι ὀλίγον· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν κόφινον, ὑπνωσε ἐπὶ χρόνους ἐβδομήκοντα. Τούτο δὲ γέγονε κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ, διὰ τὸν λόγον, ὃν εἶπε τῷ Ἱερεμίας, ὅτι ἐγὼ σκεπάσω αὐτόν. Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι αὐτόν, ἠδέως ὑπνωσα, εἶρηκεν, ὀλίγον δὲ, καὶ διὰ τοῦτό ἐστι βεβαρημένη ἡ κεφαλὴ μου, ὅτι οὐκ ἐκορέσθη ὑπνου. Ἀνακαλύψας δὲ τὰ σῦκα εὗρε στάζοντα γάλα, ὡς πρὸ μικροῦ συλλέξας αὐτὰ· καὶ εἶπεν· Ἦθελον κοιμηθῆναι· ἔτι ὀλίγον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν σπουδῇ πολλῇ με ἀπέστειλεν Ἱερεμίας, ἐάν τούτο ποιήσω, βραδύναι ἔχω, καὶ ἀναθήσεται· μή γὰρ οὐκ ἔστι κόπος καὶ καύσων καθ' ἡμέραν; ἀπέλθω μᾶλλον συντόμως, καί κει κοιμῶμαι. Καὶ λαβὼν τὰ σῦκα, ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὔτε τινα τῶν συγγενῶν ἢ φίλων αὐτοῦ· καὶ εἶπεν· Εὐλογητός Κύριος, ἕκστασις μοι ἐγένετο σήμερον· οὐκ ἔστιν ἡ πόλις αὕτη· πεπλάνημαι, μὴ κορευθεὶς ὑπνου. Καὶ ἐξελθὼν ἐξω τῆς πόλεως, καὶ κατανοήσας τὰ σημεῖα, λέγει· Αὕτη μου ἐστὶν ἡ πόλις, πεπλάνημαι. Καὶ εἰσελθὼν πάλιν καὶ ζητήσας, οὐδένα εὗρε τῶν φίλων, ἢ συγγενῶν· καὶ εἶπεν· Εὐλογητός Κύριος, μεγάλη μοι ἕκστασις γέγονε. Καὶ ἐξελθὼν ἐξω, ἔμεινε λυπούμενος, μὴ εἰδὼς ὃ ποιήσει. Καὶ θεῖς τὸν κόφινον, λέγει· Ὡδὲ ἔχω καθῆσθαι, ἕως οὐ ὁ Κύριος ἄρῃ τὴν ἕκστασιν ἀπ' ἐμοῦ.

Καθημένου δὲ αὐτοῦ, ἰδοὺ γηραιός, ἐρχόμενος ἐξ ἀγροῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· Σοὶ λέγω, πρεσβύτατε, ποία ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἱερουσαλήμ, τέκνον. Καὶ λέγει Ἀβιμέλεχ· Ποῦ ἐστὶν Ἱερεμίας ὁ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ Βαροῦχ ὁ Ἀναγνώστης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως; ὅτι οὐχ εὗρον αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης· Οὐκ εἶ σὺ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης; σήμερον ἐμνήσθης τοῦ Ἱερεμίου, καὶ ἐρωτᾷς περὶ αὐτοῦ μετὰ τσοσούτους χρόνους; Ὁ λαὸς ἐστὶν ἐν Βαβυλῶνι χρόνους ἐβδομήκοντα, ἐπειδὴ αἰχμαλωτοὶ γεγονάσιν ὑπὲρ Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως· καὶ πῶς σὺ, νέος, ὢν, καὶ μήπω τότε γεγεννημένος, ἐρωτᾷς ἃ οὐδέποτε εἰδείω; Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀβιμέλεχ, λέγει· Εἰμὴ ἧς γηραιός, καὶ ὅτι οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ Θεοῦ ὑβρίσαι τὸν μίζονα αὐτοῦ, κατεγέλων ἄν σου, καὶ ἔλεγον, ὅτι μαινῆ, λέγων, ὅτι ὁ λαὸς αἰχμαλωτός ἀπῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα. Εἰ οἱ καταρράχται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἦλθον λαβεῖν αὐτούς μετὰ δυνάμεως καὶ

ἐξουσίας, οὐπω εἶχον ἀπελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα· πόση γὰρ ὥρα ἐστὶν, ἀπ' οὗ με ἀπέλυσεν ὁ Πατήρ μου Ἱερεμίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα δι' ὀλίγα σῦκα, ἵνα δώμην τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ; καὶ ἀπελθὼν εἰς δένδρον, ἀπὸ τοῦ καύσωνος, μικρὸν ἀφύπνωσα· καὶ νομίζων, ὅτι ἐβράδυνα, ἀποκαλύψας τὰ σῦκα, εὗρον αὐτὰ στάζοντα γάλα, καθὼς συνελέγησαν· καὶ σὺ λέγεις, ὅτι ἠχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα; ἵνα δὲ γινῶς καὶ αὐτός μὴ διαψευδόμενός με, λάβε τὰ σῦκα, καὶ ἴδε. Καὶ ἰδὼν ὁ γηραιός, εἶπεν· Ὁ τέκνον, δικαίου ἀνθρώπου υἱὸς εἶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς δεῖξάι σοι τὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἠνεγκεν ἐπὶ σὲ τὴν ἕκστασιν ταύτην. Ἰδοὺ ἔτη ἐβδομήκοντα ἔχει ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα, ἀπ' ἧς ἡμέρας ἠχμαλωτίσθη. Καὶ ἵνα μάθῃς, υἱέ μου, ὅτι ἀληθῆ ἐῖσιν ἅπερ σοι λέγω, ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἴδε, ὅτι οὐπω ἐφάνη αὐξήσις τῶν γεννημάτων· ἴδε καὶ τὰς συκάς, ὅτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἔστι· καὶ γινῶθι καὶ αὐτός, καὶ πείσθητί μοι ἀληθεύοντι. Τότε Ἀβιμέλεχ, ὡς περ ἐκ μέθης ἀνανήψας, καὶ καταμαθὼν τὴν γῆν ἀκριβῶς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δένδρα, εἶπεν· Εὐλογητός ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων. Καὶ λέγει τῷ γηραιῷ· Ποῖος μὲν οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δωδέκατος. Καὶ λαβὼν ὁ γηραιός παρὰ τοῦ Ἀβιμέλεχ σῦκα, ἀνεχώρησεν εὐλογήσας αὐτόν (*).

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὀσίου.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τὴν καρδίαν τῆς Τριάδος οἰκητήριον, ἀπεργασάμενος, τρεῖς ἐδομήσω ναὸς, ἐν οἷς θεία χάριτι, Ἰωαννίκε, μύρα βλύζῃσιν, εἰς φωτισμὸν καὶ καθαρσιν, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Η* ψυχῆ σου φωταυγεία θείου Πνεύματος, ἑλλαμπομένη αἰεὶ, ψυχῶν ἑώρα πιστῶς, τῶν προσερχομένων σοι, Ἰωαννίκε τὰ βουλευματα, προφητικαῖς προγνώσεσιν, ἱερῶς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόντων με Μακάριε, ψυχῆς καὶ σώματος, ταῖς ἰκεσίαις σου, συντόμως ἀπαλλάξον, καὶ μέλπειν ποίησον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Α'ναλλοιώτων τεκοῦσα μόνη Κύριον, θεοχαρίτωτε, τῇ δεξιᾷ τῇ αὐτοῦ, Ἀγνή ἀλλοιώσαι μου, τὸν νοῦν ἱκέτευε, πρὸς τὰ κρείττονα, δεινῶς περιτρεπόμενον, ταῖς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

(*) Ἡ περὶ τῶν σῦκων τούτων ἱστορία, μὴ ἀναφερομένη ὀρθῶς ὑπὸ τῆς θείας Γραφῆς, δὴλον ὅτι ἐλήφθη ἐκ παραδόσεως. Ὁ δὲ ἐνταῦθα ὀνομαζόμενος Ἀβιμέλεχ, ἐν τῷ Ἱερεμιά λέγεται, Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, ἀνὴρ εὐνοῦχος, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως (Σεδέκιου) (Κεφ. με', 7). Πρὸς τὸν Ἀβδεμέλεχ ταῦτον εἶπεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ Ἱερεμίου: Οὐ μὴ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὃν σὺ φοβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν (τῶν Χαλδαίων δηλ.)· ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς, ... ὅτι ἐπεποιθεὶς ἐπ' ἐμοί. (μψ'. 17-18).

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Τὴν ἱεράν σου στολήν, προσεπιχρώσας μάκαρ, βαφαῖς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν Νίκαδρε, ἀνακραυγαζῶν. Χριστέ εὐλογητός εἶ.

Προσομιλοῦντες πυρὶ, ἀνευδοιάστῳ πόθῳ, τῷ πρὸς τὸν Κτίστην οὐκ ἐφλέχθητε, βρωῶντες Μακάριοι· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τὴν τῆς καμίνου φλόγα, ὑμῖν ἐτοιμασθεῖσαν, εἰς τιμωρίαν μετετρέψατε, εἰς δρόσον ἐν Πνεύματι, τῷ παντουργῷ βρωῶντες· Χριστέ εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα Λόγον, ἀνερμηνεύτως τίκεις, ἀγνή Παρθένε τοὺς κραυγαζόντας, θανάτου λυτρούμενον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ιστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος Ὅσιε, πάντων τὰ νοήματα, πίστει κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄριστα, Ἰωαννίκιε, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγων τούτους θείῳ λόγῳ, πρὸς ὑψος ἀπαθείας.

Νοὶ ἀπαθεία καθαρθέντι, ὠμίλησας Κυρίῳ παντοκράτορι· ὑφ' οὗ τὰ ἀπορρήτα, Ὅσιε μυθόμενος, προφητικῶς προέλεγες, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, ὡς μέγιστος παμμακάκαρ προφήτης· ὅθεν σε συμφώνως, πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Επὶ πᾶσι μοι μαστιγες βαρεῖαι, καὶ νόσοι ἀλλεπαλλήλως με χειμάζουσι· τούτων με ἀπάλλαξον, Πάτερ ἰκετεύω σε, ὡς ἐκ Θεοῦ δεξιόμενος, Ἰωαννίκιε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη, καὶ τὰς ἀλγηδόνας, πιστῶν ἐπικουφίζειν.

Τριαδικόν.

Σὺν πάσαις ταῖς ἄνω στρατηγαίαις, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, Τριαδα ἀμέριστον, ἄκτιστον Θεότητα, ὑμολογοῦντες, Ἅγιος, Ἄγιος, Ἅγιος, βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει, μία ἐξουσία, ἀρχὴ καὶ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Ωραῖθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, Θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα· τοῦτον οὖν ἰκέτευε, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον, παθῶν γενέσθαι με, νοὸς ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει, ἀνυμολογοῦντα, τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ιεράρχης σεπτὸς ἐχρημάτισας, οὐδαμῶς ἀλγιστρίῳ ἐν αἵματι, τῷ δὲ οἰκίῳ Νίκανδρε, εἰσελθὼν εἰς τὸν ἄνω ναόν, καὶ μέλπων· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν Κύριον, Πρεσβυτέρων Ἑρμαῖος ὁ ἐνδοξος, καλλωπισθεῖς ἐν αἵματι, μαρτυρίου κραυγαζεῖ· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ιερώς προτελῆντες τὰ ἅγια, ἱερεῖα σεπτὰ ἀνεδείχθητε, καὶ εἰς ὁσμὴν προσήχθητε, εὐδίας Κυρίῳ ἀναβωῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τῶν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον, ἐσπλαγγνίας κηῖσασα πέλαγος, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Κύριον, ὃ βρωῶμεν Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τὴς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ Σ'. Ἄπας γηγενής.

Ισχυσας Θεῷ, τὸν νοῦν σου κρατύναντος, κατακρατῆσαι παθῶν· Ἄγγελος ἐν σώματι, ἐντεῦθεν Πάτερ σὺ ἐχρημάτισας, καὶ σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τοὺς οὐρανοὺς κατοικεῖς, τῷ τῆς δόξης, θρόνῳ παριστάμενος, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πληρούμενος.

Ωσπερ οὐρανὸν, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια ὠκησας Ὅσιε· ὅθεν σοι εἰρήνευσαν, ἄγριοι θῆρες καθυποτάξαντι, πάθη ψυχῆς δυσκάθεκτα, Ἰωαννίκιε, καὶ δικαίῳ, ἤδη χρηματίσαντι· δια τοῦτο πιστοὶ σε γεραίρομεν.

Σοῦ τὸ ἱερόν, καὶ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάπτει τὰ νοσήματα, καὶ φλέγει στίφη δαιμόνων πάντοτε, σοφὲ Ἰωαννίκιε, τῇ θείᾳ χάριτι, ἀναβλύζον, πᾶσι τὰ ἰάματα, τοῖς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζουσιν.

Ηδὴ τῷ Χριστῷ, ἐγγίζων τρανότερον καὶ καθαρώτερον, μέμνησο τῶν πίστει σου, μνημονευόντων Ἰωαννίκιε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἡμῖν αἰτούμενος, νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν, καὶ Θεοῦ βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φῶς ἡ κηῖσασα, καὶ μὴ καταλάβη με, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψη με τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ικρίῳ σοφὲ καρτερικῶς τεινόμενος, καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, δρόμον οὐράνιον ἐδέξω, χειρὶ ἀγγελικῇ Μάρτυς Νίκανδρε· τοὺς φλέ-

γοντας νεκρούς δὲ ἀπέδειξας, ταῖς ζωηφόροις σου ἐντεύξεσιν.

Οράθητε Δείμα φρικτὸν γυμνούμενοι, καὶ ἀλόγοις συνδεσμούμενοι, καὶ ἐπὶ πλείστον Ἀθλοφόροι, συρόμενοι καὶ σῶσι δεικνύμενοι, πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἀφλεκτοί, Πνεύματι Δείω συντηρούμενοι.

Σήμερον τῶν Μύρων ἱερά μητρόπολις, ἐορταίζει, πόλιν ἅπασαν, πρὸς εὐωχίαν συγκαλοῦσα, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν ταύτῃ Πανεύφημοι, ἐν ἣ τὴν ἱεραὴν ὑμῶν ἄθλησιν, μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Ηνοίγη ὑμῖν ὁ οὐρανὸς καὶ Ἄγγελοι, τῇ ἀνόδῳ ἐπεκρότησαν· τάξεις Ἁγίων καὶ Δικαίων, νύφρανθησαν ἐσκίρτησαν Μάρτυρες· μεθ' ὧν κατασκηνώσαντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν Ἄγιοι.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῶ Πανάμωμε, ἡ τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον· λύσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου, καὶ σκότους με ἐξάρπασον δέομαι, καὶ Δείας σωτηρίας ἀξιώσον, ἵνα ὑμῶ σε τὴν πανύμνητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» **Κ**ατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένη
» **Θ**εοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» **κ**όσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὄθεν σε πάν-
» **τ**ες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εμφρόνως καθυπέταξας, σοφὴ Ἰωαννίκιε, τῷ αὐτοκράτορι Πατέρα, νοῖ σαρκὸς τὰς ὀρέξεις· ἐντεύθεν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατέλαβες, καὶ Δείας δόξης ἔτυχες· ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρεσβεύων, μὴ διαλίπης παμμακάρε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Φυτεία τοῦ παμμακάρεος, ἐδείχθης Τίτου Νικάνδρε, ὑφ' ἧς τῆς πόλεως Μύρων, ἐχρίσθης Ὅσιε Πατέρα, Ἀρχιερεὺς Δεόληπτος· ἐν ἣ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῷ Ἑρμαίῳ πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, ἐν οὐρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ φόβῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ Δεία, εἰκόνι σου πανάμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζῃσι, καὶ τῶν σωματίων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γαλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως, διὰ βασάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ θλίψεων, εἰς Χριστοῦ κατήνησας, ηλικίαν γενόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, τῇ αὐθαιρέτῳ ὀρμῇ πανόλβιε. Ὡ τῆς ἐδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως! δι' ἧς Θεοῦ, ἔτυχες θεούμενος, νῦν τελεώτερον.

Επιστημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καταυγασθεῖσα Θεομακάριστε, καὶ καθελοῦσα στερρόαις ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχαῖον δράκοντα, Μοναζουσῶν, Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς πολυάθλι.

Δύο φωστήρες ὑπέρλαμπροι, Ἀνατολῆς νοσῆ τῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, εὐσεβῶς καταυγαζουσιν, ὑπερβαλλούσαις ἄθλων λαμπρότησι, καὶ ἰαμάτων, Δείοις πυρσεύμασιν· ὧν τὴν ὑπέρφωτον, ἐορτὴν γεραίροντες, τὸν δι' αὐτῶν, πάντας ἀγιαζόντα, Χριστὸν δοξάσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχὴ μου στεναζούσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγαζούσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβεραῖς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διακωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ Μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένης ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐκ μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἐκλακε λέγῃσα· Οἶμοι τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρῶν.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπειρῷ (*).

Τοὺς ἀνεσπέρους φωστῆρας τοὺς λογικοὺς, οὐρανοὺς τοὺς λάμπαντας, ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῆ, τοῦ Χριστοῦ τοὺς θεῖους Ἀθληταίς, ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς πίστει τιμῶμεν.

Ελληνικῆς ἀπὸ ρίζης στερωτικῆς εὐθαλῆς ἐβλάστησας, θεοδώρητος βλαστὸς, Γαλακτίων κόσμῳ τοὺς καρπούς, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Επιστημόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς Χριστὸν, ἐκζητοῦσα ἔδραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ· καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, Ἐπιστήμη νυμφικῶς τούτῳ νενύμφευσαι.

Θεοτοκίον.

Κατεποντίσθην ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων, καὶ πρὸς σέ τὴν ἀγαθὴν, καταφεύγω Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ διάσωσον.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Εφέσει κρείττονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερείδες, καὶ ῥευστῶν πάντα τερπνά, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ, Γαλακτίων, εὐπειθῶς ἐπόμενος.

Ρυσθέντες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέσθε Χριστοῦ· θυσία δὲ καθαρὰ, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσηνήχθητε.

Τῷ θεῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι κόσμον, συνεδέσθητε μᾶλλον, τῷ Πνεύματι Ἀθληταί, καὶ διὰ πόνων πολλῶν, βασιλείας, θείας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὅς τις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφυγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν· διὸ δέομαι τῆς σῆς, ὅπως τύχω, Κόρη ἀντιλήψεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιατῶν σου Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ασκῆσει λαμπρύνας σε, τὸ ὀπτικόν τῆς ψυχῆς, ἀκτίσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστοῦς. Γαλακτίων μακαίριε· ὄθεν σου τὴν ἀ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα, εἰς Ἦχον πλ. δ΄. Τῷ ἐκτινᾶξαι ἐν θαλάσῃ, φέροντα καὶ Ἀκροστιχίδα. Ζυγὴν Ἀθλητῶν ἀζύγων μέλειεν δέμις. Ἰωσήφ.

γίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελῶμεν, εὐσεβῶς σοι βοῶντες· Ὡς ἔχων παρῶρησίαν πρὸς Χριστὸν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡκνήσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτὸν, ἀπαύσως ἰκέτευε, ἄφεςιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνη Πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψέμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τό καινὸν καὶ ξένον τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖ τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θεῶν ὡς εὐσπλαγγνος.

ᾠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Θεοῦ σε πρόνοια, βλασὸν ἀνέδειξε, στερειύσης νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρπούς πληθύνοντα, καὶ καρποφόρον δεικνῦντα, παραινέσει τὴν σύζυγον.

Χριστὸν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας, κατεφρόνησας πλούτου, δόξης τρυφῆς, καὶ τιμῆς ἠλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἀφθαρτα σοφῶς, ἀλλαξάμενος πανόλβιε.

Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι, κατηκολούθησας, ἀκλινωῶς Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ἐνδοξε· διὸ καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ, καὶ στεφάνων κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος· Παναγία Παρθένε τὸ καθαρὸν, Θεοῦ οἰκητήριον καθαρὸν ρύπου με παντός, τῶν παθῶν μου ταῖς πρεσβείαις σου.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Τῷ θεῷ φέγγει καταυγασθεῖς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς, περιλαμφθεῖς Γαλακτίων σοφέ, ἐπεισας ἀγενεύειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, ζυγὸν ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πῦρ φιληδονίας καὶ πυρᾶν, πολυθείας ἐσθέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρονήσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις, ψυχῆς καὶ σώματος.

Νάμῳ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἄραντες ἐπ' ὤμων τὸν σταυρὸν, εἴλεσθε βίον τὸν ἄμειπτον, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε, ἀσκήσει καὶ νομίμοις, ἀθλοῖς ἐκλάμπαντες.

Θεοτοκίον.

Ηλίου ὄχημα φωτεινόν, καθαρὸν τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς, κάμου τοῦ δούλου σου δέ-

μαι· τάχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγγνίας σου, καὶ ἴασαι νοσοῦντα, Κόρη Θεόνημφε.

Ῥδὴ 5. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Τοῦ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σοφῶς, εἴλεσθε βίον ἀμεμπτον, ὡς βιασται τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλάμπαντες, διττοῖς καὶ τοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε.

Σωμάτων διάστασιν, ὑποστάντες τῶν ψυχῶν, ἐνώσει διὰ πίστεως, ἀσάρκους πρὶν καθεῖλετε δυσμενεῖς· αὐθις ὀρωμένους δὲ, κατεβάλετε, σθένει Θεοῦ Πνεύματος.

Νομίμως ἠρίστευσαν, Γαλακτίων ὁ κλεινός, καὶ ἡ Θεόφρων σύζυγος, Ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς· αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέη σου Λόγε πᾶσι δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Αγάθυνον Δέσποινα, τὴν ψυχὴν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταίσμασι, καὶ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιῶσαί με.

Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἠριθμηθήτε, ἀγῶσι στερόοις, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ἐνδοξε, σὺν συζύγῳ σεπτῇ καὶ συναθλῶ σου, Ἐπιστήμη, τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες ἄμφω ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι Γαλακτίωνα ἐν ἁσμάτων ᾠδαῖς εὐφημησώμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμῳ Ἐπιστήμη· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ εἰδῶλῶν τὸ ἄθεον ἠλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. Διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Ε. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Στίχοι.

Ἀσυνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,

Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.

Τμήθη Ἐπιστήμη Γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμη ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, καὶ Σεκούδου ἡγεμόνος. Καὶ ὁ μὲν Γαλακτίων υἱὸς ἦν Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀμφοτέρων

Ἑλλήνων. Κατηγήθησαν δὲ τὴν εὐσεβίαν παράτινος Μοναχοῦ, Ὀνουφρίου τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα δέχονται. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, καὶ αὐτὴ γεννήτορας Ἑλλήνας ἔχουσα, ἐπὶ τῷ Γαλακτίωνι πρὸς γάμον ἐξεδόθη, παρ' αὐτοῦ βαπτίζεται. Καὶ διατηρήσαντες ἀμφοτέροι τὴν παρθενίαν ἄτρωτον, τὸν μοναδικὸν βίον ὑπέρχονται. Πᾶσαν δὲ σκληραγωγίαν καὶ κακοπάθειαν διενεγκόντες, συνελήφθησαν παρὰ τοῦ Ἀρχοντος Οὕρσου. Καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ καλάμοις ὀξέσι τοὺς ὀνυχας ἐμπίρονται, καὶ μαχαίρα χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριάζονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἅγιος ἐτῶν τριάκοντα, ἡ δὲ Ἁγία Ἐπιστήμη ἐτῶν δέκα ἕξ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἑρμᾶ, Πατρόβα, Λίνου, Γαῖου καὶ Φιλόλογου.

Στίχ. Ἑρμᾶς, Πατρόβας καὶ Γαῖος τρεῖς ἅμα Ἀπόστολοι θνήσκουσιν, οἷς Τριάς φίλη.

Καθεῖς Ἰησοῦς γνώσεως Θείας λίνον,
Ζωγραεῖ σε Λίνε, καὶ μεθιστᾶ τοῦ βίου.

Φιλόλογος φιλῶν σὲ τὸν Θεὸν Λόγον,
Πληροῖ λόγους σου, καὶ θανῶν σύνεσί σοι.

Οὗτοι πάντες ὑπῆρχον ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Πατρόβας, οὗ καὶ ὁ Θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος ἐν ταῖς αὐτῆ μέμνηται ἐπιστολαῖς, Ἐπίσκοπος Ποτιῶλων ἐγένετο, πολλοὺς βαπτίσας καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγῶν. Ὁ δὲ Ἑρμᾶς, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, Ἐπίσκοπος Φιλίππων γέγονεν. Ὁ δὲ Λίνος, μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον, τῆς μεγάλης Ῥώμης Ἐπίσκοπος ἐχρημάτισεν. Ὁ δὲ Γαῖος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, μετὰ τὸν ἀγιώτατον Τιμόθεον, Ἐπίσκοπος Ἐφέσου ἐγένετο. Ὁ δὲ Φιλόλογος (καὶ τούτου μέμνηται) ὑπὸ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, Ἐπίσκοπος Σινώπης κατέστη. Οἱ καὶ πλείστους πειρασμοὺς καὶ θλίψεις διὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ὑπομείναντες, καὶ πολλοὺς διδάξαντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγόντες, ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῆ δε πῦρ ἔφριττεν οὐμένουν ὄλως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος καὶ Θεότιμος πυγμαῖς τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, καὶ συναθληταῖς δύω,
Κτείνουσι πυγμαί, καὶ Θεὸς τιμᾶ Λόγος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος, Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεῖς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσήθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Εὐψύχιος καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψυχίῳ καρτεροψύχως φέρει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Σιλβανός, εἰς μέταλλα βληθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν τοῖς μεταλλοῖς Σιλβανὸς βεβλημένος,

Λεῖπει μέταλλα, καὶ μεταλλάττει βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεῖς καὶ φυλακισθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Φρουρᾶ δαμασθεῖς, καὶ πρό τῆς φρουρᾶς ζέσει,

Διπλῆν λάβα Παίμφιλος εἰκότως στέφος.

Οὗτοι ἐπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανῶ τοῦ τυράννου, καὶ Οὐρβανῶ τοῦ Παλαιστίνης ἀρχοντος. Πολλὰ γοῦν καὶ πρό τῆς τοῦ μαρτυρίου τελειώσεως ὁ μακάριος Δομνῖνος ἐναθλήσας, πλείστα δὲ πρός αὐτῶ τῶ τέλει, ἔτι καὶ τῇ τοῦ πυρός κολάσει κατακρίνεται. Τιμόθειον δὲ, καὶ Θεοτιμον, καὶ Θεόφιλον, τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος φέροντας, καὶ ὠραίους καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, ἐπὶ πυγμῇ μονομαχίας καταδικάζει ὁ τύραννος. Δωρόθειον δὲ, σεμνόν τινα καὶ ἱερὸν πρεσβύτερον, Σηρίους πρός βορᾶν δίδωσι. Τὸν δὲ Καρτέριον καὶ Εὐψύχιον, τελείων ἀνδρῶν φέροντας ἡλικίαν, ἀποτμηθέντας τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τῶ τῶν εὐνοῦχων μεταφέρει γένος. Τὸν δὲ Σιλβανὸν τοῖς κατὰ Φανὸν μεταλλοῖς ἐγκρίνει. Καὶ παρθένους τρεῖς πορνοτρόφοις ἀκολάστοις ἐκδίδωσι· καὶ ἑτέρας δεσμοῖς καθείργουσι· καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ μίαν ὥραν ἐπράττετο τῶ δικαστῇ. Ὁ δὲ Πάμφιλος, πάση σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμούμενος, σφοδρότατα αἰκισθεῖς ἅπαξ καὶ δις, καὶ τῇ εἰρκτῇ σὺν ἑτέροις ὁμολογηταῖς ἐναπορρίφει, τὸ τέλος τῆς μαρτυρίας εὐραντο, τελειωθέντες ἐν Χριστῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Γρηγόριος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, κατεκόσμησεν ἑαυτὸν, πάσαις ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς. Ὄθεν μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀγιωτάτου Πάπα Ἀλεξανδρείας, ἐκ Σείας προνοίας, χειροτονεῖται παρὰ τῶν συνεληλυθόντων Ἐπισκόπων καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας. Καὶ γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας ἀκριβῆς, πρᾶος, ταπεινός, ἐλετήμων, ὄρφανῶν πατήρ, χηρῶν ὑπερασπιστής, ὁδηγός τῶν πεπλανημένων, τῶν νοσοῦντων ἰατρός, τῶν θλιβομένων παράκλησις· καὶ ἦν ἰδεῖν πάντας χαίροντας καὶ εὐφραινομένους. Ἄλλ' ὁ σκανδαλοῦργός διάβολος, τῶ τότε Λεοντι ὑποβαλὼν εἰκονομαχίαν, πείθει τὸν Ἅγιον ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μεταστεῖλαισθαι δέσμιον ἐν Κωνσταντινουπόλει. Καὶ τούτου γενομένου, παραστάς ὁ Ἅγιος, ἤλεγξεν αὐτὸν ἐνώπιον πάσης τῆς Συγκλήτου, αἰρετικῶν καὶ ἄθεον καὶ ἀσεβῆ τούτου ἀποκαλίσας. Ὁ δὲ, μὴ φέρον τὰς ὕβρεις, βουνεύροις κατέβηκε τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ καθείρξε λιμαγχονήσας. Ὁ δὲ Ἅγιος εὐχαρίστως πάντα φέρον, ἔλεγε πρός τοὺς παρόντας: Ἵπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου ἀγίας εἰκόνης ἐτοίμως ἔχω μεληδὸν κατατμηθῆναι. Ταῦτα μεμαθηκῶς ὁ ἀλιτήριος ἐκεῖνος βασιλεὺς, τούτου ἐξορισθῆναι προσέταξεν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ μακάριος ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶν ἐκεῖσε διαρκίσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ζίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χρηστάγγελός τις ψῆφος Ἀγαθαγγέλῳ

Ἦ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ζίφους.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἢ τοῦ Πνεύματος, πανσόφως προσανέψυχε, πυρπολουμένους πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ τῶν αἰκισμῶν, οὓς ἐν ἀθλήσει καρτερῶς, αὐθις ὑπέστητε.

Τῆς ἀγνείας μὲν τῶ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως, στέργετε τὴν διάστασιν· ἐν ὁμοίᾳ δὲ ψυχῆς διὰ πίσεως σερρᾶς, συνδύμενοι πρός ἀθλητικάς, αὐθις ἠνώθητε λαβαῖς, Ὁσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος Δεσπίσματος, πευθῆσας τοῦ Παντάνακτος, τὰ Δεσπίσματα ὡς ληρήματα τῶν δυσσεβῶν, ἠγήσατο· ὅθεν οὐρακῶν, τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῶ, κληρον ἀπέληφεν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα ἐχρημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοερῶν Δυναμέων· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι ἐ τολμῶσιν ὄλως κατιδεῖν, ἀγκαλαις ἐβάστασας ταῖς σαῖς· χαριστηρίοις σε φωναῖς, ὅθεν δοξαζόμεν.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φίλτρον Δερμότερον, πρός Χριστὸν ἐσχηκότες, σαρκὶ καὶ αἵματι ὄλω τῶ νοῖ προσανέχειν ἀπέιπασθε, σχέσεως ὑλώδους, ἐμφρόνως ἀποστάντες.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε, τῆς ἀγνείας τῶ φίλτρῳ Δείως ἠνώθητε, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ συνηρόσθητε, κλέος συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν τὴν ἄνω Μάρτυς Δεσπέσειε, κατοικῆσαι σπουδάζων, ταύτην κατέλαβες, αἵμασι τοῖς σοῖς, Γαλακτίων ὠνούμενος, σὺν τῇ Ἐπιστήμῃ, τῇ σῇ καλῇ συνάθλω.

Θεοτοκίον.

Ὡσπερ πύρινος θρόνος φέρεις Πανάμωμε, τὸν ἐν κόλποις πατρῷοις ἀναπαυόμενον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοτόκε ἰκέτευε, ὅπως αἰωνίου, ρυθθῶμεν καταδίκης.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου Δυσίαν ὕδατι ἐφλεξας.
» ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῶ βύλεσθαι.
» Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Χριστοῦ τῶ πόθῳ Δερμῶς σομούμενοι, σχέσιν ψυχρὰν τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρου τῆς φύσεως, καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διερρήξατε, διὰ τὴν ἐν Τριάδι μίαν Θεότητα, Μάρτυρες δυάδος, ὑλικῆς ὑπεργενομένοι.

Χοροῖς Μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν, ἐν οὐρανοῖς χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τῇ σῇ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσις ἡ-

μῖν βραβεύοις, νίκας τῷ Ἄνακτι, κόσμῳ Γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στερρῶς ἐν πίστει εἰς ἐν ἐνούμενος, πανευκλεῶς ὁ Θεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος, καὶ τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος, συνήδλησε γενναίως· τούτων δεήσεσιν, οἴκτειρον ἡμᾶς Λόγε Θεοῦ, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαριστηρίοις σε, οἱ διὰ σὲ τυχόντες ἀληθῶς τῆς Θεώσεως, καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε Πανάμωμε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ· χαῖρε Μητρόθεε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» **τ**ολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» **τ**α· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠραῖη βροτοῖς,
» **Λ**όγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν
» **τ**αῖς οὐρανίαις, στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τραφεῖς τῷ γαλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήδλησας μέχρι τέλους· ὑμῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ῥυσθειήμεν τῆς γενένης.

Θεοτοκίον.

Χαρισηρίοις ὕμνοις, δοξάζοντές σε Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶμέν σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μητήρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ Θεσπέσιος, σὲ μιμητὴν προχειρίζεται, ὁμωνύμως καλούμενον, καὶ τρόποις κοσμούμενον, τοῖς αὐτοῦ Παμμακάρι, καὶ Θεοσεβεία, καὶ τῇ ἀνδρεία τῆς ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, καὶ ζήλῳ πυρακτούμενον, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχε· ὧ καὶ νῦν συνδεδόξασαι, οὐρανίοις σκηνώμασιν.

Αρειὸν τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ Μακεδόσιον, ταῖς σεμνῶν τῶν δογμάτων σου, νευραῖς ἀπνηχόνισας· τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ, τῆς διδασκα-

λίας, τῶν Ὁρθοδόξων τὴν πληθύν, Ἱερομύστα μάκαρ ἐστήριξας· διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ὁμολογίαν δεξάμενος, βασιλείας ἀνέδειξε, κοινὸν ὁ Φιλάνθρωπος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, Ἱεράρχα μακάριε, Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν, ὁμολογίαν ἀξιοθαύμασε· διό τὴν ἐπουράνιον, κληρονομίαν δεξάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε, ὁμολογίας ἐπώνυμε, τῶν Θεμῶς εὐφημούντων σε, προστάτης γενόμενος, ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης ἀμαρτίας, καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν, καὶ τυραννίδος Πάτερ διάσωσον· ὡς Μάρτυς γὰρ ἀήττητος, καὶ Ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος, παρρησίαν σὺ κέκτησαι, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Αρχιερατικὴν γολὴν ἐνδυσάμενος, Ὁσιε Πάτερ, τὸν ὁμωνυμον Παῦλον ἐζήλωσας, διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις, καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλάσφημα δόγματα Ἀρείου κατέβαλες· παθῶν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου, καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον καθεῖλες Μακεδόσιον· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πᾶσι τρανώσας πίσιν, τοῖς αὐλοῖς συναυλιζῆ Ἀγγέλοις· μεθ' ὧν καὶ νῦν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον αὐτόμελον.

Τῶν ἑρανίων ταγματῶν τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἀχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεοῦ, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Υπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱὸς σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχη Θεοτόκε· ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος Πανύμνητε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ασκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων, τῆς ἐγκρατείας αὔρα, τὸ τῶν παθῶν κλυδωνίον ἐξέφυγες Ὁσιε· ὅθεν τῇ ὁμωνυμίᾳ φερωνυμήσας τοῦ Θεοῦ Παύλου, διωγμοὺς ὑπήνεγκας καὶ περιστάσεις, κακουχούμενος ἐν ταῖς τῶν αἰρετιζόντων γλωσσαλγίαις. Διὸ Ἀρείου κατέβαλες τὰ δόγματα, καὶ Νεστορίου τὰς αἰρέ-

σεις τρεψάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡφθης ζηλωτής. Αὐτὸν ἰκέτευε, Ἱεράρχα μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅσπερ, ἐν λιμένι προσδραμῶν, ὑπὸ τὴν ἀγίαν σου σκέπην, Παρθενομήτορ ἀγνή, δέομαι σπλαγγνίσθητι, μὴ ἀπορρίψης με· ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δούλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως, ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν· Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν ἀγεωργῆτως ἐν μήτρᾳ, σοῦ ἐκβλαστήσαντα, ξύλω ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ ζηλωτὴν ἐν Ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῆ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκωμεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα τοῦ Ἁγίου τοῦτον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς; Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὑμνῶ προφρόνως.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τῆς πίστῳς ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στύλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Ὁ Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς αἰκουμένης ὁ ἥλιος, Τρισμάκαρ προβάλλεται, σὲ Παῦλον δευτέρον, ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόνως τὰς αἱρέσεις, καὶ πέλεκυν κόπτοντα τὴν ἀθεότητα.

Νρμίμως ἠγωνίσαι, προκινδυνεύων Θεσπέσιε, τοῦ θείου κηρύγματος, ὡς Ἱεράρχης πιστός· καὶ κατέπνιξας, νευραῖς τῶν σῶν δογματῶν, ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον τὸν ματαιόφρονα.

Θεοτοκίον.

Μερίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν

ἀνθρωπότητα, τὴν κηύσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείναςαν ἀδιαλώβητον.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Υπόθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, τὸν φύσει Υἱὸν Μονογενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Παῦλε τοῖς Παῦλι δόγμασι, τοῦ θεοφόρου ἐπόμενος.

Στόματι καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δύναμιν Θεοῦ, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Παῦλε θεόφρον ὅσιε, τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἄρειον.

Τῆς ὑπερουσίου ἐξουσίας, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον Θεοῦ, δι' οὗ θεοποιούμεθα, κρίσει δικαίᾳ Πάνσοφε, φύσει Θεὸν ἐδίδαξας, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ανάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἁγνῆ ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ὁς τοῦ Σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὁμώνυμος Πάτερ καὶ μιμητής, κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην, κατέλαβες Ὅσιε, πανταχοῦ κηρύσσων, Τριάδος τὸ ὁμότιμον· ὅθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπέληψας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον, καταισχύνας τὸν Ἄρειον. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

ᾠδὴ α', Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, ῥῆμα ἄθεον ἐξοστρακίσας, Παῦλε θεόφρον κατήσχυνας Ἄρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γεόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτεκῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι! Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Γέρας πολυτίμητον σῆ κορυφῇ, τῆς ὁμολογίας τὸν ζέφανον, ὡς νικηφόρῳ, ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὁ Πλαστουργὸς ἐπέθηκε, Παῦλε θεοφάντορ μακάριε.

Ὡσπερ προηγώνισαι τῶν εὐσεβῶν, Πάνσοφε δογμάτων ἀπειλήφας, ταῖς ἀντιδόσεις, νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τετυχηκῶς μακάριε, Παῦλε θεοφάντορ θεσπέσιε.

Γὴν τὴν ἐπουράνιον χοροβατεῖν, ἦν πόδες πραέων χορεύουσι, κατηξιώθης, ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστής, τῆς ἀληθείας πάντιμε, Παῦλε γεγωνῶς καὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Ὀμοουσιότητι τῇ τοῦ Πατρὸς, Σῶτερ ὡς Υἱὸς καθορώμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, ὁμοουσίος ἡμῶν, σωματωθεὶς γεγέννησαι, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νομὴν τῆς αἱρέσεως, καὶ σηπεδόνα ἔστησας, βαλὼν δραστηκώτατον θεόφρον, φάρμακον Πάτερ ὁμολογίαν τὴν σὴν, καὶ τῶν σῶν, δογμάτων τὸ λαμπρὸν, νοῦ τε καθαρότητα καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον.

Πλουσιῶς ἐκκέχυται, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις σου τοῖς χεῖλεσι Παμμακάρι, πρόμαχον ὄντως ὀρθοδοξίας στερρόν, εὐρουσάσε καὶ προασπιστήν· ὅθεν κατεφώτισας, Ὀρθόδοξων συστήματα.

Ἀρείου τὸ ἄθεον, Μακεδονίου βλάσφημον, Παῦλε θεοπνεύστων σου δογμάτων, καὶ διδαγμάτων ἐκσφενδονίσας πλοκαῖς, Δαυΐδ ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν, τούτους ἀπηγχόνισας, καὶ στερρόως κατεδίκασας.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων αἰώνιος, νῦν ὑπὸ χρόνον· γέγονε, σάρκα προσλαβόμενος Παρθένε, ἔμψυχον ἔννην, Λόγος ὁ ἀναρχος, ἐκ σου ἀπειρόγαμε Ἁγνή, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην δωρούμενος.

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ἀλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄρειος εἰς κτίσιν, καταγαγὼν, ὑπὸ σου ὁ δειλαῖος, Θεοφόρε κατακέκριται.

Ὀ ἄνους καὶ ἄθεος καὶ ἄφρων, ὁ ἀθετήσας Πάτερ, Μακεδόνιος τὸ θεῖον Πνεῦμα, διὰ τῆς σῆς καρτερᾶς ἐνστάσεως, θεοφάντορ κατατέβληται.

Νεκροῦται συρόμενον ὡς ὄφεις, τοῖς ζωτικοῖς σου λόγοις, προσβαλὼν αἱρέσεων τὸ στίφος, Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ πανόλβιε, θεορρήμον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν Παρθένε Θεομήτορ, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τὴν σὴν ἀμόλυτον ἀγνεῖαν· καὶ γὰρ ἐν σοὶ, θαυμασὸς συνέδραμε, παρθενία, τόκος ἄφθορος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ἦ**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀστράψας ἐν γῆ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν, φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ τρανῶς, βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Ὀμολογίας στύλος ὑπάρχεις, καὶ ὁμώνυμος Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς γῆς, ὁμότροπός τε καὶ συναθλος, τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βαστάζων ἐν τῷ σώματι, Παῦλε ἱερομύστα, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐντρυφῶν, καὶ καυχώμενος πάντοτε, ἐνώπιον βασιλέων κακοδόξων ὠφθῆς ἰστάμενος καὶ μὴ πτοούμενος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος. Ὅθεν τρανότερον βοᾷ σὺ τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην,

Ἄυει φάρυγγι ρευμάτων τὴν ἀγχόνην.

Ὁὐνεκα ὠμολόγει Παῦλος Θεόν, ἀγγεταὶ ἔκτη.

Παῦλος ὁ μέγας Ὁμολογητῆς ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης, Νοτάριος γενόμενος καὶ ὑπογραφεὺς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Διάκονος τῆς αὐτῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας· ὃν περ οἱ Ὀρθόδοξοι, μετὰ τὴν τελευταίαν Ἀλεξάνδρου, Πατριάρχην προχειρίζονται Κωνσταντινουπόλεως. Κωνσταντῖος δὲ ὁ βασιλεὺς, Ἀρειανὸς ὢν, ὑποστρέψας ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἐκβάλλει τούτον ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ αὐτ' ἐκείνου εἰσάγει Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας. Ὁ δὲ, καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, εὔρει τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐκβεβλημένον κάκσινον ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου. Διὰ γραμμάτων οὖν τοῦ βασιλέως Κωνσταντος, ἀπολαμβάνουσιν ἀμφοτέρου τοὺς οἰκίους θρόνους· καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ Κωνσταντίου τῆ τῶν Ἀρειανῶν συμβουλή. Τότε γράφει Κωνσταντῖος

πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντίου, ὅτι εἰμὴ ἀπολάβοιεν τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλεύσομαι μετὰ δυνάμεως κατὰ σοῦ. Ἀπέλαβεν οὖν τὸν θρόνον ὁ Δεῖος Παῦλος μικρὸν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον Κωνσταντος, ἐξορίζεται εἰς Κουκουσὸν Ἀρμενίας· καὶ ὑποκλεισθεὶς ἐν οἰκῆματι λειτουργῶν, ἀπεπνίγη παρὰ τῶν Ἀρειανῶν μετὰ τοῦ ἰδίου ὠμοφορίου, παραδούς τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου,

Στίχ. Φλέγειν ἀπειλεῖς, ἀλλὰ πάλιν οὐ φλέγεις,
Ὅργῃ κεράσας μακροθυμίαν Λόγε.

Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοκρατορίας αὐτοῦ, πέμπτη τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ οὐρανὸς συννεφῆς γεγωνῶς, τὴν συνήθη τῶν νεφελῶν μελανίαν εἰς πυρῶδη θίαν μεταβαλὼν, ἰδοκεῖ τὰ πάντα καταφλέγειν. Εἰς τοσοῦτον γὰρ ἐξέπληξεν ἅπαντας, ὥς τε καὶ ἐκ μόνης τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὥς εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθεῖν ἐκ τῶν νεφῶν, πάντως πῦρ ἔσται καὶ φλόξ κατακαίουσα, ὥς πάλαι τὰ Σόδομα. Διὰ τὴν ἀμφίβολον οὖν ταύτην προσδοκίαν, πάντων τοῖς ἱεροῖς οἰκοῖς μετ' οἰμωγῶν καὶ ἄλλης ἱκεσίας προσπεφυγῶν, ὁ Φιλάνθρωπος κερασάμενος, τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα, ἐκέλευσεν ὕειν τοῖς νέφεσιν ἀσυνήθη ὑετὸν καὶ ξένον, καὶ φόβον ἐμποιοῦντα τοῖς ἀμαρτάνουσιν. Ἀπὸ γὰρ ἐσπερινῶν ὥρῶν ἀρχάμενος, παρετάθη μέχρι μεσονυκτίου. Τὸ δὲ κατερχόμενον, κόνις ἦν μέλαινα καὶ σφοδρότατα ζέουσα, καὶ παραπλησία τῇ καμινιαίᾳ αἰθάλη, καὶ πλείστη, ὥς εὐρεθῆναι ὑπεράνω τῆς γῆς καὶ τῶν κεράμων ἐπιτεθεῖσα πλεονάνδρικῆς σπιθαμῆς. Κατέκαυσε δὲ καὶ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνιόντα, βοτάνας τε καὶ φυτὰ. Ἐγένετο καὶ δυσέκπλυτος πᾶν, τὴν τε τοῦ Θεοῦ ἀγανάκτησιν ὑπεμφαίνουσα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν εἰκονίζουσα. Πολλῶν γὰρ καὶ ραγδαίων ὄμβρων ἐπὶ πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατενηνεγμένων, μόλις ποτὲ ἠδυνήθη ἐκπλυθῆναι· δηλοῦντος τοῦ πράγματος, ὥς τῆς ἐν ἡμῖν ἀμαρτίας, καθάπερ πυρίνης καὶ μελαίνης κόνεως, ἐπικειμένης, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἀναστήματα κατεσθίουσης ὡς πῦρ, πολλῶν ἡμῖν δὲ τῶν δακρῶν, σφοδρῶ τοῦ θρήνου κάτωθεν, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀβύσσου τῆς καρδίας, ἐν στεναγμῷ καὶ πικρίᾳ ψυχῆς ἀναδιδαμένων· ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλην ἐκπλύναντες, τὴν καλὴν γῆν τοῦ νοός πλανθῆσαν, καρποφορεῖν τὰ θεῖα παρασκευάσωμεν, καὶ τὴν ἐν τῇ γείνῃ τιμωρίαν ἐκφυγῶμεν, καταφλέγουσαν τῶν ἐμπίπτοντων σὺν τοῖς σώμασι καὶ τὰς ψυχάς, καὶ τῆς βασιλείας τῆς οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ.

Στίχ. Ἀρεστὰ, Λουκᾶ, τῷ Θεῷ πράξας Λόγω,
Τῆς εὐαρέστων ἐκθανῶν μαίρας γίνῃ.

Ὁὗτος ὁ μακάριος Λουκᾶς ἐκ πόλεως ὄρημπο Ταυρεμασίας, τῶν Σικελῶν ἐπαρχίας· νίαν δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡς αἰ χρόνων ἐκτωκαίδεκα, νουνεχῶς ἐσχολάζειν ἐν τοῖς οἰκαῖς τοῦ Θεοῦ, τῶν θεῶν λογίων ἀκροατῆς καὶ ποιητῆς γενόμενος. Ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐβουλεύσαντο τοῦτω γυναικί συζυῆσαι, αὐτὸς νύκτωρ ἀναστάς καὶ εἰς ἄβατον τόπον ἀναχωρήσας, μετὰ τῶν θηρίων ὤκει. Ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελέσας ἄαιτος, θεῖας καὶ ἀγγελικῆς ἠξιώθη ἁφῶς τε καὶ ἐπισκέψεως. Καὶ καταλαβὼν Μονῆν τινα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικόν σχῆμα. Καὶ σκληροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑποβαλόμενος, (διὰ τριῶν γὰρ ἡ τρισσῶν ἡμερῶν, γενομένος ἦν ἄρτου καὶ ὕδατος, καὶ

μηδὲ ὡς σωματικῆς ἀναπαυόμενος,) διατέλει μῆνας δέκα καὶ ὀκτώ.

Ἐκείθεν ἀπάρας, ἔρχεται μετὰ τινος Μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Αἰτνης ὄρει, ἐκ τῶν εὐρισκομένων βοτανῶν ἰκεῖσε τριφόμενος. Καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην, ἐκάθευδε μὲν ὀλίγον κατακλινόμενος, μονοχίτων ὑπάρχων καὶ ἀπέδιλος. Ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ κανὼν ἠκριβωμένος μὴ ἐξίναί τι τῆς κέλλης, μέχρις ἂν τὸ ὄλον ἐπισυναψῆ Ὑαλτήριον. Εἶτα τὸν κανόνα τῆς τρίτης ὥρας ἐτέλει. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας τοῦ ἔργου ἤπτετο, μέχρις ἂν ὁ τῆς ἔκτης ὥρας καιρὸς ἐπιστῇ. Καὶ μετὰ τὴν ἔκτην, τοῦ μικροῦ σιτηρῆσιου ἐφρόντιζε καὶ τῆς λοιπῆς Ἀκολουθίας.

Ἐν τούτοις ὧν, χάριτος ἠξιώθη θεοῦ μεγίστης, καὶ διαλύσεως λόγων δυσνοήτων, ὡς καὶ τινὰς ἀποροῦντας λέγειν: Πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μή μεμαθηκώς; Καὶ μετὰ ταῦτα τέπον τινα δι' ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει, καὶ δώδεκα μοναχοὺς συναθροίσας, τούτων ἐπεμελεῖτο. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν Μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς Πατράσι κοινωσάμενος, ὑποστρέψας ἀπῆλθε μέχρι Κορίνθου· καὶ ἐν τινι κώμῃ οἰκήσας οὐ πλείους μηνῶν ἑκτά, ἐν εἰρήνῃ ἱκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Παῦλος, ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν,
Χορῶ θανῶν σύνεστι τῶν θεοφρόνων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Μεταβέθηκας θεόφρον πρὸς οὐράνια, Παῦλε σκηνώματα· καὶ προσπελάσας Θεῷ, μεθέξει θεόμενος, ἔνθεος γέγονας, ψάλλων Ὅσιε Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νουθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Παῦλε πανεύφημε, ὡς ἐν ἡλίαις τρισὶν, ἀμέριστον ἄτμητον, σέβειν Θεότητα, ἧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁς πανίερος ἡ θεία καὶ θεάρετος, ὁμολογία σὺ ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθεὶς, Θεῷ προσενηνεξαι, θῦμα εὐπρόσδεκτον, ἀγαλλόμενος, τῇ ἐκμιμήσει Ὅσιε, τῶν παθῶν τῶν τοῦ Σωτῆρος. Θεοτοκίον.

Πᾶσι πρόξενος ἀνθρώποις ἐναπέφηνας, θείας λυτρώσεως, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ παντός, τεκοῦσα Πανάμωμε, ὧ πάντες ψάλλομεν. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρέουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμαίων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταρδεύουσι· σὺ δὲ Πάτερ αἵματι, πάντας καθηγίασας τοὺς ὀρθοδόξῳ πίστει σοι, ἀκολουθήσαντας, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψαῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ρμῶ γαληνῶ σὺ προσωρμίσθης, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπώσαίμενος· εἶχες γὰρ ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην Κύριον, Παῦλε πανόλβιε, τὸν νεύματι τὰ πάντα ποιοῦντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Τριαδικόν.**

Φ ῶς τὸ τριλαμπές τῆς ὑπερθέου, Τριαῖδος ἐν σοὶ σκηνώσαν φῶς σε δεῦτερον, ἔδειξε φωτίζοντα, δῆμον μὲν ὀρθόδοξον, αἰρετικὴν δὲ φαλαγγα, Πάτερ ἀμβλύνοντα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Ρήσεις Προφητῶν ἀκολουθοῦντες, Παρθένη σὲ Θεοτόκον καταγγέλλομεν τέτοκας παιδίον γὰρ, πάντων ἀρχαιότερον, Ἐμμανουὴλ καλούμενον, ᾧ καὶ κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Ὁ Εἰρμός.**

» Π αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν: Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας. **Ὡδὴ δ΄. Ἄπας γηγενής.**

Ο λος ἐμαυτὸν, προσάγω Θεσπέσιε, τῇ Δείᾳ σκέπῃ σου· ὡς Ἱερομάρτυς δὲ, τὴν ἐξουσίαν λύειν τὰ πταίσματα, παρὰ Χριστοῦ δεξαίμενος, ἐμῶν σφαλμάτων σειρᾶς, διαρρήξας, σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ τῷ Δείῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Ν εὸς πεφηνῶς, τῷ ζήλῳ πυρούμενος, Παῦλος πανάριστε, τῶν ἐν Παραδείσῳ νῦν, ἀρρήτων λόγων Πάτερ ἀκήκοας· ὡς κοινωνὸς τῶν τρόπων γὰρ, τῆς ἀναρρήσεως, συμμετέσχεις, στέφανον δεξαίμενος, βασιλείας Χριστοῦ εὐπρεπέστατον.

Ο ἴστις ἀριστεύς, ἐφάνης κατήγορος πάσης αἰρέσεως· τῆς ὀρθοδοξίας δὲ, Ἱερομάρτυς Δείος συνήγορος, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, ἠγλαίσμενος σαφῶς, καὶ τῇ αἴγλῃ, Παῦλε παναοίδιμε, τῆς ἀκτίστου Τριαῖδος λαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Σ ἀρκα τὴν ἐκ σοῦ, ὁ Λόγος Πανάμωμε περιβαλετο· σεσωματωμένος δὲ, συνανεσράφη κόσμῳ ὡς εὐσπλαγχνος, μεμενηκῶς ἐκ ἔλαττον, ὡς πρὶν ἀσώματος, καὶ τὸν πάλαι, πάντας τυραννήσαντα, Δεϊκῆ δυναστεία κατέβαλε.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἄ πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δὲ,

» αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» πανμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπαρθένε.
» Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν κήρυκα τῆς Πίστεως, τῆς ἀνωτάτω σοφίας, τὰ δόγματα κατασπεύρας, πάσας αἰρέσεις ἠμβλυνας, Ἱεραρχῶν ἀγλαῖσμα, Παῦλε μακαριώτατε· διὸ καὶ στῦλος ἐφάνης, ὀρθοδοξίας Δεόφρον.
Θεοτοκίον.

Θ εὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες, Μαρία Θεονύμφευτέ, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ Υἱοῦ σε Πάναγνε, κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀναγκῶν αἰωνίων, τοὺς σοὶ θερμῶς ἐγκειμένους. **Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτώηχου.**

Δόξα, Ἦχος βαρὺς. Ἀνατολίου.

Ε νέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας· κἀκεῖθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς Δείας γνώσεως, ὀρθόδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας, διδασκαλίας σου, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Οὐκέτι κωλυόμεθα.

Τεκοῦσα τὸν Δεσπότην μου κατὰ σάρκα, ἐξουσίας με καὶ δουλείας, τοῦ ἀλλοτρίου λύτρωσαι Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς ἐώρακεν ἡ Πανάμωμος, θρηνηδοῦσα ὑμνεῖ τὸ κράτος σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θ εοσυλλεκτον σύνταγμα, ἱερώτατον στρατεύμα, Ἐκκλησία ἐνθεος, δῆμος ἅγιος, φαλαγξ Μαρτύρων Δεόπνευστος, ὠραία ὁμήγυρις, ἀρράγῃ συνασπισμός, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε,

ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἄνω πολίται ἐπαξιῶς, μητροπόλεως· ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον, Ἀθανάσιον, Μάμαντα, Δεῖόν τε Βαράχιον, καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Λογγῖνον, Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν, Θεόδουλον, καὶ Καλλίμαχον, καὶ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ Δεῖῳ Θεοδόχῳ, καὶ Ὄστρουχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἰέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ, καὶ Δουλικίτιον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν Δεῖον Γιγάντιον, καὶ Δωρόθεον πιζῶς, καὶ Θεόδοτον μέλψωμεν, καὶ Καστρίκιον, καὶ Ἀνίκητον ἅμα Θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ λην ἀποθέμενοι.

Ο λην ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν, καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας ἀρετῆς κανὼν, Μοναστῶν ἔρεισμα, Ἀσκητῶν ἀγαλμα, τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα· καὶ νῦν τὸ ἀρρήτον, κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου σου, τρυφᾶς αἰεὶ τοῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι· ὅθεν συνελθόντες, ἁσμάτων ἐμμελέσιν ἐν ὡδαῖς, τὴν σὴν σεπτήν καὶ πανίερον, μνήμην ἐορτάζομεν.

Υλης ἀχθοφόρημα, ἐκτιναζάμενος ἅπαν, καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γηίνης σχέσεως πᾶσαν ἔφεσιν, ὑψηλῆς ὠδευσας, πολιτείας τρίβον, εὐσταλῶς μεταρσιούμενος, καὶ ἀνυψούμενος, πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκρῶρειαν, καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον, αὔλον ἐχθρὸν ὕλη σώματος· ὅθεν τοῖς Ἀγγέλων, αὐλοῖς συγκατείλεξαι χοροῖς, Λάζαρε Πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπώσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ τὰ πάθη Ὁσιε, μετὰ τῶν προλήψεων βδελυζάμενος, ἀκριβῆς γέγονας, τηρητῆς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φύλαξ ἀριστος· ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, μονὴν ἐν σοὶ πεποιήται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοὶ πλουσίως, θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργόν, καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον, ῥύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ο σιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφαροῖς σου νυσταγμὸν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγάγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσα-

το· καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, Σεράπων γυνόμενος, μεγαλοκῆρυξ Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λάμψον τὸν φωτισμὸν σου ἐμοί, τῷ τῶν παθῶν σκότει δεινῶς ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἢ συλλαβοῦσα Θεὸν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε· βυθοῦ ἀπογνώσεως, διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιωτεύσεως, ἐπιστήριξον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα· δίκασον τοὺς ἀπαύστως με, πιέζοντας Δαίμονας· παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρης καρδίας μου, ἐλπίς τῶν περράτων, ἢ τῷ κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Στάσα ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, ἢ σὲ τεκοῦσα θρηνηδοῦσα ὠδύρετο, βωῶσα· Οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὄραν, ἐπὶ ξύλου ὄνπερ ἀπεκύησα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, ταῖς ὠδίνας ὡς ἄνδρος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνη συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἢ ἄμεμπος; ἄρτι γὰρ οὖν πεπλήρωται, ὃ εἶρηκε Συμεών· ὅτι ῥομφαία καρδίαν, ἐμὴν πικρῶς διελεύσεται. Ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανίστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ο σιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας ταῖς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα· μὴ παρίδης, τὸν πικρὸν μου σεναγμὸν· Ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επαίγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νεκρῶμαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητός· ὡς δὲ Θεός, ὦ Μήτηρ, νεκρούς ἐξαναστήσω, καὶ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὄχθοις δακρύων τὸν στύλον κατέβρεχες· καὶ ταῖς

ἐκ βάθων στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς προσιούσι νέμων συγχώρησιν. Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε, πρέσβευς Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Δόξα κροτείσθω Χριστὸς ἡ τῶν Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Δεῦτε πιστοὶ, ἀπαντες χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγοις ἄσμασι, πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστὸν δοξολογούντες, ὅτι δεδόξασται.

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον, ἡ ἀκαθαίρετος, τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι, στέφονται Μάρτυρες.

Εἶφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν τε καὶ θάνατον, τοῖς αἰδιμίμοις Μάρτυσιν, ἐπανετείνοτο, οἱ τοῦ Θεοῦ διώκται, ζωὴν πρὸς τὴν ἀμείνω, τούτους ἐνάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ἄρτον ζωῆς, τὸν ἐπιθράνιον τέτοκας, σεσαρκωμένον Πάναγνε, τὸν πρὶν ἀσώματον, ἐνυπόστατον Λόγον, ὃν περ οἱ τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα. Λάζαρε μάκαρ, τοὺς ἐμούς ὕμνους δέχου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ἀμπτήρ θεαυγέστατε, φωτοειδέστατε Λάζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου, λαμπηδόσι με φωτὸς αὐγάσας θείου, ὅπως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Ἀστράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, φωτὸς οἰκητήριον, φῶς θεῖον Λάζαρε, ἀνατέλλων τε, καὶ δύνων φωτοφόρος, γεννήσεως δαύματι, καὶ τῆς κοιμήσεως.

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, εἰκότως ἠλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἄλλους Κανόνας παρὰ τοὺς ἐνταῦθα. Καὶ ὁ μὲν τῶν Μαρτύρων, πρὸς τὸ, Ἰγρὰν διοδεύσας, μελουρηθείς, φέρει Ἀκροστιχίδα, Σοφοῖς ἐπαινον τόνδε Μάρτυσιν φέρω-Ἰωσήφ. Ὁ δὲ τοῦ Ὁσίου, πρὸς τὸ, Δεῦτε λαοὶ, ἀκροστιχίζει οὕτω· Δέησιν ἄδω δευτέραν σοὶ τρισμάκαρ.

μακρυνόμενος, σαρκίνης συγγενείας, Χριστῷ συννεκρούμενος, καὶ συζωούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἄγνον εὐραμένη σε, ἡ πανυπέραγνος Δέσποινα, πανόσιε Λάζαρε, ἐπιφαιτῶσα πρὸς σέ, ὡς εὐγνώμονα, οἰκέτην σε προσεῖπε· μεθ' ἧς τὸν φιλάνθρωπον, ἡμῖν ἰλέωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρα με.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι Ἀθλοφόροι, τῷ πάθει σὺ τῷ θεῷ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολύθεον ἀθεΐαν, οὐκ ἔσι κράζοντες, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ῥάνισι θεοῦ αἵματος καθαρθέντες, καὶ αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες, θυσίαις οὐκ ἐχράνθητε Ἀθλοφόροι, δαιμόνων κράζοντες, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ὅλον σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι, ταῖς ἐαυτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα, τραυῆντες τὴν εὐσέβειαν ἀνεβόων, οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμῶντές σε, κραυγάζομεν τῷ Υἱῷ σου, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τοῦ Ὁσίου. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ῥωννύμενος σθένει τοῦ Δεσπότου, νηπίων τοξεύματα σοφῆ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα· οὐ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ἀποφυγεῖν μηχανήματα.

Ἐν σώματι Ἄγγελος ἐδείχθης, Θεῷ σὺν Ἄγγελοις λειτουργῶν, πάχους σαρκὸς καὶ φύσεως, ὑπερρημένος Λάζαρε, θεουργικῶς λαμπόμενος, καὶ θαυμαστῶς κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μεσίτρια σκέπη καὶ προστατίς, γενοῦ μοι Γεννήτρια Θεοῦ, τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνουσα, ἐχθροὺς ἀποτεριχίζουσα, καὶ συμπαθῶς με σώζουσα, καὶ σὺ Υἱῷ καταλλάττουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θεῖα δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἰέρων ὁ ἐνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορὸς, Μαρτύρων ὁ ἔνθεος, τῆς ἀθεΐας πυρᾶν, τοῖς αἰ-

μασι σθέσαντες, τὰς διαιωνιζούσας, ἀπολαύσεις κληροῦνται, καὶ τοὺς τῶν ἀσθενούντων, ἰατρεύουσι πόνους. Αὐτῶν Χριστέ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν λαμπτήρα τὸν μέγαν καὶ φαεινόν, τὸν πραότατον ἅμα καὶ συμπαθῆ, τὸν φύσιν νικήσαντα, καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσαντα πάντα, αἰοίδιμον Λάζαρον, καὶ Χριστῷ ἀπείρω, τῷ πόθῳ λατρεύσαντα, καὶ σύγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γενόμενον ἅπαντες, οἱ πισοὶ εὐφημήσωμεν, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσιν πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χίρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγαῖζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα· τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμναὶς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἦ πιστῶς ἐκβοήσωμεν, Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τὰς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ἰσακῆκοα Κύριε.

Εμιμήσαντο Κύριε, οἱ Ἀθληταί, τὸ πάθος σου τὸ θεῖον, ἑαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Ἰκετεύοντας Κύριε, τοὺς Ἀθληταί, προσδέχου καὶ κινδύνων, καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Σειώπηται Κύριε, δαιμόνων πλάνη· ὄντως γὰρ Θεὸν σε, ἀληθῆ οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυξαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε σέβοντες, οἱ Ἀθληταί, Θεὸν σεσαρκωμένον, τὸν Υἱὸν σου Δέσποινα καταγγέλλουσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Απὸ πηλλάγης ἐκ δουλείας, δολερῶς ἠρτημένης σοι, καὶ τῷ ῥυσαμένῳ, δοῦλος ὡς ἐγνώμων ἐδούλευσα, συντονωτάτη ἀσκήσει λυτρωσάμενος, τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας, παθῶν δεῖε Λάζαρε.

Καταρράττεται πρὸς Ἄδην, συρρήγνυμενος Λάζαρε, ἐπικρήμνοις πέτραις, σὼν ὑποθηκῶν ὁ παρήκοος, καὶ γλυκασμοῦ μελιτώδους ἀντιδρέπεται, οἰκτροτάτου θανάτου, πικρίαν ὁ δεῖλαιος.

Ανηνέχθης ὑπερτάτην, ἀρετῶν εἰς ἀκρώρειαν, ἐν ἀβάτῳ ὄρει, Πάτερ τῷ Θεῷ συγγενόμενος, ὡς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, ὧν τὴν εὐκλειαν, ὡς τὸν βίον ζηλώσας, αὐτῶν ἐναπειλήφας.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη σὺ τὴν ποιμήνην, Θεοτόκε ἐπίφανον, καταδυναστείας, πάσης καὶ δεινῆς ἐπιθέσεως, τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν κληρὸν σου, δίδου νικᾶν τὸν ὀρθόδοξον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ὁ τῆ φωτὸς χορηγός.

Ωραιοτάτην στολὴν, πεφοινιγμένην εὐσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῷ καὶ ἐξυφασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῇ, σοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστέ ἡμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέφουσι, τοὺς Ἀθληταί, πόθῳ καταλλήλως, τοῦ νέμοντος ἰσχύν· δι' ἧς νικηφόροι, ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ράβδον δυνάμειος, τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν κατακυριεύειν, ἐποίησας αὐτούς· διό σου ὑμνοῦμεν, Χριστέ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ἰερουργὸν ἐκ Δαυὶδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας· ὅθεν Ἀγνή τῆς ἱερωσύνης, μετατιθεμένης, δικαίως καὶ νόμου, μετάθεσις γίνεται.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ κρείττονι Λάζαρε, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις, εἰς θεωρίας φθάσας ἀκρότητα· ὅθεν ἐν μεθεξῆς θεωθεὶς, θαύματα ἐξαίσια, αὐτουργῶν ἐναπέφηνας.

Οδοῖς ἐφεπόμενος, τοῦ Βαπτιστοῦ κατῴκησας, ἔρημον εἰς ἄβατον θεόφρον· οἰκειοὶς δ' αὐθις ἐπαναδέδειξαι, Πάτερ ὡς ἐκεῖνος Ἰσραὴλ, πάλαι τῷ ἀγνώμονι, ὀδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Υπέηρεσε Λάζαρε, στύλοις ἐπτα τοῦ Πνεύματος, Πάτερ ἐπταριθμοῖς ἐπιπνοίαις, οἶκον οἰκεῖον σὲ ἡ ἐνούσιος, καὶ ζῶσα σοφία

τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐπανεπαύσατο, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στενούμενος θλίψεσι, καὶ πάθεσι χωννύμενος, σὲ τῶν οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν, καθικετεύω Μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς, ὕψος ἀπαθείας τε, ταῖς πρεσβείας σου βράβευσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ 5. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Σάλπιγγος ἤχος κροτεῖτω, πνευματικῆς ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίας, ὕμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα, τῶν Μαρτύρων τῆς ἄθλης.

Σήμερον ἡ οἰκυμένη, φαιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ, τῶν σεπτῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, πίστει δοξαζούσα, τὸν τῇ χειρὶ, στεφανώσαντα τούτους.

Τέτρωται καταπληγεῖσα, τῶν δυσμενῶν ἡ καρδιά· Χριστὸς γὰρ ἐντείνας τὸν Σταυρὸν, ὡς τόξον ἀπέβειλε, τῆς Μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα.

Θεοτοκίον.

Οὕτως σε Θεοῦ Μητέρα, οἱ Ἀθλοφόροι εἶδότες, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν, εἰς θάνατον, ταῖς ψυχαῖς προδιδόντες.

Τοῦ Ὁσίου. Τὴν θείαν ταύτην.

Εῤύσω κόρην καὶ ἔσωσας, ἀγνείας ἐραστὴν ἀδιάφθορον, ὡς καὶ αἰδούλωτον· διὸ καὶ κινδυνεύοντα, ἀπαγωγῆς βιαίας, ῥύσαι καὶ θλίψεων.

Μυστῶν δυάδα διέσωσας, γυναικῶν τῶν αἰσχρῶν ἐπιθέσεων· τὸν μὲν φωνήματι, Πάτερ ἐγείρας τῆς πράξεως, τὸν δὲ σοφῷ τῷ ὄντι ἐπινοήματι.

Οστήσας ὕδασιν ὄρια, ὁ θρέψας δι' Ἀγγέλων θραύοντα, Ἀγγέλου ὕδατι, σὲ παραδόξως ἐπότισεν, ὑπερβαλλούση δόξη, αὐτὸς ἐκτρέφων σε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦσι τάξεις Ἀγγέλων σε, δοξαζεῖ καὶ βροτῶν τὰ συστήματα, Θεογεννήτρια, ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας, καὶ σωτηρίαν κόσμῳ, παντὶ θραβεύσασαν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξαζόντες.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Χορὸς Μαρτύρων τηλαυγῆς καὶ φωσφόρος, ἐξανατείλας νοητῶς κατεφαίδρυνε, τὴν Ἐκκλησίαν σήμερον θουμάτων βολαῖς· ὅθεν ἑορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, αἰτοῦ-

μέν σε Σωτῆρ ἡμῶν· Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ἐλεήμων Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου σοφῆ πόνους καὶ σκαίματα, αὐτοὶ οἱ Ἄγγελοι ἰδόντες κατεπλάγησαν, δι' ὧν εἴληφας θεόθεν καὶ τοὺς στεφάνους· Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων, ἵνα κράζωμεν, Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος ἐξ ἀνθρώπων Θεοφόρε ἐγένου, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς ἀμιλλώμενόν σε θεωρῶν Ὁσίε, ἐξίσταμαι καὶ φόβῳ σοι κραυγάζω σχετικῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε κανῶν ἀπλανῆς μονοτρόπων· χαῖρε λειμῶν ἀρετῆς ψυχοτρόφε.

Χαῖρε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε· χαῖρε χορευτὰ τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε.

Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐπλήθυνας τῶν θρεμμάτων τὸν χορὸν· χαῖρε, ὅτι σὺ διέσωσας εἴσω ταῦτα τῆς Ἐδέμ.

Χαῖρε τῆς αὐταρκειᾶς σὺν Θεῷ δὲς τὸν ἄρτον· χαῖρε τῆς αὐθαδεῖας τῶν δαιμόνων διώκτη.

Χαῖρε πηγὴ θουμάτων ἀένναε· χαῖρε τρυφῆς μελλούσης ἐχέγγυε.

Χαῖρε λαμπτῆρ τῆς Ἀσίας ἀπάσης· χαῖρε φωστήρ Μοναστῶν ποδηγέτα.

Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ, Γέρωνος καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχοι.

Ὡ πῶς Ἰέρων οὐδὲν ἐξ εὐτολμίας

Ἄτολμον εἶδεν, οὐδ' ἀγενὲς πρὸς ξίφος!

Διὰ ξίφους ἀνείλον ἄνδρας τρεῖς δέκα

Ἄνδρες πονηροὶ, καὶ μίαν ξυνωρίδα.

Ὁ ὕδ' ἔλαθ' ἐβδομάτῃ Ἰέρων ξίφει αὐχένα τμηθεῖς.

Ὅσοι οἱ Ἅγιοι ἠθλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων. Ἦν δὲ οὗτος ὁ Ἰέρων ἀνδρείος κατὰ τὸ σῶμα, καὶ εὐσεβὴς κατὰ τὴν ψυχήν, γεωργὸς τὸ ἐπιτήδευμα. Τοῦτον ἐν τινὶ τόπῳ κατέλαβον οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταὶ· καὶ βουλόμενοι τοῦτον εἰλεῖν ληστρικῶς, οὐκ ἠδυνήθησαν. Οὗτος γὰρ, τοῦ γεωργικοῦ ἐργαλείου τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ στελέχους ἐκβαλὼν, ὅπλῳ κατ' αὐτῶν τῷ ξύλῳ χρῆσάμενος, αἵματι περιρρέομένους καὶ ἰδρωτί, πάντας ἀπέδιξε τρεψάμενος. Ἐκὼν δὲ παραγενομένος εἰς τὸν Ἄρχοντα, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐρωτηθεῖς, ἐξ-

αὐτοῦ τοῦ ἀγκῶνος τὴν δεξιὰν χεῖρα κόπτεται· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ γῆς ριφέντες, βουνεύροις κατεξαίνονται. Τῇ δὲ ἑωθεν πάλιν, ἐφ' ἰκανὰς ὥρας ραβδισθέντες τὰ σώματα, ἐξω τῆς πόλεως Μελιτινῆς τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἐ τοίμασον τὸν κόλπον, Ἀβραὰμ Πάτερ, οὐχ ὑστεροῦντι Λαζάρῳ σου Λαζάρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μελασίππου, Κασίνης, καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Οὐ σάρκες ἦσαν, ἀλλ' ἀσαρκός τις φύσις, Ὁ Μελασίππος πρὸς ξέσεις καὶ Κασίνη.

Στὰς Ἀντώνιε, τὴν τομὴν χαίρων δέχου, καὶ δέξεταιί σε τῆς χαρᾶς Θεῆος τόπος.

Οὔτοι ἤθλησαν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ πόλει, τὴν πίστιν ὄντες Χριστιανοί. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἐβλήθη εἰς φυλακὴν· Μελασίππος δὲ καὶ Κασίνη, κρεμασθέντες ἐξέσθησαν, καὶ πυρὶ κατεφλέγησαν. Εἶτα τέμνεται τοὺς μασθοὺς ἡ Κασίνη· ὁ δὲ Μελασίππος τοὺς πόδας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν γονάτων. Ὁ δὲ Ἀντώνιος ἀναρτηθεὶς ξέεται, διὰ τὸ ἐμπτύσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ τοὺς αὐτοῦ γεννητόρας μακαρίσαι, Μελασίππον καὶ Κασίνην, ἔτι ἐπὶ τῶν βασανιστηρίων ξύλων κρεμαμένους, καὶ τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς ἀποδόντας τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς ἀστραγάλους διαπερονᾶται, καὶ βαρεὶ λίθων τοὺς πόδας ἀλγύνεται, καὶ ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ ἐφιδρύνεται λίαν ἐκπυρωθέντος, καὶ περιάγεται, ἔχων λίθον ἀπληρωμένον ἐν τῷ τραχήλῳ. Καὶ αὖθις κρεμάται καὶ ξέεται, καὶ παραπέμπεται Ἀγριππίνῳ Δουκί· καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ θηρίοις βορὰ προτίθεται· ἐξ ὧν ἀβλαβῆς διατηρηθεὶς, τεσσαράκοντα ἀνδρας ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἐπειτα ἐπὶ κραββάτου πεπυρωμένου ἀπλοῦται, καὶ ράβδοις ἄνωθεν τύπεται, καὶ τὰς χεῖρας τέμνεται· καὶ εἰς κάμινον βληθεὶς, ἀφλεκτος ἔμεινε· καὶ πολλοὺς τῷ θαύματι πρὸς τὴν πίστιν ἐφέλκυσάμενος, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Αὔκτου, Ταυρίωνος, καὶ Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἐφεῦρον Αὔκτος, Ταυρίων εὐκτὸν τέλος, ξίφει τμηθέντες, οἷα ταῦροι Κυρίου.

Φυγὴν κατακριθεῖσα Πατρώου πέδου, Πέδον χλόης ὤκησε Θεσσαλονίκη.

Οὔτοι ἤθλησαν ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἡ μὲν Θεσσαλονίκη, θυγάτηρ ἦν Κλέωνος τινός, ἱερέως τῶν εἰδώλων, ἀνδρὸς περιφανοῦς τὸν βίον καὶ πλούτῳ κομῶντος. Ἀλλὰ ταῦτα τὴν παῖδα οὐκ ἐχάυνωσαν, οὐδὲ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀπέστησαν πίστεως· πολλὰ γὰρ αὐτὴν λιπαρήσας ὁ ταύτης πατήρ, οὐδὲν ἤνυσε. Διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὡμοῖς δέρμασι τύπεται ὑπὸ τεσσάρων, καὶ τὰς πλευρὰς θλάται, καὶ ἀλλετριωθεῖσα τῶν προσόντων αὐτῇ πάντων, ὑπερόριος γίνεται. Καὶ τὸν Χριστὸν μὴ παυσάμενη ὁμολογεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπερορίᾳ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Αὔκτος δὲ καὶ Ταυρίων, πολλὰ κατειπόντες τοῦ βαρβάρου ἐκείνου καὶ ὠμοτάτου, διαβάλλονται παρ' αὐτοῦ πρὸς

Θορύβιον Ὑπατικόν ὡς Χριστιανοί· καὶ αὐτίκα τοὺς χιτῶνας ἐκδυθέντες τύπτονται ράβδοις, καὶ λίθοις βάλλονται, καὶ καμίνῳ σφοδρῶς ἐκκαυθεῖση ἐναπορρίπτονται· καὶ ἀβλαβεῖς ἐξελθόντες, τοξεύονται συχνότερως. Καὶ ὡς διέμειναν ἄτρωτοι, ἐν τῇ παρακειμένη ἐκεῖσε λίμνῃ ἐναπορρίπτονται· ἀλλὰ καὶ πάλιν θείᾳ ῥοπῇ ἐπὶ τὴν ξηρὰν διεσώθησαν. Ὁ δὲ τύραννος ἀπορία κατασχεθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμήθηται ἐκέλευσεν· οὐ γνομένου, τέλος εὔραντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνόδωρου.

Στίχ. Ἐκ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον Νόες πρὸς ταῖς νοητὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος, ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς Θετταλῶν γῆς Ἀλέξανδρος φύς κλάδος,

Ἀθλήσεως ἠπλωσεν ἐκτμηθεὶς κλάδους.

Οὔτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείως, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὀρμώμενος πόλεως. Παραστάς οὖν τῷ αὐτοῦ βήματι, καὶ κατὰ τοῦ βωμοῦ λαξ ἐντείνας, καὶ ἀνατρέψας τὰς ἐν αὐτῷ κειμένας τῶν δαιμόνων σπονδάς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιμωρίαν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Σαρκῶν Δανιὴλ, οὐ κατίσχυσαν ποτὲ λεόντων χάσματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου· ἐν τῇ χειρὶ σου γὰρ Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, καὶ ἀνακραζουσι χαίρουσαι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ φλόξ τοῖς τρισὶν, ἔδρoσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· τοῖς Ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολυθεὸς, κατεμαραίνετο κάμινος· ὅθεν τὴν ἀπάτην ὀρῶντες, τεφρωμένην ἐκραυγάζον· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστέ, ἐκκαίόμενοι τῷ σῶ οἱ Ἀθλοφόροι σε, ὡσπερ ἀναλγητον περικειμένοι, τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον, βασιάνων πικρῶν κατεφρόνου, σοὶ ἐντρυφῶντες καὶ λέγοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς εὐπλοκος ὦν, καὶ ὠραῖος ὁ χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σε, ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγυρις, Πνεύματι τῷ σῶ κροτουμένη, ἐν ῥυθμῷ ἀνακρούεται· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νικᾶται ἐν σοὶ, πάσης φύσεως θερμὸς καὶ ἐγκωμίων, μόνη Παρθένε ἀπειρόγαμε· σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφθόρως τὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς τὸν αἰδίου· ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Συναγάλλου οὐρανέ, συνευφραίνεσθωσαν, ἀνθρώποις σήμερον, Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, βροτὸς ἐπουράνιος, Ἀγγελος γῆνιός, ἐορτάζεται, νῦν ὁ θεόφρων Λάζαρος, εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὄλων.

Υψιβάμων ἀρεταῖς ὑπερουράνιος, πάνσοφός Λάζαρε, τῇ πολιτεία τελῶν, τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες καὶ ταπεινός, ὑπὲρ ἅπαντας· Θεός σε καὶ ἀνύψωσεν, ὑπὲρ πάντας θανασιῶς.

Μετὰ πείραν φανεράν, ἤτταν τε προδήλον, Σατάν ὁ δόλιος, ἐκ δεξιῶν σε συλᾶν, ἐπίερα ὡς Ἀγγελος, ὑποῦλως Λάζαρε, ὁ παμπόνηρος· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἤσχυνας, τὰς αὐτῆ μηχανουργίας.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου ρύμην ἔστησας, σεμνή τῷ τόκῳ σου· τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζωὴν, Παρθένε ἀνήγαγες, τῷ Κτίσῃ μέλποντας· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἀρρήτῳ σοφία.

Μεμνησθέντων τυράννων, τὴν δυσκαθέκτον ὄρμην καταβαλόντες, οἱ Ἀθλοφόροι μελωδοῦντες, διαπρυσίως ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανανήψατε πλάνοι, καὶ ἐπίγνωτε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς τοὺς τυράννους οἱ Ἀθληταί, μελωδοῦντες ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήτορεύειν μηδ᾽ ὄλως, μελετήσαντες οἱ Χριστῆ Ἀθλοφόροι Πνεύματος Θεοῦ ἐμπλησθέντες, φαιδρῶς ἀνεβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἀναρχόν Θεόν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆς Παρθένου, εὐλογεῖτε ἀπαύστως τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή.

Οφίς ποτὲ τὸν γενάρχην Ἀδάμ, ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἐδέμ, ἀπάτη Εὐσας· σοὶ δὲ Σοφὴ προσβαλὼν, δολίως τῇ τῆς αἰσχρᾶς ὄρμῃ Μοναχῆς, κατησχύνθη καὶ νενίκηται, τῇ καρτερᾷ ἐνστάσει σου· διὸ νῦν χαίρων βοᾶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υλὴν τὴν κἄτω προσνεύειν αἰεὶ, φιλοῦσαν δὴ ὡς γεγραν, εἰς πόλον ἔλκων τῷ σῶ συνανύψωσας, ἐν στύλῳ βιβαζῶν αἰθερίως Σοφὴ, ὑπὲρ Κόσμου μεσιτεύων τε, ἐνθέρμως τῷ

Δεσπότῃ σου, καὶ σὺν Ἀγγέλοις βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκότους τὸν προστάτην καθεῖλες φωτὶ, τῶν θείων Πατέρων ἐντολῶν τοῦ σοῦ Δεσπότου· σὺ γὰρ τηρήσας αὐτάς, διώδευσας ἀληθῶς ἐδὸν τὴν στενήν, εὐσχημόνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀικτίσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ μέλπων διηνεκῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Δέξαι Παρθένε δεσμίων φωνάς· ἀνθ' ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαρὰν, αἰρετικῶν οὐκ ἐμίαναν μολυσμῷ, καὶ δίδου τὰς νίκας εὐσεβεῖ Βασιλεῖ· ἰκετεύει γὰρ ὁ δοῦλός σου, σὺν σοὶ καὶ φίλος Λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς, τῶν βοῶντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ
» ὁ Γαβριήλ, βουλήν Ὑψίστου ἀρχαίαν
» ἀληθινήν· γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμῆ Θεῶ.
» Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ θ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Υλομανήσασαν παλαι, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, Χριστέ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, καταφλέξας Μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἠθροίσας χοροὺς, ἐπαξίως σε ὕμνοι, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ρευστήν οἱ Μάρτυρες δόξαν, καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστέ καταλιπόντες ἐπιγῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον, εὖρον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐπαξίως σε ὕμνοι, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ως ἐλευθέρα ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἡ παλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ, σοῦ τῇ σαρκώσει γεγένηται, τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότου· ὃν ἐπιγνοῦσα κήρυκας τῆς νῦν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, τὸν σὸν Υἱὸν ἰκέτευσον ἀγνή, πάντων ἡ μόνη ἐλπίς τῶν πιστῶν, τῶν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὕμνοῦσί σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Ευλογήσας τὴν ἄλω ποιεῖς, ἀκαίρου ἐκ καλάμης καρποδοτίν· θῆρας θανατοῖς τετολμηκότας, βεβρωκέναι σοφὴ, Μαθητῶν σου τὸ ὄναριον· ὅθεν ἀκαρπίας με ρῦσαι, θῆρας κατ' ἐμῆ φωνῶντας, σαῖς προσευχαῖς θανατῶν.

Χειροῖς ὡς ἄρνες ἐν σοί, καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι ὑπεχώρουν, Λάζαρε κρηπίς καὶ ἐγκαλλώπισμα Ὀσίων· διὸ ἱκετεύομεν τὰ τέκνα σου, ὄρημα χαλίνωσον ἅπαν, πάντων τῶν λεόντων δίκην, ἐπεμβαίνοντων ἡμῖν.

Οὐ θανεῖν ἀλλὰ ζῆν καὶ θανῶν, ζωὴν τὴν κρυπτομένην ἐπιστώσω, τὰς διαταγὰς καὶ μετὰ τέλος αὐτοχείροις, ταῖς σαῖς ἐνσημειώσεσι πιστούμενος, Λάζαρε Πατέρων ἀκρότης· ὅθεν καὶ ἡμᾶς θανάτου, ῥῦσαι τὰ τέκνα σου.

Θεοτοκίον.

Υπεφθάρη ποιμέσι πολλοῖς, ἡ ἄμπελος τῆς ποιμνῆς σου Παρθένε, πάναγνε Ποιμένα, τὸν καλὸν ἡ τετοκυῖα· αὐτῶν τῆς φθορᾶς ταύτην ἐξάρπασον, ἅμα τῷ ποιμένι Λαζάρῳ, πρέσβις ὑπὲρ ταύτης οὔσα, σεμνή καὶ ὑπέρμαχος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδα
» μῶς χεῖρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
» τῆ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
» ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
» Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενοι, Χριστοῦ τοῦ παντακτίρμονος, τρεῖς καὶ τριάκοντα πύργοι, τῆς ἀρράγαυς Ἐκκλησίας, ὑμῶν πρεσβείαις Ἄγιοι, φρουρεῖτε κόσμον ἅπαντα, καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν ὑμῶν Ἀθλοφόροι, τελούντας πᾶμφωτον μνήμην.

Καὶ τοῦ Ὀσίου. Τοῖς μαθηταῖς συνελθόμεν.

Εκ μητρικῆς ἡγίασε, σὲ νηδύος ὁ Πλάστης, καὶ Πνεύματος εἰργάσατο, σκηνῶμα τοῦ Ἁγίου· ὅθεν φωστήρ ἀνεδείχθης, Μοναζόντων θεόφρον, ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος, τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνταλμάτων Λάζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ, ὃν καθικέτευε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσαι.

Θεοτοκίον.

Οὐρος ποτὲ ἑώρακεν, ὁ Προφήτης σε Κόρη, ἐξ οὗ βροτείων ἀνευθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη, καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμόνων τὰς στήλας, ἐλέπτυνε Θεόνυμφε· ὃν δυσώπει συντρίψαι, τὰ ἐμπαθῆ, τοῦ νοός μου εἰδῶλα καὶ τὴν τούτου, εἰκόνα ἀνεγειραί μου, νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὀσίου, δευροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τοῦ Κυρίου τὴν ζωσαν ἐζωσμένος, μυρίπνοον νέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, Λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος, ἐκ τῶν ἰδρώτων, αὐτοῦ καὶ πόνων ἐτι ἀτμίζουσαν, σολὴν περικείμενος, νῦν ἡμῖν πρόκειται, εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον, καὶ εὐφημίαν. Δεῦτε συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκονόμον πιστὸν καὶ θεράποντα, Μοναζόντων τὰ πλήθη, φιλεόρτων τὰ συστήματα.

Οὐ ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ στυλῷ παρέμεινας, ὃ ἱερώτατε· κύκλω δὲ τούτου παρέστησας, ὡς περ ἐνόπλους, ὑπασπιστάς τὰς πράξεις σου Ὅσιε, ἐναποτειχίζοντας παρεμβολὰς τῶν παθῶν· ἐν τῷ νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν παρρήσιᾳ νῦν παριστάμενος, τῷ σῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐντροφῶν ὠραιότητι· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐξ ὄσφύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὁ Ὁσῖος Λάζαρος τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν, θῦμα καὶ θύτης γενόμενος, εἰς εὐωχίαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης νῦν συνεκάλεσε, τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι εὐωδιάζων σαφῶς. Δεῦτε λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν, καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτου μετᾶσχωμεν, θείων λειψάνων, καὶ δοξάσωμεν, τὸν ἐν ἁγίοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, θαυμαζόμενον ὄντως, καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ο Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· Παρρήσιαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Η Πάναγνος ὡς εἶδες σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεθόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυναμέων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τοῦ Μιχαήλ.

Ἦχος δ'. Ω γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαήλ δεικνύμενος Ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἀνω Δυναμέων, κραυγαῖεις γηθόμενος Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἅγιος ὁ συναναρχος, Λόγος Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, βασιλεία μία φύσις, μία Θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμασίον, Μιχαήλ πρωτάγγελε τῆ αὐλῆ γάρ, φύσει διέρχη τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα τοῦ τῶν ὄλων Ποιητοῦ, δυνατός ἐν ἰσχυῖ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, σοῦ τῆ ἀγία τιμώμενον.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σε, ὡς περ γέγραπται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνεδείξας Κύριε, σοῦ τῶν Ἀρχαγγελικῶν, Μιχαήλ Ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, καθυπεύκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Τοῦ Γαβριήλ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημειώσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριήλ σε μεθέξουσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικῇ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θεαίαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκείθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατῆτας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῶ καταλάμπρυνον, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραύσαν τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἁγαρ τῆ ποιμήνη σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα· κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας· πρᾶϋ-

νον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν· ῥύσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προσταρέχοντας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχαίρητε ὑμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προσταίτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει. Ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου, μέγιστε Μιχαήλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροσασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμένει, παραδόξως ἐποπτανομένη ἀγιάζει. Ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἴσοδος· τὸ φῶς ἱλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο, ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῶ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ· καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντιῶν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δαυάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προσάσσεις τῷ σῶ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σε· ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' οὗ σὺ ἔστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς ἕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε Μαδιαμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐ-

(*). Τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν Γαβριήλ Προσόμοια ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ· ὁμοίως καὶ τὸ Θεοτοκίον Συγχαίρητε, μετὰ τὸ ἐφεξῆς Δοξαστικόν. Ἀντὶ τοῦ β. καὶ γ. Ἀναγνώσματος, ἔχει ἕτερα ἐκ τῆς προφητείας Ἡσαίου καὶ Ζαχαρίου. Ἀντὶ τῶν Προσομοίων τοῦ Ἀποστόλου, ἔχει τὰ τρία πρῶτα Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς· τὰ δὲ λοιπὰ πέντε ἔχει εἰς τοὺς Λίβρους. Ὁσαύτως ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα δευτέρου Κανόνος, ἔχει ἕτερον ἀνώυμνον, εἰς Ἦχον πλ. δ. καὶ αὐτὸν, πρὸς τὸ, Ἦχος ἐκ τῆς ἀξάντι ἐν Σαλαάσῃ. Ἐκ δὲ τῶν Καθισμάτων οὐκ ἔχει οὐδέν. Τοσοῦτον φειδωλὸν ὑπάρχει τὸ χειρόγραφον Μηναιὸν εἰς τὴν λαμπρὰν τῶν Ἀσωμάτων ἑορτήν.

τοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρυῖν, τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθαί, τὴν τοῦ Ἰωαὴ· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυρούς ἐν ληνῶ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιαίμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχυί. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἔστι πάντα τὰ θουμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ Πατέρες ἡμῶν, λέγοντες· Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπίσασατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιαίμ. Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχυί σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιαίμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριε· ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινότερα ἐν Μανασσῆ, καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιαίμ ὡσεὶ ἄνδρα ἓνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· Εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ, τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῆ ἔντεϋθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἴφι ἀλεύρου ἄζυμα· καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτόν ὑπὸ τὴν δρυῖν, καὶ προσήγγισε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἄζυμους, καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε· καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄζυμους· καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστὶ, καὶ εἶπε Γεδεὼν· Οἱ μοι Κύριε, Κύριε! ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλε-

σεν αὐτὸ, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, ^{Κεφ. ι. 1.} λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὄπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὄσφυς αὐτοῦ περιζωσμένη χρυσίῳ Ὠφαίζ· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ, καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὄπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον· ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὄπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθην ἐν ἐμοί ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκούσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ, ἤμην κατανευγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς με· Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν ταῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σε, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτόν πρὸς με τὸν λόγον τῆτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρὸς με· Μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σε συνιέναι, καὶ κακώθησαι ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἤλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθῆσαι μοι, καὶ αὐτόν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἀρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ

ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσῃ τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ὅτι ἔτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην· Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἤψατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντὸς μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλήσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοί ἰσχὺς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἤψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με, καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου, καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα καὶ εἶπα· Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· Εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἀλλ' ἡ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ ἔκ ἔστιν εἰς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἡ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Εἰς τὴν Λατίν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν Δυνάμεων Ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος α'. Ἀρσενίου.

Ο' Ταξίαρχος τῶν ἄνω Δυνάμεων, Μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν ὁ καθ' ἐκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας, ἐκ πάσης τοῦ Διαβόλου περιστάσεως. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἀνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδῶτι εὐστάθμῳ, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν Σύναξιν τιμήσωμεν· αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς αὐλοῦ οὐσίας, τῶν νοερῶν Δυνάμεων προστατεύοντες, καὶ τῆς τρισηλίου δόξης ταῖς μαρμαρυγαῖς, φωτοδοτοῦντες τὴν οἰκουμένην, Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτω φωνῇ, τὸν τρισά-

γιον ὕμνον ἐξάδετε· διὸ πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος α'. Ἀρσενίου.

Τῷ αὐλῷ θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ οὐσίαι, θεῖοι ἄσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ πρῦτανι Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χεῖλεσιν ἄδετε· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος. Ἅγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ἦχος α'. Ανατολίου.

Α'σώματοις χεῖλεσι, καὶ νοεροῖς στόμασι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι Κύριε· καὶ νόες καθαροί, καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης, αἰνοῦσί σε Δέσποτα. Σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἄσώματος, καὶ πρωτοστάτης τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων, ἐστίατῳ ἡμῖν, σήμερον γέγονε, τὰ τῶν ἁσμάτων ἁσμάτα προτρεπόμενος ἡμᾶς ἄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ Φιλάνθρωπε, ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ἐφραίμ Καρίας.

Τῆς ἠλιακῆς ἀκτίνος τοῦ θείου φωτός, καταλαμπόμενοι Ἀρχιστράτηγοι, τὰς τῶν αὐλῶν καταυγάζετε ταξιαρχίας· ὡς φῶς λευχειμονοῦντες ἐν ὑψίστοις, τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου Θεότητος· ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χεῖλεσιν ἀκαταπαύστως ἄδετε· Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β'.

Οἱ Ἀγγελοὶ σου Χριστέ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ αἰεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑμνωδοῖ σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοί, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Πυρίνοις χεῖλεσιν, ὑμνεῖ σε τὰ Χερσβίμ, Χριστέ ὁ Θεός· ἄσώματοις δὲ στόμασιν ἀσιγήτως, δοξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ χορός· Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστράτηγος, τῶν ἄνω Δυνάμεων, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου· Αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατηύγασε, πρὸς πανήγυριν φαιδραίν, κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς πηλίνοις χεῖλεσιν· ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ δι' αὐτῆ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἁγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορταζόντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Α'γγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ Θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναΐδιος Λόγος Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεσῶς τῷ Θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχει σαφῶς, καὶ λειτεργὸς τῆς θείας, φωταυγείας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης· σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχῆ.

Ὁς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἐνδοξε· ἐναργῶς ὡς αὐλός, τὸν αὐλὸν καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουλευθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίστη ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυναμέων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμπεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἁγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δούλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερυβὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόματα, τῶν Ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, Ἀγγελοι Δυναμίστε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωποῦσι, σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην. Μὴ ὑπερίδης δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος, Χριστέ πολυέλεε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὧς Λειτουργοὶ, Δεσπότητος ὑπὲρ τῆς κόσμου διαπαντός, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεος καὶ χάριν εὐρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διασπλάγγνα οἰκτιρῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους

συγχώρησιν, και ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, και βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ο' ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, και τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ζήτηε τῆ β'. τῆς Πεντηκοστῆς. Ὁ Ν'. Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμον, προστασίαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Και νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. κτλ.

Και ψάλλομεν Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'. Τῷ αὐτῷ θρόνῳ.

Ζήτηε τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς σ'. και οἱ δύο παρόντες τῶν Ἀσωμάτων εἰς η'.

Κανὼν πρῶτος τῶν Ἀσωμάτων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν πάσας διευθύνουσαν, ταῖς αὐλοῦς τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Τριαδα τὴν ἀκτιστον, ἐκβοῶντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Ἐθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχὴν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, Ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἄχραντὸν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαὴλ τε ταγματῶν, αὐλῶν πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Θεοτοκίον.

Ἐὕα ἡ προμήτωρ τῆ ἀρχῆ, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῆ παραβάσει ποτέ, τὸ τῶν ἀνθρώπων. σὺ δὲ Παρθένε Θεόνυμφε, ὄλον πρὸς εὐλογίαν μετηγάγου, τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

Κανὼν δεῦτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοῖς Ταξιαρχαῖς τῶν ἀσωμάτων Νῶν.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Κλήμεντος (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τοὺς νοερούς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χορούς ἐν ἄσμασιν, ὡς Λειτουργοὺς θείους, δεῦ-

τε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας, και τῆ μετανοία συγχαίροντας.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ και πρόκριτοι, και ταξιαρχαὶ φαῖδροι, τοὺς ἀσωμάτους Νῶας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἐόρτιον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῆ Τριαδί προσάγοντες.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ. ὁ Γαβριὴλ αὐθις, νῦν εὐαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἑνωσιν, και καθαίρεισιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἵρέσεως, ἐν τῆ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Κυφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἄχραντε, ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσι μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, και θελίσεισιν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δ' ἀτρέπτως μιᾷ, ἧς και τὴν μορφήν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ἰσχυῖ κατέστησας Ἀθάνατε, δυνατοὺς ἐξάνυοντας, τὸ παναγίον σου θελημα, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, αἰεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Ἀγγέλους ἐπέσησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐσπλαγγνος, διακόνους τε ἀνέδειξας, Χριστέ τῆς σωτηρίας, τῶν σῶν θεραπεόντων.

Θεοτοκίον.

Ἀρρήτως συνέλαβες τὸν Κύριον, σωτήρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένους.

Κανὼν δεῦτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν Ἀγγέλων πρῶτιστος, και τῆς Τριαδος φῶς δεῦτερον, ὠφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Ἄγλη θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἔπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι καθοδον.

Ἐνωρὶς αἰοίδιμε, και φωταυγῆς δυαὶς αὐλε, φῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελούντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Θεοτοκίον.

Ἦσεν Ἡσαΐας σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνή κύησιν. ἄδω κἀγὼ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

(*) Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκδοσις οὕτως ἐπιγράφει τὸν παρόντα Κανόνα. Ἔστι δὲ ὁ Κανὼν, κατὰ τὴν Ἀκροστιχίδα, ἑλλειπῆς τροπαρίων ἐξ:

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφιέμενοι, ἀνευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἀγιότητα, νεκρῶντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκός, αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουροὺς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτοὺς, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὧρα τῆς ἐτάσεως· μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ε'πέβης Ἀγγέλοις, ὥσπερ ἐφ' ἵπποις Φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς σπαύστως βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καλύπτει Ἀγγέλους, ἡ ἀρετὴ σε Φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου ἀναρχε θείας αἰνέσεως, σὺν αὐτοῖς σοι βοῶσης· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ε'ξῆλθες οἰκτίρμον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστέ· συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας Δυνάμεις σε, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρησία σε, τοῖς πιστῶς σοι βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς ὠφθης Πάναγνε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτὸν τε καὶ ἀνθρωπον Χριστὸν τεκοῦσα, ᾧ μετὰ δέους κραυγάζουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν δεῦτερος. Ὕμου ἰσχύς, Κύριε.

Γερίχῳ, ὠφθη δυνάμειος Ἀρχιστράτηγος, πολεμοῦντι, πάλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῇ, νικοποιῶν καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν Ἀσωμάτων ὁ ἔξαρχος· ὑφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θεράπων Κυρίου, δορυάλωτον εἶλε τὸ φρερίον.

Αρχῶν ποτε, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμειων, ὠφθη φέρων, τέκνου εὐαγγέλια, τῷ Ζαχαρίᾳ τῷ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέγας, ὁ θεῖος ὄντως Ἀρχάγγελος· διὸ φωνῇ τῇ Λόγῳ, γεννηθεὶς Ἰωάννης, τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Χαίρει χαρᾶ, πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὴν αἰσίαν, μνήμην ἐορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σου ὁ Θεός, Μιχαὴλ τοῦ θείου, καὶ Γαβριὴλ τοῦ θεόφρονος· συγχαίρει δὲ καὶ πᾶ-

σα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σῶζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν. **Θεοτοκίον.**

Μὴ ἀγνή, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν· μὴ ὠφθης, ἀνανδρος θηλάζουσα, τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι Ἁγίῳ, λαβόντα δούλου μορφήν καθ' ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε· οὐ τὴν θείαν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

ᾠδὴ ε΄. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Α'νεπιστρέπτω τῷ πόθῳ, αἰεὶ πρὸς τὸ ἀναντατονον ἀπάντων τῶν ἐφετῶν, Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσιν.

Σὺ νοερούς κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῆ· χάριτι, τῇ σῇ Χριστέ κατέστησας, ὑμνωδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς Ἀγγέλους σου κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκατάληπτε.

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σέ ἐγγύτητι Χριστέ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λειτουργοὺς· πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις, τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Η' μετὰ τόκον Παρθένος, μὴ ἀπειρόγαμε ἀγνή, Μαρία ἄχραντε, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμισον, ἐκ κινδύνων ὀδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Κανὼν δεῦτερος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Α'πειθοῦντι τὸ πάλαι, τοῦ Θεοῦ πρὸς ἄρρητα καὶ θεῖα θαύματα, Βαλαάμ τῷ Μάντει, ἐν ἀμφόδῳ ὁ Ἄγγελος ὄνω φανεῖς, φοβερῶς ἠλεγξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἠμειψε γνώρισμα.

Συσχεθῆντι τῷ Πέτρῳ, καὶ εἰρκτῇ προσμένοντι Ἄγγελος ὠφθη Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρωδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος· διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς ἐν-θέους, τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς στάσεις, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι θεῖαι Δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ταῖς αἰρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεὸν αἰεὶ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ε'ν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἕνα σε γινώσκωμεν Θεὸν τῆς κτίσεως, ἐνεργείαις ἄμφω, καὶ θελήσειν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα· ἧς τὴν θείαν τιμῶμεν τοῖς πίναξιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ ε΄. Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὐσίας τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων στρατιῶν, φωτοειδῆς αὐταῖς ἐργασάμενος.

Μύσται σεπτοί, τῆς Θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε Ἀσώματοι, πολῖται τῆς ἐπουρανίου, καὶ θείας ὄντως σκηνῆς, τῷ Ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν Ἀσωμάτων, τάξεις νοεραὶ σε, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε, αἰνοῦσιν ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν, ὡς Ποιητὴν καὶ Κτίστην τοῦ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις ἄχραντε, ἀνάρχως συνεδρεύοντα ἀγκαλαῖς σαῖς ἐπανακλῖναι ἠξίωσαι, ὃν ἡμῖν δίδου Ἀγνή, τοῖς δούλοις σου ἱλεων.

Κανὼν δεῦτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς ἀσωμάτων ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν νοῦν ἀνιπτάμενοι, ὑλαιοῖς ἐν χεῖλεσι, τοὺς αὐλοὺς φόβῳ, ἐν τοῖς ἄσμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταγιγῖδας Ἀρχάγγελοι, καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς πίστεως Ἅγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, Ἀρχιστράτηγοι πυρίμορφοι.

Αρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ ἐξάρχοντες, τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἰρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ὠφθῆς ἐκῶν, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεός, Χριστὲ σαρκοφόρος, δὲ ὡς ἄνθρωπος πέφυκας· οὐ τῆς ἐμφερείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Αρχιστράτηγοι Θεῶ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ὁ Οἶκος.

Ε΄φης Φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου πλήθῃ χαίρειν Ἀγγέλων ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐνι μετανοοῦντι, Ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, Ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνώστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγχνον, οἰκτιραὶ καὶ καταπέμψαι ἀναξίοις κατάνυξιν, Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπέρ

πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν, οἱ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Συναξάριον.

Τῆς Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Συναξίς τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων Ταγμάτων.

Στίχοι.

Ἐβουλόμην σοι, Μιχαὴλ, ἄσμα πρέπον

Ἄσαι πρεπόντως, ἀλλ' αὐλον, οὐκ ἔχω.

Ὅ γδὴ οὐρανίης κυδαίνει τάξις Ἀρχοῦς.

Εἰς τὴν Συναξίαν τῶν ἐννέα Ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβὶμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυναμίεων, Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων.

Στίχ. Ἐπάξιόν τι Ταγμάτων τῶν ἐννέα

Τίς ἂν γόνος φθέγγαιτο μηνῶν ἐννέα;

Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέστατος Ταξίαρχος τῶν ἀσωμάτων Δυναμίεων, ἐν τε τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ, ἐν τε τῇ νῆα χάριτι, πολλὰς αὐτοῦ τὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας τῷ ἀνθρώπῳ γένοι παρέδειξέ τε καὶ παραδείκνυσιν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος καὶ πολέμιος, τραχηλιάσας κατὰ τοῦ κτίσαντος, καὶ, Τὸν θρόνον μου ἐπάνω τῶν νεφελῶν θήσομαι, νεανειυσάμενος εἰπεῖν, καὶ, Τῷ ὑψίστῳ ὁμοῖος ἔσομαι, καυχησάμενος, τοῦ Ἀρχαγγελικοῦ, ὡς φησὶν ὁ Κύριος, ἐξέπεσεν ἀξιώματος· Ἐξεώρουν, φησὶ γὰρ, τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα· τὰ παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν τάγμα ἀλαζονευσάμενον πέποιθεν· οὗτος ὁ πανασίδιμος, τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην εὐγνωμοσύνην, ὡς πιστὸς οἰκέτης, διαφυλάττων, καὶ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καὶ Ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρὰ τοῦ Παντοκράτορος. Ἰδὼν γὰρ τὸν ἀποστάτην πεσόντα, συνήγαγε τοὺς τῶν Ἀγγέλων χοροὺς, καὶ εἰπὼν, Πρόσχωμεν, ὑμνησε μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ἔλων Κύριον, ὡσανεὶ λέγων· ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοὶ γεγενοῦτες, τί πεπούθασι οἱ μεθ' ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες, καὶ νῦν γεγόμενοι σκότος. Ἡ τοιαύτη οὖν συγκρότησις ὠνομάσθη Συναξίς τῶν Ἀγγέλων, τούτεστι προσοχὴ καὶ ὁμόνοια καὶ ἕνωσις.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας προστάτης, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν εὐεργέτης, πολλὰς σωτηριῶδεις εὐεργεσίας πρὸς πάντας πλεονάζων καὶ ἐξαπλῶν, πολλοῖς ὀπτανόμενος καταφαίνεται. Ὄφθη γὰρ τῷ Ἀβραάμ καὶ Λωτ ἐν τῇ τῶν Σοδόμων καταστροφῇ. Ἐφάνη τῷ Ἰακώβ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ φεύγοντι. Προεπορεύετο τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτε τῆς Αἰγυπτίων ἐλυτροῦντο καὶ ἠλευθεροῦντο κακώσεως. Ἐφάνη τῷ Βαλαάμ, τὸν Ἰσραὴλ ἀπίοντι καταρᾶσθαι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ ἔφη πυθόμενον· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. Οὗτος καὶ τοὺς ποταμούς, παρὰ τῶν δυσσεβῶν κατὰ τοῦ ἁγιάσματος καὶ τοῦ εὐκτηρίου ἀπολυθέντας, τελεία χωνεῖα παρέπεμψε. Καὶ πολλὰ ἕτερα ἐστὶν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ. Διάτοι τοῦτο καὶ ἡμεῖς, προστάτην αὐτὸν καὶ φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν προβαλλόμενοι, τὴν πάνσεπτον αὐτοῦ πανήγυριν ταῦν ἐορτάζομεν, ἐξαιτούμενοι, ταῖς προστασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὐρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ω᾽ παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώπου ὄραν μὴ φέρουσαι τὴν θεάν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας Οἰκτίρμον, τῶν Ἀγγέλων σου τὴν αὐλὸν οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτὸς πληρούμενα ἀπαύστως, Εὐλογητὸς εἶ κρίζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγω σου, τῷ ἐνυποστάτῳ, τῶν Ἀγγέλων τὴν πληθὺν δημιουργήσας, ἀγιάσας δὲ θεῖῳ Πνεύματι, Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρεῖς ἐννοοῦντες ὑποστάσεις, ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεῦτερος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς Ἀσωμάτων, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σοφῶν Ἀρχαγγέλων Χριστοῦ, Εὐλογητὸς εἶ Θεέ, βοῶντες τῶν Πατέρων.

Ως φιλόξενοι παῖλαι, Ἀβραάμ ὁ θεόπτης καὶ Ἀὼτ ὁ ἐνδοξος, ἐξένισαν Ἀγγέλους, καὶ εὖρον κοινωνίαν, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μανῶε τῷ γενναίῳ, καὶ Ἰωβὶτ τῷ πανσόφῳ ᾤφθησαν Ἀγγελοι, ἀμείβοντες τὰ ἄθλα, τοῦ βίου κατ' ἀξίαν· καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἀγγελος, ἔσβησε φλόγα ποτὲ, πυρὸς καμίνῳ ὄντως.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὄλον, ἐκ Παρθένου λαβόντα, δίχα τροπῆς Ἰησοῦ, ταῖς φύσσει διπλοῦνσε, ἀλλ' ἓνα ὑποστάσει, πατρικῶς σε κηρύττομεν· ἧς καὶ τὸ εἶδος πιστῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ.

Τῶν Ἀγγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ ταῖς φρένας, πτερώσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς αὐλῶς ἀναμέλψωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται, χορείας οὐρανοῦ, οἱ τὸν θρόνον ἀμφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεόν τε πάντοτε στρεφόμενοι, Ἀγγελοι ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν αὐλῶν, πρὸς ποιούσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύστως λειτουργοῦντας, καὶ τῆς Ἀγ-

γέλους πνεύματα δεικνύουσιν, Τριάδα προσκυνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ω᾽ ἐν πόλῳ, παρειστήκεισαν τρόμῳ, μυριάδες, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι· τούτῳ Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεῦτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Αρχῶν Ἀγγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότατα, ὁ μύστης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνήστῳ σεπτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων, Στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλων, Γαβριὴλ τοῖς βοῶσι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων ταῖγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδῶν, Ἰεζεκιὴλ προῖστορῶν ἐκήρυττεν· ἐν οἷς ἐξαπτέρυγα, τὰ Σεραφίμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβίμ, πολυομμάτως ἐκύκλουν· μεθ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους, ἠλεκτρίνους ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως φοβερὰν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευτέρας καθόδου σου, ἐκδηλοποιῶν ὁ Δαβὶθ προέλεγεν· Ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθισεν· καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρεστῶσας, καὶ φωναῖς ἀσχηγῆταις, βοῶσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο᾽ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοῦσις Λόγος ἐκὼν, ᾤφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἐνώσεως· εἰς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἑκατέροις δείκνυται, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, καὶ μιᾷ ὑποστάσει· ἧς νῦν τῆς ἐμφορείας, τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ θ'. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σὲ τὸν ἀρρήτως ἐνώσαντα, τοῖς ἐπουρανότοις Χριστέ τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν, ἀποτελέσαντα Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αγγελοῖ τε καὶ Ἀρχαγγελοῖ, Θρόνοι, Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες, Ἀρχαί τε καὶ Δυναμίεις, Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Πάντων προστάται δεικνύμενοι, Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐπισκεψασθε τοὺς ἐκ πάθου τιμῶντας, τὴν πανέροτον ὑμῶν μνήμην, καὶ πι-

στῶς ἀνυμνοῦντας, σώζεσθαι παντοίας περιστασίως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἀναρχον, φύσιν τὴν ἐμὴν, ἀναπλασαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα, Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεύτερος. Κυρίως Θεοτόκον.

Νοσοῦντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθητε, τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

Δυναίμων καὶ Θρόνων, χοροῖς συγχορευόντων, ὡς Στρατηγὸς τῶν Ἀγγέλων καὶ μύστης Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι, Γαβριήλ πρέσβευε.

Ως φύλακες τοῦ κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ταξίαρχαι τῶν ἄνω Δυναμίμων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Συμφώνως Θεοτόκε, σὲ δοξολογοῦμεν, ὅτι παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς ἡμῶν ἰκεσίας, ἐπ' ἀγαθοῖς ἐκπληροῖς.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου σε γένους, καὶ προνομέα ἄριστον, Ἀρχιστράτηγε Δεῖε, ἀνέδειξεν ὁ Ποιητής, καὶ Θεὸς καὶ δόξη σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως, τοῦ προσφωνεῖν ἀνευδότως, τὸν τρισάγιον καὶ Δεῖον, ἐπινίκιον ὕμνον.

Ἐτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς Δεῖκαῖς ἐλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχη πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ Δεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τὴς σὲ παιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Ἐτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εξουσιῶν Δυναμίμων, Ἀρχαγγέλων Ἀγγέλων, Κυριοτήτων Θρόνων τε, καὶ Ἀρχῶν πρωτοστάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης, Ἀρχιστράτηγε Δεῖε, Μιχαὴλ ὑπερένδοξε· τῷ ἀστέκτω οὖν θρόνῳ, παρεστηκῶς, σκέπε φρούρει φυλάττε σῶζε πάντα, τοὺς πίστει σε γεραίροντας, τὸν τοῦ κόσμου προστατήν.

Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα πέφυκας, Χερουδίμ τῶν ἐνδόξων, καὶ Σεραφίμ Πανύμνητε, τῶν φρικτῶν ἀσυγκρίτως, ἐνδοξότερα καὶ πάντων, τῶν Ἀ-

γίων Ἀγγέλων ἀγιωτέρα Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὄλων σωματικῶς, ἀπορρήτως τέτοκας Θεοτόκε· ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῆ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστατήν, φύλακα καὶ ρύστην ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης φθοροποιῦ, ἀλγηδόνοσ ἡμᾶς ρύσασθαι.

Ο ταξίαρχης τῶν ἄνω Δείων Δυναμίμων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρὰν ἑορτήν, συγκροτῆσαι Συναξέως, αὐτῶν τῆς Δείας, καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμελῆσαι τὸν τρισάγιον.

Υπὸ τὴν σκέπην τῶν Δείων ἡμᾶς περυγῶν σε, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ Δεῖε νόε, φυλάττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί, καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ Θανάτου σὺ πάρεσο βροτῶν, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἐωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτροῦμένους ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδαλίων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δὲ Ἀγγέλων λαληθεῖς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ἡμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Κοινωνικόν.

Ὁποικῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα.

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρτῶνης (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια, τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ μακάριε, Ὀνησιφόρε Χριστόν, τὸν Θεὸν ὠμολόγησας, ἐναθλῶν στερρότατα, ἀνομούντων πρὸ βήματος· πληγὰς μαστίγων, καὶ γὰρ ὑπήνεγκας, καὶ πυρακτώσεις, παντὸς τοῦ σώματος· ὅθεν στεφάνω σε, τῷ τῆς νίκης ἔστεψε, ζωαρχικῆ, ὁ ζωαρχικώτατος, χειρὶ πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Πορφυρίε, ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σεαυτῷ προσεπέχρωσας, πορφυρίδα χάριτι, καὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἦν περ φορέσας, ὠφθης λαμπρότατος, συμβασιλεύων, τῷ βασιλεύοντι, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας ἔνδοξε· ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, ἱερώς θανατούμενοι, ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες, φλογιζούσης ἠπλώθητε, καὶ προσδεθέντες, ἵπποις συρόμενοι, τὸ θεῖον τέλος, καθυπεδέξασθε· ὅθεν δοξάζεσθε, καὶ συμμακαρίζεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, Ἀειμακάριστοι.

Καὶ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ἐμφιλοσοφώτατα καθυπέταξας· καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, Μαρτῶνα οἰκήσασα, Ἀσκητῶν πανευσεβῶν, μέσον κατασβενύουσα, ὑπεκκαύματα, ἡδονῶν θείοις ὄμβροισ τῶν δακρύων, καὶ σφοδρότερον τὸν πόθον, τὸν πρὸς τὸν Κτίστην ἐξάπτουσα.

Ιεράν φροντιστήριον, εἰς πολλῶν περιποιήσιν, τῷ Θεῷ ἀνήγειρας χρηματίσασα, ναὸς τοῦ Πνεύματος Πάνσοφε, ψυχῆς καθαρότητι· καὶ ὠδήγησας λαοὺς, πρὸς ἐπίπανα σκιάματα, τῆς ἀσκήσεως· καὶ προσήγαγες τούτης ὡς περ προῖκα, σεσωσμένους τῷ Δεσπότη· μεθ' ὧν σε πίστει γεραίρομεν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐπιγράφει καὶ ἑτέρας Ὁσίας ὄνομα, Θεοκτίστης τῆς Δεσθίας, εἰς ἣν ἔχει καὶ τρίτην Ἀκολουθίαν, ψαλλομένην ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις· ἀνώνομος ὁμοῦς ὁ Κανὼν αὐτῆς, καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος. Ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα δύο Ἀκολουθιῶν προτίθεται ἡ τῆς Ὁσίας Μαρτῶνης ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Αἱ νεάνιδες ἔστερξαν, τὸν νυμφίον καὶ Κύριον, τῇ διδασκαλίᾳ σου πειθαρχήσασαι, καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι, τὸ χαῦνον ἐν πνεύματι, προθυμία τῶν παθῶν, εὐσεβῶς κατεκράτησαν, καὶ εἰσήχθησαν, μετὰ σῆ εἰς νυμφῶνα τοῦ νυμφίου, τὸν οὐράνιον Μαρτῶνα, διὰ παντὸς εὐφραίνόμεναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσασα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σῆ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγγε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μητήρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ, τί τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταθάσει σου Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Φέρεις ὄνησιν σοῖς ἐπαινέταις μάκαρ. Ἰωσήφ. Ω' δὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σου Κύριε ὁ Θεός μου.

Φέρουσα τοῖς πίστει σε εὐφημοῦσιν, ὄνησιν θεῖαν ἢ σεπτὴν, ἐφέστηκε μνήμη σου, ἐν ἣ· σε ἰκετεύομεν, Παμμακάαρ ἡμῶν μνήσθητι.

Εχῶν παρρησίας μεμεστωμένον, τὸν σὸν γενναῖον λογισμὸν, ἀλόγου προσταγματος, ἠλόγησας Θεόπνευστε, καὶ χαίρων μάκαρ ἠθλήσας.

Ρώμη δυναμούμενος οὐρανίῳ, Ὀνησιφόρε πρὸς δεινὰ, ἐχώρησας βάσανα, καὶ πᾶσαν κατεπάλαισας, ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Εστησας θανάτου τὴν τυραννίδα, ἀθανασία καὶ ζωὴν, τῷ κόσμῳ κυήσασα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τὸ τῆς Μαρτῶνης προφρόνως ἄδω κλέος. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξις οὐρανίαις, πάντοτε συνοῦσα καὶ μεθέξει, θεϊκαῖς θεουμένη, τοῖς τιμω-τάς σε σῶζε πρεσβείαις σου.

Οὐκ ἔστι τῷ θεῷ πόθω, περικαιομένη ὑπεκκαύματα, ἡδονῶν ψυχοφθόρων, ἐγκρατείας τοῖς ὄμβροις κατέσβεσας.

Τίμιον τῆ Δεσπότης, σκεῦος ἀνεδείχθης ἐκκαθάρασα, τὴν καρδίαν Ματρῶνα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Ηκυήσασα κόσμῳ, θεῖαν σωτηρίαν καὶ ἀνάκλησιν, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας Ἀχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. Ῥδὴ γ'. Ἰόξον δυνατῶν.

Ισον τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Λόγον ἐν σα-δίῳ, ὁμολογοῦντες οἱ Μάρτυρες, τρικυμῖαν τὴν τῶν βασιάνων, ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Στήσας ἀσφαλῶς τῆς πόδας σε, Μάρτυς ἐπὶ πέτραν, ὁμολογίας καὶ πίστεως, ταῖς μάξιξιν Ὀνησιφόρε, τῶν ἀνόμων οὐ σεσάλευσαι.

Οὐκ ἔστι τῷ νοῖ μακάριε, Μάρτυς ἐκδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ποθέμενον, οὐκ ἠσθάνη τῶν ἐκ μαστίγων, ἀλγηδόνων παμμακαρίστε.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Πάναγνε σωθῆναί με· τὸν γὰρ θεῖον Πνεύματι, τὸ πᾶν περιάγοντα, ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Τῆς Ὁσίας. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ράβδῳ θεῖας πίστεως, παθῶν διέτεμες δάλασσαν, θεῖαις ψυχαῖς, προοδοποιούσα, τὴν εὐθεῖαν διάβασιν.

Οφθης ἐγκαλλώπισμα, Μοναζουσῶν σαφῶς Πάνσεμνε, καὶ Μοναστῶν βίον κτησαμένη, καθαρὸν καὶ ἀμώμητον.

Νέκρωσιν ἐνδεδυσαι, φθοροποιῶν παθῶν Ἐνδοξε, καὶ τὸν ἐχθρὸν, διὰ πολιτείας, εὐσεβοῦς ἀπεγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ηῆνωται ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Πλαστοργὸς σαρκὶ Πάναγνε, μείνας ὁ ἦν, ὅπως τὸ εὖ εἶναι, τοῖς ἀνθρώποις δωρήσῃται.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ τῆ θεϊκοῦ, ἀναπτόμενοι πόθου, πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῆ προσψαύσει οὐδόλως, μακάριοι ἐφλέχθητε, τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε.

καὶ συρόμενοι, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόροι, τὸ αἰοιδίμον, καθυπεδέξασθε τέλος, καὶ δόξης ἐτύχητε.

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ανδρειοφρόνως λαθοῦσα τὰς τοῦ ἐχθροῦ, μεθοδείας Ματρῶνα πρὸς τὴν ζωὴν, χαίρουσα προσέδραμες, ἀληθῶς τὴν ἐν πνεύματι· καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, θεόφρον τελέσασα, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ τὰ ρεῖθρα, τῶν ἰαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σὴν μνήμην αἰοιδίμε, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα με φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν σαύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ῥδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν.

Ηἀστράπτουσα τῶν πόνων σου φωταυγία, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, ἐφειλκύσατο πόθῳ, πίστει συναθλῆσαι σοι, τὸν θεῖον Πορφύριον.

Συνωθήσαντες ἐσχάρα πυρακτωθείση, προσεφαπλοῦσιν ἅμα, τῆς Χριστοῦ στρατιώτας, χαίροντας οἱ τύραννοι, καὶ ζέοντες πνεύματι.

Ιερεῖα ὡς ὀλόκληρα Ἀθλοφόροι, καὶ καθαραὶ θυσίαι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, χαίροντες προσήχητε· διὸ μακαρίζεσθε.

Νοηθῶς ἀνακείμενον τῷ Δεσπότη, προσλαλιαὶ αἱ δόλια, ἀπατῆσαι οὐδόλως, ἰσχυσαν Πορφύριε, θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, ὁμοιωθῆναι Κόρη, διὰ σπλαγγνα ἐλέους, βροτοῖς εὐδοκήσαντα, πανάμωμε Δέσποινα.

Τῆς Ὁσίας. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σταλαγμοῖς τῶν δακρυῶν ἴση, ἤρδευσας καρδίαν καὶ ἐγεώργησας, ἀρετῶν ἑκατοσεύοντα, Μακαρία στάχυν θεία χάριτι.

Πρὸς Χριστὸν ἐπερείσασα, ταῖς τῆς διανοίας βάσις διέμεινας, ἐπηρεῖαις ἀπερίτρεπτος, πονηρῶν δαιμόνων Ἀξιάγαστε.

Ρώμαλέω φρονήματι, σύζυγον λιποῦσα καὶ βίου τάραχον, τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθησας, καὶ αὐτοῦ ὀπίσω ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Οὐ λιπῶν τὰ οὐράνια, Ἀχραντε κενοῦται Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μετρεῖται ὁ ἀμέτρητος, τὰ ἀμέτρητά μου λύων πταίσματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Οἱ πύργοι τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας οἱ ἄσειστοι, μοχλεύσει τῶν βασιάνων, ἀπερίτρεπτοι σθένει, τοῦ Πνεύματος ἐδείχθησαν.

Ινδαλματα θεῶν, μαρῶν ἐλεπτύνατε, καὶ ὤφθητε εὐσεβείας, καὶ ἀνδρείας εἰκόνες, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Στρατείαν ἀληθῆ, ἐκ Θεοῦ διεζώσασθε, τὴν πρόσκαιρον δυναστείαν, παρωσάμενοι πίστει, καὶ χαίροντες ἠθλήσατε.

Θεοτοκίον.

Ενώκησεν ἐν σοὶ, χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος, καὶ ἔδειξεν οὐρανῶν σε, πλατυτέραν Παρθένε· διό σε μακαρίζομεν.

Τῆς Ὁσίας. Ὁρβρίζοντες βοῶμέν σοι.

Φορέσασα τὸ σχῆμα τὸ ἅγιον, ὦ Ματρῶνα, ἐχθρὸν τὸν ἀλάστορα, ἀσχημοσύνην ἐνεδύσας.

Ρέοντων ἀντηλλαῖξω τὰ μένοντα, καὶ συζύγου, μνήστορα ἀθάνατον, φωταγωγὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ολόνηκτον προσαίγουσα δέησιν, τῷ Δεσπότη, Ματρῶνα ἐκοίμισας, ταῖς ἡδοναῖς ταῖς τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νεκρῶν τε καὶ τῶν ζώντων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα, τὰ πάθη Πανάμωμε, τὰ τῆς σαρκὸς μου θανάτωσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ἠλθον εἰς τὰ βάθη.

Πόνοις αἰκισμῶν ἐγκαρτερήσας, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, δρόμον ἤνυσας τοῦ μαρτυρίου, καὶ νικητῆς, γεγωνῶς ἀπειλησας, τὰ βραβεῖα τὰ οὐράνια.

Αλλήλοις συνδούμενοι τῇ πίστει, προσδεδόμενοι ἄμφω, καὶ συρόμενοι, λύσιν τοῦ σκήνου, οἷα στερροί, Ἀθληταὶ ὑπέστητε, τῷ Κυρίῳ συναπτόμενοι.

Ιπποῖς προσδεθέντες καὶ βιαίως, διασυρθέντες γνῶμη, τοῦ δικαίοντος βιαιοτάτη, οἱ εὐκλεεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, θείου τέλους ἠξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Νόμον δίχα φύσεως Παρθένε, τὸν νομοδότην τίκτεῖς, ἀναπλάττοντα τὴν συντριβείσαν, φύσιν ἡμῶν· ὃν δυσώπει σῶσαί με, ἀμαρτίαις συντριβόμενον.

Τῆς Ὁσίας. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ως ὄρνις εὐκέλαδος ἐν τῷ ἄλσει, τῆς ἀσκήσεως ἠδὲ προσφωναῦσα, ὡς νοητὰ, ἐφειλκύνω στρουθία, ἰερωτάτων γυναικῶν συνάθροσιν, τὰ θήρατρα τοῦ δυσμενοῦς, διαδράσα Μαρτῶνα ἐν Πνεύματι.

Σαρκὸς μὲν φιλοσοφία κρατοῦσα, καὶ δαμάζουσα τὰ πάθη Ὁσία· τῆς δὲ ψυχῆς, τὸ τερπνότερον κάλλος, περιφανῶς τῷ Χριστῷ εὐτρεπίζουσα, ὠραία τε καὶ εὐπρεπῆς, ἐγκωρίσθησθε Ματρῶνα θεόσοφε.

Αγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, ἐπεπόθησας ὑμοῦσα ἀπαύστως, τὸν δὲ ἡμᾶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ὑπερβολῆ σαρκωθέντα χρηστότητος, τὴν φύσιν τε τῶν γυναικῶν, κατ' ἐχθροῦ τοῦ δολίου νευρώσαντα.

Θεοτοκίον.

Δεδούλωτο ἀμαρτία ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ ταύτην ἐρρύσω, τῆς πονηραῖς, Θεοτόκε δουλείας, τὸν τῶν ἀπάντων Δεσπότην κηύσασα, τὸν δείξαντα πᾶσιν ἡμῖν, τῆς ζωῆς τὰς εἰσόδους Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων δυάς, ἀθλήσαντες στερρότατα, ἐχθροῦ τὴν ὄφρυν, εἰς γῆν κατηδάφησαν, ἔλλαμφθέντες χάριτι, τῆς ἀκτίστου Τριάδος οἱ ἔνδοξοι· καὶ νῦν μετ' ἀγγέλων αὐτῇ, πρὸςθεύουσιν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ὁσίας, ὁμοιον.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα, ἐν μέσῳ ἀνδρῶν, Ματρῶνα κατοικήσασα, προσευχαῖς σχολάζουσα, τὸν Δεσπότην ἐνθέως

ἐθεράπευσας· δι' ὃν πάντα κατέλιπες, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Ανοιξόν μου τὸ στόμα Χριστέ μου, ἀνυμνήσαι καὶ λέγειν τοὺς ἀγῶνας τῆς σῆς Ὀσίας φιλόανθρωπε· ὅπως τὰ πάντα καταλιπούσα, καὶ ποθήσασα μόνον σέ τὸν Νυμφίον, τὰ ἐπὶ γῆς ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα· καὶ τὸν τύπον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα, δαιμόνων θράση κατήργησε, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισεν, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Συναξάριον.

Τῆς Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου.

Στίχοι.

Ἴπποις Ὀνησιφόρε πρὸς Θεὸν τρέχων,
Ἐχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Νύσσης οὐρανόθεν ἐπέβητ' ἐνάτη ᾧ Ἀθληταί.

Οἱ τοὶ Ἅγιοι, Πορφύριος καὶ Ὀνησιφόρος, διωγμοῦ καταλαβόντες, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοί· καὶ ἀχθέντες ἐπὶ τοῦ βήματος, ἔστησαν ἑδραῖοι καὶ ἀπτόητοι, ὁμολογοῦντες τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς ποιητήν. Διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μαστίγων πληγὰς διαφόρους ὑπέμειναν, καὶ πυρακτώσεις κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Εἶθ' οὕτως, ἐπ' ἐσχάρας φλογιζούσης ἀνέπεσον. Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν ἐνοπριζόμενοι τὴν ἀπόλαυσιν, εἰ καὶ ἔπασχον ὑπὸ τῶν ἀθίων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἰκουφίζοντο. Οἱ δὲ δεινοὶ καὶ δυσσεβεῖς ἐκεῖνοι, ἰδόντες τοὺς Ἁγίους αἰσιναίς, εἰς μανίαν περισσοτέραν ἀνήθησαν· καὶ δῆσαντες τοὺς τιμίους αὐτῶν πόδας, ἀγρίοις ἵπποις προσέδησαν· καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν διωκόμενοι ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις οἱ ἵπποι, ἐν ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις καὶ τραχέσι τόποις τὰς σάρκας αὐτῶν κατέξαναν, οἱ καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέδωκαν. Τότε Χριστιανοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα, κατέθεντο ἐν κώμῃ Παγκειανῶν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ὀσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης.

Στίχ. Ζωῆς μελλούσης ἀξιοῦται Ματρῶνα,

Ὡς ἐν βίῳ ζῆσασα ταύτης ἀξίως.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Καὶ συναφθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ μιᾶς παιδὸς μήτηρ γενομένη, ἀνέρχεται ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, δεκαπέντε ἐτῶν οὔσα. Καὶ γενομένη συνήθης παρθένου τινός Εὐγενίας, καὶ τὴν αὐτῆς ζῆλώσασα ἀσκησιν, οὐκ ἀφίστατο τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ διανυκτερεύουσα, νηστεύειαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχολάζει. Τὸν δὲ εὐσεβῆ περὶ Θεὸν ἔρωτα θερμότερον διαναψάσα, παραδίδωσι τὴν θυγατέρα αὐτῆς γνωρίμῳ τινὶ γυναικί, τοῦνομα Σωσάννῃ· αὕτη δὲ παραγίνεται, ἀνδρικήν στολήν ὑποδυσαμένη, εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ Μοναστήριον. Καὶ ὑποκριθεῖσα τὸ τῶν Εὐνούχων σχῆμα, ἐν τῇ εἰρημένῃ Μονῇ παραδέχεται, καὶ συνῆν τοῖς Μοναχοῖς. Τοῦ δὲ Ὀσίου Κασσιανοῦ δι' ἀποκαλύψεως μαρτυρούσης τὰ κατ' αὐτήν, παρεπέμφθη ἐν Ἐμίσῃ τῇ πόλει εἰς Μοναστήριον γυναικῶν· κάκειθεν εἰς Ἱεροσόλυμα μετα-

βαίνει· ἔπειτα εἰς τὸ Σίναϊον Ὄρος· εἶτα εἰς Βηρυτόν, ἔνθα διὰ προσευχῆς ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Ὑποστάσα δὲ πολλὰς προσβολὰς δαιμόνων, ἔκτινος ἐπιφανείας ἀνῆλθεν αὐθις ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὀφθεῖσα δὲ αὐθις τῷ Ἁγίῳ Κασσιανῷ, παρ' αὐτοῦ ἐπιτράπη μένειν ἐν τῇ Μονῇ, ἧτις κατ' ἐπωνυμίαν αὐτῆς λέγεται, τὰ Ματρῶνης, μέχρι τοῦ νῦν. Βιώσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη σχεδόν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ὀσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Στίχ. Λέσθου τὸ θρέμμα, παρθένος Θεοκτίστη,
Κτίστη Θεῷ πρόσβεισι νύμφη παγκαίη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Μεθύμνης, τὸν βίον Μοναχί· καὶ παιδόμεν γὰρ παρὰ τῶν συγγενῶν ἐδόθη εἰς παρθενῶνα, καὶ τὸ μοναχικὸν περιβάλλετο σχῆμα. Ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν δὲ γενομένη, εἰς τὴν πλησίον ἐξέδραμε κώμην, τὴν ἰδίαν ἀσπασομένη ἀδελφὴν. Ταύτη δὲ τῇ νυκτὶ ἐπιδραμόντες Κρήτες, ὧν ἠγεῖτο ὁ Νήσιρις ἐκεῖνος, πάντας τοὺς ἐγχωρίους ἐκείνους κάκεινῃν συνέλαβον. Ἐωθεν οὖν προσώρμισαν τὴν νήσω Πάρῳ· καὶ προσαγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τιμήματα διέτιθεντο. Ἡ δὲ Θεοκτίστη λαβρα πρὸς τὴν ὕλην χωρήσασα, ἀνύρατος ἦν. Αὕτη οὖν ἔκτοτε ἐκαῖσε μέινασα, καὶ λιμῷ καὶ παγετῷ καὶ καύσῳνι πολλῷ προσπαλαίεσσα, Σέρμοις καὶ λαχάνοις ἀγρίοις τρεφομένη, καὶ ὑπ' οὐδενός βλεπομένη, διήρκεισεν ἔτη τριακοντα πέντε, Θεῷ μόνῳ προσομιλοῦσα, (ᾧ καὶ ἔζη) καὶ τῇ πανάγῳ Θεοτόκῳ.

Τοῦ δὲ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τέλος ἔχοντας, κατὰ τινα Σεῖαν οἰκονομίαν, κυνηγός τις Σηρευῶν Σῆραν, εἶτα χωρίσας ἑαυτὸν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ, καὶ ἀνιχνεύων, εἰσῆλθεν ἐν τινὶ τῆς Θεοτόκου ναφ' ἱστορίας χάριν· ἔρημος γὰρ ἦν ὁ τόπος· καὶ εὐξάμενος, καὶ μικρὸν ἀνανεύσας, εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς ἀγίας τραπέζης μέρος, ὡπερ κρόκην ὑπὸ ἀνέμου ριπιζομένην, ἢ ὡς ἰστόν ἀράχνης. Ὡς δὲ προσᾶς διαγνῶναι τὸ ζητούμενον καὶ φαινόμενον ἠβουλήθη, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης· Στήθι ἄνθρωπε, καὶ μὴ πλησιάζης· αἰσχύνομαι γὰρ, γυνὴ οὔσα, Σεαθῆναί σοι. Αὐτὸς δὲ καταπλαγείς, καὶ τρόμφ ληφθείς, ἐβούλετο φυγεῖν· ἀνωρθοῦντο γὰρ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀκάνθης ἦσαν ὀξύτεραι. Μάλιστα δὲ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ἠρώτα, Τίς, καὶ πόθεν εἶη. Ἡ δὲ, Ῥίψον, ἔφη, χιτῶνιόν, δέομαι, καὶ καλυψαμένη, λέγειν οὐκ ὀκνήσω. Καὶ ὁ μὲν τὸ κελευσθὲν ταχέως ἐπίπησεν· ἡ δὲ, ὡς ἔλαβε τὸν ἐπενδύτην, τοῦτον περιεβάλλετο, καὶ τῷ σταυρῷ ἑαυτὴν τειχίσασα, ἐφάνη τῷ κυνηγῆτι. Καὶ ἦν μὲν τὸ εἶδος γυναικεῖον, τὸ δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἀνθρώπων· ἡ θρίξ λευκῆ, τὸ πρόσωπον μέλαν, δέρμα μένον συνεχὸν τὴν τῶν ὀστέων ἀρμονίαν· τὸ δὲ ὄλον, σκιά ἦν. Ἐξείπουσα δὲ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα, προσέθηκε καὶ ταῦτα, ἀξιοῦσα τὸν κυνηγῆτην δι' ἱερέως κερμίσασθαι αὐτῇ μερίδα τοῦ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὕτως ἀπηλλάττοντο ἀπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι.

Ὡς δὲ πάλιν ὁ ἀνὴρ ἐπανῆκε σὺν ἱερεῖ, φέροντι τὰ Σεῖα μυστήρια, αὕτη ἐπευξάμενη, μετέλαβεν, εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμψασα. Αὐτὸς δὲ ἀπελθὼν καὶ Σηρευσας, καὶ ταχὺ πάλιν εἰς τὸν τόπον ἐπανελθὼν, εὗρε κειμένην ταύτην νεκράν· καὶ ὡς αὐτῷ ἦν δυνατόν, ἀνορούξας τὴν γῆν, καὶ πολλὰ δεηθείς, τὴν μακαρίαν ἐκείνην κατέθηκεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ κειμένην εὗρεν αὐτήν, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, Εὐστολίας καὶ Σωπάτρας.

Στίχ. Ὁ λη καλή σὺ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εὐστολία.

Σωπάτρα Πατρός Πνεύματός τε καὶ Λόγου
Θρόνῳ παρέστη, δοῦσα γῆ τὸ σαρκίον.

Η Ἁγία Εὐστολία ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ βασι-
λέως, γονίων εὐσεβῶν, καὶ τὴν Ῥώμην οἰκούντων.
Ἐν ἀπαλῇ δὲ τῇ ἡλικίᾳ σεμνείῳ ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, νη-
στεύειαι καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. Θείῳ δὲ πυρπολουμένη
ἔρωτι, καταλιποῦσα τὴν Ῥώμην, τὴν Κωνσταντινούπολιν
καταλαμβάνει. Καὶ περιελθοῦσα τοὺς σεβασμίους οἴκους,
καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσαμένη, Σωπάτρα, τῇ τοῦ Μαυρι-
κίου θυγατρὶ, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου
ἀπιούσῃ, περιτυγχάνει. Καὶ ἐπεὶ ἀρετὴ κρυβῆναι οὐ δύνα-
ται, ἰκέτευεν ἡ Σωπάτρα τὴν μακαρίαν Εὐστολίαν ἔχειν
αὐτὴν μητέρα πνευματικὴν, καὶ σώματος καὶ ψυχῆς φύ-
λακα. Καὶ δὴ καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν, τὸν μονήρη
βίον ὑπέδω, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πόνους ἐχώρησεν. Αἰ-
τησαμένη δὲ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ βασιλέως τόπον τινα
ἐπιτηδεῖον, καὶ δειμαμένη οἶκον εὐκτέριον, ἐκείσε ἅμα τῇ
Ἁγίᾳ Εὐστολίᾳ διήγε. Πολλὰ δὲ πρὸς αὐτὰς φοιτῶσαι
παρθένοι καὶ εὐσεβεῖς, σὺν αὐταῖς, τὸν σκληρὸν καὶ ἐπι-
πονὸν βίον μετήρχοντο. Ἡ δὲ μακαρία Εὐστολία πλεί-
στοις ἔτισιν ἀγωνισαμένη, πρὸς Κύριον μετ' εἰρήνης ἀνέρ-
χεται, διάδοχον καταλιποῦσα τὴν μακαρίαν Σωπάτραν.
Ἦτις τὰ ὅμοια τῇ πνευματικῇ ἐπαγωνισαμένη Μητρὶ, καὶ
εἰς ἄκρον ἀρετῆς φθάσασα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἀντωνίον κτείνουσι τὸν Θεῖον ξύλοις

Οἱ τὸ ξύλον τιμῶντες ὡς Θεὸν πλάνοι.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σύρων χώρας, λιθοτόμος τὴν τέχνην.
Ἰδὼν δὲ τοὺς Ἕλληνας ἀπερχομένους εἰς τὸν ναὸν
τῶν εἰδῶλων, καὶ θύοντας, παρήνευσεν αὐτοῖς ἀποστῆναι
αὐτῶν. Ὡς δὲ οὐκ εἰσηκούσθη, λυπηθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς
ἔρημον τόπον, καὶ εὗρίσκει δοῦλον Θεοῦ ἀναχωρητὴν, ὀ-
νόματι Τιμόθεον· καὶ σὺν αὐτῷ διατρίψας ἔτη δύο, καὶ
λαβὼν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, κατήλθε πάλιν πρὸς τὸν πεπλα-
νημένον λαὸν τοῦ χωρίου αὐτοῦ. Καὶ εὐρών αὐτοὺς ἐορ-
τὴν ἐπιτελοῦντας τοῖς Δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν
αὐτῶν, συνέτριψε πάντα τὰ εἰδῶλα. Εἶτα κρατηθεὶς, καὶ
τυφθεὶς ἰσχυρῶς, ἀπῆλθεν εἰς Ἀπάμειαν τῆς Συρίας. Καὶ
δεηθεὶς τοῦ Ἐπισκόπου, τὴν κλῆσιν Ὀσίου, λαβεῖν ἐξου-
σίαν τοῦ κτίσαι ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος,
ἤρξατο κτίζειν. Καὶ τοῦτο μαθόντες οἱ ἐγχωρῖται αὐτοῦ,
νυκτὸς ἐπιελθόντες, τοῖς ξίφεσι μεληθὸν τοῦτου κατέκοψαν,
καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Χριστοφόρος καὶ Μαῦ-
ρα ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πλάνην ἀμαυροῖ Μαῦρα καρθεῖσα ξίφει·

Χριστοῦ δὲ τμηθεὶς φῶς ὄρα Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Ἰωάννης ὁ Κολοβὸς
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἰωάννην ἐκρυψε γῆς βραχὺς τόπος,

Ὅς, κ' ἂν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πράξιν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Ἑλλαδῖος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ μετέστης Ἑλλαδίε τοῦ βίου,

Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Εὐγενεστάτης ψυχῆς, τοὺς εὐγενεῖς σου τρῶ-
πους, ὑποδεικνύων ὠμολόγησας, τυράν-
νων ἐνώπιον, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, Θεὸν σεσαρ-
κωμένον.

Τὴν δι' αἰῶνος Θεῖαν, ἐλευθερίαν στέργων,
τῷ σῶ δεσπότη ὡς εὐήκοος, οἰκέτης συν-
ἤλησας, καὶ σὺν αὐτῷ χορεύεις, Πορφύριε
παμμακάρι.

Αἶμασι Θείοις ὑμῶν, τὴν ἐπηρμένην φλόγα,
τῆς ἀθείας κατασθέσαντες, βοᾶτε Πανεύ-
φημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰνα τῆς μακαρίας, καὶ ἀθανάτου δόξης, ἀ-
ξιωθῆτε τὸν μακάριον, ὑπέστητε θάνατον,
θεοφεγγεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἥλιου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, σὼν ἐξ αἱμάτων τί-
κτεῖς, βροτῆς θεῶσαι εὐδοκήσαντα, Παρ-
θένε τοὺς μελποντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὀσίας. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὡσπερ τρυγῶν ὠραιότατη, διετήρησας Θεῷ
τὴν σωφροσύνην, εὐτεκνίαν, παθῶν στε-
ρῶσει Μακαρία, ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα, διὰ
σοῦ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον σεμνὴ καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καταλεί-
ψασα ἐνθέῳ πεποιθήσει, ὑπερκόσμιον νῦν,
κληροῦσαι κληρουχίαν, Μοναζουσῶν ὑπάρχου-
σα, ἀληθῶς Ματρῶνα κόσμος.

Θεοτοκίον.

Λύουσα Εὐὰς τὴν κατάραν, παναμώμητε
ἐγέννησας Παρθένε, τὸν τῶν ὄλων Θεόν,
ἀφράστως συλλαβοῦσα, καὶ ὑπὲρ νοῦν κη-
σασα, σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μέλη σπαραγμοῖς ἐκδεδωκότες, κατεσπα-
ράξατε ἐχθροῦ, ἀσύνετον καρδίαν, μεί-
ναντες ἀσάλευτοι τὸν νοῦν, μεγαλώνυμοι στε-
φανηφόροι.

Αἶμασιν ὑμῶν τὸ πῦρ ἐσθέσθη, τῆς ἀγνω-
σίας Ἀθληταί· πιστῶν δὲ κατηρδεύθη,
πάντων καὶ καρδία καὶ ψυχή, ἀναθαλλουσα
θεογνωσίαν.

Κύματα δεινῶν κολαστηρίων, τῇ κυβερνήσει
τῷ Χριστῷ, δηλήθετε καὶ ὄρμῳ, Θεῖας βα-
σιλείας οὐρανῶν, προσωρμίσθητε ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Ανθρακες πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, προσανα-
πτόμενοι σαφῶς, οἱ Μάρτυρες δειχθέντες,

ἔφλεξαν τὴν πλάην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐφώτισαν τὴν οἰκουμένην.

Θεοτοκίον.

Ρόδον ἐκλεκτὸν ἐν ταῖς κοιλάσι, Κόρη τῆ βίβι εὐρηκῶς, ἠράσθη σὺ τῆ κάλλους, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ σαρκῶθεις, εὐδίασε τὴν οἰκουμένην.

Τῆς Ὁσίας. Νικηταὶ τυράννου.

Εὐσεβείας τρόποις, τὴν ψυχὴν κοσμήσασα Ματρῶνα θεῖον, τῷ Χριστῷ προσῆξας, μελωδοῦντα πάνσεμνε χορὸν Παρθένων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν ἰδρώτων, ὄμβροι θεῖα χάριτι τῶν παθημάτων, τοὺς ὄμβρους Ματρῶνα, θολεροὺς ξηραίνουσι καὶ τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς φοιτῶντων πάντοτε ἀρδεύουσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεαυτὴν τοῖς ὅπλοις, πίστει καθοπλίσασα τῆς ἐγκρατείας, οὐκ ἐτρώθης βέλει, ἡδονῆς διάγουσα ἀνδρῶν ἐν μέσῳ· τὸν τὴν Εὐάν παλαι τρώσαντα δὲ ἐτρώσας, λόγῃ σωφροσύνης, Ματρῶνα μακαρία.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς φησὶν ἐν Πνεύματι ὁ Ἡσαΐας, ἔσχεν ἐν κοιλίᾳ, τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον Ἄδου κοιλίας, εὐσεβῶς βωῶντας· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι
» σὺ γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ 3'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισχυσαν δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, νευρούμενοι, τοὺς ἀσάρκους μετὰ σώματος, καταπαλαῖσαι οἱ γενναῖοι, ἀδάμαντες, οἱ στύλοι τῆς πίστεως, καὶ νῦν εἰς οὐρανούς συνευφραίνονται, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ως ἄρμα τῆ Λόγου ἱερὸν, γενόμενοι, τοῖς ἀλόγοις προσεδέθητε, Μάρτυρες θεῖοι καὶ πρὸς νύσσαν, ἐράνιον ἐφθάσατε χαίροντες, καὶ νίκης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σώματα ὑμῶν Παγκρατων, περιδοξος, νῦν κατέχει κώμη Μάρτυρες, θεῖους πλουτήσασα προστάτας, ὑμᾶς καὶ ἰατροὺς θεραπεύοντας, σωμάτων καὶ ψυχῶν ἀρρώστηματα, τῶν προσιόντων πίστει πάντοτε.

Ηθεῖα δυαὶς καὶ φωταυγῆς, Πορφύριε, Ἄθλοφόρε παναοίδιμε, Ὀνησιφόρε γενναϊόφρον, Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ πρεσβεύσατε, εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν, παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὅλον ἐκ τῶν σῶν, προέρχεται, ὡς νυμφίος Παναμώμητε, θεῖων αἱμάτων ὁ Δεσπότης, καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται ἅπασαν, τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι, εὐλογημένη ἀειπάρθενε.

Τῆς Ὁσίας. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ως θεῖα σὺ περιστέρα, ἀρετῶν κεχρυσωμέναις ταῖς πτέρυξι, Ματρῶνα ἐνδοξε, ἀνεκουφίσθης καὶ νῦν κατέπαυσας, ἐνθα Ὁσίων οἱ χοροὶ, Δικαίων τὰ τάγματα, καὶ ἡ αἰώνιος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ἀνεκκλήλητος.

Στέργουσα τὸν ἐκ γυναικὸς, διὰ σπλάγγνα οἰκτιρμῶν ἀνατείλαντα, ἄδυτον Ἥλιον, τὴν καυστικὴν τε καὶ δυσδιόδευτον, ῥαδίως ὠδευσας Σεμνή, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, δαίμονας φλέγουσα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐκλεαίνουσα.

Ηθεῖα μνήμη σου ἡμῖν, τηλαυγέστερον ἡλίου ἀνέτειλε, φωταγωγοῦσα ἡμῶν, τὰς διανοίας καὶ τὰ νοήματα· ἐν ἡ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, Ματρῶνα πάνσεμνε, παρρησίαν πρὸς Χριστὸν ὄντως ἔχουσα.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Κόρη ταῖς χερσὶ, τὸ τὰ σύμπαντα τῷ νεύματι φέροντα, χερὸς με λύτρωσαι, τοῦ ἀλλοτρίου τῆ μεσιτείας σὺ· καὶ τῷ φωτί σου τὴν ἐμὴν, διάνοιαν φώτισον, καὶ ἀλλοτρίωσον, τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς πολεμούντων με.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοὺς Μάρτυρας τιμήσωμεν, τοὺς ἐν ἀθλήσει λάμψαντας, καὶ καταυγάσαντας κόσμον, μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις, Ὀνησιφόρον τὸν μέγαν, καὶ τὸν σεπτὸν Πορφύριον· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, αὐτῶν τελούντων τὴν μνήμην.

Καὶ τῆς Ὁσίας. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ολον ὑψώσασα τὸν νοῦν, τῆς σχέσεως τῶν γηίνων, ἀνεπιστρόφως Ματρῶνα, ὠδευ-

σας τρίβον θεόφρον, τῶν ἐντολῶν τῆ Σωτῆρος·
διό ἡμῶν ὑπερευχού. **Θεοτοκίον.**

Πρωτάταις φωναῖς σε, σεπτοὶ Προφῆται Παρ-
θένε, κατήγγειλαν ἐσομένην, Θεοῦ Μητέρα·
διό σε, εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ, γεραίρομεν
Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

**Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.**

Τῆ Ι. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

**Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ὀλυμπᾶ,
Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ
Κουάρτου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέστου.**

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.**

Τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθά, αἰετοὶ ὑπό-
πτεροι, περιφανῶς περιθέοντες, Ἱεροκή-
ρυκες, τοὺς ἐζωγημένους ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος,
εἰλκύσατε πρὸς πίστιν ἀμώμητον· διό πρεσβεύ-
σατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον Σωσιπάτρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμήσω-
μεν, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ῥοδίωνα, σὺν τέ-
τοις Ἐραστον, τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν θεῖον
Κουάρτον, δοξάζοντας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
καὶ ἱκετεύοντας, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακά-
ριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδο-
κήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ σταυρὸν καὶ
θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος πάνσοφει· ὃ
νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος, ὁμοία (*).

Ορέστα πανόλβιε βαφαῖς, τοῦ ἰδίου αἵμα-
τος, σαυτῷ πορφύραν ἐπέχρωσας, ἦν
στολισάμενος, καὶ τῆς νίκης στέφος, ἐπαναδη-
σάμενος, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρίστασαι· ὃν
καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου Σοφὲ, πλάνην κατε-
νέπρησας, καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵμα-
τος, ἐχθρῶν ἐβύθισας, παρατάξεις πάσας, καὶ

(*) Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος οὐχ ὑπάρχει ὅλως ἐν τῷ χειρο-
γράφῳ.

πιστῶν κατήρδευσας, καρδίας βλαστανούσας
εὐσέβειαν· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορθρος ἐξανέτειλας αὐγαῖς, καταστράπτων
ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἀθλῶν σου,
Ὁρέστα ἔνδοξε, Ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς
ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι· διό
ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον
ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε
ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δι-
στομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ
ξένῳ τόκῳ σου· Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέν-
τας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσ-
ποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος
οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνωδοῦσα
ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδου γλυκύτατε;
ποῦ ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτου-
σα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

**Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.**

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

**Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τοῦ Ψαλτη-
ρίου λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ
τῶν Ἁγίων τοὺς δύο παρόντας.**

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Θεηγόρης Μαθηταῖς ὑμῶν συντόνωσ. Ἰωσήφ.

Ῥῶδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιᾷ.

Θεῖοι πεφυκότες Μαθηταί, τοῦ σαρκωθέν-
τος δι' οἴκτον Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον δυσω-
πήσατε, ἀμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν,
τοῖς ἐπιτελοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην Μακάριοι.

Εσοπτρα Θεοῦ φωτοειδῆ, χωρητικὰ τῶν
αὐτοῦ διαδόσεων, ὠφθητε μακάριοι, πᾶσι
πιστοῖς ἀγαθοδότης νέμοντες, τὰς σωτηριῶδεις,
αὐγαῖς θεόπτει Ἀπόστολοι.

Ἡ ὑγάσαν τοῖς πᾶσι φωτισμὸν, ἀπαυγασμά-
των πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἐραστος καὶ Τέρ-
τιος, καὶ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσιπάτρος
ἅμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῆ, κυοφορία Παρ-
θένε ἀνέπλασας· Λογον γὰρ ἐκύησας, τὸν
τοῦ Πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα, καὶ
ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
 Τους σους, Ὁρέστα Μάρτυς, ἄθλους αἰνέσω.
 Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ταῖς θεϊκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε,
 μαρμαρυγαῖς Πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον
 σου, ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον, καὶ
 σκότους δεινῶν ἀπάλλαξον.

Ο τοῦ Χριστοῦ, θεῖός σε πόθος ἐξέκαυσε,
 καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκαταίπρη-
 στον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας,
 Μάρτυς πανάριστε.

Υπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ δηλέγξας, τοὺς
 παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας,
 Ἀθλοφόρε Ὁρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων,
 ἄψυχα ξόανα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρῶτατον σκῆνωμα,
 καθικετεύω ἄχραντε, τὴν σπιλωθεῖσάν
 μου, ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν,
 τῇ μεσιτείᾳ σου.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Οἱ λόγον ὡς λύχνον νοητὸν, προφέροντες
 Ἀπόστολοι, θεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτί-
 σιν δηλήθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες,
 καὶ υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτός ἐν χάριτι,
 τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Ρημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξε-
 λήλυθε, τὴν οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος,
 καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν
 ἐπέδραμε, ψυχαῖς μεταπλάττουσα, θεηγόροι
 Κυρίου Ἀπόστολοι.

Οικῆσαν ψυχαῖς ὑμῶν σοφαί, τὸ Πνεῦμα τὸ
 Πανάγιον, θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο·
 ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, ναεὶς κατεστρέ-
 ψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκκλησίας
 ἐδείμασθε.

Θεοτοκίον.

Υἰὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ
 πρῶτερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπά-
 τορα, Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς
 κησασαν, καὶ Παρθένον μείναςαν, ὑπὲρ λόγον
 Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Σθενούμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, πα-
 ρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦ-
 τον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ, Παμμακάαρ
 ἤσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν
 Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Ο λόγος σε, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος
 σου τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς
 πρὸς φῶς μετήγαγον εὐσεβείας, Μάρτυς πο-

λύαθλε, μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες· Ὡς οὐκ ἔστιν
 Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Υψούμενον, τὸν ἄνομον ἀπονοία κατέρραξας
 ἀνδρεία καὶ καρτερίᾳ· ὑψώθης δὲ πρὸς
 Κύριον Ἀθλοφόρε, Ὁρέστα ἔνδοξε, καὶ ψάλλων
 ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Συνελαβες, ἐν μήτρᾳ σου Θεομητορ, τὸν Πλά-
 στην σου καὶ Κύριον τῶν ἀπάντων, καὶ
 τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμε-
 νον· διό σοι κράζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος,
 πλήν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με, τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
 » πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροῦς μου
 » ἠψφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
 » Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
 » ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου Τερτίου,
 Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνή-
 μην, συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνα-
 κράζοντες· Θεῖοι κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ
 Λόγου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασιάνου,
 εὐχαῖς ὑμῶν ρύσασθε.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ
 τοῦ πυρός τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυ-
 ρικῶς ἠγώνισαι πανόλβιε· στέφος ἀνεπλέξω δέ,
 ἀφθαρσίας παμμακάαρ, θρόνῳ παριστάμενος, τῆς
 Ἀγίας Τριαδος· ἦν ἐκδυσώπει ρύσασθαι κακῶν,
 Μάρτυς Ὁρέστα, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ
 τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νηφίδας, τίς ἐξει-
 πεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις
 δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται,
 καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ
 Ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρη-
 σαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ
 ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-
 ροῦ κρεμάμενον ὀρώσα σε Χριστέ, Οἱ μοι! πο-
 θεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος,
 ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
 Υἱε, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Στηρίγματα τοῖς παλαί ἀστηρίκτοις γενό-
 μενοι, ἀνεμοχλεύσατε ὑμῶν, θεοπαρόχοις

διδασκαίς, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, παντοδαπά, καὶ ἀφανεία δεδώκατε, θεοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μεγάλως Χριστοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες, τοὺς σμικρυνθέντας παντελῶς, μεγαλοκήρυκες βροτοῦς, μεγαλῶς φωτίσαντες, περιφανεῖς, τῷ μεγαλείῳ τῆς χάριτος, ἀπετελέσατε θεῖοι Ἀπόστολοι.

Αινεῖσθω ἐνθέοις Ὀλυμπᾶς μελωδήμασι, καὶ ὁ Ῥοδίων σὺν αὐτῷ, μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς, τὸν δρόμον τελέσαντες, μαρτυρικῶς, σὺν Πέτρῳ τῷ θεοκήρυκι, ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὰς κάρων τεμνόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα ἀπάντων πανάμωμε, τὸ ἐπὶ σοὶ καινουργηθὲν, θαῦμα εἰδείχθη ἐμφανῶς· θεὸν γὰρ ἐκύησας, σωματικῶς, βροτοῖς δι' οἶκτον ἐνέμενον, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Οὐκ ἔσεισαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον συρρέυσαντες, βασιάνων οἱ χεῖμαρροι, Μάρτυς Ὁρέστα μακάριε· πέτρα γὰρ ἐστήρικτο, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης ἀξιάγαστε.

Ρῆμάτων σου, ἀντιβλέψαι τῷ φέγγει ὁ τύραννος, νυκτὶ πορευόμενος, τῆς ἀγνωσίας οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν κατακίζων σε, υἱὸν φωτός καὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο.

Ενεύρου σε, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς θεῖα χάριτι, βασιάνοις θλιβόμενον, καὶ αἰκισμοῖς δαπανώμενον, καὶ κατατεινόμενον, ἀνηλεῶς ἀθλοφόρε παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ἄχραντε, Ἀββακούμ ὄρος γράφει κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, μόνος ὁ Λόγος σαρκούμενος, ἄνθρωπος γενόμενος, ὑπερβολῆ εὐσπλαγχνίας ὁ φιλάνθρωπος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Η σοφία τοῦ Πατρὸς, ἡ τὸ πᾶν οὐσιώσασα, διδασκάλους εἰς τὸν κόσμον ἡμᾶς ἐξάπεστείλεν, ἐν σοφίᾳ Πνεύματος, καὶ ἀληθείας ἐπιδείξει, πάντας ἐνθέως φωτίζοντας.

Τὸ τοῦ λόγου ἐπιβάλλοντες Πάνσοφοι ἀγκίστρον, ἀνιμᾶσθε ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι, τοὺς ἰχθύων πέλοντας, ἀφωνοτέρους καὶ Κυρίῳ, πεπιστευκότας προσήξατε.

Αινέσωμεν Ὀλυμπᾶν, καὶ τὸν μέγαν Ῥοδίωνα, καὶ Τέρτιον καὶ Σωσίπατρον ἅμα καὶ Ἐρασον, καὶ τὸν θεῖον Κῆρτον, τὸς Χρισοκήρυκας καὶ πάντων, τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες διὰ λόγου τὸν Λόγον Πανάμωμε, καὶ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον γενόμενον ἄνθρω-

πον, Θεοτόκε Δέσποινα· διό σε λόγοις θεοπνεύστοις, διαπαντὸς μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει.

Τοῖς ῥαβδισμοῖς, συντριβόμενος μάκαρ ἅπαν τὸ σῶμα, ἔστης ὡς ἀδάμας εὐθενεστάτην, τὴν καρτερίαν ἐνδεικνύμενος πίστει, καὶ κραυγαῖζων Ὁρέστα ἐνδοξε· ἕτερον ἐκτός σου θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Αφανισμῷ, τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων σὺ παραπέμφας, ταῖς ἱερωτάταις σου πρὸς τὸν Κτίστην, εὐχαῖς Ὁρέστα, αἰκισμοὺς καθυπέστης, σφοδροτάτους κατακίζόμενος, καὶ τὴν τῆς σαρκός σου δορὰν ἀφαιρούμενος.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, τρισυπόστατον σέβων μίαν οὐσίαν, μίαν κυριότητα καταγγέλλων, τῆς ὑπερθέου καὶ ἀκτίστου Τριαδος, ψευδωνύμους θεοὺς συνέτριψας, καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ανατολῆς, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης Μητῆρ εἰδείχθης, Κόρη ἐπὶ δύσιν τῆς ἀνθρωπίνης, γεγεννημένου ἀπωσμένης οὐσίας, καὶ τοὺς πάντας καταφωτίζοντας, πάντας ἐκ νυκτὸς τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Υπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι, ἐν γῆ κατεκυλίσατε, πρὸς εὐσέβειαν τοὺς γνώμη πονηρᾶ, λίθοις ἀναισθητοῖς ἐπιθύοντας, θεοειδεῖς, τοῦ Λόγου μύσται μακαριώτατοι.

Μοναδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον, ἀσύγχυτον κηρύττοντες, τὴν πολυθεον ἐξήρατε ἐκ γῆς, πλάνην ἀπλανεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ τοὺς δεινῶς, πεπλανημένους καθωδηγήσατε.

Νοήμασι τερπνοῖς ἀνοηταίνοντας, τοὺς ἀφρονας οἱ ἔμφρονες, ἐβεβαίωσαν θεῷ παμβασιλεῖ, μόνῳ προσανέχειν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θεῖαῖς, φωτοχυσίαις καταφαιδρύνοντι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄλλον οὐρανὸν τοῦ πρώην Δέσποινα, δεχθεῖσαν ὑψηλότερον, σὲ δοξάζομεν τὸν Ἡλιον ἡμῖν, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλασαν, καὶ τὸ βαθύ, τῆς ἀγνωσίας σκότος διώξασαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ρᾶντισμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου, λύθρον ἐναγὲς ἀπεπαύθη τοῖς δαίμοσι, φρενοβλαβῶς φερόμενον, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Τῶν ψυχῶν ἱατρὸν καὶ σωματῶν σε, Μάρτυς εὐμοιρήσαντες παθῶν λυτρούμεθα, καὶ

πειρασμῶν καὶ θλίψεων, εὐπροσδέκτοις καὶ
 θεαῖς πρεσβείαις σου.

Γφαντὸν ἐκ τῆς ἀνωθεν χάριτος, ἐν τῇ ἀ-
 πεκδύσει τοῦ σώματος ἔνδυμα, ἀπολαβῶν
 ἐγύμνωσας, δυσμενῶν παρατάξεις Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με θεαῖς ἀξιώσον, τὸν ἀσυμπα-
 θῆ καὶ κακία κρατούμενον, καὶ ἠδοναῖς
 προσκείμενον, Παναγία Παρθένε θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ παισμάτων κυκλῆμενος, τὴν
 » ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐπλαγχνίας σου,
 » ἐπικαλεῖμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
 » ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἐκηρυξατε πίστιν, πο-
 λύθεον σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἐκ
 μέσου ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδαχαῖς ὑ-
 μῶν· ὅθεν εὗρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμάτων,
 αἰωνίζουσαν, ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, λα-
 βόντες Ἀπόστολοι.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀπο-
 στόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίω-
 νος, Σωσιπάτρης, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου.

Στίχοι.

Ἐξάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμῶ λόγους,

Δόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Ἐξὰς Ἀποστολέων δεκάτῃ βίον ἐξεπέρησεν.

Οὔτοι εἰσὶν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα· καὶ ὁ μὲν Ὀλυμ-
 πᾶς καὶ Ῥοδίῳ, ἀκολουθεῦντες τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ
 Πέτρῳ, ἀμφότεροι ἐν Ῥώμῃ τῇ πόλει ὑπὸ Νέρωνος τὰς
 κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Σωσιπάτρης, οὗ τινος πρὸς
 Ῥωμαίους γράφων ὁ Ἅγιος Παῦλος ἐν ἐπιστολῇ μέμνη-
 ται, Ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη·
 καὶ πολλὰ εἶστιν εὐρεῖν πολλαχοῦ τὸν Ἀπόστολον μέμνη-
 μένον αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ Ἐραστός, οὗ καὶ
 αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ μακάριος Παῦλος, οἰκο-
 νόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας γεγωνῆς, καὶ μετὰ
 ταῦτα Ἐπίσκοπος Πανεάδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ
 Κουάρτος, Ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλὰ πα-
 θῶν ὑπὲρ εὐσεβείας, καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέ-
 ψας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Ορέστου.

Στίχ. Ἀθλητικῶν, Ὁρέστα, σῶν ἵππασμάτων
 Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

(*) Τὸ μὲν Συναξάριον διαλαμβάνει περὶ τῶν πέντε μόνων
 Ἀποστόλων, πλὴν τοῦ Τερτίου· ὁ δὲ Ἱερωνύμος ἀναφέρει καὶ
 τοῦτον ἐν τῷ Κανόνι. Ὅθεν καὶ οἱ ἀνωτέρω στίχοι μετεποίη-
 θησαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑξ, καὶ οὐχὶ τῶν πέντε.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Τυάων, χώρας Καπ-
 παδοκίας. Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστὸν, ἐκρατήθη πα-
 ρὰ Μαξιμίνου ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ·
 καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παρρησίᾳ τὸν
 Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ράβδων ἰσχυρῶς
 τοσοῦτον, ὥς τε τὰ ἔγκατα τῶν σπλάγγνων αὐτοῦ ἀποσπα-
 σθῆναι, καὶ φαίνεσθαι ἔξωθεν. Καὶ μετὰ τοῦτο ἀπήχθη
 εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων· τοῦ δὲ, ἐμφυσησάντος εἰς τὰ
 εἰδῶλα, ἐγένοντο παραχρῆμα ὡσεὶ κοινορτός. Εἶτα παρε-
 δόθη τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας παρίστη τῷ βή-
 ματι τοῦ Μαξιμίνου· καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι, καὶ
 μὴ πεισθεὶς, ἤλοις μακροῖς ἐτρυπήθη τοὺς ἀστραγάλους·
 καὶ προσδεθεὶς ἀγρίῳ ἵππῳ, μετὰ ἀλύσειν ἐλαυνομένη βία
 πολλῇ, καὶ ἔλκυσθεὶς μίλια εἰκοσιτέσσαρα ἀπὸ τῆς πόλεως
 Τυάων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Θεοστηρίκου τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ
 Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόννου Ἐπισκόπου, τοῦ
 κατηχήσαντος τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
 Μαρτίνου Ἐπισκόπου.

Στίχ. Βίου διαστάς, οὗ βραχύς τις ὁ δρόμος,

Τὸν πρὸς πόλον Μαρτίνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Μίλου Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐκτεῖναν ἐχθροὶ σὺν δυσὶ μύσαις Μίλον,

Σφαγῇ μὲν αὐτὸν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς
 λίθοις.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μιᾷ πόλει τῶν
 Περσῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερά γράμματα
 ἐξεμάθη. Μέλλοντα δὲ αὐτὸν στρατευθῆναι τῷ ἐκείσῃ
 Βασιλεῖ, εἰς ἠλικίαν ἐλάσαντα, ἐπτασία διεκώλυσε τοῦτον
 νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ· καὶ ἔκτοτε ἐν παρθενίᾳ ἦν καὶ
 ἀσκήσει, ἐξελιγόμενος τὸν Θεὸν ὑπὲρ τε ἑαυτοῦ, καὶ παντός
 τοῦ γένους αὐτοῦ. Καταλιπὼν δὲ τὴν πόλιν αὐτοῦ μετὰ
 χρόνους τινάς, γέγονε Μοναχός· καὶ οἰκήσας ἐν ᾧ τόπῳ
 ὁ Προφήτης Δαυιδὴ τὰς ὀπτασίας ἐώρακεν, ἀξιούται τῆς
 ἐπισκοπῆς τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας διὰ χειρὸς Ἰεσσαίου
 Ἐπισκόπου, Ὁμολογητοῦ καὶ Μάρτυρος γενεμένου. Καὶ
 πολλὰ κοπιήσας ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἔργους καὶ λό-
 γοις τοὺς ἀνομούντας, εἶτα τυπτόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ διω-
 κόμενος, ὡς ἐγνω τούτους ἀδιορθώτους, προκηρύξας αὐτοῖς
 τὴν μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ὀργὴν, ἀνεχώρησεν.

Ἦδη δὲ τριμηνιαίου παραδραμόντος καιροῦ, καὶ τῶν
 ἀρχόντων τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐξ ἀμαρτίας τινός, θυμῷ
 περιπεσόντων βασιλικῶ, τὴν μὲν πόλιν ὁ Βασιλεὺς, στρα-
 τιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακοσίων ἐλεφάντων, τελείως
 κατέστρεψε, τοὺς δὲ ταύτης οἰκήτορας ἀπέκτεινεν ἐν μα-
 χαίρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε
 πρὸς Ἀμμώνιον, μαθητὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ποιή-
 σας ἐκεῖ χρόνους δύο, ὑπέστρεψεν ἐν Παρσίδι. Ἐν δὲ τῷ
 ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἦλθε πρὸς Μοναχὸν τινα, σπηλαιῶ οἰ-
 κοῦντα· καὶ ἰδὼν δράκοντα φοβερόν, εἰσιόντα ἐν ᾧ ἦν
 σπηλαίῳ, τριάκοντα δύο πήχων ὄντα, λέγει πρὸς αὐτὸν·
 Ἐφθασε, δράκον, ἐπὶ σὲ ἡ ῥομφαία τοῦ Κυρίου· καὶ ὡς
 εἶπε, τὴν τοῦ τιμίου σταυροῦ σφραγίδα δεξιόμενος ὁ δρά-
 κων, καὶ φουσηθεὶς διεβράγη.

Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀπελθὼν ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, ὠκοδόμησεν
 ἐκκλησίαν, εἰς συγγνώμην τοῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ, καὶ
 πικρῷ θανάτῳ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγέντος. Καὶ χρόνου ἐκείσε

ικανόν διαβιάσας, εἰς τὴν Κτησιφώντα πόλιν ἀφίκετο· ἐν ἧ καὶ σύνοδον εὐρῶν Ἐπισκόπων, ἔσθη ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν Ἐπίσκοπον, δι' οὗ καὶ ἡ σύνοδος γέγονε. Τοῦ δὲ, ἐξυταλιζόντος τὸν Ἅγιον καὶ μυκτηρίζοντος, καὶ τοῖς αὐτοῦ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχωμένου, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτὸν, Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος, φησὶ, μένων, ἀλαζονεὺς γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ Κυρίου μου Ἀρχιερέων, οὗς ἐπισυνῆψε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἤδη ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ὄργη τοῦ Κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιστῶσα ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονισθῆναι. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ οὐρανοῦ καταβῶν ἀπὸ βροντῆς φρικώδους, ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν εἰργάσατο, καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα ἡμίξηρος. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν πόλιν ἐκαίνην λιπῶν, πάλιν εἰς ἕτεραν πόλιν ἀφίκετο.

Ὁ γοῦν Ἄρχων τῆς πόλεως, χαλεπῆ μαστιζόμενος νόσῳ ἐπὶ χρόνοις δυσὶ, τὴν τούτου παρουσίαν μαθῶν, μὴ νόσας, ἰκέτευεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν εὐχῆς μεταδοῦναι, καὶ ἐπισκέψασθαι νοσοῦντα δεινῶς. Καὶ ὡς κατήπειγε τὴν ἀφίξιν ὁ ἀποσταλὴς, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτὸν· Ἄπελθε, φησὶν, ἐπὶ τῷ ἀποστειλαντί σε ἀσθενεὶ μεγάλη τῆ φωνῆ· Τάδε ὁ Ἐπίσκοπος σοὶ δηλεῖ· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιος καὶ εὐτελής, ἀποβαλοῦ πᾶσαν περιέχουσάν σε νόσον, καὶ περιζωσάμενος τὴν ὄσφυν σου, ἐλθέ τοῖς ποσὶ σου περιπατῶν, καὶ ὄσφαί σε. Τοῦ δὲ ἀπαλθόντος, καὶ ἐμνημόνευτος αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ Ἁγίου λόγον, ὁ Ἄρχων ἀναβρώσθεις καὶ ἐνδυναμωθείς, ὡς μνηδοσιεὺς λείψανεν τοῦ δεινοῦ νοσήματος περιφέρειον, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, οἰκίαις βαδίζων ποσὶν· οὐ τοῖς τιμίαις ἐαυτὸν προσρίψας ἔχουσιν, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλλόμενος, ἐκυλινδούτο καὶ κατησπάζετο, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, τῷ οὕτως αὐτὸν δοξάσαντι. Τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπάσατο.

Ἐκάτσε καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ Ἅγιος ἐξ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγους· καὶ γυναῖκα, κληνῆρη οὖσαν ἐπὶ χρόνοις ἐννέα παρεμύνην, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀνίστησιν ὑγιή· καὶ ἀδίκως τινὰ παρ' ἑτέρου ὑφαιρούμενον, καὶ τὴν ἀδικίαν δι' ἔρκου καταφρονητικῶς διαβεβαιούμενον, καὶ τοὺς λόγους τῷ Ἁγίῳ παρ' οὐδὲν θέμενον, διὰ προσευχῆς τὴν τοῦ Γιεζῆ λέπραν καθ' ὅλου τοῦ σώματος σχεῖν παρῆκεν, εἰς διόρθωσιν τῶν πολλῶν, ὡς ἐκ τούτου πλῆθος οὐκ ὀλίγον τῆς πόλεως προσελθεῖν τῷ Ἁγίῳ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνακαλεῖσθαι· καὶ ἕτερα σημεῖα ἐν διαφόροις τόποις οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν. Ἄλλ' ὁ Βασιλίσκος, τούτων ἀκῆσας, μετεστείλατο τὸν Ἅγιον· καὶ παραστήσας σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτῶν ἀκλινῆ καὶ ἀσάλευτον, πάμπολλα εἰς αὐτοὺς πρότερον θεινὰ ἐνδειξάμενος, αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στήθους τὸν Ἅγιον· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλίσκου, τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ συναϊρούμενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν Ἅγιον κατὰ τῆς καρδίας. Ὁ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀθλητῆς, ἐτι ἐμπνέων· Ἐπειδὴ συνερωνήσατε, φησὶν, ἀνάιτιον ὄντα με ἀποκτεῖναι, αὐριον ταύτη τῇ ὥρᾳ ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται, καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἀτεκνος ἔσται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, εἰς δύο βουνούς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβῆς Βασιλίσκος, τοῖς λίθοις συνέχωσε. Τῇ δὲ ἐξῆς ἐξελθὼν ὁ δυσσεβῆς, καὶ ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, εἰς Σῆραν, οὐδὲν λογισάμενοι τὸ τοῦ Ἁγίου πρόρρημα, ἴλαρον εὐμεγέθη καταφθάσαντες μονώτατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς εὐρεθέντες, ἀφῆκαν τὰς λόγχας κατ' αὐτῆς· αἱ δὲ, ὡς ραῖζον τινὶ κατ' αὐτῶν ἐλθεῖσαι, ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπεπήγασιν. Καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀπορρήξαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν. Οἱ δὲ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες

ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον καὶ αἰδίου ζῶσι ζῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καλλιωπίου, Νίρου, καὶ Ὠρίωνος.

Στίχ. Ζίφει τράχηλον, Καλλιῶπιε, κλίνας,
Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.

ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλή σου, Νίρε,
Θεοῦ κεφαλή Μάρτυρος διὰ ξίφους.

Κἂν ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ὠρίων,
ὑπὲρ τὸν Ὠρίωνα λάμπει τοῦ πόλου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Σὲ ἱερὸν, οἰκονόμον Ἐραστε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, γράφων ἀνεκῆρυττε, Παῦλος ὁ Ἀπόστολος· μεθ' οὗ τιμῶντές σε ψάλλομεν· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ὑπομονῆ, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ διωγμῶν δοκιμασθεῖς, καὶ τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, ἐγκαλλωπιζόμενος, Ἐραστε πανόλβιε, μεγαλοφώνως ἐκραύγαζες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νόμου καινοῦ, ἀνεδείχθης Κούαρτε, καταγχελεύς τῆς παλαιᾶς, ἀνομίας προσαφισῶν, τοὺς ἀλλοτριόφρονας, καὶ πρὸς ἀνακαινίσιν, ζωῆς μεταίγων κραυγάζοντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον συναῖδιον, ἐμφανισθέντα τοῖς βροτοῖς, ἐσωμάτωσας καὶ σαρκί, Κόρη ἀπεκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Αἱμάτων κρουνοῖς, ἀθείας τὴν πυρὰν ἐναποσθέσας, ὄμβροισ θαυματῶν Ἀξιάγασε, τοὺς ἐκτακέντας τοῖς πάθεσι, πάντοτε δροσίζεις βοῶντας, καὶ πιστῶς ἀναμείλπαντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθός, ἰαμάτων ποταμὸς κρήνη προχέουσα, πᾶσαν ὑγίαν πᾶσαν ἄφεισιν, τῶν λυπηρῶν ἀναδέδεικται, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ὁρέστα, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου ἦν προσκυνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Λυθεῖς τῶν παθῶν, τῶν τοῦ σώματος σοφὴ διὰ βασάνων, ζῶν δεσμῆσαι ἀπαγόμενος, καὶ ὡμοτάτως συρόμενος· ὄθεν τῆς σαρκὸς ἀπελύθης, καὶ Θεῷ καθαρώτερον, καὶ τελειώτερον σαυτὸν, Μάρτυς συνέδησας.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει Θεός, φύσιν εἴληφεν ἐκ σοῦ Ἁγνῆ βροτεῖαν, καὶ σὰρξ ὠράθη ὑπὲρ ἔννοιαν, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, σῶσαι βουλευθεὶς τοὺς ἀνθρώπους· ὃν ὑμνοῦντες κραυγαζόμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Οὐ ἀρράγεις πύργοι τῆς Χριστοῦ, δειχθέντες Ἐκκλησίας, κατέστρεψαν δυσσεβείας τεύχη, ὅπαντας πιστῆς, ὡς λίθους δομήσαντες, ἐπὶ πέτραν τοῦ θεμελίου Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθέται ὠφθήτε ὑμεῖς, τοῦ Πνεύματος τὸν νόμον, ἐγγράφοντες ἐν καρδίαις, Παμμακάριστοι πιστῶν· δι' οὗ φωτιζόμενοι ἀνεθῶν· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωραιωθῆς μάκαρ Ὀλυμπᾶ, καθ' ἣν ἡμέραν Πέτρος, ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο, σαφῶς τελειωθείς, ἅμα τῷ Ῥοδίῳ διὰ ξίφους, Νέρωνος προστάξει ἀνόμου βασιλείως, καὶ ταῖς οὐρανίαις, συνήφθητε χορείαις.

Θεοτοκίον.

Στάμνος παλαι φέρουσα Ἁγνῆ, ἐτύπου σε τὸ μάνα· Χριστὸν γὰρ τὸν γλυκασμὸν, ἡμῶν ἐβάστασας γαστρὶ, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἐξαιροῦντας πάσης πικρίας ἀτόπων ἐγκλημάτων, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Υπὲρ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, τὴν αἰώνιον σφε ἐπιποθήσας, τῆς θνησκούσης Ὁρέστα, καὶ φθειρομένης σαρκός, εὐδὸλως ἐφείσω πανόλβιε· ὅθεν τὰς βασάνους, ὑπέμεινας γενναίως.

Σὲ τὸ ἀρνίον τοῦ Χριστοῦ, ὡσπερ λύκος πονηρὸς κατασπαράττων, αἰκισμοῖς ὁ διώκτης, θῦμα δεκτὸν ἱερόν, καὶ θεῖον εἰργάσατο σφάγιον, ἄξιον τῆς ἀνω, Δεσποτικῆς τραπέζης.

Αρμα τοῦ Λόγου γεγονώς, ἐποχοῦμενον αὐτὸν ἔσχεσ Παμμακάκαρ· ὅθεν δεθεὶς ὀλόγοις ἀπαγωγῇ πονηρᾶ, συρμῶ τε βιαίῳ ἐξέπνευσας, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω, νύσσαν ἐφθασας χαίρων.

Θεοτοκίον.

Ιερωτάταις σε φωναῖς, προκατήγγειλαν Θεοῦ σεπτοὶ Προφῆται, ἐσομένην Μητέρα, ξενοπρεπεῖ τοκετῷ, τῆ πάντων κτισμάτων δεσπόζοντος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα, Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ

» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ισον δρόμον διανύσαντες, ἴσον πρὸς τοῦ Δεσπότητος λόγον πλουτήσαντες, ἴσων δωρεῶν ἀξιωθέντες τοῦ Πνεύματος, καὶ βραβείων τῶν ἴσων ἐτύχετε, Ἀπόστολοι Κυρίου, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ωσπερ οὐρανοὶ κατάστεροι, θεοσημείαις πᾶσαν γῆν ἐφωτίσατε, σκότος τὸ βαθύ τῆς ἀγνοσίας διώξαντες, καὶ ἡμέρας υἱοῦ ἀναδείξαντες, τοὺς παλαὶ δουλωθέντας, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἀλάστορος.

Στίφος δυσμενῶν ὠλέσατε, τῇ ἀπωλείᾳ παλαὶ παραπεμψάμενοι, ἔθνη καὶ λαοὺς· δῆμον Θεῷ δὲ προσήξατε, σεσωσμένων πληθυῖ ἐνούμενον, Δυναμέων αὐλῶν, πανευκλεεῖς σοφοὶ Ἀπόστολοι.

Ηρθη πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, ὁ Ὀλυμπᾶς ὁ μέγας καὶ ὁ Σωσίπατρος, Τέρτιος ὁμοῦ καὶ ὁ Ῥοδίῳ καὶ Κούαρτος, καὶ ὁ Ἐραστός ὁ ἱερώτατος· καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, τὸν Λυτρωτὴν καθικετεύουσιν.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, ἐπιδρομῆς βαρβάρων ἡμᾶς λυτρούμενος, καὶ ἀμαρτιῶν καὶ πειρασμῶν καὶ κολάσεως, αἰωνίου, εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, Παρθένου παναγίας, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νενικηκὼς τοὺς τυράννους, μετὰ πλείστας βασάνους, μετῆλθες πρὸς Θεὸν περιχαρῶς, νίκης βραβεῖα δεξάμενος, ὡς ὀπλίτης γενναῖος, ὡς μέγας ἀριστεὺς ὡς ἐκλεκτὸς, τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Ὁρέστα παμμακάριστε.

Εν ἕρανοῖς συγχορεύεις, τοῖς Ἀγγέλοις παμμακάκαρ, καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ ὁμοούσιος Πατρί, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάς ἡ παντοδύναμος.

Συναγελάζων χορείαις, Ἀποστόλων Μαρτύρων, Ὁσίων Προφητῶν Ἱεραρχῶν, Μάρτυς σὺν τούτοις δεήθητι, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, δεδῆναι ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, Ὁρέστα ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ως τοῦ Κυρίου Μητέρα, Χερουβὶμ ὑπερτέραν, πανάχραντε Παρθένε δυσωπῶ· Τῆς τάλαιπώρου καρδίας μου, τὰ ἐπώδυνα πάθη, θεράπευσον καὶ ρῦσαι με πυρός, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὸν καταδίκης ἄξιον.

Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
- » φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
- » Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- » οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ροδίῳν καὶ Σωσίπατρος, καὶ Ὀλυμπᾶς καὶ Τέρτιος, καὶ Ἐραστος σὺν Κουάρτῳ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Προσόμοια, Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμούμενος, τοῦ ἀπαθοῦς σεαυτὸν, ὡς ἀρνίον παρεδωκας, πρὸς σφαγὴν ἐκούσιον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε· θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας· σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρησας. Ὡ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως! δι' ὧν πρὸς γῆν, Μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιξι καταξαινούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου ὡς πρίν, ὁ Δεσπότης τεινόμενος, καὶ σιδήρω πάντοθεν, τὰς πλευρὰς δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρηνήσω Χριστοῦ τὸ ὄνομα, πρὸς τοῦτο ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα· ᾧ συντονώτατα, ἀτενίζων Ἁγίε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφερες ἐπίπονα, Μηνᾶ μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ παναοίδιμε, σὺ τὴν τοῦ κόσμου ἀγλύν, καὶ γρατεῖαν ἐπίκηρον, καὶ εἰδῶλων σκότῳσιν, ἀσεβῶν τε συνέδρια, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες, γρατολογία συν αριθμούμενος, τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ· ὅθεν καὶ

ἀήττητος. παναληθῶς, Μάρτυς ἀναδέδειξαι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν (*).

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ὁμοία.

Πάτερ ἀληθῶς φερώνυμε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεὰς, οὐρανόθεν δεξαίμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι Θεόδωρε· καὶ πλεονάσας μάκαρ τὸ τάλαντον, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον καλούσης σε, τοῦ νυμφῶνος· ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος ἐμφανιζόμενος.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε, σὺ Μοναζόντων πληθύν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, σωτηρίας αἴτιος, γεγονῶς χριστομίμητος, διδασκαλίαις ἀγλαίζόμενος, καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος, στόμα δεικνύμενος, τοῦ Κυρίου πάνσοφε, προφητικῶς· ᾧ νῦν παριστάμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαψιλῆς τοῦ Πνεύματος, ἱερομύστα σαφῶς, ἐξεχύθη σοῖς χεῖλεσι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε, διδασκάλων Θεόδωρε, τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον, τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον, στύλον ἐδραῖωμα, ἀρθαδόξου πίστεως, μοναδικοῦ, βίου ἀκριθέστατον, κανόνα πάνσοφε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἀνέτειλε, Μηνᾶ τε καὶ Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ σταυρῆ αὐτῶν ἀγωνίσμασι· διὸ τὸν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτοὺς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε μόνη Μήτηρ Θεοῦ, ἠξιώθης· ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ ἐτιτρώσκειτο.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρ. Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς τριβόλαις κεντούμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρηνήσω τὸ ὄνομα, Χριστο τὸ

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ ἐλλείπουσι τὰ παρόντα Προσόμοια τῶν Μαρτύρων· ἀντὶ δὲ τούτων, ἔχει τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ἐνταῦθα ψάλλόμενα. Ἐχει δὲ καὶ ἕτερον αὐτῶν Κανόνα, πρὸς τὸ, Χρροὶ Ἰσραήλ· ἀνώνυμον ὁμῶς, καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος.

σωτήριον, ἔχ ἠττήθης λογισμῶ, οὐ ξοάνοις ἐπέ-
δυσας· ἀλλὰ γέγονας, ἐθελόθυτον θυμα καὶ
δυσία, καθαρὰ τε καὶ τελεία, Μάρτυς Μηνᾶ
τῷ Δεσπότη σου.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἐν ξύλῳ
κρεμάμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλο-
γιζόμενος, καὶ ἀπηνεῖα δικάζοντος, τὰ νεῦρα
τεμνόμενος, καὶ τῷ ξίφει κεφαλὴν, ἀφαιρούμε-
νος ἔχαιρες, Βίκτωρ ἐνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σω-
τῆρος, ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις,
τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Εστεφάνωσε Κύριος, τῶν χαρίτων στεφάνω
σε, Στεφανὶς πολυάθλε· ἐκουσίως γάρ,
σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας, ψυχῆς γενναϊό-
τητι· προσδεθεῖσα δὲ δυσὶν, ἐμερίσθης τοῖς
φοίνιξι, καὶ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς στρουθίον
τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιποῦσα, τῶν θηρα-
τῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν
ὁ φθόγγος τῶν κάτορθωμάτων σου, δι' ὧν
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων
σου. Τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν
Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον
ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρήσιαν ἔχων πρὸς
Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ
Δέσποινα, μὴ παρίδης, τὸν πικρὸν μου
στεναγμόν. Ἐν ὧρα ὅταν κρῖνη, ὁ σὸς Υἱὸς
τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἢ σὲ κυή-
σασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυ-
στήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρ-
κι κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οὶ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε
καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκτιμένης ὁ φωστήρ,
τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα,
Θεόδωρε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώ-
τισας. Λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκον-
ται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ πα-
ρόντες δύο τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τιμῶ σε, Μάρτυς Μηνᾶ, πίστεως λόγοις.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς γενναίους
ἀγῶνάς σου, Μηνᾶ παναοίδιμε, αἴγλην ἐξ
ὑψους μοι, φωτοδότιδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει,
τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ιδεῖν ἐφριέμενος ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν,
θανεῖν τιμωρούμενος, Μάρτυς ἠγάπησας,
τοῦ τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος, τὸ πά-
θος μιμούμενος, Μηνᾶ μακάριε.

Μὴ φέρων Ἀοίδιμε, Θεὸν ὄρα ὑβριζόμενον,
ἐμάκρυνας ἔρεσιν ἐνδικαιτώμενος, καὶ
πρὸς ἀθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυ-
μνάζων οὐς ἠνυσας, γνώμης στερόρροπη

Θεοτοκίον.

Ος ἐμψυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς
ἡμῶν· ὡς βάτος βαστάσασα οὐ κατεφλέ-
χθης τὸ πῦρ· καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστος βλα-
στάεις, τὸν βότρυν Παναμίωμε, τὸν ἀγεώργητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα:
Τὸν κλεινὸν Θεόδωρον ἐν ἄσμασι τοῖς δε γεραίρω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην.

Ταῖς φωτοβολοῖς ἀστραπαῖς τῆ Πνεύματος,
καταλαμπόμενος, ὀλοαμπῆς στύλος, Πά-
τερ ἐχηρημάτισας, καθοδηγῶν θεσπέσιε, πρὸς
τὴν γῆν θεοφρόνως, ἐπαγγελίας τοὺς σπεύδον-
τας, μύστα τῶν ἀρρήτων Θεόδωρε.

Ολοσχερῶς ταῖς ἀνευδότοις νεύσεσι, πρὸς
τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, πρὸ τελευτῆς ὠφθης,
ζωηφόρον νέκρωσιν, ἐνδεδυμένος Ὁσιε, καὶ ζῶν
τὴν ἀγήρω, νῦν ἐπαξίως ἀπείληφας, Πάτερ
θεοφόρε Θεόδωρε.

Νενικηκῶς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, τὰς
τῶν τυράννων ὀρμαῖς, νεανικῶς μάκαρ,
πάσας ἐξεφαύλισας, πεπαρρήσιασμένη ψυχῇ,
τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, τιμᾶν διδάσκων Θεό-
δωρε, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματά.

Κεκαθαρμένη διανοία πάνσοφε, ταῖς θεο-
πνεῖστοις Γραφαῖς, προσομιλῶν πλου-
τον, ἀρετῶν συνήθροισας, καὶ εὐσεβείας δόγ-
ματα, θεωρίαν πλουτήσας, καὶ βίου μάκαρ
λαμπρότητα, λάμπφας ἀμφοτέρωθεν Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεανδρικῶς κόσμῳ, συναστρεφόμενον, ὑπερφυῶς πανάμωμε, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σεσοβημένος, τοῖς πανσόφοις σου λόγοις ὁ τύραννος, σὲ μαστίζει ἀφειδῶς, ὡμοῖς βουνεύροις οἰόμενος, τούτοις κατακάμπτειν σε, Μηνᾶ μακάριε.

Ενατενίζων, νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασάνων βάρη ὑπέφερες, γνώμης γενναιότητι, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Μὴ δειλιάσας, τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπίπονον, πνέων ζήλου θεϊκοῦ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κράζων· Μὴ ζητούμενος, ἦλθον αὐτόκλητος.

Θεοτοκίον.

Αᾶδου πυλῶν με, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο, ξύλου βρώσει πονηρᾶ, θανατωθέντα Πανάμωμε, θάνατον ἐκούσιον, καταδεξάμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Νευρωμένος τοῦ Χριστοῦ, Παμμακάριε τῆ παντευχία, τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας ὑπέστης, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ σκότει καθειργνύμενος· ὡς κοινωνὸς δὲ πάθους, καὶ βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφορούμενος σαφῶς, καὶ ζήλῳ πεπυρσευμένος, τὰς βεβήλους διδασκάλους τῶν ἀφρόνων, διαλέλυκας ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις Πάνσοφε· τὴν ἐκ Θεοῦ γὰρ χάριν, Θεόδωρε κατεπλούτησας.

Εν θεωρίαις πρακτικὸς, ἐν πράξεσι θεολόγος, ἐχρημάτισας Θεόδωρε Πάτερ, ἀσκητικῆς διδασκαλίας, ἱερομάρτυς ἐνδοξος, ὀρθοδοξίας στύλος, τῆς Ἐκκλησίας ἐδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ο συναΐδιος Πατρί, καὶ Πνεύματι Θεός, Λόγος, ἀναπλάσαι βουλευθεὶς τὸν γενάρχη, καθ' ὑπόστασιν αὐτὸν, ἐκ σοῦ Ἀγνῆ συνέλαβεν, ἀγιωτέραν πάντων, σὲ Θεομῆτορ εὐράμενος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στηρίξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
» Ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικόν, ἰσαγγελόν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαίδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, θεομάκαρ ὠφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Η τὸ πρὶν ἀγνώστιας σκότει δεινῶ, κρατουμένη θεόφρον, Μάρτυς Μηνᾶ, Αἴγυπτος ἀνέτειλε, σὲ φωστῆρα παγκόσμιον, ἀθείας νύκτα, συντόνως ἐλαύνοντα, ταῖς βολίσι μάκαρ, τῶν θείων ἀγῶνων σου· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτήν σου ἡμέραν, παιδρῶς ἐορτάζοντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν· Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖα δόγματα καταπλούτησας, πίστιν ἔσωσας ὀρθοδοξίας, προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης Θεόδωρε, ἐν ἐξορίαῖς ἀθλήσας καὶ μαστιξίν, ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κάκωσιν. Πάτερ Ὁσίε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνῃ πάντα γαγε Παρθενομῆτορ, τῆ καθαρότητι Ἀγγελίου ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρρον, πρεσβεῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Ρᾶντισμῷ σου τῶν αἱμάτων, κατεσβέσθησαν ἄνθρακες, τῆς πολυθείας· φαίλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται· ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κατηρδεύθη δὲ, Ἀθλοφόρε παμμακάριε, Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Τῆ ἐν ξύλῳ ἀναρτήσει, εἰκονίζεις τὸ πάθημα, τοῦ Σταυρῷ τὸν ὄφιν, Μάρτυς τὸν πικρὸν θανατώσαντος· τοὺς δὲ ξεσμους ὑπομένεις προξενουῦντάς σοι, ἀπολαύσεις, ταῖς ἐν οὐρανοῖς γενναιότατε.

Υπὲρ φύσιν ἀλγηδόνων, Ἀθλητὰ πείραν ἔλαβες· ὁ γὰρ θεῖος ἔρωσ, σοῦ κατακρατήσας τῆς φύσεως, λήθην Μηνᾶ ἐνεποιεῖ ἐρεθίζων σε, ἐπεκτείνεσθαι, πρὸς αἰκισμὸς ἀγαλλόμενον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀπορρήτως, τὸν Θεὸν ἀπεκύησας, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενον, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις καὶ θελήσει, γνωριζόμενον, θεοπρεπῶς Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσα· κόσμῳ φερώνυμε, ταῖς πλουσίαις, χάρισι λαμπόμενον, ὡς τὴν πηγὴν, ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῆδε μάκαρ Θεόδωρε· ἐντεῦθεν Διδασκάλων, Ἀσκητῶν καὶ Μαρτύρων, συγχορεύειν τοῖς δήμοις ἠξίωσαι.

Ωτῆς στερῆας, καὶ καρτερᾶς σου ἐνστάσεως! ἢ τυράννων, θράσος κατεπάτησας· δι' ἧς σαφῶς, σὺ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἀγαθαρχίας ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες Θεόφρον, ἀσωμάτοις συμψάλλων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ρῆμα Θεῶ, σοὶ ἐνοικῆσαν φανότατα, τῶν δογμάτων, πάνσοφε Θεόδωρε, τοὺς ποταμούς, βρύει δαψιλῶς· οἷς νῦν ἐντρυφῶντες, οἱ φοιτηταί σου θεόπνευσε, βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ολον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλως ὅλω, Πάναγε ἐνούμενος, ὁ πατρικούς, κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος· ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου ἤστραψας, παιδρῶς μαρμαρυγαῖς, ἀμαυρώσας τὴν ζοφεράν, ἀθείαν πάνσοφε, καὶ κατεφώτισας, τῶν Πιστῶν πληρώματα, Ἀθλητὰ Μηνᾶ πανεύφημε.

Ηφανίσθη ἅπασα, ἐπίνοια ἐχθρῶν, τῇ στερεῶ σου ὑπομονῇ· οὐ λιμὸς οὐ μαστιγες, οὐδὲ κατάφλεξις, οὐ τριβόλων κίκωσις, σοῦ τὸ πρόθυμον ἠμαύρωσεν.

Θεοτοκίον.

Νευρῶν φθαρέντα με, τικτόμενος ἐκ σοῦ, ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτῆς, παλαιᾶς κατάρρασε, ἐκλυτρωσάμενος, Θεομητορ ἄχραντε, ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νοῦν ψυχὴν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηραίμενος, ναὸς πανέντιμος, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων,

ἐχρημάτισας Πάτερ Θεόδωρε, εὐωδίας θυμα, ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, ἱερεὺς καὶ θυσία γεγόμενος.

Ελλαμπόμενος μάκαρ, αἴγλη τῆ τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἀπήστραψας, θεολόγῳ γλώσση, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον, τῆς σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ἀπόρρητον Πάτερ μυστήριον.

Νοερῶς τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ρυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς σέ μακαρίζοντας, καὶ τὴν σὴν τιμῶντας, πανευκλεῆ καὶ θεῖαν μνήμην, παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ανεκφράστῳ Παρθένε, τρόπῳ ἐνοικήσας σοι, ἄνθρωπος γίνεται, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀναλαμπσας τὸν δ' ἄνθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτροῦται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ἐπαναίγοι ὡς μόνος φιλόνητος.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ανάλητος, διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος, καὶ τριχίνοις, τὰς πλευραῖς προστριβόμενος· ῥάϊκεσιν· ἢ γὰρ θεῖα χάρις, συμπαροῦσα Μηνᾶ σέ ἐνίσχυσε.

Παρίστασο, πρὸ βημάτων τυράννων κρινόμενος, καὶ τὴν πλάνην, στηλιτεύων Μηνᾶ παναοιδίμε· σεαυτὸν δὲ στήλην, εὐσεθείας πιστοῖς παρεχόμενος.

Ιδρωτί σου, τῶν ἀφῶνων τὴν πλάνην ἐξήρανας, τῶν εἰδώλων σεαυτὸν δὲ ναὸν ὠκοδόμησας, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Ἀθλοφόρε Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τῇ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγαθὸν Σωτῆρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ κησασα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἰλάθητί μοι Σωτήρ.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν, Θεόδωρε μάκαρ ἤνυσας, δικαιοσύνη σαφῶς, ἀνδρεία φρονήσει τε, τερπνότατον ὄχημα, ἀρετῶν ἠρμόσω, σεαυτῷ θεόφρον Ὅσιε.

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς, δογμάτων οἱ θεῖοι λόγοι σου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, αἰρέσεων, ἅπαντας, ἀνάγουσι Πάνσοφε, τῆς ὀρθοδοξίας, πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Ανέτειλέ σου τὸ φῶς, καὶ τούτου Πάτερ ἢ σύζυγος, νῦν εὐφροσύνη σαφῶς· ὡς φοῖνιξ γὰρ ἤνθησας, παμμακάκαρ Θεόδωρε, καὶ καθάπερ κέδρος, ἐπληθύνθη ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σωθείημεν δια σου, Θεογεννητορ Πανάμωμε, και τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς Δείας ἐλλάμψεως, Θεοτόκε ἄχραντε, τοῦ ἐκ σου ἀφράϊσως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. **Ὁ Εἰρμός.**

» Ἰλάσθητί μοι -Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· και ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, και ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, τῆς ἐπικήρου, και ἀφθάρτου ἔδειξε, σὲ ἀθλοφόρε κοινωνόν, Μηνᾶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν ὑπάρχει Συμηδίας ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων, κατὰ παθῶν ἀνδριαν, και ἀριστείαν κατ' ἐχθρῶν ἐπιδεικνυμένη, ἐν φαιδρᾷ και προσηνεῖ ὁμολογίας χάριτι. Δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν, τῆς προσκαίρου εὐφροσύνης τὴν κρείττονα και τελειωτέραν, Μηνᾶ τοῦ Ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες, και λαμβάνοντες παθῶν δῶρον τὴν λύσιν· τούτων δὲ δοτήρ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑπάρχει, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαεῖῳ.

Στίχοι.

Αἴγυπτος ὄντως, εἰ τέκοι, τίκτει μέγα.

Τμηθεὶς ἀληθὲς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.

Μηνᾶς ἐνδεκάτη ἔτλη ξίφος γηθόσυνος κῆρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενος ἐν τοῖς Νουμέροις (στρατιωτικοῖς τάγμασι), τοῖς λεγομένοις Ρουταλικοῖς, ὑπ' Ἀργυρίσκῳ ἡγεμόνι, ἐν τῷ Κοτυαεῖῳ Φρυγίας Σαλουταρίας (ὕγεινης). Μὴ ἀνεχόμενος δὲ καθορᾶν τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην παρρησιαζομένην, εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε, νηστείας ἑαυτὸν καθαίρων και προσευχαῖς. Ἰκανῶς δὲ στομῶσας ἑαυτὸν, και τῷ Δεῖῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν αναφλέξας, ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε. Και στὰς ἐν μέσῳ τῶν εἰδωλολατρῶν, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν αἰκισθεὶς, και τριχίνοις ὑφάσμασι τὰς σάρκας καταξανθεὶς, και καυτῆροι προσομιλήσας πυρός, και τριβόλοις ἐν τῷ ἀφειδῶς ἔλκεσθαι, ἅπαν τὸ σῶμα διαλωθθεὶς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελειωτήν.

Διήγησις τινῶν ἐκ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Πότε τις ἀπερχόμενος ἐν τῷ ναῷ τούτου προσεύχασθαι, ἐδέχθη παρά τινος εἰς μονὴν. Και ἐπεὶ ὁ πανδοχεὺς ἔγνω τὸν ὑποδεχθέντα ἐγκόλιον φέρειν χρυσοῦν, ἀναστὰς ἐν μέσῳ τῆς νυκτός, φονεῖα χειρὶ τοῦτον ἐπέθετο· και μεληδὸν κατακόψας, εἰς σπυρίδα ἐπέβαλε, και ἀπηώρησε, τὴν ἑω ἐκδεχόμενος· και ἦν λοιπὸν ἐναγωνίος, ὅπως τε

και τοῦ ἀπαγάγῃ, ἐν ἀφανεῖ τόπῳ κατακρύψαι βουλόμενος. Και ὡς ἐν τούτοις ἦν ἡ μελέτη, ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἔπιππος ὡς ἐν τάξει στρατιώτου ἀναφανείς, περὶ τοῦ ἐκείσε καταλύσαντος ἡρεῦνα ξένου. Τοῦ δὲ φονεῖως μηδὲν γινώσκειν διαβεβαιουμένου, τοῦ ἵππου ἀποβάς εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἰκήματι. Και καταγαγὼν τὴν σπυρίδα, τί ἐστὶ τούτο φησὶν; Ὁ δὲ, ὡς περ ἐκπληκτος γενόμενος ὑπὸ τοῦ δέους, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἁγίου πτόμα δεινὸν ἑαυτὸν κατέβαλε. Τὰ γοῦν κατατμηθέντα μίλη ὁ Ἅγιος συναρμολογήσας, και προσευξάμενος, ἀνέστησε τὸν νεκρὸν, εἰπὼν· Δὲ ὅς δ' ὅξαν τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ, ὡς ἐξ ὕπνου ἀναστὰς, και κατενόησας ὅσα και οἷα ἔπαθε παρὰ τοῦ ὑποδεξαμένου, ἐδόξασε τὸν Θεόν. Και τῷ φαινόμενῳ στρατιώτῃ εὐχαριστήσας, τὴν προσκύνησιν ἐίδιδου. Ἀναστάντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ἅγιος τὸν χρυσοῦν ἀπὸ τοῦ φονεῖως λαβὼν, δούς αὐτῷ ἔφη· Τὴν ὁδὸν σου πορεύου. Τὸν δὲ φονεῖα ἐπιστραφεὶς, τύψας ὡς εἰκός, και κατηγήσας, προσέτι και τὴν ἄφαισιν τοῦ ἐγκλήματος χαρισάμενος, και ὑπὲρ ἐκείνου προσευξάμενος, τοῦ ἐπιφαινομένου πάλιν ἵππου αὐθὶς ἐπιβάς, ἀπέπη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ἐτερος δὲ τις, δίσκον ἐξ ἀργύρου τῷ Ἁγίῳ ἐπαγγελιάμενος, παραβαλὼν τῷ τεχνίτῃ, δύο τούτῳ κατασκευάσαι δίσκους ὑπέθετο, και ἐπιγράψαι ἐν μὲν τῷ ἐνὶ τῷ Ἁγίου ὄνομα, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὸ ἑαυτοῦ. Κατασκευασθέντων οὖν τῶν δίσκων, ἐπεὶ χαριέστερός τε και λαμπρότερος ὁ τοῦ Ἁγίου ἐδείκνυτο, τῆς ἐπιγραφῆς μηδοπωσοῦν μελήσας, ἑαυτῷ τούτου προσήρμοσε. Τοῖνον και κατὰ Σαλασσαν διὰ τοῦ πλοός τὴν πορείαν ποιούμενος, και ἐν τῇ νητὶ τοῦ δειπνοῦ διὰ τοῦ ἐξυπηρετοῦντος αὐτῷ εὐτρεπισθέντος, τὰ παρατεθέντα ἐν τῷ τοῦ Ἁγίου δίσκῳ ἀνυποστόλως ἤσθιε. Μετὰ δὲ ταῦτα, τῆς τραπέζης ἐκ μέσου γενομένης, ὁ ἐξυπηρετῶν αὐτῷ δούλος, λαβὼν τὸν δίσκον πρὸς τὸ ἐκπλῦναι τοῦτον, ἐν τῇ Σαλάσῃ ἐθύθιζεν. Ὑποσურεὶς δ' ὁ δίσκος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, πῶς ἂν τις εἴπη; ἐν τῇ Σαλάσῃ ἐρρίφη. Ὁ γοῦν δούλος, σύντρομος γενόμενος, και δειλία και φόβῳ συσχεθεὶς, ἔτι δὲ και καταναρκωθεὶς, ὑποχαυνώσας ἑαυτὸν, ἀπερρίφη και αὐτὸς κατὰ πόδας ἐν τῇ Σαλάσῃ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ κύριος αὐτοῦ, ἐλεηνολογούμενος, ἔλεγεν· Οὐαὶ μοι τῷ ἀθλίῳ· ὅτι ζηλώσας τὸν τοῦ Ἁγίου δίσκον, προσακώλεσα σὺν αὐτῷ και τὸν δούλον· ἀλλὰ σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην πεποίημαι ἐνώπιόν σου, ὅτι ἐὰν τὸ λείψανον και μόνον τοῦ παιδός εὐρήσω, δίδωμι τῷ Σεράποντί σου Μηνᾶ και τοῦτον τὸν δίσκον, και τὴν τοῦ ἀπολεσθέντος διατίμησιν. Και ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐπὶ τὴν ξηρὰν, ἀπέβλεπε πρὸς τὴν παράλιον, παραδοκῶν, και ὑφορώμενος ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι τὸ ζητούμενον· και διὰ τούτου ἀγωνίων, εἰπὼς δυνηθεῖν Σαλασσαι τὸ τοῦ παιδός λείψανον. Και ὡς προσεῖχεν ἐπιμελῶς, εἶδε τὸν δούλον ἐξερχόμενον ἀπὸ τῆς Σαλάσσης μετὰ τοῦ δίσκου, και ἐφοίξε· και κράξαντος μεγάλη τῆ φωνῆ, ἐξῆλθον ἅπαντες ἀπὸ τοῦ πλοίου. Και ὡς εἶδον τὸν δούλον κατέγοντα τὸν δίσκον, ἐξέστησαν ἅπαντες, δοξαζόντες και εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Πυθθανομένων δὲ τούτων μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, διεσαφῆσεν ὁ δούλος λέγων· Ὅτι ἅμα τῷ ἀπορρίφῃναί με ἐν τῇ Σαλάσῃ, ἀνήρ εὐεῖδής μεθ' ἑτέρων δύο κρατήσαντές με, ὠδευσαν σὺν ἐμοὶ χθὲς και σήμερον μέχρι τῶν ὠδε.

Ἄλλὰ και γυνή τις, ἀπερχομένη εἰς τὸν Ἅγιον, και βιασθεῖσα παρά τινος εἰς αἰσχρὰν μίξιν, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο· ὁ δὲ οὐ παρεῖδεν αὐτήν, ἀλλὰ τὸν βιαστὴν παραδειγματίσας, ἀσλαβῆ ταύτην διεφύλαξε. Δύσας γὰρ τὸν ἵππον ὁ ἀνήρ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα, πρὸς τὴν γυναῖκα ἠσχολεῖτο. Ὁ δὲ ἵππος, ἀγριωθεὶς κατὰ τοῦ ἰδίου δεσποτοῦ, οὐ μόνον εἰς περιχοπὴν τῆς αἰσ-

χρᾶς μίξως ἐγγόνει, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔλκων κατὰ γῆς, ἀχρὶς οὐ τὸν τοῦ Ἁγίου ναὸν κατέλαβεν οὐκ ἔσθη. Αὐτικά δὲ μεγάλα καὶ πικρὰ ἐπιχρεμετίσας, ἱκανοὺς ἐξήγαγε πρὸς Σεωρίαν. Ἐορτῆς γὰρ ἀγομένης, πλῆθος λαοῦ ἐκίσει συνέτραχεν. Ὁ δὲ τοῦτο πεπονθὼς, ἰδὼν τὴν τοῦ λαοῦ συνέλευσιν, τὸν ἵππον δὲ ἐπὶ πλείον ἀγριούμενον, καὶ ἑαυτὸν ὑπὸ μηδενὸς βοηθούμενον, πτοηθεὶς μήποτε ὀλεθριωτέρου τι ὑποσταίη ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου, ἀνευθριάστος ἐνώπιον πάντων ἐστηλίτευσε τὸ ἑαυτοῦ ἀνόμημα. Καὶ εὐθὺς ὁ ἵππος παυσάμενος, ἔσθη ἐν ἡμερότητι. Καὶ λυθεὶς ὁ ἐπιβάτης, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, καὶ προσπεσὼν εἶδετο τοῦ Ἁγίου μὴ πλείω πειρασθῆναι ἔτι.

Καὶ χλωῦ ποτε, καὶ ἑτέρας γυναικὸς ἀλάλου, παραμυόντων ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου μεθ' ἑτέρων πολλῶν πρὸς τὸ θεραπευθῆναι, μίσως νυκτός, πάντων ἐν τῷ ὕπνῳ ἀσχολουμένων, ἐφάνη ὁ Ἅγιος, καὶ φησὶ τῷ χλωῷ· Ἄπειλε, ἔτι ἡμερίας οὖσης, κράτησον τὸ παλλίον τῆς ἀλάλου, καὶ θεραπευθήσῃ. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ κρατήσαντος αὐτὸ, ἐκείνη σπασθεῖσα, ἀνέκραξε κατεγκαλοῦσα δῆθεν τοῦ χλωῦ, καὶ ἰάθη λυθείσης τῆς γλώττης. Ὁ δὲ χλωὸς αἰδεσθεὶς, εὐθὺς ἀνέστη, φυγῇ μέλλων χρήσασθαι. Καὶ ἐπιγνόντες ἀμφοτέροι τὴν τοῦ Ἁγίου εἰς αὐτοὺς γενομένην θαυμαστοποιάν, ἐδόξασαν τὸν Θεόν.

Ἐβραῖος δὲ τις, ἔχων Χριστιανὸν προσφιλῆ, εἰς χώραν μακρὰν ἀποδημῶν, πολλάκις κατελίμπανεν αὐτῷ χρυσοῖον ἱκανόν. Τούτῳ ποτὶ παραβέμενος βαλάντιον διακοσίων νομισμάτων, ἀπέδημῆσεν. Ὁ δὲ Χριστιανὸς ἐμελέτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὴν παρακαταθήκην, ὃ καὶ πεποίηκεν. Ἐλθόντος γὰρ τοῦ Ἐβραίου καὶ ζητήσαντος κατὰ τὸ εἰωθὸς, οὐκ εἰδίδου αὐτῷ, λέγων· Μηδὲν παρακατατεθήκασ μοι τῆ φορᾶ ταύτῃ ὣν ἐπιζητεῖς. Ὁ δὲ Ἐβραῖος, ἀπροσδοκίτως τοῦτο ἀκούσας, ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονε. Καὶ εἰς ἑαυτὸν ἔλθων, φησὶ πρὸς τὸν Χριστιανόν· Ἐτέρου μὴ βλέποντος, ὄρκος διαλύσει τὸ ζητούμενον· καὶ ἔζητει διὰ τοῦ Ἁγίου ἐλεγχθῆναι τὸν μὴ ἀληθεύοντα. Ἀφικόντο οὖν, ὡς ἐκ συνθήματος, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ. Καὶ παρυθὺς ὁ Χριστιανὸς, μηδὲν μελήσας, δι' ὄρκου τὴν οἰκίαν ἕστασιν ἐβεβαίωσεν.

Ὡς δὲ, τοῦ ὄρκου ἀπαρτισθέντος, ἐξελθόντες τοῦ ναοῦ ἀμφοτέροι, τῶν οἰκείων ἵππων ἐπέβησαν, ὃ τοῦ Χριστιανοῦ ἵππος κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου ἀτακτῶν ἦν· καὶ τὸν χαλινὸν ἐκδακῶν, πικρὸν ἠπέλει τῷ ἐπιβάτῃ τὸν θάνατον. Καὶ τίως μὲν ἔρριψε κατὰ γῆς· διτηρήθη δὲ ἀσινης, μόνου τοῦ ἐγγχειρίου (μανδηλίου) αὐτοῦ ἀπολεσθέντος, σὺν κλειδίῳ καὶ βουλλωτηρίῳ χρυσεῷ ἐνί· εἴθ' οὕτω καὶ αὐθις ἐπιβάς, ἰπορευέτο, συνόντος αὐτῷ καὶ τοῦ Ἐβραίου, στυγνάζοντος καὶ ἐκ βάθους στένοντος, καὶ τὴν ζημίαν μὴ φέροντος. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἐβραῖος λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐπεὶ καὶ ὁ τόπος ἐπιτήδειός ἐστιν, ὦ φίλτατε, καταβάντες τῶν ἵππων, ἀπολάβωμεν τροφῆς.

Ἀρξάμενων δὲ αὐτῶν ἐσθίειν, μετὰ μικρὰν ἀτενίσας ὁ Χριστιανὸς, εἶδε τὸν ἑαυτοῦ δούλον ἐστώτα, καὶ κατέχοντα τῇ χειρὶ τῆ μιᾶ τὸ τοῦ Ἐβραίου βαλάντιον, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τὴν ἀπολεσθεῖσαν κλεῖδα σὺν τῷ ἐγγχειρίῳ. καὶ ἰδὼν ἐξεπλάγη, καὶ, Τί τοῦτο; πρὸς τὸν δούλον φησὶν. Ὁ δὲ, Φοβερός τις ἐφ' ἵππου, ἀπεκρίνατο, εἰς τὴν κυρίαν μου ἔλθων, καὶ ἐπιδοὺς αὐτῇ τὸ κλειδίον μετὰ τοῦ ἐγγχειρίου σου, πρὸς αὐτὴν εἰρηκεν· Ἐν σπουδῇ ἀπόστειλον τὸ τοῦ Ἐβραίου βαλάντιον, ἵνα μὴ ὁ ἀνὴρ σου κινδυνεύσῃ· καὶ ἰδοὺ λαβὼν τοῦτο ἦλθεν πρὸς σέ, καθὼς ἐπέταξεν. Ὁ δὲ Ἐβραῖος, περιχαρῆς γενόμενος, ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ Χριστιανοῦ πρὸς τὸν Ἅγιον. Καὶ οὗτος μὲν ἠντιβέλει βαπτισθῆναι, ὡς τοιοῦτου θαύματος αὐτόπτης γενόμενος. Ὁ δὲ Χριστιανὸς συγχώρησεν ἦται λαβεῖν, ὑπὲρ οὗ τὸ Θεῖον παρώργισεν. Ἀμφοτέροι οὖν λαβόντες,

καθὼς ἠτήσαντο, ὁ μὲν τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὁ δὲ τὴν συμπάθειαν, ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια χαίροντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίκτωρος.

Στίχ. Οὐ δειλιῶν ἦν οὐδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος,

Πᾶσαν μακρὰν που καρδίας θείας δειλίαν.

Ὁ ὕτος ἠγωνίσαστο ἐπὶ Ἀντωνίνου βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ δουκὸς ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀναγκασθεὶς γὰρ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, τοὺς δακτύλους πρῶτον θλάττεται, εἶτα εἰς κάμινον βάλλεται· καὶ διαρκείας ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳς τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀδραβῆς. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται· ὣν μηδὲν ἐνεργησάντων, ὃ ταῦτα κερασάμενος, τῷ Χριστῷ προσῆλθε πιστεύσας. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ πυρωθέντι ἐλαίῳ ἐμβάλλεται. Καὶ ἀναρτηθεὶς, λαμπάσι καταφλέγεται· καὶ κονίαν μετ' ὄξους ἀναγκάζεται τῷ σῶματι δέξασθαι· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται· καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς· εἶτα τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τότε τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου Διακόνου.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ φέρει·

Λυθεὶς δὲ φρουρᾶς σαρκικῆς, ἄνω τρέχει.

Ὁ ὕτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βικέντιος, ἐν Αὐγουστοπόλει τῆς Ἰσπανίας ὑπάρχων, καὶ διδάσκων τὸν λαὸν μετὰ καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Ἰλαρίου (ἢ Οὐαλλερίου), Διακόνος ὢν, κρατηθέντες ἀμφοτέροι, ἤχθησαν παρὰ τὸ βῆμα Δατιανοῦ τοῦ ἄρχοντος. Ὅς αὐτίκα σιδηροῖς αὐτοὺς περιβεῖς, εἰς πόλιν Βαλεντίαν ἀχθῆναι κελεύει, καὶ δυσωδιστατῆ φρουρᾷ καθειρχθῆναι. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἐξαγαγὼν τὸν Βικέντιον, κελεύει ξείσθαι, καὶ σταυρῷ καταπήγνυσθαι, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεσθαι· ἐκεῖθεν τε ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται, καὶ μασιζέεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται. Ἐξαρθρὸς δὲ γενόμενος ὄλος, ράβδους σιδηρᾶς πυρωθείσας ἐπὶ τοῦ στήθους δέχεται. Καὶ ἀπορρίφεις ἐν τῇ φυλακῇ, βοηθείας θείας καὶ ἀγγελικῆς ἀξιοῦται, καὶ αὐτίκα τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος.

Στίχ. Δένδροις Στεφανὶς προσδεθεῖσα φοινίκων,
Τῶν Μαρτύρων ἠνθησεν ὡς φοινῆξ μέσον.

Ἄστη, στρατευομένη τινὸς ὑπάρχουσα γαμητῆ, καὶ τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβομένη, ἐν τῷ βλέπειν τὸν Ἅγιον Βίκτωρα ὑπὲρ ἀνθρώπου πάσχοντα, ἤδη τὸν ἀνδρα ἀποβαλοῦσα, καὶ ἐν χρεῖᾳ τυγχάνουσα, ἐμακάρισε τῆς καρτερίας, καὶ τῶν στεφάνων, ὧν ὁ Θεὸς ἔμελλε δωρῆσασθαι αὐτῷ· δι' ἣν αἰτίαν τῷ Ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ ἐπεὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν προαιώνιον ὡμολόγησεν, ἐκτείνεται τὰς χεῖρας, καὶ δυσὶ φοινίξιν βία καμφοθεῖσι προσδεθεῖσα, ἀφίεται. Ὡν πρὸς τὴν ἰδίαν ἀποκλινάντων ὄρμην, αὐτὴ διαιρεῖται, καὶ εἰς δύο μερίζεται τμήματα, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὴν ψυχὴν ἀποδίδωσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου τῶν Στουδίου.

Στίχ. Πόλλας ἀμοιβὰς, Θεόδωρε τισμάκαρ,
Βίου μεταστάς, ὡς βιοὺς εὖ, προσδόκα.

Ὁ ὕτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κορροθύμου, γονέων εὐσεβῶν, Φωτινοῦ καὶ Θεοκτίστης. Παιδιόθεν δὲ τὸν ἐνάρετον βίον ἐλόμανος, γράμμασιν ἐκπαιδεύεται, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς γνώσεως ἀ-

νήθη. Τὸν μονήρη δὲ βίον ὑπελθὼν, καὶ πᾶσαν ιδεῖαν ἀρετῆς κατορθώσας, χρίσματος τῆς ἱερωσύνης παρὰ τοῦ μεγάλου Ταρασίου ἀξιούται. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πλάτωνος τηρικαῦτα ἠγουμένους τῆς Μονῆς τῶν Στουδίου τυγχάνοντος, καὶ παραιτησαμένου, ὁ μακάριος αὐτός τὴν ἡγεμονίαν ἀναδέχεται, καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιου ὁδηγῶν, καὶ ἐπὶ νομᾶς σωτηρίους ποιμαίνων.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας Θεόδωρος, καὶ Ταράσιος ὁ ἐν Ἀγίοις, ὁ μὲν ἀπωθεῖται τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ, μαστιγθεὶς, ἐν τῇ Θεσσαλονικῇ περιορίζεται, παρὰ Κωνσταντίνου υἱοῦ Εἰρήνης τῆς Βασιλίσσης, διὰ τὸ τὴν μὲν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα ἀποβαλεῖν, ἀγαγίσθαι δὲ ἑτέραν, καὶ διελεγθῆναι παρ' αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ Κωνσταντῖνος τυφλωθεὶς τῆς βασιλείας ἀπερρύαγη, ἀνακαλεῖται τῆς ἐξορίας Θεόδωρος. Ἀλλὰ καὶ αὐθις ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ παρὰ Λέοντος Ἀρμενίου τοῦ Εἰκονομάχου. Ἐκεῖθεν τε πάλιν παραπέμπεται ἐν τῷ τῶν Ἀνατολικῶν Σέματι, ἐν ᾧ περὶ τὰς ἑκατὸν μᾶστιγας περὶ τὸν νῶτον δεξάμενος, γενναίως ἐνεκαρτέρει. Καὶ αὐθις παρὰ τοῦ Στρατοπεδάρχου σφοδραῖς μᾶστιξιν αἰκίζεται. Καθεῖθεν ἐν τῇ Σμύρνῃ παραπεμφθεὶς, εἰρκτῇ δυσωδεστάτῃ ἐγκλείεται, καὶ τῷ βασιανιστηρίῳ ξύλῳ ἐμβάλλεται. Ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς βασιλείας ἀπερρύαγη, καὶ Μιχαὴλ τὰ σκῆπτρα ἐδέξατο, ἀνακαλεῖται τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας Θεόδωρος. Καὶ μικρὸν ἀνεθεὶς, τοῖς φίλοις συνῆν, καὶ μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν κατάξηρος, ὠχρὸς τὴν ὄψιν, μίξοπιλος τὴν τρίχα, καὶ ἐπιφάλακρος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Συναπέβαλον ταῖς πληγαῖς, σὺ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, τῆς ἀμαρτίας· καὶ στολήν, ἐνεδύσω μηκέτι παλαιώσιν, δεχομένην Μακάριε, ἣν ἐξύφανεν ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Τῆ πυρπολήσει τῶν πολλῶν, Μάρτυς καὶ σεπτῶν σε ἀγώνων, ἡ ἀκानθώδης πονηρᾶ. ἀδειῖα τεφρεῖται, αἱμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς ἀποσβέννυται, ἀγνώστιας ἐπηρμένη πυρὰ Παμμαίκαρ.

Εἴχων ἀφθόνους δωρεὰς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἐορτήν, ἐκτελοῦσι Μηνᾶ ἀξιάγαστε, καὶ συμπράττεις τοῖς ψάλλουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου, ὃν εὐλογῶσιν οὐρανῶν, αἱ Δυναμεις βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη.

Τοῦ Ὁσίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ιδῶν ὁ προγνώστης σου, τῆς διανοίας τὴν καθαρότητα, λογικῶν σε προβάτων, καθηγεμόνα Πάτερ προβάλλεται· ᾧ νῦν παμμαίκαρ, κραυγάζεις Θεόδωρε· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θεῖον εἰκόνισμα, μορφῆς τρισμάκαρ τῆς ἀνθρωπίνης Χριστοῦ, προσκυνῶν διετέλεις, τοῖς θεομάχοις ἀντιταττόμενος, μέχρι θανάτου, καὶ ψάλλων Θεόδωρε· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λόγος σου ἄλατι, διηρτυμένος ὠφθη Θεόδωρε, καὶ ὁ βίος σου Πάτερ, λελαμπρυσμένος αἴγλη τοῦ Πνεύματος· ᾧ νῦν ἀστράπτων, βοᾶς ἀγαλλόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδου νῦν πεπλήρωται, Δαυΐδ τοῦ θεοῦ ἡ θεία πρόρρησις· λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῶ προσώπῳ Θεογεννητορ ἀγνή, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦσι Θεόν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Οράθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρᾶς ἀπτομένης ἐξοπτόμενος, θυμα ὡς ἀμώμητον, τέλειον ὡς σφάγιον, ὡς ἱερεῖον ἔμψυχον, ὀλοκαυτούμενος, καὶ θεῖαν εὐωδίαν ἐκπέμπων, ἦν Θεὸς ὡσφράνθη, Μηνᾶ Θεοῦ θεράπον.

Συρόμενος Μάρτυς καὶ τριβόλοις, ὀξέσι κεντούμενος συνέτριψας, κέντρα τοῦ ἀλάστορος, ξίφει δὲ τεμνόμενος, ὡς ἐν ἐκτάσει πίστεως, ὅπλοις διέκοψας, ἀνόμων κεφαλᾶς Ἀθλοφόρε, μέλπων· εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῆ τοῦ ξίφους, στοργῇ συνεδέθης τελεώτερον, Μάρτυς τοῦ Δεσπότη σου· πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, νῦν δὲ ὄρας θεούμενος, Μηνᾶ καὶ μέλπεις αὐτῷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἰκεῖ ἐν γαστρὶ σου ὑπὲρ λόγον, ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν· βρέφος καθοράται δὲ, σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ πρὸ αἰῶνων ἄχραντε, ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς, ὃν πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει, κτίσις Θεοτόκε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σεσοβημένους ἔδειξας, θεοφόρε Θεόδωρε, τοὺς ἐφευρετὰς τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, διδασκῶν τὴν ἄχραντον, τιμητικῶς εἰκόνα Χριστοῦ, σέβειν προσκυνεῖν τε, καὶ τιμᾶν θεοφρόνως, καὶ μέλπειν τῷ Δεσπότη· ἱερεῖς εὐλογοῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Διὰ παντός τοῦ βίου σου, θεοφόρε Θεόδωρε, τῆς ὀρθοδοξίας, ὁδηγὸς γεγέννησαι, φωστῆρ

φαινότατος, Θεοειδής διδάσκαλος, τύπος Μο-
ναστών, καὶ ἀκριβής νομογράφος, διδάσκων
ἀναμέλπειν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψου-
τε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επὶ τῆς γῆς ἠγωνίῃσαι, εὐσεβείας διδάσκα-
λος, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδῆς συνήγο-
ρος, Παμμακάρι γενόμενος· ἐν οὐρανοῖς δὲ Δῶ-
ρον Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης ἀνεδήσω στεφάνους,
τὸν δρόμον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας,
Χριστὸν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, σωφροσύνη τὴν
ἔφεσιν, καὶ τὸ θυμικὸν δὲ τῇ ἀνδρείᾳ ἔ-
ζωσας, ἰθύνας Θεόδωρε, δικαιοσύνη πάνσοφε,
ἱεροπρεπῶς ταῖς ψυχικὰς σου δυνάμεις, συμφώ-
νως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερ-
υψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας, ταῖς οὐ-
λαῖς ἐξάλειψον, Θεὸν ἢ κηύσασα, τὸν ἐπὶ πάν-
των Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου
νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι,
λαὸς ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν δημιουργὸν, καὶ λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ Δ΄. Ἐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γῆ σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στερρόν, Μακάριε,
ἐναθλήσαν κατεκάλυψε· φέρει τὸ πνεῦμα
οὐρανὸς δὲ, σὺν πνεύμασι Μαρτύρων γηθόμε-
νον, καὶ φαιδροτάτῃ δόξῃ λαμπόμενον· ὅθεν σε
πάντες μακαρίζομεν.

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, ἰσαγγελον,
πολιτείαν ἀσπασάμενος· βλέπεις νοῖ κε-
καθαρμένω, Μηνᾶ τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα,
πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυ-
σίσαις ἀξιάγαστε.

Ιδὼν τὸν ποθούμενον Χριστὸν, πανεύφημε,
ἀπολαύεις τῆς Θεώσεως· ἔστις τοῦ πόθου
ἐπιφθιάσας, Μηνᾶ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον·
ἡμῶν δὲ μνημονεύοις τῶν πόθῳ σου, μνήμην τε-
λούντων τὴν πανίερον.

Θεοτοκίον.

Σαρκε καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν ἐκύησας, Θεὸν
Λόγον Μητροπάρθενε· ὅθεν κυρίως Θεο-

τόκον, καρδίᾳ σε καὶ γλώσση κηρύττοντες, φω-
νήν σοι τοῦ Γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα, Χαῖρε
βωῶντες πάντων Δέσποινα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ροαῖς σου τῶν δακρύων ὡς Ἀσκητῆς, καὶ
πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς Μάρτυς Χριστοῦ,
ἐκλαμπρυνθεῖς, λάμπεις ἐκατέρωθεν τηλαυγῶς,
δικαιοσύνην Ὅσιε, περιβεβλημένος ὡς Ἱερεὺς,
τῶν Δείων ἀνακτόρων, χορεύων ἐνδοτάτῳ, περὶ
Θεὸν Πάτερ Θεόδωρε.

Αγίως σου τὸν δρόμον διαδραμῶν, ἐν Ἀγίῳ
ἀγίοις σκηνώμασι, νῦν κατοικεῖς, στέφος
ἀφθαρσίας ἀπειληφῶς, καὶ βασιλείας ἔνδυμα,
μεγαλοπρεπές τε καὶ ἱερόν· ἐν οἷς ἠγλαῖσμέ-
νος, Θεόδωρε παρέστις, τῷ σῷ Δεσπότη ἀγαλ-
λόμενος.

Ιδεῖν κατηξιώθης τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν
Θεοφόρε Θεόδωρε, ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώ-
τατον ἀληθῶς· καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως,
διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς, τὸν νοῦν ἐλευθερώ-
σας, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, γεγενημένος ὡ-
φθῆς ἄριστος.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος Δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ
πάσας ἠκούσθη πανεύφημε, οἷα βροντῆ,
ταῖς τῆς οἰκουμένης ἐσχατιαῖς· ὡς ποταμοὶ δὲ
βρῦουσι, τῶν σῶν διδασμάτων αἱ διδαχαί·
Θεόδωρε διό σε, ὡς Δεῖον Διηγόρον, νῦν ἐπα-
ξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὡ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύ-
σιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λό-
γον ἐκ καρδίας τῆς ἐχυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦ-
ξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν
καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ
σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
» φθῆ τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τοὺς οὐρανοὺς ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν Οἰ-
κτίρμον, τὴν ἐκκλησίαν Μηνᾶς δὲ, Βί-
κτωρ, Βικέντιος κοσμεῖ, καὶ Στεφανίς, δι' ὧν
σῶσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Τοῦ Ὁσίου.

Υπὲρ τῶν Δείων εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶ-
σαν Ἐλίψιν, βασάνους καὶ ἐξορίας· διό

διπλοῦν καὶ τὸ στέφος, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, ἐδέξω Ὅσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ πανάχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦσιν, ἔνθα χορεῖται Ἀγγέλων, καὶ πάντων Ἀγίων δῆμοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλάθλοι τὴν τρισαυγὴ τῶν Μαρτύρων τιμήσωμεν χορείαν, Μηνᾶν τε καὶ Βίκτωρα καὶ Βικέντιον, ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωὴν· διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν· οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων· οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῷ γένει, ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ στρατευόμεθα, τῷ αἰεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Τὸν ἀριστεῖα τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶν τὸν αἰοίδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοὶ, ἐγκωσμίους μαρτυρικοῖς, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους πόλεμον ὑπελθὼν, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ οἰκουμένη εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τῷ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· ὅθεν κραυγάζω σοι· τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαιδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πάσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῷ Ἱεράρχῃ.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη Θαυμασίε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου, Ὅσιε Δεσπότη· διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἀγίε· ἢν πίστει ἐορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περισώζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοῦ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοῦς τὴν εὐδύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐνθεον, ὃ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρῳ σε σοφέ, καὶ τελειώσας, καὶ ποιίμνης οἴακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος, ἢν πρὸς λιμένας ὠδήγησας, τοῦ ἐνθέου θελήματος, Ἰωάννη Θεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε· πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας, τὰς σωτηριώδεις· τὸν γὰρ Θεὸν ὀλοσχερῶς, καὶ τὸν πλησίον Θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρηκεσας· διὰ τοῦτό σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἀγίε; ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ· ὄχετόν τῶν τοῦ Θεοῦ, χορηγουμένων δωρεῶν· πλημμύραν, διδαγμάτων τῶν τῆς χάριτος· κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως· προσεκτικὸν συντονώτατον· διδακτικὸν πρακτικώτατον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ὅσιε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν· φετουργὸν τοῦ νοουμένου, Παραδείσου τῶν πιστῶν· νομίμων, Θεοσδότων ἐμπειρότατον· δογματῶν, Θεοπνεύστων ἐπιστήμονα· ἐρμηνευτὴν εὐφύεστατον, καὶ παιδευτὴν ἱκανώτατον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Θαυμασίε; ὀρίστην τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτὴν· παι-

δευτήν τῶν Μοναζόντων, παρθενίας ὀδηγόν, δι-
καίως, ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα, ὡς πείρα,
διελθόντα τὰ ἐκάτερα. Πολλά τὰ σὰ προτερή-
ματα, καὶ ἔνθεός σου ἡ ἀσκησις. Ἰκέτευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Η τοῦ ἐλέους πηγὴ, τοῖς ἐνδεέσι πλημμυ-
ρεῖ, εὐσυμπαθήτους οἰκτιρμούς, Ἰωάννης
ὁ Χριστοῦ μιμητής, ὁ μέγας Ποιμὴν τῶν Ἀλε-
ξανδρέων καὶ φωστήρ. Δεῦτε κορεσθῶμεν οἱ
πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν
ἰλαρότητα· φιλευσπλάγχην γὰρ στοργῇ, Χρι-
στὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς πάλαι Ἀ-
βραάμ, τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη, καὶ παρρησίᾳ
πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, Δέσποινα τῆ κό-
σμη προσοίσω; εἰμὴ δακρύων πηγὰς, καὶ
ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μοι· ἀλλ' ἰλέω
σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθέ-
νειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· λύσον, τῶν πα-
θῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος,
δέομαι ἀπαλλάξον τὸν δοῦλόν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλω, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτη-
θέντα ὀρώσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ
ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες,
ἐμέ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ
προναάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι
ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πά-
θη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. Προσόμοια τῆ Ἱεράρχη.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, τῆς οἴκου-
μένης, τὸ περίβλεπτον καύχημα, τὸ κλέος
Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπίς, ἐγκρατείας
στάθμη, καὶ ἀσκήσεως, λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ,
κινδυνευόντων ἢ λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ
φρουρὸς ἀσφαλέςτατος, νόμος ἔμπρακτος, εὐ-
ποιίας τὸ πέλαγος· δότης ὁ ἰλαρώτατος, ὁ πᾶσι
τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως Παμμακάρα, τοῖς
σαὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώ-
πει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ τῶν πεινῶντων τροφεὺς, τῶν δεο-
μένων παροχεὺς ἀφθονώτατος, ἡ βρύσις
τῆς συμπαθείας, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καταπο-
νουμένων ἢ ἀντίληψις, χηρῶν ὁ προστατής, τῶν
ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων, ἀσφα-
λὲς περιβόλαιον, ἡ ὄξυτάτη, τῶν πιπτόντων ἀ-

νόρθωσις. Πάτερ ὑπερουράνιε, ἰλέω σου ὄμματι,
ἄνωθεν πρόσχες καὶ θείας, φιλανθρωπίας με-
ταίδοσιν, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία
τῆς νεότητος ἐνδοξε, τοῦ γήρως ἢ βακτη-
ρία, τῶν πλανωμένων ποιμὴν, τῶν ἀμαρτανόν-
των ἢ διόρθωσις, λειμὼν εὐωδέστατος, μυροθήκη
τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐποιίας, ποταμὸς ὁ ἀέν-
ναος, καταγωγίον, τῆς Ἁγίας Τριάδος σεπτόν.
Μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ρύόμενος θλίψεων,
καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κο-
λάσεως, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ
κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.
Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγ-
γέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀ-
μέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χρι-
στὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κυή-
σασα, θρηνωδοῦσα, ἀνεθόα μητρικῶς·
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ΄.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου
Πάτερ Ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλεί-
πτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας,
καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφό-
ρησας· καὶ γέγονας φωστήρ τὴν οἰκουμένην
λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν Ὅ-
σιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ο δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τῶν ἀνωτέρω Προσομιῶν τὸν τόπον ἀναπληροῦσι τὰ τῆς
Ὀκτωήχου Ἀπόστιχα ἐν τῷ χειρογράφῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ Δ'. Ὡδῆ.

Ὡδῆ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κερκομένη τὴν ἄτομον.

Τῆ συμπαθείᾳ τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ τῆ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Πάτερ πυρσευόμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τοῦ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρῶτατον, Ἰωάννη γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ δὲ αἰῶνας αἰεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῶ λογισμῶ, Πάτερ ἱερώτατε, ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἀφθαρτα, καὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς, βῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ο τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα πρὶν, Ὅσιε διάνοιαν, ἠλέησε πολλοὺς, τῇ Δείᾳ μεσιτείᾳ σου· ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμήθεια, Ἰωάννη πάνσοφε, Δεόφρον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἰνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συναΐψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδου καὶ σαρκός, φανείς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλὼν, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐθράβησε, καὶ Δείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὀσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς: Ἄρδει με Νεῖλος γνωστικῆ παγκαρπία.

Θεοφάνους.

Ὡδῆ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Αρδείαις σου Μάικαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύων πλουσίως, τὸν φυγέντα μου λογισμὸν, ὡς στάχυν τὸν ὕμνον σοι προσφέρειν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον.

Ρημάτων ῥοαί σε ὡς ἐξ Ἐδέμ, πανόλθιε Νεῖλε, προερχόμεναι προφανῶς, τὸ πρῶτον ἅπαν αἰωνιάως, τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δογμάτων καὶ λόγων ὁ ποταμὸς, τῶν σῶν Θεορρήμων, ταῖς καρδίας τῶν εὐσεβῶν, ἀρδεύων ποτίζει· δυσσεβῶν δὲ, καταποντίζει τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Εξήμεσεν Εὐὰς ταῖς ἀκοαῖς, ἰὸν ψυχοφθόρον, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής· Χριστὸν δὲ τεκοῦσα Θεομήτορ, τὴν τούτου βλάβην ἐθεράπευσας.

τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδῆ γ'. Ὁ ὑρανίας ἀψίδος.

Εὐπρεπὴς ὡσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν στέφανον, ἐπιφερομένη, ἐπώφθη σοι Ἀξιάγαστε, τοῦ Ἐλεήμονος, ἡ εὐσυμπάθητος χάρις, προσεφελομένη σε, πρὸς Δεῖον ἔλεος.

Ἰερόν ἐπὶ Δρόνον, ψήφω Θεοῦ ἐνδοξε, Πάτερ Ἰωάννη, καθίσας καθάπερ Ἄγγελος, σὺ πεπολίτευσαι, εἰρηνικαῖς ἀναφέρων, ἱεραῖς Δυσίας τε τῷ πανοικτίρμονι.

Τῆ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ θεραπεύων, δι' οἴκτον σάρκα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξένους ἀξέγους συνῆξας, πληρωτὴς προσάξεων, Δείων γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντός αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν, εὐσπλαγγνίας Δείλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

τοῦ Ὀσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἰνα τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Πνεύματος φέρῃ σου, ὁ λογισμὸς, τοὺς τῆς πονηρίας, λογισμοὺς ἀπεδίωξας.

Μύρον εὐωδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῶν ἐπνευσας, Ἱεουργέ, διὰ Δεωρίας, πρακτικῆς ἐκτιθέμενος.

Εβλυσας διδάγματα, σὺ ἐπουράνια Πάνσοφε, ὡς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς τροφίμους ἐπλούτισας.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πάναγνε, ἢ τὴν πηγὴν, τῆς ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὀσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ταῖς φρυγανῶδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἱεσία· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων ἐξισχύσει, Νεῖλε, εἰπεῖν τῆς πολιτείας τὰ ἄθλα, καὶ τοῦ βίβου σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους, καὶ πολλοὺς κόπους σου, οὓς ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας; ἀλλ' ὅμως ἴδε, αὐτῷ σοὶ κράζω·

Χαίροις Θεοῦ ποταμὲ χαρίτων· χαίροις Χριστῷ διδαγμάτων πλημύρα.

Χαίροις τῆς σοφίας κρατῆρ καὶ τῆς γνώσεως· χαίροις ἀθανάτων φυτῶν τὸ γεώργιον.

Χαίροις δόγμα πρακτικώτατον Θεοπνεύστων λογίων· χαίροις νόμου ἐμπειρότατε Θεοσδότη του ἔρμηνεύς.

Χαίροις τοῦ νοουμένου Παραδείσου φυτουργεῖ· χαίροις τῆς παρθενίας φυλακτήριον μέγα.

Χαίροις τερπνὴ κιθάρα τῆ Πνεύματος· χαίροις παθῶν ῥιζοτόμος μάχαιρα.

Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα· χαίροις πιστῶν γηγενῶν ὁ προστάτης.

Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ελεήμονα γνώμην ἀναλαβὼν, εὐσυμπάθητος ὡφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς ἐνδεέσι τε, Ἰωάννη Θεόπνευστε· διὰ τοῦτο κλησιν, τῇ πράξει κατάλληλον, παρὰ πάντας μάκαρ, Ἁγίους ἐπλούτησας· ὅθεν ὁ δοτήρ σε, τοῦ ἐλέους μεγάλως, Θεόφρον ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς κατελάμπρυνεν. Ἱεράρχα πανόλβιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν θεωρίαις, Θεολογίας ποταμοὺς ἐξηρεύξω, καταρδεύων καρδίας Νεΐλε Θεοφόρε, τῶν πίστει ἀρυσόμενων σῶν διδαχῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ καθαρὸν, καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν φωταυγῆ τε καὶ σεπτὴν, Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ σταθιρᾷ σου Θεομητορ πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ τῇ ἀλήκτῳ ἱεσείᾳ τοὺς ἐν πίστει, τὸν πανάγιον Τόκον τὸν σὸν σεβομένους, ἐκ πάσης ῥῦσαι ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, καὶ δίδου πρὸς τὸν Υἱόν σου οἰκειακὴν, παρρησίαν ὡς δυνατὴ, ἐξευμενίσασθαι αὐτὸν, εὐρεῖν ἡμᾶς διάλυσιν, ὧν ἐν βίῳ ἡμάρτομεν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὀρώσα τὰ σπλάγγνα ἤλγεις καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας· Οἶμοι! Τέκνον ἐμὸν, τίς ἢ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; Ἄνυμνῶ σου τὸ εὐσπλαγγνον.

τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Καθαρὸν καταγώγιον, ὡφθης τῆς Ἁγίας Τριάδος Ὅσιε, καὶ ναοῦ θεοῦ κειμήλιον, καὶ Ἀρχιερέων ἀκροθίνιον.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ σε, Κύριος προσέχων ὁ συμπαθέστατος, τὴν ψυχὴν σου καθηγάσεν, Ἰωάννη Πάτερ ἱερώτατε.

Εντολῶν ἀκαταίσχυντος, γέγονας ἐργάτης τοῦ Πανοικτίρμονος, καὶ ἐπλήσθης ἀγαθῶν αὐτοῦ, ἐν σκηναῖς ἀγίων ἀυλιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Γᾶσαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας καὶ κατευσῶσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Επανάγαγε Πάισοφε, τῆς τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, ὡς ἀντίλυτρον καὶ τίμημα, τῷ Θεῷ προσάγων τὰς ἐντεύξεις σου.

Γερῶς ἀνατάξασθαι, τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σοφίας τὰ δόγματα, δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως, σεαυτὸν Παμμακάαρ προεκάθηρας.

Λογισμῶν ἅπαν ὑψωμα, Πάτερ ἐπαιρόμενον ἔταπεινώσας, τῇ πλημύρᾳ τῆς σοφίας σου, ἀφανίσας τούτων τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ο Πατρὶ συναΐδιος, καὶ ὡς Θεὸς Λόγος τὸ πρὶν ἀσώματος, ἐπ' ἐσχάτων σεσωμάτωται, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου Πανύμνητε.

τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ε΄. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνοσίας.

Τοῦ νεκρωθέντος δι' οἶκτον, νεκρωσιν ἐκούσιον, Πάτερ σοφὲ μιμούμενος, ἐσταυρωθῆς κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ ζωῆς ὑπερκοσμίου, κατηξιώθης ἀξιάγαστε.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος, εἰρηνικὸς γενόμενος, καὶ πεινῶντων ἄρτος ἀδαπάνητος, καὶ πενήτων χορηγία, περιβολὴ τε γυμνητεύουσιν.

Θεῖαις μεθέξει Πάτερ, κατακαλλυνόμενος, οἶά περ Ἄγγελος, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱερούργησας, τοὺς πιστοὺς καταφωτίζων, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου, ταῖς φιληδονίαις τοῦ βίου, Ἄγνη πανάμωμε, τῷ φωτὶ τῷ σῷ ταύτην καταύγασον, ἢ τὸ φῶς Χριστὸν τεκοῦσα, τῆς ἀγνοσίας σκότος λύοντα.

τοῦ Ὁσίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Σοφίας ὀρεγόμενος Πάισοφε, τῆς ἐνθέου, σπουδαίως κατέλιπες, τοῦ βίου πᾶσαν προσπάθειαν.

Γνωστῶς σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως, Θεοφάντορ, νοητῶς κατείληφας, ἐνώσει θεία μνούμενος.

Νεφέλην σε τοῖς ὄμβροισ τῆς γνώσεως, Θεοφόρε, πᾶσαν κατακλύζουσαν, τὴν ἀγνωσίαν γινώσκωμεν.

Θεοτοκίον.

Ως κρίνον ἀναμέσον ἐκλάμπουσαν, τῶν ἀκανθῶν, εὐρῶν ὁ νυμφίος σε, Παρθενομήτορ ἠγάπησεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δεήσῃσι καὶ νησεῖα σχολάζων, καὶ ἀγρύπνως τὸν Θεὸν ἱκετεύων, ὀπτασιῶν, καὶ ὀράσεων θείων, κατηξιῶθης Θεόφρον πανόλβιε, μνούμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας σοφὴ καθαρότητι.

Ως Ἄγγελος μετὰ σώματος Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω, θυσίας εἰρηνικὰς, ἀναιμῆκτους τῇ πίστει, συντετριμμένη καρδίᾳ καὶ πνεύματι, μακάριε τῷ Ποιητῇ, Ἰωάννη προσφέρων γηθόμενος.

Οβίος σου ὑπὲρ ἥλιον λάμψας, συμπαιθείας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας, τὸ σκοτεινὸν, νέφος ἐξελανούσας, τῶν δεομένων πενίας πανόλβιε, θαλπούσας τε τοὺς τῷ κρυμῶ, τῶν δεινῶν κρατούμενους Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θρηγόροι Προφήται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγοῦμενοι θείῳ ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμούμενος, καὶ τὸν βίον πολιτεία φαιδρύνας, ἱεουργός, ἐχηρημάτισας θείος, τῷ Πλαστουργῷ μεσιτεύων καὶ πλάσματι, καὶ γέγονας περιφανῆς, καὶ περιβλεπτός Πάτερ διδάσκαλος.

Τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν προσήγγισας, καὶ τῷ θείῳ καλυφθεὶς Πάτερ γνώφω, παρὰ Θεοῦ, τῶν δογματῶν τὰς πλάκας, τὰς θεογράφους ἐδέξω πανόλβιε, καὶ δεύτερος ἡμῖν Μωσῆς, νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Ιέρευσας σεαυτὸν ἐκσιῶς, μυστικῶς ὡς ἐθελόθυτον θῦμα, τῷ Πλαστουργῷ, παριστάμενος Νεῖλε, καὶ θεωρία καὶ πράξει κοσμημένος· μνημόνευε οὖν καὶ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμη σου.

Θεοτοκίον.

Ιδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τῆ φρικτῆ σε μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεός, ἐν γαστρὶ σου, σκηνώσει, οἱ θρηγόροι Προφήται προήγγειλαν,

Παναίμωμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωῆς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῷ Ἱεράρχῃ. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκορπίσας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπέειληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τῆτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμη σου, τῆς ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Ὁ Οἶκος.

Ιδίον κάλλος ἐνθείς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὠραίαν συμπάθειαν, κόρην, ὠραίως κεκοσμημένην, τὴν ἐλεημοσύνην, κλάδοις ἐλαίας ἐν τῇ νυκτὶ ἀψευδῶς Ἰωάννη ἐώρακας, ἰλαρῶς σοι φθεγγομένην· Ἐὰν κτήσῃ με φίλην καὶ σύνοικον, ἄξω σε ἐνώπιον τῷ Βασιλέως Χριστοῦ· καὶ πεισθεὶς, τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχοι.

Ἰωάννης πένησι δούς καὶ σκορπίσας,

Ὡ ποῖα Χριστῷ νῦν παρεστῶς λαμβάνει!

Ὡχετο ἀκτεάνων δυοκαιδεκάτη Ἐλεπτής.

Οὗτος Κύριος ἦν τὸ γένος, Ἐπιφανίου τοῦ τῆς χώρας Ἀρχοντος υἱός. Γυναικί δὲ προσομιλήσας κατὰ βούλησιν τοῦ πατρὸς, καὶ παίδων πατῆρ γεγυῶς, ἐπεὶ τὸν βίον ἢ τε γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἀπέλιπον, πᾶσαν τὴν ἔφεισιν αὐτοῦ πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς, καὶ Θεοῦ ἀρέσκειαν ἔτρεψε· καὶ διὰ λαμπρότητα βίου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καθίσταται, τοῦ τῶν Ἀλεξανδρέων δήμου τοῦτον Ἡρακλείῳ τῷ Βασιλεῖ αἰτησαμένου. Ὅς, ἐπὶ τὴν λυχνίαν εὐαγγελικῶς τεθείς, δίκην πυρσοῦ τῇ οἰκουμένην ἐξέλαμψε, πρῶτος τὴν ἐν τῷ Τρισαγίῳ ὕμνω προσηθήκην κωλύσας, προστιθέντων γνώμη κακούργω τινῶν, τῷ Ἁγίῳ Ἀθανάτατος, τὸ Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Διαπρέφας δὲ ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλά, καὶ πλείστα πεποιηκῶς θαύματα, καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀφθόνως, καὶ τὴν τοῦ Ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν λαθῶν, καὶ τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπίσταις, αἰδέσιμος καταστάς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία καὶ βίβλος δηλοῖ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος· ἀλλὰ καὶ κτίσιν Λόγω κατάρδει, καὶ θανῶν, Νεῖλος μέγας.

Ούτος πολὺς ἦν ἐν λόγοις, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαυρικίου, Ἐπαρχος Κωνσταντινουπόλεως γνωρίζομενος. Σεμνῆ δὲ γυναικὶ σύζευχθεις, καὶ δύο τέκνα ἄρβεν τε καὶ Σῆλυ ἀποτεκῶν, τὴν ἑαυτοῦ πέπεικε σύζυγον, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλιπεῖν, καὶ τοῖς Αἰγύπτου μοναστηρίοις κατασκηνῶσαι· μερίσασθαί τε τὰ τέκνα, καὶ τὸν μὲν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν Θεόδουλον, τὴν δὲ τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. Καὶ οὕτω ποιήσαντες, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. Καὶ ἐπεὶ ὁ μακάριος Νεῖλος, τὸ Σίναιον ὄρος μετὰ τοῦ υἱοῦ κατελιπῶς, συνῆν τοῖς Πατράσι, βάρβαροί τινες ἐξαιφνης ἐπελθόντες ὡς Σῆρες, τὸν υἱὸν Θεόδουλον σὺν ἄλλοις πλείστοις αἰχμάλωτον ἔλαβον· ὃν ὡς αἰχμάλωτον Σρηνεὶ πλέον τοῦ καθήκοντος, καθὼς ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ συντεθέντι συγγράμματι ἐμφέρεται.

Τῆς Δείας δὲ καταξιωθείς ἱερωσύνης, καὶ λόγους ἀσκητικὸς πάσης σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ὠφελείας ἐκθεῖς, δυνάμει λόγου, καὶ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, πρὸς ἀσκησιν ἐπαλείφοντας, ἐπιστολάς τε καὶ κεφάλαια συνθεῖς πλείστα, καὶ πολλοὺς τῷ Δείῳ ἔρωτι δι' αὐτῶν τῷ Χριστῷ προσεικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Κεῖται δὲ, ὡς φασιν, αὐτός τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος, μεθ' ἑτέρων Ἀσκητῶν, ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ὁρφανοτροφείῳ, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου, ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ Βασιλέως κατατεθέντες.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ Θαυματουργῆ, Ἐπισκόπου Φραγγίας.

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἄξιός σου Μαρτίνε·

Ὄν καὶ λιπὼν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Ούτος ἦν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως· καὶ καταστάς ὑπ' αὐτοῦ στρατηγός, πρὸς τὸν βαρβάρων ἐκπέμπεται πόλεμον· καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἐναντίων ἰδὼν, ἔδεισεν, ὡς εἰκός. Κατὰ δὲ τοὺς ὄνειρους, ἐκ Δείας ἐπιφανείας, Σάρσος λαβῶν, τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελία, συμμίξας αὐτοῖς καὶ συμβαλὼν, πάντας ἐτροπώσατο· καὶ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως τυχῶν δεξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῶ τῶν οὐρανῶν Βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετελεῖ, ὡς τὴν ἀνέλπιστον νίκην παρασχομένῳ αὐτῷ δι' εὐποιίας μικρᾶς. Πρὸ γὰρ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου προῆλθεν αὐτῷ τις προσαιτίας· καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποκλεισμένην συμπαθήσας ὁ Ἅγιος, μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀπορήξας ἐπέδωκεν· ὅθεν ἔδοξε τὸν Κύριον ἐν τοῖς ὕπνοις παραστάντα λέγειν· Ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας, καὶ γυμνητεύοντά ἐνέδυσας, ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ ἐνίσχυσω σε, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν παρήξω σοι νίκην. Ἀνθ' ὧν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν μονήρη βίον μετέθηκεν ἑαυτοῦ. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ τῆ ἀσκήσει ἐγγυμνασάμενος, καὶ τὰς Δείας ἐκμελετήσας γραφάς, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Κωνσταντινῆς τῆς πόλεως, τῆς κατὰ Γαλλίαν κειμένης. Οὗτος τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι νεκροὺς ἀναστήσας, καὶ περισσερὰν ζῶσαν εἰς χρυσὸν μεταβαλὼν, ὡς ἂν τοῦ ἐπιδομένου βοηθήσῃ τῆ χρεία, καὶ πάλιν εἰς ὃ ἦν ἀποκαταστήσας αὐτήν, καὶ ἕτερα πλείστα πεπονηκῶς θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶ Ἁγίου Προφήτου Ἀχιά.

Στίχ. Ὅτι Προφήτης Ἀχιά, πρὶν τεθναίνει,

Ἰεροβοάμ μάρτυς, υἱὸς Ναβάτου.

Ούτος ἦν ἀπὸ Σηλωμ, ἐκ πόλεως Ἡλεί, ὅπου ἦν ἡ σκηνὴ τὸ παλαι. Οὗτος εἶπε περὶ Σολομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ Κυρίῳ· καὶ ἠλεγξε τὸν Ἰεροβοάμ, ὅτι δόλω πορεύεται κατὰ Κυρίου. Εἶδε καὶ ζευγὸς βοῶν πατρύων τὸν ναὸν, καὶ κατὰ τῶν ἱερέων ἐπιτρεχόντων, ὃν

περ ἔλθόντες οἱ Βαβυλώνιοι, τεῦτον ἠροτρίασαν. Προεῖπε δὲ καὶ περὶ τοῦ Σολομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκοτήσουσι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ· καὶ ἀποθάνων ἐν εἰρήνῃ, ἐτάφη ἐγγὺς τῆς δρυὸς Σηλωμ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχ. Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτίνος,

Ἐβλήφεν, ὡς ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Ούτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Σαβωρίας τῆς Ταφωνίας, ἐπίσημος τῷ γένει, καὶ παρὰ τοῖς Ἰλλυριοῖς μέγας γνωρίζομενος, καὶ ἀποστολικὸς ἐμπρέπων ἀξιώμασιν. Οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν τῶν Ἀρείου φρονούντων, καὶ πολλάκις δημοσίᾳ τυφθεὶς, ἐξῆλαθη· καὶ εἰς Μιδιόλανον ἀνελθὼν, τὰ αὐτὰ πέπονθεν ὑπὸ Αὐξεντίου τοῦ Ἐπισκόπου, Ἀρετιανοῦ καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. Ὄθεν ἀναγκασθεὶς, Ταλάρειαν τὴν νῆσον καταλαμβάνει, ἔρημον οὖσαν καὶ ἄοικον, καὶ τῷ Τυρρῆνικῷ πελάγει ἐγγίζουσαν, ρίζαις μόναις βοτανῶν ἀρκούμενος. Ὄθεν ὕστερον καὶ ἐπισκοπεῖν ἐπετράπη τὴν ἐν Ταρακίνῃ Ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῆ φιλοπρωχία ἐξήστραψεν, ὡς τε πρῶν μὲν πάντα πένησι διαδοῦναι· μετὰ δὲ ταῦτα εἰ τύχοι αὐτὸν ἐν περιβολαίῳ σκέπестhai, καὶ ριγούντα δεῖσασθαι, τοῦτο ἀπὸ τῶν γονάτων διακόπτειν, καὶ τῷ δεομένῳ ἐπιδιδόναι. Ἀλλὰ καὶ νεκρὸν ἰδὼν ἐκκομιζόμενον ποτὲ, ἐπεὶ ὁ συκοφάντης Σάπτεσθαι αὐτὸν οὐ συνεχώρει, λέγων χρεωστῆσθαι παρ' αὐτοῦ χρυσίνων σταθμῶν, ἐκείνον μὲν ἀνέστησε· τοῦτον δὲ ψεύστην ἐλεγχθέντα, ἀποθανεῖν ἀντ' αὐτοῦ ἐκέλευσεν. Οὕτως οὖν δεαρέστως καὶ ἐπὶ τοιούτοις θαυμαστῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀντωνίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Εὐφρος Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον,

Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἦν τὴν ἡλικίαν προβεβηκώς· ὁ δὲ Νικηφόρος, καὶ Ζεβινᾶς, καὶ Γερμανός, νέοι ἔτι ἀκμάζοντες. Κατασχεθέντες δὲ ἐν Καισαρείᾳ, καὶ τὸν Χριστὸν παρῆρσία ὁμολογήσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Μαραθῷ δὲ ἡ παρθένος, ἐκ Σκυθοπόλεως οὖσα, ἐν πάσῃ τῇ πόλει θριαμβευθεῖσα γυμνή, πυρὶ παραδίδεται, καὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Εργοῖς τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος, ἐβεβαίωσας, καὶ μακαριζομένων, συνετάγης χορῶ, ὑπάρξας ἐλεήμων, καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι, Ἰωάννη Θεοφόρε.

Μέλitos γεῦσις ἡδυτάτη, μετενήνεκται εἰς δόκιμον χρυσὸν σοι· τῆ πλουσία σου γὰρ, προσέχων προαιρέσει, ὁ Ποιητὴς πλουσίας σοι, χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει Τριάδος ἀνεσπέρου, λαμπρυνόμενος θερᾶπων τῆς Τριάδος, τοὺς τιμῶντάς σε νῦν, φωτίζεις μελωδοῦντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Μὴν τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ὑποστάσει μιᾷ, ὁρῶμε-

νον Παρθένε· ὦ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Καταρδόμενος Πάτερ, ὑετοῖς ἑρανοῖς, ὠφθης πολύφορος, καρποῖς ὠραιοτάτους, προσάγων τῷ Δεσπότῃ, τοὺς ἐν πίστει κραυγαίζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡσὴ Παμμακάρο γλῶσσα, καταρράκτας δογμαμάτων, ἀναπετάσασα, αἰρέσεως τὴν πλάνην, συντόμως κατακλύζει, τοὺς πιστοὺς ἐκδιδάσκει· Ὁ τῶν Πατέρων βοᾶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολιτείαν Ἀγγέλων, μετὰ σώματος Πάτερ, ἐν γῆ ἐβίωσας, καὶ θείαις θεωρίαις, τῶν ἄνω θαυμάτων, ἐνετρύφας καὶ ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγαίζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ἡ Νικηταί τυράννου.

Φωταυγῆ ἀστέρα, ὁ Χριστὸς ἐν ὑψέει σε τῆς Ἐκκλησίας, ἀναδείξας Πάτερ, διὰ σοῦ τοὺς μέλποντας, πίστει φωτίζει· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ελεήμων ὠφθης, πρᾶος, εὐσυμπάθητος, ἀκακος Πάτερ, πλοῦτος πενομένων, καὶ στολὴ καὶ ἔνδυμα γυμνητευόντων, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Μάρκου θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἔργοις ἐνθέοις, ἐξαιρέτως Πάτερ, ἐλεημοσύνη τε καὶ συμπαθεία· Ἐλεήμων ὄθεν, ὑπὲρ πάντας κέκλησαι, τοὺς ἐν συμπαθείᾳ, ἐκλάμπαντας Ἁγίους. Θεοτοκίον.

Ρεῖθρου ζώντος ὠφθης, Παναγία σκηνώμα, ἐξ οὗ πιόντες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Μουσικῶν ὀργάνων.

Αρετῆς ἀντείχου τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας, καὶ ταῖς αὐτοῦ νῦν ἀστραπαῖς, λαμπόμενος κραυγαίσεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνωστικὴν πλουτήσας ἐπιστήμην, πρακτικῆς ἐπέβης εὐδοξίας, τῆς χάριτος μαρμαρυγᾶς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κοσμικῆς θορύβου ἀποδράσας, ἡσυχίας ὄρω προσωρμίσθης, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐνέκρωσας κραυγαίζων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ασφαλῶς γινώσκοντες Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λόγον, ὑμνοῦμέν σε πανευσεβῶς, οἱ πίστει μελωδῶντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» **Μ**λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἠνύμουν, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ' Κυρίως Θεοτόκον.

Γδοῦ σε μετὰ τέλος, μέσον συλλαμβάνει, δυαῖς Ἁγίων Πατέρων ἐν μνήματι, ἱερωτάτην τιμὴν σοι, Πάτερ προσνέμουσα.

Ως ὄρθρος ὡς ἡμέρα, Πάτερ Ἰωάννη, ἡ φωταυγῆ σου ἐξέλαμψε κοίμησις, φωταυγοῦσα τοὺς πιστεῖ, σὲ μακαρίζοντας.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων τε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡσὴ καὶ Ἁγίου λείψανον, πηγὴ θαυμάτων ὑπάρχει, τοῖς σοὶ προστρέχσι. Θεοτοκίον.

Φανεῖσα πλατυτέρα, οὐρανῶν Παρθένε, τὸν φλογισμόν μου στενήμενον πλάτυνον, χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεικνύουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ρηγνύντα προσπαθείας τῆς κοσμικῆς, τὰ δεσμά καὶ Θεῷ συγγινόμενον, σὲ καθαρῶν, Πάτερ ὁ ἀλάστωρ βαρβαρικᾶς, σοὶ τρικυμίας ἤγειρε, λύειν σου νομίζων τὸ σταθερὸν· τῇ θείᾳ δὲ προνοίᾳ, τὰς τούτῃ διεκρούσω, μηχανουργίας παναοίδιμε.

Πλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαῖς, διδασκαίς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας, τῶν εὐσεβῶς, πίστει προσιόντων σοὶ τὰς ψυχὰς· καὶ γὰρ κρατῆρι πάνσοφε, Νεῖλε τῆς σοφίας τῷ καθαρῷ, τὰ χεῖλη προσπελάσας, ἐξήντησας ἀφθόνως, καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδεδώκας.

Ἰέρευσας προθύμως Πάτερ σαυτὸν, μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον, τῷ Πλαστηργῷ, τῆτον ἀγαπήσας εἰλικρινῶς· ἔ νῦν τῷ θρόνῳ πάνσοφε, Νεῖλε παριστάμενος ἐκτενῶς, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, τελοῦντάς σου τὴν μνήμην, ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας Παρθένη τῆς γυναικός, τὸ ὀλίθημα, Λόγον κηύσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερράγμένους ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον, τὸν δὲ εὐσπλαγχνίας ὑπερβολὴν, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, καὶ σώσαντα τὸν κόσμον, τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθεισιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία
» γίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπὴν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων ἀρδείαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεῖλε θεόφρον δυσώπει, ταῖς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι, ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σέ ἀνιμνούντων καὶ ζέσει.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένη Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασιάνων.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶ Πατέρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν ταῖς ἕρανοις, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας ταῖς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένη παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σῶση, ἅπαν γένος τῶν βροτῶν· καὶ γάρ σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦμεν Μητροπάρθενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η Ἄμεμπτος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεθόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, μὴ καταλίπης με τὴν δούλην σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσόστομου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὸν Βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμήσας καλῶς τῇ ἐγκρατεῖᾳ Πάτερ, καὶ Ἡλίαν τὸν μέγαν, νηστείας καὶ ἀγνείας, ζήλω τρωθείς, ἀμφοτέρων Χρυσόστομε, βασιλικῆς τυραννίδος κατατολμῶν, ὡς ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας Χρισθ.

Θεῖα ἐμπνεύσει τῷ Λόγῳ, διαδραμῶν γραφικῶς, πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογματῶν σου Πάτερ, ἐφώτισε τὸν κόσμον, ἀνοίξας ἡμῖν, τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον, τὴν τε πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, καὶ Χρισθ τὸ Εὐαγγέλιον.

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀκηλίδωτον φῶς, ἠλιακὰς ἀκτῖνας, καταλάμπει τῷ κόσμῳ, δογματῶν εὐσεβείας, Πάτερ σοφὲ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκει καὶ δαδουχεῖ, τὴν οἰκουμένην πρὸς εὐσεβειαν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Γέγονας Χρυσόστομε, θεόπνευστον ὄργανον, δι' οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐφώνησε· τῇ εὐσήμεν γὰρ βοῇ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου· καὶ μιμητὴς γενόμενος τῶν Ἀποστόλων Ὁσὶ, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκείνον, ὃν ἐπόθησας. Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ Παμμακάριστε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ἁλῶν Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

Σάλπιγξ χρυσοειδής, λαμπρῶς ἀναβοῶσα, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, εἰδείχθης Ἰωάννη, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Νόμον ὡς Μωϋσῆς, ἐδέξω ἐκ Κυρίου, Χρυσόστομε τὸν κόσμον, σοφίζων καὶ φωτίζων, τοῖς θεοῖς σου διδάγμασιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Κήρυξ ὡς ἀληθῶς, τῆς θείας βασιλείας, ἐγένου Χρυσολόγε, βωῶν, Μετανοεῖτε, βυθίζων τὴν ἀπόγνωσιν.

Δόξα. Ὁμοιον.

Τριαῖδος τῆς σεπτῆς, τὴν μίαν μοναρχίαν, ἐδίδαξας πιστεύειν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, Χρυσόστομε Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν Λόγον, δυσώπει Θεοτόκε, μετὰ τοῦ Χρυσολόγου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ, Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ, Ἀπολυτίκιον.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογεῖμεν τὴν Ἀ' Στάσιν τοῦ Ἀ'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ, τὸ, Κύριε ἐκέκ ραξα, ἰστωῖμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογματῶν πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμὸς διδαγμάτων μελιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτίσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑψηλίον· τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνωσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἀμαρτίας, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ο ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἢ εὐλάλος καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρστων τὸ θησαύρισμα, ἢ πέτρα ἢ ἀρήκτος, τῶν πισῶν ὑπογραμμός, τῶν Μαρτυρῶν ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ἤμοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν

προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Τὶς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράξως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γινόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τῆς στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμαζέται θέλῃσι παρὰ Κυρίου. Διὰ τῆτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκευάσα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσαίμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμῆ χειλῆ ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθεᾶ ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκησι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος.

(*) Τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν μὲν τοῦ Σολομῶντός ἐστιν, ὡς καὶ τὰ ἐφεξῆς δύο ἐκ τῆς Σοφίας τοῦ αὐτοῦ· οὐ συγκροτεῖται ὁμοῦς ἢ ἄλλῃ περιεχθῆναι αὐτῶν κατὰ σειρὰν τῶν ἐδαφίων τούτου, ἢ ἐκείνου τοῦ Κεφαλαίου, ὡς σημειοῦνται ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' εἰσὶν ἠρανισμένα ἐνθεν κακείθεν, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐδαφίων, πρῶτύτερον τὰ πολλὰ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. i. 32. **Σ**τόμα δικαίου ἀποσταζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὀλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δικαίος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίαν καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τῆς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τῆς ἀξίως αὐτῆς αὕτη περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστής ἐγενόμην τοῦ καλλεῖν αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστι ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφᾶς λόγων, καὶ λύσει ἀνιγμάτων· σημεία καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσει καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἔστιν ἀγαθῆ. Ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσης ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τί εὐάρεστόν ἐστιν παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήση με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξη με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς.

Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ. 14. **Ε**γκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἔστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὧς ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἔστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτῆς· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον· ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλος Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἔστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτήν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνώσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσει ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροῦς ἐλέγχουσα ἢ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὀσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἔστι, καὶ ἐναντιῆται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγελῆται γνώσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομαζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐνοιῶν ἡμῶν· Βαρὺς ἔστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ· εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἰδῶμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεῖ καὶ βασιάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα

ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἢ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ· ὁ αἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὀσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῶ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Φωστήρ Ἰωάννη, στόμα χρυσεμφανές, ἐγκαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδιαίτημα Γραφῶν μυσταρχικῶν, σὺ τοῦ παναχράντου Ἁγίου Πνεύματος, ἀκήρατος θησαυρὸς ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπεύφρανας πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριῶδει σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ. Παρρησίαν οὖν εὐράμενος πρὸς τὸν Θεόν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἀνω κληρουχίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ ἀγιώτατε.

Ὁ αὐτός.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας τῶν αἵρέσεων. Καὶ νῦν μὴ παύση πρεσβεύων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα, τὸν ἀκακὸν καὶ ὀσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸ χρυσίπνοον στόμα τῆς χάριτος, ἀνευφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα· Μετάδος ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν σου Πάτερ, εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σε ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμῳ χρυσῷ περικοσμηθεῖσα, Ἰωάννη Χρυσόστομε, νυμφικῶς χαίρωσα βοᾶ σοι· Κεκόρησμαι ἐκ σῶν χρυσοβρύτων ναμάτων, καταγλαῖσθεισα χρυσοφαέσι καὶ μελιχρύσοις πόμασιν· ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πραείων σου παραινέσεων· καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν νοητὸν νυμφίον ἐνῆμαι, συμβασιλεύουσα αὐτῷ. Διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κρίζομεν· Μὴ ἀποκάμης δεόμενος, ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἴληφας Ἱεράρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμῳ ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ σαφῶς

ἀνεδείχθης· καὶ ὧν αἰεὶ ἠνωμένος φωτὶ, φῶς προσελαίμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους. Πρέσβευε Χρυσόστομε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Ρήμασι χρυσαυγεστάτοις, τὰ πέρατα σαφῶς κατήρδευσας, χρυσόρρυτον ἔχων, τήν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα πανόλβιε· καὶ πάντα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σε, χρυσεργὲ τῶν δογματῶν σου, καὶ βίβλους συγγραψάμενος χρυσογραφικαῖς, ἀνέπτῃς εἰς οὐρανοῦς. Διὸ βοῶμέν σοι· Χρυσόρροα καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Δερμανοῦ.

Επρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, Ἰωάννην αὐχεῖν Ἀρχιερέα, ὡς περ τινα κόσμον βασιλιχόν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα, πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα· καὶ πάντας συναγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν ἁσμάτων θεοπρεπῶν· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Χρυσολόγε καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος κεκτῆμεθα, Θεοτόκε ἄχραντε, καὶ εὐδιον λιμένα καὶ ὀχύρωμα· διὸ δεόμεθα, οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι· Κυβέρνησον καὶ διάσωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγὲς καὶ τερπνόν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ θεόπνευστον ὄργανον· ἡ γλῶσσα ἢ φιλανθρωπῶς, τῆς μετανοίας ἡμῖν, τοὺς ποικίλους τρόπους ὑπογράφουσα· ὁ νοῦς ὁ χρυσύμορφος· χελιδῶν ἢ χρυσόστομος· πειριστερά τε, ψαλμικῶς τὰ μεταφρένα, χρυσαυγίζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι· ρεῖθρον χρυσοειδέξατον, προχέον τὰ νάματα· στόμα τὸ θεῖον καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις τῶν ὀρφανῶν ὁ Πατήρ· ἀδικουμένων ὀξυτάτη βοήθεια· πενήτων ἢ χορηγία· ἢ τῶν πεινῶντων τροφή· τῶν ἀμαρτανόντων ἢ διόρθωσις· ψυχῶν εὐστοχώτατος, ἰατρὸς καὶ σεμνότατος· θεολογίας, ὑψηλῆς ἢ ἀκρίβεια· ἢ σαφήνεια, τῶν Γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος νόμος ὁ πρακτικώτατος· κανὼν ὁ εὐθύτατος· ἢ θεωρία καὶ πράξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Οίκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱερωμένον σεαυτὸν ἀπέτελεσας· ἐν σοὶ γὰρ τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν ἀγίῳ ναῶ, καὶ καθαρωτάτῳ Πάτερ ἔθεντο· σαφῶς κυβερνήσας γὰρ, τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώματος, ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῶ διετήρησας, τὴν διάνοιαν, τῶν παθῶν καθαρεύσας· ὅθεν θεοειδέσματος, Παμμακάρ γενόμενος, τῆς Ἐκκλησίας προέστης, ἱεραρχία κοσμημένος, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδειχθῆς Χρυσορόημον Χρυσόστομε, χρυσεργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου Πάναγνε, Χριστός, ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδαμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγελου· χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δεῖξαι τὴν τεκῆσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύσας ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτῆρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν

ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας τὴν φιλαργυρον πλάιην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὄθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμνῆς σου, ἀπελάθης μακάριε· Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζαλῇ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλυδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· πρέσβευε τῷ σῶ Ἰγῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δῆναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκευὸς ἐνθεὸν τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδειχθῆς Ἱεράρχα Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, τοῖς δεομένοις ἐπάντησας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λιμῶνα τῶν λόγων τῶν θρονονύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοὶ, ὡς διδασκλήντες ὑπ' αὐτῆ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφρατος τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται, Ἀγνή Ἀειπαρθένε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσέοις λόγοις σου, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζει ναίματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεύει νοσήματα, τῶν σὲ ὑμνούντων, παμμακάκρ Χρυσόστομε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο ὅτε ἐχθρα συνόδου οὐσα παράνομος, οὐτε μῖσος ἀγούστης οὐσης παράφρονος,

ταῖς ἀρταῖς τὰς ἐν σοὶ Πάτερ κατέσβησαν· ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρὶ, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, τὴν παναγίαν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὡς πάντα, ὅσα βούλει καὶ δύνασαι.

Οἱ Ἀναβαθμοί, το Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου, τὴν μνήμην Γεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖρεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοῦσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι. Οἱ Κανόνες· ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ε'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἦγρὰν διοδοῦσας ὡσεὶ ξηραίν, καὶ τὴν
» Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ
» Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
» ἡμῶν ἄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μητὲρ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεικῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παραὶ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Εν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνῃ Ἄγνη, ἀξίωσον, ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τοῦ Πνεύματος μέλπω σὲ τὸ χρυσοῦν στόμα.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῆς μετανοίας γεγωνὸς θεοτόκτου, κήρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν παλαιοῦν πταισμάτων, θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ολὴν τὴν αἴγλην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος, ὀλολαμπῆς ὠφθης, σύλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, φωτεινὴ τε νεφέλη, παμμακάρι ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν Ὀρθοδόξων συστήματα.

Υπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος, θεία διδάγματα, χρυσοειδῆ γλώσση, γνώμη τε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας· τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γὰρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὠφθης θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγγνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνας Παρθένος ἀμόλυντος (*).

Καταβασία· Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου· Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σὺ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφστών ἡ
» ἀκρέτης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ θεογεννήτορ Παρθένε· σὺ με κυβερνήσον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνῃ Πανύμνητε,

(* Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ δεύτερον Κανόνα τοῦ Ἁγίου, εὐρυθμον καὶ γλαφυρόν, πρὸς τὸ, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου· καὶ τῶν μὲν Τροπαρίων Ἀκροστιχίς ἐστὶ τὸ Ἀλφάθητον, τῶν δὲ Θεοτοκίων, Φιλοθέου· ἀναμφιδόλως Φιλοθέου τοῦ Πατριάρχου, τοῦ καὶ ἄλλων Κανόνων ποιητοῦ. Μετὰ τὴν γ'. Ὡδὴν, ἔχει προσίτι καὶ δεύτερον Κοντάκιον, πρὸς τὸ, Τῇ ὑπεράμωμον καὶ Οἶκον, πρὸς τὸ, Ἄγγελος πρωτοστάτης, ἀμφοτέρωσιν οὐκ εὐκαταφρόνητα ὄντα, ἴσως τοῦ αὐτοῦ Φιλοθέου ποιήματα.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάκραντε.

Ευεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυΐ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσεροῖς πάθεισιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γνώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε καὶ ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Νοῦν σὺν Χριστοῦ πεπλουτηκῶς, σὴ καθαρᾷ πολιτεία, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς ὑψηγῆς, δημιουργὸς Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριῶδεις θεόπνευστε.

Εκ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀένναον πηγὴν, τῶν διδαγμάτων ἤρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Υλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας τῆ πανσόφῳ γεωργία τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἐδείξας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροισι, ταύτας ἐπάρδων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὀλως Παρθένε, ἐνδαιίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἀγίωσύνη Πανάμωμε.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμόν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὄδυρμόν, τὸν ἐλπεινότερον χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὀμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχῆ μου καὶ στέναξον·

καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπέιχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν μόνην Ἄγνην, δι' ἧς πταισμάτων, δίδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσι.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδή δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα σου
• καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγγνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ο ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράνδαντον, κεκτημένοι σε Πανάμωμε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Απολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χαριστήρια, ἀναμείλομεν ἐφύμνια, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Επὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρώστιας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Αλλον ἡμῖν, τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, ὁ προνοία, πάντων προμηθούμενος, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστὸς, σὲ τῆς οὐρανοῦ μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, Ἰωάννη παμμακάρε Χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννην, πάντας τὸν χρυσώσαντα, χρυσαειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ κόσμον γλώσση φαιδρύναντα, χρυσοῦ λαμπροτέρα, καὶ φωτὸς πληρεστάτη, ἐκβρουύση τὴν χάριν τὴν ἐνθεον.

Οῖλος Θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον· ὅλος ὤφθης, ὄργανον τοῦ Πνεύματος, ἀναφωνοῦν, πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν, καὶ κάλλος ὑποφαῖνον, οὐρανῶν βασιλείας, Ἰωάννη παμμακάρε Χρυσόστομε.

Σὺ τοῦ Θεοῦ, τὴν εὐσπλαγγνίαν ἐκήρυξας, μετανοίας, τρόπους ἐκτιθέμενος· καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγὴν, ἀρίστα διδάσκων, παμμακάρε καὶ τελεώτατα· καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων, παραινέσεις ὑφαίνων, πανσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Μετά Θεόν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα· σὺ γάρ Μητήρ, Θεοῦ ἐχρημάτισας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Δημιουργοῦ, τοῦ τὴν ἡμετέραν, μορφὴν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῆ δόξῃ τῆ θείᾳ δοξάσαντος.

Καταβασία: Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσταίμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόνηρωπε.

Εμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἣ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἀγνή, ἢ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ιᾶσαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ε'κκλησίας φωστῆρα, πάντες σε γινώσκομεν φωτοειδέστατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἀναρπαζόντα ταύτας τοῦ φάρυγγος, τοῦ θανατηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὴν αἰώνιον Πάτερ αἰοῖδιμε.

Λύεις τὰς παρατάξεις, τῶν αἰρετιζόντων, σὺ περιφραξάμενος, εὐσεβείας ὄπλοις, καὶ ἀνδρεία ψυχῆς ἱερώτατε· συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν Ὀρθοδόξων, τὰς χορείας συνδέσμῳ τοῦ Πνεύματος.

Πλήρεις ὡσπερ φιάλαι, ἀρωμάτων ἐνθέων αἰσιαγόνες σου, καὶ τὴν οἰκουμένην, νοσηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι, τῆ τῶν νοσημάτων, μυρεψικῆ μυσαγωγίᾳ, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου Πάισοφε.

Θεοτοκίον.

Ως Θεὸν συλλαβοῦσα, τὸν δημιουργόν τε καὶ κτίστην καὶ Κύριον, γενεαί σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἀγνή μακαρίζουσι· καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ Ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσιν.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ

» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, ἐαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτην σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουράν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διὰ παντός, τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι πανάμωμε.

Ως τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ε'ν κλίῃ νῦν ἀσθενῶν κατὰκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κηύσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σοφία πνευματικῆ, τὸν κόσμον ὅλον ἐπλούτισας, τοῦ λόγου διανομεύς, γενόμενος πλούσιος· πλουσία γὰρ ἄνωθεν, ἱεράρχα χάρις, ἐξεχύθη σοῦ τοῖς χεῖλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπὴ, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου· ἡ δύναμις δὲ τῶν σῶν, ῥημάτων Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πανεύσημος, οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα,

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν, χιτῶνα περιβαλλόμενος, Παμμακάρι τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὠφθης, περιδέξιον ἐδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ο'παντοκρατορικῆ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὸ ἀσθενές τῆς σαρκός, ἐκ σοῦ περιβάλλεται, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν ἀνθρώπων ὁ Φιλόνηρωπος.

Καταβασία: Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε'κ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλῶν πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν. Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεία σαφῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὅλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον, ὃν αὐ-

τὸς ἐμεγάλυνε· φησὶ γὰρ τῷ Προφῆτῃ ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. Ὁ οὖν ἐν τοῖς παλαιοῖς τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην· τὸ τάλαντον γὰρ ὃ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναι μοι, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ἀνυμῆσαι αὐτόν. Τῶν περάτων γὰρ ὑπάρχει καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἄφηκεν ἡμῖν ἄλλο ταῖς βίβλους στόμα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην σίγησεν χρύσεια χεῖλη. Ὅστις ὁ μέγας φωστήρ, καὶ διαπρύσιος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, Πατὴρ Σεκούνδου στρατηλάτου, καὶ μητρὸς Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθύς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτῆσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ, καὶ τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετέλθε, φοιτήσας παρὰ Λιβάνιον καὶ Ἀνδραγάθιον, τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστάς, εἶτα παρὰ τὰς ἐν Ἀθήναις. Μελετήσας δὲ καλῶς τὴν τε τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν Χριστιανῶν γραφῆν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἀγνεία καὶ καθαρότητι τὸν βίου κοσμήσας, εἰς τὸ τοῦ Κληρικῆ ἀνάγεται σχῆμα παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Μελετίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, παρὰ δὲ Φλαβιανοῦ Διάκονος, καὶ Πρεσβύτερος γίνεται.

Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους, κρείττους ἀριθμοῦ, περὶ τε μετανοίας, καὶ τῆς ἐν ἡῶσι καταστάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν θεόπνευστον Γραφὴν ἐρμηνεύσας, ἐπεὶ Νεκτάριος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφω τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ Βασιλέως Ἀρκαδίου προσταξί, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπεμφθεὶς, Ἀρχιερεὺς τῆς Βασιλίδος καθίσταται πόλεως, κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. Ἐπέτεινε δὲ πλέον τὴν ἐν ταῖς ἐρμηνείαις τῆς Γραφῆς σπουδῆν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε.

Τοσοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατεῖα, ὡς βραχέος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς χυλοῦ, καὶ ὕπνου μικροῦ· καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' ἵστάμενος, καὶ σχοινοῖς τισὶ διαβασταζόμενος· εἶδέ που ὀκλάσει, καθεζόμενος. Τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς θεομένους φιλανθρωπίας, καὶ ἑτέροις πολλοῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος· ἔθεν καὶ ἐν λόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακεισθαι, καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι.

Διὰ τοι τοῦτο καὶ Εὐδοξία τῇ βασιλίσει πρώτον προσέκρουσε, καὶ εἰς ἔχθραν κατέστη. Ἡ μὲν γὰρ ἤρπασεν ἀμπελῶνα χήρας τινός, καὶ ἡ χήρα ἐπεβοᾶτο ζητοῦσα τὸ ἑαυτῆς· καὶ ὁ Ἅγιος παρήγει, τὸ ἀλλότριον μὴ κατέχειν· καὶ μὴ πειθομένην τὴν βασιλίδα διήλεγγε, καὶ τῷ κατὰ τὴν Ἰεζάβελ ὑποδείγματι ἐστηλίτευεν. Ἡ δὲ ἀποθηριῶ-

ται, ἐγκρατῶς ἔχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τοῦ θρόνου ἀπελαυνε αὐτόν, τὸ μὲν πρώτον δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δεύτερον Ἐπισκόπων, οἱ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον, ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἶτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κουκουσῷ τῆς Ἀρμενίας ἐξορισθεὶς, καὶ ἑλίψαι προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ θρόνου καθόδον καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξετασθέντες δειναῖς καὶ διαφόροις, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀνομησάσης, καὶ τοῖς Ἐπισκόποις γενομένης ἀπωλείας προξένου. Φασὶ δὲ, ὅτι, μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτὴν, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ, ἐνθα κατετέθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύο· ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσοστόμου τίμιον λείψανον, καὶ ἀποτεθῆναι ἐνθα νῦν ἐστὶ, τοῦ κλονοῦ καὶ τῆς κινήσεως ἔστη.

Ταῖς τοῦ Χρυσορρήμονος πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» **Δ**ες ἐν Βαβυλῶνι, ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» **Τ**ριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» **σ**αν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» **εὐ**λογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰ-
κονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου,
κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προστάτιν ἀνέδει-
ξάς. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας
τὴν σὲ κηύσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας,
καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδει-
ξάς· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελήτην τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἀ-
γνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμά-
των, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει
κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας
Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ
σκέπῃ σου τῇ θεῖᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ
τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Τοῦ Ἁγίου Θεοῦ συγκατάβασιν.

Χρηστότητος ἄβυσσον, καὶ εὐσπλαχνίας
μεμυημένος Θεοῦ, ἐγγυώμενος ὄφθης, τὴν
σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμοῶς, καὶ ὀλοψύχως
Κυρίῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ρυθμίζεις Χρυσόστομε, ταῖς διδασκαλίαις σου
πᾶσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπεύεις,
τὰς ἀρρώστιας ὡς συμπαθέστατος, καὶ εὐδρο-

μῆσι συμπάλλεις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υψώθης γενόμενος, ἐκλελεγμένος ὄσιος ἄκακος, ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνην κραυγῶν Πανόλβιε· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἀχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φθορᾶς· ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγαῖζομεν· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» **Τ**στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαφιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ταῖς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δεξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ ταῖς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν ταῖς ἐφοδούς Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οἶνονεχῶς τοῖς λόγοις σου, ὀμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεολογίας, τὸ σεπτὸν μουῦμα, καὶ πᾶσαν καρπαῦμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς κακίας, ἀποφεύγομεν βλάβην· κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου, βωῶν. Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χρυσόστομε, τῇ συμπαθεστάτῃ παρρησίᾳ χρώμενος, καὶ τῇ ἐλεήμονι, καὶ φιλανθρώπῳ Πάτερ στοργῇ· σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην καὶ προστατήν, καὶ θερμότατον πρέσβιν, θεόφρον Ἱεράρχα, παμμακάρι Ἰωάννη.

Νεανικὴν τὴν ἐνστασιν, ἀταπεινώτον φρόνημα, πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, βασιλεῖς ἐνδείξαι, θερμῶς προῖζάμενος, ἀδικημένων Ὅσιε, καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων, Πατῆρ γεγεννημένος, στοργικῇ διαθέσει, βωῶν· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ θεηγόροι γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ καὶ θαυμαστήν σου Παρθένε· διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία; Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείασι σὲ μεγαλύνοντες.

Ροήν μου τῶν δακρῶν, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κηύσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τείχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίω διαπρέψας ἀγγελικῶ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κτησάμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν, σωθῆναι θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πίστει, διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου Τρισμάκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζῶν ὑπερυψοῦντες τὴν ἄληκτον· σὲ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἀνεδείξεν ὁ Χριστὸς, καὶ ποταμὸν προχέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιρροαῖς, τρυφῆς ὄντως χειμάρρου, ἀφέσεως τε ρεῖθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπὲρλαμπρος· σὺ γὰρ φωστήρ, ὡφθης εὐσεβείας θεοφεγγῆς· καὶ τῆς ἐνθέου γέγονας, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής· διό σε χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Αγνή δεδοξασμένη Μητῆρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περισώζε, τῶν πειρασμῶν, ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς· ὡς γὰρ

Θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖν, ἀνίεις ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρθένε· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία: Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φαιδρύνεται λαμπρύνεται, ὡς Χρυσόστομε Πάτερ· ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται, τῶν πιστῶν γεραίρουσαι, τὴν παναγίαν σου μνήμην· σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης, σωτηρίας ὁδηγός, καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ χρύσειον καὶ εὐλαλον, τῶν Γραφῶν τὴν σαφήνειαν, Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτοῦ στηριχθέντες.

Θεοτοκίον.

Παρθένε παναμώμητε, Κυρία μου καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσόσωμῳ, πειρατηρίων ῥύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ αἰώνιων ἅπαντας, ἀγαθῶν ἀξιῶσαι· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας· καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόριν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Οστύλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νόμασι, τῶν δογματῶν κατάρρυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἔνθεος, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω Χρυσόστομος.

Ἥλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστήρ φαεινότητος, λαμπρὰς φανοτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσσης, τῇ κοσμικῇ διαπαντός, χειμαζόμενος ὁ προσκαλούμενος, πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄδικως τῆς ποιμήνης σου, ἀπελαθεῖς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς

ἐξορίαις τε· ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Χρυσέοις ἔπεσι, καὶ θεοφθόγοις διδάγμασι, κατακοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πλοῦτον πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σὰ θεοπαράδοτα λόγια· διό στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθῶν, πλεξαμένη τοῖς ἄσμασι, τῇ ἱεραῖ σου προσφέρει μνήμη, πάγχρυσε τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη Θεόσοφε. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν Ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδονται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ΄. καὶ ε΄. Ὡδή.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην,

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα.

Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ λην ἀποθέμενοι.

Πράξιν μὲν ἐπίβασιν, εἰλικρινοῦς θεωρίας, θεωρίαν τέλος δέ, φιλοθεοῦ πράξεως Μακαρ θέμενος, τὸν Χριστὸν ἠξίωσας, τοῦ Πατρὸς τὴν δόξαν, ὑποδεῖξάι σοι τὴν ἀφραστον· καὶ γὰρ ἐφίσται, πᾶσα λογικὴ φύσις ἐνδοξε, Θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος· καὶ τοῦ ποθουμένου τετύχηκας, τούτῃ παραυτίκα, δεξάμενος σφραγίδα τὸν Υἱόν· ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεῖαις ἀναβάσει, διαπαντός κεχηρημένος ὡς Μωσῆς τὸ πρότερον, τὸν Θεὸν θεάσασθαι ἐπεπόθησας· καὶ γνωστῶς εἶδες δέ, τὴν

αὐτοῦ εἰκόνα, δεδεγμένος πρὸς ἐμφέρειαν· Πατρός γάρ σύντομος, γνώσις ὁ Υἱὸς καὶ ἀπόδειξις· Υἱὸς δὲ καὶ Γεννήτορος, μία ἡ οὐσία γνωρίζεται, καὶ ἡ διὰ πάντων, ταυτότης ἀναφαίνεται σεπτῶς, καὶ βασιλεία καὶ δύναμις, δόξα καὶ προσκύνησις.

Οργανον κρουόμενον, ταῖς Δείκασιν ἐπιπνοαῖς, καὶ ταῖς ὑφηγήσεσι, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας· καὶ τὸ ὑπερκόσμιον, μελωδῶν ἐν κόσμῳ, τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγελίον, πυρίνη γλώσση σου, πᾶσαν τὴν ἀπάτην κατέφλεξας, ὡς ὕλην εὐκατάπηστον, καὶ ὡς χόρτον γῆς μαραινόμενον· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων, Δεσπότην τε καὶ Κύριον Χριστόν, τῆ οἰκουμένη ἐκῆρυξας, Φίλιππε Δεσπέσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντος.

Τοῦ μεγάλου Φίλιππε φωτὸς, ταῖς ἀσπρακαῖς πυρωθεῖς, παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστῆρ· τὸν Πατέρα δὲ τῶν φώτων, ἐν Υἱῷ ζητήσας εὐρες· ἐν τῷ φωτὶ τὸ φῶς γὰρ εὐρίσκεται· καὶ γὰρ οὗτος σφραγὶς ἰσότητος, δηλῶν τὸ ἀρχέτυπον· Ὅν Ἀπόστολε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ Δείῳ, περισώζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυαδί φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ τοῦ παραδόξου Δαύματος ().*

Ο τοῦ παραδόξου Δαύματος! ὁ τοὺς ἰχθύας ποτέ, σαγηνεύων Ἀπόστολος, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, ἀλιεὺς Δεοπρόβλητος· λόγων σαγήνη, ἔθνη ἐζώγησε· Σταυροῦ ἀγκίστρῳ, κόσμον ἀνείλκυσε· Ὡς οἶον θῆραμα, τῷ Χριστῷ προσήγαγεν, ὁ Θεουργός! οὐπὲρ τὸ μνημόσυνον, νῦν ἐορτάζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο τοῦ παραδόξου Δαύματος! ἀποσταλεῖς ἐκ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον λύκων πρόβατον, ἀπτοήτως νῦν πρόεισι, τοὺς θῆρας ἄρνας, πίστει ἀνέδειξε· τὸν κόσμον

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐνταῦθα μὲν ἔχει Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου, εἰς δὲ τοὺς Αἶνους τὰ παρόντα προσόμοια· τὰ δὲ ἐκεῖ προσόμοια ἐλλείπουσιν ὁλως.

θεῖως, μετεστοργεῖωσεν· Ὡς ἔργα πίστεως! ὡς δυνάμεις ἀρρήτοι! οὐ ταῖς εὐχαῖς, σωσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ δηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ο τοῦ παραδόξου Δαύματος! φρέαρ πηγάζον ζωὴν, ἐν σοφίας ἐντλήματι, τοῖς ἐν κόσμῳ πέφηεν, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος· ἀφ' οὐπὲρ ρεῖθρα, δογμάτων πρόεισιν· ἐξ οὗ Δαυμάτων, ρεύματα πίνομεν· Ὡς οἶα δεδρακε, φοβερά τεράστια, ὁ Θεουργός! οὐπὲρ τὸ μνημόσυνον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος β΄. Βυζαντιοῦ.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χριστῷ· καὶ σφραγισθεῖς τῷ ἐμφυσήματι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπεσταλῆς ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα, ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε Ἀπόστολε· καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ Δείου σὺ πόθου, διὰ βασάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχὴν σου τῷ Θεῷ παρεδωκας. Αὐτὸν ἰκέτευε παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου· Ἀπολυτικίον, Ἦχος γ΄. Ἀπόστολε Ἁγιε Φίλιππε. Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν εὐκλεῆ Φίλιππον ὕμνῳ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ωδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι τῆς τοῦ Χριστοῦ θεϊκῆς λαμπρότητος, ἐνηδόμενος τρανῶς, θεοκήρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Ο τοῦ Πατρὸς σοὶ τὴν δόξαν δι' ἑαυτοῦ, ὑποδείξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν, σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σῆν, προγενώσκων ἀρετὴν, θεομακάριστε.

Νῦν οὐκ αἰνίγμασι βλέπεις, οὐδὲ σκιαῖς, οὐδ' ἐσόπτροις Πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστόν, ἀλλὰ πρόσωπον ὄρας, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Εκλελοιπότην Ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰουδα Πάναγνε, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεός, προελθὼν Ἠγούμενος τῆς γῆς, τῶν περὰ τῶν ἀληθῶς, νῦν ἐδασίλευσεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Υπάρχων ἔμπλεως φωτός, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγαλῷ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθη Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιππε δεσπέσιε.

Κρηπίς δογματῶν εὐσεβῶν, ἡ σὴ μυσταγωγία, τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη· δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Υἱὸν, ἐπέγκωμεν συμφυῶς, ἠνωμένον, ὄντα τῷ Γεννήτορι.

Λυχνία γέγονας χρυσῆ, δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ αἶδιον φέγγος, καὶ φωτίζων τῇ αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε πανάριστε. Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ Πάναγνε σεμνῆ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σέ προσδοκίας· ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθῆς, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
 » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
 » ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
 » τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ελατήρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθεὶς, καὶ φωστήρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθεὶς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα· καὶ ναὸς εἰδῶλων, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν Δείαν μου μνήμην, λαμπρῶς ἑορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ομβροφόρος νεφέλη πνευματικῆ, ἀληθῶς ἀνεδείχθη τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτιζων ὡς ἄρουραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· διαδραμῶν γὰρ τῷ λόγῳ, δροσιζεις τὰ πέρατα, ὑετοὺς προχέων, τὰ μύρα τῇ λάρνακι· ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὁσμήν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας. Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφυγιόν, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σε Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι

τῷ ἀχρεῖῳ! Διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοὶ τὸ, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ηλίου σκηνῶμα, Χριστοῦ τοῦ ὄντως φωτός, καὶ ναὸς ἀνεδείχθη χωρητικὸς, ταύτου τῆς λαμπρότητος, καὶ οὐρανὸς δόξαν Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Φθαρείσης πάθει, τῆς ἀνθρωπότητος, ἐμβληθεὶς Δεῖον ἅλας παρὰ Χριστῷ, ταύτης ἀπεξήρανας, τὴν σηπεδόνα τὴν δεινὴν, Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Γσχῆ Φίλιππε, Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν δαιμόνων τοῦ στίφους καὶ δυσσεβῶν, ὠφθης δυνατώτερος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβοῶν, ζωῆς Δείας εὐαγγέλια. Θεοτοκίον.

Λιμένα εὐδίων, Χριστὸς ἀνεδειξ, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σέ ἀληθεῖ, Δέσποινα πανάμωμε, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

ᾠδὴ ε'. Τῷ Δείῳ φέγγει σου Ἀγαθῆ.

Γὸν ψυχόλεθρον τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀλεξικαίκοις σου, Θεορόημον παλάμαις ἐξήρανας, τοὺς θανατηφόρῳ κεκρατημένους βυθῷ, χαλεπῆς ἀλγηδόνης ἀναρρύόμενος.

Πυρίπνου ὅλος ἀναδειχθεὶς, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐπιδημίᾳ, καὶ χάριτι Φίλιππε, τοὺς ἀποφυγέντας ἐν ἀθείας κρυμῷ, τῇ τῆς πίστεως Δέρμη ἐζωοποίησας,

Πλησίον γέγονας τοῦ Χριστοῦ, τὰς ἐνδιδόμενας σοὶ λαμπηδόνας, ἀμέσως δεχόμενος, καὶ διαβιβαζων τοῖς σοὶ προστρέχουσι, φωτίζων καὶ προσάγων, τούτους τῷ Κτίστη σου.

Θεοτοκίον.

Ολόγω πάντα δημιουργῶν, καὶ σοφῆ προνοίᾳ κυβερνῶν, μόνος ὡς βούλεται Κύριος, ἄκρα εὐσπλαγχνίᾳ, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ, καὶ σὰρξ ἀνερμηνεύτως Πάναγνε γίνεται.

ᾠδὴ ς'. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Νεμομένην, καὶ λυμαينوμένην, βλέπων τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, τὰ σα βεῖλη τὰ ἠκονημένα, τοὺς Ἀποστόλους τείνας ἐξαπέστειλας, καὶ δῆνοιξας θώρακος πτυξίν, Χριστέ τοῦ δράκοντος, ἅπαντας τῆς αὐτοῦ, λύμης καὶ φθορᾶς Σῶτερ ἰώμενος.

Υπερτέρῳ, φέγγει καταλάμπων, ὠφθης κατὰ πᾶσα ἀστραπή, τῇ οἰκουμένη φαίνων, καὶ ὡς ὄρος γλυκασμὸν σαλάζων, ὡς Θεῷ δρόσος

οὐρανόθεν πίπτουσα, ὡς Ἀπόστολος ἐκλελεγ-
μένος, τὴν δωδεκάριθμον, φαλαγγα συμπλη-
ρῶν, τὴν τῶν Μαθητῶν Χριστοῦ Πανόλβιε.

Μυθεῖς σου, τὸ τοῦ μυστηρίου, βάθος ὁ
Θεῖος Μαθητής, ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐ-
πιβλυζόντα τρυφῆς χειμάρρου, ὡς ἐπικλυζόν
κύμα δόξαν ἔθνεσι, σὲ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως,
καὶ τὴν σὴν ἔνδοξον, κένωσιν Ἀγαθῆ, τὴν ὑπὲρ
ἡμῶν εὐηγγελίσαστο. **Θεοτοκίον.**

Νεκρουμένους, καὶ ἀπολλυμένους, πάντας
θανάτῳ τοὺς βροτούς, σὺ τὸν Χριστὸν
τεκοῦσα, τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν, ἀνεκαλέ-
σω πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐφώτισας ἐσκοτι-
σμένους, καὶ ἠλευθέρωσας, λύσασα τὰ δεσμά,
τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν Πανύμνητε.

Ὁ Εἶρμος.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
κητώσις Ἰωανᾶς σου γὰρ τὸν τύπον φέ-
ρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆς δοθέντος, ὡς
ἐκ θαλάμου τοῦ θνήσκοντος ἀνέθορε· προσεφώνει
δὲ τῆς κουστῳδίας· Οἱ φυλασσόμενοι, μάταια
καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπτε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ως ἀπαρχαίς.

Ο μαθητής καὶ φίλος σου, καὶ μιμητής τοῦ
πάθους σου, τῆς αἰκουμένη Θεόν σε ἐκή-
ρυξεν, ὁ θειόλογος Φίλιππος. Ταῖς αὐτοῦ ἰκε-
σίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν
σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ρεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὑδά-
των τὴν φύσιν δειμαίμενος· τὴν καρδίαν
μου στήριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας
τῷ λόγῳ σου· καὶ φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ὁ
τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος, ἵνα λέγω
καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω
τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Συναξάριον.

**Τῆς ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίπ-
που, ἐνός τῆς πρώτης χορείας τῶν Δώδεκα.**

Στίχοι.

Ἀρθεῖς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,

Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα Σῶτερ ἐκτίει.

Ἦρθης κακκεφαλῆς δεκάτη Φίλιππε τετάρτη.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς πόλεως συμπολίτης Ἀν-
δρίου καὶ Πέτρου. Πολὺς δὲ ὢν τὴν σύνεσιν, ταῖς
βίβλοις τῶν Προφητῶν προσκαίμενος, παρθένος διὰ βίου
παντὸς ἐγνωρίζετο. Τούτου εὐρών ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Βα-
πτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, προετρέπετο ἀκολουθεῖν. Ὁ δὲ,

μετὰ τοῦτο συντυχὼν τῷ Ναθαναὴλ, ἔφη· Εὐρήκα-
μεν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Να-
ζαρέτ· καὶ ἄλλα πολλὰ ἴσθιν ἰδεῖν ἐν τῇ θειοπνευστῇ
Γραφῇ καίμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος οὖν τὴν Ἀσιατίδα γῆν
κληρωθεὶς, τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συνα-
πτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαρκικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ οὐ-
σα ἡ Μαριάμνη, τούτοις ἀκολουθοῦσα διηκόνει.

Ἐπεὶ δὲ τὰς τῆς Μυσίας καὶ Λυδίας διέβησαν πόλεις
εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμῶν
καὶ ἑλίψεως ὑπέμειναν, μαστιγούμενοι, ραβδιζόμενοι, ἐγ-
κλειόμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν ἠγαπημένον Μα-
θητὴν καὶ Θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν κηρύτ-
τοντα τὸν Χριστὸν· ὅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Νι-
κάνορος ἐπίστευσε, καὶ ἡ τοῦ Σταχῆος οἰκία ὑπὸ τοῦ Ἀν-
θυπάτου καὶ τοῦ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος, ἐπὶ
τῆς πλατείας τῆς Ἱεραπόλεως συρεῖς, εἶτα τοὺς ἀστραγά-
λους τρυπηθεὶς, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνητήθη· καὶ οὕτως εὐ-
ξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Αὐτίκα δὲ ἡ γῆ,
τρόμῳ ληφθεῖσα, καὶ ἦχον ἐκπέμφασα, ἐσχίσθη, καὶ πολ-
λοὺς τῶν ἀπίστων κατέπειν. Οἱ δὲ λοιποὶ, φοβηθέντες, τῷ
Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαριάμνῃ προσέπεσον κρημαμένους
οὔσι καὶ αὐτοῖς. Καὶ λύσαντες αὐτοὺς, προσήλθον τῇ ἀ-
ληθινῇ πίστι. Εἰς οὗτω συνέστειλαν τὸ λείψανον τοῦ Ἀ-
ποστόλου, καὶ τὸν Σταχῆν Ἐπίσκοπον ἐν τῇ πόλει κατα-
στησάμενοι, αὐτοὶ ἐν Λυκαονίᾳ ἐξέδραμον.

Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαινότατος Ἀστὴρ, καὶ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀ-
πόστολος, ὡς ἐπ' αὐτὴν ἦε τὴν Γαλιλαίαν κηρύσ-
σων, ἐτι τῷ βίῳ περιῶν, γύναιον αὐτῷ προσυπαντᾶ, ἐκ-
κομίζον παιδίον τεθνηκόσ, καὶ οἶα Μήτηρ, ἀμέτρως ἐκό-
πτετο. Ταύτην ὁ κηρύσσων κατοικτείρας, καὶ τὴν δεξιάν
τῷ τεθνηκότι προτείνας, **Ἐγχειραί·** κελεύεισαι ὁ
ὑπ' ἐμοῦ κηρυττόμενος, ἔφησεν, Ἰησοῦς ὁ Χρι-
στός· καὶ ὁ λόγος ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνέγερσιν, καὶ
τῇ πενθούσῃ βακτηρίᾳ τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τὴν
οἰκίαν παρασκευάσεν. Ἡ δὲ, τῶν ἰχνῶν τοῦ θαυματουργοῦ
δραξαμένη, **Ὁν ἀνέστησας,** ἔλεγε, δι' ὑδάτος
ἀναγέννησον σὺν ἐμοί. Καὶ τυχοῦσα τῆς χάρι-
τος, Ἀπόστολος ἐγγόνει, πᾶσιν εὐαγγελιζόμενῃ τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς τὴν ἀνάστασιν.

Ἦγε δὲ τοῦτον (ὁ Φίλιππος) καὶ ἐπ' Ἀθηναίων· ἔνθα
τὸ ἀπλοῦν τοῦ λόγου κᾶν εὐτελίξειν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλου-
το, ἢ πρᾶξις τῶν παραδόξων τούτοις ἀντεπισχεῖν ἐπειθε.
Καὶ λοιπὸν τί δὴ πράττειν ὀφείλομεν, ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ πε-
ρὶ λόγους ἐσπουδακότες, τούτου τοῖς λόγοις ἠπτώμενοι; καὶ
γὰρ, ὡς ὁρᾶτε, ἄγροικος οὗτος καὶ ἄπολις, ἐν δὲ τοῖς ἔρ-
γοις ἡμῶν ἐγκρατής καὶ περιφανῆς ἀναδείκνυται. Τοι-
γαροῦν δὲ ἐπιστολῆς σηματοῦμεν τῷ Ἀρχιγραμματεῖ τῶν
Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ δόξαν οὗτοι κρατῶ-
ναντες, ἱκανὸν πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποστελλοῦσιν. Ὁ γοῦν
ἀποσταλεὶς, ἔσω τῆς Ἱερουσαλήμ γεγυῶς, μετὰ τὴν ἐ-
πίδοσιν τῆς γραφῆς, διὰ λόγων τοῖς Ἀρχουσίαι ἐπε-
τρᾶνωσε τὰ τῆς γραφῆς, λέγων· Τούνομα Φίλιππος,
ἐκ τῶν ὧδέ τις λέγων εἶναι, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς· ὃς ἄ-
γροικον μὲν ἐπιφέρεται λόγον, οὐ μικρὸν δὲ τὴν ἡμῶν
ἐπίσειον καρδίαν καὶ πατρίδα, καινὸν διαγγελῶν ὄνο-
μα Ἰησοῦν· ὃ καὶ χρώμενος ἐπὶ γλώττης, ἀποτρόπαιον
εἶχε δαιμόνων καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. Ἀλλάγε σὺν
τούτοις, καὶ τοῦτο κατ' ἐκπληξιν ἐπραξεν. Ἀπολιπόντα
τινὰ τὸν βίον, καὶ πρὸς τὸν χῶρον τῶν τεθνεώτων με-
ταχωρήσαντα, τῇ τοῦ Ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνέστησε. Λεί-
πεται τοιγαροῦν εἰγεσθαι τὰ ἡμῶν, καὶ τὰ τούτου ἀξεί-
νεσθαι, εἰμὴ τάχιόν τις πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν παραγίνοι-
το. Καὶ δὴ ἐξ αὐτῆς μετὰ σοβαρᾶς καὶ ἀλαζονικῆς

φαντασίας τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀρχιεραμμεαὺς καταλαμβάνει, κατὰ Φιλίππου σφόδρα χαλεπαίνων. Καὶ μῆτε ἄρτου γευσάμενος, μῆτε τινὸς ἄλλου τῶν σώματι χαριζομένων, ὑψηλὸν αὐτῷ γενέσθαι βῆμα παρηγγυάτο. Καὶ τὴν ἔξαιλον τῆς ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλὼν, εἰς τὸν δικαστικὸν περυσιωμένος ἀνεῖσι θρόνον, πάντων τῶν ἰλλογίμων τῆς πατρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων μετὰ θεοὺς παριστηκόντων. Ὅμως προσκληθεὶς ὁ Ἀπόστολος μίσου, τῷ Ἀρχιερεῖ ἀπολογησόμενος ἴστατο. Καὶ πρὸς τὸν Ἀπόστολον ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτω προσήρητο· Οὐχ ἱκανῶς ἔχειν ἔδοξε, τὸ μοχθηρῶς ὑπεισθεῖν σε, ἀθλιώτατε πάντων ἀνθρώπων, τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Γαλιλαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς ἐπ' αὐταῖς ἀφαιεστέροισι ἀποπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν Ἀθηνῶν ὑπενοήσω, μεμελητηκῶς τὴν ἀπάτην, πεπυκνωμένους ἀνδρας οἰόμενος ἀπατῶν; Καὶ ὡς ἡπατημένου καὶ αὐτὸς καταφρονῶ σου τὸ παρὸν· ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς, διδάσκων τὰ κατὰ σέ, τὸν λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου Διδάσκαλος, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ παρατροπῇ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου γενομένος, ὑφ' ἡμῶν σταυρῷ τεθνᾶναι εὐλόγῳ νόμῳ κατεκρίθη. Καὶ γυμνὸς τῷ ξύλῳ ἀπρωρημένος καταλειφθεὶς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τοῦ Πιλάτου Ἰωσήφ τινος πλουσίου ἰκετηρία ἐπικαμφθέντος, ταφῇ συγκεχώρηται. Καὶ νόμῳ φιλίας οἱ τούτου κρατούμενοι μαθηταί, λαθραίως ἀσπρὶ τούτου ἀποσυλεῦσιν, εἰς πολλῶν ἀπάτην ἐπιτεχνουσάμενοι τούτο, καὶ πανταχοῦ ἐπισηραυτες ἐκ νεκρῶν ἐγγεῖρθαι τὸν ἑαυτῶν ἐπισημίζουσι Διδάσκαλον. Ἐξ αὐτῶν εἰς ἔστι καὶ ὁ Φίλιππος οὗτος, οὐ περικρατῆς ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ γενέσθαι Ἀρχελάου, εἰς πολλῶν ἐκδίκησιν ἀπολέσων αὐτόν. Ὅν περ, εἰ βούλεσθε, πρὸς αὐτὸν τὸ τάχος δέσμιον εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπαγάγετε.

Καὶ δὴ τοῦ Ἀρχιερεῶς παύσαντος τὸν λόγον, οἱ παρεστῶτες ἐνηπένιζον τῷ Φιλίππῳ, τί πρὸς αὐτὸν ἀντερεῖ. Ἡρέμα δέπως τοῖς χεῖλεσιν ὑπανοίξας ὁ Φίλιππος, τῷ Ἀρχιερεῖ ἔφησεν οὕτως· Τί εἰ ἀνθρώπου, ἵνα τί ἀγαπᾶς ματαιότητα, καὶ λαλεῖς ψεῦδος; ἵνα τί ἐπὶ ματαίῳ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις; οὐ χρυσοῦ σὺ τῶν φυλάκων τὰς χεῖρας ἔπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι τῆς ἐγέρσεως συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ἅς ἐναπέθου σφραγίδας τῷ μνήματι; αὐταί σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς στηλιτεύσουσι τὸ ἀνόμημα. Ταῦτα τὸν Ἀρχιερεῖα μεγάλως ἐτάραξαν· θυμικῶς δὲ ὀρμήσας διαχειρίσασθαι τὸν Ἀπόστολον, οὐκ ἠδυνήθη· παρευθὺς γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπημαυρώθησαν, καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα ἄχρησον ἐγεγόνει. Τότε τοῖς παρατυχεῖσι τὸ γεγονός γοητεία προσεδοκάτο. Ὅμως κατὰ τοῦ Ἀποστόλου ὀρμήσαντες, καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πείραν ἔλαβον. Ἄλλ' ἐπεὶ οὐκ ἠγροῦτο τῷ Ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἀνοία, ὅτι ἐπικράτεια τῶν δαιμόνων ἐνεστὶ τούτοις· ἐπὶ τούτῳ οἰμώξας μέγα, Δυσωπήθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος, Κύριε, ἔλεγε, καὶ ἀμφοτέρων ἴασαι τὰ συντρίμματά, καὶ πρὸς τὴν σπὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μεταποίησον. Κάτωθεν οὖν τοῦ Ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιούντος, οὐρανόθεν ἡ ῥῶσις τοῖς πληγῆσιν ἐχαρίζετο καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναβλέψαντες, τὴν νοσητὴν τῆς ψυχῆς ἐπέζητεν ὑγίαισιν. Ἄλλ' ἐπεὶ πολλάκις τῶν ἀσθητικῶν εὐμετάβολον τὴν γνώμην οἶδεν ὁ Ἀπόστολος εἶναι, τὸ φῶτισμα τούτοις οὐκ ἐπένευσεν. Ἐκτενέστερον δὲ τοῦ Ἀποστόλου προσευξαμένου, Δείξα δύνάμις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιούσα, τὰ καθιδρύματα τούτων πάντα κατέρραξε, καὶ τοὺς ἐμφωλευόντας ἄρδην ἀπόλεσε δαίμονας, καὶ κλόνος βίαιος τότε τὴν γῆν κατεῖχε, καὶ πάντες καταφυγὴν Ἀπόστολον ἐτίθουν, μεγάλην κραζόντες τῇ φωνῇ· Ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶν ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττόμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστακτῶς πιστεύομεν, καὶ χαίροντες τὸ λούτρον κομιούμεθα. Καὶ ἀρξάμενος πάντας ἰθάπτισε· μό-

νος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀποσπασθέντας ὡς εἶδε τοὺς ὑπ' αὐτόν, τῇ τοῦ δολίου ὑποβολῇ κατὰ τοῦ πλάστου δύσφημα ἐβλασφήμη ῥήματα. Καὶ τούτου μὴ φέρουσα τὴν παράνοιαν ἡ γῆ, πάντων ὀρώντων, ὡς ἐπὶ Δαθάν καὶ Ἀβειρων, βιαίως τούτον ἐνδον αὐτῆς κατασχεθῆναι ζῶντα συνώθησε. Τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίξας, καὶ Νάρκισσον τινὰ τούτοις Ἐπίσκοπον καταστήσας, οὐ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, αὐτὸς πρὸς Πάρθους ἀφίκετο.

Καὶ κλίνας γόνυ, ἐπίσκεψιν οὐρανόθεν ἐζήτηι. Καὶ αὐτὰ σχῆμα τούτῳ εἰδείκνυτο αἰτοῦ, ὑπὸ χρυσαῆς πτέρυγας, τὸν Χριστὸν εἰκονίζουσας ἰσταυρωμένον. Ὅθεν ἀναρρώσθεις, πάλιν εἶχετο τοῦ κηρύγματος· καὶ τὰς τῶν Κανδακῶν πόλεις διαδραμὼν, ἐπ' Ἀζωτον ἔπλει, νηὸς ἐπιβάς. Καὶ σφοδρᾶς καταιγίδος κλυδωνιζούσης τὴν ναῦν, φωτοφανῆς αὐτίκα σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὀλκιάδος, τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. Καὶ ἀποβάντες τοῦ πλοίου, ὑπὸ Ἀζωτίδος τινὸς ἐν μεσογαίῳ οἰκῆματι καταχθεὶς ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἑσπέρην διαληγούσης, τὴν εὐχὴν παρέτεινε. Τὸ γόνυ θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου, ἐν χρῶ τῆς συνεγγυς θυρίδος καθιστάμενον, ὠδυνᾶτο τὸν ὀφθαλμὸν· οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ Ἀποστόλου ἠδύνετο, ὡς καὶ τῆς ὀδύνης ἐπιλαθέσθαι. Εἶτα, προσελθοῦσα τῷ οἰκίῳ πατρὶ, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰσχύνην σὺν τῇ ὀδύνῃ ὡς ἀμεληθεῖσα προσευκαλεῖ. Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν, Ἰπὲρ σοῦ τάχα, τέκνον, ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προείμην, εἰ τοῦ σοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ δυσειδὲς ἠδύνατό τις διερθῶσασθαι. Καὶ ἡ παῖς χαριεντιζομένη, Ἔστι πάτερ, εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ πάθους Θεραπευτής. Καὶ ποῦ τέκνον, ἔφη; Ἐν τῷ μεσογαίῳ οἰκῆματι, ἡ παῖς ἀντεπαῖγει, ὅν ἐκ τοῦ πλοίου τῇ χθὲς ὄψισθέντα καθυπεδέξω. Καὶ παρευθὺς τὸν Ἀπόστολον προσκληθῆναι κελύει. Καὶ τούτοις τὸν ἴδὼν τῆς ἀληθείας ὁ προσκληθεὶς ἐνεираμένος λόγον, πανοικί καταβέβλας ἰθάπτισε. Τῇ δὲ κόρῃ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητούντος τὴν ἴασιν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἔφη ὁ Ἀπόστολος· Σοὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς ὑγείας χαρίσομαι, καὶ πᾶσι τοῖς προσδεξαμένοις τὸ χάρισμα τοῦ Βαπτίσματος. Πρωίας ἀναστᾶσα, ὦ Κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ, τὸν Χριστὸν ὀνομάσασα, τὴν χεῖρα ἐπίθεε, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμὸς γενήσεται. Οὕτως ἡ μαθήτρια ποιήσασα, ὡς ὁ διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκίον ἐθεράπευσε πάθος. Καὶ ἔκτοτε ἡ σοφὴ Χαριτίνα, συνεργεῖα τοῦ πατρὸς αὐτῆς Νικοκλέους, ὁπαδὸς τοῦ Ἀποστόλου ἐγένετο, δοξάζουσα σὺν αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν.

Τὴν δὲ Ἱεράπολιν καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ μὴ ἐκκαεῖν τοῖς πειρασμοῖς. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγχώριοι δολοφονῆσαι τούτον ἐβούλοντο ὡς ἀπατεῶνα, προφάσει μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὡς περ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἦρω δὲ τις τῶν πολιτῶν, τὴν τύχην αἰδουσιμώτερος, ἐξᾶραι δέλων τοῦ λιθασμοῦ τὸν Ἀπόστολον, πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ πιθανολογούμενος, οὕτω πως ἔφη· Ἄνδρες πολῖται, τὸ ὑπ' ἐμοῦ βουλευόμενον μάθετε· μηδὲν ἡμῖν ἀδικον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρὶ· ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν, εἴγε εἰς ψυχικὴν περιποίησιν ἔσται· καὶ ὡς ἐπισήμῳ τῷ Ἦρωι ἀντειπεῖν οὐκ ἐτόλμησαν. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ Ἀποστόλου δραξάμενος, ἐδυσώπει τὸν Ἄγιον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαι. Καὶ ἀμφοτέρων ἀφικομένων, Μάρκελλα, ἡ τοῦ Ἦρωος γαμετή, ἐδυσφάει κατὰ τοῦ συνύνου, λύσειν τοῦ συνοικεσίου ζητούσα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προκός, εἰμὴ τῆς οἰκίας ἐξω βάλη τὸν Φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἐναγώνιον ὁ Ἀπόστολος τὸν Ἦρωα ἐώρακει, αὐτὸν παρεθάρρυνεν ἐπιμένειν τῇ πίστει. Αὐτὸς δὲ γόνυ κλίνας καὶ προσευξάμε-

νος, τὴν πρὸ μικροῦ χαλεπαίνουσαν, οἰκίτιν τοῦ ταύτης ἀνδρὸς παρεσκευάσεν, Ὁ ἄνερ γλυκύτατε, λέγουσαν, πόθεν ὁ Σαυμαστός οὗτος ἐγένετο ἄνθρωπος; ὡς ἡδὺς ὁ τοῦτου λόγος, καὶ ἡ τῶν ἡδῶν κατάστασις. Μεγάλου Θεοῦ, ὁ Ἥρωσ ἐφῆσε, καταγγελεύς οὗτος, ὦ γυναῖ, καὶ αἰωνίου βασιλείας προξενήτης· καὶ εἰ δοκεῖ, ανευδοκίως προσέλθωμεν τῷ τούτου Θεῷ. Καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ Ἀποστόλῳ, πανεικί λαμβάνουσι τὴν ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν. Ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τῆς περιουκίδος χώρας πρὸς Κύριον μετετάξαντο.

Ἄλλ' ὁ τῆς κακίας ἐφευρετής, ὡς ἑαυτὸν ἠπτόμενον εἶδε, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐζωγρημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ Ἥρωσ ἤγειρε. Καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ὁ Ἀπόστολος, ἀτρόμως ἐξείσι πρὸς αὐτούς· ὃν ἀνήμερως κρατήσαυτες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἤγαγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀριστάρχος ὁ Ἐξάρχος τοῦ βουλευτηρίου προσχῶν, Οἶδά σε ταῖς μαγείαις ἐναμβρυνόμενον, ἐλεγεν· ἀλλ' εἰμὴ ἀποθέμενος ταύτας ἔση, λιθασμῷ πικρῷ σε ἀπολέσω· τὰ γὰρ περὶ τοῦ σταυρωθέντος Θεοῦ σου εὐκαίρως ἐπιζητήσομεν λόγῳ. Καὶ τῆς Ἀποστολικῆς δραξαίμενος κόμης, ὠδῶν αὐτὸν προσεπηλάκιζεν. Ἀριστάρχου δὲ τὸ ἄτακτον ἐπιτεχνησαίμενος σωφρονίσει ὁ μακάριος Φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρατυγχάνοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὑπηρετής, εἰς ἐπήκοον πάντων οὕτω πως ἐξεφώνησεν· Ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιῶν τροπομόνας, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὡς ὀργῆς ἀμέτοχον, ἀναγόμενον λόγον ἔργῳ πλήρωσον Κύριε, καὶ γενέσθω πασι σωφρονισμός. Ἡ προταθεῖσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἧς ἡγίασας κεφαλῆς, παρεθῆτω. Ἐπηκολούθει δὲ τῷ λόγῳ ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφή τῶν μελῶν. Παρευθὺς γὰρ ἡ τούτου ἀπέξηράνθη χεὶρ, καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν ὀφθαλμὸς ἀποτετύφλωτο, καὶ κατ' ἄμφω κενώφωτο τοῖς ὡσί. Τοῦτο τοὺς συνειλεγμένους ἐξέστησε, καὶ μετὰ δέους ἰκέτευον δεῖναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. Καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς αὐτούς· Αἱ τῶν μελῶν διαστροφαὶ ἀνθρωπίνης βοήθειας ἐπαποροῦσιν· ὁ γὰρ τούτων διαρθρωτής εἰς ἐστίν, ὁ ἐκ χάριτος καταρχαῖς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον· ὃ εἰμὴ προσέληπτε, καὶ αὐτὸς ὁ παθῶν οὐ τεύχεται τῆς ἰάσεως.

Καὶ πρὸς τούτῳ, τεθνεώς τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφὴν· καὶ κατασχόντες τὴν κλίνην οἱ συμπαρόντες Ἀριστάρχῳ, χλευάζοντες ἐλεγον τῷ Ἀποστόλῳ· Εἰ τοῦτον ἐγερθεῖς, πάντες σὺν Ἀριστάρχῳ προσκυνήσομεν τῷ Θεῷ σου. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς οὐρανοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενίσας, προσνύξατο ἐφ' ἱκανόν· καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ πραεῖα τῇ φωνῇ λέγει· Θεὸς φίλε· καὶ εὐθὺς ἀνεκάθισε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπανέωξε. Καὶ προσθεῖς ὁ Ἀπόστολος, εἶπεν· Ὁ Χριστὸς σοὶ κελεύει, ἀνάστηθι, καὶ ἀκωλύτως προσομίλει. Ὁ δὲ, ἀποβάς τῆς κλίνης, τῷ Ἀποστόλῳ προσέπεισε λέγων· Εὐχαριστῶ σοι, Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐρύσω με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ὑπὸ δύο γὰρ ἐξοφωμένων καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσπλάγγων ἐξελακόμενος βιαίως, ἐτι μικρόν, εἰ οὐκ ἐφθασας, ἀπερρίφην ἂν εἰς τάρταρον δυσειδῆ καὶ θλίβριον. Τότε τὸ παράδοξον τοῦτο ἐξέστησε πάντας, λέγοντας· Πῶς, ὃν οὐδέ ποτε εἶδεν, ἐξ ὀνόματος φωνήσας ἀνίστησεν; ἐπ' ἀληθείας, ὃν ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει, καὶ Θεὸν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθῆς ἐστίν, καὶ ἡμεῖς ἀδιστακτικῶς προστρέχομεν, καὶ πιστεύομεν.

Καὶ τῇ χειρὶ ὁ Ἀπόστολος κατασιγάσας τὸν Σόρυβον, διακαλεῖται τῷ Ἥρωϊ· Ἐπὶ Ἀριστάρχῳ τῇ χειρὶ σου σταυροῦ τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς ἁγίας Τριάδος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαβέντα ἐκ τῆς αὐτῶν ἀφελείας ἀνόρθωσον. Καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Ἥρωσ, τὸν Ἀριστάρχον

ἐπετέλεσεν ἄρτιον. Ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ Ἀποστόλῳ προσπίπτουσιν, ἐν οἷς καὶ Πρέφευκτος, ὁ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γενέτης, τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συνειλεγμένοις, σὺν τῇ γαμετῇ προσῆλθε τῷ Ἀποστόλῳ. Καὶ τῆς κατηγήσεως εὐμαρῶς τὸν λόγον δεξαίμενος, εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἐνδείξιν, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σεβομένους δώδεκα χρυσοὺς θεοῦς, τῶν ἐνδεῶν εἰς διανομὴν τῷ Ἀποστόλῳ γενέσθαι προτίθησιν. Οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ περιλειφέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστακτικῶς εἶχετο πίστεως. Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀπόστολος τοὺς ἐκείσε πάντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τὸν Ἥρωα τούτοις χειροτονήσας Ἐπίσκοπον, καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἐξ αὐτῶν· ἐτι δὲ καὶ ναοὺς προσταξάς γενέσθαι, καὶ τούτους καθιδρύσας, καὶ πάντας κατηγήσας, καὶ ἐπευξάμενος, αὐτὸς ἐν Φρυγίᾳ προσέβαλεν, ἅμα τῇ Λυκαονίᾳ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστὸν, ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ως φέγγος ἐξαπεσταίλης, βολίδος δίκην Ἀπόστολε, σελασφόροις βολαῖς καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλουσίαις φωτοχυσίαις, τοῦ Θεοῦ Μάκαρ κηρύγματος, διαλάμπων φαιδρῶς τοὺς ἐν σκότει, μελωδεῖν κατεφώτισας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρητόρων ἀδολεσχίαν, καὶ λόγων πᾶσαν δεινότητα, τῷ συντόνῳ λόγῳ ἐκνικήσας, τῷ τῆς πίστεως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ουσίας ὑπερουσίως, Παρθένε δύο γεγέννηκας, ἠνωμένας Ἀγνή ἀσυγχύτως, τῷ Χριστῷ, ὃ κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Νόμων πατρῶων.

Φῶς σε τοῦ κόσμου ἀπετέλεσε, τὸ πατρικὸν φῶς, Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἐκλεξαίμενος Ἀπόστολον, ἐκ τοῦ κόσμου Τρισμάκαρ· καὶ καθοπλίσας, θεῖα δυναστεία τῇ αὐτοῦ, ἐπαφῆκεν ἀήττητον, ὡς ὀπλίτην βοῶντα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη τῇ θεῖα δυναμούμενος, τὰς ἀντιπάλους τάξεις ὑπερενίκησας, τὴν ἀτίθασσον παράταξιν, τὴν αὐτῶν καταλύσας· τὴν γὰρ εἰρήνην, κληρὸν ἀναφαίρετον λαβὼν, εἰρηναίαν κατάσασιν, ἐφύτευσας τῷ κόσμῳ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολω τῷ πόθῳ προσεπέλασας, τῷ σαρκῶ-
θέντι Λόγῳ Θεοῦ Ἀπόστολε, μαθητῆς

τούτου γεόμενος, καὶ θεῖος ὑπρέτης, καὶ μυστολέκτης· ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλεῖς, εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ολος ἠνώθη ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναλλοιώτως ὅλη τῇ ἀνθρωπότητι, ὁ ὑπέρθεος ἐν μήτρᾳ σου, Παναγία Παρθένε· ὅθεν ἐν δύο φύσεσι, γνωρίζεται Χριστός, εἰς ὑπάρχων ἀμφοτέρα, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλευόντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ὧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τῷ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Νῦν ἀπορρήτη δόξης, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἠξιωμένος ἔνθα ἢ ἀνέκφρατος, ὑπάρχει εὐφροσύνη, ἔνθα ἢ χαρὰ ἢ ἀληκτος, ἐν ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων ἔνθα, δικαίων αἰ σκηναί, πάντων Χριστιανῶν ὑπερέυχου, Φίλιππε πάνσοφε.

Οραίσμένος κάλλει, νοητῆς εὐπρεπείας, καὶ βασιλείας στέφος περικείμενος, θεόφρον καὶ πλουσίαις, Φίλιππε περιχεόμενος, φωτοδοσίαις, τῆς τοῦ ὑπερουσίου, φωτὸς μαρμαρυγῆς, χαίρων τῷ τοῦ Δεσπότη σου θρόνῳ, μάκαρ παρίστασαι.

Σὺν Ἀποστόλοις πᾶσι, σεπτοῖς τε καὶ Προφήταις, καὶ σὺν Ἀθλοφόροις Φίλιππε Ὀσίοις, Ἱεράρχαις, Δικαίοις, σὺν τῇ Θεοτόκῳ πρέσβευε, λύσιν πταισμάτων, καὶ τῶν ἀμπλακημάτων, δοθῆναι ἰλασμόν, πίσει τοῖς τὴν φωσφόρον καὶ θεῖαν, μνήμην τελοῦσί σου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, ὑπερφυῶς Παρθενομήτορ τέτοκας· διό σε Θεοτόκον, πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν, ἀληθεστάτην, σοὶ τὴν προσηγορίαν, ἀρμόζοντες Ἀγνή· σὺ γὰρ τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, ρίζα καθέστηκας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,

» τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσταίς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ὠραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἀναστρέψας, πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀνεληλυθας χαίρων· καὶ τῇ Τριάδι παρεστῶς, ἐν Πατρὶ τεθέασαι, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ Θεῖον· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερὸν καὶ θεῖαν, ἐορτάζομεν μνήμην.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πνεύματος Θεοῦ ἀκτίνα, Θεσπέσιε δεδεδεμένος, καὶ κόσμον καταφωτίσας, τῷ φθόγγῳ τῶν σῶν ῥημάτων, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει, τὸν Κύριον τοῦ σωθῆναι.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία Παρθένε, δέησιν νῦν τῷ Υἱῷ σου, ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππῳ, τῷ θεῷ καὶ θεογῶρῳ, προσφέρουσα ἐκ παντοίων, κακῶν περισώζε πάντας.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τῆς γῆς παμμακάαρ, διεχύθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογματῶν· δι' ὧν τὸν Υἱόν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντες Ἀπόστολε μυστικῶς, ὁμοούσιον δοξάζομεν.

Ος ἐωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαεινὸν λαμπτήρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππετρισμακάαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρώμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, διηνυκῶς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως· μεθ' ὧν εἰσελθὼν, εἰς τὰ ἄνω βασίλεια, συμπαρεδρεύεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ, αἰ σιαγόνες σου σοφὲ, ὠφθησαν Ἀπόστολε Φίλιππε, περικιρνῶσαι τοῖς πιστοῖς πόμα τὸ ζωποιόν· πράξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίθασιν ἐσχηκῶς, Χριστοῦ ὀπαδὸς ἐχηματίσας, τὴν στεῖραν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν Ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, καταποικίλας διδαχαῖς· ἦν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν· δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ, πολλὰ ἐγγίζων αὐτῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ΄. καὶ ε΄. Ω΄δή.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν, Ἔῖς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τῆς αὐριον ἀρχόμεθα σὺν Θεῷ τῆς Νηστίας τῶν Χριστουγέννων.

ΤΗ ΙΕ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν
Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τέσσαρα, δευτεροῦντες δύο ἐξ αὐτῶν.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αβίος ὁ πάνσοφος, καὶ Σαμωνᾶς ὁ θαυμασίος, καὶ Γουρίας ὁ ἔνδοξος, κοινήν συστησάμενοι, τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν, οἱ Ἀθλοφόροι καὶ συνευφραίνονται· ψυχαῖς ταῖς τῶν Μαρτύρων γάρ, παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδοται, τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, νοερῶς ἐνοπτριζέσθαι.

Πόνους ὑπομείναντες, τῶν ἀφορήτων κολάσεων, καὶ γενναίως ἀθλήσαντες, Τριάδος ἰσαριθμοὶ, Σαμωνᾶ Γουρία, καὶ Ἀβίβε μάκαρ, τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς, κατατρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως, καμάτων τὴν ἀντίδοσιν, ἀντιμετροῦντος ὑμῖν Χριστοῦ· ὃν θερμῶς ἰκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ὁμολογήσαντες Ἅγιοι, τῶν Ἑλλήνων ἐλύσατε, πολυθεον φρόνημα, καὶ μωρὰν σοφίαν, τῇ νομιζομένῃ, μωρὰ εἶναι παρ' αὐτοῖς, Σταυροῦ δυνάμει μακαριώτατοι· ὑφ' οὗ ἐνδυναμούμενοι, τὰς χαλεπαῖς τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε μάστιγας, θαρσαλέω φρονήματι.

Ορμον πρὸς ἀκύμαντον, καὶ πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον, καὶ λιμένα πανευδίου, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, προσκεχωρηκότες, τὸ διακονίζον, τῆς ἀπαθοῦς διαμονῆς, καὶ διαρκούσης νῦν ἀντηλλάξασθε, τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, καὶ τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενοι, ἐπαξίως μακάριοι.

Δόξα, Ἦχος β΄. Ἰκασίας Μοναχῆς.

Ἦ Ἐδεσσα εὐφραίνεται, ὅτι ἐν τῇ σορῶ τῶν Ἀγίων ἐπλουτίσθη, Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίου· καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον, συγκαλουμένη βοᾷ· Δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾶ. Δεῦτε ὦ φιλέορτοι φωτίσθητε. Δεῦτε ἴδετε φωστῆρας οὐρανίους, ἐν γῇ περιπολεύοντας. Δεῦτε καὶ ἀκούσατε, οἷον θάνατον πικρὸν, οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν. Διὸ καὶ ἐγγυηταὶ ὄντες τῆς ἀληθείας, κόρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην· καὶ τὸν τούτους ἀθετήσαντα παμμίαρον, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν, ὡς φονέα καὶ ἀνελεήμονα· καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦσι, τὴν παναγίαν Τριάδα, τοῦ ρυθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, τῆς ἐν πίσει ἐκτελέσθαι, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, Δέσποινα τοῦ κόσμου προσάξω, εἰμὴ δακρύων πηγᾶς, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μοι; Ἀλλ' ἰλέω σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· λύσον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δούλόν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλω, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρώσα, ἡ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεία πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Θαῦμα θαυμάτων ἀξίως, θαυμασιώτερον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, τὸ ὑμέτερον θαῦμα, Μάρτυρες Κυρίου· ἀπὸ δυσμῶν, τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν κόρην ποτὲ, ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως, ταῖς μητρικαῖς, διεσώσατε ἀγκάλαις ὑμεῖς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦντες, θεομακάριστοι, τὰς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας, ὡς περ χάριν πλουσίαν, ἐδέξασθε προθύμως· καὶ ὀρεκτῶν, γενηρῶν ἀπολαύσεως, ἠλογηκότες τῶν θείων τῇ ἐκλογῇ, ταῖς ποιναῖς οὐ κατεκαμφθητε.

Στίχ. Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Γουρίαν πάντες τὸν μέγαν, καὶ γενναιώτατον, σὺν Σαμωνᾶ τῷ θείῳ, καὶ Ἀβίῳ τῷ πάνυ,

τῶ ὄντι ἐν Λευίταις, ὕμνοις πιστῶς, εὐφημήσωμεν σήμερον· ὅτι θερμότατοι πάντων προασπισταί, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσι (*).

Δόξα, Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ ἀριστέας, ὕμνοις τιμήσωμεν, Γουρίαν Ἀβιβον καὶ Σαμίωνα, ὅτι παραδόξως ἐνεργῆσι τοῖς θαύμασιν· ὄρκῳ γὰρ οὐ παρεῖδον μεταναστεῦσαι κόρην, ἀλλ' ἐκπληροῦντες τὸ αἶτημα, τὴν παῖδα διεσώσαντο, παρανόμῳ Γότθῳ, ἀμυναν ποιήσαντες. Δι' ὧν Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

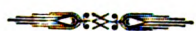
Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀπάλλαξον· ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθειᾶν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγῃσα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγγχίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θεαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριαδὸς τὴν μοναρχίαν Ἁγιοι, θεολογοῦντες σεπτῶς, πολυαρχίας, ἄστατον ἀχλὺν, εὐμαρῶς διελύσατε, ἀνατολῆς πυλῶφοι, ὡσπερ ἀστέρες ἀνατείλαντες.

(*) Ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ τὰ ἀνωτέρω τῶν Ἀποστιχῶν Προσόμοια.

Οἱ τρεῖς Ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι, καταλαμπόμενοι τῆς ἀρχικῆς Τριαδὸς ἐμφανῶς, τὸ τῆς πλάνης πολύθεον, καρτερικὴν τὴν ἐνστασιν, ἐπίδεικνύντες ἐξηφάνισαν.

Υμᾶς πρὶν υἱοθετήσας Ἐνδοξοι, θέσει ὁ φύσει Υἱὸς, τῆς νῦν αὐτῷ δοθείσης ἐκ Πατρὸς, κληρουχίας ὡς εὐσπλαγγνος, συγκληρονόμους ἔδειξε, καὶ βασιλείας συμμετέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σικηνὴ Παναμίωμε· τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν, παναχράντων αἱμάτων σεμνῇ, οἰκοδομεῖν εὐδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐθελουσίως καὶ δειναῖς μάλιστα, οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδωκαν, ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες.

Ρυσθῆναι τῶν χαλεπῶν, τῆς ἀμαρτίας λογισμῶν Ἁγιοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἀθλήσιν, πιστεὶ ἀνυμνοῦντας πρεσβεύσατε.

Εν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντες οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, πανευσεβῶς ἀτρωτον, τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν.

Θεοτοκίον.

Ιάσεών σε πηγὴν, ὃ τὴν σὴν μήτραν ὑποδύς ἔδειξε, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε· τὴν ἐμὴν ψυχὴν οὖν θεράπευσον.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου·
» Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριαδὸς τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίστιν, πολύθεον Σοφοὶ, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἀνδρείως καθεῖλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι κόρην ζῶσαν δέ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ, διεσώσατε, θανατηφόρου κινδύνου, ὑμᾶς μακαρίζουσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Σταυρῷ ὀπλισθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχύν, ἀνδρείως καθεῖλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὴν ἀθεῖαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγξαντες, καὶ τὴν Τριαδὰ Ἁγιοι, προθύμως κηρύξαντες· ὅθεν ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης ἐλάβετε, ὡς νομίμως ἀθλήσαντες. Ἀθλοφόρα Πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν

ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων με, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τῆς Κτίστης με. Δέσποινα Θεοτόκε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωρῆσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνουῖσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σταθῆραν τὴν καρτερίαν οἱ Ἀθλοφόροι, ἀνηλεῶς στρεβλούμενοι, παικίλαις βασιάνοις, πᾶσιν ἐπεδείξαντο, συμφώνως κραυγαῖζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι στεφανῖται, τρισοφεγγεῖ λαμπαδι, τοὺς νῦν ἐκτελοῦντας, μνήμην τὴν πανίερων, αὐτῶν καταυγαῖζουσι, πᾶσι ταῖς ἰάσεις βραβεύοντες.

Μετ' εὐλαβείας προσδράμωμεν τῇ φωσφόρῳ, καὶ φωταυγεῖ θεόφρονες, θήκη τῶν Μαρτύρων· βρούει γὰρ ἰάματα, τοῖς πίστει κραυγαῖζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ομολογοῦντες τῆς Θείας ἀικονομίας, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις, πᾶσαν ἀθεότητα, οἱ θεῖοι καὶ πάνσοφοι, Ὁμολογηταὶ κατηδάφισαν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἔννοιαν ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς κυφορίας σου, Μήτηρ ἀειπαρθένε ἄχραντε!

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Αμπρότησι σαφῶς, τῶν ἀγῶνων ἐκλάμποντες, ἐφάυλισαν τῶν τυράννων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι.

Εἰς πάντα προφανῶς, οἰκουμένης τὰ πέρατα, τὰ θαύματα τῶν Μαρτύρων, διεδόθη καὶ πάντα, τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Τῶσπερ ἀγαθὴ, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα, δεξιόμενοι πολιτεία, φιλοπόνῳ πλουσίως, οἱ θεῖοι ἐγεώργησαν.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος ἀγαθός, καὶ πελάγει χρηστότητος, τὰ σύμπαντα Θεομήτορ, συγκρατῶν σαῖς ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, ὡς καλοὶ στρατιῶται θεόφρονες, ἐγκρατευσάμενοι πάντα, καὶ τρανῶς τὴν πίσιν τετηρηκότες, τὸν τῆς θείας, δικαιοσύνης ἤρατε στέφανον.

Τὸ πρὶν μὲν, ὁ Ἀββακούμ μετάρσιος αἵρεται, τῇ τοῦ Δεσπότου προσταξί· δι' ὑμῶν δὲ κόρη τυραννουμένη, Θεηγόροι, τῇ θρεψιμένη ἀποκαθίσταται.

Αστράπτει, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων τοῖς θαύμασι, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει, ἰαμάτων πᾶσι τοῖς προσιοῦσι, καὶ τοῖς πίσει, τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος, ὡς καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀίνεσεως Κύριε, ἡ
» **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς, προϊστασθε πανεύφημοι· διὸ κόρη Ἅγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσασθε· ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας με ῥῦσαι, Ἰησοῦ ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν ἐντεύξεσι δυσωπούμενος· ὅπως, ἀδούλωτον κειτημένος τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἀνευφημῶ τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν· προφθάσαντες γὰρ, τοῦ θανάτου ἐρρύσαντο κραζέουσαν τὴν κόρην, ἣν περ παρέθετο ἐκβοῶσα ἡ μήτηρ τοῖς Μάρτυσιν· Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γερία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.

Στίχοι.

Εἶφος τελειοῖ Σαμωνᾶν καὶ Γουριαν,
Καὶ φλόξ Ἀβιβον, οἷς χαρὰ φλόξ καὶ ξίφος.
Πῦρ πέμπτη δεκάτῃ Ἀβιβον πέφνε, χαλκὸς ἑτάρους.

Τούτων ὁ μὲν Σαμωνᾶς καὶ Γουρίας ἤθλησαν ἐπὶ Διακλιτιανοῦ βασιλέως, καὶ Ἀντωνίου δουκός, Γουρίας μὲν ὀρμώμενος ἀπὸ Σαργωκητίας κόμης, Σαμωνᾶς δὲ ἀπὸ Γανάδος. Διεβλήθησαν δὲ, ὡς ἀναπειθόντες τοὺς ἀνθρώπους μὴ ζῆναι εἰδώλοις. Καὶ εὐθὺς ἀναρτῶνται ἀπὸ μίας χειρὸς ἑκάτερος, τῶν ποδῶν αὐτῶν κάτωθεν λίθῳ βαρυνομένων. Καὶ ἔμειναν ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης κρεμάμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐναπορρίπτονται· καὶ τῷ ξύλῳ τοὺς πόδας περισφιγγθέντες, ἔμειναν ἐκεῖ, λιμῷ καὶ δίψει καὶ δεσμοῖς πιεζόμενοι, τετραμηνιαῖον χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν οἱ διώκται, τὸν μὲν Ἁγίου Σαμωνᾶν ἀναρτῶσι τοῦ ἐνός ποδός· καὶ τὸ γόνυ ἐξαρθρωθεὶς, κατὰ κεφαλῆς ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἕως πέμπτης κρεμάται. Τὸν δὲ Ἁγίου Γουριαν ἐῷσιν, ὡς ἡμίθνητον ὑπάρχοντα, καὶ νεκροῦ οὐδὲν ἄμεινον εἰκότα· καὶ τῇ ἔωθεν ἐξαγαγόντες, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν οἱ διώκται ἐπιφέρουσιν.

Ἄβιβος δὲ, Διάκονος ὢν τὴν τάξιν, ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως διαβλήθεις, ὡς διδάσκων τὰς χώρας καὶ κόμας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κρεμασθεὶς τύπτεται· καὶ ἀφειθεὶς πάλιν ἐρωτᾶται· καὶ μὴ εἶξας τῷ Δελημάτι τοῦ τυράννου, τῷ πυρὶ παραδίδοται, ἱμάτια ἔχων ἐπὶ τοῦ στόματος δίκην φονέως. Καὶ οὕτως ἐτέλεισεν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυντιριανοῦ, Ἐπισκόπου Σελευκειᾶς· καὶ μνήμη τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, Ἰουστίνου καὶ Θεοδώρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρομένην, Ζωὴν πρεπόντως εὔρεν οὐ μετρομένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐλπίδιου, Μαρκέλλου, Εὐστοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Πῦρ Ἐλπίδιε σὺν δυσὶ στέγειν φίλοις, Ἡ τῶν ἐπάθλων ἐλπίς ἠρέθιζέ σε.

Ο μακάριος Ἐλπίδιος, εἰς τῆς Συγκλήτου Βουλῆς ὑπάρχων, καὶ τὰ μυστικά πιστευόμενος πράγματα, καὶ νόμους γράφων, Χριστιανὸς ἐγνωρίζετο. Παραστάς οὖν τῷ ἀποστάτῃ Ἰουλιανῷ, τρίχινον ἱμάτιον περιβάλλεται, σιθηροῦς τριβόλους ἐμπεπαρμένους ἔχων, ᾧ, πίσεως καχλαζούσης ἀνωθεν ἐπαλειφομένης, οἱ σιθηροὶ τρίβολοι ἠδραῖοῦντο. Εἶτα τύπτεται κατὰ πᾶν μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ ταῖς τῶν τριβόλων ἀκίσαι τὰς σάρκας καταπειρεται. Καὶ βέθρῳ βληθεὶς, καχλάζοντι ὕδατι ἐπιχέεται, καὶ τὰς σάρκας κατακαίεται. Καὶ ἐκ πίσεως, καὶ στέατος, καὶ ἐτέρων τοιούτων, κολλητικῶν ἅμα καὶ καυστικῶν φαρμάκων, κρᾶμα ἐνσκευασάμενος ὁ παράνομος, καὶ σφόδρα ἐκκαύσας, ἐπαντλείσθαι τὰς κατατακείσας αὐτοῦ σάρκας προστάττει, καὶ δριμύεις ἐτέρους χυμοὺς, μετὰ καὶ ζείου ἀπύρου καὶ ἀσφάλτου συγκεκραμένους, ἐγγέσθαι κατὰ τοῦ στόματος. Ἐπειτα ἵπποις ἀγρίοις καὶ ταύροις, σὺν ἅμα Εὐστοχίῳ καὶ Μαρκέλλῳ, δεσμεῖται πρὸς τὸ διασπασθῆναι· τὰ δὲ ἀκίνητα ἔμειναν. Καὶ ῥοπαλοῖς ἀγρίοις τὰ μέλη συντρίβονται· καὶ πυρὶ ἐναπορρίφθεντες, ἀφῆκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Λέγεται δὲ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ Καρμηνίῳ μὲν ὄρει τεθάφθαι αὐτῶν τὰ σώματα· βροντῶν δὲ καὶ ἀστραπῶν εὐθὺς γενομένων, τὸν Χριστὸν μετὰ δυνάμειος ἀγγελικῆς παραγενέσθαι, καὶ τοὺς Μάρτυρας ἀσπάσασθαι. Καὶ Εὐστοχίου μὲν καὶ Μάρκελλον μεταθῆναι εἰς ὃν εὐδόκησε

τόπον· τὸν δὲ Θαυμαστὸν Ἐλπίδιον ζωῶσαι τε αὐθις καὶ παραθαρρῦναι, καὶ πρὸς ἀγῶνας δευτέρους παραπέμψαι· καὶ Ἰουλιανὸν, θεασάμενον αὐτὸν, ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκ τεσσάρων μὲν ἀπλωθῆναι προστάξαντα, ἀνευδότως δὲ μαστίζεσθαι, ὀξάλμη τε καταντλείσθαι, καὶ τρίχινοις ὑφάσμασι τοὺς μῶλωπας ἀνατρίβεισθαι, καὶ ἐπ' ἀνθρακιᾶς ζεούσης ἀπλωθῆναι, καὶ ἀνθρακας ἀνημμένους ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ ἐπὶ τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἀναρτηθῆναι, καὶ θυρεῷ σιδηρῷ, ἔχοντι κατὰ τὸ μεσαίτατον ὀπήν, ταῖς ὤμοις αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ κόρακι σιδηρῷ κατὰ κεφαλῆς τύπτεσθαι, καὶ σώρευμα πυρός ἐπιτεθῆναι, ὡς τὰ αἰσθητήρια καυθῆναι. Καὶ τούτου γενομένου, πιστεῦσαι πολλοὺς ἐπὶ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα συντρίψαι, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς κάμινον πυρός βληθῆναι, ἐν ᾗ τελευταίου ὄφῆκε τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δημητρίου.

Στίχ. Ὁ Δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίου, Δήμοις ἀθλητῶν συγχορεύει Κυρίου.

Οὗτος, κατασχεθεὶς ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῶν βασιλέων, καὶ Πουπλίου ἀρχόντος, πολλὰς βασάνους διὰ Χριστὸν ὑπέμεινε· καὶ τελευταίου, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Αβραμιαίους, ἐν τῇ καμίνῳ ὁ ῥυσάμενος, οὗτος καὶ τὴν ξένην κόρην τῆς χαλεπῆς, περιστάσεως διέσωσε, τῇ μεσιτεῖᾳ νῦν, τῶν αὐτοῦ θεραπευόντων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἰταμωτάτης, ἀπανθρωπίας δίκην ἔδωκε, πάντων τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθεὶς, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος, κρίσει δικαία σου, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Νενευρωμένη, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι Ἐνδοξοί, κόρη καθειργμένη τάφῳ μετὰ νεκρῶν, προσδοκίας οὐ διήμαρτεν, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου βοῶσα καὶ Κύριος. **Θεοτοκίον.**

Ως νεόσμητον, καὶ φωταυγείας πέμπον ἔσοπτρον, αἴγλην Δεϊκῆς Παρθένε μαρμαρυγῆς προσβαλοῦσάν σοι ἐχώρησας. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, λαμπρὰ πανηγυρίς, ἢ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, περιαιγίζουσα χάριτι, τῶν θαυμάτων τοὺς προσρέχοντας, καὶ χαρμονῇ πνευματικῇ, πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ραδίως οἱ Ὁμολογηταί, τῆς σῆς Θεότητος, πᾶσαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα Δέσποτα, τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι, τὰς ἀπειλαῖς, ἀλλ' εὐσθενῶς ἀνακραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οί πάνσοφοι Ὁμολογηταί, οἱ προΐσταίμενοι, τῆ θείῃ δόγματος, ἐχθρῶν ταῖς φάλαγγας τρέπονται, διὰ ξίφους ἀναιρέμενοι, νίκην παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλαμπουσιν δεδειχότες· πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἤττησαν (*).

Θεοτοκίον.

Φύσεσιν ὀρώμενον διτταῖς, Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν μίαν φέροντα, σαφῶς ὑπόστασιν σύνθετον, ἀνθρωπότητι Θεότητος, συνεισδραμούσης ὑπὲρ νοῦν, ὄντως καθ' ἑνωσιν· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσαίμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'· Λίθος ἀχειρότμητος.

Ρήσεσιν ἐπόμενοι θείαις, καὶ θεοπνεύστοις τοῦ Σωτῆρος, Ὁμολογηταὶ θεοφεγγεῖς, σταυρὸν ἐπ' ὤμων χαίροντες ἤρασθε, τοῖς ζωφόροις ἔχουσιν, ἀκολουθοῦντες ἀξιάγαστοι.

Οἴλω τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι, Ὁμολογηταὶ προσχωροῦντες, τὰ τῶν ἀγῶνων γέρα κομίζονται, ταῖς Ἀσωμαίτοις τάξεσιν, ἀξιοθέντες συναυλιζέσθαι.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσάπτρῳ ὁρᾶτε, τῶν μακαρίων ταῖς ἐλπίδας, Ὁμολογηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι, τὸ κάλλος ἐνοπτρίζεσθε, στεφανηφόροι πανσεβάσμιαι.

Ως τῆς ὑπερθέου Τριάδος, σαφῶς ἰσάριθμοι φανέντες, Ὁμολογηταὶ θεηγόροι, τῇ ταύτης αἴγλη καταλαμπρύνεσθε, ὡς δὲ αὐτὴν ἀδλήσαντες, ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκεὶ ἐπιδηῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὐράιμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπαρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου σου Παρθένε, ἀκραγωνιαῖος ἐτμήθη,

(*). Τοῦ Τροπαρίου τούτου τὰ τέλος οὕτω διορθοῦσι τινές: Ἐν γὰρ τῷ πίπτειν τοὺς ἐναντίους πάντας κατέβαλον· πρὸς ἀποφυγὴν δὴθεν τοῦ ῥήματος ἤττησαν ὡς ἀχρήστου εἰς ἐνεργητικὴν φωνήν. Ἀλλ' ἐνῶ ἡ διόρθωσις αὐτὴ φθεῖρει τοῦ ἁσματος τὸν ῥυθμὸν διὰ τῆς αὐξήσεως συλλαδῶν τεσσάρων, καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ ῥήμα ἤττᾶν οὐκ ἔστι παντάπασιν ἀχρηστον, εἰ καὶ σπάνιον. Μάρτυς ὁ τοῦ Εὐριπίδου παλαιὸς Σχολιαστὴς, λέγων οὕτως: «Οἰκτρὸν γὰρ θῆμα μονομαχοῦντας ἀδελφοῦς ἦν ἰδεῖν, οἷς καὶ τὸ ἤττᾶν καὶ τὸ ἔττᾶσθαι αἰκτρὸν ἦν». (Φοῖν. Στίχ. 1380).

» Χριστὸς συναΐφας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ως παῖλαι διεσώσατε, πικροῦ θανάτου ἄγγιγοι, κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ παράνομον Γότθον, θανάτῳ παρεδώκατε, καὶ μετῶν ἀκαθέκτων μου, παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε, ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον, μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσω.

Θεοτοκίον.

Ο πάντα τῇ θεότητι, πληρῶν ὡς ἀπεριγραπτος, ἐκ σοῦ Θεὸς ἀπορρήτως, ἐσωματώθη Παρθένε, δι' οἶκτον ἀνορθούμενος, τὸ τῆ Ἀδάμ παράπτωμα, νέος Ἀδάμ γενόμενος· ὃν ὡς Υἱὸν σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 15. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆ Ἁγίᾳ Ἀποστόλῃ καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος δ'· Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅτε σου τὴν ἔνθεον γνώμην Ἀπόστολε, θεία προγνώσει ἐώρακε, καὶ ἐκ τοῦ κόσμου, τῆς ἀδικίας σὲ ἐλυτρώσατο· τότε σε παγκόσμιον, φῶς ἀπειργάσατο, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καταφωτίζειν, καὶ διαλαμπειν ἐγκελευσάμενος· οὗ καὶ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἠξιώθη σαφῶς ἀναγράψασθαι· ὃν ἰκέτευς σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο ἐκ τελώνου κληθεῖς εἰς μαθητείαν, ὅτε σε ὁ ἀναρχος Λόγος ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς βασιλείας ἐπαγγειλάμενος· τότε Παμμακάριστε, πάντων ἀφεμένος, καὶ ταραχῶδης συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόμως ἐπηκολούθησας· καὶ νῦν Θεόπτα ἐμφορούμενος, τῆς ἀφράστου αὐτοῦ θεωρίας τρανώς, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Προφητικὴ τις σαφῶς ὀξυδερκία, παῖλαι μὲν σε ἄγιον, λίθον θεάεται, ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον, καὶ τῆς ἀπάτης, ταῖς ἐλεπόλεις καταλαλαίνοντα· ὁ Λόγος δὲ πάνσοφε ὁ ἐνυπάστα-

τος, φῶς σε τοῦ Κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λαμπρυσμένον ταῖς λαμπρότησι, τοῦ τρισηλίου φωτός Πανσεβάσμιε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος δ'.

Καλῶντι Χριστῷ, πρὸς μαθητείαν οὐράνιον, προθύμως ἠκολούθησας Θεόληπτε, πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γήϊνης, ὑφ' ἐν παρωσάμενος· ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας, γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαθόμενος, τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης, Εὐαγγελιστῆς ἀπὸ Τελώνου γενόμενος, φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ πεπλανημένων ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν· νῦν δὲ πρεσβευτῆς παντός τοῦ κόσμου θερμότατος, καὶ τῶν σὲ γεραϊρόντων Ματθαῖε, φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Σωματῶθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἔσχεσ ἐν τῇ μήτρᾳ σου θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφους. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, Λόγον ἀφράστως Ἀγνή, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τοῦ τόκου σου· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δι' ἧς σκέπε καὶ σῶζε, τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξάζοντας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τῶν λόγων σου σάλπιγγι, τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν Παναοίδιμε, καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσόβησας, καὶ εἰς μίαν τοὺς πιστῆς, τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας, καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστων μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο ἐν γλώσῃ πυρίνη σε, καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, κραταιὸν ἀνέδειξε πολεμήτορα, κατὰ τῆς πλάνης Ἀπόστολε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, παρ' οὗ ἔλαβες λαμπρά, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστων μνήμην σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει πρὸς τοῖς ἀνωτέρω καὶ δύο ἕτερα Προσόμοια. Ἀποστίχα δὲ ἔχει τῆς Ὀκτωήχου· ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα Ἀποστίχων τὰ δύο πρῶτα, μεθ' ἐνός τρίτου ὁμοίου, τάττει εἰς τοὺς Αἴνους· τὰ δὲ τῶν ἐνταῦθα Αἰνῶν ἐλλείπουσιν ὅλως ἐκεῖ.

Εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, διακύψας Ἀπόστολε, πλοῦτον τὸν ἀκένωτον κατενόησας· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ἡμῖν εὐαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διένειμας· καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστων μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς αἰετὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε πανεύφημε· τοῦ γὰρ καλύψαντος οὐρανοὺς ἀρετῆ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριστοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι, μιμητῆς διαπυρος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, ταῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς, τοῖς θείοις προσταγμάσιν· ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίστῃ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παραύσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου τὸν παρόντα.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Πλουσίως μετάδος μοι, τῆς ενοικουήσεως σοι χάριτος, Ματθαῖε πανένδοξε, καὶ ὑπρέτα Χριστῆ, καὶ βοήσομαι, λαμπρῶς ἀνακηρύττων, καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμάσια.

Τελείως κατέλιπες, τῶν ἐπιγείων τὴν σύγκυσιν, τοῦ Λόγου ὡς ἤκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς· καὶ τῆς χάριτος, ἐδείχθης οἰκονόμος, καὶ κήρυξ θεόληπτος, Θεομακάριστε.

Αυτόπτης γενόμενος, καὶ ὑπρέτης διέπρεψας, τοῦ Λόγου Ἀπόστολε, τοῦ πρό αἰώνων Πατρός· καὶ διεδραμες, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθάρισιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν, ζωῆς τε φανέρωσιν, εὐηγγελίσω σοφέ· τῆς Παρθένου γὰρ, ἐν μήτρᾳ ἐνοικήσας, ὁ ἀπεριόριστος, κόσμον ἀνέπλασεν.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Τοὺς σοὺς Ἀποστόλους Θεοῦ Λόγε, φωστῆρας ἀνέδειξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας, τῆς ἀθείας Δέσποτα, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῆ σῆ καθοπλίσας παντευχία, Ματθαῖον τὸν ἄριστον Σωτῆρ, τυράννων δυνατώτερον, τοῦτον εἰργάσω Δέσποτα, καὶ καθαιρέτην ἔδειξας, εἰδώλων πλάνης φιλόνηρωπε.

Γλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμούς, Ματθαῖε τὸ θεότευκτον, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον, δι' οὗ Χριστὸς κηρύττεται, ὁ Λόγος ὁ ἐνυπόστατος.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φθειρομένη, συντόνως ἐφώτισε λαοὺς, Ματθαίου τοῦ θεόφρονος, τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ Πανάχραντε.

Ο Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» **Κ**αὶ ἄφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» **θ**είᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ο ἄριστος τὸ Χριστοῦ, Εὐαγγέλιον γράψας, καὶ πᾶσαν δαδουχῶν, τὴν ὑψηλίον κτίσιν, Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ Χριστοῦ μύστης ἄριστος, νῦν τιμῶμενος, ταῖς ἱεραῖς μελωδίαις, πᾶσιν ἄφεςιν, ἀμαρτιῶν ἐξαιτεῖται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς, Ματθαῖε Ἀπόστολε, τῶν περάτων ἐδείχθης φωστῆρ· καὶ ἐκ Τελώνου ὠφθης, Ἀπόστολος ἐνδοξος, μαθητῆς γενόμενος, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως. Ὄθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἑορτάζομεν, μελωδοῦντες καὶ λέγοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ἔρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπραχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τῆτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμά-

των ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῷ ἐνυποστάτῳ σου Λόγῳ Θεῷ, μεμαθητευμένος διέλυσε, κόσμῳ σοφίαν, ὁ θεόπτης Μαθητῆς, μεγαλοφώνως κράζων σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῷ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριστοῦ, ποίαν εὐφημίαν προσείπωμεν, σοὶ Θεηγόρε; οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτὸς, τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι, λόγῳ ἐξείπειν ἀξιάγαστε.

Σοῦ τὸν ἀκηλίδωτον καὶ ἀκραιφνῆ, νοῦν τετρααμένον ὁ Ὑψίστος, ὡσπερ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλὴν, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν, πᾶσι Θεοφάντορ προτέθεικεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τεταπεινωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ εὐλογημένη ἀνύψωσας, τὴν τοῦ Ὑψίστου, ὡς κηῖσασα ἰσχύν, ὑπερφυῶς πανάχραντε, Μήτηρ ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης, θεῖως διδάξας θεογνωσίας τὸ φῶς, πιστευθεὶς τὰ δόγματα Χριστοῦ, γράμμασιν ἐκτίθεσθαι, ὡς αὐτόπτης θεόκριτος.

Η γλώσσα σου καλάμος, τοῦ Παρακλήτου γέγονεν, ἐνθέως τοῦ λύτρωσιν διδόντος, τοῖς ἐπιγνοῦσι τὴν δεσποτείαν αὐτῆ, καὶ ταῖς σφῶν ἐμπνέοντος ψυχαῖς, γνῶσιν ἐπουράνιον, ὡς Ματθαῖε πανέντιμε.

Αστράπτοντα θαύμασι, καὶ ἰαμάτων χάρισι, σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ κόσμῳ, τὴν τῶν δαιμόνων καταπατῆντα ἰσχύν, καὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν, πάντων τῶν ὑμνούντων σε, τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος γεγέννηκεν, Υἱὸν τὸν προαιώνιον, φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων, ὡς ἐκδιδάσκων ὁ Θεηγόρος φησὶ, καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς, πάθει τῷ τοῦ σώματος, καὶ Παρθένος διέμεινε.

ᾠδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Εὐαγγελιστῆς ἀπὸ τελώνου, ὡς ἠκολούθησέ σοι, μετεσκεύασται ὁ Θεηγόρος, τῇ παναλκεῖ Πανουργεῖ δυνάμει σου, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Βυθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις, τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, πρὸς ἀρετῶν ὑψηλὴν ἀκρότητα, ὡς Ματθαῖε παμμακάριστε.

Ματθαίου ζωγραφείται θεοπλόκοις, τοῦ Μα-
 θητοῦ δικτύοις, τὰ συστήματα τῶν πι-
 στευόντων, διὰ παντός πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνω-
 σιν, Εὐεργέτα ποδηγούμενα. **Θεοτοκίον.**

Παρθένον τεκούσαν ἀναγράφων, εὐαγγελί-
 ζεται σε, τὸν γὰρ σύμπαντα πεποικηότα,
 ἀνευ σποράς καὶ φθοράς Πανάμωμε, ὁ Ματ-
 θαῖος ὁ πανάριστος. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ἦ**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
 » **Ἡ**κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
 » μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ βυθοῦ ἀνάγα-
 » γε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιο-
 σύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνε-
 δείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλουτοῦν κομισά-
 μενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας,
 ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥαθύμων ἠγειρας
 ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς βιάζεται ἀπλή-
 στως, καὶ τῆς ψυχῆς μου ὄλον τὸν σπό-
 ρον καθαρπάζει, Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ·
 ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπόρον τῶν εὐχῶν σε δεδωκώς,
 πρὸς σὴν δουλείαν κάρπωσον, καὶ δεῖξον ὑμνω-
 δὸν σου σμικρότατον, καὶ ὑψηλὴν με τῶν
 πολλῶν σου καὶ μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ
 τῆς πρὸς Χριστὸν σε σχέσεως· πῶς πάντα πα-
 ρευθὺς ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμῶς τῷ
 κεκληκῶτι, πρῶτος γεγονὼς Εὐαγγελιστῆς ἐν τῷ
 κόσμῳ, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
 Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Στίχοι.

« **Σ**ώζεις Ἰησοῦ καὶ τελῶνας· σοὶ χάρις ».
Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.

Ἀκρίματον Ματθαῖον πῦρ δεκτικὴν κτάνεν ἕκτη.

Ος, ἐπὶ τὸ τελώνιον καθήμενος, τοῦ Κυρίου ἀκούσας
 πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, Ἀκολούθει μοι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
 ἀναστάς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ποιήσας αὐτῷ δεξὴν
 μεγάλην, καθὼς φησι τὸ Εὐαγγέλιον, τοῖς Ἀποστόλοις
 συναριθμεῖται. Οὗτος, τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δύναμιν
 δεξάμενος, καὶ σοφισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγ-
 γέλιον συνεγράψατο, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἀπέστειλε. Πάρ-
 δους τε καὶ Μήδους διδάξας, καὶ Ἐκκλησίαν συστησά-
 μενος, καὶ πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ὕστερον ὑπὸ τῶν
 ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειῶται.

Οὗτος, ὡς τὴν λαχούσαν ἕκαστος τῶν Μαθητῶν δια-
 τρέχων εὐηγγελίετο γῆν, ἐπὶ τὸ ἔρος ὁ Ματθαῖος ἀνέ-
 δραμε, καὶ ἐν αὐτῷ μονοχίτων διακαρτέρει καὶ αἵθριος.

Μετὰ δὲ τινος χρόνου διάστημα, ὁ ἐκ χοῦς διαρθρώσας
 τὸν ἄνθρωπον, ὡς παιδίον ἐν τῷ ὄρει τῷ Ματθαίῳ ὄπτα-
 νεται· καὶ τούτῳ προτείνας τὴν δεξιάν, βακτηρίαν αὐτῷ
 ἐπιδίδωσιν, εἰρηκῶς· Δέξαι ταύτην, καὶ τοῦ λόφου κατα-
 βηθι, καὶ παραβαλὼν τῇ Μυρμύνη, πρὸς τὴν φλιάν τοῦ
 ἐκείσε ἀγιάσματος αὐτὴν καταφύτευσον. Καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ
 ἐμῇ ῥιζωθείσα καὶ ἀνυψωθείσα, δένδρον πολύκαρπον γενή-
 σεται, καὶ γλυκασμὸς ἀπ' ἄκρων αὐτοῦ καταθήσεται μέ-
 λιτος, καὶ πηγὴ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ἀναδοθήσεται· ἐξ ἧς
 ἀπολουσάμενοι οἱ τῆς πόλεως ἄνδρες θηριογνώμοι, καὶ τοῦ
 γλυκασμοῦ μεταλαβόντες, τὴν αἰσθησὶν ἠδυνθήσονται, τὸ
 παρανομεῖν καταλιπόντες.

Τότε ὁ Ματθαῖος, τὸ δοθὲν εὐλαβῶς ἐκ χειρὸς Κυρίου
 δεξάμενος, τὴν λοφίαν ἀφείς, πρὸς τὸ προκείμενον ἦγετο.
 Ἡ τοῦ Βασιλέως οὖν ὁμόζυγος Φουλβάνα, τῷ Ἀποστόλῳ
 συναντήσασα σὺν τῷ υἱῷ καὶ τῇ νύμφῃ, πονηροῖς δαμα-
 ζομένοις πνεύμασι, φωναῖς τε τραχείαις καὶ συστροφαῖς
 τὸν Ἀπόστολον δονοῦντες προὔλεγον· Τίς σε καὶ τοῖς ἡμέ-
 τεροις προσβαλεῖν κατηνάγκασεν; ἢ τίς σοι καὶ τὴν ῥάβδον
 εἰς ἡμέτερον δέδωκεν ὄλεθρον; Ὁ δὲ, πραιεῖα τῇ φωνῇ τοῖς
 ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, τοὺς ἀτακτοῦντας ἰάσα-
 το, καὶ σωφρόνως ἐπακουλουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο.
 Τὴν τοῦ Ἀποστόλου δὲ παρουσίαν μαθὼν ὁ τότε Πλάτων
 Ἐπίσκοπος, ἐξιὼν σὺν τῷ Κλήρῳ προσεπάνατο, καὶ ἄμφω
 ἐν τῇ πόλει γενόμενοι, ἐπ' ὄψει πάντων, ὡς ὁ ἐντειλόμενος
 ὑπέθετο, πρὸς γῆν ὑπερείσας τὴν βακτηρίαν, τὸν ὡς παι-
 δῖον ἐπιφανέντα εὐλόγησε. Τότε ῥιζωθεὶς τὸ ξηρὸν, αὐτί-
 κα κλάδους καὶ καρποὺς περκάζοντας ἔφερε, τοῦ μέλιτος
 τὴν ποιότητα ἀποστάζοντας, καὶ πρὸς τὴν ῥίζην πηγὴν ἀ-
 περρέουσας, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς παρατυχοῦντας ἐπὶ τῷ
 ξένῳ θεάματι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ παρά-
 δοξον τὸ πλήθος συνεδεδραμήκει, τῆς ἐκ τοῦ δένδρου με-
 ταλαμβάνον ἠδύτητος, τὴν προτέραν ἑτοιμῶς ἀπέπτυσεν ἀ-
 γριότητα.

Ὡς δὲ καταφανὲς ἦν καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸ γενόμενον, ὡς
 ἐκ τούτου πλέον καὶ τὸ τῆς συνεύνου ὑγίης ἐτεκμήρατο,
 καὶ πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνας, ὑπὸ σκαιοῦ πάλιν
 ἀνεφλέγετο Δαίμονος, ποιῆσαι πυρὸς παρανάλωμα τὸν Ἀ-
 πόστολον, διὰ τὸ μηδὲ τὴν ὁμόζυγον διαίρεισθαι ὄλωσεν τοῦ
 εὐεργέτου. Ἀλλὰ πάλιν ὁ Σωτὴρ νυκτὸς ὄπτανεται τῷ Ἀ-
 ποστόλῳ, εἰρηκῶς· Κἄν πονηρὰ κατὰ σοῦ τῷ Βασιλεῖ με-
 μελέτηται, αὐτὸς, Ματθαῖε, μὴ δέδοιθι, ἔχων με μετὰ σοῦ.
 Ταύτην οὖν τὴν ὄπτασίαν ὁ τοῦ Θεοῦ Μύστης τῷ Ἐπι-
 σκόπῳ κοινωσάμενος, εὐχαριστῶν διειπέλει. Καὶ δὴ εἰς τὸ
 συλλαβεῖν αὐτὸν τέσσαρες ἀπεστάλησαν, κελύσει τοῦ κρα-
 τοῦντος· καὶ ἀλλοῦ περιχυθέντες κατ' ὄφθαλμῶν, τὸ γεγο-
 νὸς τῷ ἀποστειλάντι ἀνακάμψαντες λέγουσι, τούτου τῆς
 φωνῆς, προσθέμενοι, ὀμιλοῦντος ἐπακροώμενοι, ἰδεῖν, ἢ
 συλλαβεῖν αὐτὸν εὐδυνάμεθα. Ἐπὶ τούτοις ὁ Βασιλεὺς
 περιμανῆς γενόμενος, ἑτέρους δέκα προσαποστέλλει, οὕτως
 εἰπὼν· Εἰ καὶ κωλύσω ὑμᾶς τις παραγένηται, ξίφει τοῦ-
 του διαχειρίσασθε. Ὡς οὖν ἐγγίξειεν λοιπὸν ἔμελλον οἱ
 ἀποσταλέντες καὶ Ἰησοῦς ὁ Θεὸς παρῆν, ὡς παιδίον ὠραῖον
 τότε φανείς. Οὐ τὴν βέλῃν τοῦ φέγγους μὴ φέροντες ἑ-
 ρᾶν, τῶν ὄπλων ἀφ' ἑαυτῶν τὴν περιβολὴν ἐκτινάξαντες,
 στραφέντες ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ τὸ συμβῆναι. Τότε ὑπὸ
 τοῦ τῆς κακίας ἐφευρετοῦ ἀναβρασθεὶς ὁ κρατῶν, αὐτόχειρ
 τὸν Ἀπόστολον διαχειρίσασθαι παραγίνεται. Ὡς δὲ πλη-
 σίον ἐγένετο, περιήει χειραγωγῶ προσειόμενος, καὶ ἐκλι-
 παρῶν τὸν Ἀπόστολον οὐκ ἐπαύσατο, Σύγγνωθί μοι, λέγων,
 τῇ ἀβουλίᾳ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν σκοτόμαιναν ἀπελα-
 σον. Δυσωπηθεὶς οὖν ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τὸ σημεῖον
 τοῦ Σταυροῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς διατυπώσας, τραυῶς αὐτὸν
 ὄραν παρσεκούασε. Καὶ τῆς χειρὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἀπο-
 στόλου λαβόμενος, ὡς δῆθεν αὐτὸν πρὸς τὰ βασιλεία ἐιλ-

κεν. Ἀλλὰ πονηρὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ θήμενος τὸν Ἀπόστολον εὐ διελάθει. Τούτου δὲ στηλιτεύσας τὰ ἐγκάρδια, πρὸς φόνον διήγειρε τὸν ἀσύνετον· καὶ παρενθύς τοῖς στρατιώταις συλλαβέσθαι διακελεύεται τὸν Ἀπόστολον, καὶ χεῖρας τούτου καὶ πόδας εἰς γῆν καταπέτραι. Εἶθ' οὕτω, φορητὸν τούτῳ καταστεγάσαι, ἐκ ἡελφιναίου ὑγραυθέντα ἐλαίου, καὶ ἀσφάλτῳ καὶ πίσσῃ τὴν σορὸν ἄνωθεν ἐπιβράντιζεσθαι, πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ κληματίσι τὴν φλόγα ἐπερεθίσαι. Καὶ θάττον οἱ φονεῖς ἀρπάσαντες τὸν Ἀπόστολον, εἰς τὸν ἡτοιμασμένον ὡς ἱερεῖον βωμὸν ἤγαγον. Καὶ τῇ γῇ προσηλώσαντες, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. Τότε ἡ συρίζουσα δρόσον ἐδέξατο κάμινος, σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλέξασα. Τούτο τοὺς ὀρώντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας, καὶ τὸν τοῦ Ἀποστόλου ἀνευφήμουν Θεόν, ὡς ἐκ τῆς κραυγῆς καὶ τὸν Βασιλέα παραχθῆναι, καὶ τὸ θρυλλούμενον διαπυθάνεσθαι. Ὅς καὶ τὸ γεγονός ἀναμαθῶν, Ἐναργέστερον, ἔλεγε, τοῦ ἀνδρὸς τὴν εὐσέβειαν ἀποδείξει βούλομαι, εἴγε ἀληθὲς τὸ γινόμενον. Καὶ πολλὴν ἀνθρακιὰν ἐκ βαλανείων συλλέξας, καὶ φρυγάνων καταδέσμους συναγαγὼν, καὶ τοὺς χρυσίους αὐτῷ Θεοῦ ἄνωθεν τῆς καμίνου, τῆς τὸν Ἀπόστολον ἐχούσης, περιθείς, καὶ κύκλῳ τῆς καμίνου ἐτέρους ἀνδριάντας παραστήσας, καὶ τῇ ξηρᾷ ὕλῃ τὴν ἀνθρακιὰν ἐπιβράντας, εἰς βοήθειαν τούτους ἐπεκαλείτο. Τῷ Ἀποστόλου δὲ κάτωθεν προσευχομένου, τέρας ἐξαισίου δείκνυται. Τὸ γὰρ ἐπικυρτωθὲν πρὸς τοὺς ἐξωθεν ἀνδριάντας πῦρ, ὡς ξηρὰν ὕλην τούτους ἀποτεφρώσαν, τὸν ἀλαζόνα φεύγοντα ἐδίωκεν. Ὁ δὲ, ὑποουστήσας πρὸς τὴν καμίνον, δεδοικῶς μὴ καταληφθῆ, καὶ τὸν Ἀπόστολον εὐρῶν προσευχόμενον, τοῦ πυρὸς ἐξῆιτε διαδράναι τὸν κίνδυνον. Καὶ ὅς, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ πάλιν προσευξάμενος, καὶ τὴν φλόγα βροντοειδῶς ἐλκύσας πρὸς ἑαυτὸν, καὶ, Εἰς χεῖράς σου, Κύριε, προσειπὼν, τὴν ψυχὴν παρατίθημι, τὸν Βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐρρύσατο. Τότε κλίνην βασιλικὴν προσαχθῆναι κελεύει, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄφαντον ἀνακομισθὲν λείψανον ἀποτεθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὁμοίως φερόμενον ἀπαγαγεῖν πρὸς τὰ βασιλεία.

Ἀλλ' ἐπεὶ περ οὐκ ἄρτιον, ἀλλὰ χωλεύουσαν ἔτι τὴν πίστιν ἐκέκτητο, σιδηροῦν ὁ Βασιλεὺς προστάσει γενέσθαι γλωσσόκομον. Καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ Ἀποστόλου ἀσφαλισάμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν Σύγκλητον ἔφη· Ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν Θεὸς ἀναγνωρισθεὶς, εἰ ἐκ βοθροῦ θαλάσσης, ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν ἀμέτοχον, κραταῖός τις ἐστὶ, καὶ τῶν στοιχείων ἀνώτερος· ὅθεν τοὺς Θεοὺς ἡμεῖς, μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ῥύσασθαι, καταλείψαντες, αὐτὸν σέβειν πάντες ἀδιστακτικῶς ὀφείλομεν. Τούτο εἰπὼν, ποντωθῆναι τὴν σιδηρὰν λάρνακα προστάσει. Ὅς δὲ πέρας εἶχε τὸ πραττόμενον, νυκτὸς ὁ Εὐαγγελιστὴς τῷ Ἐπισκόπῳ ὀπτάνεται, πρὸς ἀνατολήν, λέγων, τοῦ παλατίου γενομένου, θεία δυνάμει τὸ ἐμὸν λείψανον σὺν τῷ γλωσσόκομῳ εὐρήσεις φερόμενον. Τότε σὺν τοῖς λογάσιν ὁ Συηπόλος τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβὼν, τὴν σορὸν, ὡς ἐν ἀκατίῳ φερομένην, ἑωρακῶς, ἐπινικίσις φωναῖς τὸν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ῥυόμενον ἐπευφήμησε Κύριον. Τοῖνον καὶ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀπορρίψας, συγγνώμην ἤτει, καὶ τὴν δι' ὕδατος καθαρσιν. Τούτο δὲ τὸ διάπυρον ὁ Ἱερεὺς θεασάμενος, τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπὼν, καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλετήρος ὀρκισμοὺς, ἐπιβῆναι προστάσει τοῦ ὕδατος. Ἐν τούτῳ τῆς κορυφῆς ἀψάμενος, ἄνωθεν ἐπιφερομένης ἀκούει φωνῆς· Μὴ Φουλδιανόν, ἀλλὰ Ματθαῖον τούτον ὀνόμασον. Τότε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ Ἀποστόλου ἀναγεννηθεὶς ὄνομα, μετὰ τὴν ἑπταήμερον καθαρσιν, τὰ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέτριψεν εἰδῶλα καὶ τῆς σοροῦ καλῶς ἐπιμελησάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας ἐπέισε τῷ φωτισμῷ

προσελθεῖν. Αὐτὸν δὲ τὸν Βασιλέα, Προσβύτερον χειροτονηθῆναι, καθ' ὕπαρ ὁ Ἀπόστολος τῷ Ἐπισκόπῳ φανείς ἐπεσκηψε, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Διάκονον· καὶ μετὰ τριῶν ἐνιαυτῶν περαίωσιν, ἔσται σοι πρὸς Χριστὸν ἡ ἀναλύσις, καὶ σοῦ διάδοχος ἔσται Ματθαῖος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγεννηθεὶς· καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ Πλάτων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς Ἱερεῖ καταλείοιπε, καὶ πάλιν αὐτὸς τῷ υἱῷ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου διάταξιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥηθὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἐχρημάτισας τοῦ πρώτου ἀπαυγάσματος, θείον ἐκτύπωμα, ὡς Μαθητῆς ταῖς αὐτῆ, ἀκτίσι πυρσθεμένος, ὃ ψάλλων ἔλεγε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς διάκονον τῆ λόγῳ Παμμακάριστε, θείοις σκηνώμασιν, ὅπου Χριστὸς κατοικεῖ, ἐκεῖ σε κατώκισεν, ὡς σοὶ ὑπέσχετο, ὁ ὑπέρθεος, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς μόνος τῶν ὅλων.

Τὰ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται, καὶ δραπετεύουσιν, ἢ τῶν δαιμόνων πληθὺς, τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐν οἷς ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανύμνητον Παρθένον ἐξιζόρησας, τοῖς θείοις λόγοις σου, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, τεκοῦσαν Ἀπόστολε, ὃ πάντες ψάλλομεν· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥηθὴ η. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεύσει πρὸς σέ ταῖς ἀνενδότοις, Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεόμενος θέσει χρηματίσας τε, φύσει ὅπερ πέφυκας, τὴν οἰκημένην Δέσποτα, εἴλκυσε ψάλλειν σοὶ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς περ ἀστραπὴν τῇ οἰκουμένῃ, ὁ Λόγος τὸν Θεολόγον ἐξαπέσειλε, ζόφον μὲν διώκοντα, ἔθνη δὲ φωτίζοντα, θεολογίας δόγμασιν ὅθεν καὶ ἔψαλλε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Λόγῳ καθαρῷ καὶ διανοίᾳ, Θεῷ σοὶ προσομιλήσαι ἐξεγένετο· ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες, τούτῳ προσεπέλασας, καὶ συνεκράθης Ἐνδοξε· ὅθεν καὶ ἔψαλλες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Λόγος σωματοποιηθῆναι κατηξίωσε· πύλην Παρθενίας γὰρ, ὠδευσεν ὁ Κύριος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξε·

διό κρῶνάζομεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή δ'. Ἄπας γηγενής.

Κάλλους νοητοῦ, ἐδέξω διάδημα, θεῖον Ἄ-
πόστολε· καὶ τῆς βασιλείας δέ, εὐπρε-
πεστάτῳ στέφει κεκόσμησαι, χειρὶ τοῦ Παντο-
κράτορος, καὶ διαλάμπεις σοφῆ, σὺν Ἀγγέλοις,
θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ
παμμακάριστε.

Εύλου τῆς ζωῆς, ἀξίως τετυχηκας, Κήρυξ
τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εὐαγγελισάμενος, ζωῆς
τῷ κόσμῳ θεῖαν ἐπίσκεψιν· τῷ γὰρ φυτῷ τῆς
γνώσεως, οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν, διαμείνας, ἀ-
σειστος ἀκράδαντος, Ἐκκλησίας κρηπίς παμ-
μακάριστε.

Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, ἐνθέως ἐκόσμησας, Εὐαγ-
γελίῳ σου, ὡς περ διαδήματι, τὴν Ἐκκλη-
σίαν θεομακάριστε· καὶ νῦν τὴν θεῖαν μνήμην
σου, πανηγυρίζει φαιδρῶς· ἦν ῥυσθῆναι, πάσης
περιστάσεως, καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἐκσταῖς, ἀνάρχου Γεννήτορος,
Λόγος ὁ ἀναρχος, ὡς εὐαγγελίζεται, Ματ-
θαῖος γράφων, Θεὸς σεσάρκωται, ἐκ σὲ Ἄγνη
πανύμνητε, τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν, ὀλοτρό-
πως, πᾶσαν ἐνδυσάμενος, καὶ τὰ ταύτης λαθῶν
ιδιώματα.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετῳ δέ,
» αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν
» πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ· Χαί-
» ροις παμμακάρισε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγόν, ἀπορρίψας ἐμφρό-
νως, Χριστῷ κατηκολούθησας, ὡς Ματθαῖε
θεόφρον· τοῖς ἔχνεσι δὲ τοῖς αὐτῷ, θαυμαστῶς
ἐπόμενος, ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ βα-
σιλείας, καὶ τῆς δόξης κοινωνός, καὶ μύστης
τῶν ἀπορρήτων.

Θεοτοκίον.

Τὰς παναγίας χεῖράς σου, Θεοτόκε Παρθέ-
με, αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας, ἔπαρον
εἰς πρεσβείαν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπρῶσα, ὅπως

ῥύσῃται ἡμᾶς, πάσης πείρας Δαιμόνων, καὶ τῆ
τυχεῖν Πανάμωμε, τῶν μελλόντων ἐκείνων, ἀ-
γαθῶν ἀξιώση.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν
Στιχηρ. Προσόμοια τρία. δευτερῶντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ελαμψας Ἀπόστολε, φωτειδῆς ὡς περ ἡ-
λιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, καὶ
πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ
θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀγλῶν, πολυθείας
Ματθαῖε πάνσοφε· διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ
ἀξιάγαστον σήμερον, ἐκτελεῖμεν πανήγυριν, ὡς
πηγὴν ἀγιασματος.

Εν ὑψεὶ καθήμενος, θεογνωσίας Ἀπόστο-
λε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν αἴγλην
φανεῖσάν σοι, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει, καὶ γλώσση
πυρίνῃ, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσε-
βείας ἕλην πολυθεον· διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ
θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου σήμερον,
ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Εβρόντησας πάνσοφε, τῇ οἰκουμένην διδάχ-
ματα, ἱερά καὶ σωτήρια, καὶ πᾶσαν ἐκά-
θηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν Ματθαῖε, καὶ
κατεφώτισας λαοὺς, Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμ-
ψεσιν· εἰδώλων τὰ τεμένη δέ, καταστρεψάμε-
νος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ
ᾠκοδόμησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι σήμερον πιστοὶ, ἐπὶ
τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου, καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Ματθαῖε· οὗτος γὰρ ρίψας τὸν
ζυγόν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ τελωνίου, ἠκολού-
θησε Χριστῷ, καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου θεῖος
ἐχρημάτισεν· ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγ-
γος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ
Κανόνος ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοί, λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ
Κύριον, οὐ κατασυνθῆσεται.

Ζῆτει τῇ γ'. τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν
ἄνθρωπον καθήμενον.

Ζῆτει Σαββαίῳ ε'.

Κόινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου,
Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τῆ Θευματρῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσω Γρηγόριε; πρακτικόν, ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῷ· θεωρόν, ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας τὸν καρπὸν· ἐνθέου, ὅπτασίαις ἀξιούμενον, καὶ δόγματα, οὐράνια μουύμενον· ἱεουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν ὑπερθαύμαστον. Ἰκέτευς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὁδηγὸν τῶν πλανωμένων, καὶ νοσοῦντων ἰατρὸν· χορηγὸν τῶν πρὸς τὴν χρείαν, τοῖς αἰτούσι δαψιλῆ· διώκτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρώτατον· ἀλείπτην, τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος· προφητικοῖς διαλάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιόγαστε. Ἰκέτευς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Γρηγόριε; καθαιρέτην τῆς ἀθείας, δυσσεθείας καρτερόν· ὀριστὴν τῆς εὐσεθείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν· εἰρήνης, βραβευτὴν ἀκαταμάχητον· πολέμων, καταλύτην ἀκαθαίρετον· ἐν ἄρεσι δαιτώμενον, καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν. Ἰκέτευς, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εἰς βῆθος θεωρίας ὑπελθὼν πανσόφος, Ἱεράρχα Χριστοῦ, τὴν θείαν ἐμνήθης τῆς Τριάδος φανέρωσιν· καὶ πνεύματι προσβλέπων εἰκλινῶς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν θαυματῶν ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν· τὴν ὑγροῖν ὑδάτων φύσιν, εἰς λιθῶδη μεταποίησας, καὶ νεωκόρον πλάνης ἀπαλλάξας ζοφεράς, τοὺς διώκτας ἐπεισας πισταῦσθαι τὴν ἀλήθειαν· καὶ στύλος εὐσεθείας ἀρετῶν ὀφθεῖς αὐτοῖς, τῶν θαυματῶν ὑποφῆτης ἀνηγορεύθης. Διὸ δυσωποῦμέν σε, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ λην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῇ ταῦ πλάνου, ἀπαίτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐαπλαγχνίαν σε, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος· Δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλι-

ψεων, καὶ σῶσόν με πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν αἰμακαρίστον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλω σε κρεμάμενον, μέσον ληστῶν καθορῶσα, ἢ χωρὶς ὠδίνων σε, καὶ φθορᾶς κυήσασσα, Μητροπάρθενος, χαλεπῶ βέβληται, τὴν ψυχὴν Κύριε, βέλει λύπης καὶ σπαράττεται, πικρὰ στεναίζουσα, σπλάγγνα καὶ καρδίαν τὴν ἄχραντον· καὶ ξέουσα τῆς ὄνυξιν, ἀφειδῶς τὰς ὄψεις καὶ πύρινα, δάκρυα κενούσα, μετ' οἰμωγῆς σοι κέκραγε Σωτῆρ· Οἴμοι γλυκύτατον σπλάγγνον μου! πῶς ἀδίκως πάσχεις νῦν;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γρηγόρησις Θεοῦ, ἐδόθη σοι σοφὴ κατὰ τὸν Δανιὴλ· ὅς περ γὰρ ἐκείνω τὸ ἐνύπνιον, οὕτω τὸ τῆς πίστεως μυστήριον ἀπεκαλύφθη σοι· διὸ σωθῆναι πρέσβευς, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ὅσιε Πάτερ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικός θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κυήσασσα, ἀνεθόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυματῶν ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτίσω τὰ κατορθώματα· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῷ τερατουργῶ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω Θεοφάνους.

Ἦ δὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῶν σῶν θαυματῶν ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε, θείαν ἐνέργειαν, περιφανῶς Πάτερ, καὶ τανῦν ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ρυόμενος, τῶν πταισμάτων με μαίκαρ, καὶ σῆ φωτίζων λαμπρότητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ος ἐντρεχῆς καὶ νουνεχῆς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενές, τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν προέκρινας, τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῷ πλησιάζουσα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενον, ὡς συνεργὸν τῶν καλῶν, σὲ καθορῶν ὄφεις, ὁ δεινὸς Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασκάνους ἠγειρεν οὓς κατήσχυνας Πάτερ, μακροθυμίᾳ τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Επὶ τῆς ξένης διατρίβων Ὅσιε, πᾶσιν αἰδέσιμος, δι' ἀρετὴν ὠφθης, εὐσεβῆς φιλόθεος, θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος, δι' ἧς γνωρίζῃ ὡς ἥλιος, λάμπας ἐν τῷ κόσμῳ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ρίζης Ἀγνῆ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστὸν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ανακαθάρας σε τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, καὶ πανσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπές, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Τῆ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας παμμάκαρ, καὶ ποικίλης πολιτείας ἰδεάν, ἐκλεξάμενος σοφῶς, ἐν ἀρετῆς εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρον, ἀπηκριβώσω Γρηγόριε.

Ο θεοφάντων μυθεῖς, τῆ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυᾶ τε σέβειν, ἀκτιστον καὶ συναῖδιον.

Υπὸ Θεοῦ ὀδηγηθεῖς, ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας, τὴν ἀγνὴν καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ τὸν γόνον τῆς Βροντῆς, μυσταγωγούς ἐκέκτησο, τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ θεορρήμον διδάσκοντας.

Θεοτοκίον.

Ράβδον βλαστήσασαν Χριστὸν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσὸν θυμιατήριον πάντες, σὲ γνωσσομεν Ἀγνῆ, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἄνθρακα θεομακαρίστε.

Ὁ Εἰρμός.

Ο στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦγος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετούσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Γρηγόριε· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σικηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γινε Παρθενομήτωρ, τῆ καθαρότητι Ἀγγελίους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντα ἐμὲ γοῦν γενόμενον, βερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νόμασι παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίως βλαψήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ῥδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Γῆν τὴν καλὴν, Πάτερ θεόφρον ἐζήλωσας, καὶ τοῦ λόγου, σπῆρον εἰσδεξάμενος, εἰς ἑκατὸν εὐαγγελικῶς, πολυπλασιάζεις, εἰσέτι καὶ νῦν Γρηγόριε, προσάγων διδαχαῖς σου, Θεῷ τοὺς μελωδοῦντας· τῆ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ος ἀστραπὴ, Πάτερ ἐκλάμπας ὁ βίος σου, τῶν δαιμόνων, πλάνην ἐφυγάδευσε· τῷ γὰρ φωτὶ τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότος, προσομιλήσαι οὐκ ἴσχυσε· διὸ ὁ νεωκόρος, ψυχοφθόρου ἀπάτης, κυλισθεῖς ὡσπερ λίθος φωτίζεται.

Γνόφρον φωτὸς, τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι, ἠξιώθης, νόμον τε θεόγραφον, ὡς Μωϋσῆς, Πάτερ εἰληφῶς, τῆς θεολογίας, τὸ ἀκριβές ἐκπεπαίδευσαι· ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀνεδείχθης θεόφρον Γρηγόριε.

Ρήτορικὴν, ἐρεσχειλίαν ἐξέκλινας, καὶ τῷ λόγῳ, Πάτερ τῷ τῆς χάριτος, καταυγασθεῖς, ἀποστολικὴν, ὄντως ἐξουσίαν, κατὰ δαιμόνων ἐπλούτησας· τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει, ἀπαστράπτουσιν αἴγλην, ὁ τοῦ σκότους προστάτης Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ κιβωτὸς, πόρρωθεν σὲ προετύπωσε, δεξαμένη, νόμον τὸν θεόγραφον, τὴν ἐν γαστρὶ τὸν ζωαρχικόν, Λόγον συλλαβοῦσαν, ἀνερμηνεύτως Πανάμωμε, τὸν τρέφοντα πλου-

σίως, τὰς ψυχὰς τῶν βωόντων· Τῆ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία σῶν λόγων, τὰς κεχερσωμένας καρδίας ὠμάλισας, καὶ τὸν θεῖον σπóρον ἐν αὐταῖς Ἱεράρχα κατέβαλες, καὶ καρπὸν πολύχουν, τῷ Λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν, τῶν πιστῶν θεωρήτημον προσήγαγες,

Θεοῦ παραστάτης, ζῆλῳ πυρακτούμενος χρίει σε Φαίδιμος, Ἱερέα Πάτερ, τῷ Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι, εὐσεβῶς θαρρήσας, καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ, πεπαιθῶς θεωρήτημον Γρηγόριε.

Ροαῖς τῶν σῶν δογμάτων, τὰς εἰδωλικάς πυρπολήσεις κατέσβεσας, καὶ ταῖς διδασκαλαῖς σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας Πάνσοφε, ἀναβάς εἰς ὕψος, ὡς Σαμουὴλ ταῖς θεωρίαις, καὶ ὡς δένδρον φανείς, τοῖς διώκουσι.

Ἱεράρχα θεόφρον, ταῖς σαῖς ἐκείαις δεινῶν με λυτρούμενος, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, τὸ χειρόγραφον Πάτερ διάρρήξον, Ἱερεὺς ὑπάρχων, καὶ ἐκ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰληφῶς ἀφιέναι τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον

Ωραιώθης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὐας, περιέστειλας αἰσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκῆσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

ᾠδὴ ς'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν, ἀδελφοκτόνον ἐξήρανας, καὶ ποταμοῦ τὰς ὄρμας, ἀνέστειλας Πάνσοφε, τὴν ῥάβδον πηξάμενος, τὴν καὶ παραχρήμα, δεινῶν θεῖων νεύματι.

Ο ζῆλος ὁ τοῦ Θεοῦ, κατέφαγέ σε Γρηγόριε· μὴ καρτερῶν γὰρ ὄραν, Θεὸν ὑβρίζομενον, λαὸν ματαιόφρονα, ταῖς σαῖς ἐκείαις, θεωρήτημον ἐξωλόθρευσας.

Νενέκρωται βουλήθεῖς, ἐξουθενεῖν σε ὁ δειλαίος, Ἑβραῖος, ὁ δυσσεβής, Θεοῦ σε δοξαζόντος, θεόφρον Γρηγόριε, τῶν αὐτοῦ δογμάτων, πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον.

Θεοτοκίον.

Επῆλθε τὸ πανουργόν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκηνώσας, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν, ἀνεκδιγητῶς, διαμείνας ἀναλοίωτος.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλασθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. Ἦνος β'. Τὰ ἀνώ ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σήμερις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων, πάνσοφε Γρηγόριε· διὸ καλῇ θαυματουργός, τὴν κλησιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνειν ὁ τάλας, καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; Ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Ὀσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω· πάντα γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει ὁ ἐνθεὸς βίος αὐτοῦ. Ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυρθήσομαι· ὑπὲρ τὴν ψάμμον γὰρ ὑπάρχουσι· διὰ τοῦτο ἀκούει θαυματουργός, τὴν κλησιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Γρηγόριος, θαυματουργῶν καὶ παλαι,
Θεῷ παραστάς, θαυματουργεῖ τι πλεόν.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάναε θαυματουργός.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐξ Ἑλλήνων γεννητόρων· τῆ δὲ τῶν κρειτόνων μερίδι εὐθὺς προσθεῖς ἑαυτὸν, τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν πίστιν ἐπέγνω· καὶ προΐουσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνουξάνετο. Μεγέθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ἃ κατεργάσατο, ἐπώνυμον ἴσχευ ὁ λέγεται. Ἐτι γὰρ τῆ σχολῆ συνήθως φοιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἑταιρικὸν γύναιον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προσελθόν, τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινήσαντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθέν, καὶ εἰς γῆν ἀσπαρττόμενον, ἰάσατο διὰ προσευχῆς. Οὗτος ποτὲ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἅμα Γεωργίῳ τῷ Θεολόγῳ εἶδε καθ' ὕπαρ, μυῦντας αὐτῷ τὴ τῆς Τριάδος μυστήριον. Καὶ μετὰ τὸ Ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαίδιμου τοῦ Ἀμασίας Προέδρου, ἐν τῷ ἀπίεναί εἰς τὴν λαχοῦσαν Ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα, καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποιθέναι λέγεται.

Λίθον γὰρ βουνοῦ παραπλήσιον διὰ προσευχῆς ἐκίνησε, καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος. Καὶ ἐν τινι εἰδωλείῳ ὁ Ἅγιος κατὰ παροδὸν εἰσελθὼν, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια· ὑποχωρήσαντος δὲ, εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν οὐκέτι ἴδύνατο. Τοῦτο μαθὼν ὁ νεωκόρος, κατὰ τοῦ Ἁγίου ὠργίζετο. Τοῦ δὲ Ἁγίου ἐν χάρτῃ γραψάντος, Γρηγόριος τῷ Σατανᾷ, εἰσελθε· καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ θέντος τοῦ νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιοῦτῳ θαύματι ὁ νεωκόρος καταπλαγείς, ἀντὶ τοῦ λατρευτῆς εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητῆς εὐθὺς ἀναδεικνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθὼν Γρηγόριῳ. Καὶ λίμνην, θαλάσσην κυμαίνουσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας τῇ προσευχῇ, ἀνικμὸν καὶ χέρσον ἀπέδειξε, τῶν δύο ἀδελφῶν ἀντιποιουμένων τῆς λίμνης τὸν κατ' ἀλλήλων συνα-

ποξηράνας Συμόν, πολεμικῶς καὶ ἀδιαιλλάκτως ἐχόντων. Ἐτι δὲ καὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φορὰν ἐπέσχε, τῶν προσοίκων αὐτοῦ δευθέντων, κατὰ τῆς διαβρόχου γῆς καὶ συρφετώδους ἐρείσας τὴν βακτηρίαν, καὶ προσβείας τῷ θαύματι θαῦμα· τό, τε γὰρ ρεῖθρον ὁράται ἀναχαιτιζόμενον, ὡπερ δεδοικὸς προσφαῦσαι τῇ ράβδῳ, καὶ ἡ ράβδος, ἥδη οὔσα ξηρὰ, καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἀμοιρος, εἰς εὐθαλίς ἐγένετο δένδρον. Καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λύμη τῷ θαύματι γέγονεν, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς φασί, τοῦ ποταμοῦ τὴν εἰς τὰ πρόσω φεύγοντος πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσοῦτοις ἐξαρκοῦντος ἔτεσιν, ἡ τοῦ Χριστοῦ δύναμις διὰ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου κηρύττεται. Καὶ πρὸς τούτοις, ὁ ὑποκριθεὶς Ἑβραῖος τὸν νεκρὸν, ἐν ὑπτίῳ καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, αὐτὸ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν γέγονεν, ὡπερ ἐσχηματίζετο. Ἐνομήσθη δέποτε ἐν τῷ ὄρει ἰστώς καὶ προσευχόμενος δένδρον τοῖς διώκουσι. Καὶ λοιμὸν τοῖς ἀπίστοις ἐπήγαγε, καὶ προσελθόντας τῇ πίστει τοῦ θανάτου ἀπήλλαξεν. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστηρίους ἀφήκε φωνάς, ὅτι τὴν πόλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὔσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ἀπιστίᾳ πλήθουσαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. Ὅσους γὰρ εὔρε τοὺς παραδεξαμένους τὴν πίστιν, τοσοῦτους τοὺς παραμεμνηκότας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λαζάρου τοῦ Ζωγράφου.

Στίχ. Οὐ ζωγραφεῖ σε Λάζαρος καὶ νῦν Λόγε, Ἄλλὰ βλέπει σε ζῶντα, μὴ ληπτὸν χροαίς.

Ὁστος νηπιόθεν τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται, καὶ ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται, καὶ πρὸς τῇ σκληραγωγίᾳ καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπεμελεῖτο· διὸ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα δέχεται. Ἐντεῦθεν κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων ἀποδύεται· καὶ τοσαύτας θλίψεις, οὐ μόνον παρὰ τῶν τὰ εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου καὶ Διοσκοῦρου φρονούντων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθέων Εἰκονομάχων ὑπεμεινεν, ὅσας οὐδέ ἔστιν εἰπεῖν. Ἄλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην στέλλεται, τῶν Πατρικῶν καὶ Ἀποστολικῶν ὑπερμαχίσεων δογμάτων. Καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑποστρέψας, αὐτίς τῶν αὐτῶν ἕνεκεν ὑποβίσεων ἐπὶ Ῥώμην ἀπαίρει. Καὶ περὶ τὰ μέσα που τῆς ὁδοῦ, ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γενομένης, τελευτᾷ ἐν Χριστῷ. Καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἀνακαμισθέν, ἐν τῇ μονῇ τοῦ Εὐάνδρου κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Ζαχαρίου τοῦ Σκυτοτόμου, καὶ Ἰωάννου· καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Ἄνθρωπος τῶν κατὰ κόσμον περιφανῶν, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης, πάντων καταφρονήσας, καὶ τὸν λιτὸν μετερχόμενος βίον, ἔργω τὴν τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπασατο μετουσίαν, ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ νήφων τοῖς ἐπίπροσθεν αὐτῷ κατορθώμασιν. Ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου παννυχίζειν ἀπασιτήτου ἦν αὐτῷ, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἀφίκετο πρὸς τὸν ἐπ' ὄνοματι τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας ναὸν τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Καὶ τὰς πύλας ἥδη κεκλεισμένας εὗρων, ἐν τῷ πλησίον σκάμνῳ κεκμηκῶς ἀνεπαύσατο, ὑποψιθυρίζων τὴν ἐκ τύπου αὐτοῦ Ἀκολουθίαν. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν, λαμπηδὸνα φωτὸς ἔξωθεν ἐρχομένην ὄρα. Ἐπιστήσας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν, ἀνδρα τινὰ σεμνὸν ἐπόμενον τῷ φωτὶ κατενόει. Καὶ περιχαρῆς ὡς περ ἐπὶ τῷ θαύματι γεγυνώς,

συνέστελλε μᾶλλον ἑαυτὸν, γυνῶναι θέλων τοῦ ἐρχομένου τοῦ ἀποτελέσματος. Ὡς δὲ λοιπὸν ἐκείνος ἦδη, τοῦ φωτός περευμένου, πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο, ἐπ' αὐτῇ τῇ φλιᾷ προσκλιθεὶς, καὶ ἱκανῶς προσευξάμενος, ὑψεῦ τὰς χεῖρας μετεωρήσας, τὸ χριστοφόρον σημεῖον ταῖς πύλαις διαχαράττει, καὶ παραυτίκα σὺν τῷ φωτὶ ἀκωλύτως εἰσῆλθε. Καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἐδάφει καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἡ τῆς Θεομήτορος εἰκὼν ἐκτετύπεται, καὶ ἀναστάς, ὁμοιοτρόπως καὶ ταύτας τὰς πύλας ἠνέωξε. Καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι πρὸς τὰς ἀργυρέας πύλας, ἱκανῶς, ὡς ἔδοξε τῷ ὄροντι, προσνύξατο. Καὶ πάλιν ὄρα τὸν αὐτὸν διὰ τῆς σφραγίδος καὶ ταύτας τὰς ὠραίας ὑπανοίξαντα πύλας, καὶ φωτοειδῆ ὄλον ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ εἰσερχόμενον, καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ ναοῦ ὑψεῦ τὰς χεῖρας διάραυτα, καὶ τὸν Θεὸν ἐξευμενιζόμενον. Ὅτε δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδοτο, πάλιν νοστήσας, τὸ ἔσχατον τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει προαύλιον, τῶν πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργείας ἀποκλεισθειῶν. Ἰστατο οὖν ὁ ἱερός ἐκείνος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν, ὡς ἔλεγεν, ὅποι τὴν πορείαν ἔχει ὁ τοῦ ναοῦ ἐξελθὼν. Ὡς δὲ λοιπὸν τὴν κατ' εὐθείαν ὁδὸν ἐβάδιζε, μὴ ἐκλάσας ὁ Ἀβραμιαῖος ἐκείνος ἀνὴρ, ἐπηκολούθει καταμαθεῖν βουλόμενος, πού ἄρα ὁ τοῦ Θεοῦ ἱερός ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑποκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς τὸ κάταντες τοῦ Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τῶν βαθμίδων ἐγένετο, πρὸς τι σμικρτάτου τῶν ἐκείσε οἰκῆμα ἐπιστάς, καὶ τὸ τῆς ἔνδον οὔσης γυναικὸς ὄνομα, Μαρία, σιγηρᾷ τῇ φωνῇ καλέσας, καὶ τῇ χειρὶ κρούσας εἰσῆλθε, τότε τὸ περιαστράπτου φῶς τὸν ἀνδρα κατὰ τὴν ὁδὸν, ὑπέξιόν ἀνεχώρει, καὶ ἐν ἀμφότεροις ἐκείνοις ἡ οὔσα νύξ ἐγνωρίζετο. Ἄλλὰ τὸ γυναικὸν ἐπίδραμον μετὰ τῆς φωταγωγῆς λυχνίας τῷ εἰσελθόντι ἀνδρὶ προσήνεγκεν. Ὁ δὲ, μηδὲ τῇ κλίνῃ προσκλιθεὶς, μήτ' ἄλλως πως τὸ σῶμα διαναπαύσας, πρὸς ἐργασίαν ἐτραπή· σκυτοτόμος γὰρ ἦν, καὶ δερμάτων διαρράφεύς.

Τότε ὁ ἐπακολουθῶν αὐτῷ ἀξιομνημόνευτος Ἰωάννης, ἀνευθριάστως τῇ κέλλῃ προσέβαλε, καὶ τῇ γῇ προσκλιθεὶς, τοῦ αἰοδίμου δάκρυσι τοὺς πόδας κατέβρεχε. Μὴ ἀποκρύψης ἀπ' ἐμοῦ, λέγων, ὅς τις εἶ, καὶ τίς σου ἡ ὑψηλὴ ἐργασία ἢ εἰς τὸν Θεόν, δι' οὗ τὰς ἐξαισίους δυνάμεις, ἄς εἶδον, πεποίηκας. Καὶ ὁ ταπεινόφρων ἐκείνος· Συγχώρησον, γέρων, διὰ τὸν Κύριον· ἀμαρτωλὸς εἰμι ἄνθρωπος, μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπιφερόμενος· τίς γάρ, εἰμὴ ἰδιώτης ἐγώ; ἢ πῶθεν μεμάθηκα, τυποῦσθαι τισὶ καὶ κανονίζεσθαι, ἐπιδείης ὦν, καὶ οἰκτρᾶς ἐργασίας ἐπιλημμένος; Πεπλάνησαι ἀνερ, πεπλάνησαι, φάντασμα μᾶλλον ἰδῶν, καὶ οὐκ ἀλήθειαν. Τότε ὁ γέρων ταῖς δάκρυσι προσέθηκε δάκρυας μὴ ἐνδύς ὀρκίζων εἰς τὸν Θεόν, εἰπεῖν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ τὸ περίδοξον· Εἰμὴ γὰρ ἔργον τοῦτο τῆς προνοίας ἦν, τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ σέ, ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρῶς τοιούτων μυστηρίων ἡξιώθην γενέσθαι. Τότε ὑπὸ τῶν ὄρκων ὡς περ στενούμενος ὁ ἀνὴρ, ἀναστάς ἔθεν ἐκάθητο, καὶ μετάνοιαν πρῶτον τῷ γέροντι ποιησάμενος, οὕτως ἤρξατο λέγειν.

Οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατορθώμα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, κέκτημαι ἀδελφέ μου, συγχώρησον, εἰ μὴ τὸ ταῖς ἀμαρτίαις μου συμφύρεσθαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν εὐπαθειαν περὶ πολλοῦ ποιέσθαι. Ἐκ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητος, ὅποτε τῆς γενένης τὸν φόβον λογισάμενος, ταύτην ἦν ὄρας ἀδελφὴν, γυναῖκα ποτὲ προσαγόμενος, τὸ καθάρων τῶς τῆς σαρκὸς οὐκ ἐμόλυνα, ἀλλ' ἐξίσου τῇ ἀγνείᾳ στοιχήσαντες, ὡς στερευούσῃ ταύτῃ τὸ πρᾶγμα ταῖς γνωρίμας ἐναπεκρύψαμεν, καὶ μέχρι τῆς θείας, διὰ τὸν πῶθεν τοῦ πλάσαντος, τῆς σαρκικῆς μίξεως καθαρεύμεν. Προσθήσω δέ σοι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὄρκου ἀσφάλειαν. Ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλέον. μὰ τὴν ἀλήθειαν,

εἰμὴ τριμήσιον ἐν (*)· καὶ τοῦτο μεταχειριζόμενος δέ-
μασι, κοπιῶ ἐργαζόμενος· καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσοδον
ἰσοτάλαντον τίθημι, τὸ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ Χρι-
στῷ, τῇ δὲ ἡμετέρα χρεία τὸ δεύτερον. Καὶ οὕτως αἰεὶ
συντηρούμενος, τὸν κριτὴν καθ' ἐκάστην, καὶ τῶν φορο-
λόγων πνευμάτων τὰς ἐφόδους φαντάζομαι.

Καὶ συμπεράνας ὡδε τὸν λόγον, ἀλλήλους κατασπασά-
μενοι, καὶ πρὸς γῆν κατανεύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς κέλλης
ὁ ἱερός ὑπανεχώρει ἀνὴρ. Καὶ ὁ μὲν, ἀπελθὼν ἐν εἴ τὴν
ξενίαν ἐκίκτητο, τῷ Θεῷ ἠγαθήσει ἐν οἷς τεθέαται με-
γαλείαις. Ὁ δὲ θαυμάσιος ἐκεῖνος σκυτεὺς, καὶ ἀληθῶς
ἀφιλόκομπος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων τὸ δέλεαρ,
μετανάστης τῆς κέλλης ἐγένετο, ἄγνωστος πᾶσι τὸ παρά-
παν γενόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Λογγίνος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχθροὶ Ἀθλητὴν Χριστὸν Λογγίνον μέγαν·

Ἐχθροὶ δὲ καὶ Λογγίνον Ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γεννάδιος, Πατριάρ-
χης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εὔρε τὴν Ἐδέμ στέφος,

Φανεῖς νοσητὴν πρὸς παλαιῖσρα γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάξιμος, Πατριάρχης
Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκῶν τέκνα

Πράξεις ἀγνάς, ἀπεισιν ἀγνὸς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἰουστίνος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει,

Ἰουστίνος, τὸ θαῦμα τῶν ἡσκηκότων.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Πατέρων τὸ καύχημα, καὶ Διδασκάλων τὸ
σεμνολόγημα, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας,
τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος, σὺ καθωρσί-
δης, κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αστράψας τοῖς θαύμασι, τὴν οἰκουμένην ἐ-
φωταγώγησας· διὰ τοῦτο Θεόφρον, συνα-
θροισθέντες σὲ μακαρίζομεν, οἱ τῶν σῶν λό-
γων, τρυφῶντες καὶ ψάλλοντες· Εὐλογητὸς ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιάματα· Πόνσοφε, τοῖς ἀσθενούσι πᾶσιν ἐπή-
γασας· ἐξεχύθη γὰρ χάρις, δαψιλεστάτη σὲ
ἐν τοῖς χεῖλεσι, θαυματουργίας, δι' ἧς ἀνακραζό-
μεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Ἡ λέξις Τριμήσιον, λατινικῆ εὔσα, γράφεται ἀκριβέ-
στερον Τρεμίσιον, ὅπερ καὶ Τρεμίσις λέγεται (Tremis-
sium, et Tremissis). Δηλοῖ δὲ τὸ τρίτον μέρος τοῦ Ἄσσου
(as, ἢ assis), πρώτου νομίσματος ἐκ χαλκοῦ τῶν Ῥωμαίων
ἀφ' οὗ καὶ τὸ Ἄσσύριον, τὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν (Ματθ. ι.
29, -Λουκ. β', 6). Ἐκ δὲ τοῦ δεκαπλασιασμοῦ τοῦ Ἄσσου
ἐγένετο τὸ Δηνάριον, ἕτερον νόμισμα τῶν αὐτῶν (Ματθ. κ'.
2). « Καὶ τὸ δεκάχαλον ἐκαλεῖτο Δηνάριον » (Πλούταρχος).

Θεοτοκίον.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ Θεοῦ,
διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης,
δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὠμίλησε, καταφωτίζων
τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς, ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὐκ ἐπὶ σοῦ πλουτήσαντες, τῆς Τριάδος τὴν
ἐλλαμψιν, τῆς ὁμοουσίου, καὶ σεπτῆς
Γρηγόριε, τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντες
χάριτι, θαυματουργικῇ, καταλαμφθῆναι αἰτού-
μεν, βοῶντες· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανὲς ὡς ἔσοπτρον, δεδεγμένος πανόλ-
βιε, τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς ἀρχικῆς Θεό-
τητος, τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἀντανεκλάσεις
πέμπων φωτὸς, τοῖς μελωδικῶς, ὀρθοδοξία βοῶ-
σιν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ Θεοῦ σκεπόμενος, εὐσεβείας ὑπόθεσις,
τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐφρουρήθης πάνσοφε, εἰς
ὄρος ἰστάμενος, ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς,
Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων,
Γρηγόριε κραυγάζειν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδίαίτημα Πάναγνε,
ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀσπράπτει-
σα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε
ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶν-
τας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδῶν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αρίστης πολιτείας λάμπας φωτὶ, νῦν φωτὶ
τῷ μεγάλῳ παρέστηκας, Θεουργικαῖς,
θαυματοποιαῖς ὡς νικητῆς, κατεστημένος Ὁ-
σιε, Πάτερ Ἰεράρχα θαυματουργέ, Γρηγόριε
θεόφρον, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ὀρθο-
δόξων ἐγκαλλώπισμα.

Ιθύνεσθαι δυσώπει σαῖς προσεχαιῖς, τὸ βα-
σιλειον νῦν ἱεράτευμα, τὸ ἐκλεκτόν, καὶ
ἡγιασμένον θαυματουργέ· καὶ τοὺς πιστῶς

τὴν μνήμην σου, νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν, τῆς ἄνω βασιλείας, Γρηγόριε θεόφρον, ἀξίω-
 θῆναι καθικέτετε.

Νικίσας τῶν δαιμόνων τὰς προσβολὰς, καὶ σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα, καὶ ἰερεὺς, ἀκακὸς καὶ ὁσιος, γεγονὼς, δικαιοσύνης ἔνδυμα, περιβεβλημένος θαυματουργέ, παρίστασαι τῷ θρόνῳ, τοῦ πάντων βασιλέως, νῦν παρρησίᾳ παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Οράθης ὡ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρέυξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκενα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
 » κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
 » φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
 » στῆρ σου γέγονε, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν·
 » διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων,
 » ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν ἐν παικίλοις θαύμασιν Ἱεράρχην, ἀναφα-
 νέντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ, θεαίαις εὐφημή-
 σωμεν μελωδίαις, Γρηγόριον φιλέορτοι· ὅπως ταῖς
 τέττε πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Ο τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθο-
 νήσας μοι τῆς παλαί ἐν Παραδείσῳ, ἐχ-
 θρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανουργός, καὶ τῆς
 Ἐδέμ· ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ
 σῇ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
 λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες
 τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ἱερώταταις ἱε-
 ρῶς σεμνυνόμενος· ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλη-
 σίας· ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς· τὸ τοῦ Παρα-
 κλήτου θεῖον ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· ἡ
 κιθάρα τοῦ Πνεύματος· ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ
 Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ
 ἀρνίον πραότατον· κρήνη ἀναβλυστίνουσα,
 δογμάτων τὰ ναίματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα,
 ἱερομύστα Γρηγόριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονή· τῶν ἀρετῶν τὸ
 θαυγές καταγώγιον· ἡ στάθμη τῆς Ἐκ-
 κλησίας· ἱερωσύνης κανὼν· ποταμὸς ναμάτων
 θεῶν ἐμπλεως, ἐξ ὧν καταρδεύεται, ἡ ὑψή-

λιος ἅπασα, πρὸς εὐκαρπίαν, ψυχικὴν καὶ σω-
 τήριον, καὶ αἰρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος.
 Ἀνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἀγγελε, στόμα
 τὸν νόμον τὸν θεῖον, ἐμμελετήσαν Γρηγόριε,
 Θεοῦ κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ,
 τὸ μέγα ἔλεος.

Ομβροῖς σῶν ἱερῶν προσευχῶν, λίμνην ἐξή-
 ρανας ποτὲ μάχης πρόξενον· καὶ ρεῖθρον
 τῇ δεινρωθείσῃ, ῥάβδῳ ἀτάκτως σοφῆ, ἐπικλύ-
 ζον εἶργεις θεία χάριτι· βωμοὺς κατηδάφισας,
 τῶν δαιμόνων Γρηγόριε· τῆς ἀπιστίας, τὸν χει-
 μῶνα διέλυσας, θερμοτάταις σου, πρὸς Θεὸν
 παρακλήσεσι· θαύμασιν ἐβεβαίωσας, ψυχὰς
 καὶ προσήγαγες, τῷ εὐεργέτῃ τῶν ὄλων, παρ' ἃ
 τὸν ἄξιον εἴληφας, μισθόν· ὃν δυσώπει, ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν Ἱεράρχην, καὶ
 τὰ ἄψυχα αἰδούμενα, παραδόξως μετε-
 βάλλετο· λίμνη γὰρ ἐχερσοῦτο, ἀδελφούς νο-
 θετοῦσα· ῥάβδος δὲ ἐδενδροῦτο, ποταμὸν χα-
 λινούσα· λίθος λόγῳ μετετέθη, μεταφέρων τοὺς
 ἀπίστους πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν· δι' ἧς
 τὸ μέγα ἔλεος, παράσχου ὁ Θεὸς ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ησκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἱατρεῖον ὑ-
 πάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ κατα-
 φεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον,
 βλέπουσα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ξύλῳ,
 Ἀμνάς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος, λύπη
 συνείχετο δακρύουσα.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχ. τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Γερωσύνης τὴν ψῆφον, θεόθεν δεξάμενος, καὶ
 τὸ θεῖον δέρας ἐξ ὕψους περιβαλόμενος,
 τοὺς πρὶν τῆς ἀπιστίας υἱούς, τέκνα φωτός,
 καὶ κληρονόμους ἀνεδειξας Θεοῦ, σοφίας χάρι-
 τος, ἐκχυθείσης ἐν χεῖλεσί σου, παραδόξων
 πραγμάτων αὐτουργέ, παμμακάριε Γρηγόριε·
 διό καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἰτήσαι Χριστὸν
 τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σε φύ-
 λαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξά-
 ζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ἐδωκας σημειώσιν.

Σταυρούμενον βλέπουσα, ἡ παναμώμητος
 Δέσποινα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως,

Θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι θεῖον τέκνον! πῶς φέρεις ὀδύνας, Θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής; Ἀγγελῶν τάξεις τρόμῳ ἐξέστησαν, ὀρῶσαι τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἀφάτου σταυρώσεως, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐκλογή τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος
καὶ Ῥωμανοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5΄
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία
τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πλήρης γενναίου φρονήματος, τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπήν, καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, ἀνδρειοτάτη γνώμη ὑπέφερες, τὴν δι' αἰῶνος ἀποκειμένην σοι, δόξαν θηρώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν, καὶ προορῶν, τὴν διαιωνίζουσαν, μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβαίς τὴν αἴσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, μεταθείς τὴν διάνοιαν, λογισμῷ θεόφρονι, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι, τῆς εὐτελείας καὶ ταπεινότητος. τῶν ὀρωμένων καταπεφρόνηκας· ὅθεν ξεόμενος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀνδρικότατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον, καὶ διωκτῶν ταῖς ὀρμαῖς, καταλύσας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω Πανόλβιε, τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράστου καταξιούμενος, θείας ἐλλάμπειως· ἔνθα νῦν γενόμενος, ἀμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Καὶ τρία τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ ἀσκίσει πυρούμενος, τῇ ἀθλήσει στομήμενος, ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαινόμενος, ξίφος γεγένησαι δίστομον, συγκόπτων ταῖς φάλαγγας, τῶν δαιμόνων Ῥωμανέ, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, θεῖον καύχημα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, ὠραιότης, τῶν ἐν αἵματι ἰδίῳ, τελειωθέντων πανεύφημε.

Αναρτήσει ξεόμενος, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενος, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐνδοξε ἀφαιρού-

μενος, καὶ παρειαῖς συντριβόμενος, καὶ τέλος μακάριον, τῇ βιαίᾳ πνιγμονῇ, Ἀθλοφόρε δεχόμενος, ἀπερίτρεπτος, ἀταπείνωτος ὠφθῆς συνεργεία, Ῥωμανέ Πνεύματος θείου· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ρήτορεύει τὸ νήπιον, καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας, καὶ σεπταῖς ἐνστάσεσιν ὠραίζεται, καὶ τελειώσει λαμπρύνεται, πλουτήσαν τὴν εὐκλειαν, τῶν ἀγίων Ἀθλητῶν, ὧν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο, ἀξιάγαστε, Ῥωμανέ γενναίοφρον· μεθ' οὗ λύσιν, ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσι, καταπεμφθῆναι ἰκέτευε. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Φοβερά καὶ παραδόξα, τὰ τρόπαια Κύριε τῷ Μάρτυρός σου· τῶν γὰρ ἀλιέων ζηλώσας τὴν παρρησίαν, καὶ τὴν Σκηνορράφου θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν Στοϊκὴν φιλαρίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέρραξε· ἀποδαρεῖς δέ, καὶ τὴν κάραν ἐκτμηθεῖς, τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε. Ἀλλ' ὦ Μαρτύρων τὸ κλέος, ὁ παρρησία κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα, αἴτησαι θαυματουργέ, Πλάτων παμμακάριστε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένοσ καὶ Ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὀρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συγῆθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ Πλάτων, μέλπω πλάτος.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῆς αἰωνίου βασιλείας Ἐνδοξε, τὸ καθαρῶτατον, χοροβατῶν πλάτος, ἀπὸ πάσης θλίψεως καὶ πειρασμῶν στενώσεως, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον, ἀνεπιστρόφως ὀδεύοντας, τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον φέρουσαν.

Ωχυρωμένος εὐσεβείας πρόβολος, καὶ πύργος ἄσειστος, ἀναδειχθεῖς Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα, τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας, καὶ ταῖς τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας, θεῖα πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανικὴν ἐπιδεικνύς τὴν ἔνστασιν, τὸ τῆς νεκρώσεως, καὶ τῆς φθορᾶς πάχος, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ἀπετινάξω Πανσοφε, καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος, χαίρων τῷ Δεσπότη παρίστασαι. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον, μονογενῆ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας, εὐλογημένη Πάναγνε· Θεοτόκον διό σε, ὀρθὰ φρονούντες κηρύττομεν, καὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν (*).

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὡσπερ ἀνάληγτος πυρός, τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην, καρτερώτατα Παμμακάαρ ὑπέστης, εὐσεβείας προφανῶς, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ πυρὶ τῷ θείῳ, πεπυρσευμένος τῆς πίστεως.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, παμμακάαρ ἠγωνισμένος, οὐρανόθεν δωρεὰς ἐκομίσω, καὶ στεφάνους παρ' αὐτοῦ, τοὺς αἰεὶ διαμένοντας· καὶ στεφηφόρος ὠφθης, Πλάτων θείοφρον μακάριε.

Ἐπί τοῦ ξύλου σου ταθέν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, κατεξαίνετο δεινῶς ταῖς αἰκίαις· ἀλλ' ἀντεῖχε τῆς ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμήμενος, τῷ τοῦ Δεσπότη φίλτρῳ, καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Πύλη φωτός φωτιστικαῖς, τοῦ Πνεύματος δαδουχίαις, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις· διὰ σου γὰρ πρὸς ἡμᾶς ὁ Λόγος κατελήλυθε, καταφωτίζων πάντας, θείῳ φωτὶ τῆς ὑμνήντάς σε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριζον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
» Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει Μάρτυς σοφὲ, πλατυνόμενος πίστει πανευκλεῶς, ἐχθροῦ ἀπεστένωσας, μηχαναῖς καὶ ἠφάνισας· καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἐνθεον, Παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας· ὅθεν Ἐκκλησία, πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἑορτάζει τὴν μνήμην σου, καὶ βοᾷ σοι Μακάριε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ ἕτερον Κανόνα τοῦ Ῥωμανοῦ, φέροντα τοιαύτην Ἀκροστιχίδα: Ἀθλητικαῖς σε Ῥωμανεῖ στέφω κρότοις· ἀνώμουν μὲν, μελουρηθέντα δὲ πρὸς τό, θαλάσσης τὰ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡραῖος πεφυκῶς, νεανίας Παμμακάαρ, ἐχθρὸν τὸν παλαιὸν, πτερνιστὴν ἐτροπώσω, ταῖς πόνοις τοῦ σώματος, καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος· ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία συμφώνως, Πλάτων ἐνδόξε, ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνουσα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὧρα με τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡ θανάτου φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἄγνη, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατακριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ἀνακραθεῖς, ὄλος ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, οὐκ ἠσθάνου, πόνων τῶν τοῦ σώματος, τὴν ἐμπαθῆ, σάρκα καὶ θνητὴν, καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος· τὸ δὲ τῆς σωφροσύνης, καὶ τοῦ σωτηρίου, ἐνδυσάμενος Πλάτων ἱμάτιον.

Γερουργός, θείος ἐδείχθης ὡς ἄμωμον, ἱερεῖον, ἄρσεν τε καὶ τέλειον, ὀλοκαυτῶν, Μάρτυς σεαυτὸν, τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων, τυθέντι ἀπολυτρώσεως· ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ Δεσπότη τῷ φίλτρῳ, φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος, τὸ παμφάγον, πῦρ οὐκ ἐδειλίασας, ἀλλὰ στερῶδως καὶ νεανικῶς, τούτου ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα τὴν ἀκατάσχετον· διό σε δροσοδόλος, σὺν ἐκείνοις ἀξίως, ὑπεδέξατο θάλαμος· Ἐνδόξε. Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ φυλῆς, τῆς βασιλίδος ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὄλων, κατεξουσιάζοντα, Λόγον Θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένη δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νυσταγμὸν σοῖς βλσφάροις, ὑπνον δὲ σοῖς ὄμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας ἕως οὗ τὸν ὑπνον, τὸν μακάριον καὶ ὀφειλόμενον, τοῖς Θεὸν ποθοῦσιν, ἀγαπητοῖς ὑπνωσας Πλάτων, διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος.

Ωσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ, σώματι Πανεύφημε, πάσχων ἠγωνίῃσαι, ὡς ἀθλητῶν ἄλλων, θεατῆς σὺ γενόμενος ἠθλήσας· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων, αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἐνδοξε.

Πλοῦτον εὖρες καὶ δόξαν· πλοῦτον ἀναφαιρετον, δόξαν ἀμάραντον, ἐν ἐπουρανόις, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων σκηνώμασι, καὶ τῆς ἀκηράτου, καὶ διαρκοῦς ἀθανασίας, γεγονῶς ἐν μεθεξεί Πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Λύσιν ἀμαρτημάτων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις παραάχου τοῖς δούλοις σου, ῥυομένη τούτους, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς τῶν βλασφημῶν, αἰρετικῶν ἐπικρατείας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὤδη ε΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ανώτερος τῶν παθῶν, καὶ τῶν βασιάνων γενόμενος ταῖς τῆς σαρκὸς ἐκτομαῖς, ὑπέφερες ἐνδοξε· Χριστὸν γὰρ συλλήπτορα, συνεργόν τε εἶχες, ἐν ἀγῶσι καὶ ῥωννύντα σε.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοερῷ, τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς κτισαντος, ἐνατενίζων αἰεὶ, καὶ κατοπτριζόμενος, τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον, τῆς τῶν ὀρωμένων, εὐτελείας κατεφρόνησας.

Θεοτοκίον.

Ως ἔμφυχος κιβωτός, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας· ὡς ἅγιος δὲ ναός, ἐδέξω, τὸν Ἅγιον γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Ἀειπαύθνε.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, παλλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσάν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία, Ῥωμανὲ πανεύφημε, σὲ κεκτημένη ἀληθῶς, φωταγωγεῖται τοῖς ἄθλοις σου, τὴν φωτοφόρον δοξαζούσα μνήμην σου.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένοσ σήμερον.

Η ἅγια μνήμη σου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου· ἐνθα νῦν, μετ' εὐφροσύνης συναδρισθέντες, ἄσμασι, σὰς ἀρστείας Πλάτων ὑμνοῦμεν, καὶ ἐν πίστει ἐκβοῶμεν· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑλλήνων λιπῶν ἅπασαν τὴν ματαιότητα, τῶν Χριστοῦ Μαθητῶν τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα ἠγάπησε λίαν Πλάτων ὁ θεόφρων· διὸ καὶ ὦφθη πᾶσιν αἰδέσιμος, καὶ ἄγ-

κυρα πίστεως ἐν τῇ πατρίδι, ἧς καὶ ἡ κλησίς σαφῶς Ἄγκυρα ὑπάρχει. Καλῶς γὰρ τοῦτον ἐκθρεψαμένη, βεβαίαν σκέπην κατέχθρων, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν ἐν πολέμοις εὕρισκει, καὶ δ' ἐκάστην ἐκβοῶσα πρὸς αὐτὸν Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στίχοι.

**Μικροῦ λαθῶν παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων,
Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.**

Ὁ γδοοῆτη δεκάτητε Πλάτωνα ἄορ κατέπεφνε.

Οὗτος ἐκ χώρας ἦν τῶν Γαλατῶν, Ἀγκύρας, τῆς πόλεως, ἀδελφὸς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντιόχου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη Ἀγριππίνῳ τῷ Ἡγεμόνι, νέος ὢν τὴν ἡλικίαν. Καὶ τύπτεται ὑπὸ δώδεκα στρατιωτῶν, καὶ ἀπλοῦται ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ πυρωθέντος, ραβδιζόμενος ἄνωθεν· καὶ σφαίραις πεπωρμέναις τὰς μασχάλας καὶ τὰς πλευρὰς διακαίεται· καὶ ἀπὸ τοῦ μώτου, ἐν σχήματι λώρου, τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται καὶ τὰς πλευρὰς ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀλλοιωθῆναι τὴν ὄψιν· καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Στίχ. Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανῶ πᾶς θαυμάσει·
Σὺ χαρμονῇ γὰρ πνιγμονῆν ἐκαρτέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείως· καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγάπην, εἰσελθεῖν βουλόμενον τὸν Ἐπαρχὸν Ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῶν εἰδῶλων ναόν, κατέσχευε, Οὐκ εἰσὶ, λέγων, τὰ εἰδῶλα θεοί. Τύπτεται οὖν τὸ στόμα, καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται τὰς παρειάς. Ἠνέχθη δὲ καὶ παιδίον, τοῦτο τοῦ Ἁγίου αἰτησαμένου, εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἐπαρχοῦ. Καὶ ἐρωτηθὲν, Ποῖον δεῖ σέθειν Θεόν; Τὸν τῶν Χριστιανῶν, εἶπε. Τυπτόμενον δὲ τὸ παιδίον, παρεστῶσης ἐκείσε καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐδίψησε καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ, εὐσεβῆς καὶ θεοφιλῆς οὖσα, ἔφη αὐτῷ· Μὴ πίης τέκνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἀλλ' ἀπελθε καὶ πίε ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος. Καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὸν τύραννον, τυφθὲν αὐθις, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ῥωμανός, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν φέγγεται παραδόξως, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Διαγνωσθέντος οὖν τοῦ κατὰ τὸν Ἅγιον παραδόξου θαύματος καὶ τῷ βασιλεῖ Μαξιμιανῷ, προστάξει αὐτοῦ διὰ πνιγμονῆς ἐν τῇ εἰρκτῇ τῆς προσκαιροῦ ζωῆς ἀπολύεται, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ Ἅγιον νήπιον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, Ποῖον δεῖ σέθειν Θεόν, καὶ εἶπόν, Τὸν Χριστὸν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κόλπους Ἀβραάμ νήπιον λαχὸν ξίφει,
Τοῖς Βηθλεὲμ συνέδρον ὦφθη νηπίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ρώμανου Διακόνου, τοῦ Παλαιστίνου.

Οὗτος, ἐκ Παλαιστίνης ἔλκων τὸ γένος, καὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ παροικίας ὧν Διάκονος καὶ Ἀφορκιστής, ἤβλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν πόλει Ἀντιοχείᾳ. Οὗτος πολλοὺς, τῶν κολάσιων τὸ ἐπίπονον δεδοικότας, καὶ καταμαλακισσομένους πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπήλειψε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Διὸ καὶ αὐτόκλητος τῷ δικαστῇ παρίστη, καὶ αὐτίκα πυρὶ καταδικάζεται. Ὅπερ γνοὺς ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανός, τοῦ μὲν πυρὸς ἀπήγαγε, τὴν γλώτταν δὲ αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι κελεύει. Ἄλλ' ὁ Μάρτυς τὴν γλώτταν ἀφαιρεθείς, γεγωνότερον ἔλαλει, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ἐκφύττει. Καὶ μετὰ ταῦτα εἰρκτῆ βάλλεται, καὶ ἐν πέντε κεντήμασι τοὺς πόδας διατείνεται, καὶ βρόχῳ περιβληθείς, ἀναιρεῖται ἀποπνιγείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζακχαίου, Διακόνου τῆς ἐν Γαδείροις Ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

Στίχ. Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὁ πρὶν ἡμίση·
Ὁ νῦν δέ, Σωτῆρ, αἷμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.

Ἄλφαίε καρτέρησον, εἰ τέμνη κάραν,
Καὶ κλῆρον ἔξεις τὴν ἄτμητον Τριάδα.

Αγεται ὁ Ζακχαῖος οὗτος ἐπὶ τοῦ βήματος, σιδηροῦν καὶ βαρὺν κλοῖον φέρων ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καὶ ἐρωτηθείς, δειναῖς καὶ ἀπανθρώποις ὑποβάλλεται τιμωρίαις· καὶ δεσμῶς ληφθείς κατὰ τὸ δεσμωτήριον, ταῖς κατὰ διάστημα τέσσαρσιν ὑποδηρημέναις ὀπαῖς τοῦ ξύλου ἐμβάλλεται. Καὶ νυκθήμεροις τέσσαραι κατατεινόμενος, γενναίως ἱκαρτέρει. Μετὰ τοῦτον ὁ Ἀλφαῖος, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, προσάγεται. Καὶ μᾶστιξιν ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθείς, καὶ τὰς πλευράς κατακασίς, τῷ συναγωνιστῇ τὰ ὅμοια πεισόμενος, τῇ εἰρκτῇ κατακλείεται· καὶ τῷ κολαστηρίῳ ξύλῳ καὶ αὐτὸς νυκθήμερον ταυσοθείς, τῇ ἰωθεν τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, ὁμοίως καὶ ὁ Ζακχαῖος.

Βαῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου καταπατήσαντα, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ὁ ἀθλοθέτης σέ ἐξεφάνωσε, μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς τὸν αἰεὶ σοὶ πάλαι ποθοῦμενος, οὐ τὸ ἀχραντὸν πάθος, τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἴτιον, γεγεννημένον μιμούμενος ἔφαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστησαν ἅπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως, οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες· ὑπερφύως γὰρ ἐβόας τεμνόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αρθέντες Παναίμωμε, τῷ Δείψ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανά-

του, καὶ τῆς κατάραις τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, σέ Θεοτόκον φρονῶντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως καίμινον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μὲν, ἠγωνίσω Πανεύφημε· περιφανεστέραν δὲ πολλῶ τὴν εὐκλειαν, Χριστὸς σοὶ δεδώρηται, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν, ἐν ἐπουρανίαις, σέ σκηναῖς κατοικίσας, προθύμως μελωδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστατήν θερμότατον, τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Ποιητῇ τῆς κτίσεως, σέ νῦν προβαλλόμεθα· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παρρησίᾳ πρεσβεύων, τῶν σέ ὑμολογούντων, καὶ πιστῶς μελωδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβεῖν ἠξίωσαι, βασιλείαν ἀσάλευτον, διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργοῦς σου πίστεως, ὡς σοὶ ἐπηγγείλατο, ὁ ἀψευδὴς δίδοναι Θεός· ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα, καὶ πυρὶ καὶ βαταῖνοις, παρέδωκας κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, καὶ Πατρί συννούμενον, τὸν ἐκ τῆ μη ὄντος πατρικῶ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· διὸ σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦντες, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως καίμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξ-
» ἔκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀ-
» νυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πάσα ἀκοή.

Αγε δὴ τὸν θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, τὸν ἐξαπλώσαντα, τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ τὰ κλήματα· τῆς γὰρ ἀμπέλου τῆς ζωῆς, φυτεία γενόμενος, καρπὸν προβάλλεται, κατανύξεως ἡμῖν οἶνον βρῦοντα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, τῶν Μαρτύρων καθοράται ὁ θάνατος· τῆς αἰδίου γὰρ, καὶ ἀνωλήθρου γίνεται πρόξενος, παναληθέστατα ζωῆς· καὶ κλῆρον ἀθάνατον, καὶ δόξαν ἀφθαρτον, καὶ πλουσίαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

Ο ἴλην σε Μάρτυς τὴν ζωὴν, τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ ἀφιέρωσας, καὶ ὡς εὐάρεστον, ζῶσαν θυσίαν σαυτὸν προσήγαγες· διὸ τρυφῆς τῆς ὑπὲρ νῦν, Πλάτων κατηξίωσαι· ἀλλὰ δυσώπησον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σ ὡσὸν με Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρά μου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον διπλοῦν τὴν φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν, μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρὸς, ἐκ σοῦ δὲ ἀπάτορα, καὶ ἀναλλοίωτον· διὸ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθε, μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ο ῥῶν σε τὸ ἀήττητον, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, ὁ τύραννος πρὸς πλειόνων, βασιάνων πείραν ἐχώρει· ὃν καταπτύσας χάριτι, Χριστοῦ ὑπερενήθλησας, μέχρι θανάτου πάνσοφε· διὸ καὶ νῦν στεφηφόρος, συμβασιλεύεις τῷ Κτίστη.

Θεοτοκίον.

Μ αρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γέγονας ὄντως· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσασαι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῆ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δ οχεῖον τοῦ Πνεύματος λαμπρὸν, Ἀβδίου γενόμενος, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, θεοειδέστατον, Προφητείας τρόπον, καὶ μελλόντων πρόγνωσιν, καὶ γνῶσιν ἀληθείας ἐπλούτησας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ε ἰς χαρακτηρίζεται Θεός, πρώτοις ἰδιώμασι, καὶ κατ' οὐσίαν γνωρίσμασι· τούτων οἱ

ἔνδοξα, καὶ σεπτοὶ Προφῆται, μετοχῇ καὶ χάριτι, δευτέρως κατὰ θεῖσιν μετέχουσι, καταλαμπρύνοντος, τοῦ Κυρίου τοῦς θεράποντας, τοὺς οἰκείους, ἰδίᾳ λαμπρότητι.

Α ὕτου πληρούμενος φωτὸς, καὶ δόξαν θεώμενος, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ παριστάμενος, τῷ Δεσπότη πάντων, Ἀβδίου μακάριε, καὶ θεῖος ὑποφήτης γενόμενος, αὐτὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Α ἠδριάντος στερρότερος, καὶ χαλκοῦ δυνατώτερος, καὶ σιδήρου γέγονας ἰσχυρότερος· παραχωρεῖ γὰρ τηκόμενον, καὶ θάττον λυόμενον, τούτων ἕκαστον πυρὶ, βία τούτου κκώμενον· σοῦ δὲ ἄκαμπος, δεξιὰ τεταμένη τῶν ἀνθρώκων, φλεγόμενη παραδόξως, περιεγένετο Πάνσοφε.

Γ ερευς ὡσπερ πέφνησας, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ αὐτῷ Μακάριε προσερχόμενος, οὐκ ἄλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μαλιστα, καὶ χειρὶ μαρτυρικῇ, εὐωδίας θυμίαμα προσενήνοχας, οὐ δαιμόνων ἀπάταις, τῷ Χριστῷ δὲ, τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότη, καὶ εἰσαεὶ βασιλεύοντι.

Γ ερία προσάγοντα, καὶ ἀμνὸν προσαγόμενον, τὸν αὐτὸν ἀμφότερα σὲ Πανεύφημε, περιχαρῶς ὀνομάζομεν, ὡς ὄντα ἑκάτερα· σεαυτὸν γὰρ τῷ Θεῷ, ὡς πανάμωμον σφάγιον, ὠλοκαύτωσας, τῷ πυρὶ τῶν βασιάνων· ὃν δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμώντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φ ωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότη ὑπάρχουσα, καὶ φωτὸς νεφέλη θεοχαρίτωτε, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, νηδύος πανάμωμε, φωταγωγῆσον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω ἰς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακραζούσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναπιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχης· Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδίου μέλπω κλέος.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, προφητικῇ παρεστῶς, νῦν παρρήσια καθικέτευε, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, καταλαμπρύνεσθαι, Ἀβδίου τῆς πίστει σε, καταγεραίροντας.

Ὅτὰ πάντα σαφῶς, προγνωστικῶς θεωρῶν, τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀθόλωτον, καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγές, μάκαρ Θεώμενος, Προφήτην θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται.

Ταῖς ὁράσεις ἰδῶν, ταῖς ἀληθῶς ἐκ Θεῆ, σοὶ δεικνυμένας προηγόρευσας, τῶν δυσσεβήτων ἀδελφῶν, πανωλεθρίαν δεινὴν, καὶ τούτων τὴν ἔνδικον, Μάκαρ ἀπώλειαν. Θεοτοκίον.

Ὅι σωθέντες τῷ σῶ, Θεογεννητορ ἀγνή, ἀσπύρω τόκῳ δυσωποῦμέν σε· Τῆς κόσμικῆς περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον, συμφώνως κραυγαίζοντας, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τοὺς καρτερούς σου, Βαρλαάμ, μέλπω τόνους.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι, περιλαμπόμενος ἡμᾶς, τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν μνήμην σου περισώζε, Βαρλαάμ ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὅτὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας ἀκριβοῦς, πυρὶ θεοπνεύστῳ, τιμάσθω μελωδήμασι, Βαρλαάμ ὁ θαυμασίος.

Ἦπερ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος, στεφανηφόρε Βαρλαάμ, στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξίως τετίμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι.

Σθένος σοι δωδῶνται ὁ Δεσπότης, κατὰ ποικίλων αἰκισμῶν, Πανόλβιε Μάρτυς· ἐντεῦθεν καὶ νενίκηκας, τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἐδείχθης οὐρανομήκης, δι' ἧς ὠμίλησεν ἡμῖν, ὁ Λόγος παρθένη· ἦν παλαι προεώρακεν, Ἰακώβ ὁ προπάτωρ σου.

Τῆ Προφήτη. ᾠδὴ γ΄. Δυνάμει τῆ Σταυρῆ σε.

Ἦδάτων μυστικῶν ποταμὸς, ἐκ τῆς ἀβύσσου προερχόμενος, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, Ἀβδίου μάκαρ γεγένησαι.

Βουλῆσει καὶ προνοία Θεοῦ, προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα, καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα, προεβλήθης Ἀξιάγαστε.

Λαμπόμενος τῷ θεῷ φωτὶ, καὶ οὐρανίῳ προηγόρευσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι, σωτηρίαν Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοὶ Παρθενομήτορ· διασώζει δὲ, τοὺς Θεοτόκον φρονοῦντάς σε, μεσιτεία σου πανάμωμε.

Τοῦ Μάρτυρος· Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἄπας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἀρμονία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο· ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάρρηκτος.

Ρύμην εὐσθενῶς ὑπήνεγκας, τῶν διορυττόντων σοῦ τὰς πλευρὰς Παναοίδιμε, καρτερίαν ἀκμαιοτάτην, σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.

Τίς σου τὸ στερόρον καὶ εὐτόνον, καὶ τῆς διανοίας, τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάσει, κατ' ἀξίαν Παμμακάρισε;

Θεοτοκίον.

Ἐση τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος, τῆς ἐνυποστάτη, διὰ σαρκὸς ζωῆς Πάναγνε, τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης, ἐκ γαστροῦ σου Θεοnúμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὅ μέγας Ἀβδίου, ἐπιλάμψεσι θεαίαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεσπίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ φθεγγόμενος· τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας φωτίζουσαν.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὅς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος, καὶ τροπαιοῦχος ἀληθῆς, καὶ ἀήττητος, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα Πανένδοξε, στέφος τὸ ἀμάραντον, οὐρανόθεν ἐκτήσω· χαίρων σὺν Ἀγγέλοις δὲ, καὶ χορευῶν ἀπαύσως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σώζε τοὺς πιστῶς, ἀνευφημοῦντας τὴν θεῖαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυνάστεϊς σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προῖστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν,

ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα σε Χριστέ, Οἶμοι! ποδεινότετε Ἰησοῦ, ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυραῦσαι; Ὑμῶ σε Μακρόθυμε.

Τῆ Προφήτη. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προφητείας τὴν χάριν, παθῶν ὡς προκαθάρσας τὴν ψυχὴν, διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐληφῶς, ἀνεβόησας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ο Προφήτης ὁ μέγας, Πνεύματος Ἁγίου ἀστραπῆ, δαδουχούμενος, ἐφώτισεν ἡμᾶς τῆ κραυγᾷ σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυμφοστόλος ἐδείχθης, τῆς Ἐκκλησίας Μάκαρ ἐκ Σιών, προθεσπίσας τὸν Σωτῆρα προελθεῖν, ᾧ κραυγαζόμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Πατρὶ συναναρχον, καὶ συναἰδιον Λόγον καὶ τῷ Πνεύματι, ἀπεγέννησας Ἁγνὴ Θεοπρεπῶς, ᾧ κραυγαζόμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου.

Ρήτορικὴν ἀδολεσχίαν ἀπωσάμενος, διδαχὰς δὲ Ἀποστόλων προσηκάμενος, τῆς εἰληθείας ἐνδοξε, Μάρτυς ἀληθῆς ἐχηρημάτισας.

Ο τοῦ πυρὸς εὐτονωτέραν τὴν προαίρεσιν, κεκτημένος τυραίνων τὴν ἀπόνοιαν, καταβαλὼν ἐκραυγάζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υπὲρ Χριστοῦ μέχρι θανάτου Καρτερόψυχε, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀνθιστάμενος, μεγαλοφώνως ἐψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συντονωτάταις προθυμίαις Παμμακάρισε, κερημένος τὴν πλάνην κατεπάτησας, καὶ θεοφρόνως ἐψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου ὁ ἀσώματος, τοῖς ἀνθρώποις ἐπεδήμησε· διὸ ἐν πίστει κράζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆ Προφήτη. Ὡδὴ ε'. Ὀρβρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορβρίσας πρὸς τὸν Κύριον εἴληφας, οὐρανόθεν, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τῆ Παναγίου Θεόπνευστε.

Συλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἐνθεον, κεκτημένος, ὁρᾶν κατηξίωσαι, τὸν ἀοράτως νοούμενον.

Ανέτειλέ σοι φῶς Παμμακάριστε, ὡς Προφήτη, καὶ ἡ τούτη σύζυγος, σοὶ εὐφροσύνη δεδῶρηται.

Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὰ σύμπαντα Πάναγνε, ὁ ποιήσας, ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται, τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθεος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ο γεγωνῶς τῶν Χριστῶ, μιμητῆς παθημάτων, καὶ Μάρτυς ἀναμέλπει· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Υπομονῆς σοι πολὺς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης, ὁ στέφανος ἐπλάκη, Δόξα σοι μέλποντι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Βέλη ῥημάτων τῶν σῶν, τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις, κατέπηξας κραυγάζων· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Αγιον ὄρος Ἁγνὴ, καὶ ὡς σκηνὴ Ὑψίστου, φρονούντες σε Παρθένε, Δόξα σοι κραυγαζόμεν, Θεοτόκε ἡμῶν ἡ ἐλπίς.

Τῆ Προφήτη. Ὡδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δυνάμει Θείου Πνεύματος, ἐώρας Προφήτα τὰ μέλλοντα, τοὺς τύπους δεχόμενος, τῶν θείων ἐμφάσεων, ὡς ἐν κατόπτρῳ, τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

Ιλέωσαι τὸν Κύριον, Προφήτα παμμακάκαρ πρεσβείαις σου, τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου, τελούσιν αἰτούμενος, τὴν τῶν πταισμάτων, δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Ιλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν, παράσχου Φιλάνθρωπε, ἔχων δυπλωποῦντά σε τὸν σὸν Προφήτην, κόσμῳ σε προαγγείλαντα.

Θεοτοκίον.

Ο οὐσιώσας ἅπαντα, τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνάμει, ἀγκαλαῖς βαστάζεται, ταῖς σαῖς Ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐβόησε, κρατυπῶν.

Ράπιζέσθω, δεξιᾷ πυρουμένη τὰ πρόσωπα, τῶν δαιμόνων, τῶν πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτάτωσαν, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ χαρεῖαι φαιδρῶς εὐφραίνέσθωσαν.

Λαμπρύνεται, τῶν καλῶν σου ἀγώνων τὰ τρόπαια, καὶ ταῖς νίκαις, καὶ τῶν ἀθλῶν ὁρῶσα τὰ ἔπαθλα, ἢ τῶν προτοτόκων, ἐκλεκτῆ καὶ φωσφόρος ἀμύγυρις.

Ανάστητε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ Μάρτυρος, τὴν εἰκόνα, ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρῦνατε, τὸν ἀγνωροθέτην, ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες.

Θεοτοκίον.

Αγάλλεται, ἐπὶ σοὶ Θεομήτορ πανάμωμε, ἡ Προμήτωρ, τῆς ἀρχαίας κατάρτας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερωθεῖσα, τοῦ θανάτου πικρᾶς κατακρίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει
- δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου.

Στίχοι.

Ἔφησεν ἄντι μέλλον Ἀβδίου πάλιν,
Εἰ μὴ τελευτὴν εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα.

Ἐννεακαιδεκάτῃ βίον Ἀβδίου ἐξεπέρησεν.

Οὗτος δούλος Κυρίου ἐρμηνεύεται, ἡ ἐξομολογούμενος. Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Συχέμ ἀγροῦ Βηθαχαράμ, ἐδούλευε δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑβραίων Ἀγαάβ, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ Ὀχοζία, ὅτε ἀπέστειλεν Ὀχοζίας πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μέγαν Προφήτην Ἠλίαν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους, εἰπεῖν αὐτῷ, καταλθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτόν, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ Προφήτου κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, πεσόντος πυρός ἐξ οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντος αὐτούς. Ἀπέστειλε τρίτον καὶ τούτου τὸν Προφήτην Ἀβδίου, ἵνα καλέσῃ αὐτόν, καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν· οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ τρίτος πεντηκονταρχός, οὗ ἐφείσατο Ἠλίας. Ὁς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν Προφήτην, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, ἵνα μὴ κατακαῆ, καὶ κατέβη πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν βασιλέα, ἠκολούθει τῷ Προφήτῃ Ἠλίᾳ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητής, καὶ προσφθεύσας πολλὰ, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῶν Πατέρων αὐτοῦ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Σὺν λιβανωτῷ, Βαρλαάμ, τὸ πῦρ φέρων,

Εὐοσμον ὠφθης λιβανωτὸν Κυρίῳ.

Βαρλαάμ ὁ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας. Γέρον δὲ ὦν τὴν ἡλικίαν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν προσήχθη τῷ Ἄρχοντι. Καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τυπτεται βουλεύροις, καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκρίζουται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθεὶς, βιαίως τὴν χεῖρα ἠπλώθη, καὶ πῦρ ἐπ' αὐτῇ καὶ λιβανωτὸν δέχεται· ἐνόμισε γὰρ ὁ Ἄρχων, ὅτι, εἰ τοὺς ἀνθρακας μετὰ τοῦ λιβανωτοῦ τῷ βωμῷ ἐπιρρίψῃ, δόξει θυσίαν προσαγαγεῖν τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ ἀνένδοτος ἴστατο καὶ ἄτρεπτος, εὐτονωτέρας αὐτῷ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανῆσαν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε, διατρηθείσης αὐτοῦ τῆς χειρός. Καὶ οὕτω τούτου αἰρετισαμένου κατακαῖται τὴν χεῖρα, ἢ, ποσῶς παρασαλευθείσης, δόξει λιβανωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν, μετὰ γενναίου καὶ στερέρου τοῦ φρονήματος ἢ αὐτοῦ ψυχῇ ἐν χερσὶ Θεοῦ παρατίθεται. Τούτου καὶ ὁ Σείας Χρυσόσπομος, καὶ ὁ μέγας Βασιλεὺς, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

(*) Ὅρα περὶ τοῦ Προφήτου τούτου καὶ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ. Νοεμβρίου 19.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀζῆ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Διψητικὴ τις ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ,

Ἄζης ὁ Μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐκ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας ὀρμώμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν. Καταλιπὼν οὖν τὴν στρατείαν, ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις· καὶ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐπιτελῶν, ὑπότινον κυνηγετῶν μνηύεται. Καὶ παραστὰς τῷ Διοκλητιανῷ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, παρεδόθη Ἀκυλίῳ τῷ Ἐπάρχῳ μετὰ ἑκατὸν πενήκοντα στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει αὐτοῦ σταλέντων, πεπιστευκότων ἤδη καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ Μάρτυρος ἐν τῷ ἐπαινεῖν αὐτούς, καὶ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος, καὶ διψῶντας αὐτούς ποτίσαντος. Τοῦ δὲ Ἐπαρχοῦ κατὰ τὸν τόπον γενομένου, καὶ τὸν Ἅγιον Ἄζην, εἰς ἐκπληξιν πολλῶν, οὐκ ὀλίγαις νιφάσιν ὑποβαλόντος πληγῶν, καὶ ἐν τροχῷ ἀναρτήσαντος, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι ξείσαντος, καὶ ἐμβαλόντος εἰς κείμενον πυρὸς, ἐπεὶ ἡ φλόξ ἀπεσβέσθη, καὶ ὁ Ἅγιος ἔμεινεν ἀβλαβής, ἦ τε γυνὴ καὶ θυγάτηρ τοῦ Ἐπαρχοῦ τῇ πίστει προσήλθον. Τότε ὁ Ἐπαρχὸς ἀποτμηθῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ἑκατὸν πενήκοντα στρατιωτῶν προσέταξε, μεθ' ὧν καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικός, καὶ θυγατρὸς· ὕστερον δὲ τὸν Ἅγιον τύψας σφοδρῶς, καὶ αὐτὸν διὰ ξίφους τελειωθῆναι ἐκέλευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τετμημένας τρεῖς, Χριστὲ, πεντηκοντάδας,
Τριττῇ στεφῶν γέραιρε πεντηκοντάδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δώδεκα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. « Στρατεύομαι σοὶ σήμερον διὰ ξίφους »
Τῷ Παμβασιλεῖ δωδεκάς στρατοῦ λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου.

Στίχ. Κἄν ἐσπαράχθην Ἀγάπιος θηρίοις,
Τὴν πίστιν ἀσαλευτος εἰμί σοι Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡλιοδώρου, τοῦ ἐν Μαγιδῷ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Ἡλιοδῶρος Χριστὸν Ἥλιον βλέπων,
Ἄνωτέρος πέφηνε βασιάνων σκότους.

Επὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἡγεμονεύοντος Ἀετίου ἐν Μαγιδῷ πόλει τῆς Παμφυλίας, ὁ μακάριος οὗτος Ἡλιοδῶρος, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὦν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύττων, διαβάλλεται τῷ Ἄρχοντι. Καὶ παραστὰς, ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τὰς κολακείας οὐκ ἐπέισθη θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, κρεμᾶται καὶ ξέεται· καὶ τῆς δριμύτητος τῶν κολάσεων ἱκανῶς καθαφαμένης τοῦ Ἁγίου, καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει μοι, προσειπόντος, εὐθέως ἐξ οὐρανοῦ φωνὴν γέγονε λέγουσα· Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες, προσίτι καὶ τέσσαρας ἰδόντες Ἀγγέλους, κωλύοντας αὐτούς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν· καὶ τὸν ἄρχοντα ἐλέγξαντες, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρρίψαν, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησάμενοι.

Τότε κελεύει βοῦν χαλκοῦν ἐκκαῖναι, καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν Μάρτυρα· καὶ βληθέντος, ψυχρὸς παρατύχια διὰ προσευχῆς ὁ σπιυθηρεβολῶν βούς γέγονεν. Ὅτε δὲ

καὶ ψάλλοντος τοῦ Ἁγίου ἔσωθεν τοῦ βόσος ὁ ἄρχων ἤθετο, ἐξέστη· προσεγγίσας δὲ τῷ χαλκουργήματι, καὶ ἰδὼν ἔτι τὸ πρὸ μικροῦ σπινθηροβολοῦν εἰς ἄκραν ψυχρότητα αἰφνηδὸν μετετρέπη, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον· Ἄνοσία κεφαλὴ, καὶ τῆ πυρὸς κατίσχυσαν αἱ μαγεῖαι ἰσου; Καὶ ὁ Ἅγιος, Αἱ μαγεῖαι μου, ὁ Χριστὸς ἐστίν, εἶπεν· ἀλλὰ δὸς μοι τριῶν ἡμερῶν πρεσβίαν, ὅπως καθ' ἑαυτὸν σκέψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. Ὁ δὲ Ἅγιος λαβὼν τὴν ἄνεσιν, ἀπῆλθε λάβρα ἐν τῷ Πανθῷ· καὶ προσευξαμένου, ἀθρόον πάντα τὰ εἶδωλα καταπεσόντα συνετρέψαν.

Τούτο μαθὼν ὁ Ἄρχων, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν Ἅγιον· καὶ θυμοῦ πληθεὶς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελεύει, καὶ ἤλους πεπυρωμένους ἐμβαλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ὡς δὲ τῆς δριμείας ταύτης ὀδύνης ἤθετο, τὸν Θεὸν καὶ αὐθις εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε ὁ Ἄρχων, ἰδὼν ὅτι οὐ κυριεύεται ὑπὸ τῶν κολάσεων, δεσμευθῆναι τοῦτον προσέταξε, καὶ βαρείας ἀλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν Ἀταλέων πόλιν ἄγεσθαι. Καὶ ἀχθέντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ πόλει τοῦ Ἁγίου, παραστῆναι τοῦτον ἐκέλευσε· καὶ εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἐλθόντων περὶ τῆς εἰς τὰ εἶδωλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὁπὰς ξύλου τὰς τε χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Εἶτα τήγανον σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐν τούτῳ τὸν Μάρτυρα ἐνίησε. Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος μέσον τοῦ τηγάνου ἐστῶτος, καὶ προσευχομένου, ἔτι δὲ καὶ τοὺς παρεστῶτας προτρεπομένου εἰσελεῖν ἐν αὐτῷ καὶ ἀβλαβεῖς διατηρηθῆναι, εἰσῆλθον καὶ αὐτοί· καὶ πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον, λέγοντες· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ἡγεμὼν, ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν τοῦ Ἡλιοδώρου Θεοῦ, φοβηθεὶς, μήποτε ἀρπάσωσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐκέλευσεν πάλιν ἄγεσθαι αὐτὸν ἐν Μαγιδῷ. Καὶ λαβόντες ἐπορεύοντο, αὐτοῦ προσευχομένου καὶ ψάλλοντος. Καὶ φθάσαντες ἔστησαν πάλιν τὸν Ἅγιον εἰς ἐρώτησιν. Καὶ μετὰ τὸ πολλά διαλεχθῆναι, κελεύει τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τμηθῆναι, καὶ κρεμασθέντα σπαθίζεσθαι ἐπὶ ὄραις δυοῖ. Καὶ κημὸν ἔθεντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἴλκον ἐξω τῆς πόλεως. Καὶ νεύσας ὁ Ἅγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἔλκοντας αὐτὸν, ἔστη εἰς προσευχὴν· καὶ πληρώσας τὴν εὐχὴν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνθίμου, Θαλλελαίου, Χριστοφόρου, Εὐφημίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν· καὶ τῆ Ἁγίας Παγχαρίθ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς. Ὑπερφυῖς ἀληθῶς, τῶν Προφητῶν τῶν σῶν ἡ δόξα. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ Θεοῦ κατοικεῖν, ἠξιομένους ἀναμέλπεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν ταῖς Προφήταις τοῖς σοῖς, τὴν Δεῖαν χάριν σου δεικνύεις. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀελυτρωμένοι τῷ σῶ, Παρθένε τόκῳ μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Μετὰ Μαρτύρων χοροῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, κατηξιώσαι Χριστῷ, μεγαλοφώνως κραυγάζειν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ λαμπάδων φαιδρῶς, εἰς τὸν Δεῖον νυμφῶνα, εἰσελήλυθας Χριστῷ, Μεγαλομάρτυς κραυγάζων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐυτονωτέραν πυρὸς, δεξιᾶν κεντημένος, παρραστάτης δεξιός, τῷ σῶ Δεσπότη κραυγάζεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀελυτρωμένοι τῇ σῇ, παναχράντῳ γεννήσει, ὑμνῶμένε σε πιστοὶ, ἀκαταπαύστως βοῶντες· Εὐλογημένος Ἄγνη, ὁ σῆς κοιλίας καρπός.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐκ Πατρὸς.

Παρὰ Θεοῦ φωτισθέντες, οἱ Προφῆται προδραπέζουσι, τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, Δεοφρόνως ἀνακράζοντες· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ πυρὸς ἐν πελάγει, τοῖς ἐν σιότει μάκαρ ἔφανας, ταῖς Δεῖκαῖς φρυκτωρίαις, Ἀδὲθ καταυγαζόμενος, Τὸν Χριστὸν κραυγάζων λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κατὰ τὴν Δεῖαν οὐσίαν, τῷ Πατρί σου ὁμοούσιος, ἡμῖν ὁμόφυλος ὠφθης, σαρκωθεῖς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· διό σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Πᾶσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ, τὴν πανοπλίαν Βαρλαάμ ἀξιάγαστε· ἐφλεξας εἰδωλικὴν φαντασίαν, κραυγάζων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραῖσμένους εὐπρεπῶς, Χριστῷ παρέστης Ἀδελφὰ παναοίδιμε· αἷματι μαρτυρικῷ, βεβαμμένην πορφύραν φορῶν, τὸν Δεσπότην, ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς εὐσεβείας τῷ πυρὶ, πεπυρσευμένος ὡς ἀκαίνθας κατέφλεξας, πάσας τὰς δαιμονικάς, φαντασίας κραυγάζων· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἱ εὐλογοῦντές σε πιστῶς, ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται Πανάμωμε· τίκεις γὰρ τὸν εὐλογοῦντα, τὴν κτίσιν Δεσπότην· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, ἐν Βαθυλῶν τῆς παιδᾶς τῶν Ἑβραίων, διασώσαντα

» Θεόν, ἰσρεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου.

Ῥῶδη δ'. Σε τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Λόγῳ θεϊκῷ, καὶ πράξει κοσμούμενος, ἐ-
πτερώθης τῷ πνεύματι, Ἀβδίου θεσπέ-
σιε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

Ενθα Προφητῶν, χορεῖται σκηνούμενος, καὶ
Ἁγίων λαμπρότητες, δυσώπει τὸν Κύριον,
τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει εὐφημοῦντάς σε.

Ολος τῷ Θεῷ, θερμῶς ἀνακειμένος, καθα-
ρῶς προσωμίλησας, ταῖς θεῖαις ἐμφά-
σεσιν ὧν καὶ νῦν ἀπολαύεις Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σε τὴν τοῦ φωτός, λυχνίαν ὑμνοῦμεν Ἀγνή·
σε καὶ πλάκα τῆς χάριτος, τὸν Λόγον
σαρκούμενον, δεξαμένην εἰδότες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μάρτυρος.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Νόμος ἐγκωμίων ἠττάται, τῷ τῶν ἀγώνων
σου μεγέθει ἄλλος ὁ Δεσπότης σε Χριστός,
δοξάζειν οἶδε θεῖα λαμπρότητι ὃν ἐκτενῶς δυ-
σώπησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ολον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, θυσίαν ζῶσαν
προσενέγκας, ὅλος τῆς αὐτοῦ βασιλείας
συγκληρονόμος ὠφθῆς καὶ μέτοχος· καὶ σὺν
αὐτῷ γηθόμενος, νῦν βασιλεύεις Παναοίδιμε.

Υπὲρ τῆς σῆς Σῶτερ ἀγάπης, αἵματος μέ-
χρι καὶ θανάτου, ξίφει καὶ πυρὶ καὶ βα-
σάνοις, ὁ θεῖος Μάρτυς ἀντιταξάμενος, τῆς
παρὰ σὲ φιλάνθρωπε, ἀθανασίας ἀντελάβετο.

Θεοτοκίον.

Σε τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου, καὶ Θεομή-
τορα Παρθένον, πάσης τῆς ζωῆς μου προ-
στάτιν, καὶ σωτηρίαν χαίρων προβάλλομαι·
σὺ γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σώζεις ἰσχύεις τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεσῶσας φύσεις· διὸ
ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὰ Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ εἰσόδου τῆς Ὑπερ-
αγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου· καὶ
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρ-
χιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν ἡ προεόρτιος αὕτη ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ
Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν Στι-
χολογίαν τοῦ ἁ. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, Ἦχος
δ'. Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός. Καὶ νῦν, τὸ ἁ.
τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα
τοῦ Ἦχου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Δεῦτε πάντες
οἱ πιστοί. Ἀπολυτίκια, Ἀναστάσιμον καὶ τῶν Προεορ-
τίων. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Κανόνες,
ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Προεορτίων. Εἰς τοὺς Αἵνους,
Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν.
Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Αἱ δὲ Ἀκολουθίαι
τῶν Ἁγίων καταλιμπάνονται.

Ἐὰν δὲ τύχῃσιν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τὰ Προεόρτια, ἡ Ἀ-
κολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

Εἰς τὸν ἐση ἑρινον.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Προεορτίων.
Ἦχος ἁ'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν Ἀειπαρθένον,
φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄν-
τως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ,
ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ
δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Επαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλείης,
ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ,
ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἢ εὐσεβῶς, προσαγομένη
ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων
ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θεῷ Πνεύματι.

Επιφανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πιζῶς,
ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ,
ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον ὧς ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς
καὶ πανάμωμος, προεμνηστευθῆς τῷ Πνεύματι
μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ὁμοία.

Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν εὐφροσύνῃ οἰ-
κῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις Πάτερ, παρεστῶς
παρῶν, τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου, τοῖς ἐπὶ γῆς,
ἐκτελεῖσι τὴν μνήμην σε, τῶν ἐγκλημάτων τὴν
λύσιν, καὶ τῶν παθῶν, δωρηθῆναι καθικέτευσ.

Τῶν προσευχῶν τῆ δρεπάνη, Πάτερ Γρηγόριε, τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθιας, ἐκτεμῶν καὶ νεώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλου τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ, δι' ὧν ἡμῖν, ἐκβλαστάσεις ἰαμάτων καρπῆς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν Ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀγρυπνίας ἐργάτην, καὶ στηλὴν σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν, τῶν τιμώντων σε Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρ. Προσόμ. τῆ Ἁγίᾳ Πρόκλῃ, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δογματῶν φαιδρότητι, καὶ τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι, εὐσεβῶς κατεκόσμησας, Πρόκλε παναοίδιμε, τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, στύλος ἐδείχθης ἀληθῶς, κατα φωτίζων πάντας τοῖς λόγοις σου. Διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ᾄσμασι, τὴν ἀγίαν καὶ πάνσεπτον, ἐορτάζομεν μνήμην σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Λαμπρῶς ἔδογματίσας, καὶ θεοφρόνως ἐκήρυξας, Θεοτόκον τὴν ἄχραντον, Κόρην ὡς κηύσασαν, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, Κτίστην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως· καὶ Νεστόριον ἡσχυνας, ἀσεβῆ παράφρονα.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

Ναμάτων ἐξήντησας, τῶν χρυσαυγῶν παναοίδιμε, τοῦ σοφοῦ Θεοκλήρου· οὐπὲρ καὶ διαδοχος, καὶ τῆς εὐσεβείας, ὠφθης καὶ καθέδρας, ἐπιστηρίζων διδασκαίς, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ τὸ παίμκιον· καὶ τούτῃ τὸ ἀγνότατον, καὶ πανσεβάσμιον λείψανον, ὡσπερ κόσμον τερπνότατον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πισοὶ τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῶ προσενηχθεῖσαν, τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτό-

κον. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχοι ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ο' Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον,

Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαράν προμνηστεύεται, σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον· ἦν περ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηδομένη, τῷ Ναῶ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αινέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ νηπιάζουσα Ναῶ, τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, ὡσπερ ναὸς Κυρίου ἀγιώτατος. Διό ἐορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακράζωμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαυὶδ προοδοποιήσον, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδαν ἡμῶν, καὶ ταύτη ἐκβόησον· Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· εἴσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκρυμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μελι καὶ γάλα μελλεὶ πηγάσων, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον μέχρι τῆς ἐβδόμης ὥδης.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρευξομαι, τῇ
» Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
» Εἴσοδον.

Αγίων εἰς Ἄγια, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, οἰκῆσαι προέρχεται, Ὑπεραγίου Θεοῦ,

ὅπως γένηται, ναὸς ἡγιασμένος, καὶ ταύτης προτρέγουσι, κόραι νεάνιδες.

Βουλὴ προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, εἰς πέρας προέρχεται, προερχομένης σου, ἀνατραφῆναι, εἰς Ἅγια Ἁγίων, εἰς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη πανάμωμε.

Γεννήτορες ἔνθεοι, σὲ τοῦ Θεοῦ τὴν Γεννήτριαν, γενήσεσθαι μέλλουσαν, ἀνατιθέασιν, εἰς τὰ Ἅγια, τραφῆναι τῶν Ἁγίων, εὐχὴν ἦν περ ἠῦξαντο, πληροῦντες Πάναγνε.

Δυναίωσον Δέσποινα, τὸ ἀσθενές, τῆς καρδίας μου, καὶ στήριξον πάθεσι, περιτρεπόμενον ὅπως πίστευσε, καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν Ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὴν ταπεινὴν με ψυχὴν, σαῖς προσευχαῖς Πάτερ, ζώωσον Γρηγόριε· ζῶν γὰρ νῦν ἀπέιληφας, τὴν ἀγήρω νεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Κατακρατίσας ἡδονῶν τοῦ σώματος, νοῦ γενναιότητι, ἐκ νεαρᾶς Πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ Πνεύματος γεγένησαι, τὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεχόμενος, καὶ θεοειδῆς γνωριζόμενος.

Ερωτι δεῖω τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας, ἐναπεμάρανας, καὶ σεαυτῷ Μάκαρ, ἐμνηστεύσω σύζυγον, ἀγνείαν ἐξ ἧς τέκνα σοι, ἐγεννήθησαν πάσαι, αἱ ἀρεταὶ παναοίδιμε, τέκνον σε Θεοῦ ἐργασάμεναι. Θεοτοκίον.

Η ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν διήκουσα, κλίμαξ οὐράνιος, δι' ἧς Θεοῦ Λόγος, τοῖς βροτοῖς ὠμίλησεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Πράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν Ἀρχαγγέλων γενόμενος, σύμμορφος θεόληπτε, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Γενέσθαι ἐπόμενος σοφῆ, τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ αοίδιμε, τούτου τὸ σεβάσιμον, ἱερωσύνης θεῖον ἔνδυμα, κληρὸν ὡς πατρῶον, ἀπέιληφας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἡσαίου βρωῶντος ἐν πνεύματι, ἤξεν, ὁ Νεστόριος, φρενοβλαβῶς διαβάλλων τὴν σάρκωσιν, ὑπὸ σου Τρισμακάρ, συνοδικῶς καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Λόγοις θεοπνεύστοις τὴν φρικτὴν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐτραίνωσας σάρκωσιν, Πρόκλε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Θεοτόκον ταύτην ἐκήρυξας, δόγμασι πανσόφοις, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενος.

Προεόρτιος. Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Εξάρχουσαι κόραι τῆς Παρθένου, λαμπαδάδες κατέχουσαι φαιδρῶς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσιν· ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ζηλοῦσα τὴν παλαιὴν θεοφρόνως, ἡ Ἄννα εὐχὴν ἀποπληροῖ, καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ ἱερῷ Πανάμωμε, ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔξειν καὶ γέννησιν.

Ηλιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὀρῶν τὴν νεφέλην τοῦ φωτός, ἐφαπλουμένην νεύματι, Θεοῦ ἔνδον εἰς Ἅγια· ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἀφεις, τοῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασιν.

Θεοῖ με Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἴκτον πανάχραντε Ἄγνη, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφους, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἀφθαρτον, πάλιν τρυφὴν ἀντιδίδωσιν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αρετῶν ἐν τῷ ὄρει, ἀναδραμῶν Ὅσιε, γνόφον θεωρίας ὑπήλθες, καὶ κατενόησας, ὅσον ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον φύσει, φωτισμοῦ ἀνάπλεως, Πάτερ γενόμενος.

Ο τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, διὰ βροτῶν λύτρωσιν, πάλαι σε σπηλαίῳ, παμμακάρ ἐνδαιτιώμενον, φέγγει κατήστραψεν, ἐπουρανίῳ ὡς Παῦλον, φωταυγῇ δεικνύων σε, Πάτερ Γρηγόριε.

Η οὐράνιος πύλη, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἄχραντος, Μήτηρ προσβολαῖς σε, Δαιμόνων περικυλλούμενον, Πάτερ ἐπτέρωσε, καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχυί, κατ' αὐτῶν εἰργάσατο, Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντός Κύριον. Χαῖρε τὴν ζῶν τῶν ἀνθρώπων, ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός θεοπτικῶς, Παμμακάρ προσλαβόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχηματίσας· διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε, νοη-

τῶς ὡς γέγραπται· ὦ καταλαμπόμενος, τοὺς ὑμνοῦντας φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμαίων τῇ βροντῇ, ὡς τείχη καταβέβληκας, Ἱερικούντια τῶν αἰρέσεων, τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα· καὶ νικήσας τρόπαια, ἀνεστήσω σάρκωσιν, τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τρανώς.

Πηγῇ τῆς σοφίας προσβαλὼν, τὸ στόμα σου θεόληπτε, καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖα νάματα, θολερὸς κατέκλυσας, ποταμὸς πανόλβιε, Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα. **Θεοτοκίον.**

Ο ἄνω Πατρὶ μονογενῆς, ἀφράξως συννοούμενος, μονογενῆς ἐκ σοῦ κάτω ἄχραντε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται, καὶ θεοὶ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ παναμώμητε, Θεοτόκε Παρθένε ἀνύμφευτε. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτήν
» μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῇ θεῖα λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, τὸ σκοτὸς ἐδίωξας, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, Γρηγόριε αἰοῖδιμε· ἤρθης πρὸς ἀπαθείας, καθαρῶτατον ὕψος· ἤστραψας παραδόξως, ἰαμάτων ἀκτῖνας, σκηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου, ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡσπερ ἀστέρα φαιινόν, φωταγωγοῦντα τῆς ψάλλοντας· Πρόκλε τὸ κλέος, Πατέρων αἰοῖδιμε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ο ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ πολυτίμητος πασαῖς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ λαμπάδων φαιινῶν, ἐν εὐφροσύνῃ προέρχεται τοῦ εἰσαχθῆναι. Καὶ χαίρει ἐπ' αὐτῇ, ὁ Ζαχαρίας ὄρων, τὴν δηλωσιν τρανώς, τῶν ἱερῶν προφητῶν, ἀπαρχομένην ἤδη περαιοῦσθαι, καὶ γηθοσύνως βοᾶ πρὸς αὐτήν· Χαράν μνηύει, ἡ πρόσδός σου, Κόρη παρθενομήτορ.

Προεόρτιος. Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σὺ τοῦ Ὑψί-
» στου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐ-
» κραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γεραὶ προήγγειλαν γλῶσσαι Σεμνή, ἔσεσθαι χωρίον σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου· διὰ τοῦτό σε χοροὶ, παρθενικοὶ προπέμπουσι, λαμπραδηφοροῦντες εἰς Ἅγια.

Κλέος ἀπηνέγκατο Ἰωακείμ, Ἄνη συμβαδίζων καὶ φέρων σε, μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ἅγιον Ναόν, ναὲ Θεοῦ πανάγιε, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις προγονική· ἠνθησεν ἰδου γὰρ ἡ ἄμπελος, ἥτις τὸν βότρυν, τὸν ἀκήρατον ἡμῖν, καρπογονήσει φέροντα, οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασιν.

Μόνην σε πανάμωμον ὁ πλαστουργὸς Λόγος εὐρηκῶς κατεσκηνώσας, σοῦ ἐν νηδυῖ, ἐργαζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν ἄχραντε, χάριτι δι' ἄφαντον ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ο δι' ἡμᾶς, ξένη καθόδω Γρηγόριε, χρηματίσας, ξένος ἀγαθότητι, σὲ δι' αὐτὸν, ξένον καθορῶν, τῆς ἐνεγκαμένης, γενόμενον ἠγκαλίσατο, καὶ θεῖον κληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσατο.

Διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ παιδίον, Ὅσιε γενόμενον, παιδῶν σχολῇ, δέδωκας σαυτὸν, νήπιος κακία, θεόφρον Πάτερ γενόμενος, καὶ θεῖα ταπεινώσει, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, ἐταπεινώσας μάκαρ Γρηγόριε.

Ο μβροῖς τῶν σῶν, Πάτερ δακρῶν Γρηγόριε, ὡς περ δρόσω, θεῖα ἀρδευόμενος, πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετὴν, πᾶσαν εὐκαρπίαν, δικαιοσύνης ἐξήνησας, ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδοις ὑδάτων, φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τραύματα θεράπευσον, ταῖς ἡδοναῖς, σθέσον τῆς σαρκός· τὴν ἐσκοτισμένην, καρδίαν με φωταγωγήσον· εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης, καὶ ἐχθρῶν ἐπιρρείας με λύτρωσαι.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Χρυσίον καθάπερ ἐν πυρὶ ἱερώτατε, τῆς ἐγκρατείας σου σοφὲ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτὸν, ὠραῖον ἀπέδειξας, τῷ Ποιτῇ ἱερωσύνης ἐντεῦθέν σοι, καταστολὴ αἰωνίως κεχάρισται.

Ρημάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογμαίων ἡ εὐήχος, τῶν διδαγμάτων σου βροντῇ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, σοφῶς καταθέλγουσα, αἰρετικῶν ἀποσοβεῖ τὴν θρασυτητα, ἱεροφάντορ Πρόκλε παναοῖδιμε.

Γνώσεως τῆς Θείας, ἐν μύησει γεγόμενος, ὡς ἱεράρχης ἱερῶς, ἀγαθοδότως ἐφεξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ, καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ανθρακα τὸν Θεῖον, ἐν νηδῷ Πανάμωμε, εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς· ἡ βάτος γὰρ πόρρωθεν, συμβολικῶς, τὴν σὴν λοχείαν εἰκόνιζεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσό-
» δῶ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
» ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, ὡσπερ
» καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν
» εἰρήνην βραβεύουσα.

Νεφέλαι ῥανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον· ὡς ἐν οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται, Θεία νεφέλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· ἥτις ἀποσταῖξει γλυκασμὸν, πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν πικρίαν ἐξαίροντα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη σου καὶ ἡ γέννησις, ξένη σου ἡ πρόδος Παρθένε, ξένη ἡ ἔνδον τοῦ ἱεροῦ ἀγωγή· ξένα καὶ παραδόξα τὰ σά, λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διανοίαν Ἀχραντε.

Ολῆν σε ἠγίασε, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἔνδον τοῦ Ναοῦ διαιτωμένην, καὶ τρεφομένην τροφὴν οὐράνιον· Νύμφη τοῦ Πατρὸς περικαλλῆς, ὅθεν ἐχηρημάτισας, καὶ τοῦ Λόγου Γεννήτρια.

Πρὸς σέ μου τὴν ἀπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθῃμι, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω· βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν καταπεσοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ ἐξασθενήσασαν, ἠδονῶν ἐπικλύσειςιν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία τοῦ λόγου, ἀμπελος κατάκαρπος ἐδείχθης Ὅσιε, ἀρετῶν πεπεύρους, καὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας, σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας Πάτερ, καὶ πισῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα.

Ηπερίδοξος Ῥώμη, Πάτερ ἐξ Ἐώας σε λαμπτήρα ἄδυτον, δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι· τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος, τοὺς ὀρωντάς σε Πάτερ αὐγαίζοντα.

Τὸν ἐφέρποντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντά σε πτέρναν Γρηγόριε, ἐγρηγόρσει Θεία, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος, ὡς Θεοῦ θεράπων,

ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης, ἐθανάτωσας σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Προστασία τοῦ κόσμου, Μήτηρ ἀειπαύρθενε σὺ με κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς εὐθείαν ὁδὸν καὶ κατευθυνόν, πρὸς δικαιοσύνης, τρίβους ὀρθαῖς τὸν λογισμὸν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνοῦσα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλη. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος ὡς λυχνία παμμακάρι γεγόμενος, τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ ἐτράνωσας, τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας, γέννησιν ἀτρέπτον Ἐνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν τῆ Θεῆ ἐκ Παρθένου τὴν ἔνδοξον, τῶν δογμάτων ἐν σφενδόνη ἐνθεῖς ὡς ἀλλόφυλον, Γολιάθ κατέβαλες, τοῦ Νεστορίου τὴν θρασεῖαν, γνώμην ὡς παλαιὸς Θεῖος Δαυὶδ.

Τῶν τοῦ Παύλου διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, καὶ τὴν τούτου κατιδὼν ὀπτασίαν Πανάριστε, Ἐλισσαῖος δευτέρως, ἐναπεφάνθης χρίσμα Θεῖον, ἱερωσύνης χρισθεῖς μυστικῶς.

Θεοτοκίον.

Οὐ σύγχυσιν, οὐ φυρμόν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου ὁ Θεὸς ἐν σαρκὶ προερχόμενος· ἀλλ' ὁ ἦν μεμένηκε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Προεόρτιος. ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελῆντες
» ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομητόδος,
» δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
» τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ρῶσθέντες τῇ Θεῖᾳ χάριτι, οἱ Θεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες, ταύτην ὡς ἄμωμον, περιστερὰν εἰς τὰ Ἁγία, ἀνατραφῆναι πόθῳ ἀνατιθέασιν.

Σοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῆ πρὸς Θεῖον Ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλήρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα Προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος, ἔνδον εἰς Ἁγία τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων ἐτοιμαζόμενος.

Υμνῶ σου Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμνῶ σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν, ὑμνῶ τὴν σκέπην σε, βλάβης δὲ ἧς πάσης ῥύομαι, ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῆ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, θεούμενος ἱερώτατε, θεωριῶν μυστικῶς, καὶ Θεῶν ἐλλάμψεων,

Προφήτης ὡς ἔνθεος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ἤξιω-
θης θεία χάριτι.

Ησύχως σου τὴν ζωὴν, διατελέσας Γρηγό-
ριε, θορύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτε-
ρος, παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἀπάσης,
ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ως ἔσοπτρον καθαρὸν, τὴν θείαν αἴγλην ἐπλή-
τησας ὡς σκευὸς δὲ ἱερὸν, ναὸν κατεκό-
σμησας, τῶν ἄνω Γρηγόριε, καὶ τῶν πρωτοτό-
κων, Ἐκκλησίαν κατεφαιδρυνας. **Θεοτοκίον.**

Μαρία τὸ καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλά-
τιον, γενόμενόν με ληστῶν, ἀκάθαρτον
σπήλαιον, εὐχαῖς σου καθάρασα, τοῦ ἐκ σοῦ
τεχθέντος, ναὸν ἅγιον ἀνάδειξον.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλῃς ἐπιθαῖς καθέδρας Ὅσιε, μεγίστοις
κατορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν θεο-
πρεπῶς ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε, Ἀρ-
χιερεῦ, μεγαλοφώνως Πρόκλε αἰοίδιμε.

Ως ἄλλην κιβωτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ,
τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, Χρυσοστόμου
ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραινέσει
καὶ εὐφρανας, τῶν εὐσεβῶν, χοροστασίας τῇ
παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδίωξας, αἰρέ-
σεων τῆς ποιμνῆς Χριστοῦ, τοὺς προμά-
χους ἐν τῇ ράβδῳ νοπτῶς, τῶν σῶν διδαχῶν
Πρόκλε μακάριε, πρὸς δὲ νομὴν, ὀρθοδοξίας
τὴν ποιμνὴν ἴθυνας. **Θεοτοκίον.**

Οράθης Χερουβὶμ θεοχαρίτωτε, Παρθένε ὑ-
περέχουσα τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ ὀχούμενον
αὐτῶν, Ἀχραντὲ ἀγκαλίσθη εὐάστασας ὅθεν
αἰεὶ, σὲ Θεοτόκε πάντες δοξάζομεν. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἀβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ρυόμενος ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡ-
» μῶν σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐ-
» πανόρθωσις,

Κοντάκιον Προεόρτιον,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώ-
θη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμεν Ἑορτῇ, τῆς
Θεοτόκου κραυγαζούσα. Αὕτη ὑπάρχει σκηπὴ
ἐπουράνιος. **Ὁ Οἶκος.**

Οτῶν ἀπάντων Ποιητῆς, ὁ Πλάστης καὶ
Δεσπότης, ἀρρότην εὐσπλαγχνία καμ-
πτόμενος, καὶ μόνῃ φιλανθρωπία τῇ αὐτοῦ, ὅν
περ ταῖς οἰκείαις κατεσκευάσε χερσίν, ἰδὼν
πεσόντα ὦκτειρε, καὶ ἀναστήναι ταῦτον εὐδό-
κησε, πλάσει θειοτέρα, καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ,

ὡς ἀγαθὸς φύσει καὶ ἐλεήμων. Διὸ τὴν Μαριάμ
μεσίτιν λαμβάνει, ὡς παρθένον καὶ ἀγνήν, τοῦ
μυστηρίου, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἠθε-
λήθη. Αὕτη ὑπάρχει σκηπὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Χάραξ κύκλω σου, καὶ μετὰ ζωῆς τέλος,
Ἡ ζῶσα Γρηγόριε τοῦ Θεοῦ χάρις.

Εἰκάδι Γρηγόριος κικλήσατο εἰς πόλον εὐρύν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἐν Ἰσαυρία Δεκαπόλεως, υἱὸς
Σεργίου καὶ Μακαρίας, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσε-
βῶν Εἰκονομάχων. Ὀκταετῆς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδω-
σιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. Καὶ τούτων πλήρης
γεγονὼς, ταῖς Ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε. Τῆς ἡθῆς δὲ αὐτοῦ
ἐπανθούσης, πρὸς γάμον τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρεσκευά-
ζετο. Ὁ δὲ, λάθρα φυγὼν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρα-
τούσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιήρχετο τόπον ἐκ
τόπου, τοὺς Μάρτυρας κατασπαζόμενος, καὶ τὴν ὠφέλειαν
παρ' ἑαυτῷ θησαυρίζων· τῇ ἐγκρατεῖα δὲ καὶ σκληραγωγίᾳ
ἑαυτὸν καθυπεβαλὼν, πολλὰς κακώσεις, καὶ μάλιστα δαι-
μονικαῖς, ἐπάλαισεν ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη.

Οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὸ Βυζάν-
τιον ἐπαδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν.
Ἐκείθεν πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπέλει, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑσπέ-
ραν περιουσιάζομενος, καὶ θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς
καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται. Εἶτα πρὸς
τὸ τοῦ Ὀλύμπου μέρος μετέστη, καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε·
καὶ πάνυ ἐκτακτεῖς καὶ ὑδριασας, τῇ φωνῇ μόνῃ τοῖς εἰδό-
σιν ἐγνωρίζετο. Πάλιν οὖν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν, τὴν
Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. Ἐκείθεν τε προσβαλὼν τῷ Βυζαν-
τίῳ, καὶ Συμεῶνα τὸν Ὁμολογητὴν καὶ Θεοφόρον ὑπὲρ τῶν
Ἁγίων εἰκόνων εὐρῶν ἐγκλεισμένον, καὶ πολλὰ καθικε-
τευσας καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πολλὰ καὶ
διάφερα νοσήματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπό-
λεως ὃς ἐχρημάτισε μαθητῆς τῷ μακαρίῳ Ἰωάν-
νου τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ τοῦ θρόνου διαδόχος.

Στίχ. Ἐχει σε Πρόκλε ἡ οὐράνιος νύσσα,

Χαίροντα ἔνδον καὶ σὲ σὺν Χρυσοστόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῷ Ἁγίῳ
Μάρτυρος Δασίου, τοῦ ἐν Δοροστόλῳ.

Στίχ. Ἐμελλε καὶ Δάσιος, ἀθλήσας ξίφει,

Ἀθλητικὸν στέφανον εὐρεῖν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανῷ, ἐν πόλει Δοροστόλῳ, τῷ πλη-
σιάζοντι τῷ Ἰστροῦ ποταμῷ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει
τοιοῦτον ἔθος ἦν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπιτελεῖν τῷ Κρόνῳ ἑορτῶν
ἐτησίως. Πρὸ γὰρ τριακοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσ-
αῖρας ἑορτῆς, ἐπιλέγοντά τινα τῶν στρατιωτῶν νέον καὶ εὐει-
δῆ, καὶ ὑπὲρβιζον αὐτὸν εἰς θυσίαν· ἐνδύοντες τε αὐτοῦ
ἱμάτια βασιλικά, προέτρεπον ἀποπληροῦν πᾶσαν ἐπιθυμίαν
αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριακοντα ἡμέρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπισφά-
ξαι τῷ βωμῷ τοῦ Κρόνου. Ἐλθόντες δὲ τοῦ κλήρου καὶ
ἐπὶ Δάσιον τὸν στρατιωτὴν, καὶ τῶν συστρατιωτῶν περι-

στάντων αὐτῷ καὶ πρὸς τὰ ἕμοια ἐκβιαζομένων, ἐκείνος ἀγαθῷ λογισμῷ χρῆσάμενος, ἐσκόπησε τὸ συμφέρον, εἰπὼν· Ὅτι, ἐπεὶ μελλῶ θανεῖν, κρεῖττόν μοι ἐστὶν ὡς Χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μου ἀποθανεῖν. Ὅθεν παραστάς τῷ τοῦ Ἀρχοντος βήματι, παρῆρσιά τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. Διοκλητιανοῦ δὲ καὶ Μαξιμιανοῦ τούτου μαθόντων, πρὸς αὐτοὺς ἤχθη· καὶ παρῆρσιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, προστάξει τούτων, πολλὰ τιμωρηθεὶς, τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους ἐδέξατο τελευταίην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νιρσαῖ Ἐπισκόπου, καὶ Ἰωσήφ μαθητῆ αὐτοῦ, καὶ ἑτέρων σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Θνήσκουσιν ἄμφω Νιρσαῖς Ἰωσήφ ἅμα, Φόνῳ μαχαίρας, ὡς Ἀπόστολος λέγει.

Σὺν Ἰωάννῃ καὶ Σαβωρίῳ, λίθοις Ἰσάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.

Τὸν Γεῖθαζέτ καὶ συναθλοὺς τρεῖς ἅμα, Λόγχαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ Τριάδος.

Θέκλαν, Βαουθαῖν, Δεναχίδα παρθένους, Ἄθλος ξίφους ἔδειξεν ἀθλοπαρθένους.

Τούτων ὁ μὲν Νιρσαῖς Ἐπίσκοπος ἦν, ἐτῶν ἐγδοήκοντα· ὁ δὲ Ἰωσήφ, καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἐξουσίᾳ τετιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἐννέα. Μεθ' ὧν καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποι τε καὶ Ἱερεῖς, καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδιωτικῆς τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες Ἀσκήτριαι, διαφόρως δοκιμασθέντες, καὶ ἐν διαφόροις κολάσεσιν ἑτασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσταθίου, Θεσπεσίου καὶ Ἀνατολίου.

Στίχ. Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι, Οὐδ' εἰς νεκροὺς δεικνῦντες οἶκτον· ὦ πλάνης.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν Γαλατῶν, πόλιν δὲ Γάγγραν, Φιλοθέου καὶ Εὐσεβείας ὄντες τέκνα· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ὄρμητο, ἡ δὲ μήτηρ ἐκ Νικομηδείας, τὴν Θρησκείαν ἀμφότεροι Ἕλληνας. Τεχθέντων οὖν τούτων, καὶ καλῶς ἀνατρεφομένων, ὁ μὲν Εὐστάθιος γράμμασιν ἐσχόλαζεν· ὁ δὲ Θεσπίσιος καὶ Ἀνατόλιος τὸ τοῦ πατρὸς μετήρχοντο ἐπιτήδευμα· βεσιτιπράτης γάρ ἦν (ὁ ἐστὶν, Ἰματιοπώλης). Ἐπεὶ δὲ ὁ Φιλόθεος μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἀνατολίου, ἐξ Ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν Νικομηδείαν ἐποιούντο, καὶ Λουκιανῷ τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ διδασκάλῳ κατὰ τὴν ὁδὸν συνώδευσαν, ταῖς αὐτοῦ παραινέσεσιν εἴξαντες, ἐπίσθησαν, καὶ ἀμφότεροι ἐβαπτίσθησαν. Καταλαβόντες δὲ τὴν Νικομηδείαν Εὐστάθιος καὶ Θεσπίσιος, καὶ εἰς ὁμιλίαν τοῦ μακαρίου Ἀνθίμου γενόμενοι, ἐβαπτίσθησαν καὶ αὐτοί. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῶν Φιλόθεος Πρεσβύτερος, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Εὐστάθιος Διάκονος χειροτόνηται.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονται τῷ Μαξιμιανῷ ὡς Χριστιανοί· καὶ τυφθέντες βᾶκλοις, φρουρᾷ ἐγκλείονται· ἐν ἧ Ἀγγέλου Δεῖα ἐπιστάσι τῶν δεσμῶν ἀφέθησαν, καὶ βρώσεως μετέσχον. Τῇ δὲ ἑωθεν, Θηρίοις διαφόροις προσπαλαίσαντες, διέμειναν ἄτρωτοι. Ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοὺς λαβὼν ὁ κόμης Ἀντώνιος, καὶ τὴν Νίκαιαν καταλαβὼν, ποικίλαις ὑπέβαλε κολά-

σειν. Ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου, καὶ σιδηροῖς ὄνου ἐπὶ τοσοῦτον ξέονται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι, καὶ εἰρκτῆ ἀπορρίπτονται· καὶ πάλιν Δεῖα καὶ ἀγγελικῆ ἐπιφανείᾳ, καὶ ὁ πόνος τῶν πληγῶν ἠφανίσθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀποκατίστη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἰμοβόρος ἐκείνος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφάνητο κατ' αὐτῶν· καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αἰφνιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν· ἔθεν οἱ δῆμιοι, φόβῳ διὰ τὸν τύραννον συσχεθέντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων, τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θεοκτίστου, ὃς καὶ Πατρίκιος καὶ Εὐνούχος ἦν ἐπὶ Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες,
• **Ο**παρα τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
• λην, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ-
• λον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
• καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φωτοφόρον σε ὡς ἥλιον εἰσδέχεται, ναὸς ὁ ἁγίος, ἔνδον ἀστράπτουσαν, ἀκτῖνας τοῖς πέρασι, σωτηριῶδεις ἀγνή, ὑπεράγιον, ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες κροτήσατε λυτρώσεως, σύμβολα φέρουσαν, τὴν Ἀπειρόγαμον, ὀρῶντες· Ἀγγέλου γὰρ, χειρὶ ἐκτρέφεται, τὸν ἕράνιον, ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσα, ἀπορρήτως ἀποτίκτειν.

Ψυχὰὶ ἅπασαι Δικαίων ὑποχθόνιοι, εὐαγγελίζεσθε· περιστέρα ἢ χρυσῆ, κατάπαισιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρωται, καὶ εἰς Ἁγίων Ἁγία, εὐσεβῶς περιχορεύει.

Ως ὠραία τὸν ὠραῖον ἀπεκύνησας, τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν, προσεπανάγοντα νῦν, εἰς πρώτην ἐμφέρειαν, Κύρη πανάμωμε· ὦ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δακρύων προσχύσεσι, τῆς ἀμαρτίας τὸ πῦρ κατέσβεσας· ἀπαθείας δὲ ὕδωρ, καὶ ἰαμάτων καθαρὰ νόματα, τοῖς μελωδοῦσι πηγάζεις Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίνῳ ἐν ἄρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ τελειότητος, ἐπιβάς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνεκομίσθη ἐν ὧ ἐκέκτησο, τὸ σὸν κραυγάζων Θεόφρον πολίτευμα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παθῶν κατεκοίμησας, τὰς τρικυμίας ἀγρῦπνοῖς στάσεσι· κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον, τὸν τοῖς ἀγίοις Πάτερ ἀρμόζοντα, πρὸς φῶς

μετήλθες κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Νεκρὸν χρηματίσαντα, τῇ ἀμαρτία καὶ ἀπολλύμενον, τὴν ζωὴν ἢ τεκοῦσα, ἀγνὴ Παρθένε ζώωσον, σῶσόν με, καὶ τῆς γενένης ἐξάρπασον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Σε νοπητὴν, Θεοτόκε.

Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας, τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, Ἱεράρχα Πρόκλε σοφέ· ὅθεν ἐδογματίσας, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Θεόν, δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.

Πῦρ νοπητὸν, ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθράν, Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς, αἵρεσιν κατέφλεξας· ὅθεν σου δεόμεθα, ταῖς φρυγανώδεις ἡμῶν ἠδοναῖς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις, συμφλέξας ἀποκάθαρσον.

Σὺ πρὸς Χριστὸν, κεκτημένος Ἁγίε, τὴν παρρησίαν τοὺς ἐν γῆ, εὐφημοῦντας μελωδικῶς, μνήμην σου τὴν ἐνδοξον, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἰκέτευε, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν Πρόκλε δεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις Θεόν, σάρκα περικείμενον, ἐν ταῖς ἀγκαλίαις σου Ἁγνή, ὡσπερ Δρόκος Χερουβικὸς, φέροντα τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυνάμεως· ὧ μελωδοῦμεν καὶ λέγομεν· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Προεόρτιος.

ᾠδὴ ἡ. ἥς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον.

Εἴχει δὲ ἐν ἑκάστῳ τῶν τροπαρίων αὐτῆς στοιχεῖα τέσσαρα.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Α**κουσε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ
- » ὁ Γαβριὴλ, βουλήν Ὑψίστου ἀρχαίαν
- » ἀληθινὴν· γενεὴ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμὴ Θεοῦ·
- » διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
- » πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ακουσε σύνες πρεσβύτα σοφέ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἁννα φησί· Βουλήσει θεία ἦν ἔσχον παῖδα σεμνήν, Γενναίᾳ ψυχῇ ὑπόδεξαι· Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις· καὶ εἰς ναὸν τὸν ἅγιον, ἀνάθου ταύτην βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς μόνος Κύριος, ἐβόησεν ὁ ἱερεὺς· Ζωῆς εἰσόδους νῦν ὑπεμφαίνεις σαφῶς, Ἡμῖν φανερούσας ὅπερ μέλλει οἰκεῖν, Θεοχώρητον παλάτιον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ παν-

τός· πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ιδοὺ πρεσβύτα σοφώτατε, ἡ Ἁννα ἔφησεν εὐλαβῶς, Καλλίστην παῖδα, ἣν δέδωκέ μοι Θεός, Λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφήτευε, Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βοᾷς Προφητῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν ἔγνω γυναι σαφέστατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιὸς, Ξύλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάνει ναοῦ· Ὅπερ ἐξανθήσει θείον ὄντως καρπὸν, Παραδείσῳ εἰσοικίζοντα, τοὺς βρώσει ἐξωσθέντας φθορᾶς ἀναβοῶντας χαρᾶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρητὸν ἀρρήτων μνήσεων, ἡ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνή, Σαφῶς ὑπάρξει ὁ Πρέσβυς ἔφη τρανώς. Τὸν θείον ἰδοὺ Παρθένε οἴκει ναόν· Ὑπ' Ἀγγέλου τρεφομένη γὰρ, βουλής μεγάλης Ἀγγελὸν κηύσεις, ὧ μελωδῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωνὴν σοι ἄδομεν Κόρη ἀγνή, περιχαρῶς τοῦ Γαβριὴλ. Χαῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνῃ χαρᾶς. Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον, Ὡς κηύσασα τὴν κάθαρσιν, ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, τῶν μελωδούντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ Ἁγίῳ Γρηγόριε. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόνως χρησάμενος, εἴληφας Παμμακάρι, τὸ πιστῶς αἰτούμενον· νυκτὸς γὰρ καθεύδοντι, ἐπιφανεῖς σοι Ἄγγελος, μάχαιραν φλογίνην, ἐπιδίδωσι πάθη, ἐκτέμνουσαν καρδίας, καὶ πυρὶ σε αὐλῶ, καθαίρουσαν καὶ δόξῃ, φωτίζουσαν ἀρρήτως.

Ολοαμπής ὡς ἥλιος, νοπητῶς ἀνατέταλκας, φέγγει ἀρετῶν, περιφανῶς Γρηγόριε, θαυμαμάτων τε λάμπησι, περιαυγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελωδούντας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνωδίας Γρηγόριε, ἔτι ἐνδημῶν, ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι· Ὑφ' ἧς ταῖς αἰσθήσεις σε, ταῖς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἠδυνθείς, καὶ θεοειδῆς καὶ φωταυγῆς ἐγνωρίσθης, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ητὸν Κριτὴν καὶ Κύριον, ὑπὲρ λόγον κηύσασα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, Παναγία αἰτήσασαι, ἐν ὧρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρός, σκότους ἀφεγγουῖς, καὶ τοῦ βρυγ-

μου των οδόντων, λυτρώσασθαι τους πίστει, ευσεβώς μελωδοῦντας· Λαός ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Ἁγίῳ Πρόκλῳ. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ.

Ως χωνεῖα τῇ φωτολαμπεῖ, Πανένδοξε ἀγνεῖα, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, ἀποκαθάρας ὡς χρυσός, τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ὀργάνῳ Μάικαρ τῆς σεπτῆς, σὲ γλώττης θελγομένη, τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον καθοδὸν ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς καὶ ἐκβοῶσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα θεία ὠφθῆς ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν, θεῖε Πρόκλε, Πάτερ παμμαίκαρ, καὶ τὴν τοῦ Νεσορίου, δυσσεβῆ ματαίαν, φωνὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένε παρθενίας, ἀλώθητα ὁ Δεσπότης, προελήλυθε Χριστός, ἐκ σὲ ὑπὲρ ἔννοιαν εἰς τὸ σῶσαι, τῆς βοῶντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσῶ, ἀπέστειλον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. ἥς ἡ Ἀκροστιχίς. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δέ, αὐτῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανηγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπαρθένε.

Ιδε τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἔνδον εἰς τὰ Ἁγία, βαδίζει λίθος ἐξ ἧς τμηθήσεται, καὶ τῆς βωμῆς καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπτυνεῖ, τοὺς βροτοὺς δέ, ἑαυτοῦ ἐργάσεται, καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια.

Ωμοσε Θεός, καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῆς Ἰουδα ἡμῖν, δὲς τὴν ἀειπαρθένον ἥς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς, θανατηφόρου βρώσεως, ἀπολυτρώμενον, τῆς τῇ πτώσει ταύτης ὑποκύψαντας, καὶ κλαπέντας ἀπάτη τῆ ὄψεως.

Στόματι λαμπρῷ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· Σοὶ προσανατίθημι, ἦν

μοι παρέσχου παῖδα ὡς Δέσποτα· ἐξ ἧς δι' οἶκτον ἄφατον, σωματοφόρος ὄφθεις, διασώσεις, κόσμον ὃν περ ἔπλασας, μεγαλύνων αὐτὴν ὡς μητέρα σου.

Ηύγασεν ἰδοῦ, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν· πύλη ἐπουράνιος, ναοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα, μετὰ λαμπαδῶν πρόεισιν, ἔνδον εἰς Ἁγία, ὑφ' ἀγίας, τρέφεσθαι δυνάμεως, εἰς ἀγίαν Θεοῦ κατασκήνωσιν.

Φώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἡ κυήσασα, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ μοι, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθός καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἀμαρτίας ἐναπέσβεστας ἀνθρακας· καὶ οὐρανόθεν σαφῶς, πυρός ἐν εἶδει χάριν εἰσδεδεξαι, οὐ καταφλέγουσαν σοφὴ, μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν, καὶ ἐν ἰσχυί σε, δυνατὸν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

Ως ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, Πάτερ ἠνθησας κοιλάσι Γρηγορίε, ὡς κρίνον εὖοσμον· δεόπηγάζει μύρον ἠδύπνοον, τὰ σὰ ὅστέα δαψιλῶς· ὁσμῆς ζωῆς πλήρεις γὰρ, αἰσιαγόνες σε, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν, Ἀσκητῶν τε καὶ Ὀσίων εὐφραίνεται, Πατριαρχῶν Προφητῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ Γρηγορίε· συνεορτάζουσιν ἡμῖν, Ἀπόστολοι, Μάρτυρες· μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

Ησῶμα κατάκειται, θαυματῶν χάριν ἡμῖν, ἀναπηγάζει Πάτερ Γρηγορίε, καθαγιαζούσα ἡμῶν, ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πλητησάντων σε, καὶ προστάτην καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τὴν τοῦ Γαβριὴλ, οἱ πισοὶ περιχαρῶς προσφθεγγόμεθα· Χαῖρε Παραδείσειε, ζωῆς τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα. Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, Μαρτύρων στεφάνωμα, Ὀσίων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Τύπους καὶ σκιας παρέδραμες, καὶ τὴν ἀλήθειαν Χριστὸν κατενόησας, ἀναγεννηθεῖς, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, Ἱερεῖς τε χρισθεῖς ἱερώτατος· ὅθεν καὶ Θεοτόκον, τὴν τοῦτον τέξασαν ἐκήρυξας.

Τρόπους ἱεροῦς καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσόστομου μάικαρ ἐνστερνισάμενος, ζῆλόν τε αὐτοῦ, τὸν ἱερόν τὸν τῆς πίστεως, ἐξηρεῦξας

δογματων σου πέλαγος, αἰρέσεως χειμάρρους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

Στῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον, τὸν πειρασμὸν καὶ σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κἀκωσιν, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας, ὑπερφυῶς Μητροπαρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βιάτας ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, » κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κἀμινον· ἵνα σε » Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοῖ σου, καὶ ἤσκησας Θεόφρον μεγαλοφρόνως· ὄθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος, ἀντανακλάσεις ἔλαβες, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

Τῆ Ἁγίᾳ Πρὸκλῃ. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθῶμεν.

Ως ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσόστομου, καὶ τοῦ ἐκείνου γέγονας, θρόνου ἔνδοξε Πρόκλε, διάδοχος Θεοκλήρυξ· καθελῶν Νεστορίου, τοῦ δεσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν, Θεοτόκον κυρίως, καὶ ἀληθῶς, τὴν Ἁγνὴν ἐκκήρυξας καὶ Παρθένον· μετ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερυθίμ ὑπάρχουσιν, τὴν ἀγνὴν Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ ναοῦ ταῖς εἰσοδοῖς, τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, ὑποδέξασθαι ταύτην· καὶ σὺν ἡμῖν, ἄδε προεόρτιον τῇ Παρθένω, ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθείς κόσμον σώζει.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ὡδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, θεόνυμφον Μητέρα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτη ἐν τῷ Ναῷ, εἰσιοῦση εἰς τὰ Ἁγία.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθὰ περ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς,

τῇ Παρθένω συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τοῦτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐτρεπιζέσθωσαν πύλαι καὶ ἀνοιγέσθωσαν, αἱ τοῦ Ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν, ὑποδέξασθωσαν χαίρειναι, καὶ Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνεῖτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Αγαλλιάσθω σήμερον, ὁ ἕρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥαντίτωσαν, ἐπιτὰ λῖαν παραδόξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς βλέψασα, ἀποκυηθεῖσα ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ κρήων τὴν κινύραν· Ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῷ Ὁρθρῷ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἰσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ, **Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ Κάθισμα.** Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.** καὶ τῆς Ἑορτῆς ε'. **Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς δίς.**

Εἰς τὸν Ὁρθρῶν, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, τὸ Ἄξιόν ἐστι κτλ. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Πολυελέου, Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. **Εὐλογητάρια οὐ λέγονται, ἀλλ' εὐθύς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Ἄκουσον θύγατερ. Εὐαγγελίον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. χύμα. Δόξα, Σήμερον ὁ Ναὸς ὁ ἐμψυχος. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ἡ δ'. Ὡδή τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλᾶριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. **Δόξα, Ἦχος β'. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ — Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.****

Ἐάν δὲ τόχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ παροῦσα Ἑορτὴ, ψάλλεται ἢ ταύτης Ἀκολουθία μόνη, ὡς καίται ἐφεξῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ε'κ τοῦ Κυρίου λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπὸν, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, εὐπρόσδεκτον θυσίαν, ἐν τῷ Ναῶ, προσενήνοχον σήμερον, καὶ Ζαχαρίας, ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς, εὐλογήσας ὑπεδέξατο.

Η' τῶν Ἁγίων Ἁγία, ἐν τοῖς Ἁγίοις οἰκεῖν, ἀξίως προσηνέχθη, ὡς θεόδεκτον θυμα, καὶ ταύτης αἱ παρθένοι ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν, λαμπαδουχοῦσαι προσέφερον τῷ Θεῷ, ὡσπερ σκευὸς ἱερώτατον.

Ε'ξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ ἔνδον λαβὼν, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' Δαυὶδ προανεφώνει σοι Ἄχραντε, προορών τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῶ, ἐν ἣ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε. Τὴν γὰρ πρό τόκου Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἀφθρον, Μητέρα τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ εἰσερχομένην, ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβὼν σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾠδαῖς ἐκβοώμεν σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Πύλαι τοῦ Ἱεροῦ, εἰσδέξασθε Παρθένον, εἰς Ἁγία Ἁγίων, ἀμόλυτον σκηνὴν τε, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Παρθένοι τὴν ἀγνὴν, προπέμψατε Παρθένον, παιδρῶς λαμπαδουχοῦσαι, εἰς Ἁγία Ἁγίων, ὡς Νύμφην τοῦ Παντάνακτος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Αῖνον ἢ λογικὴν, παστὰς Θεοῦ τοῦ Λόγου, χειρὶ θεοῦ Ἀγγέλου, δέχεται κατοικοῦσα, Ἁγίων εἰς τὰ Ἁγία.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Ἀπολυτίκιον: Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. Στασίον τοῦ α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνὴν, τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη Ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῶ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἁγία· καὶ χαίρῃσιν σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθεναὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελωδῆσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἢ ἀνακαίνισις, Παρθένη Μητηρ Θεῶ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῶ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν Ἁγίων εἰς Ἁγία, ἢ Ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἀγιώτατος ναὸς, τῷ Ἁγίῳ Θεῷ ἡμῶν, τῷ τὰ σύμπαντα, ἀγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἰ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπαδάς κατέχουσαι, τῆς λαμπαδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοσητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ Ἁγία, τῶν Ἁγίων ἱερώς, προδηλοῦσαι

τὴν μέλλουσαν, αἶγλην ἄρρητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψειν καὶ φωτίσειν, τοὺς ἐν σκότει καθημέρους, τῆς ἀγνοσίας ἐν Πνεύματι.

Πηθομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, "Αννα ἡ πανεύφημος, ἣν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφήται ἐν Πνεύματι· καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν, ἱερώς ἀνατρέφεσθαι, ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, Δεῖος Δρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγές ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σέ τὴν πανάμωμον, τροφήν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ. 1. **Ε**λάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἁγία. Καὶ ἁγιάσεις τὸ Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον Ἅγιον τῶν Ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η. 1. **Ε**γένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομών τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκκλησιάσασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ· αὕτη ἐστὶ

Σιών. Καὶ ἦσαν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκηνώμα τοῦ Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ· καὶ εἰσφέρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ ταῖς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. Ὅτι τὰ Χερουβίμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβίμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρηθ, ἃς διεθέτο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ Ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλήσθη τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλήσθη ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ. 21. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερᾶς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἠγουμένος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλαίμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Εἰς τὴν Αἰτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Αγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέψουσα, ἀποκυθηῖσα ἐκ στεῖρας ἀκαίρη, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ, κρούων τὴν

κινύραν. Ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν Ναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σῆ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν· τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῶ προσενεχθεῖσαν· τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'. Δέοντος Μαΐστορος.

Ε'πέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἐορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῶ ἀγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνης· Ἠγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῶ ἀγίῳ ὡς ἀγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραίνεσθω Ἰωακείμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἀμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχαίρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιάσθε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, ὀρῶντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον. Πρὸς ἣν ἐκπληττόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τοῦ Ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε· ἔγνω γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἦδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Αννα ἡ θεῖα χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἀγνήν Ἀειπαρθένον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς ταῖς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· Ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυστα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἐτοιμαῖζου γενέσθαι, τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὠραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ε'νδον ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, ὁ θεοχώρητος ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, Νεανιδές τε αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾷ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν. Ἦτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ πανάμωμος, Χριστοῦ ὠφθη Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Σεργίῳ Ἁγιοπολίτῃ.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεοπαίδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τῆ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένης τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τῆ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένη, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῶ τῆ Θεοῦ τρανώς ἡ Παρθένος δεικνύται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Ἐκ τρίτου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῶ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἄγνη, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θείος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἢ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ αἰεπαρθενε.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγγαλιᾶσθω ὁ Δαυὶδ ὁ ὕμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προήλθε, Μαρία ἢ φωτοφόρος θεία λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ακουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Στίχ. Ἐξηρεύεσθε ἢ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Ὁ Ν΄. Εἶθ' οὕτω. Δόξα, Ἦχος β΄.

Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν Ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν. Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἔϊτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελον, Ἦχος δ΄.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς.

Ζήτηι τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν.

Ὁ Ἱερεὺς, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἢ Ἀκροστιχὶς μέχρι τῆς Ζ΄. Ὠδῆς.

Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ποίημα τοῦ κυρίου Γεωργίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
» Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
» Εἴσοδον.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστά-
μενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέν-
ναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτουμέν σε ῥάνιδας,
ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε αἰεὶ.

Υπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρημα-
τίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ
τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεται, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς
θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἢ Θεοτόκος τῆς χάρι-
τος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγά-
γετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμησαι,
πανηγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Ηπύλη ἢ ἐνδοξος, ἢ λογισμοῖς ἀδιόδευτος,
τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ
Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας,
τὰ θεία θαυμάσια, κατατροφησαι αὐτῆς.

Κανὼν δεῦτερος, Ποίημα τοῦ κυρίου Βασιλείου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶν-
τες ἐν ἄσμασι, καὶ πανηγυρίζωμεν, πνευ-
ματικὴν ἑορτὴν· ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶ-
ρον προσφέρεται;

Ὡδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐν-
δοξον πρόοδον· τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς
καὶ ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται, πραφητικῶς,
δῶρον πολύτιμον.

Η Ἄννα ἢ ἄμεμπτος, ἠγαλιᾶτο, ὡς δῶρον
πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ
ναῷ μητρικῶς· Ἰωακείμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυ-
ρίζει φαιδρῶς.

Δαυὶδ ὁ προπάτωρ σε, ὕμνησε παλαί, Παρ-
θένε Θεόνυμφε, θύγατέρα λέγων σε, τοῦ
Βασιλέως Χριστοῦ· ὃν καὶ τεκαῦσα μητρικῶς,
βρέφος ἐθήλασας.

Σαρκὶ τριετίξασα, ἢ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσ-
άγεται· Ζαχαρίας ταύτην δὲ, ὁ ἱερεὺς τοῦ
Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξα-
τε σήμερον, καὶ μητέρες ἄσατε, τῇ βα-

σιλίδι Μητρί, προσερχομένη τῷ Ναῶ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ. **Δόξα.**

Τριας ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός. **Καὶ νῦν.**

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἀλουργίδα, φερέσας Πανάχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός, τὸ γένος ἅπαν τῶν βρωτῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία.

» **Χ**ριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτήσαντα, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θαλάμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Δαυτὸ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένη Ἀχραντε, παρισαμένη πάναγνε, ἐν τῷ Ναῶ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Εξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βρωτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἠνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων γρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σε σήμερον, λαμπαδηφόρου κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν δευτέρος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἑορτῇ, εὐωχούμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ιωακείμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγαλλοῦ Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῶ ἀγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῆς λαμπαδουχῆσαι, αἱ παρθένοι προτρέχουσι.

Η τοῦ Θεοῦ ἀμναῖς ἢ ἄσπιλος, ἢ περιστέρα ἢ ἀμόλυντος, ἢ δεοχώρητος σκηνή, τὸ τῆς δόξης ἀγίασμα, ἐν σκηνώματι ἀγίῳ, κατοικεῖν ἠρετίσατο.

Η τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετῆς ἐν τῷ πνεύματι, ἢ πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ὧδαῖς ἡ Θεόνυμφος.

Τῆς Θεοτόκου ἑορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδοχοῦντες νοητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις, τῷ Ναῶ πλησιάζομεν.

Οἱ Ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, ταῖς εἰσόδους παρέχοντες, θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ Ἅγια. **Δόξα.**

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον· ὡς γὰρ Ἡλίου ἐξ ἐνός, ἢ Τριας ἀπαστραπτουσα, θεϊκῶς λαμπαδουχεῖ, καὶ συντηρεῖ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Σὲ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, κιβωτὸν Σεμνῆς ἀγιάσματος, θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν· καὶ ἡμεῖς ὡς δεοχώρητον, σκηνήν ἀνυμνοῦμέν σε.

Καταβασία.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτή· ἢ ἀνύμνησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον, Ἀπενεχθήσονται, εἰπὼν, τῷ Βασιλεῖ μυστικῶς, παρθένοι ὄπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς· καὶ θαυμαστὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγαῖουσιν· Ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέση, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ τοῦ Θεοῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον, ἔπαυσε Νόμου, τὴν λατρείαν καὶ σκιάν· Ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κράζων τοῖς ἐν γῆ, ἢ ἀλήθεια.

Οῖρος τὸ κατάσκιον, ὃ προορῶν, πάλαι Ἀβρακίουμ προεκήρυξεν, ἔνδον χωρῆσαν, τῶν αἰδύτων τοῦ ναοῦ, ταῖς ἀρεταῖς ἐξήνησε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Πῶμεν παραδόξα πᾶσα ἡ γῆ, ξένα καὶ ἐξαισια πράγματα· πῶς ἡ Παρθένος, δι' Ἀγγέλου τὴν τροφήν, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ναὸς καὶ παλάτιον καὶ οὐρανός, ἔμφυχος ὀφθείσα Θεόνυμφε, τοῦ Βασιλέως, ἐν Ναῶ τῷ νομικῷ, ἀφιερῶσαι σήμερον, τούτῳ τηρουμένη πανάχραντε.

Κανὼν δευτέρος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Προφήτα Ἡσαΐα, προφήτευσον ἡμῖν· ἡ Παρθένος τίς ἐστίν, ἡ ἔχουσα γαστρί; Ἡ ἐξ Ἰούδα τῆς ρίζης ἀναφυεῖσα, καὶ γεννηθεῖσα ἐν Δαυὶδ τοῦ Βασιλέως, σπέρματος ἀγίου καρπὸς εὐκλείης.

Εξάρξαστε παρθένοι, καὶ ἄσατε ῥῥαῖς, ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπαδάς τῆς Ἀγνῆς, καὶ Θεοτόκου τὴν πρόοδον εὐφημοῦσαι, νῦν ἀπιούσης ἐν Ναῶ τῷ τοῦ Κυρίου, ἅμα σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσαι.

Ιωακείμ καὶ Ἄννα, εὐφραίνεσθε νυνί, ἐν Ναῶ προσάγοντες, Κυρίῳ τὴν ἀγνήν, Θεοῦ Μητέρα Χριστῆ τῆ παμβασιλέως, γενησομένην, ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν, οἷον τριετίζουσαν δάμαλιν.

Αγία τῶν Ἀγίων, ὑπάρχουσα σεμνή, ἐν Ναῶ ἠγάπησας, ἀγίῳ κατοικεῖν· καὶ τοῖς Ἀγγέλοις Παρθένη προσομιλοῦσα, προσεκαρτέρεις παραδόξως οὐρανόθεν, ἄρτον δεχομένη, τροφὴ τῆς ζωῆς.

Τεκόντες παρ' ἐλπίδα, τὴν ἀχραντον Ἀγνήν, εὐσεβῶς ὑπέσχοντο, προσάξιν τῷ Θεῷ· καὶ ἐκπληροῦσι παρέχοντες ὡς περ Δύμα, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ αὐτῶν Ἰωακείμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Εβλάστησεν ἡ ῥάβδος, ποτὲ τοῦ Ἀαρῶν, προτυποῦσα Ἀχραντε, τὸν Δεῖον τοκετόν· ὅτι ἀσπύρως συλλήψη, καὶ οὐ φθαρῆση, καὶ μετὰ τόκον παρθενεύουσα ὀφθήσῃ, βρέφος γαλουχοῦσα τὸν πάντων Θεόν.

Παρθένοι τῇ Παρθένω, Μητέρες τῇ Μητρί, εὐσεβῶς προσδράμετε, τιμῶσαι σὺν ἡμῖν, τὴν γεννηθεῖσαν ὡς ἄμωμον ἱερεῖον, καὶ τὴν τεκοῦσαν ὡς Θεῷ καρποφοροῦσαν· πάντες οὖν φαιδρῶς ἑορτάσωμεν. *Δόξα.*

Τριαδα τοῖς προσώποις, Μονάδα τῇ μορφῇ, εὐσεβῶς δοξάζωμεν, Θεὸν ἀληθινόν, ὃν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, ταξιαρ-

χίαι, ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότην, ἅπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες αἰεὶ. *Καὶ νῦν.*

Πέτετε ἀπαύτως, πανάχραντε Ἀγνή, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκ πολυτρόπων παγίδων τῆ διαβολῆς, καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου. *Καταβασία.*

» **Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος
» ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου
» δασέος· ἠλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
» αὔλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σὺ Κύριε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένη,
» ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ ναῶ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ
» καθαρῶτατος ναὸς, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
» τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Αγίασμα ἔνδοξον, καὶ ἱερόν ἀνάθημα, σήμερον ἡ πάναγνος Παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τῷ παμβασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν, συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτὲ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα·
Σὺ εἶ τὸ λύτρον· σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ· σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Ωτῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, θαυματίων σου Πανάχραντε! ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει· ξένος ὁ τρόπος ὁ τῆς αὐξήσεως· ξένα καὶ παραδόξα τὰ σά, πάντα Θεονύμφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμηνεύτα.

Λυχνία πολύφωτος, ὑπάρχουσα Θεόνυμφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν ἀγνή, τοῖς τῶν θαυμασίων σου, Θεοτόκε πανύμνητε.

Κανὼν δευτέρος. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφορήσωμεν οἱ Ὀρθόδοξοι, πάντες συντρέχοντες, καὶ δοξάζοντες, τὴν Θεομήτορα, ὅτι Κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς Δύμα εὐπρόσδεκτον.

Αγαλλιάσθωσαν οἱ Προπάτορες, σήμερον Δέσποινα, καὶ εὐφραίνεσθω ἡ τεκοῦσά σε, σὺν τῷ πατρί σου· ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ προσάγεται.

Τὴν πολυώνυμον καὶ περιδοξον, ἄμωμον δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν Δεῖον μόσχον, πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς ἑορτάζοντες.

Τὰ τῆς νυμφεύσεως ἀπογράφονται, **Δ**εῖα συμβολαία, τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, ἀγνή Παρθένε, σήμερον ἐν Πνεύματι, ἀγίῳ ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Εξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα, ὡς περ τριετιζουσαν, ἀμίαντον δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον, καὶ κατὰσκιον, ὄρος ὑμνήσωμεν, τὴν ἀειπαρθένον, Θεοῦ Μητέρα γενομένην· αὐτὴ γὰρ ἐξήστραψε, τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασι. **Δόξα.**

Τὴν ὑπεράρχιον καὶ αἰδιδιον, μίαν Θεότητα, δοξολογοῦντες προσκυνήσωμεν, τρισὶ πρόσωποις, φύσει ἀδιαίρετον, καὶ δόξῃ ἰσότιμον. **Καὶ νῦν.**

Λιμένα εὐδιον καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος κεκτῆμεθα, τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσεσι, Θεοκυήτορ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων. **Καταβασία.**

» **Θ**εὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
» μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρή-
» νην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεο-
» γνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς
» ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν **Δ**εῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελού-
» τες ἑορτὴν οἱ **Δ**εόφρονες, τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες.

Ο πάντα φέρων, τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν **Δ**ικαίων ἐπήκουσε· διὸ στερώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὐσπλαγχνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τούτοις δεδώρηται.

Γνωρίσαι **Δ**ελων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆ τὸ σωτήριον, τὴν Ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, καταλλαγῆς σημεῖον καὶ ἀναπλάσεως.

Ος οἶκος οὕσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ **Θ**ησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορρήτου Θεοῦ, οἰκονομίας Πανάχραντε, ἐν τῷ **Ν**αῶ μετέσχες τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Δαΐδημά σε βασιλείον, δεξάμενος **Ν**αὸς Θεο-
νύμφευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι, τῶν προρρήθέντων βλέπων ἐν σοὶ τὴν ἔκβασιν.

Κανὼν δεῦτερος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Εορτάσωμεν **Π**ισοί, ἑορτὴν πνευματικὴν, τὴν **Μ**ητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς· ὑπάρχει γὰρ, ἀγιωτέρα τῶν οὐρανίων **Ν**οῶν.

Εν ᾧδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν **Π**ισοί, τὴν **Μ**ητέρα τοῦ **Φ**ωτὸς, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη ἐν τῷ **Ν**αῶ τοῦ Θεοῦ.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀγνή περισερὰ, προσ-
ἠνέχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἢ ἄμωμος, προορισθεῖσα γενέσθαι **Μ**ητὴρ Θεοῦ.

Εν **Ν**αῶ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ, ὁ **Ν**αὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἢ οὐράνιος σκηνή, ἐξ ἧς ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς ἐξέλαμψεν.

Νηπιάζουσα σαρκί, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ, ἢ ἀγία κιβωτός, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, εἰσέρχεται, κατατρυφῆσαι τῆς **Δ**εῖας χάριτος.

Εκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυ-
χικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, πανύμνητε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, **Μ**ητὴρ **Χ**ριστοῦ τοῦ Θεοῦ. **Δόξα.**

Ο Πατὴρ καὶ ὁ **Υ**ἱὸς, καὶ τὸ **Π**νεῦμα τὸ εὐθές, τρισυπόστατε **Μ**ονάς, καὶ ἀχώριστε **Τ**ριάς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ **Δ**εῖον κράτος σου. **Καὶ νῦν.**

Εν γαστρί σου χωρητὸς, ὁ ἀχώρητος παντί, Θεομήτορ γεγονώς, προελήλυθεν ἐκ σέ, πανάχραντε, διπλῆς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Καταβασία.

» **Σ**πλάγγων **Ἰ**ωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐ-
» νάλιος **Δ**ηρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ **Π**αρθένῳ
» δέ, ἐνοικήσας ὁ **Λ**όγος καὶ σὰρκα λαβὼν,
» διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ
» ὑπέστη **ρ**έυσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀ-
» πῆμαντον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο καθαρῶτατος **Ν**αὸς τοῦ **Σ**ωτῆρος, ἢ πολυτίμητος πασῶν καὶ **Π**αρθένος, τὸ ἱερὸν **Δ**ησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν **Π**νεύματι **Θ**εῷ· ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· **Αὕτη ὑπάρχει σκηνή ἐπουράνιος.**

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ καὶ **Δ**εῖων μυστη-
ρίων ὁρῶν ἐν τῇ **Π**αρθένῳ τὴν χάριν δη-
λουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμυχανῶ τὸν **Ξ**ένον καὶ ἀπορρήτον· πῶς ἐκλελεγμένη ἢ ἄχραντος μόνη ἀνεδειχθῆ ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὄρατὴν καὶ τὴν νοημένην. **Δ**ιὸ, ἀνευφημεῖν βηλόμενος, ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον· ὁμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω· **Αὕτη ὑπάρχει σκηνή ἐπουράνιος.**

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς Θεομήτορος.

Στίχοι.

Ἐνδον τρέφει σε Γαβριὴλ ναοῦ, Κόρη.

Ἦξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ Χαῖρέ σοι λέξων.

Βῆ ἱερὸν Μαρίη τέμενος παρὰ εἰκάδι πρώτη.

Ἀὕτη ἡ ἐν τῷ Ναῶ τῆς Θεομήτορος εἰσόδος ἑορτὴν τοῖς εὐσεβέσιν ἐργάσατο θαυμαστήν καὶ παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμὴν. Ἡ γὰρ παναοίδιμος Ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ὅλον ἐν ἀπαιδία διήνυε, καθικέτευε, μετὰ τοῦ σώφρονος Ἰωακείμ, νηστείας καὶ δεήσεσι τὸν Δεσπότην τῆς φύσεως, οἴκτου τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβόντα, παῖδα χαρίσασθαι αὐτοῖς, ἐπαγγελομένη, εἰ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ τικτόμενον παιδίον εὐδύς αὐτῷ ἀναθῆναι. Καὶ δὴ τεκοῦσα τὴν πρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγὴν τε Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ αἰτίαν τῆς ἀναπλάσεως τοῦ πεπτωκότος Ἀδάμ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀνεγέρσεως καὶ ζωσεως, τὴν Παναγίαν Θεοτόκον Μαρίαν, ταύτην, τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἄγουσι πρὸς τὸ Ἱερὸν, καὶ τοῖς Ἱερεῦσι παραδιδόασιν. Ἦν καὶ λαβόντες οὗτοι, τάχα βουλήσει Θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὅσον οὐπω ἐξ αὐτῆς τίκτεσθαι· ἐπὶ διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ τοῦ παντός, εἰς τὸ ἐνδότατον τοῦ ναοῦ ἐμβιδιάζουσι, χρόνους ὀλοκλήρους δώδεκα ἐκείσε διατρίβειν αὐτὴν μόνην, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅπαξ τοῖς Ἱερεῦσιν εἰσιέναι ἀφώριστο. Ἡ καὶ διὰ παντός πρὸς τὸ τοιοῦτον ἄδουτον ἐνδιαιωμένη, καὶ τροφῇ οὐρανίῳ ὑπὸ Ἀγγέλου ξηνοπρεπῶς διατρεφομένη, διέμεινεν ἕως τοῦ θείου Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῶν ὑπερφυῶν μηνυμάτων, Θεὸν σαρκουῖσθαι διδασκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας εὐδοκήσαντα, κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. Ἐνταῦθα οὖν ἐνυλιζέτο καὶ ἐνδιητᾶτο, θείας ἐπιφανείας ἀξιουμένη, καὶ τροφὴν οὐράνιον ἀδιαλείπτως δεχομένη, Ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης, ὡς ἔφην, ἀποστολῇ καθυπηρευτούτος, εἰς δόξαν Θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
- παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
- λην, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψα-
- λον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
- καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδού σήμερον, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν, ἔαρ εὐφρόσυνον, καταφαιδρύνον ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ νοῦν τῇ χάριτι, ἡ πανηγυρις, τῆς Θεοτόκου σήμερον· μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορεῖτωσαν, σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθὺς, καὶ βοάτωσαν· Ἐν τῷ Ναῶ εἰσάγεται, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Οἱ τοῦ γράμματος, παρέδραμεν ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιά, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, εἰσαχθείσης σου, Παρθενομήτορ Ἀχραντε, εἰσαεὶ εὐλογημένη.

Ἰποτέτακται, τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε, ὡς Ποιτῆ καὶ Θεῷ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν, ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν δευτέρος. Ἡ καίμνος Σωτὴρ ἐδροσίζετο.

Χορεύσωμεν φιλέορτοι σήμερον, ὑμνήσωμεν τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν Πνεύματι· Ἀχθῆσονται παρθένοι ὀπίσω σε, ἀπενεχθήσονται σοι, εἰς Ναὸν τῆ Βασιλίδι Μητρὶ.

Ἡγάλλοντο Ἀγγέλων τὰ τάγματα, νύφραινοντο Δικαίων τὰ πνεύματα, ὅτε Θεοῦ ἡ Μητὴρ εἰς τὰ Ἅγια προσήγετο.

Καὶ σώματι καὶ πνεύματι ἔχαιρε, σχολάζουσα Μαρία ἡ ἄμωμος, ἐν τῷ Ναῶ Κυρίου, ὡς περ σκεῦος ἱερώτατον.

Λαμβάνουσα τροφὴν τὴν οὐράνιον, προέκοπτε σοφία καὶ χάριτι, ἡ γενομένη Μητὴρ, κατὰ σάρκα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Εἰσέφερον Ναοῦ εἰς ἐνδότατον, οἱ σώφρονες Πατέρες σε Ἀχραντε, ἀνατραφῆναι ξένως, εἰς κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Δοξάζωμεν Τριάδα ἀχώριστον, ὑμνήσωμεν τὴν μίαν Θεότητα, σὺν τῷ Πατρὶ, τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Καὶ νῦν.

Ἰκέτευε, ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὐσπλαγχνον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, Θεογεννητορ σῶσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καταβαθία.

- Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσ-
- σεβοῦς προσταγμάτων καταφρονήσαν-
- τες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἔ-
- μέσω τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν
- Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Ἡς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον.

Ὁ Εἰρμός.

- Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ
- ὁ Γαβριὴλ, βουλήν Ὑψίστου, ἀρχαίαν
- ἀληθινήν· γενῆ πρὸς ὑποδοχὴν, ἐτοιμῆ Θεοῦ·
- διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτῶς συνανα-
- στρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
- πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Α΄χραντον ναόν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσάγουσα Ἄννα ποτέ, Βοῶσα ἔφη, ἐν πίστει τῷ Ἰερεῖ· Γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ, δοθεῖσαν καί μοι, Δεδεγμένος νῦν εἰσάγαγε, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ε΄φησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτέ, ἐν πνεύματι ὁ Ζαχαρίας· Ζωῆς Μητέρα, εἰσάγεις ἀληθινήν, Ἦν περ τηλαυγῶς οἱ Προφῆται Θεοῦ, Θεοτόκον προεκήρυξαν· καὶ πῶς Ναὸς χωρήσει αὐτήν; διὸ θρυμμάζων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γκέτις Θεοῦ κατέστην ἐγὼ, ἀντέφησεν Ἄννα αὐτῷ, Καλοῦσα τοῦτον, ἐν πίστει καὶ προσευχῇ, Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδίνος καρπὸν· Μετὰ τόκον δὲ τὸ κῆμα, προσάγειν τῷ παρέχοντι· διὸ σκιρτῶσα βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστίν, ὁ Ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ· Ξένον δὲ πάντη, τὸ πρᾶγμα κατανοῶ, Ὅρων τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ, Παραδόξως ὑπερβαίνουσαν, τὰ Ἅγια τῇ χάριτι· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρώννυμαι ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, μανθάνουσα ἅπερ λαλεῖς· Συνεῖς γὰρ ταῦτα τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ, Τρανῶς τὰ τῆς Παρθένου ἐκήρυξας· Ὑποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωσφόρος ἡμῖν ἀνήψε λαμπάς, ἐβόησεν ὁ Ἱερεὺς, Χαρὰν μεγίστην ἐκλάμπουσα ἐν Ναῷ· Ψυχαὶ Προφητῶν συνευφραινέσθωσαν, Ὡς παράδοξα θεώμεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, καὶ ἐκβοάτωσαν νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν δευτέρος.

Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Εὐφραίνεται σήμερον, φαιδρῶς Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, Κυρίῳ τῷ Θεῷ, προσφέρει θυσίαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἀγίαν θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαυὶδ καὶ Ἰεσσαί· Ἰουδας σεμνύνεται· ἐκ ρίζης γὰρ αὐτῶν, ἐβλάστησε γόνος, ἡ Παρθένος ἀγνή, ἐξ ἧς ἐγεννήθη, Θεὸς, ὁ πρὸ αἰῶνων.

Μαρία ἡ ἄχραντος, καὶ ἔμψυχος σκηνή, προσφέρεται σήμερον, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ δέχεται ταύτην, Ζαχαρίας χερσίν, ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον Κυρίου.

Ως πύλην σωτήριον, καὶ ὄρος νοητὸν, ὡς κλίμακα ἔμψυχον, τιμήσωμεν πιστοὶ, τὴν ὄντως Παρθένον, καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Προφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς, τιμήσωμεν ὕμνοις, τὴν Παρθένον ἀγνήν, ὡς εὐλογημένην, Μητέρα τοῦ Ὑψίστου.

Ναῷ σε προσέφερον, πανάχραντε Ἄγνή, οἱ θεῖως τεκόντες σε, ὡς θυμὰ καθαρὸν· καὶ ξένως αὐλίξῃ, ἐν ἀδύτοις Θεῷ, προετοιμασθῆναι, εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Υμνεῖσθω τρισάγιος, Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀμέριστος Μονάς, ἡ μία Θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακί, τὴν σύμπασαν κτίσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ο ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος ἐν σαρκί, τεχθεὶς ὡς νηδόκησε, Θεὸς τε καὶ βροτὸς, ἐκ Κόρης Παρθένου, ἀναπλάττων ἡμᾶς, τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι' ἄκραν εὐσπλαγχίαν.

Καταβασία.

» **Θ**αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεῖκόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'.

Ἦς ἡ Ἀκροσιχίς, κατ' ἀλφάβητον ἀντισρόφως.

Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Πανάγνου, ὄρωντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἔμψυχῷ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδὰ μῶς χεὶρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν, τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Πανάγνου, ὄρωντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ως ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε ἀγνή, Ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος, Χάριτος Θεῶ δ' ἐμπιπλάμενη οὐρανόθεν, Φωτὶ αἰδίῳ καταυγάζεις αἰεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Υπερίπταται Θεοτόκε ἀγνή, Τὸ θαῦμά σου τὴν δύναμιν τῶν λόγων· Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, Ῥοῆς ἀμαρτίας ἀνεπίδεκτον· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν Εἴσοδον τιμῶμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Ἄγνή, Ὁ Νόμος σε σκηπὴν καὶ θείαν εἰκόνα, Ξένην κιθωτόν, καὶ καταπέτασμα καὶ ῥάβδον, Ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ· ὅθεν ἐκδιδάσκει σοι κράζειν· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς θαυμάσιως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Μελωδῶν σοι προεκελάδει Δαυΐδ, Λαλῶν σε θυγατέρα βασιλέως, Κάλλει ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρισταμένην, Ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεποικιμένην σε· ὅθεν προφητεύων ἐβόα· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν Ἁγίοις, Παρθένοι, συγχορεύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομῶν, Ἠνίξαστό σε πύλην Βασιλέως, Ζῶσαντε πηγὴν ἐσφραγισμένην, Ἐξ ἧς τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν· θαυμάσιως γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σὴν, Γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, Βρύουσα ζωὴν, τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος, Αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾶν σοι· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην.

Μεγαλυνάριον.

Μεγαλυνον ψυχῇ μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Σημείωσις.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια, μέχρι τοῦ Δοξασικοῦ.

Εκ τῶν Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπὸς, ἡ Θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτὸν, σαρκί

νηπιάζουσα προσφέρεται, Ἱερῶ ἐν ἀγίῳ, ὡς Ἄγια, εἰς τὰ Ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφημῶμεν ὕμνοις· ἐν τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ, Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, τῶν Δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός.

Σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοί· Χαῖρε πάγκαλε Νύμφη· χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ, ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, καθημένοις· χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Υμνον ἐπάξιον πάσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ, ἀνακράζει βοῶσα· Χαῖρε ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, δι ἧς ἐλυτρώθημεν πανάμωμε, τῆς ἀρχαίας καταράς, γεγονότες ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Ητῶν Ἁγίων Ἄγια, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἱκεσίαις σου Ἄγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἰρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας, τὴν εἰκόνα, τῆς ἀγίας σου μορφῆς.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα ἑβρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὡς τὸν ἀχώρητον παντὶ, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως ὃν δυσώπει, ἐκτενωῶς ὑπὲρ ἡμῶν. **Δόξα.**

Μεγαλυνον ψυχῇ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαιρέτον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Τριάδα ἀχώριστον δοξάζωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Μεγαλυνον ψυχῇ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννητορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

» **Μ**υστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον οὐρανόν τὸ σπηλαιον· θρόνον Χερουβικόν
» τὴν Παρθένον τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἦν παλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιςῶς ἀνευφημήσωμεν σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἀνατραφήναι Κυρίῳ.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ἀμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Ἄειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιούσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβαίζεται.

Ἐπαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Δεῖῳ Πνεύματι.

Ἐπυρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτω πιςῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· ὃ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἐξανοιγέσθω, ἡ πύλη, τοῦ Θεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ Δρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβῶν, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Λέοντος Μαῖστορος.

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζησα δαίμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκδοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναῖξιν εὐλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ τῶν Κανόνων, ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή Κοινωνικόν. Ἰοτήριον σωτηρίου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι ἡ παροῦσα Ἑορτή, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν νηστείαν, ἑορτάζεται πέντε μόνον ἡμέρας, ἀπὸ τῆς σήμερον δηλαδὴ, μέχρι τῆς κί. τοῦ παρόντος μηνός, καὶ ἢ ἀποδίδεται,

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀπφίας, Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! προὑπογράφεται νῦν, τὸ ἐσόμενον ἄρρητον, ἐν συμβόλοις σήμερον, ὄρατοῖς τὰ νοούμενα· ἡ φῶς γὰρ κόσμῳ, θεῖον ἐκλάμψεσα, νυμφαγωγεῖται, πρὸς Ναὸν ἔνθεον· ἦν εὐφημήσωμεν, ὡς ναὸν Θεότητος ὑπερφυῆ, ἅγιον αἰείφωτον, τοῦ φωτόδοτου Χριστοῦ.

Οντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, Ἰωακείμ, ὁ σοφός, σὺν τῇ Ἄννῃ προσήνεγκαν, τῷ καταξιώσονται, θεῖον δοῦναι καρπὸν αὐτοῖς, καὶ Θεόπαιδα, κόρην Μαρίαν σαφῶς, δι' ἧς τῆς λύπης, ἐλύθη ὄφλημα· ἦν ἀνυμνήσωμεν, εὐσεβῶς γηθόμενοι· τῆς γὰρ χαρᾶς, πρόξενος γεγένηται, παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῇ.

Δεῦτε μυστικῶς συνδράμωμεν, καὶ προεξάρξωμεν νῦν, ταῖς λαμπάσι τῆς πίστεως, καταλαμπρυνόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν πρόοδον· Ναὸν Θεοῦ γὰρ, δόξη εἰσέρχεται, προμνηστευθεῖσα, σαφῶς τῷ Πνεύματι· ἧς ἑορτάσωμεν, τὴν τερπνὴν πανήγυριν, θεοπρεπῶς, πάντες εὐχούμενοι, ἐν τῇ Εἰσόδῳ αὐτῆς.

Καὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος β'. Ὄτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλήμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἔνδοξε Φιλῆμον ὑπάρχων, οἶνον ἀπέσταξας, θείας ἐπιγνώσεως, ταῖς ἐν ὀδύνῃ ψυχαῖς, καὶ καρδίας ἐπεύφρανας, ταῖς σκυθρωπαζούσας, πλάνης ἀμαυρότητι, περικεμένας τε, ζόφον τῆς εἰδωλομανίας· ὅθεν γηθοσύνως τὴν μνήμην, σοῦ τὴν δεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

Πόλις, τῶν Γαζαίων σε τιμᾶ, φῶς τῆς ἐπιγνώσεως· Μακάρ, διὰ σοῦ βλέψασα· ἡ Κολασσαέων δέ, τὸ θεῖον σῶμά σου, ὡσπερ ὄλθον κατέχουσα, τρυγᾶ τὰς ἰάσεις, καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν, χάριν ἐκάστοτε· ὅθεν, ἐκτελεῖ σου τὴν μνήμην, περισῶζομένη κινδύνων, ἔνδοξε Φιλῆμον τῇ πρεσβείᾳ σου.

Πίστει, σὺν Ἀπφία τῇ σεμνῇ, Ἀρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, ἀνευφημήσωμεν, μέλποντες Φιλήμονα, καὶ τὸν Ὀνήσιμον, ἱερούς θεοκήρυκας, σεπτοὺς διδασκάλους, πλάνην τὴν πολύθεον, τοὺς ἐκριζώσαντας, λόγῳ, καὶ φυτεύσαντας πᾶσι, γινώσιν ἀληθείας· καὶ τούτων, εὐσεβῶς τὴν μνήμην ἑορτάσωμεν.

Δόξα, Τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε συμφώνως ἀνυμνήσωμεν, τοὺς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Φιλήμονα καὶ Ὀνήσιμον, Ἀπφίαν καὶ Ἀρχιππον, τοὺς Ἀποστόλους Χριστοῦ, Χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς, τῆς οἰκουμένης φωστῆρες, Κολασσαέων πρόβολοι. Χαίρετε, Ἀγγελῶν ὁμοδίαιτοι, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρεψάμενοι, καὶ Χριστὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλάξαντες. Διὸ ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος, πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος α'.

Αγγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην βράναιον, ἐπὶ τὰς λίαν παραδόξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς βλέψασα, ἀποκνηθεῖσα ἐκ στεῖρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ κρούων τὴν κινύραν· Ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς, ἀρρέυζως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, εἰ βῆλει, εἰπέ Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Κικιλίας (*).

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Σῶμα ἀκλήιδωτον, καὶ λαγισμὸν ἀπαραίδεκτον, ἡδονῶν διετήρησας, καὶ νύμφην ἀκήρατον, τῷ πεποιητότι, σεαυτὴν προσῆξας, πεποικιλμένην ἱερῶς, τῷ μαρτυρίῳ Ἀιμακάριστε· διό σε προσελάβετο, πρὸς φωτεινότητα θαλάμου, καὶ νυμφῶνα ἀκήρατον, Κικιλία πανεύφημε.

(* Τὰ παρῶντα Προσόμοια τῆς Ἁγίας Κικιλίας, καὶ ὁ ἐφεξῆς αὐτῆς Κανὼν οὐκ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἄλλ' οὐδὲ τὸ ἀνωτέρω Δοξαστικὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, οὐδὲ τὰ εἰς τοὺς Αἴνους Προσόμοια τῶν αὐτῶν.

Ρόδοις ἡδυπνόοις σε, εὐωδιάσας ὁ Κύριος, αἰσθητῶς Σεμνοπάρθενε, ζωγραῖ μεσιτείας σου, ἀδελφῶν δυάδα, ἐνοσφρησαμένην, τούτων εὐχῆ σου ἐκτενεῖ· ὅθεν λιπόντες δυσῶδες σέβασμα, τῆς πλάνης, ἠξιώθησαν, τοῦ ἐκ Παρθένου νεανίδος, μύρου θείου δι' ἄφατον, κενωθέντος χρηστότητα.

Πλούτε κατεφρόνησας, τὸν ἐπουράνιον στέργισα· καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας, παρθένων ἐν τάγμασι, σεαυτὴν πανσόφως, ἀριθμησαμένη· καὶ προσενήνοχας σαυτὴν, τῷ οὐρανίῳ νυμφίῳ· Πάινσεμνε, ἀθλήσασα στερόροτατα, καὶ τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀλάστορος, ἀνδρικῶς συμπατήσασα, ἀθλητῶν τὸ ἀγλαῖσμα.

Εἶδὲ μὴ, τὰ παρόντα τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Σήμερον ψαλμικῶς, τὰ στίφη τῶν παρθένων, ἀνάψαντα λαμπάδας, φαιδρῶς ὁδοποιούσι, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Οἶρος τὸ νοητὸν, τὴν τράπεζαν τὴν θείαν, τὴν γέφυραν τὴν σταμνον, Προφῆτα ὑποδέχου, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ, διάρας Ζαχαρία, Προφῆτα ὑποδέχθε, Θεῷ τὴν θείαν πύλην, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον τῷ ναῶ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφῆς. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξίν εὐλογημένη.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος β'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αινέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ νηπιάζουσα Ναῶ, τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, ὡσπερ ναὸς Κυρίου ἀγιώτατος. Διὸ ἑορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακράζωμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Δαυὶδ προοδοποιήσον, ἐν τῷ ναῶ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδαν ἡμῶν, καὶ ταύτη ἐκβόησον· Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· εἴσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκρυμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάζειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγεται εἰς Κανῶν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Χριστὸν φιλοῦντα δοξάσω σε, Φιλήμον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Χοροβατῶν, χαρμονικῶς τὰ οὐράνια, Ἱερουργε σκηνώματα, χάριν παράσχου μοι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐνθέως ἀνυμνοῦντι· σὺ γὰρ δεδόξασαι.

Ρεῖθροις τῶν σῶν, λόγων καρδίας κατήρδευσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, μάκαρ νοήματα, παρεσκευάσας πίστει, Ἀπόστολε Φιλήμον, ἀξιοθαύμαστε.

Ιερουργῶν, τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος ψυχὰς ἐφώτισας, λυτρωσάμενος σκότους, τῆς εἰδωλομανίας, σοφὲ Απόστολε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προφητῶν, παλαιὸς θεῖος καταλογος, πολυειδέσιν Ἀχραντε, συμβόλοις πόρρωθεν, προεχάραξεν ὄντως, τὴν μόνην τὸν Δεσπότην, ἀποκνήσασαν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ πανάγιον τέμενος, Χριστοῦ φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα, Χριστοῦ ναὲ καθαρώτατε, ἐνδοξε Κικιλία, Μάρτυς σεμνή, ταῖς σαῖς ἰκυσίαις, φωταγωγῆσον ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Χριστοῦ τὸ κάλλος ποθήσασα, Χριστῆ κραταιωθείσα τῷ ἔρωτι, Χριστῆ προσταγαῖς πειθήσασα, κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, Μάρτυς σεμνή, πᾶσιν ἐνεκρώθης, καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου κατηξίωσαι.

Ψυχὴν ἀμόλυτον φέρουσα, καὶ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀγνότατον, Χριστῷ τῷ Θεῷ νενύμφευσαι, ἄμωμόν σε τηροῦντι, καὶ καθαρὰν, Μάρτυς εἰς αἰῶνας, εἰς νυμφῶνα νοητὸν θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην· ὃν ἐκ τῶν σῶν, Πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Τῶν Ἀποστόλων. ᾠδὴ γ'. Σπερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττων ἀνέστησας ὡς ἐκ τάφου, ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως τοὺς ἀνθρώπους, Φιλήμον ἀξιάγαστε.

Ονήσιμον τὸν θεῖον καὶ Φιλήμονα, Ἀπφίαν καὶ Ἀρχιππον τοὺς ἀστέρας, τοὺς φωτίζοντας τὰ πέρατα, ἱεραῖς μελωδίαις εὐφημήσωμεν.

Νοὸς τὸ ὀπτικὸν ἀνακαθαίραντες, τῆς θείας ἐτύχετε θεοπτίας, καὶ καρδίας ἐπεστρέψατε, πλανωμένας, πρὸς γνῶσιν Ἱερῶτατοι.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα καθαρά καὶ πανακίρατος, ἐδέξω ἐν μήτρᾳ τὸν Θεὸν· Λόγον, τὸν καθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν, ῥυπωθεῖσαν Παρθένε ἀτοπήμασιν.

Τῆς Μάρτυρος. Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

Τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντα ἀφράστως Χριστὸν τὸν Θεόν, καθαρωτάτη διανοίᾳ, ἐκζητοῦσα ἐβόας, αὐτῷ· Σοῦ ὀπίσω Δέσποτα, προσεκολληθῆν, καὶ σοῦ τῆ στοργῆ, ψυχὴν μου συνεδήσα.

Εχουσα πασταῖδα, ἐπθράνιον προῖκά τε μένουσαν, τῆς ἐπιγείου ὡς προσκαίρου, καὶ φθαρτῆς Κικιλία, ἀγνή Μάρτυς κατεφρόνησας, τὴν παρθενίαν τηροῦσα Χριστῷ, ἄσπιλον ἀμείωτον.

Ερωτι αὐλῷ, τοὺς ἐνύλους ἐμάρανας ἔρωτας, καὶ τὸν μνηστῆρα ζωηρότοις, καὶ πανσόφοις σου λόγοις, σὺν σοὶ παρθενεύειν ἐπεισας· μεθ' ἧς συνήφθης Ἀγγελῶν χοροῖς, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Η ἀγεωργήτως, ὡς κατὰ καρπὸς ἄμπελος Ἄχραντε, καὶ συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα, τὸν ἀκήρατον βότρυν, Χριστὸν οἶνον ἀποστάζοντα, θεογνωσίας αὐτὸν ὡς Θεόν, αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι
» **Τ**ι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
» Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ
» Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν,
» μῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου καλλιεργῶν, χερσῶν θείας καρδίας Ἱερουργε, τὴν θεῖαν ἐπίγνωσιν, γεωργεῖν παρεσκευάσας· καὶ καθελὼν τεμένη, εἰδῶλων ἀνήγειρας, ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ Κτίστου σου· ὅθεν συνελ-

Σόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Φιλῆμον δοξάζομεν, ἱερῶς φωτιζόμενοι, καὶ συμφώνως βρωμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας Κικιλίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κειτημένη, νυμφίου σαρκοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον· καὶ τοῦτον προσενήνοχας, τῷ Θεῷ διὰ πίξεως, ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στερρόως Κικιλία, καὶ τὸν στέφανον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης· μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας· ταύτην ἅπαντες, οἱ γηγενεῖς μετὰ πόθου, πιστῶς μακαρίζομεν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ δ΄. Ὑμῶν σε, ἀκοῆ.

Ἰστίῳ τοῦ Σταυροῦ πετρούμενος, διεπέρασας ἀχειμάζως, τὸ χαλεπὸν πέλαγος, τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου, Μάικαρ πολλοὺς, κυβερνήσας θαλαττεύοντας, πρὸς σωτηρίας ὄρμον θεία χάριτι.

Λαμπτήρας φωταυγεῖς προβάλλεται, θεία πόλις Κολασσαίων, τὸν ἱερὸν Ἀρχιεπίσκοπον, Φιλῆμονά τε καὶ Ἀπφίαν σαφῶς, καὶ Ὀνήσιμον τὸν ἔνδοξον, φωταγωγοῦντας κόσμου τὰ πληρώματα.

Ο θείος ποταμὸς ἀνέβλυσε, τῆς καρδίας σου Θεορρήμον, καὶ ποταμοὺς ἔστησε, καὶ ρεύματα τῆς ἀθείας· ψυχὰς ἐκτακείσας δὲ τῷ καύσῳ, τῆς ἀγνωσίας ἠρδευσεν· ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὑμῶν σε ἀληθῶς Πανύμνητε, ὑπερύμνητον Θεὸν Λόγον, ὑπερφυῶς τέξασαν, καὶ δέομαι· Τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὰ νοσήματα θεράπευσον, ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα Θεόνυμφε.

Τῆς Μάρτυρος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Αγγελος φωτὸς σοι παρεστῶς, καὶ φυλάξ δεδομένος σοι, φωτὶ σε θείῳ κατελάμπρυνε, ρυόμενος ἐκ παντός, ἐναντίου ἔνδοξε, ἀφθορον ἀγνήν διατηρῶν τε, εὐαρεστοῦσαν Χριστῷ, πίστει Κικιλία καὶ χάριτι.

Θείαις σε πεισθεῖς ταῖς διδασκαίαις, εἰδῶλων τὸ βαθύτατον, ὧς Κικιλία σκότος ἔλιπε, Βαπτίσματι θειργῶ, προσελθὼν γηθόμενος, Βαλλεριανὸς ὁ γενναϊόφρων· καὶ φωτισθεῖς τὴν ψυχὴν, φέγγος μαρτυρίου ἀπήστραψε.

Θάλαμον θαλάμου καθαρὸν, ἠλλάξω τὸν οὐράνιον, τοῦ ἐπιγείου ἀξιάγαστε· εἰς ὃν οἱ κεῖς ἐν χαρᾷ, παρθενίας κάλλεσι, καὶ μαρμαρυγαῖς ταῖς τῆς ἀγνείας, ἠγλαϊσμένη φαιδρῶς, Μάρτυς Κικιλία Θεόνυμφε.

Θεοτοκίον.

Ράβδος σε Παρθένε Ἀαρὼν, ἀνίκμως ἐκβλάστησασα, προεξεκόνισεν ἀνήθισσασαν, τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός· ὃν δυσώπει πάντοτε, πάντων εὐσεβῶν ταῖς διανοίαις, τὸν φόβον τὸν ἑαυτοῦ, Δέσποινα φυτεῦσαι πανάμωμε.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε΄. Ὁ τῆ φωτὸς χορηγός.

Νενοσηκότας ὄρων, τῆ σηπεδόνι τῶν δεινῶν ἔνδοξε, τῷ δραστηκῷ λόγῳ σου ἰάσω, Φιλῆμον τῆς ποτὲ, εἰδωλομανίας, σφοδρῶς κινδυνεύοντας.

Ταῖς οὐρανίους ὁδοὺς, τοῖς πλανηθεῖσι χαλεπῶς ἔδειξας, ὡς ἀπλανῆς ὁδηγὸς Φιλῆμον, καὶ μόνην τὴν ὁδὸν, Χριστὸν ἀγαπήσαι, ὁσίως ὠδήγησας.

Αγγεὶ φαιδρὰν ἑορτὴν, Κολασσαίων ἢ σεπτῆ σήμερον, περιχαρῶς Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸν θεῖον Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ τὸν θειόγον, τιμῶσα Φιλῆμονα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα σῶσον ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῷ κλύδωνι, τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν ἀνημέρων, Βαρβάρων ἐκδρομαῖς, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων, θειναῖς ἐπιθέσεσιν.

Τῆς Μάρτυρος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Λουτρόν σου τὸ θεῖον, Βαλλεριανέ, ἐκζητοῦντος ὠράθη σοι Ἄγγελος, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σου, φωτίζων ἱερῶν, λογίων ἀναπτύξει, καὶ πείθων οὐρανίαις, συναφθῆναι χορείαις, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον.

Τηροῦσι παρθένον, καὶ σῶμα καὶ νοῦν, συνδουμένους τε θείῳ ἐν Πνεύματι, στεφάνους ὁρατοὺς ὑμῖν, ἀπέστειλε Χριστὸς, ἐκ ῥόδων ἠδυπνῶν· αὐτοῦ γὰρ εὐδία, καὶ τῆς πίστεως ὄντως, Πανευκλεέστατοι γεγόνατε.

Δυσώδη Τιβούρτιε, πλάνην λιπῶν, ἀντελάβου ὁσμῆς θείας γνώσεως, καὶ τρίβον τὴν ἀπάγουσαν, ζωὴν πρὸς ἀληθῆ, προθύμως ἐπορεύθης, πιστεύσας ὀλοψύχως, τῇ Τριάδι καὶ ταύτης, ὑπεραθλήσας προθυμότητα.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἀγνή, ὑπερέχουσα ὠφθης κυήσασα, βελῆς μεγάλης Ἄγγελον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, βροτοὺς ἐπουρανίους, αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργαζόμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδή 5. Ἐν ἀβύσσῳ.

Οὐρανὸς ὠφθης πᾶσι φθηγόμενος, δόξαν τὴν σωτήριον, τοῦ σέ δοξάσαντος, καὶ Μαθηταῖς συντάξαντος, Ἑβδομήκοντα Μάικα πανόλβιε.

Ενωθεὶς τῆς πατρίδος τῷ ξένῳ σου, λόγῳ ξενωθέντας, Θεοῦ ἐσαγήνευσας, καὶ τῆς Σιών οἰκήτορας, Ἱεράρχα Φιλῆμον ἀνέδειξας.

Αρεταῖς ἱεραῖς ἀπαστράπτουσα, καὶ περιφανῶς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα, πρὸς οὐρανὸς ἀνέδραμες, σὺν Ἀγγέλοις Ἀπφία χορεύουσα. **Θεοτοκίον.**

Σωματοῦται ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι' εὐσπλαγγνίαν, γνωρίζεται ἄνθρωπος, ἴνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃται Κόρη παναίμωμε.

Τῆς Μάρτυρος. Σπλαγγνῶν Ἰωνᾶν.

Χεῖρας πρὸς Θεὸν, προθύμως ἐπάραντες, τοὺς εἰδωλικοὺς ναοὺς κατέρραξαν, καὶ συνέτριψαν, καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν, τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις οἱ στερρότατοι· νίκης, ὅθεν ἐκομίσαντο, εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδήματα.

Αῖνες λογικοὶ, ὑπάρχοντες ἅγιοι, θηρίων ὁρμαῖς οὐκ ἐπτοήθητε, οὐκ ἐνειμάτε, ἀλογώτατον σέβας τοῖς δαίμοσιν, οὐ θυσίαν προσητέγκατε ὀλέθριον· μᾶλλον, ἑαυτοὺς δὲ θυμάτα, καθαρὰ τῷ Θεῷ προσηγάγετε.

Πᾶθος σε Θεοῦ, καὶ ἔρωσ ἐγκάρδιος, καὶ θεία στοργή, ὅλην ἀνέφλεξε, καὶ εἰργάσατο, μετὰ σώματος Ἐνδοξε Ἀγγελὸν ὑποκλίνας γὰρ ἀχένα προθυμώτατα, ξίφει, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, καὶ ψυχῇ τὸν αἴρα ἠγίασας.

Θεοτοκίον.

Εστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος· ζῶν γὰρ Χριστὸν ἐκουφόρησας, τὸν δωρήμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀγαλλίασιν· τοῦτον, Παναγία αἵτησαι, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

- » Σπλαγγνῶν Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐναλίως θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
- » δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν,
- » διεληλύθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ
- » ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπῆμαντον.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Κικιλίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τυμφευθεῖσαν, τῷ Χριστῷ ἐκουσίως, καὶ στολισθεῖσαν, ἀρεταῖς τὴν καρδίαν, θεο-

πρεπῶς ὑμνήσωμεν Πιστῶν ἢ πληθῦς· αὕτη γὰρ κατήσχυεν, Ἀλμακίου τὸ θράσος, λάμψασα, ὡς ἥλιος, μέσον τῶν ἐκζητούντων· καὶ μετὰ ταῦτα ὠφθη τοῖς ἐν γῆ, στήριγμα θεῖον, τὴν πίστιν κρατούνασα. **Ὁ Οἶκος.**

Αρχὴ ἐλπίδος ἀγαθῆς ἐδόθη τοῖς Ἁγίοις ἐξαιρέτα τὸ πράττειν, κατάπληκτα μεγάλα, ἅπερ καὶ θαύματα ἐστὶ θαυμαζέσθαι ἀξίως· μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς παρθένου Κικιλίας ἀρετὴν, καὶ ἄσπιλον λαμπρότητα, πῶς ἀπεκδυσαμένη, τὸν ἄρχοντα ἐφυγε τοῦ σκότους· καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν πάλιν τοῦ ἐχθροῦ, ἐστη ἐρρώμενη ἀπτοήτως· καὶ ἡμεῖς, τοῦ θαύματος τούτου γεγονότα ἀληθῆ πράγματα, φώμεν· πῶς διὰ Χριστὸν, ἐπτέρνισε τὸν βελίαρ, τὴν πίστιν κρατούνασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Φιλῆμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχοι.

- Χ**ριστοῦ καλοῦντος, ὠφθήτε δρόμῳ ξένῳ,
- Χ**ριστῷ μαθηταί, δραμόντες πρὸς τὴν κλησιν.

Εἰκάδι δευτερὴ Φιλῆμονα ἔνθεν ἄειραν.

Οἱτοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, μαθηταὶ γεγονότες τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἐμαρτύρησαν δὲ ἐν Κολασσαῖς, πόλει τῆς Φρυγίας, πλησίον τῆς Λαοδικείας. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἑορτὴν ἀγέντων τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῷ ταύτης ναῷ τῷ ἐν Κολασσαῖς, αὐτοὶ τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Ὡν τῇ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑποκεχωρηκότων ἐφόδῳ, οὗτοι μόνοι μετὰ τῆς Ἀπφίας, πιστῆς καὶ αὐτῆς οὔσης, ἐναπελείφθησαν, ποθοῦντες τὸ κατὰ Χριστὸν μαρτύριον. Συσχεθέντες οὖν, ἤχησαν πρὸς Ἀνδροκλία τὸν ἡγεμόνα Ἐφέσου. Τύπτονται οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ εἰδῶλῳ τῷ καλουμένῳ Μηνᾷ, εἰς βόθρον ἐμβάλλονται μέχρις ὀσφύος· καὶ οὕτω λιθολευσῶνται, πρότερον ὁπὸ παίδων ράφισι κατακεντηθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ Τιβουρτίου.

Στίχ. Λουτροῦ φέρεις ἔκκαυσιν ὦ Κικιλία,

Λοῦν δὲ λουτρον αἵματος διὰ ξίφους.

Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἄμα

Κτείνει ξίφος, βάλλοντας ὕβρεσι πλάινην.

Οἱτοὶ ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Καὶ ἡ μὲν Κικιλία ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ρώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπροῦς. Μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, τοῦτον ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετηγάγετο, καὶ ἐν ἀγνεῖα διαίειν ἔπεισεν. Ὁ δὲ Βαλλεριανὸς τὸν Τιβούρτιον, ἀδελφὸν αὐτοῦ γνήσιον ὄντα. Εἰς τσσαύτην δὲ ἀρετὴν ἀνήχη ὁ Τιβούρτιος, ὡς καὶ Ἀγγέλοις καθ' ἐκά-

στην προσομιλείν. Οὗτοι οὖν τὰ λείψανα τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων θάπταντες, διαβάλλονται τῷ Ἀλμακίῳ Ἐπάρχῳ τῆς πόλεως. Καὶ ἀχθέντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογῶντες, ἐκδίδονται τῷ Καπηλαρίῳ Μαξίμῳ, ἀποτμηθησόμενοι τὰς κεφαλὰς. Ὅς μετὰ τῶν τῶν Ἁγίων ἐκτομῆν, θρασυμένους Ἀγγέλους προπέμποντας καὶ δευροφροῦντας τὰς φυγὰς τῶν Μαρτύρων, ἐπίστευσε καὶ αὐτός. Ἡ δὲ Ἁγία Κικιλία, ἐν βαλαυείῳ βληθεῖσα, σφοδρῶς ἐκκαίντι, καὶ μὴ συγχωρουμένη τὴν ἐξοδὸν, ἐπὶ τρεῖσιν ἡμέραις παραμείνασα, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν ἐν αὐτῷ τῷ βαλαυείῳ, τεῦτο τοῦ Ἐπαρχοῦ ἀποφαναμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου Μάρκου.

Στίχ. Τμηθεὶς ξίφει Στέφανε σὺν Μάρκοις δύο,

Πολλοὺς σὺν αὐταῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνεις.

Ὅσους ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλιτιανοῦ βασιλέως, καὶ Μάγνου ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Ἀντιοχείας τῆς Πισιδείας. Κατασχεθέντες δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογῆσαντες, καὶ πλείστας ὑποστάνας βασάνους, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνησασθαι τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πρακαπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Πρὸς τὴν τομῆν ὤρμησεν οἷα πρὸς πάλιν

Καὶ Πρακαπίος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μενίγγου τοῦ κναφεῶς.

Στίχ. Κάραν κναφεῦ Μένιγγε τμηθεὶς ἐκ ξίφους,

Κναπτεις σεαυτὸν· κἄν ῥύπους εἶχες, πλύνῃ.

Ὅστος ὤρμητο ἀπὸ Κολωνίας τῆς Ἑλλησπόντου, ἐκ πόλεως Παρείου. Καὶ ἀκούσας στρατιωτῶν τιμῶν ἐν ἀγορᾷ βωόντων, ὅτι ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς, νυκτὸς ἐλθὼν, ἐκλεψε τοὺς δεαμίους ἡμῶν, ὑπερξέσας τῷ πνεύματι, πολλὴν φροντίδα ἐτίθετο τοῦ μαρτυρίου τυχεῖν. Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ πόλει τοῦ Ἁγίου, πολλῶν Μαρτύρων ὑπὸ τῶν φυλάκων κατακλιθεόντων ταῖς φυλακαῖς, ἐσφραγισμένων τῶν θυρῶν οὐσῶν, οἱ Ἅγιοι ὑπὸ Θεοῦ Ἀγγέλου τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν· ὅθεν μὴ ἐνδοκίμου αὐτῶν, μεγάλως οἱ διώκται ἐταράχθησαν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Μένιγγος, καὶ Θεῖας φωνῆς καλοῦστος αὐτὸν, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας διεγειρούσης ἤκουσεν, οὐκ ἀνεβάλετο, ἀλλ' ἀποδοὺς τὰ ἱμάτια τοῖς δεσπότηται, (κναφεὺς γὰρ ἦν) καὶ τὰ παρὰ τῶν τυράννων τιθέντα γράμματα διαρρήξας, τύπτεται ὑπὸ τῶν δημίων ἀφειδῶς· καὶ ἐπὶ γῆς ῥιφείς, λαβὴ ἐντίεινται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς ζέεται· καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποτεμνεται· καὶ τοῖς τυράννοις ἀχθεὶς, καὶ θῦεν ἀπαρνησάμενος, τὴν ἐπὶ θανάτου κατακρίνεται· καὶ τῷ ξίφει παρὰ τοῦ δημίου κρεουθεὶς, τὰ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρίθετα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀβθαῦ.

Στίχ. Ἀβθαῦν, τὸν ἐκτύπωμα ἔντα Ἀβθαίδων,

Τριμῷ πρεπόντως, ὡς τεκνίων Πατέρα.

Ὅστος ἦν ἐκ γένους τῶν Ἰσραηλιτῶν. Καταλιπὼν δὲ γονεῖς, καὶ πατρίδα, καὶ πλοῦτον, ἠκολούθησε Μακχωῦ τιμῇ, ἐνδυσάμενος τὸ μοναδικὸν σχῆμα, καὶ τὴν σὺν αὐτῷ ἐπὶ χρόνους τινὰς. Εἶθ' αὐτῷ λαβὼν αὐτὸν ὁ ἐπι-

στάτης αὐτοῦ, σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε μαθητεύσαι παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐσεβίῳ τῷ ἀγωνιστῇ· οὗ κοιμηθέντος, ἔμεινεν αὐτὸς παρ' αὐτῷ τῷ τόπῳ. Ὀκτῶ δὲ καὶ τριάκοντα διατελέσας ἐκείσε χρόνους, αἱ ἐπεξετείνετο, ὡς ἀρχὴν ἔχων. Ἰποδήμασι μὲν οὐδέποτε τοὺς πόδας ἐκάλυψεν· ἐσθίων δὲ βραχεία, καὶ ὅσα βραχεῖαν ἐντίθεισι δύναμιν, περιττὴν ἤγειτο καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρεῖαν· Σιδήρῳ δὲ τὴν ὄσφυν ἐξωσμένος, ἐκάθητο μὲν ὀλιγάκις, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ πλείστον ἐστρωτός, ἢ ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενος, τὴν τῆς εὐχῆς τῷ Δεσπότῃ λειτουργίαν προσέφερε. Τῆς κατακλίσεως δὲ τῶν χρεῖαν, ἀναγκαίαν ἤγειτο οὐδαμῶς· οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ποτε κατακλιθέντα ἐθείασατο. Ἀλλὰ καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Μοναχῶν κορυφαῖος γενόμενος, καὶ προστατεύειν λαχὼν, ἀρχετυποῦν αὐτὸν τῆς φιλοσοφίας ταῖς ὑπηκόοις ἅπασιν πρῆθηκεν. Οὕτω βιούσ, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ Εὐφημία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν Εὐφημίαν σοὶ συνευφημεῖν ἔγνων,

Σοὶ συσφαγεῖσαν, χριστόφρον Χριστοφόρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Θαλλελαῖος καὶ Ἀνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θαλλελαῖος Ἀνθιμος ἐκτετμημένοι,

Ἀειθαλῶς ἀνθοῦσιν ὡς θεῖα ξύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Καλλίστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλλίστος ἐχθρὸν τὸν κἀκίστον πτερήσας,

Φίλος Θεῷ πρόσσειν ἐκλελεγμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθείς, καὶ κατὰ πρανοῦς ἀφεθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Κατὰ πρανεῦς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς στρέφει

Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ, φαλμὸς λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀγαπίωνος, Σισαίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

Στίχ. Ἀπῆλθε, θηροῖ μὴ βλαβεῖς, Ἀγαπίων·

Ταῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.

Εἶχες θύτην με, νῦν δὲ καὶ θῦμα ξέκου

Ἔχεις με Σισαῖμον ἐκ ξίφους, Λόγε.

Ὑπὲρ Θεοῦ, ταθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ.

Ξίφει σὸν Ἀγάπιε τείνεις κρανίον.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησαν ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆσ.

Ὁ ῥαῖοι οἱ σοὶ, ἐχρημάτισαν σεπταὶ Φιλήμον· πόδες, τρίβους συντόνως βηματίσαντες, Εὐαγγελίου καὶ ἅπασι, τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην, ἱεραὶν καταγγέλλοντες, καὶ τῶν Δαιμόνων ταῖς ὁρμαῖς ὑποσκειλίσαντες.

Σὼν λάγων φωτὶ, τῶν Γαζαίων τὸ βαρὺ σκότος ἠλάθη· Ἱεροουργὸς γὰρ ἱερώτατας· ἐν ταύταισ γέγονασ ἄριστα, τοὺς πάντας πει-

μάνας και μέλπειν, ἐκδιδάξας Ἀπόστολε· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν πρώτοις τῶν σῶν, ἐκοινωνήσε καλῶν Γαζαίων πόλις· αὐτῆς γάρ ὠφθης και πρωτόθρονος, και Ἱεράρχης σωτήριος, ὡς ἱεροφάντης Φιλήμον, ἐκβοᾶν προτρεπόμενος· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φιλήσας Χριστόν, τὸν φιλήσαντα βροτοῦς δι' εὐσπλαγχνίαν, τοὺς τῆ φιλίας τοῦ ἀλάστορος, μεμισημένους τυγχάνοντας, φίλους ἀπειργάσω Φιλήμον, τοῦ Θεοῦ ἀναμέλποντας. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γσχὺς ταπεινῶν, και λυχνία φωτεινὴ και Δεία τράπεζα, ὄρος και πύλη ἀδιόδευτος, θρόνος Θεοῦ και παλατίον, ῥάβδος Ἀαρῶν τε και στάμνος, χρυσαυγίζουσα πέφυκας, Χριστὸν τὸ μάννα τῆς ζωῆς, Παρθένε φέρουσα.

Τῆς Μάρτυρος. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Τὴν κάμνον εἰς δρόσον Νεανία, εὐσεβῶς μετέβαλον· δροσιζομένη δὲ λουτρῶ, Κικιλία τῆ Βαπτίσματος, τὸ φλογίζον τῆ λητρῆ ἔφερε ψάλλουσα· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

Τιβούρτιος τὴν πλάνην ἀπλανέσι, διδαχαῖς σου Πάισοφε, καταλιπὼν, Δείαν στολήν, ἀφθαρσίας ἐπενδύεται, και Χριστοῦ τοῖς Ἀθληταῖς συναριθμεῖται βρωῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

Τριαδικόν.

Τρισηλίον ἀκτίνα ὑπερθέου, Ἀθληταὶ Θεότητος ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πολυθεον σκοτόμαναν, ἐσκεδάσατε φωστῆρες χρηματίσαντες, φωταγωγοῦντες, Πιστῶν τὰς διανοίας.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι βρωῶμεν κηυσάση, τὴν χαρὰν Πανάχραντε, και τῆς ἀρᾶς πάντας ἡμᾶς, ρυσαμένη μεσιτεία σου, ἀπειρόγαμε ἀγνή τοὺς ἀναμέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καρίνῳ.

Λόγον ὡς λύχτον φαεινόν, ἐπανάπτοντα, τῆ σῆ καρδία φέρων, τοὺς τὸ πρὶν ἐσβεσμένους, και ἐν σκοτίᾳ πολλῇ, κειμένους ἀγνωσίας Ἐνδοξε, πρὸς Δεογνωσίας ἐξήγειρας ἡμέραν.

Ηἱερά σου πρὸς Θεόν, ἐκδημία ἱεραῖς ἐμεγαλύνθη, προπομπαῖς Ἀποστόλων, και ἀσωμάτων Νόων· ὧν ἔσχες ἐν γῆ τὸ πολίτευμα, ὡς ἱερομύστης, Φιλήμον Δεηγόρε.

Μύρον ἠδύπνοον σαφῶς, ἀποστάξας ἱερῶν Δαυμάτων μάκαρ, εὐδιάσας φρένας, και λογαμοὺς εὐσεβεῖς, και πάθη δυσῶδη ἀ-

πῆλασας, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστόν σοφέ Φιλήμον.

Οἷα ἀστέρες φαεινοί, στερεώματι αἰεὶ τῆς Ἐκκλησίας, διαπρέπουσιν ἅμα, Ἀρχιεπίσκοπος ὁ Δαυμαστός Ἀπφία, Φιλήμων, Ὀνήσιμος, και τὰς διανοίας, ἡμῶν φωταγωγοῦσι.

Θεοτοκίον.

Νέος Παραδείσος ἡμῖν, ἡ γαστήρ σου ἀληθῶς Ἀγνή ὠράθη, ζωῆς ξύλον βλαστάνων, και τοὺς Δανέντας καρπῶ, τοῦ ξύλου παλιν πρὸς Παραδείσον, ζωοποιηθέντας, εἰσάγων Θεοτόκε.

Τῆς Μάρτυρος. Θ αῦματος ὑπερφουῶς.

Θείαις ἐπομβρήσεσι τῶν σῶν Δαυμάτων, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις, τοὺς τὰ κέντας καύσωνι, ἀληθδόνων Μάρτυς σεμνή, ἀναψύχεις Κικιλία παναιοῖδιμε, βρωῶντας ἐν πίστει και κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψύτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζεούση τῆ προθυμία γενναιοφρον, τὴν παφλάζουσαν εἰσηλθε φλόγα· οὐκ ἐφλέχθης ὄλωσ δὲ, ἀλλ' ἐξῆλθε ὡς ἐκ λουτροῦ, ἀφθαρσίας Κικιλία ἀναμέλπουσα, Χριστῶ τῶ τῶν ὄλων βασιλεύοντι· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεῖου Βαλλεριανοῦ τὴν καρτερίαν, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων δῆμοι· ῥάβδισμοῖς γὰρ πάντοθεν, και κιάσι τῶν αἰκισμῶν, πιεζόμενος ὑπέφερε στερρότατα, συντρίβων ἐχθροὺς και μέλπων ἄρισα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν και τράπεζαν, και λυχνίαν θρόνον Θεοῦ, και παλατίον και γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς Δείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αῦματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξεῖκόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Πρωτάτη χορεία, ἱερῶν Ἀποστόλων, ἐμπρέπων κατοικεῖς τοὺς οὐρανοὺς, θεία μεθέξει θεούμενος, καὶ φωτὶ ἀπαστράπτων, ἀρρήτῳ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, Ἱεράρχα Φιλῆμον, διηνεκῶς πληρούμενος.

Ως θαυμαστός σου ὁ τρόπος! ὡς καλὸς ὡς ὠραίος ὁ βίος! ὡς περιδοξὸς ἡ σὴ, κοιμησις μάκαρ Ἀπόστολε! ὡς παιδρα ἡ ἡμέρα! ἐν ἧ ἀπολιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, οὐρανίων ἀψίδων, ἐπέβησ ἀγαλλόμενος.

Σήμερον τέρπεται πᾶσα, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐόρτιον χαρὰν πνευματικῶς, συατησαμένη τῇ μνήμῃ σου· ἦν ἀκλόνητον σῶζε, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, Φιλῆμον ἱερώτατε.

Ητῶν λειψάνων σου θήκη, ἰαμάτων σταγόναις, ἐκβλύζει τοῖς φοιτῶσιν ἱερῶς, μάκαρ Φιλῆμον Ἀπόστολε· καὶ νοσήματα παύει· καὶ πάντων ἀγιάζει ταῖς ψυχαῖς, τῶν τὴν θείαν σου μνήμην, ἐορταζόντων πάντατε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ τὸν τρέφοντα τρέφεις, τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐδαμῶς, ἐπισταμένη Πανάμωμε· ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπλήττον καὶ βροτῆς, τοὺς εἰδότας σε μάνην, Παρθένου Θεομήτορα.

Τῆς Μάρτυρος. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Κῆπος κεκλεισμένος πέφυκας πηγὴ ἐσφραγισμένη, κάλλος ἀπόθετον, νύμφη ἐκλεκτῆ, φωτειδὲς ἐνδικαίτημα, εὐανθὴς τε καὶ θεῖος Παράδεισος, θεάφρον Κικιλία, ταῦ Βασιλέως τῶν Δυναίμεων.

Ορμον γαληνὸν ἐφθάσατε, τῆς εὐσεβείας φόρτον ἐλλιμενίσαντες· καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καταυγαζέσθε θέσει θεούμενοι, γενναῖοι Ἀθλαφόροι, πανευκλεεῖς θεομακάριστοι.

Τριαδικόν.

Νέμοις τοῖς πιστῶς αἰτουσί σε, Πάτερ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, Τριαῖς ἀμέριστε, θεῖον φωτισμὸν, ἀμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν, τῶν σοφῶν σου Μαρτύρων ἐντεύξεσιν, ἵνα σε κατὰ χρέος, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς τοῦ τῶκου σου, ἡ ἀπώσθεισα φύσις, ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ νυκτὸς, ἐξ ἀγνοσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκοτωδούς συγχύσεως· διὰ σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολομένη βίατος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασθέσαι αἰτουῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἀγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθῶμεν.

Απόστολοι δεικνύμενοι, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, Ἀρχιππε ἱερώτατε, σὺν Ἀπφία Φιλῆμον, καὶ Κικιλία Μάρτυρι, ἱκεσίαν τῷ Κτίστῃ, ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε, τῶν τελούντων ἐν πίστει, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, λύσιν λαβεῖν πταισμάτων· ὑμᾶς γὰρ προβαλλόμεθα, πρέσβεις πρὸς τὸν Δεσπότην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ηδάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ πανάγαθος Κόρη, ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως· καὶ ταύτης προπορεύονται, Ἀσωμάτων τάγματα, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους παρθένων· ἦν ὁ θεῖος Ἱερεὺς, ἐνηγκαλίσαστο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οτῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὡσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, Φιλῆμον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀγλὴν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνοσία, καὶ παθῶν ἐπικρατεία, ἱεροκήρυξ πανόλβιε.

Καθαρόν ἐνδικαίτημα, τῆς Τριαδος γεγέννησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι ὠραίσασα, τὴν σὴν καρδίαν αἰοίδιμε, Ἀπφία καὶ λάμψασα, εὐσεβείας φωτισμὸν, τῷ ἡλίῳ παιδρότερον, μυηθεῖσά τε, πᾶσαν μύησιν θείαν· διὰ τοῦτο, τῷ χαρῶ τῶν Ἀσωμάτων, συνεπαγάλλη θεόληπτε.

Σὺν τῷ θεῷ Φιλῆμονι, εὐφημήσωμεν Ἀρχιππον, τὸν ἱεροκήρυκα, καὶ Ὀνησίμον, ὡς Ἱεράρχας θεόφρονας, μεγίστους ὡς Μάρτυρας, Ἀποστόλων τοὺς σοφοὺς, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος, συμμετέχοντας, καὶ τῷ θρόνῳ τῆς δόξης παρεστῶτας, καὶ ἡμῖν ἐξαικουμένους, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρία ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων, Ἄγνια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων

μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀίνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ενδον τοῦ ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἀγίων, τὴν Θεοτόκον ἔσαν, ὧ Ζαχαρία δέχου, Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ρίζης μὲν ἐκ Δαυὶδ, ἐβλάστησας Παρθένη· Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα· Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὕγε τῆς ἱεράς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· ὑφ' ὧν Ἁγνή τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, ἀυγάσαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίῃ, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ἀκρηγόριον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄ καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ἦχος δ΄.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Γνώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, τῶν παθῶν κληρωσάμενος, τῷ κρείττονι δέδωκας, νουνεχῶς παμμακάρα, τὴν ἡγεμονίαν, κατὰ τοῦ χειρόνος ζυγῷ, δικαιοτάτῳ Πάτερ χρησάμενος· ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος, πρὸς θεοπτίαν γεγένησαι, καὶ Θεοῦ κατανόησιν, Ἱεράρχα θεόπνευστε.

Βρόχους διεσκέδασας, καὶ ταῖς ἐνέδρας διέβλυσας, τῶν αἰρέσεων Ὅσιε, δογματῶν ὀρθότητι, καὶ θεολογία, τῇ ἀκριβεστάτῃ, καὶ τὴν διαίρεσιν φυγῶν, καὶ τὴν κακίστην Πάτερ συναίρεσιν· ἐν ὅροις δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστews, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν Μοναδί Θεότητος.

Τέχνη σοφισάμενος, τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα, τὸν ἐκείνου παρέδραμες, υἱὸν ἀπροσκύνητον, συνετῶς διδάσκων, ὡς ἀπροσκυνήτου παρορωμένου τοῦ Υἱοῦ, ἀγανακτήσει Πατὴρ θερμότερα, ὁ τοῦτον προαιώνιον, ἐκτετοκῶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀπαθῆ καὶ ἀσώματον, ὡς αὐτὸς οἶδεν Ὅσιε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱερέ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῶ, ἀνετέθης κολλώμενος, ἀνενδότοις νεύσεσι, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι. Καὶ δὴ πρὸς τούτου, καταλαμπόμενος, παθῶν διέθης, νύκτα καὶ ἥστραψας, φέγγος ἰάσεων, καὶ θαυματῶν χάριτας, ἀποσοβῶν, ποικίλα νοσήματα, καὶ πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστὲ Γρηγόριε, φωτοφανείαις τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν παθῶν ἐκοίμισας, πολυκύμαντον θάλασσαν· καὶ ἀπαθείας, περιίπτάμενος, καθαρωτάταις, πτέρυξιν ἔφθασας, ἔνθα τὸ ἀφραστον, κάλλος καὶ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Πάτερ Πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης κανῶν, σωφροσύνης εἰκόνημα, Μοναζόντων στήριγμα, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, ἀγάπης λύχνος, θρόνος αἰσθήσεως, πηγὴ θαυματῶν, καὶ γλῶσσα πύρινος, στόμα ἠδύλαλον, σκευὸς θείου Πνεύματος, καὶ νοητὸς, γέγονας Παραδείσος, θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ αἰῶνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀλαδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Απενεχθήσονται φάσκει ὁ Θεοπάτωρ Δαυὶδ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι, ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὀπίσω σου Παρθένη μετὰ παιδρῶν, τῶν λαμπάδων χορεύουσαι, καὶ εἰς τὰ Ἅγια φέρουσαι σε Ἁγνή, ὡς ἀγίαν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς, τῇ

Παρθένω συμπλέξωμεν, καὶ μεθεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εξανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θειοτάτου ναοῦ, καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν οὐράνιον πύλην, καὶ πανηγυρίζετω φύσις βροτῶν, καὶ σκιρτάτωσαν ἄγγελοι, συνεορτάζοντες ἅμα φαιδρῶς ἡμῖν, τῆς Θεομήτορος τὴν Εἰσοδον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Επέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρό τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῶ ἀγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως· Ἦγγικεν ἡ προστασία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῶ ἀγίῳ ὡς Ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ παντάνακτος. Εὐφραίνεσθω Ἰωακείμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσιν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἄγνη, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θείος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὡφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόοδος σου, μόνῃ Θεόνυμφε καὶ αἰετάρθενε.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο.

Ο' Κανὼν τῷ Ἁγίῳ Ἀμφιλοχίῳ, ἔ ἡ Ἀκροστιχίς: Τὸν τὴν πλάϊνν λοχῶντα μέλπω ποιμένα.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοὺς λόγους τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, καὶ τὰ φρυάγματα, ὀρθοδοξίας αἴγλη λαμπρυνθεῖς, εὐμαρῶς διεσκέδασας, ἐν ἧ τούς σε γεραίροντας, Ἱεροφάντα περιφρούρησον.

Ο πάντων τὴν σωτηρίαν Κύριος, αἰεὶ βουλόμενος, τῆς ἱεράς σε παίμνης ὁδηγόν, Ἱεράρχα προβάλλεται, λόγῳ καὶ βίῳ λάμποντα, διαφερόντως θεασάμενος.

Νομίμως ὑπεραθλεῖν ἐλόμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῇ παντευχίᾳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, σεαυτὸν περιέφραξας, καὶ νικητῆς τῇ χάριτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναἰδιον, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἀνερμηνεύτως Ἀπειρόγαμε.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, φέρων Ἀκροστιχίδα ταύτην:

Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμάσω. Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσι, πυρσευόμενος τὸν νοῦν, ἱερεῖ Γρηγόριε, καὶ φωταυγῆς ἄστῆρ γεγεννημένος, ὅλον με καταύγασον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ο προγνώστης τῶν ἀπάντων, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, θεοσδότοις λάμπεσιν, ἀπὸ σπαργάνων σε καθαγιαῖζει, θείαις ἀρεταῖς ἐμπρέπειν μέλλοντα, Πάτερ καὶ θαύμασιν.

Νησταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ράθυμίας ἐκβαλὼν, λύχνος ἐγρηγόρσεως, καθωράθης θεοφόρε δείξας, πράγματι τὴν κλησίαν σε Γρηγόριε, ἐπαληθεύουσιν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε κυρίως, ἀληθῶς ὁμολογῶ· τέτοκας γὰρ Κύριον, ἀνερμηνεύτως ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἄχραντε Παρθένε καὶ θελήσει, κατανοούμενον.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίῳ. ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται.

Η θεία καὶ φωταυγῆς, τῶν σῶν δογμάτων λαμπηδῶν ἔσθεσε, τὴν δυσσεβῆ φαλαγγα, τῶν αἰρετικῶν Ἀμφιλόχιε.

Ναμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὢν ἐκ Θεῆ ἔμπλεως, Ἀρχιερεὺς γέγονας, οἷς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα.

Πλησίαις μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενος τὴν νῦν ἡστραψας, τὴν μυστικὴν Ὅσιε, τῶν σῶν διδαγμάτων εὐπρέπειαν. Θεοτοκίον.

Λυχνίαν σε φωτεινὴν, καὶ ψυχοτρόφον ἀληθῶς τράπεζαν, καὶ κιβωτὸν Πάναγνε, πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τὸν δὲ αὐτόν σε προσδεξάμενος Πάτερ κόπον, ὁ Κτίστης γέροντι στοιχειοῖ σε, ἐν ἐρήμῳ σέ μουῦντα Γρηγόριε, ἀπάσης Γραφῆς σαφήνειαν.

Ολὴν ἐφέλκων ἐβδομαῖδα ἄσιτος Πάτερ, ἐτρέφου βρώσει ἐπουρανίῳ, σῶν δακρῦνων υφετοῖς ποτιζόμενος, καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Υπὸ Θεῶ σοι Ἱεράρχα χύμα καρδίας ἐδόθη· ἔβλυσας γὰρ πλησίως, διδαγμάτων καθάρωτάτα ναίματα, καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις Κηρύκων θρηγῶρων ἀπεπληρώθη· ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ Παρθένοσ, νέον βρέφος τῆ Ἀδαμ παλαιότερον, καὶ σύνθρονον τῆ Γεννήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Ἀμφιλοχίου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η θεία βροντῆ, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύματος, πιστῶν φυτουργέ, καὶ πέλεκυς τῶν αἱρέσεων, Ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος θραύσον μέγιστε, σὺν Ἀγγέλοις πέλων αἰεί, πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τῆ αὐτῆ, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Λαμπρύνεις τὰ πέρατα, ἐν τῇ σῆ μνήμῃ σοφέ· τὸ σῶμα ἐκβλύζει σου, τῶν ἱαμάτων πηγᾶς, Ἀμφιλόχιε ἐνδοξε· ὅθεν καὶ ἀσθενείας, ἀπαλλάττεισ παντοίας, πίστει τοὺς προσιόντας, τῷ σεπτῷ σου τεμένει. Καὶ νῦν πταισμάτων τὴν λύσιν, αἴτησαι πᾶσιν ἡμῖν.

Δόξα. Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ σπαργάνων Κυρίῳ ἀνατεθείς, ὡς ὁ παλαιὸς πανένδοξος Σαμουὴλ, ὡσαύτως καλοῦντός σε, τοῦ Σωτῆρος ἀκήκοας· καὶ ψυχὴν καθάραι, καλῶν ἐπίδοσιν, Ἱερῶσύννης χάριν, ἀξίως ἀπέληφας· ὅθεν ἐπὶ χλόην, ἐπιγνώσεως θείας, ποιμένας τὸ ποίμνιον, ἱαμάτων ἀπῆστραψας, ἐνεργείας Γρηγόριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῶ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τοῦ Ἀγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Αμφιλοχίου τοῦ θείου καὶ θρηγῶρου, τὴν ἱεράν πανήγυριν θεόφρονες δεῦτε, πίστει συγκροτήσωμεν, τοῖς τούτου διδάγμασι, καὶ θεολογίαις νευρούμενοι.

Νυμφαγωγὸς Θεοφόρε τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐν Χριστῷ γενόμενος, τῷ κάλλει τῶν λόγων, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ τῇ ὠραιότητι, τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαίδρυνας.

Η θεολόγος σου γλώσσα καὶ θρηγῶρος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος τὸ μονόσεπτον κράτος, πᾶσι διετραύωσε, καὶ μίαν Θεότητα, σέβειν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Νέαν σικηνὴν σε Παρθένε κατανοοῦμεν, καὶ καθαρὸν ἀγίασμα τοῦ πάντων Δεσπότη· τοῦτον γὰρ ἐγέννησας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνδεδραμηκότα Πανάμωμε.

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Ἀκήκοα Κύριε.

Γῆ ὡς καλὴ ἠνθησας, ἐκατοστεύοντα Πάτερ στάχυν, καὶ τῇ δρεπάνῃ τῶν σῶν διδαχῶν ἐξέτεμες, αἱρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ, Συνοδοῦ πρόμαχος ὀφθεῖς, Ὅσιε Γρηγόριε.

Ουράνιος ψῆφος σε, Ἀρχιερέα Θεοῦ Θεράπον, ἀποδεικνύει καλῶς, ὁδηγεῖν τὸ ποίμνιον· ὅπερ ἐκτίσαστο αἵματι Χριστός, ὁ πραιδῶς σου τῆς ψυχῆς, μάκαρ τὴν λαμπρότητα.

Ναὸς Θεῶ γεγονός, κεκαθαρμένος παθῶν κηλίδος, καὶ ἐν ναῶ ἱερῷ παρεστῶς, τῷ Πνεύματος τὴν ἐπιφοίτησιν, δεδεξαι σαφῶς, εἶδει σεμνῆς περιστερεῶς, Χριστοῦ σε δοξάσαντος.

Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν σέσωσται, τῇ ὑπὲρ νῦν σου κωφορία, καὶ οἱ ἐν σκότει φθορεῶς, Παναγία Δέσποινα, εἶδον τὸ φῶς, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστροῦ σου τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, Κόρη ἀναπλάσεως.

Τοῦ Ἀγίου Ἀμφιλοχίου.

Ὡδὴ ε'. Σὺ ὕριε μου φῶς.

Λαμπόμενος φωτὶ, Τρισηλίου Θεότητος, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, τῆς Ἀρχιερωσύνης, θεοφρον Ἀμφιλόχιε.

Ολόκληρον σαυτόν, τῷ Θεῷ καθιέρωσας, καὶ γέγονας θεοκήρυξ, μεγαλόφωνος Πάτερ, παμμακάαρ Ἀμφιλόχιε.

Χαρμόσυνος ἡμῖν, ἑορτῇ καὶ πανίερος, ἐφέστηκεν ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ σοφοῦ Διδασκάλου, τὸν κόσμον ἀγιάζουσα. **Θεοτοκίον.**

Οπάντων τῶν Πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα, πανάχραντε Θεομήτορ, τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς με-

Ρήματί σου καθαίρεις, εἰδεχθοῦς ἀσθενείας λελεπρωμένον ποτέ, τὸν προσελθόντα σοὶ πίστει· θεόθεν γὰρ ἐδέξω, χάριν θαυμαίων σοφῆ, ὡς Ἐλισσαῖος ὁ θεῖος, θεόφρον Γρηγόριε.

Ηνέφξας εὐχῆ σου, μογκιλάλου στόμα καὶ ὄψα Γρηγόριε, τῶν ἰαμάτων παμμακάαρ, ἐνέργειαν πλουτήσας· καὶ ἐξηρεύξω βυθὸν θεολογίας, θαλάσσας ἀθέων ξηραίνοντα.

Γεωδους προσπαθείας, καθαρεύσας Πάτερ ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος, τῶν Ἀποστόλων σκιαῶ σου, ἰάσεις ἐπετέλεις συνεχομένους δειναῖς, ἀσθενειῶν καταγιγίσι, ἐνθέως ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Οκόλπους τοὺς πατρῶους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρκῆσθαι Πανάμωμε, σὲ ἐν κόλποις ὄραται, κρατούμενος ὡς βρέφος· ὃν ἐξιλέωσαι, τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι, Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ 5'. Θύσω σοι.

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαιζήλον φρόνημα, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, ἐστολίσω Πάτερ ἱερομύστα, καὶ πανάγνοις, διδαχαῖς τὴν Τριάδα ἐκήρυξας.

Τῷ φόβῳ, στοιχειωθεῖς τῷ Θεῷ θεόληπτε, καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαρὰν τηρήσας, θεολογίας, ἀνεδείχθης, ἱερώτατον ὄργανον Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Αγνόν σε, καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκηνώμα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ ναὸν καὶ θρόνον τοῦ πανυψίστου, δυσωποῦμεν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Πανύμνητε.

Τῆ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Ρώννυται κόρη τὸ σῶμα, παρεμμένη ἐντεύξει σου Ὅσιε, ἐν ἔτεσι πλείοσι, πιστῶς προσελθοῦσά σοι, καὶ τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

Γνηλατῶν τοῦ Δεσπότη, πολιτείαν τὴν ἁμώμον ἐνδοξε, ἀδίκως θλιβόμενος, καὶ συκοφαντούμενος, ἀταπείνωτος, ἔμεινας Γρηγόριε.

Οὐ τῇ κακίᾳ συζῶντες, σὲ τὸν ἀκακὸν ἄρνα ὡς ἄγριοι, θῆρες διαρπαζόντες, φρου-

ρᾶ κατεδίκασαν, τὸν φρουρούμενον, Πάτερ θεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Νοὺς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τοῦ σοῦ τόκου μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ἀνθρώπον γενόμενον, Ἀειπάρθενε, τὸν ἀπερινόητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ μετῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Οσπερ μέγας ἥλιος, ἀνατολαῖς τῶν θαυμάτων, καταυγάζεις ἅπασαν, τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν ἔσωσας ταῖς σαῖς πρεσβείαις πολλοὺς ἀνθρώπους· ἤλασας τοὺς κακοδόξους ἐκ τῆς σῆς ποιμνῆς· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, θεόφρον Πάτερ, σοφῆ Γρηγόριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίης.

Στίχοι.

Σταλεῖς Ἀμφιλόχιε νεκρῶν ἀμφίοις,

Δόχους σκεδάξεις καὶ νεκρὸς νοσημένους.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν Ἀμφιλόχιον.

Οὗτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πάντα βαθμὸν Ἐκκλησιαστικὸν παραλλάξας, καὶ ἀσκήσει καὶ θεῖα γνώσει διαλαμπῶν, φήφω τοῦ κοινοῦ προχειρίζεται Ἐπίσκοπος τῆς Ἰκονιῶν πόλεως ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλεντιανοῦ καὶ Οὐάλεντος τῶν βασιλέων, παρατείνας τὴν ζωὴν μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ὅς καὶ Διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως γεγονώς, καὶ κατὰ τῆς Ἀρείου λύμης στεργῶς ἀντιταξόμενος, πολλοὺς διωγμοὺς καὶ θλίψεις ὑπέμεινε παρὰ τῶν ἀσεβῶν, συναγωνιστῆς γεγονώς τῶν μακαρίων Πατέρων κατὰ τῆς Εὐνομίου βλασφημίας. Οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Συνόδῳ τῶν ἑκατὸν πενήκοντα Πατέρων εἰς ὑπάρχων, τὰ πλεῖστα διηγωνίσαστο κατὰ Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου καὶ τῶν φοιτητῶν Ἀρείου.

Μετὰ δὲ τὸ κρατῆσαι τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τὸν μέγαν, καὶ τὴν τῆς Ἑσπέρας πᾶσαν ἀρχὴν αὐθις τῷ Οὐαλεντιανῷ παραδοῦναι τῷ νέῳ, τὸν τύραννον Μάξιμον καταστρέφοντα, καὶ νικητὴν ἐπανελθεῖν, προσελθὼν ἠντιβόλει ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος τὸν βασιλέα Θεοδοσίον ἀπόσασθαι τὰς Ἀρειανούς, καὶ τοῖς Ὀρθοδόξοις ἀνεῖναι τὰς ἐκκλησίας. Ἐπεὶ δὲ ὁ Βασιλεὺς παρητεῖτο, ἐξεῦρε μηχανὴν ὁ θαυμάσιος· καὶ παρελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, τὸν μὲν βασιλέα Θεοδοσίον ἠσπάσατο, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Ἀρκάδιον καταλιπὼν ὑφειμένως οὐκ ἠσπάσατο, Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς δυσχερᾶνας, οἰκίαν ὕβριν ἐκάλε τὴν τοῦ παιδὸς παρ' αὐτοῦ ἀτιμίαν. Ὁ δὲ σοφώτατα ἐκαλύπτει τὸ δρᾶμα, καὶ φησιν· Ὁρᾶς, ὦ Βασιλεῦ, πῶς εὐφίρεις σὺ τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις; πιστευσον οὖν, ὅτι καὶ τοὺς καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ βλασφημοῦντας, ὁμοίως καὶ ὁ Θεὸς ἀποστρέφεται, καὶ μισεῖ. Τότε συνεῖς ὁ Βασιλεὺς, νόμους ἔγραψε, τοὺς τῶν αἰρετικῶν συλλόγους κωλύοντας. Οὗτος ὁ αἰδίδιμος ἀνὴρ, ἐπὶ πλεί-

στοις χρόνους ποιμάνας τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, καὶ λόγους ὀρθοδόξους συντάξας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου τῆς Ἀκραγαντίνων Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐξ Ἀκραγάντων πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον, Τὸν ἄκραγῆς κρίνοντα παμμόκαρ Πάτερ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου, ὁρμώμενος ἐκ Πόλεως Ἀκράγαντος, τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας, Χαρίτωνος καὶ Θεοδοῦτος γέννημα, ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζώντων, καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένων. Οὗτοι, τῇ Θεοσεβείᾳ προσκείμενοι, ὅκταετῆ ὑπάρχοντα τὸν παῖδα παρέδωκαν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδεύεσθαι. Ὁ δὲ παῖς ἐγένετο πάνυ σπουδαῖος καὶ ἄοκνος ἐν τῇ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλήφῃ, ὡς τε ὑπὸ πάντων θαυμάζεσθαι. Ὁκτωκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενομένου, σφραγίζεται Κληρικὸς παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Ποταμίω- νος, καὶ τὴν κόμην κείρεται, ἐπιτηδεῖος ὑπάρχων ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι τῆ τῆς φωνῆς καλλιπεῖα.

Τούτου οὖν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπνῶντος, ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ Ἀρχιδιακόνου Δαμιανοῦ, κέκληκεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τρίτου, καθὰ καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου λοιπὸν τάχυνον, καὶ παρευῆθι. Ὁ δὲ, μὴ μελήσας, ἐξῆλθε, καὶ κατέλαβε τὴν Καρθαγένην· καὶ εὐρῶν ἐκεῖσε τὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ πεμφθέντα αὐτῷ Μάρκου Μοναχὸν πνευματοφόρον, παρ' αὐτῷ ἔμεινε χρόνους τέσσαρας. Κάκειθεν μετ' αὐτοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀνῆλθε, καὶ μεγάλως θαυμαστωθεὶς, ἐκεῖθεν, ἐκ Σείας ἐπιφανείας, ἀνῆλθε προσκυνήσων εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ Διάκονος γίνεται ὑπὸ Μακαρίου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. Εἶτα κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐμφανισθεὶς τῷ τνηκαῦτα Γεωργίῳ Πατριάρχῃ· ἐν οἷς καὶ Σύνοδος κατὰ Σεργίον καὶ Πύρρον καὶ Παῦλον συνεκροτήθη.

Τούτοις οὖν συμπλακεῖς ὁ Γρηγόριος, καὶ ἰκανῶς διελγξας τὴν αὐτῶν φρενοβλάβειαν, καὶ μέχρι τῶν τοῦ Βασιλέως ἀκοῶν τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης διαδραμαούσης, πάλιν εἰς τὴν Πρεσβυτέραν Ῥώμην ἐξώρμησε, καὶ τῆς οἰκείας πατρίδος Ἀκραγάντων τοὺς ἀσκάς ἐγχειρίζεται, μεγάλως διαλάμψας καὶ διαπρέψας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης κατακοσμήσας ἀξίωμα. Ἐξ οὗ οἱ περὶ τὸν Σαβῖνον καὶ Κρησκεντῖνον φθόνῳ βαλλόμενοι, μυρίους ἐπήγαγον πειρασμοὺς· καὶ ἐγκλήματα κατ' αὐτοῦ συρράψαντες, πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης αὐτοῦ κατηγοροῦν.

Ὁ δὲ, τοῖς τούτων ἀπατηλοῖς λόγοις δελεασθεὶς, ἐγκατάκλειστον αὐτὸν ἐν φρουρᾷ καθίστησιν, ἐπὶ χρόνους δύο καὶ ἡμισυ. Καὶ αὖθις τούτου ἐκεῖθεν ἐξάγει προσάξει βασιλικῇ, μετὰ τῶν αὐτοῦ κατηγορῶν δικασθησόμενον. Ὅτε καὶ τὰ παραδοξότατα ἐκεῖνα σημεῖα, τῶν τε ζυλῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπετελέσθη, τοῦ Θεοῦ τὸν ἴδιον Σεράποντα ὑπεροξάσαντος, καὶ γνοφῶ μίλανι τῶν ἀνοσίων ἐκείνων καὶ ἀνιέρων, κατεκαλύφθη τὰ πρόσωπα, καὶ κατεζοφώθη, ὡς τε καὶ μέχρι τῆς σήμερον οὕτω φαίνεσθαι κατὰ γενεάν. Ἡ, τε ὑπ' αὐτῶν φενακισθεῖσα κόρη, ὀλεθρίῳ δαίμονι αὐτάρκως παιδευθεῖσα, παρὰ τοῦ Ἁγίου ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ ἴαθη. Καὶ ὁ Ἅγιος αὖθις εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα μεγαλοπρεπῶς ἐπανῆλθε, μείζονα τῶν προτέρων ἐπιτελῶν σημεῖα καὶ τέρατα. Οὗτος, πλεῖστα ἐπιβιώσας Θεοπροεπίσθη, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα τὸν βίον ἀπέλιπε, πρὸς Κύριον ἐκδημήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισινίου τοῦ Μάρτυρος.

Στίχ. Πολλὰς ὑποστάς ἐν βίῳ πρῶτον βίας, Μετῆλθε Σισίνιος ἐκ βίας βίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Ἀλεξάνδρου Ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Κυζίκου ὁρμώμενος. Καὶ Ἀλεξάνδρῳ διαβληθεὶς τῷ Ἡγεμόνι, ἴπποις ἀγροῖς προσδίδεται, καὶ τρέχειν ἀναγκάζεται, καὶ ἀφειδῶς τύπτεται, καὶ διὰ τῶν μυκτῆρων ὄξος δριμύ δέχεται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτεται. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους καθυπομείνας, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, ὕστερον μέσον Συνόδου ταῖς νευραῖς τῶν αὐτοῦ δογμάτων τὸν Ἄρειον ἀπηγγόνησεν, Ὁμοουσίον ἀποφνηάμενος τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν. Οὕτω καλῶς καὶ Θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος Ἰσχυρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῶν Ἰσχυρίων, ἰσχύς ἦν Ἐκκλησίας, Ἦνπερ νοητῶς καὶ θανῶν ἐνισχύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐλενος, Ἐπίσκοπος Ταρσοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ταρσοῦ πρόεδρος Ἐλενος θνητόλος, Ταρσοῖς ἀνεισι ψυχικοῖς ἕως πόλου.

Διήγησις ὀπτασίας Ἰωάννου τινός, πάνυ ὠφέλιμος.

Εγένετό τις ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ Βασιλέως, ὃς καὶ γνωστός ἦν αὐτῷ διὰ τινος πιστή- μης γνωριζόμενος. Οὗτος, ἀσίμνωσ τὸν ἑαυτοῦ βίον μετερχόμενος, τὴν γέννηαν οὐποτε ἀνετοπώσατο. Ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον πάντα καλῶς οἰκονομῶν Κύριος, δι' ὀπτασίας τού- τῳ τὴν διάρθρωσιν πραγματεύεται.

Ἐδοξε γάρ ποτε τὸν ἀνδρα βλέπειν καθ' ὕπαρ, τῆς οἰ- κείας ἐπιστήμης εἶδος προσαγαγεῖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μετὰ ταῦτα προσομιλεῖν ἀλλήλοις καὶ συναγάλλεσθαι. Εἶθ' οὕτως ἔδοξεν ἀπογυμνωσάιν τὸν Βασιλέα μαχαίραν, καὶ τὴν κό- μην συναγαγεῖν τοῦ ἀνδρός εἰς ἓνα ἐπίδεσμον, καὶ πειρᾶ- σθαι τέμνειν ταύτην ἀνηλεῶς· καὶ τοῦ ἀνδρός τὸν αὐχένα συχνῶς ἐπικλίνοντος, καὶ τῷ δοκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα ἐ- πιγελῶντος, ἐμβριθῶς τὸν Βασιλέα πρὸς ἐκεῖνον φθίγγε- σθαι. Ὅτι σου τὰς τρίχας ἢ μάχαιρα καταφάγεται, τότε σου καὶ τοῦ αἵματος ὁ τράχηλος ἐμπληθηθήσεται. Προσε- πιτούτοις, τῇ καταφορᾷ τῆς μαχαίρας, καὶ αὐτὸς ὁ τρά- χηλος ἔδοξεν ἀποτμηθῆναι· καὶ πλησίον τοῦ θώρακος τῆς μαχαίρας ἐλθούσης, ὁ ἀνὴρ ἀγωνίων, βοήθειαν ὄθεν δῆ- ποτε προσεκαλεῖτο. Ἐκ δὲ τοῦ δέους καὶ τοῦ φόβου, καὶ τοῦ φρικτόδου ἐκείνου ἀγῶνος, πρὸς ἑαυτὸν ὄλωσ ἐκθαμβῶς ἐγγένοι· καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὸν σημειωσάμενος, Εὐχα- ριστῶ σοι ὄνειρε, ἔλεγεν, ὅτι μοι τὸν φοβερόν τοῦτον ἀγῶνα εἰς φάντασμα ἀπέτελεσας. Καὶ πάλιν, ὡς οἶμαι, ὁ αὐτὸς μεμνηθῆναι ἀδιόρθωτος.

Μετὰ δὲ τινα χρόνον ὁ αὐτὸς περιουθεὶς νόσῳ, ἐκ Θεοῦ τὴν βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε πάλιν οὐκ ἐν ὄνειροις, ἀλ- λ' ἐν ἐκστάσει τῆδη γενόμενος, ὁρᾷ ἑαυτὸν ἐπίτινος σκερ- τικῆς περιστάσεως καθέδρας, ἢ μᾶλλον δικαστικῆς καταστά- σεως, καὶ ταύτης προκαθεζόμενον ἔβλεπε τινὰ φοβερώτατον Βασιλέα, στολὴν ἠμφιεσμένον Ἀρχιερατικὴν καὶ Βασιλι- κὴν. Ἐξ ἐκατέρων δὲ τῶν τούτου μερῶν, καθῆσθαι ἔνθεν κάκειθεν ἱεροπρεπεῖς τινὰς κατενοεῖ· ἐστάναι δὲ ἑαυτοῦ κά- τωθεν ὑπελαμβάνειν τῆδη τῶν φαινομένων ἐκείνων. Πρὸς τὰ

δεξιά δὲ ταύτου εὐειδεῖς τινὰς ἐστῶτας εὐνούχους ὑπετόπα-
 ζεν· ἐξ εὐνούμων δὲ τινὰ ταπεινότερον ἄλλον καὶ προση-
 νέστερον ἔβλεπε· βόθρον δὲ τινὰ σκοτεινὸν ὄπισθεν καὶ φο-
 βερὸν κατενεύει, ἐδύνην μεγάλην τῷ βλέποντι παραχόμε-
 νον. Καὶ οὕτως ἑαυτὸν ἐστάναι σὺν τρόμῳ ὑπετόπαζε,
 καὶ φησι πρὸς αὐτὸν ὁ προκαθήμενος Βασιλεὺς. Ἀράγε οἴ-
 दाς, ὅς τις ἐγὼ, ὦ νεανία; Κακείνος· Γινώσκω Δέσποτα
 ὅτι σὺ εἶ ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός,
 ὡς αἱ καθ' ἡμᾶς Γραφαὶ περιέχουσι. Καὶ πάλιν ὁ Βασι-
 λεὺς πρὸς αὐτόν· Καὶ εἰ ἀπὸ τῶν Γραφῶν, ὡς σὺ φῆς,
 ἐμὲ δειγνῶς, οὐδὲ τοὺς συγκαθίδρους ἀγνοεῖς· καὶ πῶς
 ἐπελάθου τῆς ἀπειλῆς, ἧς σοι παλαιὸν Κωνσταντῖνος ὁ Βασι-
 λεὺς ἠπειλήσατο; ἢ ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον; Οὐκ ἀγνοῶ,
 φηαί, Δέσποτα, ἀλλ' εἰσέτι καὶ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν
 τῇ ψυχῇ περιφέρω. Καὶ ὁ Βασιλεὺς· Καὶ εἰ τοῦ φόβου τὰ
 λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρεις, πῶς ἐπιμένεις τοῖς ὀλε-
 θρίοις; Ὁμῶς μάθε διὰ πείρας, ὅτι περ καὶ πρόφην ἐγὼ,
 καὶ οὐχὶ Κωνσταντῖνος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην πείραν τῆς
 βασιάνου ἐπήγαγον. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδοξε νεύσει μόνῃ
 τοῖς παρεστώσι κελευσάει, ἀκουτίσαι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν ὄπι-
 σθεν αὐτοῦ ἐπιφαινώμενον βόθρον· ὁ δὲ γοερῶς τὴν τῆς
 Θεοτόκου ἐπεκαλεῖτο βοήθειαν. Ἔδοξε δὲ κακείνην μέσου
 εὐρεθῆναι, καὶ φωνῆς ἀκούσαι λεγούσης· Ἄφετε τοῦτον
 ἀπελθεῖν διὰ τὴν τῆς Μητρὸς δέξιν.

Καὶ ὡς ὁ τῆς ὀπτασίας λόγος τὸ πέρασ εἴληφε, σὺντρο-
 μος ὁ ἀνὴρ γεγονώς, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπανελθὼν, τὸ φανέν
 παράδοξον τινὲ τῶν εὐλαβῶν Μοναχῶν διηγήσατο. Καὶ ὁ
 Μοναχὸς πρὸς αὐτόν· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι τοιαύτης
 διδασκαλίας κατηξέωθης· καὶ διεγέρθητι ἀδελφε, μὴ καὶ
 σὺ πάθῃς τὰ παραπλήσια, ἃ μέλλω σοι διηγήσασθαι. Κατὰ
 γὰρ τὴν σὴν ὀπτασίαν, τοιοῦτόν τις ἐθεάσατο· ἄνδρα τινὰ
 τῶν ἐν ταῖς πρώτοις τοῦ σκηνίου πρωτεύοντα, Γεώργιον
 τοῦνομα, βιαιῶς ἀπαγόμενον δέσμιον ἐν τινὶ φοβερῷ χά-
 σματι, καὶ ἀπορρίπτεσθαι μέλλοντα. Ἐν ᾧ τις εὐπαρρη-
 σιάστως τοὺς ἀπάγοντας ἐπικατασχῶν, ταῦτον ἀφεθῆναι
 προσήτει μέχρις ἡμερῶν εἴκοσι, παρεγγυώμενος αὐταῖς τὴν
 τούτου διόρθωσιν, ἵς δὲ λοιπὸν ὁ ἀνὴρ, τῇ βοήθειᾳ τοῦ
 ἐγγυωμένου, ἐγένετο ἄνετος, ἃ ταῦτα βλέπων, ἀνανήψας,
 καὶ συνεῖς τὸ βλέπόμενον, ἀναγγεῖλαι τὸ ὄραμα πρὸς αὐτόν
 τὸν Γεώργιον ἔσπευσεν· ἦν γὰρ καὶ γνωστός αὐτῷ· ὁ δὲ
 τούτων ἀκούσας, καὶ ἀντ' αὐθενός λογισάμενος, ἔμεινεν ὁ
 αὐτός. Καὶ τῶν εἰκασιν ἡμερῶν διελευσῶν, ἀνάρπαστος
 γέγονεν ὁ Γεώργιος, τὴν ὀφειλὴν πάντως ἀπαδώσων, ὡς
 ἔπεσχετο.

Ταῦτα κατὰ προσθήκην τοῦ Μοναχοῦ συνείραντος, ὁ
 ἀνὴρ ἀκούσας, καὶ ἐν νῷ βαλὼν ἃ ἐθεάσατο, τὰ ἑαυτοῦ
 ἀνευθρησῆσως δημοσιεύσας, καὶ τὸν βίον πρὸς κρείττονα
 μεταβολὴν μεταρρυθμίσας, ἤρκεσεν ἐπὶ πολὺ θεαρέστως βιώ-
 σας· καὶ μεταστάς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείας, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μυσιχωτάταις, θεηγορίαις ταῖς σαῖς προσ-
 έχοντες, πόθῳ τὴν Ἀρσίου Πάτερ κα-
 τατομὴν, τῆς Θεότητος ἐκφεύγομεν, Τριάδα
 ἄκτιστον, ὁμοούσιον πίστει δοξαζόντες.

Εληλεγμένον, ταῖς διδασκαίς σου Μακεδό-
 κιον, Πάτερ καθαρῶντες Πνεῦμα τὰ ἀγα-
 θὰ, τῷ Πατρί τε καὶ Γεννήματι, συμπρασκυ-
 ναύμενον, καὶ συνυπάρχον πίστει δοξαζόμενον.

Λόγῳ τρανώσας, τὴν ὑπὲρ λόγον Λόγῳ σάρ-
 κωσιν, σέβειν ἐν δυσὶν οὐσίαις Θεόν, θεο-
 φρόνως ἐξεπαιδεύσας, καὶ τὴν διαίρεσιν, καὶ τὴν
 σύγχυσιν φεύγειν Θεοληπτε. Θεοτοκίον.

Πάντες προθύμως, τὴν Θεοτόκον εὐφημή-
 σωμεν, δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει τοῦ ἐξ
 αὐτῆς, γεννηθέντος ἀνακράζοντες· Εὐλογημένη
 σὺ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάχαρτε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ δὲ Ἄγγελος Παῖδας.

Θαυματουργεῖ ὁ Κτίστης κρινομένη σὺ μάκαρ·
 τὰ πορνικὸν γὰρ γύναιον, φορᾷ ληφθέν
 δαιμόνων, πᾶσιν ἐδήλου, καθαρὸν σε Γρηγόριε.

Ακτινοβόλοι θεῖοι, μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος,
 σοὶ ἐπιστάντες Ὅσιε, πεπεδημένον ξύλω,
 λύουσί σε, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Υ'πομονῇ σὺ Πάτερ, ὁ Δεσπότης προσέχων,
 θαυματουργίαις μείζοσι, σὲ ἱερῶς λαμπρύ-
 νει, τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα.
 Θεοτοκίον.

Μητροπρεπῶς τὸν πάντων, ἀπεκύησας Κτί-
 στην, καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας, χερου-
 βικὸς ὡς θρόνος, τὸν συνοχέα, τοῦ παντός Ἀ-
 πειρόγαμε.

Τῆ Ἁγ. Ἀμφιλοχίᾳ· Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ωραιώθησαν ἀσματικῶς αἱ σιαγόνες σου,
 θεολογούντος τρανώς, Τριάδα ἀναρχον
 ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσει
 τρισί, Πάτερ θεόσοφε· ἢ βρωῶμεν· Πάντα τὰ
 ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πλοῦτόν σοι καὶ δόξαν ἀκραφνῆ, ἢ ἐνυπό-
 στατος, Σοφία δέδωκε, θεολογήσαντι
 Πάνσοφε, εὐσεβῶς καὶ τῶν αἰρέσεων, καταβα-
 λόντι τὴν ὄφρυν, καὶ πόθῳ ψάλλοντι· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οπᾶσι παρέχων τὴν ζωὴν, ὡς Ἱεράρχην
 πιστὸν καὶ θεορρήμονα, ἐν Ἐκκλησίᾳ
 σε Ὅσιε, πρωτοτόκων εἰσφικίσατα, ἱεουργοῦν-
 τα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλποντα· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Γδοῦ νῦν ἐκλέλοιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυ-
 λῆς, ἄρχων ἠγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε
 τέτοκας, ᾧ ταπρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδο-
 κίαν τῶν ἐθνῶν Χριστόν, ᾧ ψάλλομεν· Εὐλο-
 γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Απολύεται μάλιστα, δαιμαμικῆς φοβεραῖς,
 προσευχῆ σου Μάκαρ, ἢ τῇ κακίᾳ παρα-
 νόμων ἀνδρῶν, σικοφαντήσασά σε τὸν δίκαιον
 κόρη, καὶ συνόδου μέσον σε δοξαζεῖ, ὁ ἀγωνα-
 ζήτης, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως, οἱ πονηρὰ κατὰ σοῦ, βουλευθέντες Πάτερ, ἀποπληροῦνται καὶ ἐκλάμπει ἡ σὴ, φωταυγῆς βίωσις, ἐναντίον Γρηγόριε Πατέρων· ὧν τῇ παρυσίᾳ, ἀνθρακας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματούργεις.

Ως ἀστήρ φαεινότητας, ἀναφανείς ἀληθῶς, ἐν τῷ ὑψεῖ Πάτερ τῆς Ἐκκλησίας, καταυγάζεις ἡμᾶς, ἀρεταῖς πάντοτε, καὶ θαυμάτων ἀκτίσι, τῆς ὑμνήντάς σε τὴν φωτοφόρον, μνήμην Ἱεράρχα, Γρηγόριε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ο παράδοξος τόκος σε, ταῖς διανοίαις ἡμῶν, καταπλήττει μόνη εὐλογημένη· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα προσέλαβεν, ὅπερ ἦν, διαμείνας Θεοτόκε, ἀτρεπτος τῇ φύσει· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ·
 » ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψαίμμον, καὶ
 » συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
 » σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον, πᾶσα ἡ κτίσις
 » τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Ἀγ. Ἀμφιλόχιῳ. Ὡδὴ 2. Αἶθος ἀχειρότμητος.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανευσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασίλιδα Τριάδα, τὴν Θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον, νῦν ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, ἱεροφάντορ Ἀμφιλόχιε.

Εχων πρὸς Θεὸν παρρησίαν, ὡς ἱεράρχης Θεοφόρε, τῶν τὴν ἱεράν καὶ φωσφόρον, τελρούντων μνήμην, σοῦ παμμακαρίστε, διὰ πάντοσ μνημόνευε, τῷ σῷ Δεσπότη παριστάμενος.

Νέμοις μοι τὴν ἀφθονον χάριν, τῷ τοὺς ἐπαίνοους σοι θεόφρον, πλέξαντι προθύμῳ καρδία, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος, ὡς ἱερεὺς πιστότατος, Ὅσιε Πάτερ Ἀμφιλόχιε.

Θεοτοκίον.

Αδαμ μὲν ἀπόγονός ὤφθης, τοῦ δὲ Θεοῦ Μητρὸς ἐδείχθης· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, ἀγιωτέρα, πάσης τῆς κτίσεως, εὐλογημένη Παιναγνε· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεός.

Ἰδε λαμπρὰ πανήγυρις, ἴδε μνήμη ἱερά, ἴδε χάρις πᾶσι συνελθοῦσι πιστοῖς, ἀφθόνως ἴσσεις πηγάζουσα· προσέλθωμεν· βρῦει γὰρ ἡμῖν, ἡ Γρηγορίου θήκη, φωτισμὸν αἰένναον, καὶ ἀθανασίαν.

Ως ποταμὸς πεπλήρωσαι, τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ· ὡς ἐλαία ἔλαιον πηγάζεις ζωῆς· ὡς φοινίξ ὑψώθης Γρηγόριε· ὡς ἄμπελος βότρυας ἡμῖν, τῶν ἀρετῶν σου φέρεις, ἐξ ὧν ποτιζόμεθα, αἶνον ἀφθαρσίας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεο-παιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεῶ τῶν ὄλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χάραξ τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

.....

Τῆ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κ ὕριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. Προσόμ. τῷ Ἁγίῳ Κλήμεντος.

Ἦχος β΄. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλήμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Πάτερ πεφυκῶς Ἱεράρχα, ὠραίους ἤνεγκας, βότρυας ἐν πνεύματι, δογματῶν πάνσοφε, ἀποστάζοντας πάντοτε, σωτήριοι οἶνον, Δείας ἐπιγνώσεως, καὶ κατευφραίνοντας, πάντων εὐσεβῶν τὰς καρδίας, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, Κλήμη Θεοφόρε παμμακάριστε.

Πέτρου, Κορυφαίου μαθητῆς, Πάτερ γεγῶνως ἐπὶ πέτραν, τούτου ἐδόμησας, λίθον ὡσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημε· καὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησιν πολυθεῶν· ναοὺς δὲ ἠγειρας, Δείους εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, μάκαρ ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

Ωσπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, ἥλιος ἀνέτειλας Πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, τῶν μὲν Ἱερομαρτύρων τούτων τὴν μνήμην, κατὰ τὴν κέ. τοῦ παρόντος μηνός, τῆς δὲ Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἐνταῦθα. Μετετέθησαν δὲ οὕτως ἐναλλαξὶ εἰς τὰ τετυπωμένα Μηναιᾶ κατ' αἰτήσιν, ὡς λέγουσι, τῶν Συναϊτῶν, ἵνα ἡ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης μνήμη συνορτάζηται λαμπρῶν μετὰ τῆς ἀπαδόσεως τῆς Ἑορτῆς.

αἴγλη τῶν δογματῶν σου, καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς· ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν, Ἐώας τρισμάκαρ, ἔδυσ θανατῆμενος, καὶ ἐξανέτειλας, Κλήμη, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν, λάμψεσι πλουσίαις ἀπαύστως, Δείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Υπερουσίου Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, διεκδικῶν Παμμακάκαρ, ὡς ἀκτίστου Μονάδος, Ἄρειον καθεῖλες, δείξας ἡμῖν, τοῦ Υἱοῦ τὸ ἀμέριστον, ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Θεότητος.

Τῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μαιφόνος ὀρμὴ· ἡ τῶν αἱμάτων χύσις, νῦν εἰς φροῦδον κατέστη, ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφέ, τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου, ὡς τοῦ παιδὸς Μωϋσέως ἔστη ρύεν, τῇ ψηφίδι τῆς Σεπτόρας ποτέ.

Παιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων στέφος λαβῶν, ἐκατέροις κοσμούμενος, ἱερωσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, Ἦχος πλ. β΄.

Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γκῶσιν τῶν ὄντων, ἱερώτατε Κλήμη, ἀσχολεῖσθαι πεποίησας· διὸ σε τὸ κυρίως καὶ πρώτως ὄν, ἐπὶ ταύτην εἴλκυσε, διὰ Πέτρου τοῦ τῶν Ἀποστόλων ἐξάρχοντος, ὃς σε τὰ Δεία μεμύησε, καὶ αὐτοῦ διαδοχὸν καταλέλοιπεν ἄξιον. Μεθ' ὃν τὴν Ἐκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγὼν, μαρτυρικῶ τέλει πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας, οἶα Θεός, Θεῷ τῷ ὄντι ἀκραιφνῶς συγγινόμενος· οὐ τῆς Δεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως τυχεῖν καλῶς κέτευε, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἁγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριηλ ἀπεσάλη πρὸς σέ τὴν Πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μητηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ὕμνοις τιμήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν ἀγνήν καὶ Παρθένον. Παρθένοι γηθοσύνας, λαμπάσι φαιδραῖς,

τὴν Παρθένον καὶ ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῶ εἰσαχθεῖσαν τοῦ Ποιητοῦ, γηθοσύνως λιτανεύσατε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Διανοιγέσθωσαν πύλαι· πιστῶς εἰσδέξασθε, Παρθένοι λαμπαδοῦχοι, εἰς ναὸν ἀφιχθεῖσαν, τὴν ἄχραντον Μητέρα, καὶ πάντων χαρὰν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κράζουσαι· Εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξί, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Επαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἢ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Δεῖψ Πνεύματι.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Πέτρου, Ἦχος δ'. Ἀνατολῆς.

Χεῖρι Θεοῦ χρισθεὶς εἰς Ἱερέα, τοῦ Κορυφαίου συνώνυμε, καὶ ἔργοις συμμετόχε, τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέθρεψας λιμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς Ποιμὴν· καὶ Μάρκου διάδοχος, ἀξίως ἀναδειχθεὶς, τῷ ἀθλητικῷ αἵματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας, τοῦ λαοῦ προθυόμενος, καὶ Χριστῷ συμμορφούμενος. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'.

Ο Δαυὶδ προανεφώνει σοι Ἀχραντε, προορών τὴν ἀφιέρωσιν τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῶ· ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε· ἢ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἀφθορος, Μητὴρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον εἰσέρχῃ ἐν τῷ Ναῶ. Ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβὼν σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾧδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτικίον τῶν Ἁγίων. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Δόξα, καὶ νῦν. Γὸ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνῃς σήμερον, ἢ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμεῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγαζούσα· Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστὰς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἢ Θεοτόκος Μαριὰμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι λαμπρῶς, καὶ πάντες οἱ Πιστοὶ, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτη, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Μετὰ ταῦτα λέγομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς παρόντας δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θείας σε Κλήμα Μάρτυς ἀμπέλου σέβω.

Ἰωσήφ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καὶ Δεΐαις λαμπόμενος, Πάτερ λαμπρότησι, τὴν ζοφώδη με, καταύγασον καρδίαν, ὅπως τὴν φωσφόρον σε, ὑμνήσω κοίμησιν.

Εἰς βάθη τοῦ Πνεύματος, μετὰ τοῦ πνεύματος Ὅσιε, ὀσίως ἐνέκυψας, καὶ κατενόησας, ὡς ἐχώρησας, τὸν ἀκαταληψία, νοούμενον Κύριον, μακαριώτατε.

Ἰστίῳ πτερούμενος, τῷ τοῦ Σταυροῦ διεπέρασας, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, Μάρτυς πανάριστε, καὶ τὸν εὐδίων, κατέλαβες λιμένα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Κλήμη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Αγίασον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν μου διανοίαν, ἢ τὸν ὑπερούσιον, Λόγον κηύσασα, καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἀγιωτέρα, τῶν ἄνω Δυναμέων, Δεοχαρίτωτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων):

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισόλθιον Πέτρον. Θεοφάνης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων σκηνώμασι, φωτισμὸν μοι παράσχου, ταῖς πρεσβείαις σου Πέτρε πανόλβιε.

Γνώσει μεμνημένος, καὶ ἱερωσύνῃ λαμπρυνόμενος, παμμακάριστε Πέτρε, τῷ Χριστῷ προσηνέχθης δι' αἵματος.

Κόσμος πεποικιλμένος, καὶ πολυτελὲς ὡσπερ αἰνάθημα, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς Θεὸν ἐδωρήθης Μακάριε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα εἰς τὸν Ἅγιον Κλήμεντα πρὸς τὸ, Ἰγρὰν διοδεύσας, ποίημα Θεοφάνους, χωρὶς ὁμῶς Ἀκροστιχίδος. Ἐλλείπει δὲ ἐκ τοῦ χειρογράφου

Θεοτοκίον.

Α "χραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἀγ. Κλήμεντος. ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σ ἐ πρὸς τὸ φέγγος, τῆς τῆ Θεοῦ ὠδήγησε γνώσεως, ὁ τοῦ κόσμου διαυγής, καὶ καθαρῶτατος ἥλιος, Πέτρος ὁ Θαυμασίος, Θεομακάριστε.

Σ ταγῶσι θείων, διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρδίαν σου, τῶν τοῦ Πέτρου ποταμῶν, ναμάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, Μάρτυς ἐχηματίσας, Θεομακάριστε.

Ε ν χεῖλεσί σου, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ὅθεν ἐβλυσας κρουνούς, Θεογνωσίας Ἀοίδιμε, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Κ υριοτόκε, ἡ Θεὸν ἀπορρήτως κηύσασα, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντός, αὐτὸν δυσώπει σωθῆναί με, πάθεσθι ἐκάστοτε, περιαντλούμενον.

Τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Α νῆλθες ὀχοῦμενος τῷ σῶ αἵματι, ὡς ἐν ἄρματι Ὅσιε, πρὸς τὰ οὐράνια, ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν, Χριστὸς εἰσεληλύθεν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ζ ωὴν τὴν ἐπίκηρον καταλέλοιπας, καὶ ζωὴν τὴν ἀκήρατον εὔρες Μακάριε, ἔνθα στεφανηφόρος, χορευῶν ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ω ἑ φοίνιξ ἐξήνηθης εὐφορώτατος, ὡς ἐλαία κατάκαρπος ὠφθης Θεόπνευστε, ἐν ἀλάϊς τοῦ Κυρίου, ὡς σμύρνα καὶ λίβανος, ὡς μύρον εὐωδέστατον.

Θεοτοκίον.

Π αρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀπείρανδρε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Πέτρου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο ρθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνσας, ὑπὲρ ταύτης ἠθλησας, Θεομακάριστε Πέτρε, Ἄρειον τὸν ἀποστάτην καταδιώξας· ὅθεν σου τὴν παναγίαν μνήμην τελοῦντες,

καὶ τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Δοξαστικῶν τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος· ὡσαύτως καὶ τὸ τῶν ἀμφοτέρων Κοντάκιον.

ἐρθοδόξως ἐκβοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ε πὶ τὴν Θαυμαστὴν Ἀλεξάνδρειαν σπεύδοντες πορευθῶμεν τῷ νοῖ, καὶ κατιδῶμεν πράγματα μεγάλα καὶ ξένα ἐκεῖσε τελεσθέντα· πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν ὡς πρόβατον ἀνακον ὁ Ἱερόρχης καὶ μέγας πρόβολος Πέτρος, ὁ νυνὶ συγκαλεσάμενος ἡμᾶς ἐνταῦθα, καὶ τὴν ἀγίαν κίραν προθέμενος αὐτοῦ καθάπερ ἔδεσμα σεπτόν· ἡ τρυφήσαντες νῦν, ὀρθοδόξως αὐτῷ βοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ω ἑ πολύφορον κλῆμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπλωθεὶς τῶν βασιάνων κατατομῆ, ὠραίους ἐξήνηθης, ἀξιάγαστε βότρυας, σωτηρίου γλεῦκος, αἰεὶ ἀποσταζόντας, καὶ καρδίας πάντων, πιστῶν κατευφραίνοντας· ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες. Ἱεράρχα πολυάθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ἀγίου Πέτρου, ὅμοιον:

Ε κ τῆς ἀνωθεν ψήφου τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡγησάμενος ποιμνῆς ἐπὶ νομαῖς, εὐζῶους ἐποίμανας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου, ἀπελάσας Ἄρειον, ὡς λύκον ἀνήμερον, ἐπιθάντα ταύτης, ἀθέοις διδάγμασιν· ὅθεν τὴν ψυχὴν σου, δεδωκῶς ὑπὲρ ταύτης, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, ὡς ὁ Κύριος ἔφησεν. Ἱεράρχα μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Π ρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθῆς νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θείος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόσόδός σου, μόνῃ Θεόνυμφε καὶ ἀειπαρθένε.

Τοῦ Ἀγ. Κλήμεντος. ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος.

Α μπρυνθεὶς σου τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εὐσεβέσι λόγοις, πάντων τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνας· τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ

σκότος τὸ βαθύτατον, ἀπεδίωξας, τῶν εἰδωλομανῶν ἱερώτατε.

Ἡ κατάκαρπος ὡς κλήμα, ἐκβλαστάνει σε ἄμπελος, Ἰησοῦς Παμμακάρι, φέρον ἐπιγνώσεως βότρυας, ἐν τοῖς ληνοῖς μαρτυρίᾳ οἶνον βλύζοντας, τὰς καρδίας πάντων πιστῶν τὸν εὐφραίνοντα.

Μεμακάρισαι γνησίως, μαθητεύσας τῷ κήρυκι, μεμαθητευμένῳ, Λόγῳ μακαρίσαντι Πάνσοφε, τοῦτον ἀξίως λαβόντα ἀποκαλύψιν, ἐκ Πατρὸς ὑρανίᾳ σαφῶς, ὡς θερμότατον.

Θεοτοκίον.

Ἀναπλάττεις συντριβεῖσαν, καὶ φθορᾶ ὑποκύψασαν, τὴν βροτεῖαν φύσιν, Ἄχραντε Θεὸν σωματώσασα, καὶ ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἀπειρόγαμε· ᾧ κραυγαῖζομεν· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Τὴν τῶν ἀρετῶν ὁδεύων τρίβον Πάτερ, ἔφθασας μοναῖς ταῖς ἄνω Θεοφόρε, ἱερωσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων, καὶ μαρτυρίου λάμπων αἵματι.

Ομβροῖς καὶ κρουνοῖς τῶν σῶν αἱμάτων Μάκαρ, ἔσβεσας ἡμῖν, τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ διωκόντων ἠφάνισας τὴν ὀμίχλην, ἱερομάρτυς ἀξιοάγαστε.

Νέος τις Πέτρος ἐδείχθης ἡμῖν ὄντως, ἀποστολικοῖς χάρισμασιν ἐκλάμπων, ἱερουργὸς τε καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ Δεσπότη σου Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἀγία Θεοτόκε. Χαῖρε ἡ χαράν, κυήσασα τῷ κόσμῳ. Χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. Χαῖρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

Τῆ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ ἐ. Ἀσεβεῖς ἐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου αἵματι φοινῖξας ἱερῶς, τὴν στολήν σου τὴν ἱεράν, λαμπροτέραν Ἐνδοξε, ἐναπετέλεσας· μεθ' ἧς εἰς τὰ Ἁγία, τῶν Ἁγίων προσεχώρησας.

Ἀναιμάκτους ἔθυσας θυσίας τῷ Χριστῷ, τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ τυθεῖς προσῆνεξαι, τούτῳ ὡς σφάγιον, καθαρὸν καὶ ἄμωμον, Ἀθλητὰ Θεομακάριστε.

Ρώμης προεδρεύσαντα, ὡς Πέτρον φοιτητὴν, καὶ τὴν ποιμνὴν τὴν ἱεράν, ἱερῶς ποιμάναντα ᾧ ἱερώτατε, ἡ Σιών ἡ ἄνω σε, νῦν πολίτην προσελάβετο.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλογήν τὴν τοῦ Ἰακώβ· ταῖς ἐνθέοις πράξεσι

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων,
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'κκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στύλοι ὡς ὄντες κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας. **Ὁ Οἶκος.**

Α'περιτρέπτω καὶ στερρᾷ σεπτῇ ὁμολογίᾳ οἱ λάμπαντες ἐν κόσμῳ, καὶ φαίνοντες ἀρρήτως, σήμερον χαίρουσι καλῶς, Κλήμης, τὸ ὠραῖον ὄντως κλῆμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ τρέφον κόσμον βότρυσι τοῖς τῆς Θεογνωσίας. Πέτρος τε, ἡ ἑδραία καὶ ἄθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων τοῦ Σωτῆρος. Ἀμφοτέρω τῆς Θεῖας χάριτος οἱ λατρευταί, καὶ μύσται τῆς ἀρρήτου σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας οἱ προσάται οἱ θερμοί, οἱ βοηθοῦντες, τοῖς κἀμνουσι παντοίοις δεινοῖς, καὶ σώζοντες τοὺς βωῶντας. Ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ῥώμης.

Στίχοι.

Βληθεὶς ὁ Κλήμης εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρᾳ,

Πρὸς Χριστὸν ἦκει, ἀγκυραν τὴν ἐσχάτην.

Κλήμης, ὁ μακάριος καὶ σοφώτατος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος, ἐκ βασιλικῆς καταγόμενος γένους, Φαύστου καὶ Μαθιδίας υἱός, πᾶσαν παιδείαν τῆς Ἑλληνικῆς γνώσεως μετελθὼν. Ἐκ ναυαγίου δὲ ποτε διασωθεὶς παραδέξως, καὶ τῷ Κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων Πέτρῳ περιτυχὼν, τὴν κατὰ Χριστὸν ἀληθῆ πίστιν ἐκπαιδεύεται παρ' αὐτοῦ. Κήρυξ δὲ τοῦ Εὐαγγελίου γεγονώς, καὶ τὰς τῶν Ἀποστόλων διατάξεις συγγραφαίμενος, κατέστη καὶ Ῥώμης Ἐπίσκοπος. Ἀλλὰ παρὰ Δομετιανοῦ κρατηθεὶς, τιμωρεῖται. Καὶ μὴ πειθόμενος τοῖς αὐτοῦ προστάγμασιν, ἐν ἐρήμῳ πόλει, παρακειμένη τῇ Χερσῶνι, ἐξορίζεται. Ἐκείθεν τε πάλιν, δεθεὶς πρὸς τὸν αὐχένα αὐτοῦ ἀγκυραν σιδηρᾶν, ρίπτεται ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω τελειοῦται.

Ὁ δὲ τῶν Σαυμασίων Θεός, δοξάζων καὶ μετὰ θάνατον τὸν οἰκεῖον Σεράποντα, Σαυματοργεῖ τι μέγα καὶ ὑπερφυῖς τεράστιον. Ἐκτοτε γὰρ ὑποχωροῦντος τοῦ ὕδατος μίλια τρία καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου μνήμῃ, καὶ ὑποδεχομένου διὰ ξηρᾶς τοὺς ἐκεῖσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, μεγάλη ἦν τοῖς ἠλπικόσιν ἐπὶ Κυρίου εὐφροσύνη. Καὶ ποτε τῆς θαλάσσης ὑποχωρησάσης, καὶ τοῦ λαοῦ εἰσεληλυθότος, ἔτυχε παιδίον ἐκεῖσε καταλειφθῆναι σμικρότατον κατὰ λήθην τῶν γονέων αὐτοῦ· οἱ τινες αὐτὸ, εἶς αἶκος, ἀπεκλαυσάμενοι, καὶ θρήνους καὶ ὀλοφύρμους εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν κινήσαντες, εἰς τὸν μετέπειτα ἐνιαυτὸν, πάλιν τοῦ κύματος ἀνακεχωρηκότας, προσελθόντες, εὗρον τὸ παιδίον ὑγιές, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου λάρνακι παρακαθήμενον. Ὅπερ διερωτήσαντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ κειμένου ἐκεῖσε Ἁγίου διατρέφεσθαι τε, καὶ τῶν ἐναλίω τῆς βλάβης περιφυλάττεσθαι. Καὶ τοῦτο ἀναλαβόμενοι, καὶ τῷ Ἁγίῳ τὰ εἰκότα εὐχαριστήσαντες, οἵκαδε ἀνεχώρησαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἀρρήκτος ἦν τὴν πίσιν ὁ τμηθεὶς Πέτρος,

Ὃς εἶδε Χριστοῦ τὴν στολὴν ἐρρήγημένην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων, ὑψηλῆς. Ὃς, ἐν τῷ μέλλειν τὴν κεφαλὴν τέμνεσθαι, διὰ τὸ προσταξάει τοῦτον τὸν βασιλέα, μαθόντα τὰ κατ' αὐτόν, προκειμένου τοῦ Ἀρείου, καὶ τὴν συγχώρησιν ἐξαιτουῦτος, καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς δυσωποῦντος, ἀκαμπτος ὢν, οὐκ ἐνεμειν αὐτῷ συγγνώμην, ἀλλ' ἀπεπέμψατο, ἐπαρασάμενος αὐτόν, εἶναι κεχωρισμένον καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Ἐφη γὰρ τὸν Κύριον ὄναρ ἰδεῖν ἐν σχήματι παιδίου νεογνοῦ, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἀστράπτουτα, περικείμενον χιτῶνα διαρρήγην ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν· παρ' οὗ μαθεῖν, ὅτι Ἄρειος ἦν ὁ διαρρήξας αὐτόν· ἐν συμβόλῳ δηλοῦντος τὴν ἐκ τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ κατὰ τὸ ὁμοούσιον δαίρεισιν, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀσεβοῦς δόγματα καὶ βλασφημα ῥήματα. Οὗτος οὖν ὁ ἐν Ἁγίοις Πέτρος ἐτελειώθη, κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, τὴν κάραν ἀποτηθεὶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάλχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπτησαν νόες,

Ψυχὴν ἀπάξαι Μάλχε τὴν σὴν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Καρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεὶς πάντα πόρρω Καρίων ψυχῆς κάρων,
ἠθλησε νῶ νήφοντι μέχρι καὶ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐρμογένης, Ἐπίσκοπος Ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπάρας Ἐρμόγετες ἀνθρώπων γένους,

Κατήσχυνας φρύαγμα δαιμόνων γένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ Ἅγιοι Φιλούμενος καὶ Χριστοφόρος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Φιλούμενον τέμνουσιν καὶ Χριστοφόρον,

Αὐτῷ φανέντας πράγματι Χριστοῦ φίλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Εὐγένιος, ἐν ὀπῇ τείχους βληθεὶς τῆς εἰσόδου πηλῷ ἀναφραγείσης, τελειοῦται.

Στίχ. Μάτην ὀπῇ ὡς κλεῖθρα τὸν πηλὸν φέρεις
Εὐγενίῳ γὰρ πρὸς Θεὸν τρίβος γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Προκόπιος καὶ Χριστοφόρος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ὁ Προκόπιος « Ὡς ἐγὼ Χριστοφόρε,

Θῆ καὶ σὺ, φησὶν, εἰς τομὴν τὸν αὐχένα ».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κορίνθῳ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ ἐν τῇ Χρυσῇ Πέτρα, ὃς ὠρμητο ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν ἐν τῇ ῥηθείσῃ Πέτρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Στίχ. Δῶρον Θεοῦ τέμνουσι Μάκαρ σε ξίφει,
 Δῶρον Θεῶ φέροντα αἷμα τραχήλου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, κρατηθεὶς ἐπὶ Ἰουλιανῷ τοῦ Ἀποστάτου παρὰ Σαλλουστιῶ τοῦ Ἐπάρχου, ἤρπαγῃ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἀκοῦσαι τὸν Ἰουλιανόν, ὅτι, καθ' ὃν καιρὸν ἢ μεταθείς τῶν ἐν τῇ Δάφνῃ ἀποκειμένων λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βαβύλα τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, κατὰ πρόσταξιν τοῦ ἀσεβοῦς τούτου Ἰουλιανῷ, ἐγγόνει, ἀδομένων δαυϊτικῶν ὕμνων παρὰ τῶν ἐκφορούντων Χριστιανῶν τὰ τίμια λείψανα, ἐπιφθεγγομένων καθ' ἕνα στίχον τὸ, Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, εἰς ἣν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Μάρτυς Θεόδωρος. Διὸ καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, βουνοῦροις τὰ νῶτα κατεξάνθη, καὶ ὄνυξι τὰς πλευράς διωρύχθη, καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐναποληθεὶς, τῇ εἰρκτῇ παρεδόθη.

Τῇ ἔωθεν δὲ ὁ Ἰουλιανὸς ἀναδιδραχθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπάρχου τὴν τοῦ Νέου καρτερίαν, καὶ ὅτι τῶν πασχόντων Χριστιανῶν διὰ τὸν Χριστὸν τὸ μέχρι τέλους ἀνένδοτον, εἰς ἦταν μὲν τῶν διωκτῶν λογιζέσθαι, εἰς εὐκλειαν δὲ καὶ χάραν τοῖς διωκομένοις, πεισθεὶς ὁ Θεομισθῆς, ἐκέλευσε τὸν Ἅγιον τῆς εἰρκτῆς ἀφελθῆναι. Οὗτος ὁ γενναῖος τοῦ Κυρίου ἀγωνιστῆς, ἐρομένων τινῶν, εἶπερ ἦθετο ὀδύνας, τὰς πικρὰς ἐκείνας ὑπομείνας βασάνους, Τὴν μὲν ἀρχὴν, ἔφη, ὀλίγης ἀλγηδόνος αἰσθάνεσθαι· εἶτα ἐπιφανῆναι αὐτῷ τινα, ὀδυνη ἀπαλῆ τε καὶ ψυχρᾶ τοῦ προσώπου ἐκματτόμενον τὸν ἰδρώτα, καὶ παρεγγυώμενον δαρρῆϊν. Διάτοι τοῦτο καὶ τῶν δημίων παυσαμένων, οὐχ ἠσθῆναι, ἀλλὰ λυπηθῆναι, ἔφη· συναποστῆναι γὰρ ἔλεγε καὶ τὸν τὴν φυγαγωγίαν αὐτῷ ἐμποιοῦντα. Ταυῦτα δεδρακὼς ὁ παράνομος Ἰουλιανὸς, αὐτὸς μὲν πικρῷ καὶ ἰπουνειδίστῳ θανάτῳ τὸν βίον ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Περσῶν· ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος ἐν Κυρίῳ ἀγάλλεται ἀναπαυσάμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πυρακτέμενος τῷ ζῆλῳ τῷ τῆς πίσεως, πῦρ ἀπετέφρωσας, τῆς ἀθείας Σοφῆ· πιστοὺς δὲ ἐφώτισας, φόβῳ κραυγάζοντας· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῆς Ῥώμης τὰς ἀλύσεις περικείμενος, ὥσπερ ὀρμίσκους χρυσοῦς, διὰ θαλάσσης ἀθλῶν, Χερσῶνα κατέλαβες, ἔνθα διήνυσας, τὸ μαρτύριον, καὶ τοὺς στερροὺς ἀγῶνάς σου, τοῦ Χριστοῦ Ἱερομύστα.

Λύρα ὠφθης τὸ σωτήριον πανόλβιε, μέλος φωνοῦσα ἡμῖν, καὶ καταθέλγουσα, καρδίας πρὸς ἔνθεον, τῶν μελωδούντων πιστῶς, Μάρτυς ἔρωτα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο τοῖς πᾶσι παρεχόμενος βουλήματι, τὸ εἶναι Πάναγνε, ἐκ σοῦ ἀρχὴν χρονικὴν, λαμβάνει καὶ τίκτεται, λύων τὰ χρόνια, παραπτώματα, τῆς συμπεσοῦσης Ἀχραντε, τῶν βροτῶν ρευστῆς οὐσίας.

Εμνήθης, ἐκ Δείας ἐπιπνοίας, τῶν μελλόντων, τὴν γνῶσιν θεορρήμον, καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγνωσ σου μετάστασιν, διὰ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, Θεὸν Πέτρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον, Παρθένο διαμένεις, ὡς πρὸ τόκου, Παρθένο θεοτόκε, τὸν Πλαστοργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ δ΄. Εὐα μὲν.

Ιδοὺ σε χοροὶ Πατριαρχῶν συνόμιλον, Κλήμη ἔνδοξε δεξιόμενοι, πόθῳ ἀγαλλονται ἀπαύστως· μεθ' ὧν συνεπευφραίνονται Μάρτυρες, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Δίκαιοι, οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀξιάγαστε.

Ωριμόν σε βότρυν τῆς ζωῆς προσήγαγε, γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος, Πέτρος ὡς κλήμα τῆς ἀμπέλου, ὑπάρχων Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ οἶνον εὐσεβείας ἀπέσταξας, τῆς ἀδείας μέθην παύοντα.

Σοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς ἀνέβλυσας, διδαγμάτων Πάτερ ἄβυσσον, καὶ ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα· δι' ὧν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ξηραίνεις ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, Κλήμη Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Η θεοφεγγῆς καὶ ἱερά καὶ εὐσημος, καὶ ἁγία καὶ περιβλεπτος, καὶ εὐκλεῆς καὶ φωτοφόρος ἐφέστηκεν ἡ μνήμη σου Ἐνδοξε, καρδίας καὶ ψυχᾶς κατευφραίνουσα, τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκαλαῖς τὸν Θεὸν ὡς πύρινος, Παναγία θρόνος ἄχραντος, φύσιν βροτείαν εἰληφότα, καὶ ταύτη συμπλακέντα καθ' ἑνωσιν, ἀπόρρητον δι' οἶκτον ἀμέτρητον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Τὸν προδηλωθέντα.

Τὸν προορισθέντα ἀγίως ἱερατεύειν, καὶ ἱερωσύνης τέλος εὐκλεῶς εἰληφότα, καὶ Χριστοῦ μιμησάμενον πάθος, Πέτρον τὸν δεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ράβδῳ στηριχθέντα δυνάμεως τοῦ Κυρίου, καὶ ἱεουργήσαντα, καὶ ἱεουργηθέντα, καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσία, Πέτρον τὸν δεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ολὴ συγκραθέντα τῇ αἴγλῃ τῇ τῆς Τριάδος, καὶ τῷ φανοτάτῳ ταύτης ἐνηδόμενον φέγγει, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα, Πέτρον τὸν θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

Νέμοις μοι ἀφθόνως ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν· ὡς γὰρ Ἱεράρχης ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν, καὶ δεσμεῖν τῶν πταισμάτων εὐθύνων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ θεοτόκε τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρέχόντων· σέ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐργῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἀγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Νῦν εὐσημος ἐπέφανεν, ἡμῖν ἡμέρα φέρουσα, τῆς εὐκλεῆς διαδόχης, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, Πέτρον ἅμα καὶ Κλήμεντα, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, καὶ ἀηττήτους Μάρτυρας· ὧν τὴν ἐτήσιον μνήμην, πιστῶς τελέσωμεν πάντες.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ην παλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνόν, τοῦ θεῖο Πνεύματος σοφὴ καταγωγίον· τὸ κλήμα τὸ ταῖς ἀρδείαις, ταῖς μυστικαῖς γεγονὸς, εὐθαλὲς παμμακάρι καὶ πολύφορον· ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, διδαγμάτων σωτήριον, γλεῦκος ποτίζον, καὶ εὐφραῖνον ἐκάστοτε, τῶν τιμώντων σε, ταῖς καρδίας πανόλβιε. Μάρτυς ἀκαταγώνιστε, οὐράνιε ἄνθρωπε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ στύλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ τῶν δογμάτων πηγῇ, ὁ τῶν ἀβρήτων ἐρμηνεὺς γραφικώτατος· ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων· τῆς Ἐκκλησίας στερρός, στύλος τε καὶ βᾶσις ἀπερίτρεπτος· κανὼν ἀκριβέστατος· μυστογράφος σοφώτατος· εὐστομος

γλώσσα, πᾶσαν αἴρεσιν τέμνουσα, ὡσπερ μάχαιρα, ὄξυτάτη καὶ δίστομος· ὄργανον τὸ ἠδύφθογον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· Κλήμη Μαρτύρων τὸ κλέος, τῶν ἱεραθῶν ἐδραίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶχον τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, διαφερόντως, τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ὑπέστης ἀπειριτρέπτως, τὴν διὰ ξίφους πικράν, τελευταίην Παμμακάρι καὶ τὸν θάνατον· δι' οὗ τῆς ἐν-δείου, μακαριότητος ἔτυχες, καὶ τῆς γλυκείας, τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως, καὶ τερπνότητος, ἀπολαύειν ἠξίωσαι. Πέτρε μακαριώτατε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, κλέος τῶν θείων Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Αάμπων ἱερωσύνης στολῆ, καὶ μαρτυρίου τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος, παρέστη Χριστῷ τῷ πάντων, Ἀρχιερεῖ καὶ Θεῷ, καὶ ἀναδειχθέντι πρωτομάρτυρι, διπλοῦν κομισάμενος, παρ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔπαθλον· ὃν ὠμολόγησις, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, καὶ συνάναρχον, τῷ τεκόντι καὶ σύνθρονον, Ἄρειον τὸν δυσώνυμον, ἐκκόψας πανόλβιε, καὶ ἀπορρήξας εἰσαίπαν, τῆς τῶν Πιστῶν ὁμηγύρεως· καὶ νῦν ἐκδυσώπει, Πάτερ κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ρίζης μὲν ἐκ Δαυὶδ, ἐβλάστησας Παρθένη· Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα· Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὕγε τῆς ἱσραῆς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· ἀφ' ὧν Ἄγνη τεχθεῖσα, προσήχθῃς νῦν τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν εἰσδέξασθε Παρθένον, Μαρίαν ἀπειράνδρος, Ἄγνην τὴν Θεοτόκον, ἐξ ἧς βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ κε' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ, **Μακάριος ἀνὴρ**, ὅλον τὸ Κάθισμα. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'. **Δόξα**, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε. Καὶ νῦν, τὸ ἀ. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ, **Φῶς ἰλαρόν**, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας, εἰ βούληται ὁ προϊεστὴς — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. **Δόξα**, τῆς Ἁγίας. **Βίου αἰῶλον ἐξ ησκημένη**. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. **Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν**. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικόν Κανόνα, τὸ εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Ἁγίας Δοξαστικόν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, **Ἄξιόν ἐστι**, κτλ. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα, Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἁγίας. **Δόξα**, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου καὶ τὸ Προκείμενον. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Τὸ, **Ἀνάστασιν Χριστοῦ**. **Ο Ν'**. **Δόξα**, **Ταῖς τῶν Ἀποστόλων**, καὶ τὰ λοιπὰ Ἀναστάσιμα. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀντὶ τῆς τιμιωτέρας, ψάλλεται τῆς Ἑορτῆς ἡ Δ'. **Ὁδὴ**. Ἐξαποσταλιάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν Αἶνον, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. **Δόξα**, τῆς Ἑορτῆς. **Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται**. Καὶ νῦν, **ὑπερευλογημένη**. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίου, κτλ. **Η'** δὲ τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου Ἀκολουθία καταλαμβάνεται. Ἐὰν δὲ ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἁγίαν
Στάσιν τοῦ Μακάριου ἀνθρ̄.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄
καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας γ΄.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ
ᾠδαῖς, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ
τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηπὴν, τὴν ἔμψυχον
κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσα-
σαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῆ σαρ-
κὶ νηπιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχα-
ρίας δέχεται, εὐφραίνόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ
κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης,
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυ-
ναξίν, εὐλογημένη ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ,
τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἁγία· καὶ χαί-
ρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύ-
ματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖται, τῷ Κυρίῳ ᾄδου-
σι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μη-
τέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων
δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάν-
των τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μή-
τηρ Θεῷ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν.
Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου
προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλ-
μικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βρωῶμεν, τῇ
πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Τῆς Ἁγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Σήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ
σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ ναῷ
σου, κατέχουσα προφρόνως· διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐ-
σεβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου
τὴν σεπτὴν· ὑπερέυχου τῶν τιμῶντων σε.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην νῦν ἑορτάσωμεν·
αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ ταῖς
δυναμείας, ἐν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καθεῖλε στερ-
ρῶς, καὶ Ῥητόρων τὴν ἔνστασιν· Ἀλλὰ δεήσῃσι
ταύτης ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἰρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς Αἰκατερίνα σε-
μνή· ἐν τῷ Σινᾷ γὰρ ὄρει, ἐν ᾧ εἶδε τὴν
βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγόμενην, ἐν τούτῳ Χρι-
στός, τὸ θεάρεστον σκηνός σου, νῦν μεταθεῖς
σε φυλάττει ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρου-
σίας αὐτοῦ.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας, Ἦχος β΄.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς θεοσόφου
Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν ὡς
φιλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς
ἄνθεσι καταστέψωμεν, Χαίροις βρωῶντες αὐτῇ,
ἢ τῶν φληνάφων Ῥητόρων, τὴν δρασυστομίαν
ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, καὶ τού-
τους πρὸς πίσιν θείαν χειραγωγήσασα. Χαίροις
ἢ τὸ σῶμα πολοπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι'
ἀγάπην τοῦ Παιτὸς σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσα,
ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. Χαίροις, ἢ ταῖς ἄνω μο-
ναῖς ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ
δόξης αἰωνίου κατατρυφήσασα· ἧς ἐπιέμενοι οἱ
ὑμνωδοὶ σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσοιμεν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα,
παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, ταῦ ἀνατρα-
φῆναι εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη.
Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεσάλη, πρὸς σὲ τὴν παν-
άμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Ταῦ οὐράνια πάν-
τα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν
σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἢ ἐν οὐ-
ρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶ-
ζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, εἰ βούληται ὁ
Προεστώς· ζῆτει ταῦτα τῇ κγ΄. Ἀπριλίου.

Εἰς τὴν Λιτῆν.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας, Ἦχος β΄.

Ως ἀλάστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προ σε-
νήνοχας τῷ σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, Αἰκα-
τερίνα ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴλη-
φας στέφος ἄφθαρτον, παρ αὐτοῦ ἀξιάγαστε.
Ὅθεν καὶ Ῥητόρων τὴν δρασυστομίαν ἀπήμ-
βλυνας, καὶ τούτους πρὸς θεογνωσίαν ἐφείλκυ-
σας, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομί-
σαντο, σὺν Βασιλίσῃ τῇ σοφῇ. Διὸ πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος,
ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχα-
ρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁ-
γίων Ἁγία ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγ-
γέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡ-
μεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ
ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριός
μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὰ παρόντα
τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Συμμαχία τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόρε Μερκούριε, καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὄπλῳ τῆς πίσεως, μυριάδας νοητῶν, Αἰθιοπῶν διεκοψας· καὶ τελέσας σε, τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων, Ἀθλητῶν ἐστεφανώθης, Μεγαλομάρτυς πανόλβιε.

Στίχ. Δίκαιος, ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Οὐρανόθεν σοὶ Ἄγγελος, ταῖς πληγαῖς σου ἰώμενος, ἀπεστάλη νεύματι Δείου Πνεύματος· ὑφ' οὗ ῥώσθεις ἀξιάγαγε, ταῖς σούβλαις κεντούμενος, πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμάμενος, καὶ τεινόμενος, καὶ δεσμούμενος λίθῳ βαρυτάτῳ, καὶ τοῖς αἵμασί σου Μάρτυς, περιρρέόμενος πάντοθεν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις ταῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Βασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπιγείῳ Μερκούριε, ὑπ' αὐτοῦ τε δαίμοσι κελευόμενος, Δύειν Θεόφρον μακάριε, βασάνους ὑπήνεγκας, καὶ κατάφλεξιν πυρὸς, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· καὶ ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος, καὶ συνήφθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας, Ἦχος β'. Βαβύλα.

Βίον αὔλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβῆσα, ἔστις τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ Δεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, ταῖς φληνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὄλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνεῖσαι τὴν Μητέρα τῆ Θεῖ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα. Τῆς Ἁγίας,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὴν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν Δεῖαν καὶ πολιῦχον Σινᾶ,

εἰς οὐρανοὺς σκηναίς, συνοῦσα νῦν τῷ Κτίστη σου, χαῖρε Μάρτυς πανθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.**

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῶ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ΄. Ἦχος. Προκειμενον, Ἦχος δ΄.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην: Ὁμοιωθῆ ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις. **Ο Ν΄.**

Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β΄.

Βίον αὔλον ἐξησκημένη. **Ζῆτει εἰς τὸν Στίχον.** Μετὰ τῆτο λέγομεν τῆς Κανόνας τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἢ ἡ ἀκροστιχίς· Αἰκατερίναν τὴν παναοιδίμον ἄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλαίτην.

Αικατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς Αἰκείαις Χριστέ, τὸ ζοφερόν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδούς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Ιθυνομένη τοῦ Δεσπότη πάνσοφε, θείοις προσταύμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ φλεγόμενη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἐνδοξε, τῇ κραταίᾳ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἰστίῳ, καὶ θείαις αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Αγαλλομένη παρθεσίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφῇ, καὶ θείκῃ γνῶσιν, οὐρανὸν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατήσχυνας, τούτους κατὰ κράτος νικήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἄχραντε, πάσης αἱρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σὰρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἰδίου.

Κανὼν τῷ Ἁγίῳ Μερκουρίῳ, ἔχων ἀκροστιχίδα: Μερκουρίου με τὸ σθένος φυλαττέτω.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεικομένη τὴν ἄτομον.

Μετὰ τῆς ἀνω χορείας Μερκούριε, τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ, χαίρων παριστάμενος, καὶ θείας ἠδονῆς, αἰοῖδιμε πληρούμενος, τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν, τελοῦντας περιφυλάττε, τῷ Κυρίῳ ἄδοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εθελουσίως ὑπήλθες τὸ σταδίου, τῆς μαρτυρίας Σοφῆ, σθένει κραταιούμενος, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, τὰ πάθη τὰ σωτήρια, θελήσει ὑπομείναντος σαρκί, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες.

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ρῆμα τυράννου σαφῶς ἐξεφαύλισας, ὁμολογία Χριστοῦ, μάκαρ σεμννόμενος, καὶ πᾶσαν ἀλγεινῶν, ιδέαν ἀγαλλόμενος, ὑπέμεινας Μερκούριε βῶν, τῷ σέ ἐνδυναμώσαντι· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Κόρης Παρθένου ὠράθη σάρκούμενος, ὁ δι' ἡμᾶς κατ' ἡμᾶς, ἀνθρώπος γενόμενος, καὶ Μάρτυρα πιστόν, παθῶν οἰκείων δείκνυσι, Μερκούριον γενναῖον ἀθλητὴν, αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Ἁγίας. ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας.

Εθελουσίαις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσιον Χριστόν μιμουμένη· καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, στεφανηφόρος ὦφθης, Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Ρώμαλεότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθείας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, θεία σοφία Μάρτυς, λαμπρυνομένη πανεύφημε.

Ισοθείαν τοῖς ὡσί, τῆς Εὐσας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὀπλῳ τῷ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἤσχυεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ

κόσμῳ, διανάστησον οὐλαῖς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογεννήτορ Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐἴ τὸ στερέωμα.

Ολος πυρακτούμενος, τῇ θεικῇ στοργῇ Ἐνδοξε, πῦρ καὶ δεσμά, ξίφη καὶ βασάνους, ὡσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Υμναῖς τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δειναῖς μάστιξι, Μάρτυς σοφῆ, καὶ τὴν θεραπείαν, τῶν μωλώπων δεχόμενος.

Ράβδῳ δυναμύμενος, τῇ θεικῇ ἐχθρῷ φρύαγμα, ὡς ἀθλητῆς, Μάρτυς γενναϊόφρον, εὐσθενῶς ἐταπείνωσας. Θεοτοκίον.

Γνα προτυπώση σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνὴ κύησιν, βάτος πυρὶ, ὥφθη καιομένη, οὐδαμῶς φλεγόμενη δέ.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τῷ Μιχαήλ, λαβοῦσα πανεύφημε, καὶ ἐν ἀθλοῖς ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς Ῥήτορας ἐπτηξας, τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας· ὅθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε, Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γὰρ σε μένουσι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Μερκούριος, ἀγωνισάμενος, τὸν δόλιον ἤσχυνε, καὶ στεφανίτης στερρόος, Χριστοῦ ἐχρημάτισεν· ὅθεν ταῖς οὐρανίαις, νῦν συνήφθη χορείαις, δόξης ἀδιαδόχῃ, ἐπαξίως μετέχων· διὸ τὴν ἱεράν αὐτοῦ, μνήμην τελοῦμεν πιστῶς.

καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαρίας, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι φαιδρῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοὶ μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτην, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ δ'. Σέ μου ἰσχύς, Κύριε.

Αθλητικῆν, Αἰκατερίνα τὴν ἔντασιν, ἐπεδείξω, Μάρτυς παναοίδιμε, τῷ δυσμενεῖ, λίαν καρτερῶς, ἀντικαταστᾶσα, καὶ τοῦτον καταπα-

νεληλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον, τοῦ Χριστοῦ πασταδα· καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῶ Νυμφίῳ, γηθόμενη συνήφθης πανόλβιε.

Νεάνις φαιδροτάτη, ὠφθης ἀγαπήσασα, μόνον ἐράσμιον, καὶ ὀπίσω τούτου, συντονώτατον δρόμον διήνυσας, εἰς ὁσμὴν τοῦ μύρου, σοῦ νοητῶς τοῦ κενωθέντος, ἐκβαῶσα δραμοῦμαι Νυμφίε μου.

Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε, πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, γνωριζόμενον Κόρη Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τεινόμενος καὶ λόγῃ Μερκούριε, ἀνευδότης, τεμνόμενος ἔφερες, θεΐαις ἐλπίσι νευρούμενος.

Ο πέτρα νοητῆ στερεώσας σου, τὴν καρδίαν, λίθῳ βαρυνόμενος, οὐ παρετράπησιν Μερκούριε.

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότη σου, χρηματίσας, δόξης ἐκοινωνήσας, τούτου καὶ θεΐας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Θανάτωσον Παρθένε τὴν ζῶσάν μου, ἀμαρτίαν, ζωνὴν ἢ κυήσασα, τὴν θανατώσασάν θάνατον.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ε΄. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ο ληνσε περικαλλῆ, παρθενίας ἀπαστραπτουσαν αἴγλη, μαρτυρικοῖς τε Κόρη, φοινηθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθρωῶν ὁ ἀγαθός, Λόγος καὶ ἄχραντος, ἐν θαλάμοις, ἐπουρανίοις κατεσκήνωσεν.

Ισχυσας διὰ Σταυροῦ, τῶν Τυράννων καταλύσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταιον, θεοπνεύστου διδαχῆς, θρύουσα δόγματα, μεγαλόφρον, Αἰκατερίνα παναοίδιμε.

Δόλω πρώην τὸν Ἀδαμ, Παραδείσῃ τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους, καρτερῶς ὑπομείνας, καταβέβληκας εἰς γῆν, Μάρτυς πανένδοξε, καὶ γεφάνοις, τῆς Βασιλείας ἐστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Πλεῶν μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱὸν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μητρὶ ἀπέργασαι· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ενεύρου σε, ὁ αἶδος Λόγος, δι' αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων, Μάρτυς σοφέ, ὑπο-

μένοντα βλέπων, καὶ δι' Ἀγγέλου θάρρειν σοὶ προσέταττε, Μερκούριε καὶ μηδαμῶς, τῶν Τυράννων πτοεῖσθαι τὴν ἐνστάσιν.

Νενέκρωται, ὁ πολύμορφος ὄφις, καὶ ποσὶ καταπατεῖται ὠραίοις, τοῦ Ἀθλητοῦ, καὶ γενναίου ὀπλίτου· ἐθελουσίαις ὀρμαῖς γὰρ ἐχώρησε, πρὸς βίασана, πρὸς αἰκισμοὺς, καὶ πρὸς θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ο λόκληρον, τῷ Δεσπότη προσήξας, τῆς καρδίας τὴν προαίρεσιν Μάκαρ· καὶ δι' αὐτὸν, ὑπομείνας στρεβλώσεις, ὡς νικητῆς παρ' αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι· καὶ τούτῳ νῦν ἐν οὐρανοῖς, μετὰ πάντων Μαρτύρων παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Συνελαβες, τῇ φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν βουλήσιν μεγάλης Ἀγγελον Κόρη· καὶ ἐκ τῶν σῶν, παναγίων αἱμάτων, σεσαρκωμένον πανάμωμε τέτοκας, τὸν δεῖξαντα πᾶσι ζωῆς, τὰς εἰσόδους δι' ἄφατον ἔλεος.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγειράτε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα παιδόθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε· γνοῦσα δὲ ἐκ ταύτης τὴν τῶν στοιχείων κίνησιν τε καὶ ποιήσιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε· τὰ δὲ εἰδῶλα καθεῖλε, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχοι.

Αἰκατερίνα, καὶ σοφὴ καὶ παρθένος·

Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς· ὦ καλὰ τρία!

Εἰκάδι πέμπτη ἄορ κατέπεφνεν ῥήτορα Κούρη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Βασιλείκου τινός, τοῦνομα Κώνστου, πάνυ οὐσα ὠραία, καὶ τῷ σώματι ἀστεία, ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Αὕτη, πῶσαν παιδείαν Ἑλληνικὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν ἄκρως ἐγγυμνασθεῖσα, Ὀμήρου τε καὶ Βιργιλίου τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου Ποιητοῦ, Ἀσκλη-

πιού τε καὶ Ἰπποκράτους καὶ Γαληνοῦ τῶν Ἱατρῶν, Ἀριστοτέλους τε καὶ Πλάτωνος, Φιλοστράτου τε καὶ Εὐσεβίου τῶν Φιλοσόφων, Ἰαννῆ καὶ Ἰαμβρῆ τῶν μεγάλων Μάγων, Διονύσου καὶ Συβίλλης, καὶ ὅση Ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ κόσμῳ, οὐμὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν λέξιν γλωσσῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἐκπληξιν ἔφερον οὐ μόνον τοὺς ὀρῶντας αὐτὴν, ἀλλάγε καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μαξεντίου πολλῶν βασάνων πείραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Αἰ πρὶν πλάνης Ῥήτορσιν ἀνδράσι γάσεις, Εἰς πῦρ θανοῦσι, τῶν στεφάνων εὐρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰμνηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος βασιλέως, Ἄφθαρτον εὔρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ὁ Στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν τῷ στρατῷ σε Πορφύριε πρὸς ξίφος Πρόθυμος ἦκεις, οἷά περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Στίχ. Εἰ καὶ πατάσῃ Μερκούριε τῷ ξίφει, Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίῃ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐκ γῆς Ἀνατολῶν, κατειλεγμένος τῇ στρατιᾷ τῶν Μαρτησιῶν, Γορδιανοῦ τινός, τὸ γένος Σκύθου, τυγχάνων υἱός. Ἀριστεύσας δὲ ποτε κατὰ τῶν Βαρβάρων, προσφθέντος αὐτῷ Ἀγγέλου, καὶ θάρσος ἐμβαλόντος, τὴν τοῦ Στρατηλάτου παρὰ τοῦ Βασιλέως τάξιν λαμβάνει. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν παραστάς Δεκίῳ, μαχαίραις τὸ σῶμα κατατίμνεται· καὶ ἐπὶ τέσσαροι πάλοι δεδεῖς, καὶ ὑποκάτωθεν ἀπτομένου πυρός, τοῖς ὀχετοῖς τῶν αἱμάτων σθεννυμένου, αἰκίζεται· καὶ κατὰ κεφαλῆς κρημάται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τοῦτο φραγγελοῦται τετραφραγγέλω χαλκῷ· καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀχθεῖς, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται. Ἦν δὲ ὁ Μάρτυς, ὅτε τοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐτῶν εἰκοσιπέντε, εὐμεγέθης τὸ σῶμα, τὴν ὄψιν εὐπρεπῆς, τὴν κόμην ξανθὸς, συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῆ ὄψει τοῦ κατὰ τὰς παρειὰς ἐρυθρήματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἠσυχαστοῦ.

Στίχ. Ἠσύχως βίου τὸ πέλαγος ἀνύσας, Πρὸς Ἠσύχιον Πέτρε λιμένα φθάνεις.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Πέτρος, ἐν τῷ Πόντῳ γεννηθεὶς παρ' εὐσεβῶν γονέων, ἑπταετίαν πληρώσας σὺν αὐτοῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ κατεδράνησεν. Ἐν Γαλατία μὲν γὰρ πρῶτον ἠσκησεν· εἰς οὕτως, ἰστορίας ἕνεκα, τὴν Παλαιστίνην κατέλαβεν· ἐκείθιν τε πανταχοῦ προσευχόμενος, κατήχθη εἰς Ἀντιόχειαν.

Αἵματι αἷμα συγκεράσας, σοῦ τὸ τίμιον Δεσπότητος φιλανθρώπου, κοινωνὸς τῶν αὐτῶ, εὐδείχθης παθημάτων, ἀναβοῶν Μερκούριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀγγέλων καταπλήττει, μυστηρίου σου τὸ βάθος Θεοτόκε· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σῆ, σαρκούμενος ὠράθη· ὧ μελωδοῦμεν Πάναγνε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Σαῖς διδασκαῖς Βασίλισσα, πειθαρχοῦσα προσέδραμε, τῇ θεοσεβείᾳ· καὶ στερόως ὑπέμεινε, τῶν πόνων τὴν αἴσθησιν, καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχου, προφανῶς ἤξιώθη, βοῶσα· Τὸν Δεσπότην ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα· ἡ γὰρ Ἀθληφόρος, τῷ Χριστῷ παρίσταται, αἰτοῦσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας πρόξενα, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτήν αὐτῆς μνήμην, προθύμως ἐκτελεῖσι, καὶ πιστῶς μελωδοῦσαι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αναπετάσας δέχεται, ὁ Νυμφίος σε Πάισοφε, πύλας Παραδείσου, καὶ παστάδα πάνσεμνον, οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ βασιλείας μέτοχον, ὡς συγκοινωνόν, τῶν παθημάτων δεικνύει· ὧ νῦν παρισταμένη, Βασιλέων θυγάτηρ, λαμπρῶς πεποικημένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλάβη.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειράτο ὁ τύραννος, πιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρησάμενος, ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν σὴν ἐλπίσας Ἐνδοξε· ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη, ἐβόας· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιερωτέρα πέφνησας, Θεοτόκε παναίμωνε, τῆς ὑπερκασμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου κηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾶ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τῶν Ἀθλητῶν προσθήκη σε, ὁ χορὸς ὑπεδέξατο, καθωραϊσμένοι, καὶ φαιδρὸν γενόμενοι, σεπταῖς ὠραιότησι, τῶν ὑπερτίμων ἀθλῶν σε, καὶ τῆς εὐσεβοῦς σε, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας· καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβοφρόνως Ἐνδοξε, τὸν ἀγῶνα διήνυσας· καὶ γενναιοφρόνως, τὸν ἐχθρὸν κατήσχυνας· καὶ νίκησιν αἰράμενος, ὡς νικητῆς αἰράμενος,

ταῖς Ἀγγελικαῖς, νῦν συναγάλλη χορείαις· μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελειωθείς πανόλβιε, διὰ ξίφους Μερκούριε, καὶ ἐπιτυχῶν τοῦ προκειμένου τέλους σοι, τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασι, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδυσας· τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα, λευκότερον χιόνος, ἐναπέδειξας ψάλλων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ος τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσαν, ἀναπλάσεως Ἀχραντε, ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας, τὸν τὴν συντριβεῖσαν, τῇ κακίᾳ εἰκόνα, αἰκείᾳ εὐσπλαγγνίᾳ ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικοῖς κοσμουμένη στολίσμασι, παρθενικὴν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλὴν· Καὶ νῦν παρισταμένη, Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, τοὺς σε ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Εδέχθη σου Θεόφρον ἡ προσευχή· τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας, κλησιν σεμνή, σώξει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν, καὶ εὐρωσίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· διό σε γεγηθότες, Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Αμένι καθωρμίσθης νῦν γαληνῶ, εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θαλάσσαν, τὴν κοσμικὴν, Μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε, πλετον πολυποικίλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθένε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερίνα παμμακάριστε.

Παστάδων οὐρανίων ἔνδον τανῦν, σὺν παρθένων χορεία χορεύουσα, μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερίνα πάνσοφε, λύσον τῶν πταισμάτων μου ταῖς σειράς, προθύμως δυσωποῦσα, τὸν πάντων Εὐεργέτην, δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας.
Θεοτοκίον.

Οράθης ὧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σῶματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὰ σῶμα περιβέβληται.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιχώρες νῦν μαρτυρικοῖ, εὐωδίαν ἀναπέμπουσεν· χαρίτας, καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν, ἀρρήτῳ λά-

γω, πάθη διώκουσιν· ἀναπηγάζει τὰ ὄστα,
 ἰάσεων νάματα, καὶ καταρδεύει ψυχὰς, τῶν
 ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ως μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας
 ἱερῶς σε γεραίρομεν, ὡς στύλον ἄσειστον,
 ὡς τεῖχος Μάρτυς, ὄντως ἀπόρθητον, ὡς στρα-
 τιώτην δυνατὸν, Θεοῦ τοῦ Παντάνακτος, ὡς
 καθαιρέτην ἐχθρῶν, ὡς φωστῆρα νοητὸν καὶ
 παγκόσμιον.

Σύνδρομον Ἄγγελον φωτός, πρὸς τὴν ἄθλη-
 σιν Σεόφρον κεκλήρωσο· ὅθεν στρεβλού-
 μενος, καὶ ταῖς λαμπάσιν ὑποκαίόμενος, καὶ
 συγκοπτόμενος δεινῶς, καὶ ξίφει τεμνόμενος,
 οὐκ ἐδειλίασας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γεν-
 ναιότατε.

Ημέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ
 χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν, ἡ θεία μνήμη σου,
 ταῖς σέ τιμῶσι, Μάρτυς Μερκούριε· ἐν ἧ μνη-
 μόνευσεν ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, καὶ χα-
 λεπῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ παθῶν
 ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν τυφλώττου-
 σαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς
 λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν,
 καὶ ἐξελῶ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλί-
 ψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν
 καὶ κραταίωμα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ενεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὡ παρ-
 θενε, Δίκαιτέρῃνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἢ
 ὁόξα· καὶ Φιλοσόφων ἀνοιαν, ἐν Θεῷ διήλεγξας,
 ὡς λῆρον ἔσαν καὶ μῦθον, τὴν Παναίμωνον ὄντως,
 καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τοῦ Ἁγίου, ὅμοιον.

Ταῖς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων
 τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ
 τὸ στέφος ἐδέξω, Μερκούριε μακάριε, ἐκ χει-
 ρός τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας·
 διασώξεις δὲ πάντας, ἐκ πανταίων θλιβερῶν,
 σκανδάλων τοῦ ἀλλατρίου.

Τῆς Ἐορτῆς, ὅμοιον.

Ταῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέ-
 χεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως· ἐν
 αἷς τρωῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέ-
 μεινας τρεφομένη, χερσὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς ἀ-
 γία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκνηγαμένου.

*Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν τρία προσόμοια
 Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.*

οὐ σθενούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῶν ὑπέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἀλύπιε φωστήρ, καθωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμαστικῶν λάμπεισι, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλος ἐχηρημάτικας σαφὲς, Μοναστῶν Ἀλύπιε, ὑπερβεν στύλου ἰστάμενος, καὶ πιεζόμενος, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσι· διὰ καθυπεδέξω τοῦ Πνεύματος, θεῖα χαρίσματα, ἰατρεύειν ἀρρώστιατα, καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι. (*)

Υψωσαν τὸ σῶμά σου, πόνοι καὶ πόνων αἰτρίαι, καὶ τῶν τρόπων ἔλλαμψις· ἢ τῷ θεῷ Πνεύματι ἀπαστράπτουσα, ὑπὲρ νοῦν ἅπαντα, τῇ ἰσχυτῇ νῦγασε· θαυμαστικῶς ἐμεγαλύνθη γὰρ, ἢ θεῖα νόματα, βλύξασα πιστοῖς, ξένον θεῖαμα· πῶς τάφος οὐκ ἐπέδησεν, ἢ λίθος κατέσχε τὴν δύναμιν· ἀλλ' ὡς καὶ πρὸ τέλει, μετάνοιαν ἐκραύγαζες ἡμῖν, ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἔλκει μετὰ θάνατον.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅπου τὰ πανάγιον, σιῆνος τεθησαύρισται τῷ παμμακάρο· ὡς τερπνοῖς ἄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι, λιτανεύοντες βοήσωμεν· Ἄγιο πρόφθασον, καὶ τὴς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον, καὶ κλύδωνος ἐξάρπασον, καὶ τῆς καταιγίδος τῶν θλίψεων, ἵνα τὴν τερπνὴν σου, καὶ πάντιμον δοξάζωμεν σορὸν, καὶ τὴν εἰκόνα σεβώμεθα, μύρον ἀναβλύζουσιν.

Πλουτῶν ἀναφαίρεταν, ἔχει σε πόλις Λακωνικῶν, μάκαρ ἀξιάγαστε, φαιναῖς ἀυγάζοντα ταῖς λαμπρότησιν· ἢ καὶ νῦν βραίθεισον, τὴν εἰρήνην Νίκων· καὶ τροπαίων αὐτὴν ἐμπλησον, ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, καὶ παρεμβολαῖς καίμψας βέλεσι, σῶν πρεσβειῶν Πατῆρ ἡμῶν· καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως, πλησον ταῖς καρδίαις, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πρόρῳθεν προέφησε, Παιτην τῆς κτίσεως

(*) Τὰ παρόντα προσόμοια, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Νίκωνος, οὐκ ὑπάρχει ἐν τῷ χειρογράφῳ.

τεξομένην σε· ὡς σεμνὴ Πάναγνε, σὺ γὰρ ὠφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διὸ σου δεόμεναι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμπειν, θεῖας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τῆ Ὑῖσθ, καὶ στάσεως αὐτῆ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κρινθῆναι, σὲ Ὑῖε κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροῦς κρινόντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ· αἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἢ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε Πολυέλσε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὁσίου, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Ἀλύπιε Πατῆρ ἡμῶν Ὁσίου, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τῆ Ὁσίου Νίκωνος. Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα ἢ Λακεδαίμων, θεῖαν λαίρηνα, τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πατέρ ἐκ πίστεως. Νίκων Ὁσίου, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἰς Κανῶν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς: Χαίρων ἐπαινῶ τοὺς Ἀλυπίου πόνοισ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριτος πεπλησμένος, χαρᾶς μου πλήρωσον, τὴν ψυχὴν ἐπαινέσαι, τὸν βίον σου Ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου, δι' ἧς πάντας νῦφρανας, ἰσαγγέλως ἀγωνισάμενος.

Αλλαν ὡς Σαμουὴλ σε, Θεὸς ἠγάπησε, μητρικῶς ἐκ κοιλίας, Ἀλύπιε μακάριε, καὶ βλέπων τὰ ἔμπροσθεν, ὡς Προφήτην ἐνθεῶν, ἀπειργάσατα ἀξιάγαστε.

Ινα Θεός δηλώσῃ, τὴν σὴν λαμπρότητα, ἦν περ ὕστερον ἔσχες, καλῶς ἀγωνισάμενος, φωτὸς Θεοῦ ἐπλησε, σοῦ τεχθέντος Ὅσιε, τὸ δωματίον ὑπὲρ ἔννοϊαν. **Θεοτοκίον.**

Ρῆσις σεπτῷ Προφήτῳ, πέρασ ἐδέξατο Ἰδοῦ γὰρ ἡ Παρθένοσ, σαρκὶ Θεὸν ἐκύησε, βροτοὺσ ἀναπλάττοντα, συντριβέντασ πρότερον, ἀμαρτίας πλημμελήμασι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Νίκωνοσ.

Ῥδὴ ἀ. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην.

Τῆσ οὐρανίου πατριάσ τῷ ἔρωτι, κατασχεθεὶσ τὴν ψυχὴν, καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐπιποθήσασ εὐκλειαν, ἐπιγείου πατρίδοσ, καὶ γεννητόρων ἐμάκρυνασ, Νίκων σεαυτὸν παναοίδιμε.

Τόπον ἐκ τόπου διαμείβων πέφευγασ, τὰ παρατρέχοντα, τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖσ ἀποχωρήσεσι, σαφῶσ ἀποκρουόμενοσ, καὶ μηδὲν τῶν προσύλων, τὸ εὐγενὲσ ἐνυθρίσαι σοῦ, μάκαρ τῆσ ψυχῆσ ἀνασχόμενοσ.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελαληνται, ἐν γενεαῖσ γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντεσ γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῷ Ὁσ. Ἀλυπίῳ. Ῥδὴ γ'. Ὁ πῆξασ ἐπ' οὐδενόσ.

Ὁσ λύχνοσ ἐπὶ λυχνίαν, στάσεωσ κρείττονοσ, ἐπιτεθειμένος ταῖσ σελασφόροισ σοῦ, Πάτερ ἀρεταῖσ πᾶσαν ψυχὴν, πιστῶσ σοι προσισῶσαν, εὐσεβοφρόνωσ κατελάμπρυνασ, σκότουσ ἀμαρτίας λυτρούμενοσ.

Νοόσ σοῦ τὰσ ἱεράσ, κινήσεισ ποιούμενοσ, πρὸσ τηρήσεισ Θείων, νόμων τοῦ Πνεύματοσ, ἀγγελοσ ἐφάνησ ἐπὶ γῆσ, Ἀγγέλων πολιτείαν, μετὰ σαρκόσ ἀναλαβόμενοσ, Πάτερ Θεοφόρε Ἀλύπιε.

Εμφρόνωσ τῶν ὀκληρῶν, τοῦ βίου αοίδιμε, μετανάστῆσ ὠφθησ, καὶ προσεχώρησασ, πρὸσ ἀσκητικῆσ διαγωγῆσ, τὰ σκάμματα προθύμωσ, τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, Ὅσιε δεικνύων τοῦ Πνεύματοσ. **Θεοτοκίον.**

Παρθένε τὸ καθαρὸν, τοῦ Λόγου παλάτιον, τὴν ψυχὴν μου δεῖξον, οἶκον τοῦ Πνεύματοσ ὕδατοσ πηγὴ ζωαρχικοῦ, πότισόν με τῇ καύσει, τῆσ ἀμαρτίας φλογιζόμενον, ὅπωσ κατὰ χρέοσ δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνοσ. Οὐρανίας ἀψίδοσ.

Εξ Ἐώασ εἰσ Δύσιν, διαδραμῶν ἅπαντασ, τῷ τῆσ μετανοίας κηρύγματι κατεπύρ-

σευσασ· ὅθεν κατάλληλον, τῇ πράξει εὔρεσ τὴν κλησίαν, μετανοίας Ὅσιε, δειχθεὶσ φερώνυμοσ.

Τοῦ Προδρόμοσ τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ θήμενοσ, Πάτερ τὴν δευτέραν ἐν κόσμῳ, Χριστὸν ἐμφάνειαν, προανεκήρυττεσ, καὶ μετανοίας ἀξίουσ, ἐκ καρδίασ ἔλεγεσ, καρποὺσ ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνῃ τεκῆσα, τὸν τε παντόσ Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖσ ἀνθρώποισ ἢ προξενήσασα. Χαῖρε κατὰσκιον, καὶ ἀλατόμητον Ὅροσ. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Παναμίωμε.

Ὁ Εἰρμόσ.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδοσ, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
» τῆσ Ἐκκλησιάσ δομητορ, σύ με σερέω-
» στον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀ-
» κρότησ, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχοσ πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συμμεῶν ἡμῖν ὠφθησ ἄλλοσ σοφέ· τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσασ στυλῶ ἐκ γῆσ, ὦ Πάτερ Ἀλύπιε, τῶν δαιμόνων ταῖσ φάλαγγασ, ἐτροπώσω Θεόφρον, πικρῶσ κατοιμοζόντασ, καὶ εἰσ ἀβάτουσ τόπουσ, αὐτοὺσ ἀπεδιώξασ· ὅθεν καὶ ἐδείχθησ, ἐγκαλλώπισμα Θεῖον, Πατέρων τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ στήριγμα. Διό πιστεὶ βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖσ ἐορταίζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σοῦ.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου Νίκωνοσ,

Ἦχοσ ἀ. Τὸν τάφον σοῦ Σωτήρ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτὸν, Βαπτιστοῦ ἐμιμήσω, καὶ κόσμῳ τὴν φρικτὴν, καὶ δευτέραν τοῦ Κτίστου, ἐμφάνειαν ἐκήρυττεσ, καὶ τοῖσ πᾶσιν ἐκραύγαζεσ· Νῦν ποιήσατε, καρποὺσ ἀξίουσ Κυρίῳ, μετανοίας τε, ἀπὸ καρδίασ τελείασ, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθουσ πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείασ παναμίωμε· καὶ ἐν ὥρῃ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆσ ἀποφάσεωσ. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Ὁ θάυματοσ φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου! Ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ παναμίωμοσ Κόρη, ἐν ξυλῷ ὡσ ἔβλεφεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡσ κατὰκριτοσ, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

Τῷ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδή δ'. Τὴν Δείαν ἐννοήσας σθ.

Αγάπην ἀληθῆ καὶ συμπάθειαν, πίστιν ἐλπίδα ἀρραγῆ, καὶ πολιτείαν ἀνόθευτον, ἀναλαβόμενος Πάτερ, Δεράπων τοῦ Χριστοῦ ἐχορημάτισας.

Ιστάμενος ἐν στύλῳ ἀκλόνητος, ταῖς ἐναντίαις προσβολαῖς, δαιμόνων στίφος ἐκλόνησας, καὶ κλονουμένοις ἐγένεθ, Παμμακάαρ ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Ναμάτων Δείων ἔμπλεως γέγονας, καὶ κατεδρόσισας ψυχὰς, κατατακείσας τῷ καύσωνι, τῆς χαλεπῆς ἀμαρτίας, Ἀλύπιε Δεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου Δεράπευσον, καὶ φωταγώγησον τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν μου Δέσποινα, ἢ φωτοδότην τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐσακήκοα Κύριε.

Αληθῶς ἐφίεμενος, γνώσεως Μακάριε, πράξιν τέθεικας, Δεωρίας σου ἐπίβασιν, τοὺς Ἑλλήνων λήρους παρωσάμενος.

Τῆς καρδίας τὰ ὄμματα, πράξεις ἐνθέοις προκαθηράμενος, προεμήνυες τὰ μέλλοντα, ὀπτικὴν διάνοιαν προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Ιλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδή ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ολος ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, χρονίαν στάσιν ὑπαίθρος Πάτερ, νιφετοῖς καὶ καύσωνι, σφοδρῶ προσπαλαίων, προθύμως ἐκαρτέρησας.

Υμνοὶς καὶ δεήσεσι, σχολάζων Ὅσιε, τῆς τρισηλίου αὐγῆς τὴν χάριν, νοὸς καθαρότητι, ἐδέξω καὶ φέγγος, ἰάσεων ἀπήστραψας.

Σῶμά σου τῷ κίονι, περιγραψάμενος, τὸν νῆν βαδίζειν ἀνεμποδίστως, πρὸς τὸν σοὶ ποδούμενον, Πάτερ ἐπαφήκας, φωτὸς ἀποπληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Αγιον ἐκύησας, Θεὸν γενόμενον, βροτὸν δι' αἶκτον, ἀγία Κόρη, τὸν καθαγιαζόντα, τοὺς αὐτὸν ἐν πίστει, καὶ φόβῳ ἀγιαζόντας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Πληγέντα τὸν εἰς σέ παροινήσαντα, Δηλιάτως, ταῖς εὐχαῖς ἀνέρρώσας, καὶ σέ τιμᾶν παρεσκευάσας.

Ναὸν πανευκλεῆ ἀνεστήλωσας, τῷ Σωτῆρι, ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, προχρηματίσας Θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας ἄχραντε, Θεοτόκε, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ζωοποιούντα τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδή ς'. Ναινομένην.

Λίθοις σε τὰ πνεύματα, τῆς κακίας, βάλλοντα σαφῶς, ποιούμενον στάσιν ἐν τῷ κίονι, τῆς ἀρραγοῦς, πέτρας συδῶλως ἐσαύλευσαν.

Υπομένων Ὅσιε, ὑπέμεινας, τὸν ὑπομονὴν, ἀληθῆ σοὶ Κύριον δωρέμενον, καὶ ἐκ πάντων, τῶν δυσχερῶν σε ῥύομενον.

Παραδόξως Ὅσιε, φῶς ὠράτο, ὑπερθεν τοῦ σοῦ, καθ' ἐκάστην κίονος φωτίζον σε, διὰ παντός, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Ισχυράν παράκλησιν, οἱ ἐν θλίψει, ἔχομεν ἀγνή, καὶ βεβαίαν πάντες σε ἀντίληψιν. Μήτηρ Θεοῦ, κινδύνων σῶζε τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εδόξασέ σε Θεός, ὁ δοξασθεὶς σου τοῖς μέλεσιν, ἐν τέρασι θαυμαστοῖς· διὸ καὶ τῷ κίονι, ὅπως χρηματίση σοι, ἐν τῷ Δείῳ οἴκῳ, τὸ ἐλλεῖπον ἀνεπλήρωσας.

Ος ἄλλον σε Μωϋσῆν, ἢ Λακεδαιμῶν ἐγνώρισε, τὴν Αἴγυπτον τῶν παθῶν, πιέζοντα μῆξιεν, ἐνθέοις διδάγμασι, τοῖς τῆς μετανοίας, καὶ κακίας ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ρυσθειήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς Δείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἶρμος.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντακίον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ος ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ Ἀσκητῶν καλλώπισμα, ἢ Ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ σε Ἀλύπιε· ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου, τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὰ παλαισμάτα, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπώνυμος.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Τὴν Ἀγγελικὴν μιμούμενος πολιτείαν, κόσμου τὰ τερπνὰ ὡς σκύβαλα ἐλογίσω, μετανοίας τὴν τρίβον δεικνύων ἡμῖν, Δεοφόρε Νίκων Ὅσιε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν, ἐκτε-

λοῦντες νῦν τὴν μνήμην σου· ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς, ἰαμάτων πηγὴ.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

Στίχοι.

Ἀνεΐχεν Ἀλύπιον ὄρθιος κίων,
Πρὸς οὐρανοὺς ζητοῦντα βαίνειν, οὗ μένει.

Εἰκάδι ἕκτη ἄλυπον Ἀλύπιε βῆς ἐπὶ οἶκον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Παφλαγῶν χώρας, καὶ πρὸ τῶν ὠδίνων τῆ μητρὶ, διὰ τινων δεξιῶν συμβόλων, ὁποῖος ἀποθῆναι ἔμελλε, προγνωσθεὶς, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τοὺς τότε καὶ νῦν θαύματι καὶ ἀκοῇ καὶ καρτερίᾳ καταπλήξας. Καὶ γὰρ ἔδοξεν ἡ μήτηρ, τοῦτον ἐγκυμονοῦσα, ἀμνὺν ὠραῖον, ἐν τοῖς κέρασιν ἀνημμένας ἔχοντα λαμπάδας, ἀποφέρεισθαι ὅπερ σύμβολον τῆς εἰσύτερον λαμπρότητος καὶ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός. Οὗτος οὖν διὰ παντοίας ἀσκήσεως ἠγωνίσαστο καὶ θαύματα κατειργάσατο, καὶ τῆ καρτερίᾳ πάντας ὑπερέβαλεν. Ἐπὶ γὰρ κίονος αἴθριος ἔστη ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ πεντήκοντα. Ἐπεὶ δὲ καὶ τραύματι αὐτὸν ὁ πονηρὸς, κατὰ τὸν Ἰωβ, ἔτρωσεν, ἐν αὐτῷ τῷ κίονι ἐφ' ἑνὸς κατακλιθεὶς πλευροῦ, διήρκεσεν ἕτη δεκατρία, μὴ μετακλιθεὶς πρὸς ἄτερον μέρος, ἕως οὗ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ πᾶς τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνους γέγονεν ἕτη ἑκατόν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Στίχ. Οἱ Λακεδαίμων, οὐδαμῶς Δαίμων λάκοι
Σοβεῖ γὰρ αὐτὸν τοῖς τεραστίοις Νίκων.

Οὗτος ἐκ τῆς τῶν Ἀρμενίων ὠρμητο χώρας, Μεγιστάνου τινὸς υἱὸς ὑπάρχων. Τῆς θαλάσσης οὖν φωνῆς ἀκούσας τῆς λεγούσης· Πᾶς ὃς ἀφῆκε πατέρα, ἡ μητέρα, καὶ τὰ ἐξῆς· καταλιπὼν πάντα, παραγίνεται ἐν τινὶ μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀσκήσιν ἐπεδείξατο, καὶ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ τῆ ἀκρα σκληραγωγία ὑπερέβη. Ἐπεὶ δὲ εἰς γινώσιν ἦλθε τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ, ἀνηρουνῶντο παρ' αὐτοῦ τὰ τῶν μοναστῶν καταγῶγια. Αὐτὸς δὲ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν, περιήρχετο πᾶσαν Ἑλλάδα, τὸ Μετανοεῖτε, βοῶν. Ἐντεῦθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχε τοῦ Μετανοεῖτε. Περιελθὼν δὲ καὶ τὴν τῶν Κρητῶν νῆσον, καὶ τὴν Πέλοπος, καὶ πάσας πόλεις καὶ χώρας περιουστησάμενος, ὕστερον παρεγένετο ἐν πόλει Λακωνῶν. Ἐν ἡ παντοῖα θαύματα ἐνδειξάμενος, ναὸν ἀνεστήλωσε Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Ἐν ᾧ μονάσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς ὃν ἐπόθει, τὸν στέφανον τῆς ἀσκήσεως εἰληφὼς παρ' αὐτοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος.

Στίχ. Ἀσκήσεως πέπτωκεν ὁ στερρότος στύλος.
Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.

Οὗτος ἐκ μητρὸς ἀγιασθεὶς, γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἰκητήριον. Τὸν γὰρ προσόντα αὐτῷ πλοῦτον σκορπίσας τοῖς πέννησι, καὶ τὸν μοναστὴν ὑποδύς βίον, πάντας ὑπερέβαλεν ἀσκήσει ἐπιπόνῳ καὶ σκληραγωγία. Εἰθ' οὕτω τὴν ἔρημον κατέλαβε, καὶ σπήλαιον ὑποδύς, ὑπὸ θαλάσσης Ἀγγέλου τροφήν ἐδέξατο, ποικίλων παθῶν ἀνιάτων ἰατῆρ γενόμενος. Ὅπηνίκα γὰρ ὁ φθοροποιὸς θάνατος, διὰ

Καὶ τῇ ἐπαύριον ἔλθων, τὸν μὲν παρ' αὐτοῦ τεθέντα ἀδελφόν, εὔρε κείμενον ἐν τῷ τάφῳ, τὸν δὲ Ἄγιον οὐχ εὔρε. Καὶ νῦν ἐστὶν ἰδεῖν τὸν τάφον κενόν, τὴν ἐπωνυμίαν σώζοντα τοῦ Ἀγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ὁ Ἰακώβος ἀναχωρήσας κόσμου,
 Νῦν τὴν ὑπερκόσμιον οἰκεῖ πατρίδα.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰακώβος, καταλαβὼν τὸ ὄρος, τὸ ὄν ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τοῦ ἄστεος (τῆς πόλεως Κύρου) ἐνεκαρτέρει, οὐκ ἄντρον ἔχων, οὐ σκηνὴν, οὐ καλύβην, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως ἀποκρούσασθαι. Καὶ ταῦτα λέγω, οὐ παρ' ἄλλου μαθὼν, ἀλλ' αὐτόπτης γενομένος· κοιλιακὸν γὰρ νόσημα ἐπελθὼν αὐτῷ ποτὲ, μόλις ἐπέισεν ἀφιέναι τοὺς προσιόντας οἴκαδε παλινοστήσαι· διδάσκων γὰρ ἦν αὐτοὺς τὸν περὶ εὐσεβείας λόγον. Ἀλλὰ καὶ ὑποχωρησάντων, ἕως ἑσπέρα κατέλαβεν, ἑαυτὸν ἐδασάνιζε, καὶ τοι τῆς φύσεως κατεπειγούσης. Οὗτος, ὡς ἔφημεν, τὸν οὐρανὸν ἔχων ὄροφον, πρὸς ἅπαντα καρτερῶν ἦν, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ ἀγωνιζόμενός σῶματι. Τὸ δὲ σῶμα σιδήροις κατησφαλίσατο ἐνδοθεν, φέρουσι περὶ τὸν τράχηλον δύο κόκλους, καὶ δύο σχήματα τοῦ γράμματος Χ ποιοῦσιν ἔμπροσθεν τε καὶ ὀπίσθεν· εἰς δὲ τοὺς βραχίονας ἀνά ἕνα. Τροφή δὲ αὐτῷ πρὸς ἑσπέραν, φακὸς διάβροχος.

Ἐκ τούτων δὴ τῶν πόνων τὰ τῆς Δείας χάριτος ἐδρέψατο δῶρα. Ὅτι παιδίον ἀπονεκρωθὲν, τοῦ πατρὸς ἀποδυρομένου, καὶ λέγοντος πρὸς τὸν Ἄγιον, « Οἶδα, δούλε τοῦ Θεοῦ, ὅτι δύνασαι, μόνου μὴ κατοκνήσης προσεύξασθαι », ἰδὼν ὁ Ἄγιος, καὶ τοῖς δάκρυσι τοῦ Πατρὸς ἐπικαμφθεὶς, τὸ γόνυ κλίνας, καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος, τὸν παῖδα ἀνέστησε, καὶ παρέδωκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑγιή. Πελλὰ μὲν οὖν τὰ τοῦ Ἀγίου ἀνδραγαθήματα, ἀλλὰ διὰ τὸ πλῆθος τὰ πολλὰ παραλείψαντες, ἐνὸς ἐπιμνησθῶμεν.

Οὗτος, πολλὰ πειρασθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων, εὐχῇ καὶ μόνῃ τούτους ἀπεκρούσατο. Ἀπεκόμιζε δὲ τις τὸ ὕδωρ αὐτῷ μήκοθεν δις τῆς ἐβδομάδος· καὶ σχηματίσας ὁ διάβολος ἑαυτὸν εἰς τὸ τοῦ Ἀγίου ὁμοίωμα, ὑπήντα κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τὸν διακονητὴν, καὶ λαμβάνων τὸ ὕδωρ, ἀπίστελλεν αὐτὸν οἴκαδε. Τοῦτο ποιῶν, ἔσπευδεν ἐξ ἀνυδρίας ἀπάγξαι τὸν Ἄγιον. Ποτὲ δὲ καὶ παρὰ καιρὸν ἔλθων ὁ διακονητὴς, διέλαθε τὸν κακὸν συμμεριστήν· καὶ λέγει ὁ Γέρον, ἰδὼν τὸν τὸ ὕδωρ διακομιζόμενον ἄνθρωπον· Τί τούτο τέκνον; πολὺς καιρὸς διήλθει, ἐξ ὅτου ὕδωρ οὐ διεκόμισας, καὶ εἰς ἀγανάκτησιν οὐ μικρὰν ἤλθωμεν ἐν ἀνυδρίας. Ὁ δὲ, Ἀείποτε Πάτερ, φησί, κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν ἀποκομίζω τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ συναντῶν μοι ποτὲ μὲν εἰς τὸν δετὸν τόπον, ποτὲ δὲ εἰς τὸν δε, οὐ συνεχώρεις μοι ἔλθειν ὧδε. Ὁ Ἄγιος πρὸς αὐτόν· Ἀπὸ τοῦ νῦν, κἄν μυριάκις με ἴδῃς συναντῶντά σοι, καὶ κωλύοντά σε, ἢ ἐπιτιμῶντά σοι, τέκνον, μή μοι δὸς τὸ σκεῦος, ἕως εἰς τούτου ἀφίκη τὸν τόπον. Οὕτω καλῶς ἠγωνίσαστο, καὶ μέγας θαυματουργὸς γενόμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον εὐφραίνόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίλου, Ἐπισκόπου τῆς Περισίδος.

Καὶ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐν τῷ Κυπαρίσσω.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ο καρτερικώτατος, καὶ στερρότος Ἀλύπιος, χρόνοις ἐπὶ πλείοσι, κρύει πιεζόμενος, τῷ Πνεύματος τῇ θαλάψει, ἐθάλπτο παραδόξως.

Υψος πρὸς οὐράνιον, ἔχων τὸ πολίτευμα, σώματος ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μελλοντος, καὶ τούτου σηπομένου, οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις.

Πᾶσαν ἠδυπάθειαν, Πάτερ ἀρνησάμενος, τῷ κρύει καὶ καύσωνι, παλαιῶν ἐνήθησας, αἴθριος ἀναμέλπων Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο ἀπεριόριστος, σάρκα ἀνελάβετο, ἔννουν τε καὶ ἔμφυχον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, τοῦ σώσαι τοὺς βρωῶντας Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ως ἐν ἄρματι Πάτερ, ἀρετῶν τετρακτυῖ σὺ ἐποχοῦμενος, ἀνέδραμες εἰς ὕψος, Ἡλίας ὡς περ ἄλλος, μελωδῶν τῷ Σωτῆρι σὺ Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζηλωτῆς ὡς περ ἄλλος, τοῖς ποθοῦσί σε Πάτερ τὸ ράικος ἔλιπες, ἐν ᾧ σὺ τὸ σαρκίον, ἐκτρύχων καὶ πιέζων, τὴν ψυχὴν διανέπαυες, Ὁ τῶν Πατέρων βρωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυνάμειος Δείας, ἢ ἐνυπόστατος, Σοφία τῷ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τῆς ἐν πίσει σοι ψάλλοντας Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέος Σαμουὴλ, προθεωρῶν τὸ μέλλον, νοὸς καθαρότητι, ὠφθης Ἀλύπιε, πᾶσι προλέγων, ὡς ἐνθεος Προφήτης, τὰ ὑπὸ Κυρίου, δηλούμενά σοι Πάτερ.

Ο φωτοειδής, τῆς Ἐκκλησίας στῦλος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, πάντων ἀνθρώπων, Θεῷ πεπιστευκότων, ὁ Χριστοῦ θαλάμων, Ἀλύπιος τιμάσθω.

Υπνωσας καλῶς, ὕπνον δικαίοις Πάτερ, πᾶσιν ὀφειλόμενον, κοιμίσας πρότερον, πάθη ποικίλα, ἐντεῦξεςιν ἀγρύπνοις ὅθεν σε προστάτην, ἀγρυπνον νῦν πλουτοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ τοκετός, τὴν τικτομένην βλάβην, κακία τοῦ ὄφους, νῦν ἀπεστείρωσε, μόνῃ κατάρας, ἀναίρεσις Παρθένε ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς περιβόλαιον, τὸ καρτερικόν, καὶ ἀπαθὲς σαρκίον

σου, ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἡ Λακεδαίμων φέ-
ρυσσα, καὶ σωματικῶν, καὶ ψυχικῶν ἀλγημάτων,
τὴν ῥώσιν ἐξαίτεται, μελωδοῦσα συμφώνως·
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων χάριτας, ἡ σορὸς ἀναβλύζου-
σα, πᾶσαν νοσημάτων, καὶ παθῶν ἐπή-
ρειαν, παντοίαν τε κίκωσιν, καὶ μαλακίαν ἄ-
πασαν, πάντων θεραπεύει, τῶν πιστῶς μελω-
δόντων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰπὲρ ἡμῶν ἰλέωσαι, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον,
τῶν καταφευγόντων, τῆ σῆ σκέπη· Ὅσιε,
ὡς νίκης ἐπώνυμος, καὶ Θεῶ παριστάμενος, πά-
σης λυτρωθῆναι, τῶν ἐχθρῶν κακουργίας, δαι-
μόνων ἐπηρείας, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου, τοὺς
πίστει σε ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐξεῖπειν οὐ δύναται, τὸ φρικτὸν τῆς
λοχείας σου, πῶς καὶ παρθενεύεις, μετὰ
τόκον ἄχραντε· ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν
ἀπάντων Κύριος· ὃν ἰλεομένη, μὴ ἐλλίπης
Παρθένε, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, τῷ Υἱῷ σου
βοῶντας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
- » **Ε**τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξ-
- » ἔκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
- » τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ λυτρω-
- » τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
- » μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
- » αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ὠδὴ Δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ιερός ὁ βίος σου, ἐκ σπαργάνων, ὠφθη τῷ
Θεῷ, λαμπόμενος ἀρετῶν, μάκαρ τῷ φωτί·
τίμιος ὁ θάνατος, ἐναντίον γέγονε Χριστοῦ,
Πάτερ Ἀλύπιε, Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Ὁς φωστὴρ ὑπὲρ λαμπρος, καταυγάζεις, ἄ-
πασαν τὴν γῆν, ἐλαύνων τὴν πονηρίαν,
νύκτα, τῶν παθῶν, καὶ λύων σκοτόμαιναν, τῶν
Δαιμόνων, καὶ φωταγωγῶν, θεΐαις λαμπρότη-
σιν, ἰαμάτων πάντας Ὅσιε.

Στάσιν ἐπὶ κίονος, ἐποίησω, ἔτεσι σοφῆ, πεν-
τήκοντα πρὸς τρισίν, οἷα Ἀθλητῆς, ἀθλῶν
προθυμότητα, καὶ τῷ κρῦει καὶ τῷ παγετῷ,
Πάτερ καὶ καύσωνι, ἀνενδότης πιεζόμενος.

Ἡ ἀγία μνήμη σου, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἡ-
μᾶς, καθαγιαίνει σοφῆ, ταύτην ἱερώς,
τελοῦντας καὶ πίστει σε, ἀνυμνοῦντας, Πάτερ
ἐν αὐτῇ, ὡς ἀντιλήπτορα, καὶ προστατὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτισμόν μοι δώρησαι, τῷ ἐν σκότει ὄντι
τῶν παθῶν, καὶ ῥῦσαί με πονηρῶν, ἔργων
καὶ φλογός, ἐναποκειμένης μοι, τῷ ἀθλίῳ καὶ
ἀμαρτωλῷ, Ἀχραντε Δέσποινα, προστασία τῶν
ὑμνοῦντων σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αμέσως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς
ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ
διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ μεταβάς μακάριε,
Νίκων πρὸς αὐλοῦς διαμοναίς, σωθῆναι θεοφό-
ρε, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, ἐν τῷ ναῷ σου
προσεδρεύοντας.

Αγάλλη σὺν Ἀγγέλοις ἐν οὐρανῷ, τῷ τῶν
ὄλων Θεῷ παριστάμενος, καὶ ἐπὶ γῆς,
βρῦει σου ἡ θήκη τὰς δωρεάς· ἐν ἧ σεπτῶς
κατάκειται, σῶμά σου τὸ ἅγιον καὶ σεπτόν,
τοῖς πόθῳ προσιοῦσι, καὶ φόβῳ ἀπτομένοις,
Νίκων παμμακάρε τῶν λειψάνων σου.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ τῆς παρθενίας τὸ καθαρὸν, ἐτηρή-
θη Μαρία πανύμνητε· σὺ γὰρ Θεόν,
μόνη συλλαβοῦσα ἄνευ σποραῖς, σεσαρκωμένον
τέτοκας, μείνασα Παρθένος παναληθῆς· διό σε
θεοτόκον, κυρίως ἀνυμνοῦμεν, καὶ προσκυνου-
μεν καὶ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
- » **Ε**κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
- » φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
- » στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
- » νῶν· διό σε θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
- » πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγῶνας ὑπὲρ ἀνθρώπων, μετῆλθες Πάτερ Ὁ-
σιε, τῆ τοῦ Χριστοῦ δυναστεία· πενεήκον-
τα πρὸς τρισὶ γὰρ, ἔτεσιν ἐπὶ κίονος, ἔσθης σο-
φῆ Ἀλύπιε, πάντοθεν πιεζόμενος, καὶ νῦν τὸ
ἔσχατον μάκαρ, τῶν ἀγαθῶν πάντων εὔρες.

Τοῦ Ἁγίου Νίκωνος. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ θήκη ἐνθά σου κεῖται, τὸ εὐκλεέστατον
σῶμα, χάριτας βλυζει τοῖς πᾶσι, τῶν
ἰαμάτων δαψιλῶς, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει,
Νίκων αἰεὶ θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Αἰ τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ Ἀρχαγγέλων
χορεΐαι, ἀνευφημοῦσί σε Κόρη, Μήτηρ
θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γέ-
νος, δοξολογοῦμέν σε πόθῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. τοῦ Ἁγίου Νίκωνος δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν ἐφετῶν ἀπολαύων ἀμέσως Ὅσιε, τῶν ἐπὶ γῆς φωτίζεις, πάντων τὰς διανοίας, ἐν πίστει ἐκτελούντων, μνήμην τὴν σὴν, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τῷ ναῶ σου τῷ θείῳ πανευσεβῶς, ἀθροισθέντων παμμακάριστε.

Σὺ τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, Μετανοεῖτε πᾶσιν, ἀνεβόας παμμακάριστο, ἐξ ἄλης τῆς καρδίας· ἡ γὰρ Χριστοῦ, βασιλεία ἐφέστηκεν· ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει δοξαζόντων σε.

Εκ τῆς Ἑώας εἰς Δύσιν, Πάτερ διέδραμες, καὶ μετανοίας πάντα, κατεπύρσευσας λόγοις· ὡς ἄλλον Μωϋσῆν δέ, πόλις ἡ σὴ, Λακεδαιμῶν ἐγνώρισε· τὴν γὰρ παθῶν ἀποτέμνεις Αἴγυπτον νῦν, μετανοίας τοῖς διδάγμασιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Ηπάνναγος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπανειδίστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κόσμου, τὰ τερπνὰ καταλιπὼν, γένους περὶ φάνειαν, πλοῦτον, καὶ ὠραιότητα, πᾶσάν τε τὴν αἴσθησιν, ἀπαρνησάμενος, καὶ τὸ σῶμα τεμνόμενος, παθῶν ἐκμιμήσει, χαίρων ἠκολούθησας, Χριστῷ Ἰακώβε· ὡς οὖν, κοινῶν παθημάτων, δόξης ἐχρημάτισας ὄντως, καὶ τῆς βασιλείας νῦν συμμετοχός.

Μέλη, θεριζόμενος σαρκός, καὶ τὰς ἀφορήτους ὁδύνας, τῶν αἰκισμῶν καρτερῶν, Μάρτυς ἀξιάγαστε, Χριστοῦ Ἰακώβε, καὶ τυραννῶν ὠμότητά, πατήσας ἀνδρείως, νίκης τὸν πολύτιμον, στέφανον εἴληφας· ὃ νῦν ἐγκοσμημένος Μάκαρ, θείῳ τοῦ Δεσπότη σου θρόνῳ, μετὰ τῶν συναθλῶν σου παρίστασαι.

Εχων, παρρησίαν πρὸς Χριστόν, πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτήν, Μάρτυς παναοίδιμε, θερμῶς προΐξασο, τῶν κινδύνων ρυόμενος, παθῶν ἀπαλλάττων, πάσης περιστάσεως, δεικῶν λυτρούμενος, νέμων καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, θείας σου ἐντεύξεσιν ὁπως, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου δοξαζώμεν.

Δόξα, Ἦχος β'. Τ.

Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει, Μάρτυς Ἰακώβε, τὸ σῶμά σου παρέδωκας διὰ Χριστόν τὸν Θεόν· καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ μηρῶν, καὶ βραχίονας καὶ κνήμας καὶ τοὺς δακτύλους, καὶ τελευταῖον τὴν κάραν σου, ἀνίπτασαι ἐν οὐρανοῖς, συμβασιλεύειν τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός. Διὸ Ἀθλούντων κράτιστε, μὴ διαλίπης ἰκετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρητῶς ἐν μήτρᾳ, ἐκυσφόρησας, ἀνθρώπον γενό-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει κατὰ τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσις ψαλλομένην, τοῦ Ὁσίου Παλαδίου ὁστις ὁμως ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις ἀναφέρεται μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ, κατὰ τὴν κη' Ἰανουαρίου. Ἔστι δὲ Πράγμα Ἰωσήφ, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου τούτου, οὗ ὁ Κανὼν, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, μελουρηθεῖς, φέρει ταύτην τὴν Ἀκροστιχίδα: Τὸν σὸν χεραίρω παμμακάριστο Πάτερ.

μενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. Διὸ
 δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀ-
 πάλλαξον, ὅπως τὴν στενήν καὶ εὐθείαν, τρί-
 βον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρ-
 θένε φέρουσαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὔτε, ἡ ἀμίαντος ἀμναῖς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον
 ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα
 ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνῶσαι νῦν
 σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο
 πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως,
 ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ
 λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλόανθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Ε'θαυμαστώθης Ἰακώβε, ἐν ταῖς βασάνοις
 πάσαις μακροθυμήσας· τῶν γὰρ δακτύ-
 λων καὶ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπέν-
 των σου, ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου,
 μέχρι μηρῶν ἐκαρτέρησας· λοιπὸν εὐχομένου
 σε, καὶ τὴν σεπτὴν σε κάραν ἀπέτεμον. Μάρ-
 τυς πολυάθλε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ Χριστοῦ
 δεόμενος, ἐλεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ Ἰακώβ, ἣν ἐξελέξατο
 Θεός, ἣν ἠγάπησεν· ἡ θύρα τῶν σωζο-
 μένων· ἡ φλογοφόρος λαβὶς· τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις
 παντευλόγητε· γαστήρ θροῦρητε· πεπτωκό-
 των ἀνόρθωσις· ἀγιωτέρα, Χερουβὶμ καὶ τῆς
 κτίσεως, ὑπερέχουσα· δυσθεώρητον ἄραμα· ἄ-
 κησμα τὸ καινότερον· ἀνέκφραστον λάλημα· ἄ-
 ρμα τοῦ Λόγου νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ἥλιος,
 Χριστὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν σκότει καὶ πα-
 ρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμναῖς, ποτὲ ὄρωσα,
 πρὸς σφαγὴν ἐπειγόμενον, προθύμως κα-
 τηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· Ποῦ πορεύῃ
 τέκνον με γλυκύτατον; Χριστέ τίνος χάριν, τὸν
 δρόμον τοῦτον πεποίησαι; μή τοιγε γάμος, ἐν
 Κανᾷ πάλιν ἕτερος, αἶνον ὅπῃ πρὶν, ἐξ ὑδάτων
 τετέλεκας! Δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σε, Υἱέ με
 παμφίλτατε· μή με παρίδῃς οἰκτίρμον, σιγῶν
 ἐμέ τὴν τεκοῦσάν σε, Θεέ ὑπὲρ λόγον, ὁ δωρού-
 μενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ΄.

Ὁ Μάρτυς σε Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν· ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες· Ἀθλοφόρε πολυάθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύναις ὁ μιὰρός, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ Ἠμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνιάς Θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεέ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ^ς πιστῶς ἐκβοήσωμεν: Σπλαγγνίσθητι Παρθένη ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς πρᾶσκυνῆσιν ἐν πίστι, αὐτῆ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νενευρωμένος Ἐνδοξε, τῇ ἐκ Θεοῦ θαθείῃ σπανοπλίᾳ, πυρσολατρῶν πᾶσαν, πλάνην κατέφλεξας.

Γλασμὸν ἡμῖν αἴτησαι, τοῖς τὴν σεπτὴν σου μνήμην ἐκτελοῦσι, παρρησίαν ἔχων, Μάρτυς Ἰακώβε.

Α'πορρέοντος αἵματος, οἱ ὄχλοί τῶν σῶν μελῶν Τρισμάκαρ, τὴν τῆς πλάνης φλόγα, πᾶσαν κατέσβησαν.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησάν μου Πάναγνε, τοὺς λογισμοὺς πρὸς εὐδίων λιμένα, τῆς σῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ωσπέρ τις γῆ ἀγαθὴ, καὶ καρποφόρος ἀληθῶς γέγονας, τῷ τῶν πικρῶν, βασάνων ἀρότρῳ, τεμνόμενος Σοφέ, πολύχουν τῷ Κτίστη, προσφέρων γεωργίον.

Βέλη πανάριστε, πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβησας, λύθρῳ τῶν σῶν, κοπέντων Τρισμάκαρ, σώματος μελῶν· ἐλπίδι γὰρ ὠφθης, καὶ πίστει φραττάμενος.

Ολοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ Πάνσοφε, τῶν σῶν μελῶν, δεινῶς κοπτομένων, κατάλληλον ὠδὴν, καὶ πρόσφορον ὕμνον, ἐκάστῳ προσέφερες.

Νέμοις καθάρσιον, τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς σὰς ἀληθόνας, ἀντίλυτρον διδούς, καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, κρυνοὺς σου πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ε'παληθεύουσαν, τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου, καὶ τὴν φωνὴν, καρδίᾳ καὶ γλώσσει, προσάπτοντες τρανῶς, σὲ νῦν Θεοτόκον ἀγνὴν ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος, τῶν οἰκειοτάτων σου χαίρων ἐχώρησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Ἐνδοξε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπέιληφας.

Α'λλοτρίῳ καθάπερ ἐν σώματι, πάσχων ἐκαρτέρησας, Μάρτυς Ἰακώβε, καὶ μεληδὸν κοπτόμενος, τῷ Δεσπότη τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες.

Σωτηρίου προδήλως ἱμάτιον, καὶ τῆς εὐφροσύνης, χιτῶνα δι' αἵματος, τοῦ σου βαφέντα Πάνσοφε, νικηφόρος ὡς Μάρτυς ἐνδέδυσαι.

Μαρτυρίου τὸν διάυλον ἤνυσας· ὅθεν ἱερόνικον, στέφανον εἴληφας, καὶ νῦν Μαρτύρων τάγμασι, συγχορεύεις Ἰακώβε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρος Παρθένη ἐκύησας, καὶ διαωνίζεις, Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

ᾠδὴ εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
• **Ε** ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεῖς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερόν, κριτήριον φοβούμενος, τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα, καὶ τὸν φόβον Ἰακώβε κατέπτυσας, καὶ ἀνεδείχθης Μάρτυς θαυμαστός, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

ᾠδὴ οἶκος.

Α'πὸ ψυχῆς στενάξωμεν πάντες, δάκρυα ἐκχέοντες, καθορῶντες πικρῶς τὸν Μάρτυρα μελιζόμενον· δίκην κυνῶν γὰρ ὠρυσόμενων συνελθόντες αἱ δῆμιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον τοῦ θαυμαστοῦ καὶ γενναίου ἐν Μάρτυσι Μάρτυρος. Τίς οὖν ὑπάρχει; εἰ δακεῖ, μικρὰν ὑπα-

μείνατε, καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς, πῶς
ὡς Ψῆμα Κυρίῳ προσήνεκται, τὸ σῶμα ὡς κλη-
μα τεμνόμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλή-
σεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ
Πέρσου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς μεληδόν, καὶ σφαγὴν Πέρσης φέρων,
« Ψυχὴ σεσώσθω, φροῦδὰ μοι μέλη » λέγει,

Εἰκάδι Πέρσης ἐβδομάτῃ σφάγη ἐκμελεΐ-
σθεὶς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν βασιλέων,
Χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων, οἰκῶν ἐν Βηθλαβᾶ τῆ
πόλει, ἐν χώρᾳ τῶν Ἐλουζησίων, γένους ἐντίμου καὶ πε-
ριφανοῦς, καὶ πάνυ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰσδιγέρδου τιμώ-
μενος. Διὰ δὲ τούτο, τῷ παρὰ τοῦ βασιλέως σφόδρα φι-
λεῖσθαι Περσῶν, ἀπέστη τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως, καὶ
συνεφειλικύσθη τῷ βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπώλειαν, ἀπαρνησά-
μενος τὸν Χριστόν. Ἐπὶ δὲ ἦ τε μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ γα-
μετὴ ἠλλοτρίωσαν ἑαυτὰς τῆς κοινωνίας αὐτοῦ, καθότι τῆς
τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τὴν τοῦ βασιλέως προετιμήσατο, καὶ,
διὰ πρόσκαιρον δόξαν, αἰώνιαν αἰσχύνην ἠλλάξατο καὶ
κατάκρισιν, καὶ τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμμάτων ἐμήνυσαν,
πληγεῖς τὴν ψυχὴν, ἀπέστη τῆς ματαίας τοῦ βασιλέως
Σρηκοκείας, καὶ ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἐξῆμαρτεν, ἀποστάς ἀ-
πὸ τοῦ Χριστοῦ. Διάτοι τοῦτο καθίσταται εἰς ἐξέτασιν,
τοῦ Βασιλέως λίαν ἐν τούτῳ χαλεπήναντος. Ὄθεν τὸν πι-
κρὸν ὑπέστη θάνατον, κατὰ μίαν ἐκάστην τοῦ σώματος
ἀρμονίαν κατατμηθεὶς, τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, καὶ
βραχιόνων, ὡς περιλειφθῆναι μόνον αὐτῷ μετὰ τῆς κοι-
λίας τὴν κεφαλὴν· εἶθ' οὕτω καὶ ταύτην μαχαίρᾳ ἀφαι-
ρεθῆναι.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πινούφριος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χρόαις
Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς ἶρις νέα.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ναθαναὴλ ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. « Ἀφεῖσα κόσμον, πρὸς Θεὸν ψυχὴ τρέχε, »
Ναθαναὴλ ἔκραζε, μέλλων ἐκπνέειν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσοῦς.

Σπερρότητι νοῦ, καρτερίᾳ τε ψυχῆς κατα-
τεμνόμενος, Μάρτυς τὸ σῶμα ἀπερίτρε-
πτος, καὶ ἀρράγῃς διετέλεσας, πίστει στηριζό-
μενος θείᾳ, καὶ κραυγάζων Ἰακώβε· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιθύνας τοὺς σοὺς, λογισμοὺς πρὸς τὸν σκο-
πὸν τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ ταῖς βασάνοις
καταντλούμενος, οὐ κατεκλύσθης, ἀλλ' ἔφερες,
ῥᾶον ταῖς πληγαῖς τῶν ἀνόμων, καὶ τεμνόμενος

Ενθα Μαρτύρων οἱ δῆμοι, ἐνθα πάντων Ἀγίων, ἀγίως ἀναπαύεται πλῆθυσ, ἐνθα Δικαίων τὰ πνεύματα, ἐνθα ἡ Ἐκκλησία, τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν οὐρανοῖς, κατεσκήνωσας ὄντως, ὡς Μάρτυς ὦ Ἰακώβε.

Λαμπαδηφόρος παρέστης, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, δι' ὃν σου τῶν τοῦ σώματος μελῶν, τὴν ἐκκοπὴν ἐκαρτέρησας, καὶ πυρὸς καὶ μαγίγων, τῆς πείρας κατεφρόνησας στερρόως· διὸ πίστει σε πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πεποικιλμένην πορφύραν, δι' αἱμάτων βαφείσαν, τῶν σῶν νῦν περικείμενος Χριστῷ, σιμβασιλεύεις Ἰακώβε· διὰ γὰρ παθημάτων, τῆς ἀπαθείας εὗρες τὴν πηγὴν, ἧς τρυφᾶν αἰωνίως, παμμακάρε κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν Θεὸν συλλαβοῦσαν, καὶ Θεοῦ γενομένην, Μητέρα κατ' ἀλήθειαν Ἀγνή, σὲ Θεοτόκον δοξαζόμεν, τῶν πραγμάτων τῆ φύσει, τὴν κλῆσιν προσαρμόζοντες τρανώς, καὶ προσφόρως τὴν Δεῖαν, φωνὴν σοι προσκομίζοντες.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινώς, ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Περσῶν τὴν πλάνην ἐφλεξας, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, Χριστοῦ Ἰακώβε Μάρτυς ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου δέ, τὸ σῶμά σου τεμνόμενος, τυράννου γνώμη πάνσοφε, ἀνέμελπε καταλλήλον, ὠδὴν καὶ πρόσφορον ὕμνον, τῆ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσὴν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ νυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γεωργίου Σικελιώτου.

Πισῶς ἀθροισθέντες σήμερον, φιλοθεάμονες, ἀθρήσατε πάλιν, ξένην καὶ διαλλαττουσαν, Ἰακώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστράψαντος, δίκην ἀστέρος τοῦ τοῖς Μάγοις φανέντος, καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος. Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖδας, ἐν τῷ πίπτειν τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε· καὶ ἐν τῷ ἀρμομελοτομεῖσθαι, τοὺς τυράννους ἐξενεύρου, τῆ ἀνωθεν προμηθείᾳ νευρούμενος, καὶ βῶν· Εἰ καὶ

τὰ μέλη μου αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε, ἀλλ' ἔχω Χριστὸν, νοητῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον. Ὅθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωὴν, διὰ τοῦ τοῖς πᾶσι προκειμένου θανάτου, πρὸς ἐκείνην ἔσπευσε περᾶσαι· εἰς ἣν καὶ ἀυλιζόμενος, αἰτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδοῦ Θεοῦ, ἴλασμόν, φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος, σκότει ἀγνοίας κρατούμενον, καὶ ἀθυμίας δεινῆς, νυσταγμῷ βαρυνόμενον, καὶ στενοχωρίας με, τῷ ζόφῳ καλυπτόμενον, καὶ τοῖς κινδύνοις, συμποδιζόμενον, μή με παρίδης, εἰς τέλος φθείρεσθαι. Δέσποινα εὐσπλαγγνε, τούτων πάντων ῥύσαι με, τῶν πειρασμῶν· σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, ἐλπίδα μετὰ Θεόν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἄδικον, Λόγε σφαγὴν σου ὄραν; πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα, τὰ τυφλοὺς φωτίσαντα, μεμυκότα τεθέαμαι; πῶς δὲ καὶ χεῖλη, βλέπω σιγῶντά σου, τὰ μογιλάλων, χεῖλη ἀνοίξαντα; Σπλάγγνα σπαράχθητε· ῥάγηθι καρδία μου· οὐ φέρω ζῆν· κέκραγε δακρύουσα, πικρῶς ἢ Πάνσεμνος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νέου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁσὸς ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἔξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἰερώτατε, μοναστῆς ἄριστος, πεφυκῶς Στέφανε, καὶ δοχεῖον Θεοῦ Πνεύματος· καὶ γὰρ συγκλίσας σου, οἶκῳ στενοτάτῳ μακάριε, τὸ σῶμα ἀνεπτέρωσας, νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι, τὸ ἀρρήτον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἔ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἠθλησας στερότατα.

Τεσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύσας, ἐν εἰρκτῇ φρουρέμενος, σεαυτὸν πρὸς

(*). Τὸ χειρόγραφον τάττει τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ἄθλησιν παρεσκευάσας, ἱερέ Στέφανε, Μοναζῶν ἔρεισμα, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· ὅθεν ὡς Σῆρές σοι, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἀρνίον ὡς περ ἄκακον, σύραντες ἀδίκως ἐσπάραξαν· καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέθεντο ἀθλήσαντα ζερόως, καὶ παρρήσια πρεσβεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λαὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπέικων, παρανόμου Ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν Πρώταθλον, ἀφειδῶς ἔβαλε, καὶ τὴν κάραν Πάτερ, τὴν ἀγίαν σου συνέτριψε· ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε, τὰ σπλάγχνα σου πανόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον οἴκτειρας σε. Ω' τῆς σῆς ἀνδρείας! ὦ γνώμης! ὦ πολλῆς ὑπομονῆς! δι' ἧς ἀπέιληφας Στέφανε, στέφος ἀμαράντινον.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

Αγῶνας τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὀπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ, βοήσωμεν Κυρίῳ. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοι πολλὴ ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι γεγένηται, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρήναρχε παμμάκαρ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήθλει σοι γυναίων χορὸς, καὶ παιδῶν θεῖος ὄμιλος, σὺν τῷ θεῷ, Ἀκακίῳ καρτερῶς, τελοῦντι τὸν ἀγῶνα, καὶ πλάνην ἐκνευροῦντι, Μάρτυς Εἰρήναρχε μακάριε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Εκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἱερώτατε Στέφανε, ὡς περ ὁ μέγας προφήτης Σαμουὴλ· καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθὼν, μοναδικῶς εὐηρέστησας αὐτῷ. Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀπεδύσω ἀνδρικῶς· καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνοσ αὐτοῦ, ἐξορίας καὶ θλίψεως ὑπέστης καρτερώτατα, καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας· συρόμενος δὲ καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος, καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος, τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκέτευε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν ἀεισέβασον μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

δυσμενῶν ἐστένωσας ὄρμην, καὶ εὐρύχωρον ζωὴν Μάικαρ κεκληρώσαι.

Ρίζα σε ἄκαρπος πρώην καρπογενεῖ, Ἄννης ἢ ὁμώνυμος, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, καὶ δοτὸν σε δίδωσι Θεῷ, τὴν τοῦ βίου σου Σοφὴ χάριν σημαίνουσα.

Γέρωτάτως τῷ θείῳ τῶν Μοναστῶν, προσχωρήσας τάγματι, ὡς φαιδρότατος ἀστήρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστοῦς, καταυγαῖζων μυστικῶς, Ὅσιε Στέφανε.

Στενοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς στενῆς οἰκίσεως, ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια Σοφὴ, ἀναβάσει καλῶς προσπλατυνόμενος. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἀγνείας τέμενος, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν ἀγίαν Δέσποιναν φωναῖς, ἱεραῖς ὁ ἱερός λαὸς δοξάσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Εἰρηνικὴν μοι προσνέμοις Μάρτυς χάριν.

Θεοφάνους.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Εκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, εἰρνεύσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ Εἰρήναρχε τὴν σὴν, εὐφημῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον.

Γερονίκους στεφάνους ὡς Ἀθλητῆς, εἰληφῶς Εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸν εἰρήνην ἄμαχον καὶ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

Ρεῖθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασθέσας ἠρδευσας, διανοίας τῶν πιστῶν, ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς Μάρτυς Εἰρήναρχε.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀχώρητον Λόγον τῆ σῆ γαστρί, χωρηθέντα τέξασα, θεοχώρητε σκηνή, τῆς στενοχωρούσης με δεινῶς, τρικυμίας τῶν κακῶν Ἀγνή ἀπάλλαξον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ονοῦς σου νεύσει πρὸς Θεὸν, καλλυνόμενος Πάτερ, ὠραιότατος ὥφθη, καὶ χαρίσματός παντός, ἀνάπλεως ἀληθῶς, καὶ τῆς θείας, μέτοχος λαμπρότητος.

Σεπτὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦτον Τεκούσης, ἀσπαζόμενος Μάικαρ, βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβές, ἐβδελύξω, σθένει Θεοῦ Πνεύματος.

Σιδήρω σὲ τὸν σιδηρᾶν, κεκτημένον καρδίαν, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυ-

λακαῖς, ὡς φυλακὰ τῶν πιστῶν, διδαγμάτων, Στέφανε πανόλβιε.

Τοὺς σοὺς ὠραίους προφανῶς, ἔσχες Ὅσιε πόδας, μαρτυρίου πρὸς τρίβους, βηματίζοντας λαμπρῶς, καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, γενναϊόφρον, Στέφανε συνθλάττοντας.

Θεοτοκίον.

Εκ σὲ τῆς μόνης καθαρᾶς, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐσαρκώθη ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτοῦ, τὴν δι' οἴκτον, θείαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νευροῦσαι σθένει θεικῷ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως παμμάικαρ, ὑπομένων αἰκισμούς. καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν, ἀθλοφόρε, Μάρτυς γενναϊότατε.

Γσχύν σοι δίδωσι Χριστὸς, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καὶ αἰσχύναί τὸν ἐχθρόν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ εἰκαίως, Μάρτυς φρυαττόμενον.

Καθεῖλε πόνους ἀνδρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων, ἐναθλήσας κραταιῶς, καὶ μάλιστα καὶ δεσμὰ, ὑπομείνας, σθένει Θεοῦ Πνεύματος. **Θεοτοκίον.**

Η ἢ εἶδε πάλαι Ἰακώβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, θείαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότου, μέλψωμεν παλάτιον. **Ὁ Εἰρμὸς.**

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθὴ, καὶ σερεῶσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
» ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀθλητῶν καλλωπισμὸς ἀνεφάνης, δι' ἀμφοτέρων Στέφανε κοσμούμενος· ὅθεν ἀξίαγαγε, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ. Ἄλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, ἰκέτευε Στέφανε.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, ὁμοιον.

Γῆ καὶ ὑγρά τοὺς καρτεροὺς σε ἀγῶνας, κατεμερίσθη Ἀθλητὰ γενναϊόφρον, δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων Μαρτύρων, δόξαν αἰωνίζεσσαν, ἐκκληρώσω παμμάικαρ. Ἄλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ, τῶν σὲ τιμώντων, τρισμάικαρ Εἰρήναρχε. **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, Ὑπεραγία Δέσποινα περισώζε ἡμᾶς, πάσης

περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικ-
τῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδι-
στάκτω πίστει σε αἰεὶ, προσκαλουμένους, Παρ-
θένε πανύμνητε. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Εν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη Παρθένε, τῷ
τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἀνεβόας, ὀδυνη-
ρῶς στεναζούσα, δακρύνουσα θερμῶς· Οἶμοι,
ὦ γλυκύτατε! πῶς ἀνδρῶν παρανόμων, φέρεις
τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς τρώσεις τῶν ἡλῶν,
καὶ τῶν κακούργων θάνατον σαφῶς, σῶσαι τὸ
γένος, βροτῶν προμηθούμενος;

Τοῦ Ὁσίου. Ὁδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις..

Φωτὶ τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, δι'
έντευξεως θείας, τυφλοῖς τὸ φῶς, Πάτερ
ἐχορήγησας, τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, μιμη-
σάμενος θεόπνευστε.

Εφαίνου πόρρωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι, κυ-
βερνῶν τούτους μάκαρ πρὸς γαληνὸν,
ὄρμον θεία χάριτι, προσκαλουμένους σου πι-
στῶς, Πάτερ Στέφανε τὸ ὄνομα.

Ιερουργήμενος, καθάπερ σφάγιον, ἱερὸν προση-
νέχθης τῷ διὰ σέ, τεθυμένῳ Στέφανε, καὶ πρω-
τοτόκων ἐν σκηναῖς, ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος.

Σεπτῷ σου ῥήματι, ὁ πρὶν ἡμίξηρος, ὑγιῆς
ὅλος ὠφθη καταπλαγεῖς, Μάρτυς τὴν θα-
λασσίαν σοι, χάριν ἐξ ὕψους θαψιλῶς, εἰς ἀνθρώ-
πων περιποίησιν. **Θεοτοκίον.**

Εν σοὶ Πανάμωμε, τῆς σωτηρίας μου, τὰς
ἐλπίδας ἐθέμην, ἐπὶ τὴν σὴν, σκέπην κα-
ταπέφευγα· γενοῦ μοι Κόρη βοηθός, τῶν δεινῶν
ἐξαιρουμένη με.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νομίμως ἔδραμες, νομίμως ἠθλησας, καὶ
νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, νόμῳ
κρατυνόμενος, καὶ ἀπαράτρωτον αὐτὸν, συν-
τηρῶν Μακαριώτατε.

Μὴ στέγων ἐνδοξε, τῇ πλάνῃ νήχεσθαι, τῇ
θεογενεσίᾳ ὡς νουνεχῆς, χαίρων προσκε-
χώρηκας, φῶς νοερὸν ἀναλαβῶν, καὶ φωστήρ
ἀποδεικνύμενος.

Οὐδόλως ἔκρυψε, βυθός δεξαίμενος, σὲ πα-
νόλβιε Μάρτυς ἐπεγνωκῶς, θείων παθη-
μάτων σε, παναληθέστατον Χριστῆ, ὄντα Μάρ-
τυρα Εἰρήναρχε.

Ιερουργήμεναι, καὶ προθυόμεναι, καὶ ξερόμεναι
ἅμα καὶ τῷ πυρὶ, πάντοθεν φλεγόμεναι, ἐκ
ἐξηρνήσασθε Χριστὸν, Ἀθλοφόροι ἀξιύμνητοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς περ
ἦς πρὸ τοῦ τόκου· ὅτι Θεὸν, Λόγον ἀπε-

Νομίμως ἐνήθησαν, συγκλεισθέντες καὶ πνιγμῷ, τὸν βίον καταλύσαντες, ἐν τῇ Ἐφέσῳ Ὅσιοι Μονασταί, ὄκτω καὶ τριάκοντα, οὓς ἐν πίστει καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στερρῶς τῷ δικάζοντι, ἀντετάξω καὶ πληγαῖς, καταξανθείς τὸ σῶμά σου, θανατωθῆναι εἴλου διὰ Χριστὸν, τὸν μόνον ἀθάνατον, ἀξιάγαστε Πέτρε μεγαλώνυμε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην πανύμνητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀρράγαδες, τὴν ἀχραντον Δέσποιναν, ἀδιστακτῶ καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Επέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χερσὶ, ζωαρχικῇ Εἰρήναρχε, καὶ διεσώθης τοῦτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

Μικρῶν ἀντωνούμεναι, τὰ μεγάλα ἑαυτὰς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν, αἱ ἱεραὶ Γυναῖκες τὸν πτερινιστὴν, τῆς Εὐσας ἐν πνεύματι, θανατώσασαι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ ἅγιοι, ἱερεῖα καθαρά, καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ τυθέντι ὡς θυμία ἀληθινῶ, ἀμνῶ προσηνέχθησαν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, Παρθενομῆτορ Κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνῆται δίχα τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην κα-
» θρωῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνα-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, εορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοι Στέφανε θεῖε, Ὅσιων τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμεν ὁ φθόγγος τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφὲ Ὅσιομάρτυς, ὧν περ εἰργάσω θυμαστῶς ὁ θεν δυσωπῶ σε, παρρησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κηκτημένος Ὅσιε, ἰκέτευε τοῦ δοθῆναι μοι λόγον ἐπάξιον, τοῦ ἀνευφημῆσαι τοὺς ἀγῶνας, οὓς ὑπέστης ἐξ ὀρατῶν ἐχθρῶν καὶ νοουμένων ὅς πρὶν ἀσκητικῶς καθεῖλες, ἀπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεκρώσας, ἀθλήσει δὲ νῦν τὸν τύραννον ἐτροπώσω, Ὅσιων τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Στεφάνου τῷ Νέου.

Στίχοι.

Πληγεῖς Νέε Στέφανε τὴν κόραρον ξύλω,

Εἴρες πρεπόντως οὐχὶ γηράσκον στέφος.

Εικάδι ὀγδοάτη Στεφάνοιο Νέου κράτα θραῦσαν.

Ος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου, τοῦ καὶ Ἀρτεμίου καλουμένου, πατριαρχούντος τοῦ ἐν ἀγίοις Γερμανοῦ, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱός, Ἰωάννου καὶ Ἄννης. Οὗτος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τοῖς γράμμασιν ἐσχόλαζε, καὶ καθ' ἑκάστην μετὰ τῆς μητρὸς τῆ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ παρηδρενε, τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκδούς· ὅθεν καὶ τὸ ἀγγελικὸν περιτίθεται σχῆμα τῷ ἐκκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Εὐθύς οὖν ἐπὶ πλείον πρὸς τοὺς πνευματικούς ἀγῶνας ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι, πάσας τὰς τοῦ σώματος περικόπτων ὀρμάς. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίσῳ, καὶ ὁ θροσπέσιος Ἰωάννης, ὁ τούτου καθηγούμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, καὶ ὁ μακάριος Στέφανος τὴν ἐπιστάσιαν τούτου ἐγχειρίζεται, ἐν τῷ περιωνύμῳ βουνῷ τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου, διανύων τὸν ἀσκητικὸν διαυλον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεύς πόλεμον ἀσπονδὸν ἠγχερε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς ἀγίας καὶ σεπτάς εἰκόνας· Λέων δὲ ἦν ὄργανον τούτου, ὁ ἐξ Ἰσαυρίας ὀρμώμενος· ἀλλ' αὐτὸς μὲν τῆς παρουσίας ζωῆς ἀπερράγη, ὑπὸ τοῦ μακαρίου Γερμανοῦ ἀποκρουσθεῖς, καὶ διελεγχθεῖς ἱκανῶς. Τὸ δὲ ἐκείνου σκαιότατον γέννημα, Κωνσταντῖνος φημί ὁ Κοπρώνυμος, μείζονα δεινὰ κατεργάσατο, πορθῶν καὶ καταστρέφων τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἱεράς Εἰκόνας πυρὶ κατακαίων, καὶ τοὺς Μοναχοὺς ἐξορία καὶ διαφόροις βασάνοις ὑποβάλλων. Οὗτος, μαθὼν καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὡς προσκυνεῖ τὰς ἀγίας Εἰκόνας, καὶ αἰρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῷ, μηδὲ ὑπογράψαι ἀνέχεται τῇ αἰρέσει, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτὸν. Καὶ μετὰ μυρίας αἰκίας κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, τῇ λεγομένῃ Πραιτώριον, ἐν ᾧ ἐφρουροῦντο καὶ ἕτεροι Μοναχοὶ λογάδες, ἐκ διαφόρων τόπων δι' αὐτὸ τοῦτο συναθροισθέντες, τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα δύο· καὶ ἄλλοι, οἱ περὶ Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν, ἐκ διαφόρων χωρῶν τὸν ἀριθμὸν τριακόσιοι, οἱ μὲν ῥίνας, οἱ δὲ ὦτα, ἄλλοι ὄμματα ἀφηρημένοι, καὶ χεῖρας, καὶ γενειάδας· οὓς εὐρῶν ὁ μακάριος Στέφανος, ἠσπάζετο, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπέλειπε, πᾶσαν μοναχικὴν κατάστασιν καὶ ἀκρολουθίαν ἐν τῷ Πραιτωρίῳ διατελῶν.

Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅτι τὸ Πραιτώριον Μοναστήριον γέγονε διὰ τοῦ Στεφάνου, πληρωθέντος ἤδη ἐνδεκαμηνιαίου χρόνου ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Πραιτώριον τούτου καθείρξεως, ἐκβάλλεται τῆς φυλακῆς, καὶ εἰς γῆν ῥίπτεται, λίθοις βαλλόμενος, καὶ ξύλοις τυπτόμενος. Εἰς δέ τις τῶν φωνῶντων λαβόμενος ξύλου, καὶ κρούσας κατὰ τῆς μνήτης, ἀνείλε τὸν Ἅγιον, τῆς ἀγίας αὐτοῦ δευραγείσης κεφαλῆς ἐκ τοῦ κρούσματος, καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν δημίων ἔσμερον αὐτὸν ἐπὶ τῆς λεωφόρου, γυμνὸν καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα· αἶτε χεῖρες καὶ πόδες αὐτοῦ, λίθοις προσκρούοντες, συνετρίβοντο, καὶ οἱ δάκτυλοι σὺν τοῖς ὀνύχῃ ἀπεσπῶντο, ἕως καὶ τις τῶν τοῦ ἀλάστορος θεραπευτῶν, λίθον μέγιστον ἀκοντίσας, τὴν γαστέρα τοῦ Ὁσίου διέρρηξε, καὶ αὐτίκα πᾶσαι αἱ τῶν

σπλάγγνων συνθέσεις εἰς γῆν ἐξεχύθησαν. Καὶ κάπηλός τις δαλὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελόμενος, καὶ κρούσας κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ εἰς δύο μέρη ταύτην διατεμὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψε. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λειψανον παρὰ τῶν μισαρῶν ἐκείνων ἐν τῷ πελάγει ἔρριψεν· ὕστερον δὲ παρὰ εὐλαβῶν τινῶν ἐτάφη ἐν ᾧ νῦν κατακεῖται τάφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, συρόμενος κατὰ γῆς, διὰ τὴν τῶν ἀγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐπλάσθη, γῆ με δὴ καὶ κτεινάτω·
Πλάσθη γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμῷ τύπης:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πέτρος, τυπτόμενος ὑπὲρ τῶν ἀγίων Εἰκόνων, τελειοῦται.

Στίχ. Ἀν εἰκόνων τύπτωσι τὸν Πέτρον χάριν,
Εὐρωσιν αὐτὸν πέτρινον τῷ σαρκίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἄννα, τυπτομένη πρὸς τὸ κατειπεῖν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξιν Ἄνναν εὐτόνωσ τετυμμένην,
Ἐδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ Ἁγίῳ Στεφάνῳ, ὑπὲρ τῶν ἀγίων Εἰκόνων.

Στίχ. Τιμῶντες εἰκόνισμα σαρκὸς σου Λόγε,
Θνήσκουσιν οἱ Ἅγιοι βίαιον μόνον.

Πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, Ὀρθόδοξοι ὄντες, ἀπσταξάμενοι τῷ βίῳ, γεγονάσι Μοναχοί· τοὺς τοιοῦτους δὲ ἔπαράνομος τιμωρησάμενος βασιλεὺς, τοῦ βίου ὑπεξήγαγε. Καὶ γὰρ ἓνα ἐξ αὐτῶν, Βασίλειον καλούμενον, ἐκκαλούμενος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πλάνην, καὶ μὴ πειθόμενος εὐρῶν, ἀλλὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἀγίων Εἰκόνων σέβεσθαι εἰπόντα, λάξ κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτὸν κρούσας, τὰ ἔγκατα ἐξέχει, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. Ἄλλος, ἐγκλεισθεὶς ἐν τῷ Σωσθενείῳ, ρινοκοπηθεὶς, ἐν Χερσῶνι ἐξωρίσθη· καὶ μέλλων φονευθῆναι, ἔφυγεν εἰς Χαζαρίαν, ἐν ἣ καὶ Ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ ὕστερον ἐτελειώθη. Ἄλλος δὲ, Στέφανος τῦνομα, εἰς Σουγδαίαν ἐξωρίσθη· καὶ πολλοὺς ὠφελήσας, τέλος εὗρε τῷ βίῳ. Ὁμοίως δὲ καὶ Γρηγόριοι δύο σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐξορισθέντες, ἐτελεύτησαν. Ἄλλα καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπὸ Λεγαταρίων, ἐν Δαφνυσία ἐξορισθεὶς, καὶ τυπτόμενος συχνῶς, τὸν βίον ἀπέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Ἁγίων γυναικῶν.

Στίχ. Τὸν Εἰρηναρχον ἢ φονεύτρια σπάθη
Σῶ Σῶτερ εἰρηναρχε συντάττει μέρει.

**Ἐδειξε νεκρὰς ἐν Σεβαστείᾳ πόλει
Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος.**

Εἰρηναρχος ὁ Μάρτυς ἐγένετο ἀπὸ τῆς πόλεως Σεβαστείας. Νεὸς δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, δῆμιος τὴν τάξιν ὑπῆρχε, καὶ τιμωρουμένων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, αὐτὸς ἐξυπηρέτει ἐν ταῖς κολάσεσιν. Ἐταξομένων δὲ γυναικῶν Χριστιανῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, παρὰ Μαξίμου ἄρχοντος Σεβαστείας, φωτίζεται τὴν ψυχὴν ὁ Εἰρηναρχος ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἔβλεπε τὰς γυναῖκας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδριζομένας, καὶ καταισχυνοῦσας τὸν τύραννον διὰ τῶν παρ' αὐτῶν γενομένων θαυμάτων.

Απηνῶς σου τὴν κάραν ἐχθρὸς συνέτριψεν, ἦν Θεὸς ἐν ὑψίστοις στέφει κατέστεψε, τῷ νικητικῷ Στεφανῖτα πολυάθλε, κλέος τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων.

Καρτερώς τῷ διώκτη ἀντιταπτόμενος, ὁ Θεόφρων Ἀνδρέας πληγαῖς συγκόπτεται, καὶ ἀνηλεῶς θανατοῦται ὁ δίκαιος, μέλπων τῷ Δεσπότη, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγιάτατος οἶκος ἤδη γεγόμενος, τὸν ἐν πᾶσιν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ἔσχε ἐν τῇ σῇ, ἐνοικοῦντα πολυάθλε, Στέφανε καρδιά, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ραντισμῷ θείῃ λύθρη Θεοχαρίτῳ, ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σῆ Υἱοῦ καὶ Θεῆ, τὸν ἐκ πονηρᾶς ἀμαρτίας προσόντα μοι, ρύπον δυσωπῶ σε, ἀπόπλυνον Παρθένε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἐπισταζόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ Νικοποῦ, παρασταῖς ὡς Εἰρήναρχε, νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τούτου ἐκομίσω.

Υψωθείς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, διωκτῶν ἐπηρμένῃ ὄφρυν κατέαξας, καὶ εἰδωλικόν, ἐταπείνωσας φρύαγμα, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Εἰρήναρχε παμμακάρε.

Συμπαθείας με θείας Μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀπολυτρούμενος, πίστευσε θερμῇ, τὸν τιμῶντα Εἰρήναρχε, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπη, τὴν σὴν προσπεφευγότα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ Θεοβάδιστον· ἀπορρήτων πραγμάτων χαῖρε φανέρωσις· ἀκυσμα φρικτόν, δυσθεώρητον ὄραμα· χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδὼν ἀγάλλῃ Ἀγγέλων τάγματα, Πατριαρχῶν, Ὁσίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων ἀπάντων Θεόπνευστε· οἷς συμπεριπολεύων, μνήσθητι, πρόσθητι, τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, μακαριζόντων σε.

Ως φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς οὐρανὸς κατάστερος θαυματῶν λαμπρότησι, καὶ στιγμάτων ἁγίων γεγένησαι, πάντων τὰς διανοίας, τῶν εὐφημούντων σε, Στέφανε λαμπρύνων ἀληθῶς, Μάρτυς πολυάθλε.

Στερόσις ἀσκήσεως ἀγωνίσμασι, καταβαλῶν τοῦ σκότους τὰς ἀρχὰς Πάτερ πρότερον, ἐπ' ἐσχάτων ἀθλήσας στερότατα, παντελεῖ ἀπωλεία, ταύτας παρέδωκας, Στέφανε Μαρτύρων καλλονῇ, Ὁσίων καύχημα.

Ησὴ περίδοξος μνήμη σήμερον, φωτιστικαῖς ἀκτίσι χαρισμάτων τῆ Πνεύματος, καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα· ἦν ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν ἐορτάζοντας, φώτισον, ἀγίασον ἡμᾶς, Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτῳ, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα, καὶ Ὁσίων ἀπάντων τὸ καύχημα, σῶσον ἡμᾶς κινδύνων, καὶ περιστάσεων, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε,

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Αὐτὸ τὸ ἐσχάτον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατεῖληφας Θεόφρον Εἰρήναρχε, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας, ψάλλον σὺν Ἀσωμάτοις· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Τριάς ἡ παντουργός, καὶ παντοδύναμος.

Ρυσθείς παγίδων τῶν θηρευόντων σε, πρὸς καλιὰν οὐράνιον κατέπαυσας Ἐνδοξε, καὶ Μαρτύρων συνήφθης στρατεύμασι, μετὰ τῶν σῶν συνάθλων· ὅθεν γεραίρομεν, μνήμην τὴν ὑμῶν, περιχαρῶς πανηγυρίζοντες.

Ισχὺν καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος, τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος, καὶ τῆς ἄνω λιμένας κατέλαβες, ὅλος ὠραῖσμένος, ὅλος τῆ Πνεύματος, ταῖς φωτοχυσίαις, δαψιλῶς περιχεόμενος.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τοῦ τοκετοῦ τοῦ σοῦ Παρθενομητορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ τοῦτο μᾶλλον δοξάζομεν, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν, τὴν παμμακάριστον, μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ὡς Παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠραῖθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Εξαποσειλάριον τῆ Ὁσίῃ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Στέφανε, ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ, εἰκόνα σεβαζόμενος, πάντων τε τῶν Ἁγίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἄλλοτερον τοῦ αὐτοῦ, ὁμοιον.

Τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας Στέφανε, κατήσχυνας ὡς ἀθέοις,

καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς, καὶ στίγμασι κεκοσμησαι· διὰ τοῦτο πιστῶς σε, αἰεὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Α΄χραντε Δέσποινα ἀγνή, καὶ μόνη ἀπειρόγαμε, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων, κακῶν τε καὶ θλίψεων.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ΄.

Α΄φιερωθείς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Ὅσιε Στέφανε, φερωνύμως γέφανος ἀνεδείχθης τῶν πιστῶν, εὐσεβείας βακτηρία καὶ ἐδραῖωμα, καὶ τῷ Θεῷ Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. Αἶτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρρόυμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Η΄ Σταυροθεοτοκίον. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ρομφαία τὴν καρδίαν σε διήλθε Πάναγνε, ἡνίκα τὸν υἱόν σου, ἐπὶ Σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας· Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας με μετὰ τόκον Παρθένον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπολύσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νοεμβρίου ΚΗ΄. εἰορτάζονται καὶ οἱ ἐν Τιβεριουπόλει (τανῦν Στρουμνίτση, ἢ Στρουμίτση), ἐπὶ Γουλιανῷ τοῦ Παραβάτου, ἐν ἔτει 361, ἀθλήσαντες δεκάπεντε Μάρτυρες, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶ, Τιμόθεος καὶ Θεόδωρος Ἐπίσκοποι, Πέτρος, Ἰωάννης, Σέργιος, Θεόδωρος καὶ Νικηφόρος Ἱερεῖς, Βασίλειος καὶ Θωμᾶς Διάκονοι, Ἱερόθεος, Δανιὴλ, Χαρίτων, Σωκράτης, Κομάσιος, καὶ Εὐσέβιος Μοναχοί. Κατὰ δὲ τὸν τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστὴν, προστίθεται καὶ δέκατος ἔκτος τὴν κλῆσιν Ἐτιμάσιος.

Τῶν Μαρτύρων τούτων ὁ μὲν βίος συνεγράφη ὑπὸ Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας. Ἡ δὲ εἰορτάσιμος αὐτῶν Ἀκολουθία, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Τιβεριουπόλεως Μητροπολίτου Κωνσταντίνου τοῦ Καβάσιλα, καὶ τυπωθεῖσα ἐν Μοσχόπολει κατὰ τὸ 1741 ἔτος, μετετυπώθη ἔπειτα εἰς φυλλάδα πάλιν χωριστὴν κατὰ τὸ 1830 ἔτος, ἐν Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δαπάνη τοῦ πρότερον μὲν Τιβεριουπόλεως, ὕστερον δὲ Ἀδριανουπόλεως Μητροπολίτου, Γρηγορίου τοῦ Βυζαντίου. Χάριν δὲ τῶν πρὸς τοὺς Μάρτυρας τούτους εὐλαδείᾳ φερομένων Χριστιανῶν, τίθενται ἐν ταῦθα τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτῶν καὶ τὸ Κεντάκιον, ἃν καὶ κακόζηλον ὀλίγον τὸ πρῶτον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Μέγα καύχημα ἡ Τιβερίου, καὶ ἐχύρωμα τοὺς Ἱεράρχας, Ἱερεῖς τε καὶ Λευῖτας κατέχουσα· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην ἐλέγ-

μεθ' ὧν δυσώπει πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἀνευφημῆντας, καὶ γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου, ὅτι πάντα κέκτημαι ἄπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μου, καὶ νοῦν ἐννοίαις, καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσση κατακρίνων τε τῆς ἀμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χεῖρω ἐργάζομαι. Θεογεννητορ, τῆτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν, ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινά εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ χαρίσομαι τούτοις, βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου τούτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υμνεῖν σε τὴν σὴν νῦν δίδει Μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνοῦντος, τὴν φωτοφόρον μνήμη σου, Μάρτυς Παραμόνε, φωτιστικαῖς τῆ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν καρδίαν μου φώτισον, καὶ παραμένει θείαις με, νομοθεσίαις ἐνδυναμῶσον.

Μαρτύρων, περιφανῶς τὴν εὐκλειαν, μάκαρ ἐπλούτησας, μαρτυρικαῖς ἐμπρέψας καλλοναῖς, καὶ ὠραίοις ἐν στίγμασιν, ὠραιωθείς Παραμόνε· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τῆ Πνεύματος, ὑπάρχων ἐμπλεως, τοὺς ἀθείας καύσωνι δεινῶ, ἐκτακέντας ἐδρόσισας, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἐνδοξε, τῆς ἀναπαύσεως ὠδήγησας.

Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ, τὸν ἔξω χρόνου τέτοκας, βροτὸν γενόμενον· ὃν ἐκτενωῶς ἐκέτευε Ἄγνη, ὡς υἱόν σου καὶ Κύριον, τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια, πάθη ἰάσασθαι πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεῖς διὰ Χριστὸν ἔθραυσας· καὶ τὰς αὐτοῦ φαλαγγας, ξίφει καρτερίας συνέκοψας.

Ηκύρωσας πονηρὸν, κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βούλημα, καὶ καρτερῶς ἠθλησας, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παραμόνε.

Νενεύρωσαι θείκῃ, ὡς στρατιώτης δυνατὸς χάριτι, καὶ χαλεπὰ βάσανα, Μάρτυς ὡσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Θεοτοκίον.

Στερέωσόν μου τὸν νῆν, περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ κρίζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Παραμόνος, καρτερικῶς ἐναθλῶν, τοῖς ρείθροις τοῦ αἵματος, πολυθείας πυρᾶν, ἐνθέως κατέσβεσεν· ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εἰληφῶς θείαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοσήματα παύει. Αὐτοῦ Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν, Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς δι' αὐτῆς τὴν χαρὰν, τῷ κόσμῳ ἀυγάσασαν· λύσιν τῆς ἀμαρτίας, εὐραμένη ἡ φύσις, ἅπασα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει· Εὐχαῖς αὐτῆς Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶ ὡς ἐώρακας, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, Παρθένε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀνύμνεις δακρύεσσα, Δόξα βοῶσα Λόγε, τῇ φρικτῇ σου βουλήσει· θέλων γὰρ ἐνεκρώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ρύόμενος τὸν κόσμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Η καρδία σου ἀνδρεία ὠχυρωμένη, καὶ παρρησία ἐνδοξε, πεπυρακτωμένη, βάσανα πολύπλοκα, νηπίων τοξεύματα, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐλογίσατο.

Νεκρωθέντας ταῖς προστάξεσι τοῦ τυράννου, τοὺς Ἀθλητὰς θεώμενος, ζῆλον κατ' ἐκείνους, ἐνθεον ἀνελαβεν, ὁ Μάρτυς Παραμόνος, καὶ πρὸς τὸ παθεῖν νῆτομόλησεν.

Νεανικῶς σε τεινόμενον καὶ ταῖς λόγχαις, ἀνηλεῶς νυττόμενον, καὶ τὰς μεθοδεῖας, τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἀγνοηθέντος Μακάριε.

Προμονήν εκπληττόμενος τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν αὐτῶν τελειώσιν, Ἐνδοξε θαυμάζων, τήτοις ἐκοινωνήσας, τῆ ζήλῃ τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως. **Θεοτοκίον.**

Νεκρωθέντας τοὺς ἀνθρώπους τῇ παραβάσει, τῷ ζωηφόρῳ τόκῳ σου, Παρθένε Μαρία, πάντα ἀνανέωσας· διό σε δοξάζομεν, καὶ δεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε΄. **Κ**υρίε μου φῶς.

Δῶρον πολυτελές, σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Κτίσει σου ἐναθλήσας, καὶ τὴν πλάγην νικήσας, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ιδρύματα σοφῆ, τῶν Δαιμόνων καὶ ξόανα, συνέτριψας ἐδρασμένον, λογισμὸν κεκτημένον, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

Δαιμόνων τὴν πληθύν, ἀνδρικῶς ἐτραυματίσας, τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου, Ἀθλητὰ γενναϊόφρον· διό σε μακαρίζομεν. **Θεοτοκίον.**

Ομότιμος Πατρι, ἐνυπάρχων καὶ Πνεύματι, ὁ Κύριος ἐξ ἀγνῶν σου, ἐσαρκώθη αιμάτων, Ἀγνή βροτὸς γενόμενος.

ᾠδὴ ς΄. Ἐσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υπτιος, ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων οὐ γέγονας, ἐγηγερμένος δὲ μᾶλλον, καὶ πρὸς θείαν αὐλησιν ῥωμαλέος· διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες.

Μαρτύρων, ὀμηγύρει σεαυτὸν συγκατέλεξας, τελεωθείση προθύμως, πρὸ τῆς σῆς Ἀοίδιμε μαρτυρίας, καὶ σὺν τούτοις, σωτηρίου πασταῶδος ἠξίωσαι.

Αὶ λόγχοι, μιμητὴν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο· αἷς τιτρωσκόμενος Μάρτυς, πρὸς αὐτὸν ἀνέπτῃς στεφανηφόρος, θανατώσας, ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ξίφει. **Θεοτοκίον.**

Ρῦσαί με, τῶν σκανδάλων τοῦ βίου Πανάχραντε, τὸν ἐν νυκτὶ σκοτομήνης, λογισμῶν ἀτόπων κεκρατημένον, καὶ κακίᾳ, τοῦ δυσμενοῦς ἀεὶ σκοτιζόμενον. **Ὁ Εἰρμός.**

- Ἐσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κυρίε, ἢ
- Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρη
- κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
- σου ρέυσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῆ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τῶν Ἁγίων τριακοσίων ἑβδομηκοντα συμμαρτύρων αὐτοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Παραμόνος νύττεταί σοι Χριστέ μου·

Ἦνους γὰρ Θεὸν μόνον σε, σοὶ θνήσκει μόνῳ.

Novembre.

25

Ἐφει κεφαλὰς ἄνδρες ἑπτάκις δέκα
Σὺν ἑξαπλῇ διδοῦσι πεντηκοντάδι.

Παραμόνον δ' ἐνάτη κτάνον εἰκάδι ἔγχεα μακρὰ.

Οἱ οὐκ ἦσαν ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀκυλίνου ἄρχοντος. Πρόφασις δὲ αὐτοῖς τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ τῆς τελειώσεως, αὕτη. Ἐν τόπῳ τῆς Βαλοατίας, καλουμένῳ Ἰερῷ, πολλή τις καὶ πλουσία τυγχάνει θερμῶν ὑδάτων ἀνάδοσις, παραδόξως τὰς νόσους ἰωμένη. Ἐνταῦθα διὰ σώματος Θεραπείαν παραγεγόμενος ὁ τὴν τῆς Ἐΐως ἀρχὴν διέπων Ἀκυλίνος, ἐπεσθαι αὐτῷ ἀπὸ Νικομηδείας τοὺς συνελεγμένους ἀθλητὰς δεσμίους παρεκελεύσατο. Γενόμενος δὲ εἰς τὸ τῆς Ἰσίδος τέμενος, καὶ τὰς μυσσὰς θυσίας ἐκτέλεσας, τοὺς Ἁγίους θυεῖν τοῖς εἰδώλοις καὶ προσκυνεῖν προσέταπεν. Οὐδ' ἀπαναινομένους τοῦτο ποιῆσαι, ξίφεισιν ἀναιρεθῆναι πάντας προσέταξε. Καὶ οὕτως οἱ γενναῖοι, θαυμαστοὶ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεγονάσι Μάρτυρες, τῇ αὐτοῦ θείᾳ δυνάμει κραταιωθέντες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες τριακόσιοι ἑβδομηκοντα.

Τούτους Θεασάμενος ὁ ἅγιος Παραμόνος, φωνῇ μεγάλῃ ἐβόησεν, εἰπὼν· Μεγίστην ἀσέβειαν ὀρῶ· ὅτι ὁ μιὰρὸς οὗτος τοσοῦτους, καὶ ταῦτα ξένους, ἀλόγῳ κατασφάττει τρόπῳ. Ὁ δὲ, ἀκούσας, καὶ ὑπὸ μανίας ἀναφλεχθεὶς, εὐθέως τοῦτον ἀναιρεῖσθαι προστάττει· ὅπερ οὐκ εἰδὸτα τὸν μακάριον, ἐν ᾧ τόπῳ βαδίζων διετέλει, κατασχόντες αὐτὸν οἱ ἀπεσταλμένοι, οὐκ ἠνέσχοντο ἐνὶ παραχωρήσει δρᾶν τὸν φόνον, ἀλλὰ πάντες, ἐπ' ὄψει τοῦ δικαζόντος, ταῖς ἰδίαις χερσὶ, καὶ τοῖς οἰκείοις ὄπλοις ἐκχέειν αἷμα ἀθῶον ἠπέιγοντο· οἱ μὲν λόγχοις βάλλοντες, οἱ δὲ καλάμους ὀξεῖς, διὰ τε τῆς γλώττης καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἁγίου διελαύνοντες, ἐπ' ὄψει τοῦ τυράννου ἐτελείωσαν αὐτὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ, καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους σκηναὶς διεβίβασαν· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χώρῳ τῶν τριακοσίων ἑβδομηκοντα Μαρτύρων, καὶ ταῖς τούτων θήκαις συνταχθεὶς, κατετέθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλουμένου.

Στίχ. Φιλουμένου πείρουσιν ἦλοις τοὺς πόδας, Χριστὸν φιλοῦντος, καὶ Θεῷ φιλουμένου.

Φιλούμενος ὁ Μάρτυς ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐκ Λυκαονίας ὀρμώμενος, καὶ τὸν σίτον κομίζων ἐν τῇ τῶν Γαλατῶν χώρᾳ. Φίληκι οὖν τῷ ἡγεμόνι Ἀγκύρας διαβληθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀμολογήσας, ἠλεύεται πρῶτον τοὺς πόδας σιδήροις, καὶ αἰκίζεται. Ἔπειτα ἀναρτηθεὶς, σπαθίζεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκκαέντα ἐμβαλλεται. Ἐκ τούτων δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβῆς διαφυλαχθεὶς, ἠλεύεται αὐθις τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπὶ τριακόνητα σταδίους ἐλαυνεται, ἕως λειποφυγήσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης· καὶ τῆ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰωάννη τῆ ἐν Περσίδι· καὶ τῶν Ἁγίων ἐξ Μαρτύρων, οὓς διωκομένους, πέτρα ῥαγεῖσα ὑπεδέξατο αὐτοῦς.

Στίχ. Ἦνοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἐξ ἀνδράσιν, Ὁνεκρὸς εὐρῶν εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτρῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Οὐρβανὸς, Ἐπίσκοπος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ χερσὶν οὗτος ἐκπνέων τῶν Ἀγγέλων, Ὁ ὕρβανός ἐστιν, οὗ βίος κατ' Ἀγγέλους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Διονύσιος, Ἐπίσκοπος Κορίνθου, ξίφει πληγεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Διονύσιος εἰς τελῶν θυηπόλων,
Ξίφος μετελθὼν, εἰς ἔστι καὶ Μαρτύρων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Παγκόσμιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σύμπας ὁ κόσμος εἰδὲν ἦν Παγκοσμίῳ·
Ἐδὲμ γὰρ ἦρα καὶ μόνης, ἦν λαμβάνει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Πιτυροῦν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆ σὴ θελήσει πρὸς σέ χωρεῖ Χριστέ μου,
Ὁ σῶν Πιτυροῦν ἐργάτης θελημάτων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Οὐαλλερῖνος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Διὰ στέφος πάντιμον οἶσω καὶ ξίφος,
Ὁ Μάρτυς ἐκραύγαζεν Οὐαλλερῖνος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Φαῖδρος, ῥητίνης ζέσης καταχεθείσης αὐτῷ, τελειοῦται.

Στίχ. Πολλὰς πρὸς ἄλλα, πρὸς δὲ ῥητίνης ζέσιν,
Στερρῶς ἀθλῶντα, Φαῖδρον ἐγνωμεν μόνον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τῶν ἰαμάτων, καὶ τῶν θαυματίων χάριν σὸφῆ, Μάρτυς ἐκ Θεοῦ πληθήσας περιφανῶς, ἰατρεύεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Γοφὰ πλουμένων, κολασηρίων οὐκ ἐφρόντισας, ὅλην τὴν φροντίδα ἔχων ἐν οὐρανοῖς, καὶ κραυγάζων Ἀξιόγαστε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῶν αἱμάτων, Ἀθλητὰ τῷ πυρὶ πᾶσαν ἔφλεξας, ὕλην ἀθείας ἐνδοξε πονηράν, τῇ δὲ δρόσῳ τῶν θαυματίων σου, τοὺς ἐν τῷ καύσωνι, τῶν δυσχερῶν δροσίζεις Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη, τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις κηύσασα· χαῖρε οὐρανὲ καὶ θρόνε Χερουβικέ, καὶ περιδοξὸν παλάτιον, τοῦ Βασιλεύοντος, τῶν αἰώνων πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Αγρυπνόν σε φύλακα Πιστῶν, κατεπλουτήσαμεν, κατακοιμίζοντα, δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα, καὶ καταγιγῆδας λογισμῶν, Μάρτυς πολὺάθλε, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρεῖθροις σῶν αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν ἔβαψας, σαυτῷ παλαιώσιν, μηδὲ ὅπως μέλουσαν δέχεσθαι, καὶ λαμπρῶς ὠραϊζόμενος,

τὰ ἐπεράνια οἰκεῖς, βοῶν μακάριε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γερεῖον ὡσπερ καθαρὸν, καὶ θυμὰ ἄμωμον, καὶ καλλιέρημα, ὀλοκαυτούμενον ἀνθραξιν, ἱερᾶς Μάρτυς ἀθλήσεως, τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, προσήχθης μέλπων σοφέ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε σκιαὶ καὶ Προφητῶν, προδιεχάραν, σεπτά κηρύγματα, ἀρρήτως μέλλουσαν ἔσεσθαι, τῷ Θεῷ ἡμῶν λοχεύτριαν, θεοχαρίτωτε Ἀγνή· ὧ πάντες μέλπομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, αἱ εὐσεβείας ἔρασαι, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Γδε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, φωτοφανῆς ἔλαμψε μνήμη, πάντων τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας, φωταυγοῦσα τῷ θείῳ Πνεύματι· περιχαρῶς χορεύσωμεν, τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες.

Ὁς τῇ ἑπτακύκλῳ δεκαδί, καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατοντάδι, ἀκαταγωνίστων Μαρτύρων, συναγελάζων, μεθ' ὧν τὸ σῶμά σου, Μάρτυς Χριστοῦ κατάκειται, σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων, πολυειδῶν μεμεινωμένον, καὶ μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον, νενικηκότος λαμπρῶς νικήσαντες, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τῆς οὐρανοῦς περιπολεύετε.

Ηρῆθης ἀπὸ γῆς καὶ τὰ γέρα, τῶν σῶν ἀγῶνων ἐκομίσω· νῦν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, ἡμῖν θαυματίων τοῖς σὲ γεραίρουσι, καὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ψυχῆς μου τὰς κόρας, ἀμαυρωθείσας ἀβλεψία, τῆς φθοροποιοῦ ἀμαρτίας, Θεογεννητορ πάντα γνε Δέσποινα· σὺ γὰρ Πιστῶν βοήθεια, καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις Ἀχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρυς, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη·
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ ἁ. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ παρόντα τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οἱ τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένοι, ὅτε τὸ ἀπαύγασμα τὸ ἐνυπόστατον, τῆς πατρικῆς δόξης ἔφανε, ἀνθρώπων γένος, δι' εὐσπλαγγνίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος Ἐνδόξε, τούτῳ προσέδραμες, καταυγασθεῖς τὴν διάνοιαν, τελειοτάτη, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς Θεότητος· ὅθεν καὶ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος, χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένοι, ὅτε ὁ πανάγιος Λόγος σεσάρκωται, ζῶν ἡμῖν παρεχόμενος, καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς εὐαγγελιζόμενος, τότε τούτῳ Πάνσοφε, κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, καὶ παναγίαν, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας· ὃν καὶ ἐπέγνωσ καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῶ τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,

Οἱ τῷ ἐκ στεῖρας βλαστήσαντι φοιτήσας, ὅτε ὁ Παρθένιος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐσεβείας Διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα, τότε σὺ Ψερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἔραστῆς, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι, τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος· καὶ ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἀφραστον, ἡρῆς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν Ἀπόστολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τῆ κηρύγματος, χαλῶν ὡσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐ-

σεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ἀνδρέα Ἀπόστολε, τοῦ Κορυφαίου ὀμαίμων, καὶ τῆς οἰκουμένης ὑψηλῆς διαπρύσιε, πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούντων πανεύφημε, τὴν αἰεσέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ησαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἀνοίγε πύλην ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανθήμενον· ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωδοτὴν Κυρίου, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλε- Κεφ. α. 1.
κτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς ἐν ἀγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη. Ἀγαπητοί, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν Προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες· ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἀλλ' ἡμῶν ἀνηγγέλη ὑμῖν, διὰ τὸν εὐαγγελισάμενον ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· Ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπλήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· Εἰδότες ὅτι οὐ φαρταῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ· Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κό-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει προσέτι καὶ ἄλλα τρία προσόμοια, πρὸς τὸ ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν· ἐφεξῆς ὁμοῦς οὐτ' Ἀναγνώσματα, οὐτ' Ἀπόστιχα, οὐτε Καθίσματα ἔχει, ὅτε Κανόνα διττόν· ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τὰ Δοξαστικά ἔχει· Καὶ νῦν προσέρτιον τῶν Χριστοῦγέννων, ἀλλὰ Θεοτοκίον ἀπλῶς, ἢ Σταυρο-θεοτοκίον. Τὰ δὲ ἐνταῦθα Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τάττει εἰς τοὺς ἄενους, καὶ μετ' αὐτοὺς μόλις σημειῶ, Δοξολογία Μεγάλῃ.

σμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὡς τε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Ταῖς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σποράς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτου, διὰ λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε. Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα, τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον, καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας καταλαλιὰς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικᾶς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· Ἴδου τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν, οὐ μὴ καταισχυθῆ.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 21. Ἀγαπητοὶ, Χριστὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσατε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὅς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὅς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρῖνοντι δικαίως. Ὅς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθεῖσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου κερδηθῆσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνῆν ἀναστροφήν ὑμῶν. Ὡς ἔσω οὐχ ὁ ἔξωθεν, ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ

κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅστις ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής. Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμου ἐαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιῶσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικῆντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκευεῖ τῷ γυναικίῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τὸναντίον δὲ, εὐλογούντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσατε.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ. 2. Ἀγαπητοὶ, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ὑμῶν ἐπλήσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἀμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βιωῶσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θελημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες. Οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἔτοιμῳ ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροῦς. Εἰς τῆτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεόν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἡγήγικε. Σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς προσευχὰς. Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἀνευ γογγυσμῶν. Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεός διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ἀ. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ὁ Πρωτόκλητος Μαθητῆς, καὶ μιμητῆς τοῦ πάθους, συμμορφούμενός σοι Κύριε, Ἀν-

δρέας ὁ Ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σου ἀνεγκύσας, προσήγαγέ σοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ Ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Υμνήσωμεν οἱ Πιστοὶ, Πέτρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστοῦ μαθητὴν· οὗτος γὰρ τὴν θαλάσσαν, δικτύοις ἐρευνήσας ποτέ, ἰχθύας ἐζώγησε· νῦν δὲ τὴν οἰκουμένην, τῷ καλάμῳ σαγηνεύει τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει τῷ Βαπτίσματι· καὶ Χριστῷ παριστάμενος, αἰτεῖται τὴν εἰρήνην· τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ πῦρ τὸ νοερόν τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἀμαρτίας, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ μαθητῆς, λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτίσι τῶν διδαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἔθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις· φλέγει δὲ πάλιν, ταῖς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας· τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. ὦ θαῦμα ξένον καὶ φοβερόν! ἢ πηλώδης γλῶσσα, ἢ πηλίνη φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκόν, τὴν νοεράν καὶ αὔλον ὑπεδέξατο γνῶσιν. Ἄλλ' ὦ μύστα τῶν ἀρρήτων, καὶ θεωρῆ τῶν οὐρανίων, ἰκέτευε καταυγασθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ποθούμενον Θεόν, ἐν σαρκὶ κατιδὼν ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεόπτα Πρωτόκλητε, τῷ μὲν ὁμαίμονι ἐβόας ἀγαλλόμενος· Εὐρήκαμεν ὦ Σίμων τὸν ποθούμενον· τῷ δὲ Σωτῆρι δαυτικῶς ἐκραύγαζες· Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἢ ἔλαφος ἐπὶ ταῖς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἢ ψυχῆ μου πρὸς σέ Χριστέ ὁ Θεός. Ὁθεν καὶ πόθῳ πόθον προσθεῖς, διὰ σταυροῦ διαβαίνεις, πρὸς ὃν ἐπόθησας, ὡς ἀληθῆς Μαθητῆς, καὶ σοφὸς μιμητῆς γενόμενος, τοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτοῦ πάθους· διὸ καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς αὐτῷ γενόμενος, ἐκτενωῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου· οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

Τὸν κῆρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεῦει, ἀντὶ καλάμου, τὸν Σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει ταῖς ψυχαῖς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχ-

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ιωσήφ, εἶπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἀγίων, ἦν παρ-
ρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ;
Ἐγὼ, φησὶ, τοὺς Προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρη-
ματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν
γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσ-
κύνησιν, Μαίγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώ-
ροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς,
Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ
Καρυφαίου ἀδελφός, τὸν Δεσπότην τῶν
ὄλων Ἀνδρέα ἐκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκημένη δω-
ρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸ τάφον σου Σωτήρ.

Ὁς Θεῖον Μαθητὴν, καὶ Πρωτόκλητον πάν-
των, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν
σε πόθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκ-
βοῶμέν σοι· Ῥῦσαι ποιμήνη σου, ἦν ἐκ Θεοῦ
ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ
σκιανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς χεῖράς σε σεμνή, νῦν ἐκτείνασα οἴκτῳ,
βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἁγίου παράσχου, καὶ
δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς
ζοξάζοντας, τὸν σὸν πανάγιον Τόκον, καὶ σὲ
Δέσποινα, ἐπιγραφομένους Κόρην, ἐλπίδα καὶ
καύχημα.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Πρῶτον εὗρέ σε, Χριστὸς μολοῦντα (*), μύ-
στην ἄριστον, Ἀνδρέα μάλιστα, καὶ τὰ
προστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ
οἰκημένη καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα
ἐθνῶν τὰ συστήματα. Αὐτὸν ὡς Θεὸν παμμακά-
ρισε ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνη τοῦ Λόγου, μόνη πᾶ-
καγγε, Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέ-

(*) Ἐγράφετο πρότερον καλοῦντα, ὅπερ ἐστὶν ἀκατάλλη-
λον. Τινὲς διώρθωσαν αὐτὸ εἰς τὸ κληθέντα· ἀλλὰ τοῦτο
ἀντίκειται καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν, καὶ εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ
Τροπαρίῳ τῆς γ΄. Ὁδῆς λεγόμενα: Προσέδραμες δίψει
οὐ κληθεὶς, ... ἀλλ' αὐθαίρετος. Ὅθεν μετεποιήθη ἡ
λέξις εἰς τὸ μολοῦντα· αὐτὸ δὲ ἐκλεξόν τὸ κρείττεον.

λους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
σιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναίμα-
σι, παρέχουσα σεμνή τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α΄ Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς
αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ Θεῖον κήρυκα,
καὶ ἐθνῶν πνευματικόν, σαγηνευτὴν ἀληθῶς·
ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ,
Ἀνδρέας ὁ Θεηγόρος· καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδια-
λείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ ταῖς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε,
ἀνευδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα,
ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ
κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσ-
βεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστό-
λοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ
τὴν θάλασσαν. Ζήτησι Κυριακῆ β΄.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος α΄.

Ὁ Πρωτόκλητος μαθητῆς. Ζήτησι εἰς τὴν Λιτὴν.

Μετὰ τῆτο λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεο-
τόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁδῆ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** δὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
» ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίσι-
» νι ὑψηλῶ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δε-
» δόξασται.

Ὁς μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τε-
κοῦσα σαρκὶ ἀγνή, Παναγία ἄχραντε,
πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς,
πάθη θειάπευσον.

Τὰ τραύματα Πάναγγε, τὰ τῆς ψυχῆς μου,
καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκό-
τωσιν, καὶ τοῦ νοῦς ἐκτροπᾶς, ἀφάνισον ὡς
συμπαθῆς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τὸν Λυτρωτὴν μου, τοῦ
σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασάνων ἄ-
χραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑ-
μῶν, τὰ μεγαλεῖά σου.

Νοός μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σου ἀπέλασον, ἢ τὸ φῶς κινήσασα· καὶ δώρησαί μοι ἀγαθὴ, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὴν τεβολωμένην μου ψυχὴν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θεία χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Τίμιον ὁ Πρέδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στείρουσῃς σε βλαστὸς, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Εῤῷωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις αἰεὶ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναμιν ἐφθασας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ. Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσεῖ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κινήσασα.

Κανὼν δεῦτερος τοῦ Ἀποστόλου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ διὰ στυλοῦ πυρός.

Τῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελὼν, Ἀνδρέα πολυῦμητε, σὺ ἐζώγησας λαοὺς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Ο τῆς πίστεως στυλὸς, ἡ ἔδρα τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἑορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

Τὸ θαλάσσιον κύτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἀλιεὺς, σαγήνη τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη, φύλα καὶ λαοὺς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Μυστοπόλε, αὐτόπτα καὶ ῥῆτορ, τῆς ἀπόρρητου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἰκέτετε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

Προανάρχου Τριαδος, Μονάδα ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητα· ἔστι γὰρ ἐνοειδῆς, ἀπλῆ ἀμέριστος· συ-

Ἔτερος. Σφραγίσθητε ἡ καρδία μου.

Λόγῳ καλοῦντι· Δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθύς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς, τὸν γενέτην εἰσάσαντες, καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Τὴν εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ Πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, εἰ ὕδατος Πνεύματι.

Τὴν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προεῦρηκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον Ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὐράμενα.

Ως Σησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβῶν Πολυμήνυτε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· διό σου τὰ μνημόσυνα, τιμᾶ σὺν τοῖς ἄλλοις σου. Δόξα.

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, ἀναρχον ἀκτιστον Θεόν, ὁμοούσιον σύνθρονον, τρισυπόστατον τρισήλιον, αὐτὴν ἀναμελποντες. Καὶ νῦν.

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται· σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Μητροπάρθενος πέφνησας, γαλουχῆσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἄγνη διαμένουσα.

Καταβασία: Ψὸν πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ως πρωτοκλήτον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργόν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε· τῷ γὰρ Ἀμνῷ τῷ αἵροντι, τῷ κόσμῳ τὰ πταισμάτα, ἀδισάκτω πόθῳ, Σερμῶς ἠκολούθησας· ὅθεν καὶ τῷ πάθῳ, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, τοῦ σαρκὶ ὑπομεινάντος, ἐκουσίως τὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἔτερον ὅμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλῶν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν παῖσι, πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἔθνῶν ἐγένου, παμμακάρο Διδάσκαλος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τῷ Κυρίῳ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρο-

στρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, γλαμὺς ἀλυργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ πασαὶ ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, Θεοκόσμητον σκηνώμα. Χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνή, μολυνθέντα πταισίμασι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ράνισι καθαρωτάταις, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω Δόξα σοι Ἄγνη Θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν· αὐτὸν δυσώπει, ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου ἀποκαθάραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικήτηριον Πνεύματος.

Ελέησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγὴν, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λύσον τὴν δεινὴν, τῆς ψυχῆς μου νόσον καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ρεῖθρα καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρουμένη πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ Προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, Ὁσρος σε προέγραψε, κατάσκιον Ἄγνη, τοὺς γὰρ φλογμῷ τῶν ἐγκλημάτων ἐκτακέντας, ἀποκαθαίρεις μεσιτείαις σου Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ὅρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Η θεία ἐξαναλωτικὴ τε τοῦ χείρονος, τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, Πνεύματος δύναμις ἐν σοὶ, Ἀνδρέα οἰκήσασα, Θεοπρεπῶς πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι, τῶν ἀπορρήτων ἀνεδείξε Κήρυκα.

Οὐχ ὄπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνείλετο σάρκινα, καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν, ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, Ἀνδρέα ὁ πάντιμος, ἀλλὰ Χριστῷ φραξάμενος προσεπήνοχεν, αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

Τρὺς πόθῳ τελούντάς σου, τὴν μνήμην ἐν ἁσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθόνου δωρεᾶς, τοῦ Διδασκαλοῦ σου Χριστῷ, Ἀνδρέας πανόλβιε, πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως νάματα, ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλίπης πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθῶν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ, ὁ Ὄν καταβέβηκεν, ὡς ὑετός ὁ ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἄλλος. Ἐν πνεύματι Προβλέπων.

Τὰ δίκτυά σου ρίψας, καὶ ἄρας τὸν σταυρόν, δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦντι τῷ Χριστῷ· καὶ τὴν σαγήνην τοῦ Πνεύματος ὑφαπλώσας ἀντὶ ἰχθύων τοὺς ἀνθρώπους σαγηνεύεις. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τοῦ Πνεύματος τὴν φλόγα, τῆ γλώσση προσλαβῶν, γέγονας Ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνὴρ, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη περιπολεύων, καὶ τὰ ἐν τούτοις νοητὰ καταμανθάνων, κάλλη καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά.

Τὴν ἔρημον διψῶσαν, ἐπότισας σοφέ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, καὶ ἔδειξας αὐτήν, πολυγονοῦσαν τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, καρποφοροῦντα τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τὸ ἀφραστόν σε κάλλος, Ἀνδρέας προΐδων, Ἰησοῦ, τὸν σύγγονον, ἐφώνησε λαμπρῶς· Πέτρε ὀμαῖμον, εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸν ἐν τῷ νόμῳ καὶ Προφήταις κηρυχθέντα· δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ. Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Θεῖον, οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν, ἀδιαιρέτως ἀχωρίστως ἀμερίστως· εἰς γὰρ ἐν Τριάδι προσώπων Θεός.

Καὶ νῦν.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀφράστως ἐν γαστρὶ, συλλαβοῦσα τέτοκας, ἀφθόρως ὡς Υἱόν· καὶ ἡ Τριάς μὲν προσθήκη ὅλως οὐκ ἔσχε, ἡ δὲ ἀγνεΐα, ὡσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, σώα Θεομητορ διέμεινε.

Καταβασία: Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκουμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Ταῖς κόρας τῆς καρδίας μου, διάνοιξον Ἀγνή, βλέπειν με τρανῶς, τὴν θεϊαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος Πανάχραντε, φέροντα

δοξάσωμεν συμφώνως πιστοί, ἀκαταπαύστοις θεολογίαις, αὐτὴν πιστῶς ὑμνολογοῦντες.

Καὶ νῦν.

Εγέννησας τὸ φῶς, μὴ γνοῦσα τὸ πῶς, ἢ ὀλόφωτος λυχνία, τοῦ ἡλίου λαμπαδηφόρε, καὶ γέγονας αὐλοῦ φωτὸς καινὸν δοχεῖον, πηγαῖζον πάση τῇ γῆ, θεογνωσίας αὐγάς.

Καταβασία: Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωανῶν, ἐκμιμούμενος βοῶ.
» Τὴν ζωὴν μου ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα. Δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἀμαρτίαις δυσωπῶ, σέ τὴν ὄντως ἀγαθὴν, καὶ ἀμόλυντον Σικηνὴν Ἀπόπλυνον, παντοίου ρύπου, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κυβερνήτης μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι αἰεὶ, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας, ὄρμον ἰσχύνασα.

Τρικυμῖαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι, Ἁγία Δέσποινα.

Μεγαλεῖά σοι αἰεὶ, ἐποίησατο Χριστός· ὃν ἰκέτευε αἰεὶ, μεγαλῦναι ἐπ' ἐμοί, τὰ πλούσια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὴν θαλάσσαν τοῦ βίου περαιούμενος, ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστόν, εὔρες κυβερτήτην παμμακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν μάκαρ Ἀνδρέα, χαίρων προσήνεξαι.

Τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγαδεύονται, αἱ νόσοι δραπετεύονται, ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἔσμος, πόρρω τῶν νοσούντων ἀπελαύνονται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένη, Ἀνδρέα χάριτι.

Ὡς κῦμα γαληνὸν πραέῳ πνεύματι, κινούμενον Μακάριε, ἀπέξήρανας θαλάσσας πονηράς, τῆς πολυθείας θείοις ρεύμασι, καὶ ποταμοῦς θεογνωσίας, πᾶσιν ἐξέβλυσας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γάρ Ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωανῶν.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδᾶ, καταγόμενος ἡμᾶς, ἑορτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανήγυριν αὐτῆ,

προθεῖς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ.

Ὁ τῇ τέχνῃ ἀλιεὺς, καὶ τῇ πίστει μαθητὴς, ὡς βυθὸν διερευνῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλᾶ τοῦ λόγου, καὶ σαγηνεύει ἡμᾶς.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου τὸ πῦρ, περιφέρων Μαθητὰ, κατεβόας τῶν ἐθνῶν· Ἡ φλόξ ὑμῶν, ἐσθέσθη ὄντως, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Ὁ τῷ ἄλατι τὸν νῆν, ἀρτυθέντες τῷ Χριστῷ, τὰ ὀψώνια ὑμῶν, κατεγλύκαναν ἡμῖν, τὰ δόγματα, τῆς οὐρανόου, καὶ ἀκηραίου τρυφῆς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, προσκυνήσωμεν πιστοί, τρισυπόστατον φύσιν, ἀμέριστον, βοῶντες· Δόξα, τῷ ἐν Ἱριάδι Θεῷ.

Καὶ νῦν.

Εὐδοκία τοῦ Πατρὸς, ἐσαρκώθη ὁ Υἱός, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἀγνή, καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, Θεοκυήτορ σαφῶς.

Καταβασία: Πλάγχθων Ἰωανῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ Μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρον τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον. Ὁ Οἶκος.

Ανῶθεν μὲν Δαυὶδ ἀναστέλλει ἀμαρτωλὸν, ὡς ἐμέ, διηγείσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαιώματα· ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσιν πλείστοις ἐξαγορεύει· Σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ εἰάν ἀκούσητε, καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε, ὡς ποτε Ἰσραὴλ παρεπίκρανεν· Ἐπάγει οὖν τῷ ἐξῆς Ψαλμῷ· Τῷ Κυρίῳ ἢ σύμπασα γῆ ἄσατε· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Στίχοι.

Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,
Φανεῖς ἀληθῶς οὐ σκιώδης ἀντίπους.

Σταυρὸν κακκεφαλῆς τριακοστῇ Ἀνδρέας ἔτλη.

Ὁ ὅς ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Βηθσαϊδᾶ, υἱὸς μὲν Ἰωανῆ τινος Ἑβραίου, ἀδελφὸς δὲ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Κορυφαίου τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Οὗτος πρότερον τῷ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ μαθητεύεται.

ἔπειτα τὸ, Ἰδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρὰ τοῦ Δι-
 δασκάλου ἀκούσας, δακτυλοδεικτοῦντος τὸν Ἰησοῦν, κατα-
 λιπὼν αὐτὸν, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Καὶ τῷ Πέτρῳ τὸ,
 Εὐρύκαμεν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, εἴ-
 πων, ἐπισπάσατο πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ ἔρωτα. Καὶ ἕτε-
 ρα πολλά ἐστὶν ἐν τῇ Θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐ-
 τοῦ. Οὗτος τοίνυν οὕτω τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἄλλω μὲν Ἀποστόλῳ
 ἄλλη τις ἐκκληρώθη χώρα· τῷ Πρωτοκλήτῳ δὲ ἦτε Βιθυ-
 νῶν, καὶ ὁ Εὐξείνιος Πόντος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη,
 σὺν Χαλκηδόνι καὶ Βυζαντίῳ καὶ Θράκη καὶ Μακεδο-
 νία, καὶ τὰ ἕως Ἰστρου φθάνοντα, Θεσσαλία τε καὶ Ἑλ-
 λάς, καὶ τὰ μέρη Ἀχαΐας· ἀλλὰ καὶ Ἀμεινός, καὶ Τρα-
 πεζοῦς, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Ἀμαστρίς. Ταύτας δὲ, οὐχ
 ὡσπερ ὁ λόγος διέρχεται, οὕτω κἀκείνος διῆλθεν, ἀλλ' ἐν
 ἐκάστη πόλει πολλά τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς, πολλαῖς τε
 πραγμάτων δυσχερείαις ὠμίληκώς, εἰ καὶ ῥοπή τοῦ Χρι-
 στοῦ καὶ βοήθεια πάντων ἐκράτει· ἐξ ὧν μιᾶς πόλεως
 ἐπιμνηθεῖς, τὰς λοιπὰς τοῖς εἰδόσιν εἶσω.

Οὗτος τῇ Σινωπέων ἐπιδημήσας, καὶ τὸν λόγον κα-
 ταγγείλας, πολλαῖς θλίψεσι καθυποβάλλεται· κατὰ γῆς
 γὰρ αὐτὸν ἐρρίπτουν, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι
 εἶλκον, καὶ τοῖς ὁδοῦσιν ἐσπάραττον, καὶ ξύλοις ἔβαιον,
 καὶ λίθοις ἔβαλλον, καὶ μακρὰν τῆς πόλεως ἀπερρίπτουν,
 ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον ὁδοῦσιν ἔκοψαν. Ἄλλ' αὐτὸς αὐθις
 ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ Διδασκάλου ἄρτιος καὶ ὑγιῆς ἀπὸ
 τῶν πλαγῶν ἐφάνη. Ἐκείθεν τε ἀναστάς, ἤμειψε πλείστας
 πόλεις καὶ χώρας, τὴν τε Νεοκαισάρειαν, τὰ Σαμώσατα,
 Ἀλανοὺς (ἢ Ἀγαυοὺς), Ἀβασγοῦς, Ζήκχους, Βοσπορια-
 νοῦς, καὶ Χερσωνίτας.

Εἶτα διαπλεύσας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ Στάχυν Ἐπί-
 σκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθὼν, πρὸς
 τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον ἔρχεται. Καὶ ξενισθεὶς πα-
 ρὰ Σωσίῳ, χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτὸν. Καὶ πα-
 ραυτικά πᾶσα ἡ πόλις ἐκείνη τῶν Πατρῶν προσῆλθε τῷ
 Χριστῷ· ὅτε καὶ ἡ Ἀνθυπάτου γυνὴ Μαξιμίλλα, τῶν χα-
 λεπῶν λυθεῖσα τῆς νόσου δεσμῶν, καὶ ταχείας τυχοῦσα
 Θεραπείας, ἐπίστευσε. Καὶ Στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ
 τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγεάτης ἀτάδελφος, καὶ ἕτεροι πολλοί, νό-
 σους ἔχοντες ποικίλας, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
 ἰρῶν τοῦ Ἀποστόλου.

Διὰ ταῦτα, μανία περιπεσὼν ὁ Αἰγεάτης, καὶ σταυρῷ
 προσηλώσας τὸν Ἀπίστολον, τῆς παρούσης ζωῆς ἐξίστα.
 Αὐτὸς δὲ, ἀπότινες μετεώρου κρημοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν κα-
 ταβελθικώς, συνετρίβη. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου τὸ λείψανον,
 μετὰ πολὺν χρόνον, μετετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ
 τῆς βασιλείας Κωνσταντίου, τῇ τούτου κελεύσει, παρὰ Ἀρ-
 τεμίου τοῦ Μάρτυρος· καὶ κατετέθη μετὰ Λουκᾶ καὶ Τι-
 μοθέου ἐν τῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων περιβλέπτῳ τεμένει.

Ἐπιμνημα εἰς τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον
 Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον.

Α ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημί τοῦ πάνυ,
 τὰς ἐρήμους ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς ἐν ἄστει κα-
 τελθόντος διατριβᾶς· ἐκάλει γὰρ τὴν φωνὴν ὁ Λόγος, καὶ
 τὸν λύχνον τὸ φῶς, ἤδη τῷ κόσμῳ φανέν, καὶ φωτίζειν
 ἐπιεγόμενον τὰ ἐσκοτισμένα· ὑφ' οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἔμελ-
 λε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν Βάπτισμα, ὁ καὶ αὐτοῦ τοῦ φωτὸς κα-
 θαρώτερος· ἐπεὶ καὶ μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν συνεργοὶ καὶ
 διάκονοι τοῦ τῶν πολλῶν Βαπτίσματος καὶ τῆς μετανοίας,
 εἰς τῶν μαθητῶν τούτων καὶ Ἀνδρέας ἦν, ἀνὴρ τὰ τε
 ἄλλα σεμνὸς καὶ αἰδέσιμος, καὶ τῷ βᾶθει τοῦ φρονήματος

το· ἀλλὰ πιστοῦν ἤθελε τοὺς πεμφθέντας, ἐτι χαμαὶ βαίνοντας, καὶ πολλῶ τῷ μίση τὴν Ἰωάννου δόξαν ὑπερτιθέντας τῆς Ἰησοῦ· ὅτι ὁ μὲν, ἐκ παραδόξου συλλήψεως, ἀρχιερατικοῦ γένους, καὶ τῆς ἐρημίας ἀναφανόμενος· ὁ πᾶς τε ὄχλος συρρέων αὐτῷ ἦν, καὶ ὡς μεγάλῳ προστιθέμενος· ὁ δὲ, πένης, καὶ ἐκ πενήτων, καὶ ἄσημος, ὅσον γοῦν τὸ ὀρώμενον, καὶ μηδὲ μαθητὰς ἐτι περὶ αὐτὸν ἔχων. Ἐπὶ οὖν Ἰωάννην εἶχε τὸ δεσποτικόν, ὡς ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσεν, Ἰησοῦς μεταβάς ἐκεῖθεν, ἢ τὰ θεῖα διδάσκει λόγια, εἰς τὴν λίμνην Γεννησαρέτ ἀφικνεῖται. Καὶ ἐπειδὴ πλοίοις ἐπιβάντες Ἀνδρίας τε καὶ Πέτρος, τὰ ἑαυτῶν κατήρτιζον δίκτυα, ταῖς τῆς λίμνης ἀκταῖς ὁ Θεῖος ἄνθρωπος ἐπιστάς, οὐδ' ὡς καταλιπόντας αὐτὸν ὠνειδίσειν, οὔτε ῥῆμα σκληρὸν προήκει, καθικέσθαι αὐτῶν δυνάμενον, ἀλλὰ πραεῖα καὶ ἡμέρῳ φωνῇ, Δεῦτε, ἔφη, ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων· οἷ γε εὐθέως, ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Πάντως δ' ἴσως ἦν εἰπεῖν, καὶ πάντα καταλιπόντας· τί γὰρ ἐκείνοις πλεῖον εἰς ὑπαρξίν, ἢ τὰ δίκτυα; Εὐθέως οὖν ἀκολουθησάτω φησὶν, οὐδὲν ἀναβαλομένους, ἀλλὰ τὸ θεῖον καὶ ζεῖον τῆς ψυχῆς ἐπιδείξαντας. Ἐτι γὰρ τὴν μνῆμην τῶν αὐτοῦ θαυμάτων, καὶ τῶν Ἰωάννου μαρτυριῶν, ἐγκαθημένῃν εἶχον τῇ διανοίᾳ. Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ Πέτρου τῶς ἀναμεινάτω· τὸ δὲ νῦν ἔχον, Ἀνδρίας προκίεσθαι τοῖς φιλοθέοις ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν.

Οὗτος τοίνυν μικρὰ, ἢ οὐδὲν τοῦ γένους, καὶ ὅσα τῆς κάτω φροντίσας περιφορᾶς, εἶχετο τοῦ διδασκάλου, συνείπετο, διδάχων ἦκουε, διηκόνει, πάντα ἦν αὐτῷ καὶ πρῶτος καὶ μόνος, ἐπιτηδείως προσαρμοζόμενος. Ἦδει μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ τε τῶν Μωσαϊκῶν βιβλίων καὶ τῶν Προφητικῶν ἀληθῶς ἐλευσόμενον. Ἐπεὶ δὲ καὶ πηρώσεις σωματῶν εἶδε καὶ ἀνίατα πάθη θεραπευόμενα, χολοὺς μὲν ἀλλομένους ἐξ ἐπιτάγματος, τυφλοὺς δὲ τοῦ λυπηροῦ σκότους ἐκλυομένους, καὶ τὰς ἡλίου φίλας αὐγὰς καθαρῶς βλέποντας, πνεύματά τε λόγῳ φυγαδεύόμενα, καὶ νεκροὺς ῥαῦν τοῦ ὕπνου τὸν θάνατον ἀποτιθεμένους, τ' ἄλλατε τῶν παραδόξων αὐτοῦ θαυμάτων, τῷ θεῖῳ καλέσματι, ἐνεργούμενα, ἐκ τούτων ὅλα χειραγωγούμενος, πρὸς τὸ θεῖον ὕψος ἀνεβιβάζετο. Διελογίζετο γὰρ νουνεχῆς ὢν, ὡς, εἰ καὶ πολλοῖς τῶν Προφητῶν καὶ τῶν παλαιῶν Δικαίων σημεῖα, καὶ τέρατα κατεπράχθη, ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς, ἰκετικῶς δὲ μᾶλλον καὶ δι' εὐχῆς τὰ πάντα κατῴρθον. Ὁ δὲ τὸ, Σοὶ λέγω, καὶ τὸ, Θέλω, καὶ τ' ἄλλα δὴ τὰ δεσποτικά κατὰ πολλὴν προβαλλόμενος αὐθεντείαν, ἴση τοῦ λέγειν εὐκολία, τὰ μείζονα τερατουργεῖ καὶ θεϊότερα. Ἐπιβάλλει μόνον ὀφθαλμὸν ξηραίνεσθαι χεῖρι, καὶ λύει παραυτίκα πάθος δεσμά. Ἐπιτάσσει λεγῶν πνευμάτων, καὶ ὅλα καπνὸς ἐκλείπει, καὶ οὐδαμῶς φέρι τὴν ἐπιτίμησιν. Ἰσθησιν ἀνέμων πνοάς· πεζεύει τὴν ὑγρὰν ὡς ξηρὰν· ἐξ ὀλίγων ἄρτων μυριάδας ἐμπίπλησι· πάντα, ὅσα θεῷ προσήκον, ἀκολουθῶς ποιεῖ· ἀληθῶς θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος, καὶ θεὸς ἀψευδής, καὶ σωτὴρ τοῦ κόσμου. Οὗτος ὁ ἱερός Ἀνδρίας τὰ μεγάλα τε καὶ θεοπρεπῆ διδάσκειται, καὶ τὸ ἐξῆς ἀδιαίρετος τοῦ διδασκάλου καθίσταται, παρ' ὅλου αὐτῷ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς συγγινόμενος.

Ἐπεὶ δὲ τὰς πόλεις ἀφείεις ὁ σωτὴρ, πολλακίς περιενοστεῖ τὴν ἐρημον, περιεῖσι δὲ αὐτῷ πλῆθος ἀνθρώπων, ἀπό τε τῶν θαυμάτων καὶ τῆς ἐκείνου γλώττης ἡδέως ἐλκόμενοι· ἐρημία δὲ ἦν καὶ τροφῆς ἀπορία, καὶ ἡ γαστήρ οὐκ ἐσπέυετο, ὁ ἀγαθὸς τότε τὴν ἐρημίαν ὀρώων, θαῦμα παλαιὸν ἐκαινίζεν ἐν ἐρήμῳ πραχθέν, καὶ μάρτυρα πάλιν ἐποιεῖτο τὴν ἐρημον, καὶ τοὺς μαθητὰς ἐστιάτορας προεβάλλετο, καὶ πρὸς εὐωχίαν σχεδίου παρεκάλει τὸ πλῆθος. Τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν, ἀπορίαν τὸ γενόμενον καὶ θόρον ὡς εἰκὸς ἐποίησε, τὴν εὐδοκίαν ἐπισταμένους,

καὶ τί βούλεται τῷ Χριστῷ ἢ τοῦ λαοῦ πρόσκλησις, διηπόρου. Ἀνδρίας δὲ, ἐλευθεριώτερον τι ποιῶν, καὶ φανερώς διελόγων τῶν ἀναγκαίων τὴν ἐλιγότητα, ἔλαθε διδούς τῷ σωτῆρι τοῦ θαύματος τὰς προφάσεις· φησὶ γάρ· Οὐκ εἰσὶν, εἰ μὴ πέντε ἄρτοι, καὶ ὀλίγα ἰχθυῖδια. Τί οὖν ἐκεῖνος; Φέρετέ μοι αὐτὰ φέρε· καὶ γέγονεν ἡ τῆς εὐδοκίας ὁμολογία, περιουσία τῶν ἀγαθῶν καὶ πλήρωσις. Ἐξῆσι δὲ καὶ ἄλλο σκοπεῖν, τὸ τοῦ ἀποστόλου πρὸς τὸν διδάσκαλον οἰκίον καὶ προσφιλέως· καὶ ὁπίσθης μὲν αὐτὸς ἀπέλαβε τῆς παρ' ἐκείνου ῥοπῆς, ὅσον δὲ οὗτος πάλιν τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς ἀγάπης ἔτρεφε πῦρ· ὑφ' οὗ καὶ θανάτου παντὸς κατετόλμα, καὶ ἀνδρείαν καὶ εὐτολμον εἶχε τὴν ψυχὴν ὁ Ἀνδρίας. Δειψασαν γὰρ ποτε τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τινᾶς Ἑλλήνων, περὶ τὴν τοῦ Πάσχα ἑορτήν, εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβῆναι, τὸν ναόν τε ἰδεῖν, καὶ τὴν εἰωθίαν ἀποδοῦναι προσκύνησιν, (ἐπειδὴ καὶ οὗτοι τὸν Ἰουδαϊσμόν ἠρετίσαντο), φήμη δὴ τὰς ἐκείνων κατέπληττε περὶ Ἰησοῦ ἀκούσας, ὡς εἶη τὸ κατὰ τὸν Λάζαρον θαῦμα ἐνηρηγῶς, ὡς ἀπαντηθεῖν παρὰ τοῦ ὄχλου μετὰ βατῶν, ἄλλοις τε πολλοῖς σημείοις εἰς ἐνοσίαν αὐτοὺς ἐμβάλλει Θεότητος. Καὶ εἰς ἔρωτα τῆς αὐτοῦ θείας μεταστάτης, προσίασι Φιλίππῳ, δι' αὐτοῦ τυχεῖν ἀξιούντες τῆς πρὸς τὸν διδάσκαλον οἰκίας. Ὁ δὲ οὐκ ἄλλως τοῦτο ποιεῖ, ἕως ἐκοινώσατο πρῶτον Ἀνδρίᾳ, τὰ πρεσβεῖα τῷ Πρωτοκλήτῳ διδούς, καὶ εἰδὼς ὅπως εἶχε πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθῶν Κύριος, καὶ σταυρῷ καὶ τάφῳ προσομιλήσας, δυνάμει τε Θεότητος ἐξανίστη τοῦ τάφου, καὶ τοὺς μαθητὰς πάλιν καὶ φίλους πρὸς ἑαυτὸν συνηγάγετο, παρέπεμπε τε πάντα τὰ ἔθνη παιδαγωγικῶς μαθητεύοντας, μετὰ τὴν ἐξ ὕψους πεμφθησομένην τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος πανοπλίαν, ταύτην καὶ Ἀνδρίας καθέπλησθεις, πρὸς τὸν τοῦ εὐαγγελίου δρόμον παρεσκευάζετο. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν ἄλλαι μοῖραι τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἔθνῶν ἀπεκλήρουντο καὶ ἀφωρίζοντο· Ἀνδρία δὲ τίς; ὡς μεγάλη τις καὶ φιλοτίμως ἐγχειρισθεῖσα· ἦτε γὰρ Βιθυνῶν ἅπαντα χώρα, καὶ Πόντος ὁ εὐξεινός, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη ἐκάτερα, ἄχρι καὶ τοῦ Ἀξιακῆν Κόλπου τείνοντα, καὶ παράπλου τοῦ ἐκεῖθεν διήκοντος. Ἀριθμεῖ σὺν τούτοις καὶ Χαλκηδόνα τὴν περιώλυμον, καὶ τὸ Βυζάντιον αὐτὸ, καὶ τὰ τὴν Θράκην δὲ καὶ Μακεδονίαν νεμόμενα γένη, καὶ τὰ ἕως τοῦ Ἰστροῦ φθάνοντα. Καὶ Θεσσαλία δὲ, καὶ Ἑλλάς, καὶ τὰ μέχρις Ἀχαΐας αὐτῆς ἐκτείνοντα, τῆς ἐκείνου γλώσσης καρπὸς καὶ φυτὰ πρὸς εὐσεβείαν. Τούτων οὖν τῶν χωρῶν καὶ τόπων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς πόλεων, ὁ Πρωτοκλήτος τὸν κληρὸν ἐγχειρισθείς, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος ἀποδλίψας ἠμβλύθη τε τὸ πρόθυμον, καὶ ὠκνησε τὴν ἐγχείρησιν, ἀλλὰ πίστει πλήρης τε ὢν, καὶ τὸν τοῦ διδασκάλου πόθον ὠδίνων, ἠπτετο τοῦ κηρύγματος, μαθητὰς ἐπαγαόμενος, ὅσους δὴ τὴν ἀρχὴν ἱκανοὺς ἔχειν ὤτε πρὸς τὸ κήρυγμα, ὡς κατ' ὀλίγον καὶ ἑτέρων αὐτῷ προσεθεσμένων. Πολλὰ μὲν οὖν αἰ κατὰ πᾶν ἔθνος αὐτοῦ ἀποδημῖαι, πλείους δὲ τούτων αἰ κατὰ πόλεις καὶ κώμας, ἐν αἷς τὰ περὶ Χριστοῦ δόγματα κατασπείρας, τὸν τῆς εὐσεβείας στάχυν ἐθέρισε.

Καὶ πρῶτα μὲν Ἀμινοῦς αὐτὸν ὑπεδέχετο, ἐν ἧ συχνοῦς εὐρηκῶς, τοὺς μὲν τὰ Ἑλλήνων, τοὺς δὲ καὶ τὰ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ σέβοντας· καὶ τοὺς μὲν τῆς τοιαύτης δόξης καὶ τῆς θρησκείας λίαν ἀντεγομένους, φιλοξενία δὲ καὶ ἀπλόττη, καὶ τῷ τοῦ ἠέθους ἐλευθερίῳ σφόδρα σεμνουμένους, ἐπιξενούται τινι τῶν τὰ Ἰουδαϊκά σεβομένων ἀνδρῶν· ἐσκόπει τε, πῶς ἂν αὐτῷ εἶη πλῆθος τοσοῦτον θαλάσσης πλάνης βεβυθισμένον τῷ ἑαυτοῦ δικτῷ περιλαβεῖν. Συναγωγῆς οὖν εἰσθηνῆς γεγυυίας, καὶ τεῦ

Ἀνδρίου μετὰ πάντων εἰσελθέντος, ἐπυθάνοντο, τίς τε εἶη, καὶ πόθεν, καὶ ὅποιον ἦκει διαγγέλλων τὸ κήρυγμα. Οἱ δὲ, δημηγορίας ἀψάμενος, διηγείτο καλῶς περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ Προφήται μὲν προηγόρευσαν, Νόμος δὲ ὑπέφηνε, καὶ διὰ πάντων ἐτράνευ, ὅτι αὐτὸς ἐστίν, ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐληλυθώς, αὐτὸν παραγαγὼν τὸν Πρόδρομον Μάρτυρα, καὶ ὅσα περ αὐτῷ ἐκείνος μεμυσταγώγηκε. Ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνους εἰπὼν, καὶ τὴν ἀψευδῆ πίστιν ταῖς αὐτῶν ἐγγράφας ψυχαῖς, καὶ εἴσω τῶν ἰδίων ἦδη δικτύων θέμενος, οὕτως ἀλιεὺς ἀνθρώπων, κατὰ τὸν τοῦ Διδασκαλοῦ λόγον, ἐφάνη. Ἔπειτα καὶ λουτρῷ μὲν τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος τὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν ῥύπον ἀποκαθαίρει· ὅσοι δὲ καὶ νόσοις πονηρῶς εἶχον τὰ σώματα, ἢ πνεύμασι χαλεποῖς προσεπάλαιον, τῆς ἐκατέρωθεν αὐτοὺς ἀπῆλαττε βλάβης. Ἐντεῦθεν ναοὺς τε ἱερῶς ἀνεγείρας, καὶ ἀπὸ τῶν ἦδη πεπιστευκότων ἱερείας προχειρισάμενος, ἔξεισι μὲν ἐκεῖθεν, πρὸς δὲ τὴν Τραπεζοῦντα παραθαλασσίδιον οὖσαν πόλιν γίνεσθαι, ἔτι δὲ καὶ τὴν οὐ μακρὰν αὐτῆς ἀπέχουσαν Λαζικήν. Καὶ αὐτοῖς ὁμοίως τὸ πιστεῦσαι τάλαντον καταθέμενος τῆς διδασκαλίας, καὶ πλῆθῃ προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ἐκεῖθεν ἀπαίρειν πρὸς Ἱερουσαλήμ ἔγνω, τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐπιτελέσων, ἵνα Παῦλῳ τε ὁμιλήσῃ τῷ θεῷ, καὶ Πέτρῳ τῷ ἀδελφῷ συγγενῆται.

Καίκεῖθεν, ἅμα Ἰωάννη τῷ Θεολόγῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ, πρὸς Ἐφεσον ἀφικνεῖται· ἔνθα καὶ νυκτερινῆς τυχῶν ὄψεως, πρὸς τὴν Βιθυνῶν αὐτῷ κελουούσης ἐπανελθεῖν, πεισθεὶς, τὴν Νικαίων καταλαμβάνει, οὕτω τότε τειχῆρη καὶ ἀσφαλῆ οὖσαν· χρόνους γὰρ ὕστερον παρὰ Τραϊανοῦ, φασὶ, Καίσαρος περιβόλοις αὐτὴν καὶ πύργοις οχυρωθῆναι. Ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀγχίθυρον αὐτῆς λίμνην, οὕτως ἔχουσαν τῷ τνικαδὲ μεγεθεῖ, ἀλλὰ βραχεῖαν οὖσαν καὶ ἐπερίγραπτον, καὶ πολὺ Νικαίων ἀπωκισμένην. Κατὰ ταύτην ἐπιστὰς τὴν πόλιν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ κατάσχετοι ἦσαν Ἑλληνισμῷ τε καὶ Ἰουδαϊσμῷ, οὐχ οἷός τε ὢν ἐκείνους λόγῳ μεταβαλεῖν πρὸς εὐσέβειαν, τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖ· καὶ ἅ μάλιστα τὰς τῶν παχυτέρων πείθει ψυχὰς, ἐνήργει τὰ θαύματα, ὅτι μὲν ἀφωνίας χαλινὰ λύων, ὅτι δὲ δαίμονας ἐλαύνων, καὶ παθῶν ἄλλων καὶ νόσων ἄμισθος ἰατρός γινόμενος. Νῦν μὲν τοὺς ἐμφωλεύοντας ἐκείσε δράκοντας τῇ σιδηρᾷ ράβδῳ, ἢ ἐπεφέρετο, ἢς κατὰ τὸ ἄκρον Σταυρὸς ἐπεπήγει, καταβάλλον καὶ θανατῶν· νῦν δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἀρτέμιδος τῶν αἰσχίστων τὰ μισαρὰ καθαιρῶν ἀγάλματα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνοικούντα πνεύματα τὴν φυγὴν ἀγαπᾶν, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ Χριστοῦ, ποιούμενος, ὡς εἶναι μετὰ ταῦτα βᾶσιμον τὸν ἐκείσε χώρον τοῖς βουλευμένοις. Ἐντεῦθεν ἢ τῶν ἑλληνικῶν καθαιρέσεις ἑορτῶν, καὶ ἢ τῶν χάριτι αὐτῶν συναθροισμένων ἔνδικος μισοθαποδοσία· δαιμονῶντες γὰρ, καὶ πνεύμασι πονηροῖς ἐξοιστρούμενοι, σαρκῶν τε ἤπτοντο τῶν ἰδίων, καὶ ταύτας ἰσθίοντες κατευφραίνοντο, ἀξίας παρ' αὐτῶν, ὡς περ ἔφημεν, λαμβάνοντες ἀντιδόσεις, οὗς Θεραπεύειν συνελθῆσασιν· οὐ μὴν ἐκείνου τὸ παρορᾶν ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τῆς διπλῆς ἀπωλείας κατελέησας, διπλῆν παρέσχε τὴν ἴασιν, φῶς τε Θεογνωσίας ἐπιλάμψας αὐτοῖς, καὶ τὸν κατ' αὐτῶν πολὺδακρυον στήσας πόλεμον· αὐτὰ τε τὰ τῶν εἰδώλων τεμίνθη εἰς ἱερῶς μεταποιήσας ναοὺς, καὶ ἱερεῖς πάλιν ἐν τούτοις καταστησάμενος. Διαιτίαν δὲ ἔλην ἐκείσε διαγαγὼν, ἐκ Νικαίας πρὸς τὴν Νικομήδειαν παραγίνεται, καὶ αὐτὴν δεσποδαίμονεστάτην οὖσαν, πλάνη τε ἀσεβείας προσέχουσαν, καὶ ψεῦδος τὴν ἐλπίδα θέμενην. Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὴν Χαλκηδόνα, καὶ ἀπ' αὐτῆς παραπλεύσας τὴν Προποντίδα, καὶ τὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου παραμείβων ἀκτὰς, Ἡράκλειαν ἰσορεῖ. Καί

καίκεῖθεν μέτεισι πρὸς Ἀμάστριδα. Ταύτας δὲ, οὐχ ὡς περ ὁ λόγος ραδίως διέρχεται, οὕτω κακῆνος διήρχετο, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς, πολλαῖς δὲ πραγμάτων δυσχερείαις ὠμίληκώς, εἰ καὶ ῥοπή τοῦ Χριστοῦ καὶ βοήθεια πάντων ἐκράτει· ὅς καὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν κατευθύνων, καὶ στόμα διδούς καὶ σοφίαν, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς καταισχύουσαν.

Ἔπειτα μεταβάς ἐκεῖθεν, τῇ Σινωπέων ἐπιφοιτᾷ, ἢ φασὶ λόγοι παλαιοὶ αὐτὸν τὸν Πρωτόκλητον μετὰ τοῦ συγγόνου χρόνον οὐ μικρὸν διατρίψαι· μαρτύριον δὲ, καὶ γὰρ εἰσὶ καὶ νῦν αἱ τούτων καθέδραι τοῖς βουλευμένοις ὀρώμεναι, λίθου πεποιημένα λευκοῦ· αἷς καθεζόμενοι, τὸ γλυκὺ νόμα τῆς διδασκαλίας προσέχον. Καὶ εἰκῶν δὲ Ἀνδρίου παρ' αὐτοῖς σώζεται πρεσβυτάτη, ἀπόδειξις ἐναργής· οὐ καὶ φέρει τύπον αὐτῆς δυνάμεως, ὅτι περ οὐ ζῶν ἀπλῶς καὶ φθειγόμενος, ἀλλὰ καὶ γραφῇ μόνῃ καθ' ἑκάστην Ἀνδρίας θαυματουργεῖ. Λόγος δὲ, ὅτι τὸν Ἀπόστολον Ματθίαν παρὰ Σινωπεῦσι τῷ δεσποτηρίῳ, καθειργμένον εὔροι, τῷ σταυρικῷ τε σημείῳ τὴν φυλακὴν διανοίξαντα, τοῖς ἄλλοις ἅμα δεσμώταις ἐκεῖθεν ἐξαγαγεῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ θεὸς Ἀνδρίας. Σινωπεῖς δὲ, Ἰουδαῖοι μὲν τὸ σέβας ὑπῆρχον, ὡμοὶ δὲ καὶ ἄγριοι τὰς ψυχὰς, μορφῇ μόνῃ καὶ ὄψει τὸ μὴ θῆρες εἶναι πιστευόμενοι. Οἱ καὶ τὸν Ἀπόστολον Θεασάμενοι, καὶ οἷα δὴ καθαιρέτην τῆς οἰκείας δόξης μισήσαντες, ὅτι τε τὸ δεσποτηρίον εὐχῆ διανοίξας, ἐκεῖθεν ἐξαγάγοι τοὺς καθειργμένους, εἰς ἐν γενόμενοι σύστημα, τὴν μὲν οἰκίαν ἐμπιπρὰν ἐπεχείρουον, ἐν ἣ περ αὐτὸς ἐπιξενωθεὶς ἐτύγγανεν, ἐκείνου δὲ συλλαβόμενοι, κατὰ γῆς ἔρριπτον. Καὶ οἱ μὲν ποδῶν, οἱ δὲ καὶ χειρῶν λαβόμενοι, εἰλκόν τε καὶ διέσπων, καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμαιούσης αὐτοὺς ὀρμώμενοι λύσεως, καὶ αὐτοῖς ὁδοῦσιν ἐφιέμενοι τῶν ἀγίων ἐκείνων σαρκῶν ἄψασθαι. Οἱ μὲν οὖν ξύλοις ἔπαιον, οἱ δὲ λίθοις ἐβαλλον, Ἰουδαῖοι πάντως καὶ αὐτοὶ ὄντες, τὸν μισητὴν Χριστοῦ, τοῦ πρώτου ὑπ' ἐκείνων ἀναιρεθέντος, ἕως ἡμίθανῆ θέμενοι, ὡς περ τῶν θνησιμαίων μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέρριπτον. Ἀλλ' ἐγγὺς ἢ παράκλησις. Ἐπιφανεῖς γὰρ ὁ Διδάσκαλος, ἐθάρρυνέ τε καὶ ἀνεκτάτο μάλα φιλανθρώπως τὸν μαθητὴν, καὶ τοῦ ἐν χειρὶ κηρύγματος ἐπιμελεῖσθαι παρεκελεύετο. Ἐπεὶ δὲ καὶ συρόμενος ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ἕνα τῶν δακτύλων ἔτυγεν ἐκκοπέεις, ὑγιᾶ καὶ τοῦτον ὁ ἐπιφανὴς ἀπεδείκνυτο. Ἔϊσεισιν οὖν καὶ αὐθις εἰς τὴν πόλιν ἄρτιος, ὑγιῆς, μηδὲ τύπου τινὸς τῶν πληγῶν ὑποφαινομένου. Ὅν οἱ αἰκισάμενοι Θεασάμενοι, καὶ τοῦτο μὲν τὴν καρτερίαν θαυμάσαντες, τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῆς Θεραπείας ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐκπλαγέντες, μεταβάλλονται τῆς θρησκείας, κατανύσσονται τὴν καρδίαν, καὶ τὴν ἐκείνου διδασκίαν εὐπειθῶς δέχονται. Ὅς καὶ αὐτοὺς τῷ Χριστῷ προσάγει, ψυχὰς τε αὐτῶν ἰασάμενος, καὶ τῶν κακῶς ἐχόντων τὰ σώματα, τὰ μὲν λόγῳ, τὰ δὲ τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει. Οὕτω πολλαῖς τὸν κακῶς παθόντα μακροθύμως διενεγεῖν, τιμωρίας πάσης τοὺς δεδρακότας ἐπληξεν ἰσχυρότερον, ἀρετῆς θαύματι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καταιδέσαντα, καὶ τοῖς παθοῦσι δούλας ἀτεχνῶς ποιησάμενον. Ἐπειτα φόνον τίς ὑποστάς, ἀγγέλλεται τῷ μεγάλῳ, οὐ περ ὁ μὲν φονεὺς ἀφανής, ἢ μητῆρ δὲ μητρικῶς πάσχουσα, καὶ ἰσχυρῶς τὸν παῖδα ὀδυρομένη. Ὁ δὲ σπλαγχνίζεται μὲν ὡς φιλανθρώπος, καὶ τῷ τόπῳ εὐθὺς ἐπίσταται. Ἐνεργεῖ δὲ ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ζῶντα δίδωσι τὸν υἱὸν τῇ μητρὶ. Οὕτως ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ὁ τοὺς ἰδόντας πρὸς πλείονα πίστιν ἐνάγει, καὶ πείθει τῷ θεῷ τελειωθέντας Βαπτίσματι, λαὸν ἱερὸν γενέσθαι Χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως ἀληθῶς ἄξιον.

Ὅν κἀνταῦθα τοὺς δοκιμωτέροισι ἱερείας χειροτονήσας,

ἔξεισιν ἐκεῖθεν, καὶ τῇ Ἀμινωῶ πάλιν πρόσσεισι, παρ' ὧν εἰς Τραπεζουντίους τὸ δεύτερον παραπέμπεται. Ὡν ὀλίγων τινῶν φωτὶ Θεογνωσίας πεφωτισμένων, τὸ πλῆθος ὑπὸ νύκτα τῆς ἀπιστίας πλανώμενον ἦν. Οἷς ἐπιμείνας, τὰ περὶ Πίστειος τε διδάξας, καὶ βίου τοῦ καλῶς ἔχοντος, μεταβαίνει πρὸς τὴν Νεοκαισάρειαν. Κάκει ὁμοίως τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον κηρύξας, πρὸς Σαμώσατα πάλιν μεταχωρεῖ· ἦν ἄνδρες τότε κατώκου, οὐ μόνον τὴν περὶ τὰ εἰδῶλα πλάνην νοσοῦντες, ἀλλὰ καὶ τῇ περὶ τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν δόξη δυσθεράπευτοι τὴν ψυχὴν ὄντες, ἅτε συλλογισμῶν πλεκτάναις αὐτοῖτε ἄμαχοι εἶναι, καὶ οὐς ἂν βουληθῆεν εὐκόλως θηρᾶν οἰόμενοι. Ἄλλ' οὗτος διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, τὰς ἐκείνων πλοκάς ὡς ἄμματα τινὰ διακόψας, παῖδας εἶδειξε τοὺς τῷ δοκίῳ ἀληπτοὺς καὶ μετεώρους, μακράν τε τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ὑποπλανωμένους, καὶ πολλῶ τούτων Θεοῦ ἐκείνων ὄντας ἀθλιωτέρους. Οἱ τὸ πρὸς ἀλλήλους ἐναντιῶς ἔχειν ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς θελήμασι, καὶ ἀλλήλων εἰσὶ πολέμιοι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ φθαρτικοὶ ἀλλήλων ἀκριδῶς δείκνυται. Οὕτω καὶ λόγῳ τῶν φιλοσόφων ὄφρουν ὁ ἀλιεύς κατασπάσας, καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν σημείων ἐνεργείαις τὰς ἐκείνων πείσας ψυχὰς, καὶ μεταγαγὼν πρὸς εὐσεβείαν, πάλιν πρὸς Ἱερουσαλήμ ἀφικνεῖται. Κάκει τὰ συνήθη ἐπιτελέσας, εἶτα καὶ πρὸς τὰς οὐπὼ δεξαμένηας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας πόλεις ὑπέστρεψε. Καὶ ἐπειδὴ Μαθθίας τε, καὶ Θαδδαῖος, καὶ τινες ἄλλοι τῶν Μαθητῶν αὐτῷ συνείποντο, Θαδδαῖος μὲν ἔγνω προσμένειν τῇ Ἐδεσσηνῶν πόλει, Μαθθίας δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ εὐαγγελικὸν διαγγέλλει κήρυγμα.

Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀνδρέας τῆς Ἀλανῶν χώρας ἐπιβὰς, καὶ τὸ τῆς χάριτος ἐκεῖ διασταλπίσας Εὐαγγέλιον, μεταβαίνει πρὸς Ἀβασγοῦς· καὶ ἐκεῖθεν τὴν Σεβαστούπολιν εἰσιών, ἐδίδασκέ τε καὶ εἰσηγήτο τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, ὡς πολλοὺς αὐτῶν ἔργον γενέσθαι τῆς Ἀνδρίου γλώττης, καὶ τὴν Θεογνωσίαν ἀσπάσασθαι. Ἄλλ' οὐδὲ τῆς τῶν Ζηκχῶν τε καὶ Βοσποριανῶν ἡμέλησε σωτηρίας· ἀλλὰ καὶ τούτοις ἐπιδημήσας, τῶν μὲν τὸ ἀπειθῆς μισήσας καὶ ἄγριον, ἀναχωρεῖν ἔγνω, ἅτε ἀπαραδέκτους εὐρῶν τοῦ Θεοῦ σπόρου, καὶ μηδὲ ἀξίους τῆς εὐσεβείας ὑπάρχοντας. Βοσποριανῶν δὲ τὸ εὐπειθῆς ἐπαίνεσας, καὶ δοκίμους εἰς ὑποδοχὴν τοῦ Θεοῦ λόγου νενόμικε, καὶ τὴν εὐσεβείαν αὐτοῖς εἰσηγήσατο. Παρ' οἷς καὶ εἰκόνες Ἁγίων, ἀρχετύπων μεμορφωμένοι κηρῶ, τέχνην οὐ μιμητὴν, καὶ σοφίαν ὄσσην δηλοῦσαι χειρῶν, τέχνην ἠπτωμένην, ἠλέγχοντο. Οὐμὴν ἀλλὰ καὶ λάρανακες ἐν μυχῶ γῆς ἀποκεκρυμμένοι δυοῖν Ἀποστόλων ὁμωνύμων εἰδείκνυτο· τὴν μὲν γὰρ Σίμωνος εἶναι τοῦ Ζηλωτοῦ, τὴν δὲ τοῦ Κανανίτου Σίμωνος αἰ ἐπιγραφαὶ διεσάφουν. Ὁ μὲν οὖν, μικρὸν ἐν Βοσπόρῳ παραμείνας, πρὸς Χερσῶνα πέλιν ἐφοῖτα, ἐπίσημόν τε οὖσαν καὶ πολυάνθρωπον, καὶ πρὸς μὲν τὴν ὑγιᾶ πίστιν οὐκ εὐπαγῆ, πρὸς δὲ τὰς συνήθειας αἰρέσεις εὐπαραδέκτως ἔχουσαν. Ὄθεν καὶ αὐτοὺς ὑπελθὼν εὐφρόνως, καὶ τὸν εὐθὺν τῆς πίστεως λόγον εὐθύτατα διαγγείλας, διαπόντιος περαιοθεῖς, αὐθὺς κατὰ Σινώπην γίνεται· καὶ τὸ ἦδη προφυτευθεὶ αὐτῷ νέοφύτου, τοὺς ἀρτι φημί τὸν λόγον τῆς πίστεως παραδεδωμένους, ἰδραϊοτέρους πάλιν καταστήσας πρὸς Θεοσεβείαν, Φιλόλογόν τε αὐτοῖς προχειρισάμενος ἐπίσκοπον, αὐτὸς ἀπελθὼν ἐπλεῖ πρὸς τὸ Βυζαντινόν, πόλιν οὐκ ἔτι ἂν, καὶ οὐπὼ τσαυτὴν μεγαλειότητα καὶ πολυάνθρωπίαν εὐτυχητός. Ἐν ᾧ καταστάς, Στάχυν μὲν, ἵνα τῶν ἰσδομήκοντα, ἐπίσκοπον ἐκεῖσε χειροτονεῖ· πολλοὺς δὲ τῶν τῆς πόλεως κατηγήσας, καὶ τέκνα φωτὸς τῆ τῆς πίστεως παραδοχῆ ποιησάμενος, ἱερὸν τιμνας τῇ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητρί πρὸς τὴν ἀκροπόλιν τοῦ ἁστίος ἀνεγείρει, φυλάκα ταύτην καὶ πολιούχον τῆς ἐσῆστερον ὀρθοδό-

ξου βασιλείας καταστήσας. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, πρὸς Ἡράκλειαν τὴν τῆς Θράκης ἐχώρει. Ὀλίγον οὖν κἄν ταύτη προσμείνας, τὸ ἱερὸν κήρυγμα καταγγείλας, πρὸς τὰς γείτονας πόλεις καὶ κώμας διήει, ἕως καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπέστη τὴν Μακεδονίαν, κηρύττων μὲν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον, οἴκους δὲ Θεῖους οἰκοδομῶν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον Θεοῦ οἴκους κατασκευάζων, καὶ ψυχὰς πεινώσας τὸν τῶν Ἀγγέλων διανεμῶν ἄρτον, τὸ τῆς εὐσεβείας δηλαδὴ κήρυγμα.

Εἶτα διὰ πάσης Θεσσαλίας καὶ Ἑλλάδος περιουδύσας, φθάνει καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον· ἦν εἰσιών, πρὸς μίαν τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων ἐπιξενούται· ἀνδρὶ, Πάτραι τῇ πόλει, Σώσιος τῷ ξενίζοντι ὄνομα. Οὗτος, ἀρρώστια κάτοχος ὢν, λυτήριον εὕρισκει ταύτης τοῦ ξενισθέντος τὴν εἰσοδόν. Παραπολαύουσι δὲ καὶ ἑτέρων αἰ Πάτραι θαυμάτων τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ κήρυκος. Κατὰ γὰρ μίσην τὴν πόλιν δούλος τις τῶν ἡμελημένων, ἐπὶ κοπρίας κείμενος, καὶ ὄλος νόσου δαπάνημα γεγονώς, καὶ τὰς τοῦ ζῆν ἐλπίδας ἀφηρημένος, ταχείας τυγχάνει τῆς παρ' αὐτοῦ Θεραπείας· εἶδει γὰρ μηδὲ τούτου ἔρημον ἀφείναι προνοίας τὸν τοῦ Χριστοῦ κήρυκα, μαθητὴν ὄντα πάντως ἐκείνου, παρ' ᾧ οὔτε δούλος, οὔτε ἐλευθερὸς ἀπλῶς κρινεταί· καὶ ὡς ἀδελφὸν καλεῖν οἶδε καὶ τὸν ἐλάχιστον, καὶ ἴδιον εἶναι· τὸ εἰς ἐκεῖνον γινόμενον ὁμολογεῖ. Ἐκεῖνος οὖν τῇ ἰδίᾳ Δεσποίνῃ σημαίνει τὸν ἰατρόν· καὶ ἐπεὶ καὶ ταύτην μετ' οὐ πολὺ νόσος ἐλάμβανεν, ἧς ἰατροὶ καὶ τέχνη φανερώς ἠπτῶντο, τῶν ἄλλων ἀμελήσασα πάντων, μετακαλεῖται τὸν ἀληθῆ καὶ ἄμισθον Ἰατρόν, τὸν Θεῖον φημί Ἀπόστολον. Ὁς, τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἐπιστάς, ἐκείνην μὲν οὐκ εἰς ἀναβολὰς, ἀλλ' εὐθὺς τῶν χαλεπῶν τῆς νόσου λύει δεσμῶν· τὸν δὲ γε Ἀνθύπατον, συζυγον αὐτῆς ὄντα, καὶ ὄσον ἔπω ἑαυτὸν μαχαίρα διαχειρίσασθαι μέλλοντα, εἰ ταύτην τεθνηκυῖαν ἴδοι, τῆς σφαγῆς τε ἀπῆλλαξε, καὶ σωφρονεῖν παρεσκεύασε, χαρᾶς ἀντὶ λύπης αἰτιώτατος αὐτῷ καταστάς. Ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ζῶσαν εἶωρα, τὴν δὲ ψυχὴν νεκρὰν εἶχεν ἐκεῖνος, τῇ πολλῇ περὶ τὰ εἰδῶλα μανίᾳ, οὐκ ἠγάπα διὰ τῆς πίστεως ζῶσαν ἰδεῖν, ἀλλὰ μικροῖς μᾶλλον καὶ ἀναξίοις περὶ τὸν Θεραπείαντα λογισμοῖς διακείμενος, ἐβούλετο μισθούς αὐτῷ παρασχῆν τῆς ἰάσεως. Ὁ δὲ οὐδὲ ἄκροισ ὡς παρεδέχεται· ἀσέβημα γὰρ αὐτῷ εἰδοκεῖ χρημάτων ὄντιον τοῦ Πνεύματος ποιεῖσθαι τὴν δωρεάν, τὸ τοῦ Διδασκάλου καὶ εἰπῶν καὶ δράσας ὁ Θεῖος Ἀπόστολος, τὸ, Δωρεῖαν ἐλάβετε, δωρεῖαν δότε.

Ἐκεῖθεν μὲν οὖν ἀπίστη, τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιῶν, ὅρᾳ ἐν τινι τῶν στοῶν ἄνδρα παράλυτον, νόσῳ μὲν χρονία κατελημμένον, μηδεμιᾶς δὲ παράτινος ἀξιούμενον Θεραπείας· οὐπερ οἴκτον λαθῶν, οἷά τινα καινὴν καὶ ἀλεξίκακον ἐπόδη, τὸ τοῦ Χριστοῦ καλεῖ ὄνομα, καὶ εὐθὺς χεῖρα ὀρέγει· καὶ τῆς κλίνης ἐγείρας, τὸν ἐπ' ἴσης ἀκίνητον βαδίζειν ἐποίησε. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον Ἀνδρέας Πατρεῦσιν ἐπιδατήρια, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τὰ ὄμματα τυφλωτόντα διανοίγει, καὶ φῶς ἀφωτιστοῖς δίδωσι. Καὶ τινα λεπρὸν τῷ τῆς πόλεως λιμένι παρερρίμμενον, καὶ κατὰ τὸν Ἰωδὲ ἐπὶ κοπρίας κείμενον, βρῶντα δὲ καὶ ὀδωδέτα τοῖς ἔλκεσι Θεασάμενος, χεῖρα δεύς, ἐξανίστησιν· εἶτα τῇ ἐκ γειτόνων ἀποσμήσας θαλάσση, μᾶλλον δὲ τῷ Θεῷ ἀνακαινίσας Βαπτίσματι, καθαίρει τοῦ νοσήματος, καὶ τὴν προτέραν ἀποδίδωσιν εὐξίαν, ὡς ἐπιστρέψαι τὴν σάρκα αὐτοῦ, τὸ τῆς Θεῖας φάσαι Γραφῆς, καθάπερ παιδαρίου μικροῦ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Νειμᾶν ἐκείνη τοῦ παλαιοῦ ἔλεγε. Ὁς καὶ αὐτίκα τῷ Ἀποστόλῳ συνείπετο, διαγγέλλων· ἐπὶ τῆς Θεῖας καὶ πρὸ τῆς γλώττης τὸν ἰασάμενον, καὶ διαπρύσιος κήρυξ τῶν τοῦ Χριστοῦ θαυμάτων γινόμενος. Οὕτω Πατερεῖς τῶν Ἀποστολικῶν ἀπάναντα τερα-

στίων· οὕτως Ἀνδρίας τὸν ἐν πάσῃ τῇ Ἀχαΐᾳ λαόν, τὸν μὲν τῷ λόγῳ, τὸν δὲ θαύμασι καὶ σημείοις ἐπισποασάμενος, καὶ ποιμνὴν Χριστοῦ καὶ λαὸν ἅγιον ἐκτελέσας, ἔχαιρέτε καὶ ἐγεγῆθει τῷ κατορθώματι. Ἐντεῦθεν τὰς εἰδωλικὰς στήλας καὶ τὰ τεμένη τὸ πιστεῦσαν πλῆθος κατέαξέτε, καὶ εἰς γῆν καταβέβληκε, δικαίᾳ ὕβρει ἄλογον τιμὴν ἀμειβόμενον· ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς Ἑλληνικὰς βίβλους, πίστεως παρεχούσας πληροφορίαν, τῷ πυρὶ παραδέδωκεν. Εἶτα καὶ τὸν αἴτιον αὐτοῖς ἀγαθῶν τοιούτων γενόμενον, οἷς εἶχον ἐθέλοντες θεραπεύειν, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων, ἕκαστος καθόσον οἷός τε ἦν, ἀπόμοιραν τῷ Ἀποστόλῳ παρεῖχεν· ὁ δὲ ταῦτα μὲν οὐδαμῶς, οὐδὲ γὰρ ἰδεῖτο· τὴν γνώμην δὲ προσιέμενος, ἐκεῖνα πενομένοις ἐκέλευσε καὶ λιμώττουσι χορηγεῖν, τὰ δὲ εἰς κατασκευὴν ἱεροῦ ναοῦ ἐπέτρεπεν ἀναλίσκεν. Ὅς καὶ πολλῷ τῷ τάχει νεουργηθεὶς, εἰς σύναξιν ἦν τῶν ἄρτι πεπιστευκότων. Ἐν ᾧ καὶ αὐτός, δυσίας ἀναφέρων πνευματικὰς, ἐξ αὐτῶν τε εἰς μυσταγωγούς καὶ ἱερέας ἀπολεξάμενος, καὶ ἀπαρτίσας Θεοῦ Ἐκκλησίαν ἐλόκληρον, τῶν συνήθων εἶχετο πρὸς αὐτούς διδασκῶν, ποτὲ μὲν ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς παράγων Γραφῆς, καὶ σαφηνίζων αὐτοῖς τὰ περὶ Χριστοῦ, ποτὲ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Νέας προστιθεὶς Διαθήκης, καὶ ὅπως ἐν αὐτῷ τὴν ἔκδοσιν ἔσχον τὰ τῶν Προφητῶν προκηρύγματα, καὶ δεικνύς τὴν Νεῶν συμφεγγεμένην τῇ Παλαιᾷ, καὶ Θεὸν ἕνα τὸν αὐτὴν τε κἀκείνην νομοθετήσαντα. Ἐν τούτῳ δὲ, ὁ μὲν Ἀνθύπατος πρὸς Ῥώμην ἀπῆει, ὃν τε ἐνεχειρίσθη τὸν λόγον ὑφέξων Καίσαρι, καὶ τῶν εἰς τὸ ἐξῆς ληψόμενος τὴν διάταξιν· ὁ δὲ γε ἀυτάδελφος ἐκείνου Στρατοκλῆς, ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν ἀνακομισθεὶς, συμφορᾷ περιέπεσεν οὐ μετρία, τὸν εὐνούστατον αὐτῷ τῶν Σεραπόντων δαίμονι κατοχὸν εὐρηκώς. Τοῦτου οὖν Σεασάμενος ἰθύμει, ἥσχαλλεν, ἐδυσφόρει, φέρειν οὐκ εἶχε τὰς ἐκ τῆς λύπης πληγὰς. Μαξιμίλλα δὲ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γαμετή, οὕτω διακαίμενον ὀρώσα, τὰ περὶ τοῦ Ἀποστόλου τε εἰσηγεῖτο, καὶ οὕτω χρησταῖς ἀνελάμβανε ταῖς ἐλπίσιν, ἄνδρα λέγουσα εἶναι θαυμάτων πολλῶν αὐτουργόν, καὶ οὐ πρὸς νόσων ἴασιν χαλεπῶν αὐταρκές καὶ ῥῆμα ψιλόν· χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων, ἀρκῶν εἶναι τῶν εἰρημένων μαρτύριον τούτου· ἐμὲ γὰρ οὕτω, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν καὶ τέχνης δύναμιν, θανάτου τε ἐρρύσατο, καὶ τὸ ὑγιαίνειν εὐχερῶς ἐδωρήσατο· ὅθεν εὐελπὶν εἶναι σου τὴν ἀρετὴν βούλομαι· οὐδὲν γὰρ τὸ κωλύον ἄνδρα, ὃν ἐγὼ ἔγνωκα, καὶ τὴν σὴν ἰάσασθαι συμφορᾶν. Οὕτω λεγούσης, ἐπίθετο Στρατοκλῆς· καὶ γὰρ ἦν οὐκ ἐκ τοῦ βούλεσθαι μόνον ταχὺς πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ψυχὴν ἔχων ἐπιτηδείαν εὐσεβείας σπέρματα καταδέξασθαι. Μετεκαλεῖτο τοίνυν Ἀνδρίας, καὶ Χριστοῦ ἐπίκλησις ἦν, καὶ εὐθύς ἐλύετο ὁ πάσχων τε τοῦ δαιμονίου, καὶ δεισιδαιμονίας ὁ Στρατοκλῆς. Καὶ παραχρῆμα Βάπτισμα, καὶ παρ' ὄλου οἴκου προσαγωγή τῷ Χριστῷ· μεθ' ὧν καὶ Μαξιμίλλα τῷ Σεῖῳ προσελθοῦσα Λουτρῷ, συνάμα καὶ Στρατοκλεῖ, τῷ Ἀποστόλῳ προσήδρευον, καὶ κοινῇ τῶν Σείων ἀπήλανον διδασκῶν.

Τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἐπάνεισιν ἐκ Ῥώμης ὁ Ἀνθύπατος, καὶ οἴκοι καταλαβὼν, πρόσεισι τῇ αὐτοῦ γαμετῇ. Μαξιμίλλα δὲ οὐκ εἶχεν ὡσπερ τὸ πρότερον· ἐκείνη γὰρ ἤδη Χριστῷ νυμφευθεῖσα, τοῦ Χριστοῦ οὐκ εἰδότες ἀπωθεῖτο τὴν ὁμιλίαν. Τοὺς μισοῦντάς σε, μετὰ τοῦ Δαυὶδ λέγουσα, ἐμίσησα Κύριε, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην· τοῦ μὲν τοι ἀπωθεῖσθαι τὸ πρόσχημα, νόσου τέως προσποιήσις ἦν, ἦν μετ' ὀλίγον ἐλίγξαντος τοῦ καιροῦ, τὴν αἰτίαν ἐκεῖνος τοῦ μίσους ἔρωτα. Ἐπεὶ δὲ τις αὐτῷ ἀπήγγειλεν ὡς ὁ ἐνταῦθα παρῶν ξένος αἴτιος εἶησι τῆς μεταβολῆς ταύτης, καὶ ὡς τῶν ἐκείνου λόγων θήραμα ὤφθησαν Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς, καὶ τῷ αὐτοῦ Θεῷ πεπιστεύασιν, τὸ πάτριον ἐξωμε-

σάμενοι σέβας· τούτων ἀκούσας Ἀνθύπατος, παντοῖος ἦν ἀπὸ τῆς ὀργῆς, καὶ τὸν ὀδόντα σὺς τρέπεν ἔθηκε κατὰ τοῦ Ἁγίου· πλὴν ἀλλὰ πρότερον σιωπῆν ἐνεγκῶν, ἀπειρηῶτο τῆς αὐτοῦ γαμετῆς, τί μὲν οὐ λέγων, τί δὲ οὐ ποιῶν, ὡς τε ταύτην ἐπαγαγέσθαι, καὶ πείσαι Ἀνθυπάτῳ τοὺς ὀφθαλμούς προσβάλλειν ἡμέρωσ; Ἐπεὶ δὲ κενὴν ψάλλειν ἐώκει, καὶ εἰς ὧτα λέγειν μὴ ἀκουούσης, τὸν θυμὸν ἔλον ἀνάπτει κατὰ τοῦ Κήρυκος. Καὶ νῦν μὲν εἰρκτῇ δίδωσιν ὑπὸ φρουροῖς καὶ σφραγίσιν ἀσφαλῶς τηρούμενον, ἕως ἂν ἐπὶ σχολῆς σκεψῆται, πῶς ἀνελεῖν μέλλων αὐτὸν χρῆσαιτο. Ἡδὴ δὲ βαθείας νυκτὸς εὐσης, ὁ Στρατοκλῆς σὺν Μαξιμίλλῃ, καὶ τισιν ἄλλοις τῶν πιστευσάντων, τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς ἐπιστάντες, κόπτουσι πάνυ κούφως, ὡς γρηγορῶντι μόνῳ αἰσθησὶν παρασχεῖν. Ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν πρσοευχῆ σχολάζων), συνείς τὴν ἔλευσιν, τῷ τοῦ Σταυρῆ σημείῳ παραδόξως τὰς θύρας ἀνοίγει. Εἶτα τὸ γεγονός τοῖς φρουροῖς εἰς γνώσιν ἔλθόν, φόβος ἐμπίπτει πολὺς. Καὶ ὅς ἀμελεῖν ἐκέλευε καὶ θάρρειν, οὐδὲν προσδόκιμον πονηρὸν ἔχοντας. Στρατοκλῆς δὲ, σὺν Μαξιμίλλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις, προσπίπτουσι τε καὶ Σερωῶς αἰτούσι τῷ Ἀποστόλῳ, ἐπιρρῶσαι αὐτοῖς τὴν εὐσέβειαν. Ὁ δὲ, πολλά τε εἰπὼν καὶ διδάξας, καὶ τούτο μὲν πρὸς Θεοσέβειαν, τούτο δὲ καὶ πρὸς ἐπιμέλειαν βίου καταρτίσας αὐτούς, καὶ τῶν ἁγίων μεταδόξως Μυστηρίων, ἐπανιέναι πάλιν ἐκέλευσε· καὶ οἱ μὲν ἐξέισαν· ὁ δὲ τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ὅπως εἶχον, αὐταῖς ἀποκαθίστησι σφραγίσιν.

Ὁ μὲν τοι Ἀνθύπατος, ἐπεὶ, ὡσπερ εἴρηται, τῆς γυναικὸς ἀπέγνω τὴν ὁμιλίαν, τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς οὐ φέρων θυμούς, πρόφασιν ἔχων καὶ τὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ, σέβας, τὸν διὰ σταυροῦ θάνατον καταψηφίζεται τοῦ Ἁγίου. Τὸ δὲ, ποίας δόξης, ποίου πλοῦτου, ποίας τρυφῆς οὐ μᾶλλον εὐφρανε τὸν Ἀπόστολον, ὅτι τὸν αὐτὸν θάνατον ἐμελλεν ὑπέκειν τῷ Δεσπότη, καὶ συμμορφεῦσθαι τοῖς ἐκείνου παθήμασι; Καὶ διὰ τούτο καὶ φωναῖς αὐτὸν εὐχαριστηρίοις ἠμείβετο, χάριν ὁμολογῶν ὅσῃ τῆς ὁμοιώσεως, καὶ ὅτι τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον εἰς πέρας ἤγαγε, καὶ ὅτι τὴν πίστιν ἀκαταίσχυντον τετήρηκε τῷ Δεσπότη. Ἀμίλει καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδὼν τὸν σταυρὸν, πολλοῖς ἐτίμα τοῖς ἐγκωμίοις, σωτηρίας αἴτιον ἀνθρώποις, θανάτου θάνατον, ἐχθρῶν κατάπτωσιν, πιστῶν φύλακα, γένους ἀνθρώπων εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσιν, καὶ ἄλλα ὅσα ἐκεῖνον ἀποκαλῶν. Πρὸς τούτοις εὐκαταφρόνητον ἠγεῖσθαι τὸν θάνατον, καὶ χαιρίζει παρήγει, ὅτι δι' αὐτοῦ Χριστῷ συναπτόμεθα τῷ ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ἐλκόμενῳ, μεταβαίνοντες ἀπὸ τῶν φθαρτῶν πρὸς τὰ ἀφθάρτα, καὶ μυρίων ἐκεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενοι. Ἐπὶ πολὺ οὖν τῷ σταυρῷ τοῦ Ἀποστόλου ἐγκαρτεροῦντος, ὁ μὲν Στρατοκλῆς ἐπειρηῶτο καταγαγεῖν αὐτόν, τὸ ἀπάνθρωπον τοῦ ἀδελφοῦ Αἰγείατου διὰ μίσους ποιούμενος· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἤφιε ὁ μυρίων ἐκεῖνος σταυρῶν ἄξιος, ἔμεινε οὕτως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὸ τῶν πεπιστευκότων διδάσκων πλῆθος, ἀκίβδηλον τὴν εἰς τὸν Χριστὸν φυλάττειν ὁμολογίαν. Πάντων οὖν πρὸς αὐτὸν συρρέοντων, κατὰ θέαν ἅμα καὶ ἀκοήν τῆς μακαρίας ἐκείνης μορφῆς τε καὶ φωνῆς, καὶ ζημίαν οὐ φορητὴν ἠγουμένων τὸ μὴ ἐπιθανάτιόν τι ῥῆμα λαβεῖν, ὡς τε ἀπομνημόνευμα τούτου ἔχειν καὶ παραμυθίον ἕκαστος τῆς ὄλης ζωῆς, ὁ Ἀνθύπατος, δείσας μήτι καὶ νεωτερίσθειη παρὰ τῷ ὄχλῳ, πρόσεισιν ἀπολύσων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁ δὲ οὐκ ἠρέχετο, ἀλλ' ἠξίου μᾶλλον, εἴτις γε δύναμις, ἑαυτὸν ἀπολύσαι τῶν κατεχόντων τῆς ἀγνείας δεσμῶν, καὶ Χριστῷ συναΐφαι διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως· εἶδ' οὖν, ὅσον οὐπω προσδοκᾶν τὸν οἰκτιστὸν ὑποστήσεσθαι θάνατον, ὃ δὴ καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον κατὰ πόδας ἀπήντα. Ὁ μὲν γὰρ Σεῖος Ἀπόστολος, ἐπὶ πολὺν οὕτω τὸν χρόνον τῷ σταυρῷ προσσητημένος, τῷ Θεῷ παραδίδωσι τὴν ψυχὴν, τῶν

ἰσχύων ἤδη τῆς ἡλικίας ἀπτόμενος, μαρτυρικῶς τέλει Ἀποστολικὸν δρόμον ἐπισφραγίσας. Ὁ δὲ γε Θεομιστὴς Ἀνδύπατος, μανία κάτοχος γεγωνῶς, καὶ ὑπὸ τῶν Θεραπευμένων ὑπ' αὐτοῦ δαιμόνων ἀξίας ἀπολαμβάνων τὰς ἀντιλήψεις, ἀπότινος μετεωροτάτου κρημνοῦ ἑαυτὸν εἰς γῆν καταβεβληκῶς, ὡς εἰ πάχος γῆς ἐρράγη, καὶ τὰ ὁστᾶ αὐτοῦ παρὰ τὸν Ἄδην, κατὰ τὰ ἱερά λόγια, φάναι, διεσκορπίσθη.

Ἄλλὰ τὸ ἀποστολικὸν ἐκεῖνο καὶ μακάριον σῶμα Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς τοῦ σταυροῦ καθελόντες, καὶ ὅσα πάντα ἐπ' αὐτῷ δράσαντες, Σάπτουσι ἐντίμως, Πατρεῦσι φρουρὸν, πατρικὴν στοργὴν διασώζοντα. Στρατοκλῆς δὲ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ ὑπάρξεως οὐδ' ὅτι οὐκ μετασχεῖν βελήσας, πένησι διανέμει πάντα, ἀνόσιον εἶναι κρίνας ἐλαίῳ ἀμαρτωλοῦ λιπανθῆναι τὴν κεφαλὴν· καὶ οὐπερ ἐκεῖνος τῶν τοῦ Πνεύματος οὐ μετέχε καρπῶν, τούτου τῶν σωματικῶν αὐτὸς κοινωνῆσαι. Ἡ δὲ Μαξιμίλλα, τῷ τάφῳ παραμένουσα τοῦ Ἀποστόλου, τὸ λοιπὸν ἐξεβίωσε τῆς ζωῆς τῆς φθιρμένης, μεθ' ἣν ἔτυχε τῆς ἀφάρτου καὶ κρείττους. Αὐτὴ καὶ μετὰ Στρατοκλέους πένησι τὰ ὄντα διανεμῶμενοι, μικρῶν παραχωροῦντες ἐκείνοις, ἐπεὶ τῶν μεζόνων ἑαυτοὺς ἡξίουν, καὶ Ἐπισκοπὴν οἰκοδομοῦσιν, αὐτοῦ τοῦ Στρατοκλέους εἰς Ἐπισκοπὴν ἤδη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου προχειρισθέντος, φροντιστήριά τε ἐκ βαθρῶν αὐτῶν δευμάμενοι, τὰ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὰ δὲ καὶ εἰς γυναικῶν οἰκησιν, οὕτω Θεοφιλῶς τὸ ἐξῆς τοῦ βίου διανύσαντες, εἴτα καὶ πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν μετετάξαντο. Ἄλλὰ προστιθέσω ἔτι καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Εἶχον μὲν γὰρ ἐκεῖνο Πατέρες ἐπὶ πολὺ τιμώμενον, καὶ πολλαῖς θαυμάτων δωρεαῖς τῆς ξενοδοχίας αὐτοὺς ἀμειβόμενον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦ πρώτου Χριστιανῶν εὐσεβῶς βασιλευσάντος Κωνσταντίου παῖς, ἐπαινετῶ ληθθεὶς ἔρωτι, μετακρίμειν αὐτὸ πρὸς τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν πόλεων σπουδὴν ἔθετο, πληροὶ τοῦτο, ἀνδρὶ λίαν ἐπιτηδεῖω τὴν ὑπηρεσίαν πιστεύσας. Ἀρτέμιος οὗτος ἦν, ὁ θαυμαστός, ἐν Μάρτυσι καὶ γενναῖος· καλὴ γὰρ ἔντως καὶ φίλη διακονία, ἦν ἂν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι διακονήσῃσι Μάρτυρες. Ἐπ' αὐτοῦ τοίνυν πρὸς τήνδε τὴν βασιλίδα πόλιν μετακρίμειν τοῦ σοφοῦ, καὶ σὺν ἑτέροις ἀποστολικαῖς σκηνώμασι κατατίθεται, Λουκᾶ, φημί, τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμοθέου, ὃν μὲν ἐξ Ἑλλάδος, ὃν δὲ ἐξ Ἐφρεσίων, αὐτῶν ἐρώτων ἀνελεσμένων τοῦ Κωνσταντίου, ἵνα τοὺς ὑπὲρ ἐνὸς κηρύγματος καὶ σφαγῆς ἀγωνισαμένους εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχεται τάφος. Κεῖνται τοιγαροῦν ἐν τῷ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων ἐπωνύμῳ ναῷ, οὐκ ἐν γωνίᾳ, οὐκ ἐν παραβύστῳ, οὐκ ἐκτὸς ἐντινὶ χωρίῳ, ἀλλὰ μέσον αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, καλοὶ καλὴν λαχόντες τὴν κατοικίαν. Καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον, ὧν τὰ πνεύματα οἶκος ὁ ἐνδότατος ἔχει Θεοῦ, τῆς παρ' αὐτοῦ πρώτης ἡξιωμένα τιμῆς; οἱ καὶ ἡμῖν ἀμαρτιῶν λύσιν, καὶ τὴν μετὰ Χριστοῦ διαπρεσβεύονται βασιλείαν. Ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φρουμεντίου, Ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Στίχ. Φρουρούμενος χάριτι σεπτῆς Τριάδος,
Φρουμέντιος δέδειχε φρεῖδον τὴν πλάνην.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, Τύριός τις φιλόσοφος ἀπῆλθεν ἱστορήσων τὴν ἰσχυρὰν Ἰνδίαν, λαβὼν δύο νεανίσκους ἀδελφούς. Ἐν δὲ τῷ

ὑποστρέφειν αὐτὸν σὺν αὐτοῖς, προσορμίσαντες λιμένι τινὲ διὰ χρεῖαν ὕδατος, βαρβάρους περιέπεσον· καὶ οὐκ μὲν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ οἱ βαρβάροι πρὸς θάλασσαν κατηκόντισαν, οὐκ δὲ κατέσφαξαν, ἐξ ὧν καὶ ὁ Τύριος, φόνου παραναλωμα γεγονῶς· τοὺς δὲ περιλειφθέντας, μεθ' ὧν καὶ οἱ νεανίσκοι, δεσμήσαντες, προσήγαγον τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰνδίας. Τούτων ὁ μὲν Αἰδέσιος, ὁ δὲ Φρουμέντιος ὠνόμαζοντο.

Ὁ γοῦν βασιλεὺς, τοὺς νεανίσκους ἰδὼν εὐφρῶς ἔχοντας πρὸς ὃν κατὰ νοῦν εἶχε σκοπὸν, τῶν βασιλείων ἐπιμελητὰς καὶ οἰκονόμους προὔβαλετο. Εἰθ' ὕστερον, τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ πατρὸς, τῆς βασιλείας ἐπιλαβομένου, πλείονος ἔτι τῆς τιμῆς ἀξιοθέντες οἱ νεανίσκοι παρ' αὐτοῦ, τῶν ἐκεῖσε ἐμπορῶν ἀφικνουμένων, θαρρόντες παρεκλεύοντο αὐτοὺς, κατὰ τὸ τῶν Ῥωμαίων ἔθος, συναθροίζεσθαι, καὶ θείας ἐπιτελεῖν λειτουργίας. Χρόνων δὲ τινῶν διελθόντων, τῷ βασιλεῖ προσίασι, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπαιτοῦντες μισθόν, τὴν πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἐξελιπάρουσιν ἰπάνουδον. Τούτου δὲ τυχόντες, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκοντο γῆν. Καὶ ὁ μὲν Αἰδέσιος τὴν Τύρον κατέλαβε, τοὺς γεννητόρας καὶ τὰ οἰκία ἐπιζητῶν. Φρουμέντιος δὲ τὴν περὶ τὰ θεία σπουδὴν τῆς τῶν γεννητόρων προτιτίμηκε θείας. Καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου καταλαβὼν πόλιν, τῷ τῆς Ἐκκλησίας δεδήλωκε Προέδρῳ, ὡς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ τῆς εὐσεβείας δέξασθαι φῶς. Πρὸς ὃν ὁ μακάριος Ἀθανάσιος (οὗτος γὰρ ἦν ὁ τὴν Ἐκκλησίαν τότε τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ τὸν θρόνον κοσμῶν), Καὶ τίς σου ἡμῖν κρείττων, ἔφη, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποσκευάσαι τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ θείου κηρύγματος ἀντεπεισάξει τὴν αἴγλην; Καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτῷ μεταδούς χάριτος, εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἐξέπεμψε γεωργίαν.

Ὁ δὲ, καὶ τὴν πατρίδα καταλιπὼν, καὶ τοὺς γονεῖς ἀφείς, καὶ τοῦ μεγίστου πελάγους ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καταφρονήσας, κατέλαβε τὸ ἀγεώργητον ἔθος. Ἐγεώργησε δὲ προθύμως, ἔχων συνεργὸν τὴν θείαδοτον χάριν. Ἀποστολικαῖς γὰρ κερημένους διδασκαλίαις καὶ θαυματουργίαις, οὐ μόνον τοὺς δαιμονώοντας ἐθεράπευε, καὶ πᾶν ὅτι οὐκ νόσημα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀντιλέγουσι, καὶ μὴ ταχέως τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα δεχομένους, ὃν μὲν δαίμονι ἐδίδου, κατὰ τὸν λέγοντα Ἀπόστολον, Παράδοτε αὐτὸν τῷ Σατανᾶ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ· ὃν δὲ ξηρὸν ἐποίει· ἄλλου δὲ τὸ φῶς εἰς ἀθλεσίαν μετέβαλεν. Οἱ δὲ, εὐθέως προσπίπτοντες, καὶ τῆς ἰάσεως ἀπολαμβάνοντες, ἐπίστευον τῷ Χριστῷ. Αἱ καθ' ἑκάστην δὲ γινόμεναι θαυματουργαῖαι μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ὡς παμπληθεῖ ἅπαν τὸ ἔθος πρὸς Θεογνωσίαν διήλανον. Διὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μόνος σὺν Θεῷ, πᾶσαν τὴν τῶν Ἰνδῶν βαπτίσας χώραν, καὶ ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν χειροτονήσας, καὶ ναυὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ εἰδωλεῖα καταστρέψας, καὶ τὰ ξόανα πάντα συντρίψας, ἅπαν τὸ ἔθος εἰς Θεογνωσίαν μετέβαλεν.

Ἐθαύμαζον δὲ ἅπαντες, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, λέγοντες· Οὐκ ὀλίγους χρόνους σὺν ἡμῖν ὧν διαβιάσας, οὐδὲν τι ἐκ τῶν παρὰ σοῦ θαυμασίων ποτὲ ἐποίησας· καὶ νῦν πόθεν σοι, παμφίλτατε, ἡ τοιαύτη χάρις ἐδέθη, δι' ὀλίγου καὶ ταῦτα καιροῦ; Οὐκ ἔμῳ, ἀπεκρίνατο, τὸ δῶρον, ὃ τιμιώτατοι τοῦ Χριστοῦ φίλοι, ἀλλὰ τῆς ἱερωσύνης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἰδὼν γὰρ τὴν ἀγαθὴν ὑμῶν γνώμην, ἴσας διὰ τοῦτο πατρίδα καὶ συγγένειαν, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν, κατέλαβον τὴν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, τὰ περὶ ὑμῶν ἀναδιδάξας, καὶ χρίσματος ἀγίῳ χρισθεὶς παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀποστολικῶς χάρισματι λαμπρυνθεὶς, τῇ πρὸς

Θεόν αὐτοῦ ἐντευξεί, πρὸς ὑμᾶς ἀπεστάλην. Ὑμῶν δὲ πιστῶς ἐμὲ δεξαμένων, ἢ τῆς ἱερουσῦνης χάρις, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ, ἐνεργεῖ ὡς ὁρᾶτε δι' ἐμοῦ. Οὗτος ἐπὶ χρόνοις οὐκ ὀλίγοις ζήσας θεαρέστως ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς διδάξας, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐργασίαν παραδόξως μεταρρυθμίσας, κατὰ τὸ δυνατόν ἐκάστω, ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Οὐ τὸ τίμιον λείψανον παντοδαπὰς τὰς ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι παρέχει, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτῆρ, οὐχ
 » ἠΐψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τό-
 » τε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνον καὶ
 » εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
 » Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μιανθεῖσαν ἄχραντε ψυχὴν, ἀγίασον, πάντοτε τοῦ δούλου σου Ἀγνή, καὶ τοῦ νοὸς δειναῖς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμαῖς, τάχος ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθει σαρκὸς, Πανάμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῶ, τὰ ἀρεστά ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με· ἵνα μεγαλύνω σε, ἵνα δοξάζω αἰεὶ, τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα ἀγνή, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς ῥύπον, δεινὸν ἐναποσμήχυσσα Παρθένε, καὶ λογοθεσίου με, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Σοὶ Παναγία ἄχραντε ἀγνή, οἱ δούλοι σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, προσπίπτομεν συντετριμμένη διανοία, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἀμαρτημάτων εὐρεῖν, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς.

Τοῦ Ἀποστόλου. Σὲ νοσητὴν Θεοτόκε.

Η ἀψευδῆς, ἐμφανῶς πεπλήρωται, ἐπαγγελία σου Χριστέ· τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητῆς, σοῦ ὁ ἐνθεώτατος, λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἰλαράν γαλήνην μετέβαλεν, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ νοσητῷ, τῆς Σιῶν Ἀπόστολε, προσβῆναι ὄρει κελευσθεῖς, σωτηρίῃ τε εἰληφῶς, χαίρων τὸ ποτήριον, ἔβης πορθημεύομενος, διὰ θανάτου πρὸς θείαν ζωὴν, ἔνθα Χριστὸς τῶν ἀπάντων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γηγενῆς, πεφυκῶς Ἀπόστολε, ὑπερφυῶς τερατουργεῖς· δι' ἀγάπης γὰρ συγκραθεῖς, τῆτῳ ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ

γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Τοῦ Παναγίου Πνεύματος τὸ πῦρ, σπασάμενος, ἄνωθεν Ἀπόστολε Χριστοῦ, γλώσσαις καιναῖς, αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγγω, τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι, διεκελεύσθης λαλεῖν τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

Υπερεκπλήττει πάντα λογισμὸν, τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπύσατε τῇ γῆ, μύσαι Χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω· ὅτι μόνοι δώδεκα ὄντες, τὰς μυριάδας τῆς γῆς κατεφωτίσατε.

Εθαυμαστώθη Δέσποτα Χριστέ, ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις Μαθηταῖς· ὅτι μικροὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον, ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἕως περάτων αὐτῆς.

Τί τὸ διδάξαν οὕτω σε λαλεῖν, Ἀπόστολε; τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν, βλέπειν τρανῶς, τῆς ἀπροσίτου δόξης, τὴν αὐγὴν τὴν λάμψασαν, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν; **Δόξα.**

Τριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοὶ, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν οὐσίαν μίαν· ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. **καὶ νῦν.**

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστέ, δοξάζομεν· ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, δίχα τροπῆς, ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχῃ, μὴ ἐκσταῖς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν.

Καταβασία: Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ**ν φρίττησιν Ἄγγελοι, καὶ πάσαι στρα-
 » τιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
 » ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ
 » ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς· ὃν αἶτησαι Πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίστη ἀμαρτία.

Γάσω τὸ σύντριμμα, Ἀδάμ τοῦ χοῦκοῦ, Σωτῆρα κηύσασα, Πανάχραντε Θεόν· αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγαῖς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θραπέυσαι, ἀνιάτα νοσοῦσης.

Ανάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν· τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἠδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἀγνή μὴ παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Γάτρευσον Ἀχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κηύσασα, τὸν πάντων Ἰατρόν· καὶ τῆς

τῶν Δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωπούσα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Φωτοφόρος καὶ εὐφραντικὴ, ἀκτίνας ἰαμάτων, Ἀνδρέα Χριστοῦ Ἀπόστολε, νῦν ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ ἔνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανθρωπίνης φύσεως λαχὼν, τοὺς ταύτης ὑπερέβης, δεσμούς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων, μεταβέβηκας σκηνὴν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Η ἐξ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ, προήσασε ἐκπυρώσασα, Ῥήτορα δεητόρον, ἀναδείκνυσι θερμόν, βοῶντα Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ σου· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φεγγοβόλος ὡσπερ ἀστραπή, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξήλθες, τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας, ἐκδιώκων καὶ πιστοῦς, φωτίζων κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Τὸν ἐν Σινᾶ τὴν βράτον.

Τῆ τέχνη τῆς ἀλείας, ἐκ θαλάσσης ἠγρευσας ἰχθύας πάνσοφε· νῦν δὲ τῇ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· βυθὸς γὰρ ἦν ἡ πλάνη ποτε, βυθίζων τὰ ἔθνη, τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας.

Τὸν νοητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἐπλευσας βυθὸν Ἀπόστολε, διαπετάσας, τὸ ἰστίον τοῦ Πνεύματος, τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς κατήντησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ἐπὶ ξύλου δύναντος αὐτεξουσίῳ βουλῇ, ὁ τοῦ ἡλίου, φωστὴρ συναλύσαι ζητῶν, καὶ δύναι εἰς Χριστὸν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη σταυροῦ, Ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ω μαθητὰ καὶ φίλε, τοῦ Χριστοῦ καὶ σύμψηφε τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ, ὅταν ἐν θρόνῳ, κάθηται Κριτῆς σὺν ἡμῖν, τοῖς δώδεκα κρῖναι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησὶ, γένοισθε τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τεῖχος.

Δόξα.

Τρισσοφαῖ Μονάδα, καὶ Τριάδα σύνθρονον δοξολογήσωμεν, οὐ διαιροῦντες, ἐνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς, ὡς μίαν ἀληθῶς, οὐσίαν ἠνωμένην, ἐν προσώποις τρισίν, οὐ συναλειφόμενην.

Καὶ νῦν.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα, συλλαβούσα τέτοκας σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως, τῷ τόκῳ σου Ἀγνή. Αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς Θεὸν, αἰεὶ δυσωπούσα, μὴ παύσῃ Θεοτόκε.

Καταβασία: Θαύματος ὑπερφουῶς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

« **Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἀναρχος, μεγαλύνωμεν πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀγνήν.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ κριτήριον Ἀγνή, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἀγίαις δεήσεσι, Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστατίν μακαρίζω σε αἰεὶ.

Φρίττω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ πράξεις αἰσχραῖς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας· καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Πανεύσπλαγγνε Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ διάσωσον Ἀγνή.

Ως φοβερά ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη! ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτὴ! ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη! τίς ὑποστήσεται λοιπόν; πανάχραντε Δέσποινα ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ πρὸ τέλους δός μοι ἄφεσιν Ἀγνή.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε φώτισον, ὀδηγοῦσα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὐσα πάντων τῶν καλῶν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Οἷα φοιτητῆς πανάριστος, τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότη σου μέχρι θανάτου ἐπόμενος, ἀνεληλυθας χαίρων εἰς ὕψος σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς οὐρανοὺς μάκαρ Ἀπόστολε.

Πύλη τῆς Ἐδέμ σοι ἠνοικται, καὶ προσετέθη κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος, καὶ ἐδέξαντο τῶν οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, καὶ παρέστηκας χαίρων Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ ζωοδότη, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβις ἄριστος.

Γ"σοις ἔδοξάσθης πάθει, τῷ Διδασκάλου μακαρ Ἀνδρέα πάνσοφε· διὰ γὰρ σταυροῦ τὸ θεῖον τέλος ἀπέληφας, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας· διὸ σε δυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἰκέτευε.

Χαίροις ξυνωρίσ πανάριστος, ἐν οὐρανοῖς λαχοῦσα νῦν τὸ πολίτευμα· ἐποπτεύοις τε, τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἑαυτῶν ἐκνικῶσαν τὴν δύναμιν, καὶ θεῶν χαρισμάτων, καταγλαΐζοις τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Ρίζης ἐκ Δαυὶδ ἐβλάστησας, προφητικῆς Παρθένε καὶ θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαυὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἄλλο. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οτὴν σαγήνην ἀπλώσας, τῆς μουσικῆς θεωρίας, καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ κάλλι, τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν, ἰκέτευε Ἄγιε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τοῦ πηγαῖσαι καὶ ἡμῖν τὸν ἰλασμόν.

Εὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς, διὰ σοῦ ἀναχθέντα· τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐκστάντες γεγόναμεν συμμετοχοί, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, τοῦ Κυρίου τε τῆς δόξης κοινωνοί.

Τῶν ἀπορρήτων αὐτόπται, καὶ ὑπηρεταί τῷ Λόγῳ, μυσταγωγοὶ καὶ θεωροί, τῶν ἀνεξιχνιάστων, συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς, γενέσθαι δεήθητε Ἀπόστολοι, τῆς Χριστοῦ βασιλείας, καὶ μετόχους τῆς Θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμῶν καὶ λύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν, λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, ὅτε ἐλεύσεται Χριστός, καὶ πάντες καθήσεσθε οἱ Δώδεκα, ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις, κρῖναι πάσας, τὰς φυλαῖς τῷ Ἰσραὴλ.

Δόξα.

Τὴν τρισυπόστατον Φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάζωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννητορ ὡς Θεὸν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία: Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ο Λόγος ὁ προάναρχος, εὐρηκῶς σε παμμακαρ, Πρωτόκλητον ἀνεδείξε, πάντων τῶν Ἀποστόλων, Ἀνδρέα παναοίδιμε· καὶ τοῖς τούτου ἔχουσιν, ἐπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτοῦ, ἀνάγων θεῖαν πορείαν.

Ἄλλο. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρετήν, γενόμενον τὸν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν· τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς Μαθητῆς τοῦ Δεσπότη.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θεὸν ὄνπερ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμῶντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀποστόλῳ, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τῷ σὲ Υἱῷ καὶ ζάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἁγίων· ὅσα γὰρ θέλεις ἰσχύεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου· ἐν σοὶ γὰρ ἠνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιθάδος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντὶ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιαζόντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

Ανδρέα χαῖρε καὶ σίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμπει, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας· τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ο μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ, Ἀνδρέας ὁ θεόπτης ἐβόα φησί, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδὼν· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφή, καὶ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν.

Ἡ τῶν Πατρῶν σε πόλις, Ποιμένα κέκτηται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων παντοίων, ῥύσιν καὶ φερρόν σε, Ἀνδρέα σοφέ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε· Ἄλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασωζέσθαι ἀλώθητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρετήν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεῖ, ἀντι

καλάμου τὸν σταυρὸν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρα-
τῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐ-
πανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχ-
θροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσ-
δεκτον. Ἄει τῆτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν
Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσ-
βεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρό-
πολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεν-
νησάι ἦκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ·

ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ
Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσα-
τε. Ποιμένες ἀγραυλῆντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον
μελωδήσατε. Πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παν-
τουργέτην.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ τῶν Κα-
νόνων τοῦ Ἀποστόλου, ἡ γ'· καὶ ε'. Ὁδὴ.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥή-
ματα αὐτοῦ.

Τ Ε Λ Ο Σ .

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

